

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_228596

UNIVERSAL
LIBRARY

مآثر الامراء

تأليف

نواب مصمم الدوله شاه نواز خان

بتصحیح

در درج دانشوري - دري برج هنر پروري - سخن سنج معني شناس
نکته رس والا قیاس - دور بین عالی خیال - بلند بینش بے مثال
خلاق بدائع مخانی - سباق فرسان سخن رانی - زیب افزای دبستان
دانش آموزی - چمن پیروی بوستان فضائل اذدوری

مورد رحمت خدای کریم

مولوي عبدالرحيم

قدرت بتصحیح

مولوي مرزا اشرف علي

مدرسین مدرسه عالیہ کلکتہ

از طرف ایشیا تک سرہایتی بنگالہ

در مطبع اردو گائیڈ

واقع

کاکتہ

در سنہ ۱۸۹۰ ع از طبع بجامہ نو برآمد

فهرست مضامین مآثر الاسرا جلد دوم

صفحات	اذکار
۱	در بار خان عفايت نام
۳	دستم خان
۵	دولت خان اودي
۸	ديانت خان قابم بيگ
۹	دلاور خان کاکر
۱۴	داراب خان ميرزا داراب
۱۸	دربا خان روهله
۲۲	ديانت خان محمد حسين دشت بيضي
۲۳	ديدار خان بخاري
۲۴	دولت خان مني
۳۰	دانشمند خان ملا شفيعائي يزدي
۳۲	داود خان قريشي
۳۷	ديانت خان حکيم جمالای کاشي
۳۹	داراب خان پسر مختار خان سبزواري
۴۲	دلير خان داويزي جلال خان نام
۵۶	دلير خان عهد الورف ميانه

۵۹	دیانت خان میر عبد القادر
۹۳	داؤد خان
۹۸	دلدار خان بهادر محمد نعیم
۷۰	دیانت خان میر علی نقی
۸۱	دهیراج راجه جیسنگه سیوالی
۸۴	ذو القدر خان ترکمان پیرنی آقامنام
۸۵	ذو الفقار خان قرامانلو
۸۹	ذو الفقار خان محمد بیگ
۹۳	ذو الفقار خان نصرت جنگ
۱۰۶	ذکریا خان بهادر هزار جنگ
۱۰۷	ذو الفقار الدوله میرزا نجف خان بهادر
۱۰۹	رایس
۱۱۱	راجه بهارامل
۱۱۳	رای سرجن هادا
۱۱۶	رای لونکرن کچهواهد
۱۱۸	راجه بیر بر
۱۲۳	راجه تودرمل
۱۲۹	راجه بهگونمت داس
۱۳۱	راجه مدهکر ساه بندیلہ
۱۳۴	راجه رامچند بکھیلہ

۹۳۸	رام چند چوهان
۱۳۹	راجه بکرماجیت
۱۴۱	رای بهوج
۱۴۲	رای درگا سیهودیہ
۱۴۸	رای رایسنکھہ
۱۵۵	راجه رامداس کچھواہہ
۱۵۷	راجه باسو
۱۶۰	راجه مان سنکھہ
۱۷۰	راجه راجہ سنکھہ کچھواہہ
۱۷۲	راجه رایمال در باری
۱۷۴	رانا سکرا
۱۷۴	راجه مہاسنکھہ
۱۷۶	راجه سورجمل
۱۷۹	راجه سورج سنکھہ راتھور
۱۸۳	راجه بکرماجیت رای ریان
۱۹۵	رای گوردھن سورج دھج
۱۹۷	راجه برسنکھدیو بندیلہ
۱۹۹	رستم خان شغالی
۲۰۱	رانا کرن
۲۰۸	راو رتن ہادا

۲۱۱	راجہ سوز بہروردیہ
۲۱۲	راجہ بہارتمہ بندیلہ
۲۱۳	راجہ جہاں ستر سنگھ بندیلہ
۲۱۸	راجہ روز افزون
۲۱۹	رحمت خان میر فیض اللہ
۲۲۰	راجہ انوپ سنگھ بدگوچر
۲۲۳	راجہ گج سنگھ
۲۲۶	راجہ رامداس نروری
۲۲۸	راجہ کشن سنگھ بہروردیہ
۲۳۰	راجہ امر سنگھ
۲۳۷	راجہ مکڈن نازنولی
۲۳۸	راجہ جگمٹ سنگھ
۲۴۱	راجہ جے رام بدگوچر
۲۴۲	رشید خان انصاری
۲۵۰	راجہ بیٹھلداس کور
۲۵۶	راجہ بہار سنگھ بندیلہ
۲۶۰	راجہ ستو سال ہادا
۲۶۳	راجہ سیو رام کور
۲۶۵	راجہ اندر من دھندیرہ
۲۶۶	راجہ سنگھ

۲۶۸	روپ سنگهه راتهور
۲۷۰	رستم خان مقرب خان
۲۷۶	راجه انزوده کور
۲۷۷	راجه راجورپ
۲۸۲	راجه رگناته
۲۸۳	رحمت خان حکیم ضیاء الدین
۲۸۶	راجه تودرمیل شاهجهانی
۲۸۷	راز کرون بهوریه
۲۹۱	راجه سجان سنگهه بنذیله
۲۹۵	راجه دیبی سنگهه بنذیله
۲۹۷	راجه رایسنگهه سیسودی
۳۰۱	راجه رام سنگهه کچهوا
۳۰۳	رشید خان الهام الله
۳۰۵	راز بهار سنگهه هادا
۳۰۷	رضوی خان سید علی
۳۰۹	رنندوله خان غازي بیجاپوری
۳۰۹	روح الله خان اول
۳۱۵	روح الله خان خانان زان خان
۳۱۷	راز دیپنت بنذیله
۳۲۳	رام سنگهه هادا

۳۲۴	رستم دل خان
۳۲۸	راجہ چھاپہ رام ناگر
۳۳۰	راجہ محکم سنگھ
۳۳۲	رعایت خان ظہیر الدولہ
۳۳۳	دشن الدولہ بہادر رستم جنگ
۳۳۶	راجہ چندر سین
۳۳۸	راجہ سلیمان جی
۳۴۰	راجہ گوپال سنگھ کور
۳۴۲	راجہ ساہو جی بھونسلہ
۳۵۹	دکن الدولہ سید لشکر خان بہادر نصیر جنگ
۳۶۱	راجہ بیر بہادر
۳۶۲	زین خان کوکہ
۳۷۰	زاهد خان
۳۷۰	زاهد خان کوکہ
۳۷۲	زبور دست خان
۳۷۳	سیف خان کوکہ
۳۷۵	سید محمود خان بارہہ
۳۷۸	سید احمد خان بارہہ
۳۷۹	سلطان خواجہ نقشبندی
۳۹۶	سید حامد بخاری

۴۰۰	سید عبد اللہ خان
۴۰۱	سمانجی خان قرغوجی
۴۰۲	سید راجو بارہہ
۴۰۳	سعید خان چغتآ
۴۰۹	سین قاسم و سید ہاشم
۴۱۰	سیف خان سید علی امغر
۴۱۱	سردار خان خواجه دادگار
۴۱۲	سید دلیر خان بارہہ
۴۱۵	سید ہزیر خان
۴۱۶	سین خان میرزا صفی
۴۲۱	سرفراز خان چغتآ
۴۲۳	سین شجاعت خان بارہہ
۴۲۷	سپہدار خان محمد صالح
۴۲۹	سید خان بہادر ظفر جڈک
۴۳۷	سردار خان شاہجہانی
۴۳۸	سوار خان
۴۴۱	علامہ سعد اللہ خان
۴۴۹	سین منصور خان بارہہ
۴۵۲	سبحان سنگھ
۴۵۴	سین عالم بارہہ

ملاحظات

اذکار

۴۵۶	سید هدایت الله صدر
۴۵۷	سید ولایت خان بارهه
۴۶۰	سید شجاعت خان بهادر بهکری
۴۶۱	سعادت خان
۴۶۳	سیادت خان میرزین الدین علی
۴۶۵	سید مظفر خان بارهه و سیدی لشکر خان بارهه
۴۶۸	سبل سنگه سید سودیه
۴۶۹	سرفراز خان دکئی
۴۷۳	سید اختصاص خان یعنی سید فیروز خان
۴۷۵	سید عزت خات عبدالرزاق گیلانی
۴۷۶	سید امیر خان خوافی
۴۷۷	سر بلند خان خواجه رحمت الله
۴۷۹	سیف خان
۴۸۶	سیف الله خان میر بحر
۴۸۹	سید عبد الله خان بارهه
۴۹۱	سردار خان سردار بیگ
۴۹۶	سیدی یاقوت خان حبشی
۴۹۹	سرفراز خان سید لطیف
۵۰۰	سید حسین خان بارهه
۵۰۲	سید رستم خان دکئی

۵۰۴	سعد الله خان
۵۰۸	سید نجم الدین علی خان بارہہ
۵۱۰	سترسال بنذیلہ
۵۱۳	سعادت الله خان
۵۱۴	سیف الدولہ عبد الصمد خان بہادر دلیر جنگ
۵۱۷	سیف الدولہ سید شریف خان بہادر
۵۲۰	سعد الله خان بہادر مظفر جنگ
۵۲۴	سادات خان ذوالفقار جنگ
۵۲۷	سراج الدولہ انور الدین خان بہادر ظفر جنگ
۵۳۱	شمس الدین محمد خان اٹکھ
۵۳۵	شاہ قلی خان نارنجی
۵۳۶	شاہ بدایع خان
۵۳۹	شیخ گدائی کنڈو
۵۴۱	شیخ محمد بخاری
۵۴۲	شاہ محمد خان قلاتی
۵۵۴	شیخ احمد
۵۵۶	شاہ فخر الدین
۵۵۷	شجاعیت خان
۵۶۰	شیخ عبد الباقی مدرہ
۵۶۴	شیخ عبد الکریم لکھنوی

اذکار

مفحات

۵۶۶	شیخ جمال بختیار
۵۶۷	شہاب الدین احمد خان
۵۷۰	شیخ ابراہیم پور شیخ موسیٰ
۵۷۲	شیرزیہ خان
۵۷۳	شیخ عبد اللہ خان
۵۸۴	شیخ ابو الفیض فیضی فیاضی
۵۹۰	شہباز خان کنہور
۶۰۱	شریف خان انکمہ
۶۰۳	شاهم خان جلاپر
۶۰۵	شاہ قلی خان محرم
۶۰۸	علامہ فہامی شیخ ابو الفضل
۶۲۲	شیرافکن خان علی قلی بیگ
۶۲۵	شریف خان امیر الامرا
۶۳۰	شجاعمت خان شیخ کبیر
۶۳۳	شمسیر خان ارسلان بے اوزبک
۶۳۳	شیخ فرید مرتضیٰ خان بخاری
۶۴۱	شجاعمت خان سلام اللہ عرب
۶۴۲	شاہ بیگ خان ارغون
۶۴۵	شاہ نواز خان بہادر میرزا ایرج
۶۴۸	شیر خواجہ

اذکار

مفحات

۶۵۰	شهباز خان معروف به شیروز زرهه
۶۵۱	شیروز خان عرف ناهر خان
۶۵۴	شیروز خان قرین
۶۵۸	شاه قلبي خان و قاص حاجي
۶۶۱	شادني خان اوزبک
۶۶۲	شجاعت خان شادني بيگ
۶۶۵	شاه بيگ خان اوزبک
۶۶۷	شیروز خان سيد شهاب بارهه
۶۶۸	شيخ مير خواني
۶۷۰	شاه نواز خان مغوي
۶۷۶	شمس الدين خان خويشکي
۶۷۷	شاه مير خان حيات قرين
۶۷۹	شجاعت خان سعد انداز بيگ
۶۸۱	شجاعت خان سيد قاسم بارهه
۶۸۳	شمشیر خان قرين اعظم شاهي
۶۸۶	شيخ عبد العزيز خان
۶۸۸	شريف الملك حيدر ابادي
۶۹۰	شايسه خان امير الامرا
۷۰۶	شجاعت خان محمد بيگ ترکمان
۷۰۸	شجاعت خان بهادر

۷۱۱	شهدان خان خوشگي
۷۱۵	شجاع الدوله بهادر
۷۲۲	شجاع الملك امير الامرا
۷۲۴	صادق محمد خان هردي
۷۲۹	صادق خان مير بخشى
۷۳۱	ملايت خان روشن ضمير
۷۳۳	مقدور خان خواجه قاسم
۷۳۶	مف شكن خان ميرزا لشكري
۷۳۸	مف شكن خان محمد طاهر
۷۴۰	مفي خان
۷۴۲	ملايت خان خواجه مير خواني
۷۴۶	مف شكن خان مير صدر الدين
۷۴۸	ضياء الدوله محمد حفيظ
۷۵۰	طبيب خواجه جويباري
۷۵۱	طاهر خان
۷۵۵	ظفر خان
۷۵۶	ظفر خان خواجه احسن الله
۷۶۴	علي قلي خان اندرابي
۷۶۴	عبد الله خان ارزبک
۷۶۹	عبد المطلب خلس

۷۷۱	عربی بهادر
۷۷۳	علی مردان بهادر
۷۷۵	عزت خان خواجه بابا
۷۷۶	عوض خان قانشال
۷۷۷	عبدالله خان فیروز جنگ
۷۸۹	عزیز الله خان
۷۹۰	عادل خان غذایت الله
۷۹۳	عبد الرحیم بیگ اوزبک
۷۹۴	عرب خان نور محمد
۷۹۵	علی مردان خان امیر الامرا
۸۰۷	عبد الله خان سعید خان
۸۰۹	عسکر خان نجم ثانی
۸۰۹	عبد الرحمن سلطان
۸۱۲	عبد الرحیم خان
۸۱۳	عذایت خان
۸۱۸	عبد الرزاق خان لاری
۸۲۱	عادل خان میر عسکری
۸۲۳	عزیز الله خان
۸۲۴	علی مردان خان حیدر آبادی
۸۲۵	عیسی خان مبین

۸۲۸	عزایت الله خان
۸۳۲	عزیز الدوله عوض خان بهادر قسورده جنگ
۸۳۶	عبد العزیز خان بهادر
۸۳۹	عمدة الملک امیر خان میرواسحق
۸۴۱	علی محمد خان درهیلہ
۸۴۳	علی وردی خان میرزا بذدی
۸۴۷	عماد الملک
۸۵۷	غازی خان بدخشی
۸۶۵	غالب خان بیجاپوری
۸۶۶	غضنفر خان
۸۶۹	غیرت خان معبد ابوالہیم
۸۷۲	غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ
۸۷۹	غازی الدین خان بهادر غالب جنگ

فہرست بہارِ نرومان و قبائل و لغوام و موضع و قلعہ و دربار (صدر دم) ۱-۲۲۲
 غلام نام ۲۲۳-۲۲۴

* آغاز جلد دوم *

* حرف الدال *

* دربار خان *

عفايت نام - پسر تكلو خان قصه خوان است - كه در خدمت
شاه ظهماسپ صفوي بعنوان قصه خواني اختصاص داشت - و مورد
انواع مراحم شاهي بود - چون پسرش وارن هژد گردید بهمان طریقه
موردی در خدمت عرش آشیانی سعادت رز شداسی اندوخته بدولت
مصاحبت امتیاز یافت - و بمنصب هفتصدي و خطاب دربار
خان چهره شادكامي افروخت - در سال چهاردهم بعد فتح رنجهپور
(كه پادشاه بزيارت روضه معينه متوجه دارالخیراجهیر شد) دربار
خان از اشدداد بیماری رخصت دارالخلافه آگره گرفت - و پس
از رسیدن آنجا جهان فاني را پدرود نمود - چون عرش آشیانی را
نهایت توجه بحالش بود بهیار اندوهگین گردید - دربار خان

از فط و فاکیشی و خداوند پرستی وقت مردن وصیت نمود - که پیاپی
سگ پادشاهی (که سابقا گنبدی بر سر آن بنا نموده) مدفون سازند
چه در سوابق ایام سگی از کمال وفاداری پیوسته بر آستان عرش آشیانی
متوطن بود - پادشاه هم گاهی بتفقد احوال او می پرداخت - چون
آن سگ بدست اجل گرفتار شد پادشاه بر تلف آن اظهار تاسف
فرمود - و دربارخان عمارت احداث نموده آن سگ را در آن گنبد مدفون
ساخت - و خود هم حسب وصیت در همان گنبد مدفون گردید *

سبحان الله تا چه مرتبه دنیاداری ست - و انهماک دران
و چه قدر صرف خوش آمد است و مراعات - آنکه در چنین اوقات
و احیان (که با خدای خود مشغول باید شد - و یاد او را ملکه
باید ساخت) ذکر سگ پادشاهی و رعایت دنیا پرستی بخاطر
گذرانیدن - اگر بتکلف است ای وای که حشر او با سگ نمایند
و اگر اعتقاد ست معاذ الله باین همه خاتمه مبهم است - و حسب
حق وسیع *

(۳)
عرش آشیانی اگرچه خط و سواد کامل نداشت اما گاهی شعر
گفته - و علم تاریخ و زبده بود - خصوص قصص هند که
دانست - و شوق بقصه امیر حمزه (که سه صد و شصت و دو سال
است) بسیار داشت - حتی که خود اندرون محل بطور قصه خواندن
میگفت - و عجائب حالات و غرائب واقعات آن قصه را از اول تا آخر

بر صفحه تصویر نگاشته در دوازده جلد قرار داد - هر جلد
مشمول بر یکصد ورق - و هر ورق یک ذراع - و آن محتوی بر در
مجلس تصویر - بر صدر هر مجلس حالات و واقعات (که بآن صفحه
متعاق است) بعبارات مرغوب بحسن انشاء خواجه عطاء الله منشی
قزوینی مرقوم گشته - پنجاه کس از مصوران بهزان قلم اول باهتمام
نادر الملک همایون شاهي میر سید عالی خدایمی تبریزی و آخر
بسرکاری خواجه عبدالصمد شیرازی صورت گری نموده - الحق
کتاب شده از مختصرات عرش آشیانی که نظیر آن هیچ دیده ندیده
و عدیل آن در سرکار هیچ پادشاه نبوده - بالفعل در کتاب خانه
پادشاهی موجود است *

* دهنم خان *

پسر رستم ترکستانی از اعیان سه هزارمی اکبری سمت - مادرش
بی بی بختیه بیگی با ماهم انکه جهت مزد بود - در محل پادشاهی
آمد و رخت داشت - او در خدمت عرش آشیانی تربیت یافته
سال نهم همراه میر معز الملک بتعاقب عبد الله خان اوزبک تعیین
شده سال هفدهم در کومکیان خان اعظم کوکه تعینات گجرات
گشته جنگ محمد حسین میرزا کوششهای بجا نموده علم
روزی فراخت - پس از آن حسب الحکم همراه خان اعظم ب لازمیت

(۲) نسخه [ج] جدانی با جذامی باشد (۳) در [بعضی نسخه] قرمزی

(۴) در [بعضی نسخه] نسخه بیگی *

والا شتافته مورد عاطفت بیکران گردید - سال بیست و دوم سرکار
 زنتهور در تیول از قرار یافته بایالت صوبه اجمیر چهره اعتبار
 افروخت - چندی درانجا کامران مانده در برانداختن سرکشان
 و دلدھی زیردستان جوهر نیکو بندگی بر روی کار آردن - تا آنکه سال
 بیست و پنجم اوچلا پسر بابهدر و موهن و سورداس و تلوکسی
 برادرزادهای راجه بهارامل بے اجازت راجه از پنجاب بقصبه
 لونی (که دطن اینها بود) رسیده شیوه بے راه روی پیش گرفتند
 دستم خان مراعات الوس کچهواکه منظور داشته بلوازم اندرزگوئی
 برداخت - و مدارای او بر سرکشی آن بد نهادان درشتی طلب افزود
 دین ضمن از بارگاه خلافت فرمان رسید - که آن فتنه اندیشان را
 به بیم و امید سر حساب سازد - و الا بمسزای کردار رساند - خان
 مذکور از عجول سر رشته تدبیر گسیخته بے آنکه لشکر فراهم شود
 بر سر آنها رفته بجنگ پیش آمد - هر سه برادرزادهای راجه بهارامل
 پی سپر راه عدم گشتند - اوچلا (که سر حلقه فتنه سازان بود) در پناه
 منرعه جوار کین فرصت داشت - دفعه دستم خان گویان بمعرکه
 آریزش قدم نهاده خان مذکور را زخم کاری برچه رسانید - او با وجود
 چنین جراحت بشمشیر کار حریف را تمام کرد - و خود از بد حالی
 بزمین آمد - مردم بر اسب سوار کردند - تا جنگ باقی بود دلدھی
 مردم میکرد - تا آنکه بقیه بد نهادان در بفرار آردند - و بنگاه

سرکشان پی سپهر لشکر تاراج کردند - (روز دوم او نیز مطابق سنه
(۹۸۸) نهصد و هشتاد و هشت هجری) ختم هستی بعالم عقبی
بست - چون کار طلبی با بیغرضی و مزاج دانی فراهم داشت
عرش آشیانی از فوت او تاسف نموده بتسلیم مادرش بر زبان آورد
که او در تمام عمر سه سال از ما جدائی گزیده - و از تو چندین سال
پس مفارقت او بر ما دشوار تر باشد *

* دولت خان لودی *

(۲)

شاهو خیل است - ابتدا ملازم خان اعظم میروزا عزیز کوکه
بود - چون از گذادری و کار آگهی فوادیان بهره داشت در هنگامی
(که همشیره میروزا کوکه بمیروزا عبدالرحیم خلف الصدق بیروم
خان خانخانان منسوب گردید) خان اعظم او را بمیروزا سپرد - که
اگر عزم بلند داری و خطاب پدر میخواهی این مرد را عزیز نگهدار
دولت خان مدتها بهمراهی میروزا عبدالرحیم میروزا خان کارهای
شایسته بجا آورد - و در فتح گجرات (که در جلدوی آن میروزا
بخطاب خانخانانی فایز گشته) شریک غالب بود - در یورش نتهه
و یساق دکن خدمات نمایان او زبان زد عالم است - و مشهور السنه
و اقواء - بمنصب هزاری داخلی خانخانان رسیده بود - که شاهزاده
سلطان دانیال بخواهش تمام نوکر خود ساخته بمنصب دروزاری
سرافراز نمود - و چون شاهزاده از احمد نگر بادای تهنیت فتح

اسیر روانه حضور شد دولت خان را بکمک میرزا شاه رخ (که بهاسبانی آن مرزد بوم نگهداشته بود) گذاشت - آخر سال چهل و پنج سنه (۱۰۰۹) هزار و نهم هجری بازار قولنج در احمد نکر بساط هستی در پیچید - از ابطال رجال و سرآمد شجاعان روزگار بود - عرش آشیانی از جرأت و جسارت او همیشه توهم داشته - گویند چون خبر فوتش رسید فرمود - که امروز شیر خان سوز از عالم رفت حکایات غریب ازو نقل کرده اند *

گویند شهباز خان کذبو چون در سنه (۹۸۶) نهمصد و هشتاد و شش سال بیست و چهارم بتادیب رانا تعیین شد نهایت توره و ضابطه بکار میبرد - خود با چند پرستار پیش پیش میرفت همه منصبداران و نوکران همراه قور می آمدند - و یسارلان بمرتبه اهتمام می نمودند که گوش اسپ کسی از دیگر سبقت نمیگرد - روزی خانخانان (که نیز کمکی بود) همراه او اسپ سواره میرفت - دولت خان (که از فوج برآمده راهی می پیمود - و بمنع یسارلان ممنوع نمیشد) بشاره شهباز خان (که سبکسریها بسیار داشت) عبدل خان برادرش اسپ را مهمیز زده چوبه برپوز اسپ دولت خان زد - او شمشیر برآورد و چنان بر ساغری اسپش زد که بزمین افتاد - شهباز خان بلشکریان گفت بگیرید - گویند دران روز دولت خان طرفه تیز دستیها و کارنامه بمعرض ظهور آورد

(۲) در [بعضی نسخه] عیدل خان •

و مردانه از لشکر برآمد - اما افغانان هجوم کردند - و خانخانان
جهت ابرای ذمه خود بر سر دروازه شهباز خان تا شام نشست
شهباز خان برآمده میرزا را در کنار گرفت - و رخصت خانه داد
روز دوم خانخانان دولت خان را بخانه اش برده استشفاع نمود
شهباز خان اسپ و خلعت داده گفت - که شما امام لشکرید
همیشه پیش میرفته باشید *

گویند وقتی (که شیخ ابوالفضل صاحب مدار مهمات دکن شده
آمد) (روزه در مجامع) (که خانخانان هم نشسته بود) تقریباً
شیخ گفت - که شمشیر هندی در کتب می نویسند - ما ندیده ایم
دولت خان کزایه فهمیده شمشیر علم نمود - و گفت که تیغ هندی
این است - اگر بر سر زخم تا دبر رسد - خانخانان دست او را
گرفته بیرون آورد - و شیخ بسیار بیدماغ شد - باز خانخانان
بالحاح و ابرام بخانه شیخ برده معذرت خواست - شیخ برخاسته
در آغوش کشید - و فیل و خلعت داده گفت - که هرگز کزایه
در خاطر من نبود *

غریب تر آنکه در ذخیره الخوانین آورده - که چون شاهزاده
دانیال از خانخانان غبار خاطر بهم رسانید از جوش برنای بیکی
از خلوتیان او باش منش اشاره کرد - که هرگاه خانخانان بیاید
نوعی بپناهو تکانش دهد که از قلعه برهانپور (که مشرف بدریای
قیقنی ست) پائین افتد - چنانچه (روزه این سلوک را با خانخانان

کوندند - اتفاقاً خودش قائم ماند - اما دستار از سر او افتاد^(۲)
 شاهزاده از روی تواضع خود برخاسته دست خانخانان گرفت
 و معذرت خواست که عالم نشسته بوده - دولت خان دست دراز کرده
 دستار شاهزاده برداشته بر سر خانخانان گذاشته بخانه اش آورد
 با آنکه این روایت مستبعد عقل می نماید با نقل هم مطابقت نمی کند
 چه آنوقت دولت خان در رفاقت شاهزاده بود - نه به همراهی
 خانخانان - کما لا یخفی علی اهل التبع - از پسرانش محمود
 سودائی گشته کارش بدیوانگی کشید - از چاره گری لخته بهی
 پذیرفته بود - در سال چهل و ششم بیازش شکار برآمده از همراهان
 جدائی گزید - نزدیک قصبه پال با گولیان در آویخته فرو شد - دیگر
 پیرای مخاطب بخانجهان لودی سمت - و احوالش بشرح و بسط
 در سلك تحریر مذکور گشته *

* دیانت خان قاسم بیگ *

از امرای عهد جنت مکانی ست - در مزاج پادشاه راهی برودن ساسی
 و حاضر باشی داشت - بعد از آنکه پیش آمد اعتماد الدوله صورت
 گرفت او چون حرفهای نالایق نسبت بمومنی الیه در حضور
 پادشاه بر زبان آورد پادشاه خاطر اعتماد الدوله مقدم داشته او را
 حواله آصف خان ابوالحسن نمود - که در قاعه گولیار (که تعلق
 بخان مزبور داشت) محبوس سازد - پس از چند حساب

عرض اعتماد الدوله از حبس مسطور رهائی یافت - سال هشتم
جاوس جنت مکاني بتفویض خدمت عرض مکرر سر دادند گردید
و سال یازدهم از خدمت مرقوم معزول شده بهمراهی پادشاهزاده
سلطان خرم بهم دکن تعین گشت - دیگر احوال او معلوم نیست *

• دلار خان کاکر •

ابراهیم نام داشت - ابتدا برافقت میوزایوسف خان رضوی روزگار
میگذرانید - از یازوی بخت بیدار در معامه اکهیراج و ابهیراج
بحضور جنت مکاني در کتھر^(۲) خاص و عام تردد نمایان کرده
زخمها برداشت - و این خدمت باعث ترقی او گشته بمنصب
مناسب اختصاص یافت - و در مبادی جاوس جنت مکاني
بصوبه داری لاهور سر برافراخته رخصت گرفت - بقصبه پانی پت
رسیده بود که بغی سلطان خسرو و آمدنش شغفته زه و زان را
از آب چون گذرانید - و خود بر جناح استعجال متوجه لاهور شد
و پیشتر از خسرو بحصار قلعه لاهور در آمده باستحکام برج و باره
پرداخت - و چون خسرو بحوالی آن شهر پیوست ابواب و در و
مسدود یافت - باوازم محاصره و فراهم آوردن لشکر اشتغال نمود
و از درون و بیرون نایز قتل و جدال اشتغال پذیرفت - و چون
افواج پادشاهی در تعاقب بود بزرگی تسخیر شهر متعذر دانسته
دست از محاصره برداشت - دلار خان بحسن خدمت و بتقدیم

(۲) در [بعضی نسخه] کتھر •

مراسم حق شناسی و فدوییت محفوف عواطف خهرروانی شد
 و در سال هشتم بهمراهی شاهزاده شاهجهان در مهم رانا تعیین
 گشت - و در سال سیزدهم سنه (۱۰۲۷) هزار و بیست و هفت
 از تغیر احمد بیگ خان کابلی بصاحب صوبگی کشمیر مبادی
 گردید - و از روی کار طلبی و راد مردی در تسخیر آلکای کشتوار
 (که از شهر کشمیر تا معموره آن شخص کرده مسافت است)
 هسامی بهادرانه بکار برد *

تفصیلش برسم اجمال آنکه در سال چهاردهم جهانگیری دلاور
 خان با ده هزار نفر از سوار و پیاده جنگی عزیمت فتح اندیار^(۲)
 پیش نهاد همت ساخت - و چون گریوه و کتل صعب المرور
 واقع شده راه برآمد اسب نبود بذابران اسپان سپاه را بکشمیر^(۳)
 برگردانیده معدودے را احتیاطا همراه گرفت - جوانان نبرد جو
 پیاده بر فراز کوه برآمده منزل بمنزل جنگ کذاں می رفتند
 بعد پیمودن نشیب و فراز بسیار و کوههای دشوار گذار بگذار
 دریای مرب نایره قتال بین الفریقین ملتزم گردید - مرزبان آنجا^(۴)
 از کشته شدن عالی چک^(۵) (که بدعوی وراثت کشمیر در پناه او
 شورش افزائی داشت) دل بای داده راه فرار پیش گرفت - و از
 پل گذشته در بهدرکوت (که آن طرف آب واقع است) توقف

(۲) نسخه [ب] عزیمت آن دیار (۳) نسخه [ج] اسپان را بکشمیر (۴)

نسخه [ا ب] مرزبانان آنجا (۵) در [اکثر نسخه] اعلی چک *

گزیون . و هرچند بهادران دامن تجماد بر کمر سعی برزدند (که ازان پل درگذرند) آنها نوعی بمدافعه و مقابله^(۲) می پرداختند که میسر نمی آمد - چون روزه چند کشید راجه از لابه گری و حيله سازي پیغام مصالحت در میان آورد - دلادر خان حرف اد گوش نکرده اهتمام شایسته در گذشتن آب بکار برد - تا روزه جمال خان پسر کلانش با جمع بشنا ازان دریای زخار عبور نموده بجنگ دریوست - مخالف تختۀ پل را شکسته راه گریز سپرد دلادر خان باز پل را استحکام داده لشکر را گذرانید - و در بهدر کوت معسکر آراست - از آب مذکور تا دریای چناب (که اعتضاد قوی آنها بود) دو تیر انداز مهافت باشد - و کنار آن کوهی ست رفیع دشوار عبور - بجبهت آمد و رفت پیاده طذابهای سه ته تعبیه نموده و میان دو طذاب چوبهای مقدار یک دسمت پهلوی یکدیگر مستحکم بسته یکسر طذاب را بر قاء کوه و سردیگر را دران طرف آب مضبوط ساخته اند - و دو طذاب دیگر یک گز ازان بلند تر نیز تعبیه کرده - که پیاده بران چوبها پا گذاشته طذابهای بالا را بهر دو دسمت گرفته از فراز و نشیب می رفته باشند - تا از آب بگذرند - و این را در اصطلاح مردم کوهستان زیبه^(۳) گویند - آنها هر جا مظنة بستن زیبه داشتند به بذرتچی و تیر انداز استحکام داده بودند دلادر خان جالها بر ساخته خواست جوانان را از آب بگذرانند

(۲) یا مقابله باشد (۳) در [بعضی نسخه] زیبه - یا زینه باشد *

چون آب بنهایت نذی و شورش میگذاشت جاله بسیل فذا رفت
 و شصت کس غریق بحر عدم شدند - تا چهار ماه و ده روز درگذاشتن
 آب هر تدبیری که میکردند بجائے نمیرسید *

اتقانا شب جلال خان پسر رشیدش برهنه مونی زمیذاره
 از جائے (که مخالف را گمان گذاشتن نبود) سلامت گذشته
 بر هر راجه رسیده کرنای فتح باذن آوازه ساخت - اکثری علایق
 تیغ خون آشام گشته بقیة السیف جان بتک پا بیرون بردند - یک
 دران شورش بر راجه رسیده خواست بشمشیر کارش تمام کند - گفت
 من راجه ام - دستگیرش ساختند - داور خان از آب عبور کرده
 بمذلل (که حاکم نشین آن ملک است - و سه کروه مسافت داشت)
 درآمد - و راجه را همراه گرفته در سال پانزدهم بملازمت جنت مکانی
 در نزدیکی باره موله (که دروازه کشمیر می نامند) سعادت
 اندوخت - و بگونگون نوازش اختصاص یافته بمنصب چهار هزار
 ذات و سه هزار و پانصد سوار سر برافراخت - و محصول یک ساله
 ولایت مفتوحه در وجه انعامش مرحمت شد •

در کشتوار رسم نیست که راجه از زراعت خراج بگیرد - بر سر
 هر خانه هر ساله شش سستی (که زرے ست مسکوک - که از حکام
 کشمیر مانده - و یک و نیم ازان بیک روپیه است) مقرر دارند
 و در سواد معامله پانزده سستی را (که ده روپیه باشد) بیک مهر

پادشاهي حساب كند - و زعفران (كه بهتر از كشمير است) از خريدار
 بر سر مني (كه بون دوسير جهانگيري ست) چهار روپيه ميگيرد
 و عمده حامل راجه بر جريمه است - كه باندك تقصير مبلع
 كاي ميستاند - مع هذا همگي مداخل او تخميناً يك لك روپيه
 خواهد بود - و آن ولايت بقدر تنخواه هزاري ذات و هزار سوار
 است - چون راجه آنجا خالي از وجاهتي نبود حكم شد كه فونندان
 خود را (كه در ايام جنگ به پناه زمينداران قرب جوار فرستاده)
 بحضور طلبد - تا از حبس مويد رهايي يافته بآسودگي روزگار
 بسر خواهد برد - او اطاعت امر نموده مورد نوازش گويد
 دلار خان پس از زمان باجل طبعي درگذشت - جمال خان پسر
 كلانش در زمان فردوس آشياني بهمراهي مهابت خان تعيين بود
 در محاربه دولت آباد (دوزي سرديوان براي مقدمه حرفهاي
 تند در ميان آمد - مهابت خان گفت - هر كه در كار پادشاهي
 مساهله خواهد كرد پاپوش خواهد خورد - جمال خان شمشير
 علم نموده بر سرش آمد - ميرزا جعفر نجم ثاني (كه عقب سوار
 نشسته بود) بر جسته جمال خان را در بغل گرفت - پسر او (كه
 خرد سال بود) ببيك جمدهر كار ميرزا تمام كرد - خان زمان
 تيز دستي نموده جمال خان را از پا انداخت - و بضرب ديگر
 كار پسرش بآخر رسانيد - گویند مهابت خان نشسته بود - همين قدر

گفت - که هر دو پسر کار خوب کردند - و دوم خلف الصدق در جلال خان است - که ذکر او بزبان خامه گذشته است *

• داراب خان میرزا داراب •

پسر دوم خانخانان میرزا عبدالرحیم است - همواره بهمراهی پدر در جنگ و یورش کارهای نمایان می نمود - خصوص در جنگ کهرکی (که شهره آفاق است) برفاقت برادر کلان خود شاه نواز خان مصدر تردد عظیمه گشته باضافه منصب سراقازی یافت - چون در سال چهاردهم جهانگیری پیمانه زندگی شاه نواز خان مالا مال گردید او از پیشگاه خلافت بمنصب پنج هزاری ذات و سوار مورد عواطف شده بجای برادر بسوداری صوبه بوار و احمدنگر نام زد گردید - و در سال پانزدهم (که ملک عزیز حبشی از عهد و پیمان خود تخلف نمود - و نهضت پادشاهی را بولایت در دست کشمیر قابو انگاشته دست تصرف بحدود پادشاهی دراز ساخت) اکثر امرا تهنات را گذاشته نزد داراب خان فراهم آمدند - و خنجر خان حارس احمدنگر متحصن گشت - داراب خان فوجها را ترتیب داده متوجه بالاگهات گردید - برگیان عنبری بر در و از هر روز سایر و دایر بودند - مکرر مبارزتهای سترگ در میداد - و هر مرتبه آن قیره بختان جمع را بکشتن داده راه هزیمت می سپردند *

روزی داراب خان جوانان خوش اسبه همراه گرفته بر بنگاه مخالف تاخت - و کارزار عظیم در پیوسته لوی فیروزی افراشت

و سالما و غانما بارو معاروت نمود - پس ازان غنیم مداخل رسد
 غله را قسمی مسدود کرد که از عسرت و گرانی کار بصعوبت کشید
 ناچار از گریو روهنکهره فردن آمده ببلاپور معسکر آراست
 چون تسلط و استیلاى قزاقان دکن بجائے رسید (که قدم جرأت
 و بیباکی پیش نهاده از آب نریده گذشته بذهب و تاراج محالات
 مالوه پرداختند) شاهزاده شاهجهان کورت ثانی دستوری دکن یافته
 سال شانزدهم بیلده برهانپور نزول فرمود - افواج قاهره تا آب گدگ
 در تاخت و تخریب ملک نظام شاهیه کوتاهی نذمود - و کهرکی را
 (که اقامت جای مالک عنبر بود - و او یکروز پیشتر از وصول فوج
 با نظام الماک بقلعه دولت آباد در خزیده) دیوان و بے چراغ
 ساخت - ناچار مالک عنبر براه عجز و استکانت در آمده چهارده
 کروز دام از محالات متصله مالک قدیم پادشاهی و پنجاه اک روپیه
 نقد را برسم پیشکش متعهد گردید - شاهزاده در سال هجدهم^(۲)
 حسب الطام بدر بزرگوار برای یساق قندهار با خانخانان
 و داراب خان از دکن روانه شد *

چون زمانه نیرنگ ساز بازی دیگر انگیزخت (که سفوح ملالت
 و کدورت فیما بین پادشاه و شاهزاده بجائے کشید که کار بجدال
 و صف آرایی انجامید) شاهزاده از حق شناسی تقابل فوج
 پادشاهی بر خود قرار نداده از راه راست عذرا بر تافت - و راجه

بکرماجیت را (که عمره دولت شاهي بود) با داراب خان در برابر
 لشکر پادشاهي گذاشت - (اتفاقاً در هنگام تلاشی فریقین تفنگی بر اجه
 رسیده در گذشت - و انتظام فوج برهم خورد - داراب خان نیازست
 پای همت افشرد - برگشته بشاهزاده پیوست *

و چون جناب شاهي با اقتضای وقت از برهانپور خانخانان را
 بمصالحه نزد مهابت خان رخصت فرمود و آن کهن سال طومار
 حقیقت و وفا را بآب نسیان شسته بمخالف پیوست داراب خان
 با اولاد و اطفال خانخانانی مقید گردید - و پس ازان (که ولایت
 بنگاله بحوزة تصرف در آمده تسخیر بهار نصب العین شاهي شد)
 او را مجدداً مشمول عواطف ساخته بحکومت بنگاله برنواخت
 و زنش را با یک دختر و یک پسر و برادرزاده برسم یرغمال
 همراه گرفت - و چون شاهزاده بعد از جنگ تونس بنارس (۲) از
 همان راه عازم دکن گردید مذکور طایب بدام داراب خان رقم نمود
 که خود را بسوخت بگدهي (که دروازه بنگاله است) رسانیده
 ملازمت دریابد - او از ناراستی صورت حال را طور دیگر دیده
 در جواب برنوشت - که زمینداران اینجا متفق گشته مرا در محاصره
 دارند - نمی توانم رسید - اگرچه ناسازی و تساط بومیان هم واقعی
 بود اما او هم از رفاقت عمداً پهاو تهی ساخته بتقاعد خون را زیان زد
 عقیدت ساخت - شاهزاده بتقاضای و تمست دست از برداشت

همین از آشوب خاطر پسر جوانش را با برادرزاده بعبدالله خان سپرد - دیوانه را هوئے بشی است - او از سفاکی آن در بے گناه را یقتل آورد - و پس ازان (که سلطان پرویز و مهابت خان برین ماجرا مطلع شدند) بزمینداران بنگاه بتاکید برنگاشتند - که دست تعرض از دامن حالش کوتاه داشته درانکه این حدود نمایند چون در آخر سال نوزدهم داراب خان بموکب سلطان پرویز پیوست دران ائذا فرمان جنت مکانی بمهابت خان رسید - که در زنده داشتن آن بے سعادت چه مصلحت است - بلید که زرد سر آن سرگشته هادیة ضلالت را بدرگاه فرستد - مهابت خان کاربند حکم گشته همان ساعت سرش را از تن جدا ساخته روانه نمود *

۱۰۳۴ (۲)
* شهید پاک شد داراب مسکین *

فاریخ است - گویند مهابت خان اول سرش را در خوانی پوشیده بعام تریز پیش خانخانان (که در قیدش بود) فرستاد - خانخانان دیده گفت بلے تو بزم شهیدی ست - داراب خان جوانے بخوبیها آراسته و سردار با وقار و مدبر شجاع بود - بهادری و ترددها (که از در دکن شد) دران وقت از دیگرے نشده - اما نقش طالع او در سمت نذشت - از جانب شاهي مانده و از طرف پادشاهی رانده مآل کارش بخذلان و نکال انجامید *

(۲) نسخه [ب] داراب خان مسکین - اما یقینا غلط است *

* دریا خان زو هله *

(۲) داؤد زئی - ابتدا ملازم مرتضی خان شیخ فرید بود - پس ازان در ایام شاهزادگی ببندگی اعلی حضرت سعادت اندوخت و در جنگ دهول پور با شریف الملک نوکر سلطان شهریار نامه بشجاعت بر آورده پایۀ اعتبار برافراخت - چون ابراهیم خان فتح جنگ صاحب صوبۀ بنگاله در مقابلۀ شاهزاده بیک گروهی اکبرنگر در مقبرۀ پسر خود محصور گردید از انجا (که نواره بدست او بود - و عبور فوج از دریای گنگ بے کشتی میسر نمیشد) دریا خان با پانصد افغان برهمنوی تیلیه راجه از گذر غیر متعارف گذشته هنوز ده درازده اسپ هم آنطرف دریا نرسیده بودند که فوج ابراهیم خان بممانعت در رسید - دریا خان پای ثبات ورزیده بجنگ پیوست - و عبد الله خان (که نیز میخواست از همان راه بگذرد) از مشاهده این حالت عغان کشیده متوجه گذر دیگر گردید - ابراهیم خان احمد بیگ خان را متعاقب بکمک مردم خود فرستاد - شاهزاده ازین خبر راجه بهیم را تعیین فرمود - که عبد الله خان را همراه گرفته خود را بدریا خان رساند - اما هنوز آنها نرسیده بودند که دریا خان در مرتبه چپقلش نموده مخالف را آواره دشت هزیمت ساخت - و بسبب پا پیادگی نتوانست تعاقب نمود *

ابراهیم خان چون از شکست یافتن احمد بیگ خان و پیوستن عبدالله خان و راجه بهیم آگهی یافت بتسویه مغروف پرداخته بمقابلہ آمد - چون همراهانش از صرامت صدمات بهادران جنگ جو عذاب تماسک از دست داده گریز پا گشتند ناچار با مغرور کشته گردید - شاهزاده بانعام یک لک روپیه و چند زنجیر فیل از جمله غنائم بنگاله دریا خان را مورد نوازش فرمود - و چون از بنگاله برگزشته صوبه بهار بتصرف شاهزاده در آمد عبدالله خان با دریا خان برسم منقلا باله آباد شتافته اولین بظاہر آن بلده معسکر آراسته قلعه را گرد گرفت - و درمی بمانکپور بر ساحل گنگ فرود آمد - اتفاقاً عبدالله خان او را بکمک طلب داشت - دریا خان تساهل بکار برد - و فیما بین غبار کدورت و نفاق برخاست - که درین ضمن مہابت خان با سلطان پرویز بکنار گنگ پیوست - دریا خان نوازه و توپخانه از عبدالله خان درخواست - تا گذرها را استحکام داده لشکر پادشاهی را نگذارد که عبور نماید - عبدالله خان عمداً تقاعد ورزید و بناخوشی همدیگر کار آقا برهم خورد - دریا خان (که بیدمستی غرور فتوحات ادمان خمر علاوه داشت) شرائط حزم و هوشیاری مرعی ننموده بضبط گذرها چنانچه باید نپرداخت - مہابت خان کشتیها بهم رسانیده بگذر دیگر عبور نمود - ناچار دریا خان بعبدالله خان و راجه بهیم (که در جونپور جمع شده بودند)

ملحق گردید - و از آنجا با اتفاق در بنارس بموکب شاهي پیوست
و قرار یافت که در سرزمین کنکیرا (که خالی از استحکام نیست)
نال^(۲) تونس را پیش داشته عرصه مبارزت باید آراست - پس از
تلاقی فریقین چون آثار غلبه از جانب فوج پادشاهی ظاهر گشت
نوکران جدید دریا خان (که از ساوک اد آزاده بودند) بے جنگ
راه هزیمت سپردند - دریا خان (که سردار دست راست
هرادل بود) نیز خود را بگوشه کشید - و پس ازان در جنیر
از بے حقیقتی از خدمت شاهزاده جدائی گزیده نزد خانجیان^(۳)
لودی (که صوبه دار دکن بود) شتافت - و باین بیوفائی اکتفا
نکرده سلسله جذبان خیالهای کاسد فاسد او گشت - و پس از جلوس
بهزاران ضرامت و استکانمت بملازمت رسیده بمصمص چهار هزار
سه هزار سوار اختصاص گرفت - و تیولش در صوبه بنگاله مقرر گشته
بهمرای قاسم خان صاحب صوبه آنجا تعیین گردید - و بعد ازان
هرگنه^(۴) بنادر و غیره در صوبه خاندیس جاگیر یافته بیسابق دکن
مامور شد *

هنگامی [که ساهو بهونسله بشاره نظام شاه (بنابر آنکه
خانزمان صوبه دار خاندیس و غیره بانقزع قلعه بیر از تصرف
سید کمال نظام شاهیه شتافته) در ولایت خاندیس گرد شورش

(۲) نسخه [ج] تولش (۳) نسخه [ب] از شاهزاده (۴) در [بعضی

برانگیخت [دریا خان از محال قبول خود بسرعت برق و باد بمهاور
رسیده مالش بمزاد داده ازان مملکت برآوردن - و چون در سال
سیوم باراد استیصال خانجهان لودی بلند برهانپور مورن موکب
اعلی حضرت گردید دریا خان از قبول خود آمده شرف آستانبوس
دریافت - و دران هنگام مراعات آشنائی و هم الوسی بخاطر آورده
فرار گزیده بخانجهان پیوست - چون خانجهان از اعظم خان
صاحب موئے دکن شکست خورده بدولتآباد شتافته اقامت ورزید
دریا خان از کتل چالیس گانوی بخاندیس آمده آتش نهیب و غارت
برافروخت - و بسبب تعین شدن عبد الله خان بتادیب او
بدولتآباد برگشت - و در همان ایام بهمراهی خانجهان باراد
شورش افزائی مملکت هندوستان از خاندیس گذشته بمالوه درآمد
و چون از تعاقب فوج پادشاهی مجال درنگ نداشت از انجا
نیز راهی گشته وقتی (که بسرزمین بنذیل رسید) بکرماجیت
بسر راجه چهار سنگه خود را رسانیده بدریا خان (که چنداول^(۲)
بود) درآریخت - و آن اجل رمیده از مصتی نشئه باد حسابه
از بر نگرفته بی محابا تاخت - و دران زد و خورد تفنگی بدریا
خان رسیده کاش تمام ساخت - یک پسرش با قریب چهار صد
افغان نیز مقتول گردید - در سال چهارم سنه (۱۰۴۰) هزار و چهل
سراو را در برهانپور بدرگاه پادشاهی آوردند *

* دیانت خان *

محمد حسین دشت بیاضی - دشت بیاض بلوچ سمت از
 بلوکت نهگانه مضاف ولایت قهستان - مشار الیه از اعیان دیار خود
 است - و در تاریخ دانی یکتای روزگار بود - برهنمونی بخت
 اقبالمند در جنید داخل ملازمان فردوس آشیانی گشته بقرب
 و اعتبار فوق عزت برافراخت - و در روز جلوس اعلیٰ حضرت
 بمنصب دو هزاره ذات و هشت صد سوار و انعام هشت هزار
 رویه کام دل اندوخت - چون از خانجهان لودی صاحب صوبه
 دکن بعد شفقار شدن جانت مکانی حرکتی چند سرزد (که
 مشعر بے اخلاصی نسبت باعلیٰ حضرت بل منافی راه و رسم
 دولت خواهی و نمک خوارگی بود) اعلیٰ حضرت اگرچه باقتضای
 وقت فرمان بحالی صوبه داری و منصب و جاگیر بدستور سابق
 اصدار فرمود اما در امر او سخت تردد داشت - که او مالوه را
 از مظفر خان صوبه دار آنجا گرفته متصرف شد - و جمیع سران
 و سرداران کمکی دکن گردیده و ایل او یزد - و نظام شاه بهسبب
 تسلیم او ولایات بالاگهات را بار مرید و معارن - مبادا سرے بغی
 و طغیان برافرازد - در سال اول جلوس دیانت خان را (که بمثانت
 عقل و سائی فهم اقصاف داشت) بواقع نویسی دکن مامور
 ساخته پنهانی اشاره رفت - که بر مخفیات ضمیر خانجهان

و چگونگی اوضاع او وقوف تمام حاصل نموده آگاهی دهد - خان
مذکور پس از وصول بخطه برهانپور از کمال فرامست و دانائی
باطوار و گفتار خانجهان از قرار واقع را رسیده بمبالغه بحضور
نوشت - که توقع بغی و شورش ازین مروه محض توهم است
در حقیقت او دل بای داده است - مصدر امثال این امور
نمیتواند شد - بے وسواس او را طالب حضور نمایان - که احتمال
آشوب و فتور ملکی اصلاً نیست - اعلیٰ حضرت را بنوشته او
رفع تشویش شده خانجهان را از صوبه داری دکن معزول ساخته
بمنظم مالوه مامور فرمود - و دیانت خان را بتفویض قلعه داری
احمدنکر مورد نوازش گردانید - در آغاز سال دوم باضافه پانصدی
ذات هفتصد سوار بر قدر و منزلتش افزودند - چون سال سیوم
خطه برهانپور مطرح رایات پادشاهی گردید خان مذکور از اصل
و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار فرق افتخار
برافراشت - و در همین سال سنه (۱۰۴۰) هزار و چهارم هجری
در احمدنکر جهان فانی را وداع نمود *

* دین دار خان بخاری *

سید بهوده نام - از قربتیان موافقی خان بخاری است - سال
هیزدهم جهانگیری بحکومت دهلی سر برافراخت - و پس ازان
(۲)
(که مهابت خان مصدر گستاخی شده از پیشگاه سلطنت فرار

نمود) او را در فوجی (که بتعاقب او تعیین یافت) بر نوشتند
و اینها باجمیر رسیده متوقف بودند - درین ضمن جنت مکانی
بخلد خرامش نمود - و موکب فردرس آشیانی ببلده و زور
پیوهت - او دولت بار یافته سال اول جلوس از اصل و اضافه
بمنصب در هزار و دویست سوار و خطاب دیندار خان
و عطای خلعت و خنجر مرصع و علم و اسب نامیه بخت افروخته
بتفویض فوجدار می میان دو آب کامرانی اندوخت - سال هشتم
(که از دارالسلطنه لاهور بجانب مستقر الخلافه معارفت پادشاهی
واقع شد - و اسلام خان با جمعی برای تنبیه مفسدان میان دو آب
رخصت یافت) مشارالیه نیز حسب الحکم همپائی او گزید - پستتر
در همین سال بهمراهی شاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر (که
پیشنگرمی افواج متعینده بمالش ججهار سنگه بنذیله رایت
عزیمت افراشته بود) دستوری پذیرفت - و بعد چاندت مطابق

سنه (۱۰۴۵) هزار و چهل و پنج هجری بدار باقی پیوست *

(۲)

* دولت خان منی *

مشهور بخواص خان - منی شعبه ایست از طوائف بهتی - که
در صوبه پنجاب برسم زمینداری و قطاع الطریق میگذرانند
مشارالیه در اصل خدمتگار رومال بردار شیخ فرید مرتضی خان
بود - چون سر آغاز بهار شباب حسن نظر فریده داشت هرگاه با شیخ

بحضور جنت مکایی میرفت نگاه گرمی میفرمود - بعد از فوت شیخ
منظور عاطفت پادشاهی گشته بمنصب درخور استیاز یافت - چون
در طالع عربی داشت در کمتر زمانی بمزید قرب و خطاب خواص
خان سرافراز گشت - و بداروغگی منصبداران جلو (که خانه زادان
معتمد می باشند - و این کار جز بیک از معتبران نسزد) اختصاص
گرفت - چون نوبت فرمانروائی باعلی حضرت رسید در سال
جلوس بمنصب دو هزار و پانصدی ذات هزار و پانصد سوار
سز برافراخت - (۳) چون خالی از کار طلبی و جلادت نبود در جنگ
دهول پور با خانجهان لودی از پیش آهنگان و سبقت جوین سران
جنود پادشاهی شده و داد شجاعت و دلیری داده در عرمه
مضاف زخمی افتاد - و این پردای و نیز دستی او دل نشین
اعلی حضرت شده بیش از پیش در صدد تربیت او گشته پای
اعتبارش افزود - در سال ششم بمنصب سه هزار دو هزار سوار
کام دل اندرخته مخاطب بدولت خان گردید - و در همین سال
به راهی شاهزاده محمد شجاع بتسخیر قلعه پرینده مامور شد
چون از برهانپور پیشتر گذشت بتجویز مهابت خان سده سالار
با سه هزار سوار بجانب احمدنگر تعین یافت - که بمالش ساهو
بهونساره و تاخت و طش چمار کونده پردازد - و در سال هشتم
محرم سنه (۱۰۴۵) هزار و چهل و پنج از تغیر یوسف محمد

(۲) نسخه [ج] در مبادی جلوس (۳) نسخه [ب] از انچه که خالی *

خان تاشکذبی بصوبه داری تتهه رخصت یافت - و در سال نهم
 بایسنقر جعلی را مقید ساخته روانه حضور نمود - آن فتنه اندیش
 یکم از به سرو پایان بود - که بخیاال تباہ خود را ببایسنقر (۲) که در
 جنگ شهریار سردار لشکر آن قیره روزگار بود - و پس از فرار
 بجانب قلعه کولاس مضاف تلنگانه سرے کشیده باجل طبعی
 درگذشت (شهرت داد - و ببلخ شتافت - نذر محمد خان والی
 آنجا اراده خویشی نمود - چون دعوی او بصدق پیوست و صلحت
 برتوقع نیامد - بجانب ایران رفت - شاه صفی اگرچه بحضور
 نطلبید اما لختی تواضع نمود - از آنجا بسمت بغداد و روم اداره
 شد - پس از دیرے کام و ناکام دست اجل گریبانش گرفتند به تتهه
 آردن - دولت خان او را مقید ساخته بحضور فرستان - و بقتل
 رسید - خان مذکور مدتها بحکومت آندیار گذرانید - و در سال
 بیستم بمذنب چهار هزار و پنج هزار سوار مباحات انداخته
 از تغیر سعید خان بهادر بایالت قندهار دستوری یافت - در آخر
 همین سال بمذنب والای پنج هزار و سوار چهارم بلندنامی
 افروخت - ناگاه روزگار بدانجام بر سر بیمه ری آمده اسباب خسروان
 و نکال او آماده ساخت *

در ذی الحجه سال بیست و دوم شاه عباس ثانی دارای ایران
 در عین زمستان (که از کثرت برف کمک هذدوستان متعذر است)

بمحاصره ندهار همت گماشت - قلعه دار هر چند بضبط مداخل
 و مخارج پرداخته شرائط تيقظ و احتياط موعبي داشت ليكن
 از آسيمة سوي* بمرتبه سر رشته تدبير از دستش رفت كه باستحكام
 برجهاى قليج خانى پرداخت - چه قليج خان از دور بيني
 و احتياط گزيني در ايام حكومت خود بر فراز كوه چهل زينه
 (كه از انجا تورپ و تفنگ بحصار دولتاباد و مندر ميروند)
 برجها ساخته بود - تفنگچيان قزلباش دران برجها جا گرفته آغاز
 تفنگ اندازي نمودند - (روزه) شاه خود سوار شده تحريض
 بر يورش نمود - و تا سه پاس آتش قذال مشتعل ساخت
 مع هذا كارے پيش نبرده برگرديد - اما جمعي از بيدجگري خاك
 بيوفائي بر تارك اخلاص بيخته نزد قلعه دار بزبان پيچاني
 برگذارند - كه بمسبب انسداد طرق^(۲) از كثرت برف درين نزديكي
 اميد رسيدن كمك نيمست - و از جد و كد قزلباش ظاهر ميشود
 كه بزودي حصار منسخر خواهد گشت - بعد از تسخير نه ما را
 بچنان امان است - و نه فرزندان ما را از اسيري - دولت خان
 (كه درين وقت بايسته آتش اين فتنه بآب تيع فرود مي نشانند)
 از بيدجوهرى و بد دلي مضمون *

* بيت *

* هر كجا زخم بايدت فرمود *

* گرتو مرهم نهى ندارى سود *

بخطاظر نیارده در جواب بذصیحت و موعظت پرداخت - لاجرم اثری نبخشید - و فایده نداد - اما از همه شادی خان اوزیک پیشقدم منجم نمکحرامی گشته با شاه راه پیغام و سخن را کرد *

چون درین اثنا قلعه بست از پهل خان گرفته ادرا بخواری گرفتار ساختند دولت خان همته که فدا داشت زیاده تر بای داده عبد المظیف دیوان قندهار را برای گرفتن امان نامه (که سجل بدنامی او بود) همراه علی قایی قانی خان برادر (ستم خان سپه سالار ایران) که از جانب شاه پیغام آورده بود - که بیش ازین در مقام ستیز و آویز نبوده در سفک دم و هتک حرمت خود و دیگران نکوشد) فرستاد - و خود از روی ظاهر مردم را بر متن حصار برفراز کوه تکلیف نمود - چون از مصمم قلمب نبود سود نه افتاد *

اگرچه میگویند (که آن بے همت اگر برهنمائی توفیق و پیشوائی عزیمت خود با جمعی بران معقل رضین و موئل متین برمی آمد تا رسیدن کمک آسیه بار و رفقای او نمیرسید) اما نزد انصاف گزینان اقامت و استقامت او دران مکان تا سه ماه (که شاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر با علامی فهامی سعدالله خان دوازدهم جمادی الاول پهای حصار رسید) مقدور و ممکن نبود - نعم آنچنان از غردایی یاس ناموس (که مردان سردر سر آن در بازند - و برای حفظ آن بتلف جان و مال در سازند)

نداشت - عار دوام نمک حرامی و بیغیوتی (که تا دامن قیامت دست از گریبان (وزگار او نخواهد برداشت) بر خود بستید نهم صفر سنه (۱۰۵۹) هزار و پنجاه و نه هجری با اسباب و همراهان بیرون آمد - و با علی قلی خان سماعت بسیار نمود که تکلیف ملازمت شاه نکند - و اگر ناگزیر باشد در رخصت توقف ور ندهد - علی قلی خان متعهد هر دو مطلب شده در باغ گنج علی خان مشهور بباغ گنج او را در خدمت شاه برد - و همان ساعت برفتن هندوستان مجاز گردید - با یک جهان شرمهاری و زیانکاری بهندوستان آمد - چون کافر نعمتی و ناسپاسی او بجای عذر خواهی گذاشته بود در شفاعت بر روی خود بسته دید با خاطر پراگنده گوشهٔ خمول برگزید - تا بقیهٔ حیات مستعار باتمام رسانید *

الحق در ناسرداری و کم همتی او حرفی نیست - که چنین قلعهٔ استوار را که پنجم حصن حصین گرد هم دارد - با چهار هزار مرد شمشیر زن و کماندار و سه هزار تفنگچی قدر انداز و دو ساله سامان قلعه‌داری از خزانه و آذوقه و سرب و باروت و سایر لوازم آن در محاصرهٔ دو ماه از نامردی و پست فطرتی پای همت نیفشوده از دست داد - و زندگانی قانی را بر نیکنامی جایدانی ترجیح نهاد - با آنکه جمعهٔ شبها از بیرون مکاتیب بر تیرها بسته درون قلعه می انداختند - که لشکر قلباش بسبب فقدان کاه و غله نهایت

اضطراب و اضطراب دارند - و دراب او از نایابی علف قلف گشته
 درین نزدیکی کمک هذن میرسد - اگر یکماه دیگر ثبات قدم ورزید
 مخالف بی نیل مطلب بر می خیزد - معهذا آن کم کرده راه عقل
 و حمیت توفیق استقلال نیافت - بدولت این بیدولتی دولت
 چندین ساله خود را بر باد داد *

* انشمنند خاں *

ملا شفیعی یزدی - مدتها در ایران دیار باحراز فضائل
 و کمالات همت گماشت - و بعد از تحصیل علوم متداوله عقلیه
 و نقلیه برای اکتساب روزی از وجه حلال مبلغی از تجار ایران
 بعنوان مضاربیت گرفته بهندوستان فسحت نشان (که دارالانتفاع
 اصحاب آمال و ارباب امانی سم) آمده چندی در اردوی
 پادشاهی بسر برد - و از مستقر الخلافه اکبر آباد تا دارالسلطنه
 لاهور و ازانجا تا کابل همراہ بود - پس از معارفت موکمپ خسروی
 از کابل بقصد انصراف وطن بیدر سورت رفت - ازانجا (که طالعش
 در بیداری داشت - و بختش بر سر یاری بود) مراتب دانش
 و کمالات او معروض فردوس آشیانی گردید - از پیشگاه سلطنت
 بمتصدیان مهمات بذکر مذکور فرمان عزامدار یافت - که او را
 بدرگاه معلی بفرستند - او بقلاویمی سعادت و رهبری اقبال از
 سورت احرام حریم جهانبانی بسته نهمذی الحجه سال بیست و چهارم
 بتغییل آستان دولت ابواب بهر روزی در روزگار خود کشود *

چون مدارج استعداد و قابلیت آن شایسته الطاف پادشاهی
مکرر ذهن نشین اعلیٰ حضرت گردید آن شاه قضایات پرور دانا نواز
او را منظور نظر تربیت ساخته بمنصب هزاری مد سوار مقرر
گردانید - و حکم شد که پیشکش روز یکشنبه تا یک سال در وجه
انعام مشارالیه را گذارند - و پستر بافزایش منصب برنواخته
در سال بیست و نهم بتقویض خدمت بخشیکری دوم از تغیر
لشکر خان و عطای خطاب دانشمذد خان و افاضه پانصدی دو مد
سوار بمنصب دو هزار و پانصدی ششصد سوار سرافراز گشت
و در سال سی و یکم بمنصب سه هزار و هشت صد سوار سر
برافراخته از تغیر اعتقاد خان بمعارج میر بخشیکری مرتقی شد
و در همین سال استعفاى خدمت مذکور نموده در دارالخلافه
شاهجهان آباد منزلی شد - و در سال دوم جلوس عالمگیری از سرنو
محفوظ عواطف خسروانی گشته بمنصب چهار هزار و دو هزار
سوار پایه دولت برتر افراخت - و در سر آغاز سال هفتم بمنصب
والای پنج هزار و بلذد پایه گردید - و در سال هشتم بصوبه داری
و حراست قلعه شاهجهان آباد دستوری یافت - و در سال نهم از تغیر
محمد امین خان بخدمت جایاء میر بخشیکری فایز شده بعطای
قلمدان مرصع نوازش یافت - و چون در سال دوازدهم الویة ظفر طراز
عالمگیری بجانب مستقر الخلافه برافراخته گشت نظم دارالخلافه
ضمیمه میر بخشیکری قرار یافته بکار مرجوع مرخص گردید - سال

سیزدهم دهم (ربیع الاول سنه (۱۰۸۱) هزار و هشتاد و یک هجری
و دیعت حیات سپرد *

(۲)

آن امیر ستوده شیم از کبار فضلاء زمانه بود - بزرگ نفسی
و نیک اندیشی مشهور - پس از تاحال از نوئیان بلذد مقدار
کس (که فضیلت را با امارت جمع کرده باشد) در عرصه روزگار
نیامده - گویند چون بملازمت پادشاهی فایز گردید بجهت مباحثه
و مناظره علمی بملا عبد الحکیم سیالکوٹی (که بعلم و دانش
از اساتذہ باستانی سبقت برد - و به ازو در هذدوستان نشان ندهد
و حواشی خرد پسند او بر جمیع کتب معتبره برهانی ست واضح
اشاره رفت - میان هر دو فاضل در دار عطف (ایاک نعبد و ایاک
نستعین) گفتگوی طوانی واقع شد - و بزمانه دراز کشید - علامی
سعد الله خان (که در علم عام بود) همیز گشت - و آخر هر دو
برابر ماندند - ازان روز مذکور نظر پادشاهی گردیده برتبه امارت
برآمد - و آنچه گویند (خان مزبور در انجام عمر بعلم اهل فرنگ
مائل گردید - و اکثری از احکام تحریفات آن جماعه تکرار مینمود)
نظر بر فضل و کمالش استبعاد دارد *

* دؤد خان قریشی *

پسر بهمن خان است - از شیخ زادهای حصار فیروزه - که نوکر
عمده و معتبر خانجهان لودی بود - در جنگ دهاپور (که خان

مذکور را با عساکر پادشاهی اتفاق افتاد) داد دلیری و مردانگی داده نقد جان برافشاند - شیخ داؤد در ملازمان شاهزاده بلذذ اقبال سلطان دارا شکوه ملتزم گشته بجوهر شجاعت و حسن اخلاق پایه قرب و اعتبار برتر افراخت - و در سال سیم بغوجدار می متعرا و مهابن و جایسر و دیگر برخی محال (که از انتقال سعدالله خان بتیول شاهزاده مقرر شده بود) و خدمت راهداری مابین مستقر الخلافه اکبر آباد و دار الخلافه شاهجهان آباد با در هزار سوار تعیین گردید و در همین سال بالتماس شاهزاده از پیشگاه خلافت بخطاب خانی سرافرازی یافت - و در نخستین جنگ دارا شکوه باتفاق دار ستوسال هادا هراول بود - بواسطه شیخ جان محمد بکار آمد و پس ازان (که دارا شکوه از مقابل عالمگیری فرار برگزید) اورا برکنار دریای ستلج بر گذر تلون (که معبر متعارف آن آب است) گذاشت - و منور آنروی آب بیاه را بقصد مدافعه استحکام داد و آخر الامر دارا شکوه از همت باختگی از لاهور بجانب ملتان رخت آوارگی بر بهمت - داؤد خان بموجب اشاره کشتیها را سوخته و غرق نموده خون برخاسته بار پیوست - و همه جا راه موافقت پیموده در نواحی بهکر جدا شده از راه جیسلمیر بوطن خون حصار فیروزه شتافت - چون کار شناسی و سرکردگی او مت داشت همان ایام از بارگاه عالمگیری بارسال خلعت عنایت مستمال گردید - بعد معاودت دایات پادشاهی از ملتان

بدار الخلافه بمساعدت بخمت جبهه ساي آستان خلافت گشت
 و بعطای منصب چهار هزارى سد هزار سوار کامياب عزت و دولت
 شده در جنگ شجاع ^(۲) بسردارى فوج طرح دست راست خلد مکان
 متعین بود - پس از هزیمت او بمصمت بنگاله بهمراهی معظم خان
 میر جمله بتعاقب آن آواره دشت فرار دستوري یافت - و بعد
 از وصول به پتقه بر طبق فرمان پادشاهی بصوبه دارى آنجا قیام
 ورزید - و منصبش باضافه هزار سوار دو اسبه سه اسبه افزایش پذیرفت
 و چون معظم خان در استیصال شجاع از سمت مخصوص آباد
 بجانب اکبر نگر همت گماشته بود مشارالیه مامور شد - که
 به ^{بلاستان} ^{بلاستان} حدود و کدبان سوبه ^{راز} ^{راز} آب گنگ گذشته بر سر تانده
 (که بنگاله مخالف است) رفته بدفع او پردازند - تا از هر دو سو
 کار بران مدبر تنگ گردد - خان مذکور برادر زاده خود را ^{خبر} ^{خبر} بذیان
 در پتقه گذاشته با سایر متعینه راهی گردید - و پستو ضمیمه فوج
 معظم خان شده بقطع و فصل آن مهم توجه مصروف داشت
 و بعد اخراج شجاع از ممالک محروسه پادشاهی داود خان از بنگاله
 مراجعت نموده به پتقه آمد - و بتادیب مفسدان حوالی پتقه
 کمر عزیمت بریست - زمیگذار پلاون (که بمسافت چهل کوه
 جنوب روبرو پتقه واقع شده - و از باد مذکور تا سرحد آن ولایت
 بیست و پنج کوه است - و همواره زمیگذار شقاوت آئین آن

سرزمین باستظهار فلاح متین و معویت طرق و مسالک از بسیاری
 جنگلهای انبوه و فرزونی گریوه و کوه دم نخوت و استکبار زده خود سر
 میزیست) درینولا بتازگی عام استبداد بدست چهارست افراخت
 و در ادای پیشکش تقاعد ورزید - خان مذکور بر طبق درود فرمان
 پادشاهی رو بتسخیر آن الکا آورد - و نخستین قلاع (که بهرحد
 ملک پادشاهی پیوسته - و پیشک گرمی آن دست تعرض بدرخ
 محالات سرکار والا دراز می نمود) بسعی فرادان بر کشود - مرزبان
 آنجا مغلوب رتب و هراس گشته هر چند ضعیف نالی نمود (که
 پیشکش مقرر شود - و از سر تقصیر او در گذشته به پتقه معادرت
 نماید) داود خان آنرا نا شنیده انگاشته در سال چهارم با لشکر
 آراسته بدان مرز و بوم درآمد - و بنزدیکی قلعه بلادون از طرفین
 مورچال قایم گردیده بازار کوشش و آویزش گرمی پذیرفت
 از پیشگاه سلطنت امان آن باطل پرست و تسلیم آن ولایت بار
 به اعلان ایمان و قبول اسلام موکول و مشروط شد - آن خلافت کیش
 شقاوت پزوه فطری اصرار بر طریقه کفو نمود - داود خان بکارزار
 متواتر و نبردهای مردافه آن گروه ضاله را برداشته بحصار شهر بند
 درآورد - با آنکه از کمال استواری کشایش آن بزودی در موات
 اندیشه چهره نمی نمود از تائید غیبی بهادران رخس شجاعت
 برانگیخته بر سر مقهوران بحصار شهر بند رسیده بیورش و آویزش

(۲)

پروا خفتند - بار بر اهل حصار تنگ شد - زمیندار بوقت شب
 رهگرمی فرار گردید - خان مذکور بعد ازین فتح بجهت بزد و بخت
 آن ولایت و استحکام قلاع و حصون و قلاع ریشه فساد گمراهان
 تیره درون چاندی دیگر دران حدود توقف ورزیده و منکای خان را
 (که فوجداری پلاژن بر وفق یرایغ حضور بار تفویض یافته بود)
 آنجا گذاشته به پتله مراجعت نمود - و پس ازان بحضور رسیده
 بهمراهی میرزا راجه جیسنگه بجهت مالش سیوای بهونسله تعیین
 دکن شد - و از امل و اضافه بمنصب پنجزاری چهار هزار سوار
 سه هزار سوار در اسبه سه اسبه مقرر گردید - و در همان ایام
 بتفویض صوبه داری خاندیس مورد عنایت شد - و فرمان رفت که
 یکی از اقارب خویش را با جمعی در بلده برهانپور گذاشته خود
 بمهم مرجوعه پروازد - خان شهابت نشان بعد تسخیر قلعه درمال
 در اندای محاصره حصار پرندهر بتجوز میرزا راجه با هفت
 هزار سوار بتاخت و تاراج ولایت متعلقه سیوا شنافته مواضع
 و قریات حوالی راجکده و مضافات کزدانه را آتش زده بسیاری
 از قصبات را با سال نهب و غارت ساخته بمعسکر فیروززی معاودت
 نمود - و پستتر بسرکردگی فوج برانغار میرزا راجه در تخریب ولایت
 بیجاپور کوشیده آریزشهای سترگ با عادل شاهیه نمود - و در
 سال نهم از صوبه داری خاندیس تغیر شده طلب حضور گشت

و در سال دهم بنظم صوبه برار رخصت یافت - پس ازان باز بحکومت برهانپور مامور گردید - و در سال چهاردهم بملازمت پادشاهی استسعاد یافته بنظم صوبه آله آباد دستوري یافت - تاربخ وفاتش معلوم نشده - حمید خان پسر او بجرأت و جسارت مغرط نام بر آورده همواره مصدر خدمات پادشاهی بود - سال بیست و پنجم عالمگیری درگذشت *

* دیانت خان حکیم جمالا کاشی *

سال اول جلوس فردوس آشیانی بخدمت دیوانی سرکار ممتاز الزمانی سرفرازی یافته سال چهارم از امل و اضافه بمصب هزاری ذات دو صد و پنجاه سوار و تفویض خدمت دیوانی صوبه پنجاب از تغیر میر عبدالکریم مرتقی گشت - چون آثار دیانت و امانت او در کارها بر روی روز افزاده بود بنابراین سال پنجم بخطاب دیانت خان و پستر باضافه صد و پنجاه سوار و تقرر دیوانی و امینی و فوجداری سرکار سپردند از تغیر رای کاسیداس نامور شد - سال نهم باضافه دو صد سوار افتخار اندوخت و سال یازدهم پس ازان (که قلعه قندهار داخل ملک پادشاهی شد - و پادشاهزاده محمد شجاع باحتمال آمدن شاه صفی دارای ایران دران حدرد بکابل تعین یافت) او بدیوانی فوج همراهی پادشاهزاده چهره عزت برافروخت - سال دوازدهم بخدمت داغ و تصدیه منصبداران از تغیر عاقل خان عنایت الله سر بلندی

اندوخت - و سال چهاردهم بمرحمت خلعت و اسب و دیوانی
 صوبه خجسته بنیاد و بالاگهاث برار و ملک تلمگانه (که مفتوح
 گردیده بود) نامیه بخت را منور گردانید - سال هفدهم باضافه
 پانصدی بین الاقران تفوق جست - سال هیزدهم از اصل و اضافه
 بمنصب در هزاری هفتصد سوار ببلندرتبگی گرانید - سال بیست
 و یکم چون دیوانی صوبجات برای رایان مقرر گشت از احرام عتبه
 خلافت بسته جبهه طالع را نورآگین ساخت - پس ازان (که پادشاهزاده
 مراد بخش باظهار ناراضامندی نسبت برای رایان پرداخت)
 سال بیست و دوم نام برده بجای مشارالیه بدیوانی هر چهار صوبه
 عام افتخار برافراخت - سال بیست و هفتم پس از عزل تعلقه مذکور
 بحضور آمده بدیوانی سوکار پادشاهزاده محمد مراد بخش
 تقرر پذیرفت - و پس ازان (که زمانه بکام هواخواهان عالمگیری
 شد) از بملازمت پیوسته بخدمات حضور مثل داروغگی دا
 می پرداخت - سال هشتم عالمگیری بدیوانی بیوتات قامت
 قابلیت آراسته و سال نهم ازان کار معزول گردیده سال شانزدهم
 مطابق سنه (۱۰۸۳) هزار و هشتاد و سه هجری پیرایه هستی را
 برگزید - پسرانش دیوافکن و شیر افکن و رستم بخلاع مائمی سرافراز
 شده نخستین سال بیست و چهارم بداروغگی داغ و تصحیح
 و خطاب معتمد خان چهارم عزت برافراخت - و دوی دیگر نب
 بمنصب در خور سرافرازی داشتند •

* داراب خان *

پسر مختار خان سبزواری ست - برادر خرد شمس الدین مختار خان - هذگامی [که پادشاهزاده محمد اورنگزیب بهادر بقصد انتزاع سلطنت و استیصال داراشکوه (که بنابر انحراف مزاج اعلیٰ حضرت از جاده اعتدال رفق و فتنی سلطنت بقبضه اقتدار خود آورده بود) از دکن عزیمت مستقر الخلافه نمود] مشارالیه در زمرة کمکیان دکن رخصت یافت - پس ازان (که بمشاطگی انبیا عروس مقصود هم آغوش پادشاهزاده گردید) در اول وهله پیش از نخستین جاوس او را بخطاب خانى برنواخته بارسال فرمان تفویض قاعه دارى احمد نگر سر بلند گردانید - و در آخر سال دوم تغییر شده بحضور رسید - و در سال نهم از تغیر فیض الله خان بخدمت قراول بیگی امتیاز یافت - و پس ازان داروغگی بدوقخانه خامه نیز نامزد او شد - و در سال سیزدهم از تغیر عبد الله خان بداروغگی غسل خانه فرق اعتبار افراخت - و پستر از تغیر روح الله خان بخدمت آخته بیگی عزت اندوخت - و بعد ازان بحکومت اجمیر دستوری یافت - و در سال نوزدهم از اینجا آمده احراز سلازمت نمود - و از تغیر ملتفت خان بمیر آتشی چهره افتخار بر افروخت - و بمیر ترکی اول نیز قامت قابلیت آراست - و در سال بیست و دوم با فوج شایسته بمالش و تعریک راجپوتیه کهندیه و بر انداختن بتخانه آن مکان مرخص گردید

خان مذکور هنگامی (که ساعت اجمیر مضرب خیام پادشاهی بود) بران مکان شورش نشان تاخته کهدیله و سانوله و سایر^(۲) مژده‌های آن نواحی را مسعود و منهدم ساخت - سه صد و چند کس از راجپوتیه پای جهانیت استوار کرده یکی جان بدر نبرد در همین سال بیست و پنجم جمادی الاولی سنه (۱۰۹۰) هزار و نود هجری ردیعت حیات سپرد - سه پسر و یک دختر داشت نخستین محمد خلیل مخاطب بتربیت خان - که احوالش جدا سمت ترقیم یافته - دوم محمد تقی خان است - که با صبیغه بهره‌مند خان بخشی کدخدا شده - پسرش مشهور بمین - که بعد از فوت پدر خطاب محمد تقی خانی^(۴) یافته - و در سال چهل و هشتم با دختر شایسته خان بن شایسته خان وصلت نموده خلد مکان او را بسیار دوست میداشت - در زمان خلد منزل بمطاب جد مادر می خود بهره‌مند خان ترقی پذیرفت - و در عهد جهاندار شاه چون امروزارت بذو الفقار خان امیرالامرا برگردید و قبض و بسط سلطنت باختیار او تعاقب گرفت خان مذکور بذایر قرائت که داشت مرتقی مرتبه پنجهزاری گشت - و بعضی کارهای وزارت بدو متعلق گردید - پس ازان (که بدو سودائی کهنه معامل فلک در چهار سوی روزگار دکان حکمرانی جهاندار شاه تخته گردید

(۲) نسخه [ب] سانور (۳) نسخه [ج] صد و چند کس (۴) نسخه

و مصنف^(۲) دیگر بودی کار آمد (خان مذکور بهساب مال و مزال و عزل
منصب و جاگیر معاتب گردید - و بتازگی بدستگیری امیر الامرا
حصین عالی خان ازان چار موجّه بلا رخت سلامت بمامن دکن^(۳)
کشید - و در اورنگ آباد بحویلی سلطان محمود مشرف تالاب
غزبری (که خلد مکان بپهره مند خان مرحوم داده بود) مدتی
گذرانید - و چون نوبت ریاست دکن بآصف جاه رسید حفظ
خاندانش مظلور داشته مراعات زبانی بسیار نمود - و قلعه داری
ارک را (که بجز انرا حاصلی نداشت) تفویض نمود - پانزده
شازده سال برین منزل بهر برد - الحال پهری ازو مانده
چنانشین اوست - و در قلعه (که ریرانه بیش نیست) می باشد
خان مومی الیه درین حالت هم^(۴) بسیار خوش طعام بود - پسر سیوم
کامیاب خان است - که با دختر مطلب خان منسوب شده - و ازو
دختره مانده بود - که در زمان محمد فرخ سیر بعقد ازدواج
حصین عالی خان در آمد - اما صبیغه داراب خان مرحوم بمیر لشکری
(که از نبائر میرزا حیدر صفوی بود) نسبت شده - پسر کلانش
عسکر عالی خان از دیر باز قلعه دار دهرپ دکن است^(۵) - که در
زمانت و متانت ثانی دولت آباد گفته اند - آصف جاه بمحض
رعایت خاندانش چندے در حضور نگاهداشته متصدی جاگیرات

(۲) در [بعضی نسخه] وصف دیگر (۳) نسخه [ب] خان بهادر (۴)

نسخه [ج] هم خوش طعام بود (۵) نسخه [ب] دهرپ *

و دیوانی خود فرمود - درینولا نیز بعضی کارهای سرکار بدر نامزد است - مرد پیرست - خدا بیامزد *

(۲)
* دلیر خان داوڑی *

جلال خان نام - برادر خود بهادر خان زده است - چون در سال بیست و یکم مزاج اعلیٰ حضرت از بهادر خان باوصف خدمات نمایان و تلاشهای شایان در یساق باغ و بدخشان از جهت اہمال و تہارتی (که در تعاقب نذر محمد خان و اغماض و خودداری که در کمک سعید خان در جنگ هفت (وزہ) اوزبک سرزده) منصرف و منزجر گردید سرکار فوج و سرکار کالپی (که در تیولش بود - و درازده ماهه حامل داشت) در عوض مطالبہٗ سرکار والا (که قریب سیلک رویدہ بود) ضبط شدہ فوجداری آن محال بجلال خان تفویض یافت - و از اصل و اضافہ بمنصب هزاری ذات ہزار سوار و خطاب دلیر خان و مرحمت فیل سرافراز گردید - و بتدریج پایہٗ اعتبار برافراختہ در سال سیم بہمراہی معظم خان میر جلم تعیین دکن گشت - کہ در رکاب ظفر انتساب شاہزادہ محمد (۳) اورنگ زیب بتاخمت و تالان ولایت عادل شاہیہ پردازد *

دوڑے در اوران محاصرہٗ قلعہٗ کلیدان شاہزادہ خود ترتیب افواج دادہ بہجنگ اعادی برآمد - پسران بہلول خان میانہ (کہ ہراول (۴)

(۲) یا داوڑ زئی باشد (۳) نسخہٗ [ب] اورنگ زیب بہادر (۴) در [بعضی

نسخہ [کہ در ہراول *

مخالف بودند) با هراول پادشاهی در آویختن - دلیر خان (که در مقدمه لشکر انتظام داشت) بزد و خورد در آمد - با آنکه چند ضرب شمشیر دران دار رگیر بار رسید چون مسلح و اویچی بود آسیب بر نداشت - پس ازان (که بطلمب افواج حکم رفت) او نیز بشرف حضور فایز گردید - و در سال سی و یکم بنوازش نقاره مبهات اندوخت - و در سالک همراهیان سلیمان شکوه بمقابلت شاهزاده محمد شجاع (که از خام خیالی و تباه اندیشی سر از اطاعت پدر والا قدر پیچیده پا از بنگاله پیش گذاشته دست تصرف بر اکثر محال خالصه دراز ساخته بود) منساک گردید - و بعد از تقارب فداًین در حوالی بنارس شجاع (که همواره گرفتار مستلذات نفسانی و گران خواب بیخبری بود - و از تدبیر کار و کدکاش روزگار اصلاً آگاهی نداشت) مغایب رمب گشته در بربار گذاشت - و بے آنکه دست و بازو بکارزار برکشاید طفلانه دست و پای زده کشتی سوار روی فرار بسوی پتنه گذاشت - و سایدهان شکوه بهمعنائی ظفر رهگرایی تعاقب گردید - دلیر خان در جلدی این فتح باضافه هزاری هزار سوار بمنصب سه هزاری سه هزار سوار چهره عزت برافروخت و پس ازان (که سلیمان شکوه حسب الطلمب جد بزرگوار و پدر عالی مقدار از پتنه لوای معارفت افراخته بتعمجیل تمامتر راهی گشت) در نواحی موضع کره خبر هزیمت دارا شکوه و فرار او بجانب لاهور شکیب ربای احوال و تفرقه پرداز جمعیتش گردید

میرزا راجه جیسنگه (که از پیشگاه خلافت اتالیقی و کار فرمائی لشکر برای رئیس مفعول بود) بمقتضای حال از مرافقت او خود را کشید - ناچار سلیمان شکوه از حیرت زدگی دایر خان را طلبیده در ملاح کار مشورت نمود - او مرافقت و موافقت خود را مشروط برفتن شاهجهان پور (که آباد کرده بهادر و وطن افازده است) نموده متعهد گردید - که درانجا سپاه از افغانان و غیر آن فراهم آورده هرچه صلاح حال باشد بعمل خواهد آمد - سلیمان شکوه قبول این کنگش کرد - (راجه جیسنگه چون برین معنی آگهی یافت و دانست) که دایر خان از خاصی و بی تجربگی سود خود را از زبان نشناخته نرد تدبیر غلط باخته است) بمقتضای دوستی و مودتی که با او داشت با بلاغ نصائح دوستانه و تذکار مقدمات عاقلانه خان مذکور را ازین اراده فاسد (که غیر از خانه خرابی او و تبیل اش حاصل نداشت) باز آورد - و در عزیمت در آوردن بعقبه عالمگیری با خود متفق و هم داستان ساخت - چون روز دیگر سلیمان شکوه بذکر قرار داد مذکور عزم مراجعت باله آباد نمود دایر خان تمهید نموده با راجه جیسنگه در همان منزل ماند و بدین جهت بندهای پادشاهی ترک همراهی گردیدند - و دایر خان سه چهار روز پیش از ملازمت میرزا راجه مابین سلیم پور و متھرا بتقبیل عقبه عالمگیری چھ روز دولت برافروخته باضافه هزار و هزار سوار بمصوب پنج هزار و پنج سوار والا رتبه گشت

ازینجا ظاهر میشود که بعد از شکست شجاع (که بمذنب سه هزار
فایز شده) در همان ایام هزاره دیگر نیز افزوده باشد *

و بالجمله دلیر خان بهمراهی شیخ میر بنعائب دارا شکوه
از مالتان دستوری یافت - و در جنگ اجمیر (که دارا شکوه
سرتاسر دره دیوار استوار بر آورده سده سدید و حائل محکم
در پیش رو داشت - و جابجا توپ و تفنگ و سایر آلات نبرد
و ادوات جنگ نصب کرده از سر جمعیت خاطر در پناه حمایت
دیوار همت بمدافعت و محاربت می گماشت) جزو عالمگیری را
یورش بر مورچالش صورت نمی بست - تا آنکه نقش مراد از پرده
غیب بر صفحه شهود جاوه گر گشت - که دارا شکوه برخه مردم را
مدافعت و ممانعت کسان راجه راجرب بسمت کوهله پهازی
فرستاد - این جماعه دلیرانه قدم جرأت از مورچال بیرون نهادند
و با آنها بجنگ در آویختند - دلیر خان از دست راست توپخانه
با فوج خود سوار شده لرای جرأت بجانب آن جسارت کیشان
برافراخت - و بعد از شیخ میر نیز از دست چپ سوار شده
بار پیوست - هر دو سردار باتفاق یکدیگر بر مورچال شاه نواز خان
(که بهمان سمت بود) حمله آور گشتند - و بازار کارزار گرمی
پذیرفت - این دو تهمتن بقدم شجاعت و مردانگی داخل مورچال
شده تیغ خون آشام بقصد دشمنان بد فرجام از نیام قهر و انتقام

کشیدند - شیخ میر بکار آمد - و دایر خان کوششهای مردانه و تلاشهای دایرانه کرده زخم تیر^(۲) بر دست خورد - درین اثنا عساکر دیگر ضمیمه گردید - دارا شکوه جگر در باخته راه آوارگی سر کرد و پس از آن بکهک معظم خان میر جمله (که در اخراج شجاع از ولایت بنگاله مساعی جمیل بر روی کار آورد) تعیین گردید - و در آن هنگامه (که آرسونگه دایری و دلادری بود) بذات خود تلاشهای مردانه بظهور آورد - که ناسخ داستانهای رستم و اسفندیار است *

چون در شعبان دوم سال جلوس معظم خان از محمود آباد بعزم عبور از مهابادی (که از آنجا در کرده است - و از بگله گها^(۳)ت پایان تو گذر پایای بهم (سیده بود) بر کنار آن ناله (سید فوج مخالف (که آنطرف آب بتزک و استحکام توپخانه پرداخته مستعد مدافعت بود) دست یافتن توپ و تفنگ برکشود - نخست دایر خان بمیاهن همت و جلالت با سران دیگر فیل سوار بآب زده روان گردید - آنها در میان ناله بهادران را زیر تیر و تفنگ در گرفته آتش پیکار برافروختند - برخی از بسالت کیشان هدف نازک تقدیر گشتند - و بسیاری زخم برداشتند - و جمعی از صدمه پیکار بر گردیدند - و چون هر دو طرف گذر غرقاب بود در میان ناله از طرفین معبر چونها بزمین فرو برده بودند - که نشان پایاب باشد - درین وقت بسبب عبور لشکر آب بتلاطم درآمد و یک

زمین بدر رفت - و بعضی از مواضع پایاب غرقاب شد - و چوبها غلطیده نشان پایاب بر جای خود نماند - بدین سبب سوار و پیاده بسیار بلطمه امواج قضا غریق بحر هلاکت گشت - فتح خان پسر دلیر خان دران میدان رخت حیات بسیلاب اجل داد - خان شهامت نشان بعد گذشتن از آب بساحل مقصود رسید - و بکوشش دلیرانه اعادی را آواره دشت ادبار ساخته مجموع توپخانه آنها را بدست آورد - و پس از آوارگی شجاع بهراولیی معظم خان در تسخیر مملکت آشام بمالش آن گروه نافرجام سعیهای شایان نموده همه جا شریک غالب بود - چون عساکر پادشاهی از دریای برهما پوتر (که از رود خانهای مشهور آن ولایت است) عبور نمود بدای شمله گدھے رسید - آن حصن ست متین آسمان رفعت - محاصره آن از نیروی قدرت و طاقت ارباب همم عالیه افزون - و ساکذانش در سنگ باران حوادث از آسیب منجنیق فلک مصون - و از در جانب آن قاعه دیوار عریض رفیع استوار کشیده اند - که از جانب جنوب بطول چهار کوره منتهی میشود بکوهی سر بچرخ دراز کشیده و از شمال تا سه کوره بدریای زخار مذکور رسیده - و آن هر دو را بدستور قلعه برج و کنگره ساخته درون و بیرونش خندق عمیق بزمین برده اند - و همه جا بتوپ و بادلیج و تفنگ و سایر آلات و ادوات جنگ مستحکم کرده قریب سه لک اسمی جنگجو دران فضا بقدم ثبات در مقام مدافعت ایستاده - از انجا (که محاصره

تمام حصار مقدور نبود) دلیر خان بصوابدید سپه سالار محتاجی
برجی از برجهای کلان مورچال بسته بلوازم قلعه کشائی همت بهمت
و از درون و بیرون جنگ در پیوست - و چون هر توپ (که بیروج و باره
میرسید) از کمال استواری حصار جز گردی ازان بر نمیخاست
و اثری از شکستن دیوار و افتادن کنگره مرتب نمیشد و سرزمینه
بود تاب و خطر ناک [که در سوابق ازمنه در همین مکان لشکرهای
عظیم هندوستان (که بعزیمت تسخیر آندیار رفته بودند) بخدعه
آن قوم غدار دستخوش هلاکت و پایمال خرابی شده کس جان
بسلامت ازان در طه نیارد] لاجرم سپه سالار بر یکم ازان در دیوار
یورش مقرر نمود - و دلیر خان را با برخه سواران نبرد آئین بداد کار
معین نمود *

اتفاقا یکم ازان قوم (که از مدتها در ممالک پادشاهی بحر برده
و درینولا در آحاد لشکر منظم بود) بمکراندوزی در مقام کینه توزی
شد - و بصورت دولت خواهی اظهار نمود - که بر حقیقت این بوم
و بر کماهی آگهی دارم - اگر برهبری من عمل نمایند افواج
فیروزی را بموضعی میبرم - که ازانجا یورش بآسانی میسر آید
و همان دم بمحصوران پیام فرستاد - که در فلان مکان (که اصعب
جوانب آنحدود است) جمعیت و هجوم نموده متروک باشید
دلیر خان برهمینوی آن نابکار شب راه پیمود - هنگام ظهور تابشیر

مبع بمكان آدرده راه يورش نمود كه خندق پر آب داشت
 و معويت طريق و اجتماع مقهوران بيش از ديگر جوانب بود
 بمجرد نمود فوج منصور اهل حصار بيكبار چندين هزار توپ
 و تغذگ و ديگر ادوات آتشبازي رها کرده روی هوا را از ابر دون
 تيره ساختند - و حقه‌ای باروت از بالای برج و باره شراره ريز
 و زمين و زمان از صوت توپها زلزله انگيز شد - دایر خان از وفور
 جلالت و تهور رخ تافتن ازان آشوب گاه تجویز نموده قيل سواره
 بآب خندق راند - همراهان چون چنين دلادري از سردار مشاهده
 نمودند عرق جرأت حرکت نموده دران رستخيز بلا (كه پردلان
 درزگار را قدم همت ميلغزيد) يورش کردند - و حربے صعب
 در پیوست - اكثرے از عساکر اسلام را تن از آسیب زخم فگار و جمعی را
 دران بذل كوشش نقد جان نثار شد - پنج تير بدليگر خان رسيد
 و بسبب سلاح مجروح نشد - و تير بسيار بر فيل مرکوبش و حوضه آن
 'بذد شد - خان دلادر با جوفه پهای حصار رسیده بدستيارى شجاعت
 ببالای دیوار برآمد - و با اهل ضلال برزم و قتال در آريخت
 و پس ازان از جانب دروازه و ديگر اطراف نیز مردم داخل
 حصار شده لوى استيلا بر افراشتند - كفار مغاوب رعب و هراس
 گشته بدر فرار زدند - و بعد قوت مير جمله خان مشار اليه بحضور
 آمده نامیده سعادت بر آستان خلافت نورآگين ساخت - و در سال
 هفتم بهمهراهی راجه جيسنگهه باستيصال سيوا بهونسله (كه ريشه

استقلال در سرزمین دکن فرو برده بتاخت و تزاری غبار شورش
 برانگیخته بود) دستوری یافت - و چون راجه در سال هشتم بانتزاع
 قلاع سیوا همت برگماشت و از قصبه بونه بکشایش قلعه پورندهر
 و در مال روانه گردید دلیر خان (که مقدمه الجیش فیروزی بود)
 از کتل سانور گذشته نزدیک بدان مکان در مدد نزول بود که
 ناگاه فوجی از اعدای نمودار گشته غبار انگیز پیکار شد - و بحما
 بهادرانه تاب مقاومت نیارده جنگی بگریز کرده بجانب کوه
 (که آن هر دو قلعه بر فراز آن بود) کشید - دلیر خان جنگ کذا
 و خصم افغان بران کوه برآمد - و بسیاری را طعمه شمشیر گردانید
 و معموره (که در کمر کوه بود - و آنرا مایچی گویند) آتش زده
 بعزم محاصره پیش رفت *

چون مردم هر دو حصار برق افروز توپ و تفنگ گشتند
 خان مزبور پای همت نکشیده بیاوری شهامت و بسالت^(۵)
 متصل حصن پورندهر رسیده عجاله موچال بر بست - و چون
 جدت در محاصره هر دو حصار به نبرد آرائی و هنگامه افزائی
 گذشت یک برج قلعه در مال بصدومات متواتر توپها انهدام
 یافت - دلیر خان مردم خود را تحریض بدورش نموده بر فراز
 آن برج بر آردن - محافظان بزیذهار در آمدن - سیوا بر جهاد

(۲) در [بعض جا] پورندهر آمده - و در [بعض نسخه] پورنداور (۳) در

[بعض نسخه] سانور (۴) نسخه [ب] مایچی (۵) در [بعض نسخه] کشیده •

و کوشش کار طلبان آگاه گشته دانست که عنقریب حصن پور زنده
 (که بسیاری از اقربا و مردم کاری از دران محصور بودند) مسخر
 خواهد گشت - بوجه طرح آشتی انداخته ملاقی گردید - و آن قلعه را
 با قلاع دیگر پیشکش نمود - و چون دایر خان هنوز بیای حصار
 اقامت داشت راجه سیوا را نزد خان مذکور فرستاد - و او بعد
 ملاقات دو صد اسب با ساز طلا و یراق با ساز مرصع و دو تقوز
 از نفائس اقمشه او را داده رخصت نمود - و پس از انصرام
 این مهم در هراولای راجه بنهب و تاراج ولایت بیجاپور پرداخته
 عادل شاهیه را مالشها بسزا داد - چون ازان کار او پرداخت بغیر
 هنگامه شاه عباس ثانی (که بعزم سپاه کشی و رزم آزمائی
 داعیه فرستادن لشکر بسرحد هندوستان اظهار میکرد) باکتر سران
 و سپهسالاران احکام طایب عز صدور یافت - و خان مذکور نیز
 در سال نهم حسب الطلب برجناح سرعت و استعجال روانه گشت
 از دریای نریده گذشته بود که از نیرنگی تقدیر حیات مستعار
 شاه ایران سپری گردید - و نایره آشوب باطفا گرائید - دایر خان
 بوصول یراغ با جمعی از امرای پادشاهی که همراه داشت عطف
 عثمان بیجانپ چانده و دیوگده نمود - مانجی ملار زمیندار چانده
 بوسیله عجز و ابتهال بملاقات آمد - و از کار آگهی و معامله شناسی
 برسم جرمانه مبلغ یک کرور روپیه را از نقد و جنس متعهد شد
 و پنجم لک روپیه بطریق شکرانه بخان مذکور متقبل گردید - و قرار

بافت که هر ساله دو لک روپیه پیشکش بسرکار والا مودی سازد
و قلعه مانک درک را (که از حصون متینۀ سرحد او سمت)
مسما سازد *

و چون در عرض دو ماه هفتاد و هفت لک روپیه وجه پیشکش
بوصول رسید و ایصال ^(۲) هشت لک روپیه دیگر نیز در مدت دو ماه
و بیست لک روپیه باقی را بوعده سه سال قرار داد زمیندار را
(که مریض و علیل گشته و احوال ولایتش اختلال پذیرفته بود)
با رام سنگه که بن پسر جانشینش مرخص ساخت - و چون
کوکب سنگه زمیندار دیوگده (که پانزده لک روپیه سنوات ماضی
بر ذمه او جمع بود) نیز سر بر خط ایلی و انقیاد گذاشت
سه لک روپیه برسم جرمانه و یک لک روپیه پیشکش مقرری
هرساله بروی معین نمود - در آن اثنا فرمان بنام او رسید - که تادیب
عادل شاه و تاخت ولایت بیجاپور دیگر باره مرکوز خاطر است
خود را در اورنگ آباد بخدمت پادشاهزاده محمد معظم رساند
که هرگاه اشاره شود بدان مهم قیام نماید - خان مذکور در سال دهم
از سرحد دیوگده روانه گشته کار بند حکم گردید - کار نامهای او
در دیار دکن بر الحنه و افواه رضیع و شریف دایر و سایر اسم
و در جنگی (که خانجهان کوکلتاش را بهراولی دایر خان آنطرف
آب بهیمره بعساکر بیجاپور واقع شد) تلاشهای نمایان و ثباتهای

(۲) نسخه [ج] و ایصال هشت لک روپیه باقی را •

پا بر جا (که ازان رستم زمان ظهور یافت) موجب تحسین و آفرین دوست و دشمن گردید *

گویند دران عرصه کارزار چنان بازار زد و خورد و دار و گیر گرم گردید که تا چند کوزه خرطوم فیل و سر آدم گوی و چوگان دایران بود *

* ز خرطوم فیل و سر جنگجوی *

* همه دشت پاشیده چوگان و گوی *

و پس ازان (که عرصه بر فوج پاشاهی تنگ گردید) ناچار بافروزی همت و درستی حواس راهی (که در چهار پنج رز بالای دشت فیلان و اسپان جنگ کنان بدنبال بیجاپور بان طی نموده بودند) در سه هفته بر رفتار قهقروی رجعت نمودند - و چون قلعه سالهیر مضاف بکلانه بدست غنیم افتاده بود بانتراع آن متوجه گشته هرچند سعی بکاربرد سودمند نه افتاد - و جانگزائی آب و هوای آن ضلع بتضییع و هلاک مردم کشید - ناگزیر بحکم حضور بے نیل مقصود برخاست - و در سال هیزدهم بآستانبوس خلافت چهره دولت افروخت - و از تغیر عابد خان بصوبه دارمی ملتان رخصت یافت - و در سال نوزدهم آن صوبه به تیول شاهزاده محمد اعظم شاه ^(۳) مقرر شد - خان مذکور بحضور رسیده بیساق دکن مرخص گردید چون سال بیستم خانجهان بهادر ناظم دکن معائب شد خبردارمی

آن دیار بآن سردار نامدار مفوض گشت - که تا زمین صوبه دار
 مهمات آنجا بصوابدید او تقدیم یابد - و در سال بیست و یکم
 با افواج حیدرآباد در آریخته پیکار سخت دست داد - خدمتگار
 (که عقب فیل نشسته بود) بزخم بان جان در باخت - و آتش بان
 در گریبان خان مزبور افتاده از آب چهل گُل فرو نشاند - و بسیاری
 از طوفین دران روز جان سپردند - و در سال بیست و سیوم بحسن
 توفیقش قاعه منگل سرهه از تصرف سیوای بهونسله برآمد - و در
 سال بیست و ششم (که پادشاه اوزنگ آباد مطرح الویه عالمگیری
 بود) او را با سران دیگر بساق بیجاپور تعیین نموده تا رسیدن
 محمد اعظم شاه بحضور موقوف داشته بودند - دران ایام بیماری
 شدید کشیده در میانه سال بیست و هفتم سنه (۱۰۹۴) یک هزار
 و نون و چهار بجایین سرا شتافت *

اگرچه مشهور آنست (که خلد مکان بعضی آثار خود سری
 و سرکشی از قفرس نموده مسمومش فرمود) اما آنچه بتحقیق
 پیوسته این حرف پرتو از فروغ راستی ندارد - بعضی ثقات
 برانند که بوادر زاده اش بتبدیل حبه (که معتاد داشت) کارش
 تمام کرد - اما عالمگیر پادشاه بآن فرط غیرت و شجاعت (که
 سپاهگرمی هیچ یک را بخاطر نمی آورد) از دلیر خان حساب
 بر میداشت - گویند هنگامی (که او با شاه عالم در دکن بود) شاهزاده

خواست که اورا با خود همداستان ساخته عام خودسري برافرازد
 دایر خان سرازان بپیچید - سرگوانی طرفین بنا خوشی انجامید
 دایر خان برسم یلغر زدانه حضور گشت - و شاهزاده بتعاقب
 قطره نمود - چون عرضی دایر خان از نظر پادشاهی گذشت (که
 پادشاهزاده خیال باطل داشت - من ترک رفاقت نموده احرام
 حضور بستم) و متصل آن عرضی شاهزاده نیز رسید (که این
 افغان پر شر و شور میخواست غبار طغیان برانگیزد - من بهالش
 او زدانه شدم) بوصول این عرائض پادشاه را غریب اضطرار
 در گرفت - و مکرر بمتوضا شتافت - همت خان چون از سن مبا
 تربیت یافته دوش و کنار پادشاهی بود و بسیار گستاخانه عرض
 میکرد پادشاه گفت - که اینهمه ندارد - چرا حضرت اینقدر اضطراب
 میفرمایند - پادشاه تذکره فرمود - که مرا فکر شاه عالم نیست
 مشکل آنست که مبادا باهم ساخته بشوند - و فوجی (که سردارش
 دایر خان باشد) در مقابل او غیر از خود دیگری را نمی بینم - پس
 هرگاه مرا با او سرکار افتد ^(۲) جنگ دو سر دارد *

بالجمله خان مذکور قوی هیکل و بسیار زورمند بود - حکایتهای
 غریب از قوت و اشتهای او اشتهار تمام دارد - و برابوس خود
 بسیار ضابط و همیشه فتح نصیب بود - و از موافقت زمانه
 و یاری طالع از ابتدای عمر تا انتها اوج پیمای دولت و شوکت

ماند - هیچگاه سیلی زمانه نخورد - و ذلت و خواری نکشید
پسرانش کمال الدین و فتح معمر - در می در جنگ و در چال
بیجاپور بکار آمد *

• دلیو خان عبدالرؤف میانه •

نبیره زاده بهاول خان میانه است - که در عهد جنت مکانی
برزرگار پادشاهی کامیاب شده بمنصب دو هزار و پانصدی هزار
سوار مرتقی گشت - سال دوم جلوس اعلی حضرت چون
خانجهان اودی متوهم شده راه فرار گزید او نیز با نظام الملک
دکنی پیوسته نوکری او اختیار کرد - و چندس در مقابله افواج
پادشاهی ساحت کجروی پیدم - پستتر با عادل خان بیجاپوری
(۲)
توسل جست چاکر او شد - سال هفتم در محاصره دولتآباد شوخیها
دمود - بعد فوتش عبدالرحیم پسر او بجای پدر سرکردگی یافت
و پس از در گذشتن او پورش عبدالکریم سرداری و خطاب بهاول
خان نام بر آورد - و چون دلی بیجاپور طفل بود و اختیار کارها
بدست دیگران نامبرده با اجتماع مردم همقوم پرداخته تسلط
بسیار بهم رسانید - و سال نهم جلوس خلد مکان (که میرزا راجه
جیسنگه بتخریب ملک بیجاپور تعین گردید) نامبرده از سرداران
فوج مقابل بود - و مکرر بزد و خورد پیش آمد - سال هفدهم (که
خانجهان بهادر کوکه ناظم دکن بود - و خواص خان حبشی

مدار عايمه دولت سکندر عادل خان با او طرح مصالحت انگيخته در کنار بهيمره آمده و ازین طرف بهادر کوکلتاش شتافته باهم ملاقات کردند - و صبيۀ خواص خان با نصيري خان پسر کوکلتاش مذکور منسوب شده هر دو بجايهای خود برگردیدند) بهاول خان از خواص خان نفاق در دل جا داده خواست او را در راه دستگیر سازد - از ازین معني آگاهی یافته شباشب روانۀ بیجاپور گردید - پستر (که بهاول خان متصل بلدۀ مذکور رسید) او سر رشته بزرگی از دست نداده باستقبال برآمد - بهاول خان بتقریب او را نظربند ساخت - پس ازان دور در او شد - و فیما بین دکنیان و افغانه نفاق بر ملا گشته کار بند و خود کشید - بعضی از دکنیان بفوج پادشاهی ملحق گشتند - و اکثرت بوالی حیدرآباد رجوع کردند - باستماع خبر مقید گردیدن خواص خان بهادر کوکلتاش بر طبق حکم خاد مکان لشکر بسیار فراهم آورده بر اماکن متعلقۀ بیجاپور آمد - و فیما بین او و بهاول خان عبدالکریم کشش و کوشش بسیار کرۀ بعد اولی بوتوع پیوست - سال بیستم چون کوکلتاش طالب حضور گردید و کار و بار دکن بقبضۀ اقتدار دایر خان در آمد بمذاسبت قومیت هر دو با یکدیگر همزبان شده قاصد حیدرآباد گردیدند - و با دکنیان (که از جانب حاکم حیدرآباد آمده بودند) محاربات سترگ رو داد - درین ضمن بهاول خان به بیماری درگذشت - و پسرش عبدالرؤف بهورداری سر برافراخت - تا آنکه

سال بیستم و نهم خلد مکان به حمامه بیجاپور پرداخت - سکندر عادل خان چار و ناچار بلده مذکور را حواله نموده ملازمت پادشاهی دریافت - او نیز شرف عقبه بوسی اندوخته بمنصب شش هزاری شش هزار سوار و خطاب دایر خان اوای مباحات بر افراشت و مدتها در تعیناتی خان فیروز جنگ بکار پادشاهی می پرداخت و سال چهل و هشتم از اصل و اضافه بمنصب هفت هزار هفت هزار سوار درجه بلندرتبگی پیمود - پس از ارتحال خلد مکان بظاهر قوسل با محمد کام بخش هسته در تعلقه فوجداری خود سانور و بنکاپور (که سرکاره سمت از صوبه بیجاپور) رفته فروکش نمود - بعد فوت او برادرش عبد الغفار خان بفوجداری و جاگیرداری سرکار مذکور شادکامی اندوخت - و پس از او پورش عبد المجید خان (که در صوبه داری ناصر جنگ شهید بخطاب سطوت جنگ نامور شده) بدان تعلقه ارثی می پرداخت - چون بر الکی دکن مرهته تسلط یافت چندین برگنه از تعلقه مذکور در عوض چوتنه^(۲) بدست او رفت - و قلیله باقی ماند - در حالت تحریر پسرش عبد الحکیم خان بدان اوقات بسر می برد - پسر دوم عبد الرحیم میانه عبد الذبی خان است - که کوبه و غیره محالات صوبه حیدرآباد در جاگیر فوجداری آنجا داشت - بعد فوت او پسرش عبد الذبی خان کور بتعلقه مذکور سرافرازی یافت - پس از

(مآثر الامرا) [۵۹] (باب الدال)

برادرش عبد المحسن خان عرف موجه میان (۲) که آخر بخطاب
اژني سرافراز شده) بکار مزبور امتیاز یافته سالها (اتق و فاتق
مهمات آنجا بود - عبد المجید خان نام پسر عبدالنبي خان کور ادر
نظر بزند ساخت - و خون متصرف گردید - و با مرهقه جنگ نموده
خود را بکشتن داد - پسرش عبدالحمید خان بجای پدر نشست
مرهقه غالب آمده نیمه ملک متصرفه بعلت چوته گرفت - در
حالت تحریر [که سنه (۱۱۹۳) یکهزار و یک صد و نود و سه
هجری است] حیدر علی خان بر تعلقه او در دیده او را دستگیر
مرد - و تمام تعلقه اش و آنچه باز بود بقبضه تصرف خود در آورد
اخلاص خان ابوالمحمد بن عبد القادر بن بهلول خان کلان عمزاده
هاول خان عبد الکریم است - که سال هفتم جاوس خلد مکان
نوج پادشاهی ملحق گشته بمنصب پنج هزاره و خطاب
اخلاص خان سر باند گردید - سال یازدهم (که دارن خان قویشی
بتعاقب سیوا بهر نسله گام همت برداشت) او با معدود در هر ادلی
بجنگ پیوست - و زخمی گشته بر زمین افتاد - از مآثر عالمگیری
تا سال بیست و یکم حیات او مستفاد میشوند *

♦ دیانت خان ♦

میر عبد القادر - مهین خلف امانت خان خوفی سمت

(۲) نسخه [۱] موجه میان (۳) نسخه [ب] عبدالحمید خان (۴)

نسخه [ب] ذواب حیدر علی خان *

مستقیم احوال ثابت اقوال بزرگ منش سنجیده خصال بود - و بصدق
و راستی ممتاز - و بحزم و احتیاط امتیاز داشت - در حین
حیات پدر بزرگوار بعد خادم مکان در بارگاه خلافت سعادت
رشداسی اندوخت - و بکلمه کاردانی و رشادت چهره روزگار
خویش افروخت - در آن هنگام (که والد ماجدش بتمشیم مهمات
دیوانی دکن می پرداخت) مشارالیه به بیوثانی بلده اوزنگ آباد
قیام می ورزید - چون موکب عالمگیری بلده مذکور سایه وصول
افکند باحداث شهر پناه آنجا (که دوره اش هزار ذره که در دوره
پادشاهی ستم) لعمه ارشاد یافت - و باهتمام اهتمام خان کوتوال
فوج فیروزی تفویض گرفت - چون استعجال درین امر سریع الانصرام
مطلوب خاطر پادشاهی بود مشارالیه بمیعاد چهار ماه بعد
خود گرفته بصره سه لک روپیه بانجام آورد - و پس از فوت
پدر از آنجا (که نقش حسن خدمت آن حق پرست بر صفحه
خاطر پادشاهی ارسام داشت) آن شاه قدر شناس تفقد احوال
هریک از منسوبان آن مرحوم بقدر حال نمود - خان مذکور (که
اعظم و ارشد ارلان آن مغفور بود) باضافه نمایان مورد مرام
گردید - و چون برادر خردش میر حسین (که بیشتر مطرح انظار
الطاف خسروانی بود) بخطاب پدر تحصیل سعادت نمود او
بدیانت خانیه فرق عزت برافراخت - و در سال سی و چهارم
بخدمت دیوانی موبعات دکن از انتقال موسوی خان میرزا معز

مربع نشین مسند حکومت گشت - و چون در سال چهل و سیوم
برادرش امانت خان ثانی متصدی بذر سورت ازین جهان
فانی بنعیم جاربذائی پیوست از بایالت بندر مسطور لوی
کامرانی افراخت - و بعنایت اضافه بانصدی بمذنب دو هزار
نوازش یافت - اما تمشیت و کارگذاری مهمات آن بندر در پیشگاه
سلطنت درجه استحضار نیافت - بسرگرانی طلب حضور گردید
و پستتر بتفویض دیوانی دکن آب رفته بجو آمد - بعد راتعه
ناگزیر خلد مکان محمد اعظم شاه از را سرگرم همان کار داشته
در اوزنگ آباد گذاشت *

(۲)

از اختیار و اعتبار دیوانان آنوقت چه توان گفت - بود و نه هزار
دام بدستخط خود تذخواه میکردند - و بهر که میخواستند زیاده
بر آن هم بدفعات تن می نمودند - و چون تذخواه جاگیر بدون
دستخط پادشاه یا ناظم کل معمول نبود از اینجا [که غیر خان
فیروز جنگ (که در برابر قیام داشت) عمده ترے در دکن نبود]
هرگاه ضرورت میشد افراد تذخواهی قبول نزد او میرفت - و آن
توئین بلند مرتبه بهمین رجوع غیر متوقب بسند نموده دستخط
میکرد - و پس ازان (که خلافت مرتبت بهادر شاه غازی پرتو وصل
بر مرزو بوم دکن افکند) دیوانی را بنام مرشد قلی خان مقرر نموده
تار سیدن او از بنگاله موسوی خان میروزا مهدی بذیابست دخیل کار

گردید - و پس ازان (که خان مشار الیه ملازمیت پادشاهی دریافت)
 بعنایت والا سرمایه اعزاز اندوخت - و چون توجه بهیدر آباد
 و استیصال کام بخش پیش نهاد عزیمت پادشاهی بود برخی اسامی
 محل در قلعهٔ رمیندهٔ بیدر گذاشته حفاظت و حراست آن مرز و بوم
 بخان مذکور مفوض گشت - و چون خلد منزل ازان طرف رجعت
 فرموده عام معارفت بهندوستان برافراخت خان مذکور (که توطن گزین
 خجسته بنیاد بود) بقاعه داری قلعهٔ ارک آنجا سر رشته فراغت^(۲)
 و آسودگی بدست آورد - و پس ازان (که مرشد قلی خان از بنگاله
 بحضور رسید) از آنجا که دل بستهٔ آن دیار بود دل نهاد این کار
 نگردید - و بنابر سوابق احسان خان غفران پناه بذل مجهود نمود
 که بار دیگر دیوانی دکن نامزد خان مذکور گشت *

چون نوبت سلطنت بمحمد فرخ سیر رسید دیوانی دکن
 بهیدر علی خان خراسانی تعاقب گرفت - پیش از آنکه او برسد آن
 معافر عالم قدس بجوار ایزد بے همال پیوست - طرفه از فضل
 و کمال داشت - کتاب مستطاب مثنوی معنوی را تبرک در مجلس او
 میخواندند - پسرش دیانت خان ثانی ست - که درین صحیفه
 احوال آن مرحوم جدا بنوک فلم میگذرد - از اولاد دختر (که
 نزد او محبوب تر بود) پسر صبیئه کلان سید امانت خان معروف
 بارجمند خان است - که پدرش سید اتائی ست میر احمد نام

والد او از ولایت توران آمده - مومنی ایست بهمت بلند و ذهن عالی
متصف - و بشعر و سخن مربوط - در زمره چند بنیابت جد بزرگوار
پرداخته پس ازان بعد در عالی خان نقش صحبت او درست
نشسته فوجداری بپر داشت - و در گجرات از جانب خان مزبور
حکومت بنیاد میگرد - چندی پیش ازین حسب التجویز
آصف جاه بعالمی اندر (که از محالات مشهوره صوبه بیدر است)
ناموز گردید - درین اوقات از بے مددگی روزگار و علت نزول ماء
(که بے عینک تبیین اشیا محال است) خانه نشین شد - درین
بیکاری و عطالت شوق بکیمیا بهم رسانید - و اصطلاحات این فن
ز کتب معتبره قوم خوب درزید - اما حامل آنرا (که در خزانه
پیپ است - نه در دکان عطار) امیدوار - ذاک فضل الله
برقیه من یشاء *

* داؤد خان *

قلعه و بهادر خان و سلیمان خان پسران خضر خان بختی - نامبرده
و ابتدا بشیوه سوداگری بسر میبرد - پستتر در سرکار حکام بیجاپور
نوکری شده باستصواب بهاول خان عبدالکریم میانه برتبه سرداری
فائز گردید - در قید کردن خواص خان حبشی با بهاول خان
شریک مصاحبت بود - پس ازان خان مذکور او را بظاهر جهت
کمک شیخ مذاج (که باتفاق دکنیان پیش ازان بتقریب تادیب

سیوا روانه شده بود) و بهدای برای فکر کشتن شیخ مزبور تعیین نمود . خضر خان پس از ملحق شدن دوزی ضیافت شیخ قرار داده او را طلب داشت . شیخ مزبور چون متصل خیمه رسید خضر خان بنابر استقبال برآمد . شیخ (که از مضمور او آگاهی داشت) پیشدستی بکار برده او را از هم گذرنیده خود را در فوج رسانید . بهاول خان باستماع این معنی فوج بر سر دکنیان برده جنگ عظیم در داد آخر دکنیان دست توسل هوایی حیدرآباد دراز کرده بآن جانب رفتند . داؤد خان در آن ایام در قلعه نادرک بود . خانجهان کوکه ناظم دکن باستمالات او پرداخته سال هیزم جلوس خلد مکان نوکری پادشاهی نموده بمذنب چهار هزار و خطاب خانگی سر باز گردید . و برادران و اقربانش بمناصب در خور سرفرازی یافتند و نادرک در سرکار گرفته برای سکونت او ظفرنگر مضاف موبه برار قرار گرفت *

سال بیست و ششم بعد از دود موکب ساطانی بدکن با اتفاق سلیمان خان برادر و زمست خان عم خود (که عای نام داشت) و سال هفتم جلوس خلد مکان بنوکری پادشاهی و مذنب هزار و پانصدی سرفرازی یافته رفته رفته بمذنب پنج هزار و خطاب زمست خان افتخار اندوخته بود) بدولت آستانبوس کامیاب گشت . و هر دو همراه رکاب سلطان معزالدين به تذبیه فساد پزوهان مرهته رخصت پذیرفتند . زمست خان بخطاب بهادر خان

سرمایه ناموزی اندوخت - و باتفاق روح الله خان بمقامه قلعه واکنکیره نامزد گشته سال سی و چهارم در مریچال بضرب بندوق (که از قلعه رسید) جان بحق تسلیم نمود - پسرش عمر خان - که آخر بخطاب رنمست خان چهارم عزت برافروخته در رنمست پور در رنگ آباد سکونت داشت - بعد فوتش چند پسر از مانده بودند در حالت تحریر هیچکس نیست - اما دارد خان بتعیذاتی ذوالفقار خان اختصاص پذیرفته در تسخیر قلعه چنچی (۲) و محارباتی (که با مقامیور داد) مصدر ترددات گردید - و سال چهارم و سیوم بنیابت فوجداری کرناٹک حیدر آباد (که امالة ذوالفقار خان مقرر بود) سرمایه افتخار اندوخت - و سال چهارم پنجم فوجداری کرناٹک بیجاپور امالة ضمیمه شد - سال چهارم و هشتم بنیابت محمد کام بخش بصوبه داری حیدر آباد چهارم عزت برافروخت - سال چهارم و نهم (که پادشاه خود بر سر قلعه واکنکیره شتافت) از حسب الطلب از چنچی آمده در گرفتن قلعه مذکور خدمات شایسته و جرأتهای بجا بتقدیم رسانیده مورد عاطفت گشت - و پس از ارتحال خادمگان در جنگ کام بخش با ذوالفقار خان شریک توده بود - سال سیوم جلوس خلد منزل بنیابت خان موزور بصوبه داری دکن سوای خاندیس و برار دیانگهات معین گشت - و بعد فوت خانخانان صوبه داری برهانپور

(۲) نسخه [ب] چنچی - و در [بعضی نسخه] چنچی *

و برار پایانهات اصاله باو مفوض شد - در برهانپور بایزید
 خان همشیره زاده اش نائیب بود - و هیرامن بگسریه صاحب اختیار
 و در برار همشیره زاده دیگر (که علاول خان نام داشت)
 بنیابت می پرداخت *

و چون امور سلطنت بقبضه اقتدار محمد فرخ سپر در آمد
 سال اول بنظامت گجرات معین گردید - و چون صوبه داری دکن
 بحسین علی خان امیرالامرا قرار یافت از عزیمت آن الکا نمود
 درین ضمن داؤد خان بر طبق ارشاد پادشاه از گجرات خود را
 ببرهانپور رسانید - و بعد عبور نبریده هرچند امیرالامرا بدر اصلاح زد
 صورت نیست - و بیرون بلده برهانپور سال سیوم با جمعیت قایل
 بمقابله پرداخته کار رستمانه بظهور رسانیده و فیل خود را رانده
 صفها را برهم ساخت - دران آویز و ستیز مطابق سنه (۱۱۲۷)
 هزار و یکصد و بیست و هفت هجری بگوله زنبورک کار او تمام شد
 لاولد بود - اما بهادر خان و سلیمان خان (که هر دو بهام برادر
 حقیقی بودند) با برادر کلان خود بتقدیم کارهای پادشاهی
 می پرداختند - در همین سال پنجاه و یکم بمنصب دو هزار
 رایست امتیاز بر افراخته پس از انتقال خلد مکان با محمد
 اعظم شاه رفیق بود - و پس ازان (که بهادر شاه بر تخت نشست)
 سال اول جلوس بصوبه داری برهانپور ناسور و سال دوم پس

از رسیدن پادشاه ببرهانپور چون رعایا فریادی تظلم او بودند معزول گردید - و پس از رحلت بهادر شاه توسل بعظیم الشان جسته روز محاربه با شاهزادگان دیگر مطابق سنه (۱۱۲۳) هزار و یکصد و بیست و سه هجری بقتل رسید - جز صبیای اولاد نداشت - و اولین نام ابراهیم خان داشت - پس از فوت عم خود بخطاب بهادر خان سرافراز شده سال چهل و نهم بمنصب شایان و عطای نقاره بلند آوازه گشت - چون در عهد خلد منزل نیابت صوبه داری دکن بدو خان مقرر گردید او نایب حیدرآباد شد و در عهد محمد فرخ سیر (که حیدر علی خان دیوان دکن گشت) او را بفوجداری قمرنگر عرف کرنول معین ساخت - اوایل سلطنت فردرس آرامگاه بموجب حکم حضور همراه مبارز خان آمده در جنگ با نظام الملک آصفجه مطابق سنه (۱۱۳۶) هزار و یکصد و سی و شش هجری بقتل رسید - پسرانش الف خان و نندراوه خان - اولین بفوجداری قمرنگر نامزد گردیده - و درمبن جاگیر یافته همراه آصف جاه میگذرانید - هر دو در گذشتند و فوجداری کرنول بهادر خان پسر الف خان مقرر گردید - مدتی بدان کار می پرداخت - شبی (که بر لشکر ناصر جنگ شهید کلاه پوشان پهلچری شبخون آوردند - و سلسله انضباط از دست رفت) شهید مذکور او را از خود تصور نموده بجانب مثلش

(که دست چپ بود) متوجه گردید - چون بهادر خان با طرف

مخالف سازش داشت دیده و دانسته مطابق سنه (۱۱۶۴)

هزار و یکصد و شصت و چهار هجری بضرپ بندوق شهید ساخت

و خود با هدایت محی الدین خان ساز محبت کوک کرده

غالبانه سلوک میکرد - اگرچه سردار بمقتضای دور اندیشی مدارا

می نمود اما پس از وصول لشکر برای چو^(۲)تی متصل کرپه حوصاها

بتذگی گرائید - و ففاق بر ملا افتاد - انجام بزد و خورد کشید

دران جنگ سردار مذکور بزخم تیر و اد بگول^(۳) تفنگ در گذشت

و ل^(۳)نعم ما قیل * * رباعی *

* هر کام که در جهان میسر گردد *

* هر گاه بپایان رسد ایت^(۲)ر گردد *

* دایم نبود هیچ مرادے بکمال *

* چون صفحه تمام شد ورق برگردد *

در حالت تحریر رنمست خان عرف مذور خان برادر علائی

بهادر خان بفرج داری کرنول نامور و اوقات بسر میبرد - با راقم

سطور آشنا ست *

* دلاور خان بهادر *

محمد نعیم سیومین پور دلاور خان عبد العزیز پسر میر

(۲) در [بعضی نسخه] برای چو^(۲)بی - یا رانچور باشد که جائے مشهور است

(۳) در [بعضی نسخه] و نعم ما قیل *

عبد الحکیم بن میر عبد الرحیم بن مولانا کمال نیشاپوری سمت
 که با مولانا جمال جد عنایت الله خان برادر میشد - حسب اتفاق
 مولانا کمال از رطن برآمده در لاهور اقامت گزید - و در سنه
 (۱۰۱۱) هزار و یازده هجری در گذشت - مرقد او بیرون بلده
 مزبور در سرای حاجی سیاح است - میر عبد العزیز ابتدا نوکر
 دارا شکوه بود - چون روی ملازم پیشگی بیمارگاه خلد مکان آرد
 بنابران شیخ عبد العزیز نام خود ظاهر نمود - سال هفدهم بخطاب
 دلارخان و بتدریج بمنصب در هزاری ترقی کرده بآخرت سرا
 شتافت - نامبرده بنابر مصاهرت عنایت الله خان بخطاب
 پدر مخاطب گشته در ابتدای جاوس محمد فرخ سیر برفاقت
 نظام الملک آصفجاء (که بنظم دکن مامور بود) وارد آن الکا
 گردید - و پستتر بتجویز حسین عالی خان امیر الامرا بفوجدارئ
 الچور اختصاص پذیرفت - پس ازان همراهِ مبارز خان (که با وی
 سلف میشد) بجنگ آصفجاء کمر بست - و بعد کشته شدن او
 دستگیر شده دیرین روابط آصف جاه را بر سر مرده آورده
 پرداخت او بر روی کار آمد - بمنصب پفجهزاری متصاعد شد
 و در سنه (۱۱۳۹) هزار و یکصد و سی و نه هجری رخت بعالم
 بقا برد - طبیعت موزون و فکردست داشت - نصرت تخلص
 میکرد - از دست *

* بیت *

* مرگان بهم نیاید دلدار بے نقاب است *

* کی خواب میتوان کرد در خانه آفتاب است *

پسرانش کلانی محمد دلدار خان مظفر الدوله بهادر انتظام جنگ که در عمل نظام الملک آصف جاه بفوجداری سرا می پرداخت از چند سال چون تعلقه مزبور بتصرف مرهقه رفت پیش نظام الدوله آصف جاه حاضر شده ببخشگیری صوبجات دکن مامور است و بر محور سطور عاطفت دارد - دومی دل دلدار خان - که فوجداری بسوابتن^(۲) مضاف سرا داشت - پستر پیش نظام الملک آصف جاه خود را رسانیده بمیر آتشی دکن سوافراز شد - سنه (۱۱۶۶) هزار و یک صد و شصت و شش هجری در گذشت - هر دو صاحب اولادند *

* دیانت خان *

میر علی نقی - خلف از محمد میر عبد القادر دیانت خان است - که براستی و دیانت ثانی ائین والد ماجد خود بود و در درائی مهم سرکار پادشاهی راه مدافعه و مسامحه نمی پیمود از آغاز سن رشد و تمیز بزیابیت پدر گرامی قدر (که بعلاقه دیوانی دکن اقامت گزین معمر سلطانی بود) دیوانی صوبه خجسته بنیان رو برآه می نمود - بیوتاتی بلده نیز بالاصالت انضمام یافت - در اوان شباب نشه انتخاب و آگاهی در سرش ریختند شوق ارادت و انابت سر برزد - برهبری توفیق و قیادت سعادت

بخدمت واقف (موز بطون و ظهور میان شاه نور) که در پیشه بود
 دکان و دستگاه شیخی نچیده سجدانه و متوکلانه میگردانید (
 پیوست - و عقد قلبی بارادش بر زد - در همان سن و سال بمیامن
 انداس آن بزرگ خود را از ملاحی و مذهبی باز داشته بدوخی اشغال
 این طایفه صافیه اشتغال میزدند - و چون آن پیر نورانی بعالم
 جاودانی منزل گزید دافی عقیدت صافی اعتقاد مبالغه خطیر
 برترمیم و تعمیر مقبره از صرف نمود - و بوقت ضیاع و عقار
 رونق دیگر افزود - که الآن در فذای شهر نصارت بهر سزای دیگر
 (که مطاف ادافی و اقامی و بزار و یتبرک به اهل آن بلده
 باشد) نیست - سوای ایام اعراس او و خاغلایش (وزهای دیگر
 هم مثل چهار شنبه آخر ماه صفر محرمه و هجومه از وضع
 و شریف میشود - و چون هر که از غربا بخدمتش می آمد
 در فاعوس بدستش میداد (که رفته بحمام غسل کند) ازین رو
 شاه نور حاضری میگذاشتند •

گرفتند این بزرگوار از نسب و قوم خود و وطن و پیشه خویش
 بهیچ یک اطلاع نداده - مگر بتخمین و قیاس از فداوی کلامش
 دریافته اند - که در آمدند زاده بود از سرزمین پورب - و سر داندش
 برانند که زیاده بر عمر طبعی زندگی یافته - غریب تر آنکه سلسله
 بیعت خود هم ظاهر نکرد - بلکه از پیری و سریدی حرفی بر زبان
 نمی راند - بمخاصان و محبان قلوبی ذکر و ارشاد شایسته میفرمود

پس از فوتش سلسله او جاری شد - خان صداقت نشان سید شهاب الدین نامی را (که از صوبه بهار بود - و مدتی بخدمتگزار می و پرستاری آن کامل الصفات قیام داشت) بجای نشینی تعیین کرد بعد از و همشیره زاده اش سید سعدالله بجاییش نشست - الحال پسرش سید قطب الدین مشهور بمیدان منجهای صاحب سجاده است - و در عین شباب بتجربید و عدم قاعل آماده - بعلوم نقای و عقلی شناسا - و بافادت طلبه توجه فرما - بانثرے ماکات رضیه آراسته - سیمما بتواضع و حسن خلق بیش از پیش پیراسته *

بالجماعه هم در عهد خلد مکان خان مذکور بدیوانی بیدر و پستر بدیوانی برهانپور سرافرازی یافته بافزونی منصب و خطاب خانی اعزاز اندوخت - و دران هنگام (که خلد منزل بموکب فیروززی امن افزای ساخت دکن گردید) باستلام سده خلافت مطرح عواطف پادشاهی گشت - از انجا (که جوان قوی هیكل نمایان و بجدوت طبع و رسائی ذهن باکثر فزون آشنا و در هر چیز صاحب اختراع و ابداع بود) بیودن حضور (که مشعر و مبشر ترقیات و مقدمه افزایش درجات است) مکلف شد - خان مزبور از وطن دوستی بحسب جاه اندر داخته دل نهان اقامت رکاب نمیشد - برخه کوتاه نظر بکج بینی و غلط حسبی خویش گمان کیمیا سازی بدو برده بر زبانها افکندند - حتی بعرض پادشاه هم رسید - حال آنکه نه تائے دوست از زببق و کبریت بدماعش خورده - و نه

بوئی از مس و رصاص بمشامش رسیده - مگر گاهی برسم العاب
 و شگفت نمائی از تردستیها در شکن کاغذ رویه تعبیه میکرد
 و بجانب دیگران کرده کاغذ بمردم نموده میگذاشت - و رویه
 برمی آورد - در بادی النظر بحضور حیرته می افزود - و همین
 قدر مناشای شهرت و باعث گرفتاری او شد - که خلد منزل بوقت
 مراجعت از دکن او را با جبار و اکراه کسان کسان تا قریب اُجین
 برد - قضا را درین ایام مرشد قای خان میرزا هادی (که از بنگاله
 آمده بدیوانی دکن سرافرازی یافته) چون داش پابند آنوالیت
 بود باستعفای خدمت جدید بحصول متمنای خویش کامیابی
 جست - مشارالیه را ذوالفقار خان امیرالامرا بدم التفات جان تازه
 در قالب آن شوق فرسوده وطن دمیده دیوانی مذکور را بنام والد
 خان مزبور (که بحکراست قاعه ارک خجسته بنیاد می پرداخت)
 مقرر ساخته برغم خاندانان (که بیشتر باعث توقف بود) بتقریب
 بیایست پدر از پیشگاه سلطنت برخصمت موطن مالوف فائز^(۳)
 و کامیاب فرمود - در اوائل عهد محمد فرخ سیر احرام حضور
 بسته یکران عزیمت براه نوردی در آورد - حیدر علی خان خراسانی^(۴)
 دیوان منصوب دکن (که در استقلال ثانی نداشت) در اکبرآباد
 دو چار گشته حسب الحکم پادشاهی همراه خود برگردانید - کارشهای

(۲) در [اکثر نسخه] آس و رصاص (۳) نسخه [ب] وطن (۴) در
 بعضی نسخه [حیدر قلی خان]

بیجا بخاطر داشت - در همان ایام والد ماجدش ودیعت حیات سپرده بود - نواب نظام الملک فتح جنگ ناظم آندیدار تجویز قلعه دارق قلعه ارک بزام خان مومنی الیه ارسال حضور نموده پس از پذیرائی دخیل کار گردانید - و بعد ازان (که امیر الامرا حسین عالی خان ^(۲) مباحث برهانپور را مضرب خیام فیروززی گردانید) بر طبق قرار داد برادر خود سید عبدالله خان دیوانی دکن را بخان مسطور تفویض فرمود - و باعزاز و اکرام موفور بذواخت - و بعطای خطاب دیانت خانی نام آور ساخت *

و چون عزیمت هندوستان نصب العین همت آن نوین عظیم القدر گردید ادرا (که پدای عزل درآمده بود) طوعا و کرها همراه گرفته پس از خلع و قلع فرخ سیر بعطای دیوانی خالصه و مذنب چهار هزاری بلند رتبه گردانید - [از آنجا] که خان مشاقلیه از سن مباد در خجسته بنیان (که بنابر قرب معسکر پادشاهی هارسه بیش نداشته - و او هم بیاس بودن پدرش در حضور بیشتر مراعات می نمود) بمرجعیت و خود سومی گذرانیده خوگر تبعیت و شناسای مزاجدانی نبود [چار و ناچار در استرضای سردار که گزیر نداشت می کوشید - اما بخواستی مطلق نمی ساخت - راجه رتن چند (که در مزاج هر دو مدار السلطنت جا کرده بود) غبار آلود کدورت شده کار شکنیها پیش گرفت - و آخرها بسعایت او باره

خاطر هر دو سردار هم مذکورف گشت - در آن اثنا نواب فتح جنگ عالم علي خان را از ميان برداشته چون سروركارش با مثل اميرالامرا افتاده بود و در تحصيل زر و فراهم آمدن سپاه دست و پاي ميزد خواست مبالغه از متمولان شهر جبراً و قهراً برستاند - برخه مشيران خير خواه نظر بر جواز ضرر خاص بجهت اکتساب نفع عام از اينجايش عامه باز داشته بضبط خانۀ مشار اليه (که از دير باز بخزان و دفائن متهم و مطعون خلأق بود) رهنموني کردند باقتضای وقت يسر کلانش را نظريذ کرده ابواب تفحص و تجسس بر کشادند - و سراغ نا گرفته مدعيان کاذب بحفر چاههاي خالي پرداخته خاک خجالت بر فرق سخن سازان ريخته اند - غير از طلا و نقره حاي و اداني خانۀ او و خويشارند نزديکش (که همگي بهفتاد هزار (دوييه ميرسيد) ديگر سواي بدنامي و رسوائی طرّف نبيستند - و طرفۀ آنکه چون اميرالامرا از سوۀ مزاجي بهم رسانيده بود اين حرکت را بر ساخت همديگر محمول داشت *

خان مزبور خود نقل ميکند - (درزے) که از گشته شدن عالم علي خان آگهي آمد) با مشار اليه هم بطريق استشارة مستقيم تدبير و تدارک شد - بمقتضای موادديد خويش عرض کرد - که مثله هندي سمت - چون دست بزر سنگ بند بود بآهستگي بايد کشيد - اينجا خود سرنواب بدن شده که ناموس آنجا سمت - اکنون عجالة فرمان صوبه داري بلام نظام الملک

فرستاده مستمال بید نمود - و تلافی^(۲) و انتقام را بر قابو وا گذاشت
نگاه بجانب راجه رتن چند کرده زهر خند نمود - و گفت
زرها بپورب فرستاده ام - ازینجا تا دکن فوج در فوج طرفا قطار
خواهد بود - دوازده هزار مشعاعچی نگاهداشته دمی از قطره و پیوه
نمی آسایم - و شب از روز نمی شناسم - خان مذکور گفت که
قوت و قدرت نواب بیش ازین است - اما درین ایلغار چه قدر فوج
همراه میرسد - و در اسب و آدم چه طاقت خواهد بود - چین ابرو
شده گفت - کمال سپاهگری مردن است ناچار هرگاه سردار
باین جرأت مثل هوش باختهای بحوصله حرف زند - خان
مذکور جواب داد - فاذا عزمت فتوکل علی الله *

بالجمله پس از در افتادگی دولت سادات بسر التفاتی
اعتماد الدوله از پیشگاه جهانبانی بتفویض دیوانی ارثی رخصت
دکن یافت - و بادراک ملازمت فتح جنگ فائز گشته مشمول
الطاف بیکران آن نوین عظیم الشان گردید - و چون آن امیر
کبیر بمسند آرائی وزارت عازم حضور شد او را دخیل کار ماموره
نموده رتی و فتق محالات قبول خویش بر رای رزینش مفوض
فرمود - و بیش از پیش بر اعتبار و استقلال او افزوده باسپردن
زر مغصوبه خوشدل ساخت - و زبان باعذار مافات برکشود - خان

(۲) نسخه [۱] تلافی انتقام را (۳) در [بعضی نسخه] خبرت - و در

مزبور التماس کرد که جای شکر است نه مقام شکایت - چه رفع
 قهمت چندین ساله مال داری بوجه وجیه بر روی افتاد - و الا
 خدا داند که با کدام ظالم آشفته سر از جبابره روزگار سرور کار افتاده
 و بکجا کشیده - و پس ازان چون مزاجش مجبول خود را ئی
 و خود سربود با عضدالدوله عوض خان نایب صوبه دار دکن
 صحبتها در نگرفت - و بکج دار و مریز میگذشت *

چون نواب فتح جنگ از هندوستان معادلت نمود عزیمت
 جنگ مبارز خان بمیان آمد - خان مذکور (که از راستی و درستی
 در اظهار حرف حق بے اختیار بود - و بزمانه سازی نا آشنا)
 بلا تحاشا نسبت بغی و بطلان بجانب خویش و حقیقت ظرف
 ثانی بر زبان می آورد - لهذا با تهم توافق با مخالف شهرت گرفته
 نزدیک شد که آسیبی سترگ عاید حالش گردد - حلم و گذشت
 سردار بغریان رسیده بعد فتح بعزل جاگیر و خدمت بسند افتاد
 مدتی منزوی و خانه نشین بود - بار دیگر آصف جاه بر سر
 مرحمت و عنایت آمده خواست ببحالی قبول و خدمت بر نواز
 عضدالدوله بکینه دیرینه بمخالفت یا افشوده از برداخت احوالش
 باز داشت - اگرچه بدر استغنا و بے نیازی زده سماجت و ابرام
 شعار خود نساخت اما فکرزدگیهای بیکاری و بطالت آخرها
 به بیماری انداخت - در شهر رجب سنه (۱۱۴۱) یک هزار و یکصد
 و چهل و یک هجری بعالم بقا منزل گزید - هر چند بسختی

و در شتیغ مزاج اشتهار داشت و در کارهای پادشاهی براه ساله رحم و مراعات آشنائی نمی شتافت و ابواب احسان و امتنان بر روی خلایق کمتر می کشود اما بدیانت و راستی یگانه عصر بود - و در پاس امارت و مرسومات تکلف نداشت - ^(۲) بعجزه و مساکین پوشیده و پنهان خیرات و مبرات میکرد - و با آنکه علوم درسیه کمتر در زیده نسخ سلوک و حقائق خصوص تفاسیر ارباب تصوف و مواجید بسیار دیده قال محققانه داشت - اجتناب از مناهي میکرد - اما بظاهر اعمال کمتر همت می گماشت - و بمشائخ حال چندان نمی گرانید - بکثرت اشتها زبان زد خاص و عام بود اگرچه طعام آنقدر نمی خورد اما تفکمه و تنقل بفواکه و ایوب بسیار می نمود - توانا هیکل قوی قوت بود - و در یرق اندازی و تیر اندازی حکم انداز - و بشکار و سیر و آماج و گوی شیفته و شناسا - نزدیک بکند هیلیم ^(۳) (که موضعه سمت سه کوره شهر) مرغزار است از زمین العابدین خان خوانی مشهور بود - ابتیاع نموده باغی طرح انداخت و نارچیلستانه بر ساخت - زمانه بانداز مژدهایش مساعد نگردید و الا میخواست مبلغهای خطیر مرغ نماید - الآن وفور نارچیل سبز دران معموره از همان جا ست - پسر کلانش میرک محمد تقی خان - که در کوچک دلی و یار باشی بی همتا در صحبت دوستی بی تکلفی یکتا بود - مدتها به بیوتاتی بادله خجسته بنیان

قیام داشت - پس از ارتحال پدر مشمول عذایم نواب آصفجاء
 گردیده بغور دیوانی دکن و خطاب وزارت خان و منصب در هزاری
 پایۀ خویش بلند تر افراخت - در سال شانزدهم محمد شاهي شای
 منصفدار دیوانه وش تبه اندیش جنون آشفته افلاس زده عن لاشی
 شمشیر حواله کرد - بسر بینی خورد - جراحت کرد - و زود ملتئم
 شد - اما ازان روز در مزاجش شورش و سوزنه احداث یافت - و عذان
 بجانب دیگر تافت - مردم خانه جنگ نگهداشته اندیشه های دور از کار
 سر بباد ده پیش گرفت - هرچند عقل رسا و فطانت پا بر جای
 مقتضی این خام خیالها نبود اما تقدیر چیرگی نمود - خود را
 بسپه کشی و سرداری کشید - و از نواب نظام الدوله بهادر دام اقباله
 صاحب فوج شده بجانب دهادر و دهارسین شتافت - و پا
 از جاده سلامت فرا تر گذاشته با عدم اسباب خودسری و فقدان
 قدرت و اقتدار با هر کس تبه رائی سر میکرد - و بقباحث آن
 می رسید - همان ایام در حوالی (بیابور) بملازمت نواب معزی الیه
 (که عزیمت فرمای حیدر آباد بود) پیوست - قضا را شانزدهم
 ذی الحجه سنه (۱۱۵۱) یک هزار و یکصد و پنجاه و یک هجری
 (که شهنشاه معظم نادر شاه بدلهی آمده قتل عام فرمود) سپاهینه
 اجل گرفته از متعینه بے اعتدالی نموده جمدهرے حواله کرد
 یکم از حضار پیشدستی نموده او را از هم گذرانید - جمعه

(۲) نسخه [ب] زیباور .

سپاه پیشه بهم قومی و خویشی مقتول پیرخاش برخاستند - ازان
 میان شوره پشته چند بخیمه اش در آمدند - و بیک چشم زدن
 بصد ضرب شمشیر پاره پاره کردند - آن بیخبر (که تا اینجا گمان
 نداشت) بحیرانی در شده دست بالا نکرد - و داد مظلومی
 داد - در پسر غیر ملتجی از دران زد و خورد مردانه بکار آمدند
 دیگر از رفقا و ملازمان او هیچکس را دست بکار نرسید - و از سران
 و سرداران (که در فوج فراهم بودند) اصلاح و اعانتی سر نزن - گویا
 همه خواهان این امر بودند - آنچه شد بخواهشها شد - افسوس
 که بمرگ او مرگ جوششها و حالات صحبتها از دل دوستان یکباره
 بدر رفت - اولادش بسیار ماند - پسر دوم میر محمد مهدی
 خان مرحوم است - صاف دل نیک نیمت و متدین خدا قریب بود
 و با تقید و احتیاط در امور معاش موفق و مخیر بود - چون
 دیوانی دکن برادر حقیقی او وزارت خان شهید تفویض یافت
 بیوثاتی داده نامزد او شد - سال پانزدهم جلوس محمد شاهی
 در سن سی و هفت سالگی ازین حسرت کده آرزو شکن بذه زندگی
 بر بست - و داغها بر دل اخلاص زندان گذاشت - در حالت تحریر
 دیگر پسر میر محمد حسین خان ظرف الطاف آشفته است
 و بدیوانی ارثی و دیوانی سرکار آن نوین عالی جاه سرافراز
 دیانت را (که بمیراث یافته) بکمال دارد *

(۲)
 * دهیراج راجه جیسنکجه سواثی *

پدرش بشن سنگهه نبیره زاده میرزا راجه جیسنکجه است
 بجیسنکجه نام داشت - بعد فوت پدر سال چهل و چهارم جلوس
 خلد مکان از اصل و اضافه بمذصب هزار و پانصدی هزار سوار
 و خطاب راجه جیسنکجه و برادرش بزام بجیسنکجه امتیاز
 یافتند - سال چهل و پنجم همراه اسد خان بتسخیر قلعه سخرلنا
 عرف کهلنا نامزد گردید - و در گرفتن قلعه مذکور روزیورش
 کارهای دست بسته ازو بوقوع آمد - در جلدی آن از اصل
 و اضافه بمذصب در هزاری دو هزار سوار ترفع جست - پس از
 ارتحال آن پادشاه بهمراهی محمد اعظم شاه از دکن بهندوستان
 رفت - و روز جنگ با بهادر شاه در طرح دست چپ بود - گریزند
 همان روز داخل لشکر خلد منزل گردید - ازین جهت سقوط در
 اعتبار او راه یافت - برادرش بجیسنکجه (که بهمراهی خلد منزل
 اختصاص داشت) بمذصب سه هزاری سرافراز گردیده با او بر سر
 آنبیر بمذاقشه برخاست - پادشاه (که شیوه خاطر داری همه کس
 منظور داشت - و دل شکنی هیچ یک نمی خواست) آنبیر را
 در سرکار ضبط نموده سید حسین خان بارهه را بقوچداری آنجا
 مقرر ساخت - و چون بعزیمت مقابله کامبخش متوجه دکن گردید

(۲) در [بعضی نسخه] سواثی (۳) در [بعضی جا] کهلنا آمده (۴)

در [اندر نسخه] گرفتن ریونی قلعه مذکور .

او از ائذنی راه بقریب شکار رفته ضروریات را همراه گرفته و خیمه و بار بردار گذاشته باتفاق راجه اجیت سنگه بوطن شنافت و با سید حسین خان بارهه مذاقشه برپا کرده مکرر بجنگ پیش آمد - تا آنکه خان مزبور بقتل رسید - و چون خادمزل از دکن مراجعت نمود خانخانان را شفیع ساخته سر سوازی ملازمت کرد - و بوعده ایذکه بعد دو ماه خود را برساند رخصت وطن شد - در عهد فرخ سیر بخطاب دهیراج مخاطب گشته سال پنجم جلوس به تنبیه چورامن جات (که مکرر مصدر انواع فساد گردیده بود) نامزد شد - و یستر سید خانجهان بارهه خالوی قطب الملک و حسین علی خان با فوج علیحده نیز باینکار مامور گردیدند - و مقدمه چورامن باستصواب سید خانجهان انفصال یافته نامبرده بدولت ملازمت پادشاهی پیوست - و درین معنی املا استصواب و اطلاع راجه درمیان نبود - اگرچه راجه سکوت کرد اما بر طبعش خورده در خدمت پادشاه دامن زن آتش رنابخوشی و سعایت سادات گشت - و باشتها این معنی مغانی که با سادات نداشت برهم شد - و آخر عهد پادشاه مذکور (که او در حضور بود) سادات تکلیف بر آوردنش نمودند - او نیز فرصت غنیمت شمرده بر طبق حکم بآنبیر رفت - و در قضیه نیکوسیر متهم بجانب داری او گردیده آخر بدر التجا زده با سادات صفا حاصل نمود - پس ازان (که مقدمه سادات برهم خورده مانعی در میان نماند) ارائل

سلطنت فردوس آرامگاه بحضور رسیده مشمول گوناگون عواطف گردید - و پستتر بهمهم چو زامن جات تعیین گردیده باخراج از مسکن و تسخیر تهاجمات پرداخت - و سال (۱۱۴۵) هزار و یکصد و چهل و پنج هجری از تغیر محمد خان بنگش بصوبه داری ماوه چهره امتیاز برافروخت - و سال (۱۱۴۸) هزار و یکصد و چهل و هشت هجری بدرخواست اد صوبه داری وزیر بواسطت خاندوران بباجیرا درهته مقرر شد - نامبرده مدتها زندگی نموده آخر بچنگ اجل گرفتار گردید *

گویند سیر تدبیر بود - و با علوم ریاضی آشنا - متصل آنبیر بلده جدید عمارت کرده بجای نگر موسوم گردانید - بد رستی داکین و پهنائی راسته و بازار یادگار روزگار است - بیرون بلده مذکور و بلده شاهجهان آباد هر دو جا مبالغ کلی صرف نموده کارخانه رمد برپا ساخت - چون برای اتمام کار رمد سی سال (که مدت تمام دوره زحل است) می باید و شمع زندگیش پیش از ان خاموش گردید عمل رمد ناتمام ماند - بعد فوتش پور از ایشور سنگه بجای او نشست - و پس از پسرش پرتھی سنگه بعضی محالات تعلقه اینها بتصرف مرهته در آمده - برخی اماکن پادشاهی بدست اینها ست - در حالت تحریر پرتاب سنگه برادر پرتھی سنگه بر وطن نابض است *

✽ حرف الذال ✽

✽ ذوالقدر خان ترکمان ✽

(۲) پیری آقا نام - از منصبداران متعینه کابل اسمت - سال یازدهم جلوس فردوس آشیانی چون علی مردان خان قلعه دار قندهار از رانی ایران توهم بهم رسانیده ببارگاه سلطنت ملّتی گردیده بود سعید خان صوبه دار کابل حسب مرضی پادشاه او را جهت دریافت احوال پیش خان مزبور فرستاد - او در آنجا شتافته با عریضه علی مردان خان مصحوب کسان او معارفت نمود و در اکبرآباد بملازمت پیوسته از اصل و اضافه بمنصب هزاری پانصد سوار فرق عزت برافراخت - و چون پس از آمدن علی مردان خان ایالت کشمیر تعلق باو گرفت ذوالقدر خان داخل تعیناتیان صوبه مذکور شده سال سیزدهم حسب التماس خان مزبور باضافه یکصد سوار اختصاص گرفت - و پستردر ایامه (که کشمیر مورد رایات سلطنت گردید) او از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و عزایت اسپ سرمایه شادکامی اندوخت - سال چهاردهم باضافه دو بیست سوار و سال پانزدهم از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و شش صد سوار سرمایه کامرانی براندوخت پستردر هراسم غریب یافته سال هفدهم بعطای علم لوی امتیاز

برافراشت - سال نوزدهم همراه شاهزاده مراد بخش (که بتسخیر بلخ و بدخشان مقرر شده بود) بدان صوب شتافت - سال بیستم با خیول و جمال نذر محمد خان معارفت نموده سعادت زمین بوس دریافتہ بقلعه داری کابل و ضبط بنگش پایان ضمیمه ضبط بنگش والا (که بار از سابق مقرر بود) و از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی و مرحمت اسب با زین نقره سر بلندی پذیرفته معه پانزده لک روپیه روانه بلخ نزد شاهزاده محمد ادرنگ زیب بهادر شد - سال بیست و یکم چون شاهزاده ازانجا روانه هذروستان گردید او را بهمراهی خزانه رکاب تعیین نمود و در عبور کتل مکرر با هزاره و المانان پای نزاع به میان آمد او برسم جانبازان در حفظ خزانه کوشید - و پس از ملحق شدن بهادر خان زوهله (که چنداول بود) بسعی او خزانه بکابل رسید و در همان سال مطابق سنه (۱۰۵۷) هزار و پنجاه و هفت هجری بعالم عقبی خرامش نمود .

* ذوالفقار خان قرامانلو *

خانلر نام - پسر ذوالفقار خان برادر خرد فرهاد خان قرامانلو است که از ادرای عظیم الشان شاه عباس ماضی بود - فرهاد خان در سنه (۱۰۰۷) هزار و هفت هجری در جنگ دین محمد خان اوزبک بهراری شاه بارجود جلالت و مردانگی بدین الاقوان تهمت زد؛ گویند شد - شاه گمان غدرت بار بهم رسانید - اگرچه از دانائی

(۲)

و در روزگار خوردگی او بعید می نمود [که با این همه مرتبت و جاه (که بدولت شاه یافته) طریق کافر نعمتی سپرد] اما چون بر شاه تحقیق گرفت آله دردی خان با بعضی غلامان بقتل او مامور گشت چون خان مزبور بخانه اش رفته دست بمیانش زد و خنجر از غلاف کشید او دانست که رنگ چیست - همین قدر بترکی گفت - که سلمی اولدی - یعنی کار چنین شد *

پس ازان (که فرهاد خان کشته شد) ذوالفقار خان (که امیرالامرائی آذربایجان داشت - و در حضور بود) بکمال اضطراب خود را بدولتخانه رسانیده مترصد قتل نشست - چه گمان نداشت که او را زنده گذارند - شاه مشمول الطاف ساخته خلعت (۳) عزایت مرحمت فرمود - او عرض کرد هرگاه فرهاد خان مستحق قتل شده بود چرا این خدمت به بنده مرجوع نگردید - بعد ازان (که ذوالفقار خان در بیگلر بیگی گوی شروان استیلای تمام یافت) برخه حکام داغستان ازو رمیده خاطر گشتند - در سال (۱۰۰۹) هزار و نه هجری شاه ایران از فلاق قراباغ قرچغا بیگ را (که از مقربان آن سلطنت بود) بشروان فرستاد - که با ذوالفقارخان و امرای آن حدود اتفاق نموده بارسال استمال نامها خاطر وحشت گریان را مطمئن ساخته برمساک دولتخواهی ثابت دارد - و هرکه از آنها

(۲) نسخه [۱] ترتیب و جاه (۳) نسخه [ج] خلعت مرحمت عزایت

فرمود (۴) نسخه [ج] قرچغا بیگ •

سرکشی پیش گیرد سزای آن در گزارش گذاردن - چون قرقچا بیگ بدان حدود پیوست ناگاه حکم قتل ذوالفقار خان بے سببی ظاهر از جانب شاه نافذ گردید - قرقچا بیگ بهانه آنکه رقی از وای نعمت رسیده بخیمه ذوالفقار خان رفته خلوت نمود و با چند نفر غلام (که همراه داشت) او را از چپ و راست (۲) ته شمشیر گرفته بقتل آورد *

آنچه مردم ظاهر بین سبب قتل تفرس نمودند غیر از رضاجوئی حکام داغستان امری دیگر نبود - این وجه بسیار بعید از مراتب حزم و هوشیاری ست - شاید بد اخلاصی او هم بر شاه متحقق شده باشد - اگرچه مزاج اکثر سلاطین مغویه مجبول بسفاهتی و بیباکی بود خصوص شاه عباس ماضی که بسکه بے اعتدالی (۳) و شوخی از طوائف قزلباش مشاهده کرد - و کار بجائے رسید که سلطنت ایران از انتظام افتاد - شاه باندک وجهی عمدهای دولت را از پا در آورد - و این شیوه ناستوده را باعث قوام جهانداري پنداشت - و لهذا عرش آشیانی در تحذیر سفک دماء مکرر بمبالغه بشاه بر نوشت - که در آئین سلطنت و قانون نصفت بند و زندان را ازان جهت مستحسن داشته اند که عیار شور بختان فتنه انگیز گرفته شود - چه آدمی طلسمی ست بدیع نما - و معمائے سمع بس مشکل کشا - بیگ فاخرشے (که

ازر بظهور آید) بعدم نیاید فرستان - که این بذای عالی نهاد
(۲)
جز بدست قدرت ایزدی تعمیر نیابد - بذابران دانش پیشهای
انتظام بخش در انعدام و انهدام این کاخ والا اساس سرعت
مستحسن نداشته اند *
* مصرع *

* که نتوان سر کشته پیوند کرد *

بالجماع بعد کشته شدن ذوالفقار خان چون تفرقه بواماندهای
از راه یافت و شاه چندان التماس باحوال آنها ندمود خاندان
از ایران فرارگزیده در آخر سلطنت جنت مکانی بهند آمده
دولت بزدگی دریافت - و صبیح صادق خان یزنه یمین الدوله
بدر منسوب گشت - در سال ششم شاهجهانی بخطاب موروثی
سر مباحثات برافراخت - و بمور ایام بمنصب سه هزاره چهره
کامیابی افروخت - در آخر عهد آن پادشاه والا جاه برسم گوشه نشینی
در پتنه اقامت ورزید - چون شاهزاده شجاع از جنگ کهجوه
فرار نموده بدان بلده در آمد بعنف و تکلیف دخترش را برای
سلطان زین الدین مهین خلف خود خواستگاری نمود - و در
سال دوم عالمگیری سده (۱۰۷۰) هزار و هفتاد هجری بمرض
مزمنه (که علت انزای او بود) بساط هستی در پیچید
در نغمه فهمی د گویذگی و سازنوازی بطور ولایت مهارت تمام
داشت - و درین امر از گویذهای زبردست ایران گوی سبقت

می (بود - خلف الصدق از اسد خان امیرالامرا سمت - که احوالش
عاجیده رقم پذیر خامه گشته *

* ذوالفقار خان *

محمد بیگ - نوکر عمده ایام شاهزادگی خلد مکان است
و بمیر آتشی سرکار آن شاه والا جاه اختصاص داشت - چون رایست
عزیمت شاهي بقصد انتزاع سلطنت از برهانپور بصوب مستقر الخلافه
بر افراخته گردید او بخطاب ذوالفقار خان نامواری اندوخت - و در
جميع معارك و غا و مهالك هيجا مقدمه الجیش بود - و بهر ادلی
نرادل رایست مبارزت باوچ دلادری می افراخت - در جنگ مهاراجه
بصونمت چون سران عمده راجپوتیه جلو ریز بتوبخانه عالمگیری
یوسته گروستیز گشتند از انجا (که هجوم آن جلالت کیشان افزونی
ود) مرشد قلبی خان میر اهتمام توپخانه بهایمردی و پردلی
راه جانفشانی یدمود - و ذوالفقار خان بآئین دلادران ناسوس جوی
هذدوستان (که چون کار جنگ دشوار شود از اسپان پیاده شده
دل بر هلاک می نهند) از اسپ فرود آمده با معدودے یای
هممت استوار ساخت - و گل زخمی چند از شاخسار تهور بر چید
آن بیدباکان از گذشته بهرادل در آویختند - و از ان جهت او
از آسیب هلاک ایمن ماند - و در ریز صف آرائی دارا شکوه چون او
بخلاف قاعده دانان کارزار ترتیب افواج را برهم زده از توپخانه
گذشته پیش آمد یسل جرانغار و برانغار طرفین برهم خورد

و بسیاری از سرداران موکب آن هزیمت نصیب راه عدم پیمودند
 ذوالفقار خان مساعدت وقت دانسته اسب جلادت برانگیخت
 و با کمال دلادری بر قواش تاخست - بذایر حرارت و حدت (که
 بر جوهر هوا باقصای اقصای غایت مستولی گشته بود) بے سعی
 سهم و سدان اکثر جان بهادم لذات سپردند - دارا شکوه ناچار
 در بغل آرد - خان مذکور درین معرکه نیز زخمها برداشت - و پس
 از آن (که ظاهر مستقر الخلافه از نزول عالمگیری نصارت پذیرفت)
 بعد آمد و شد نامه و پیام و خواهش ملاقات و مبالغه در طلب
 از جانب اعلیٰ حضرت و اظهار شوق ملازمت و تحریر معذرتها
 ازین طرف پرتو وضوح ^(۲) یافت - که محمد اوزگ زیب بهادر
 بنابر وسوسه ادراک ملازمت پدر بخود نمی تواند قرار داد
 اعلیٰ حضرت بمراعات مراتب قیظ و احتیاط باستحکام برج و باره
 قلعه پرداخت - و یکباره پره از میان برداشته شد - ذوالفقار خان
 با بهادر خان باشا عالمگیری باهنگ محاصره هنگام شب پدای
 قلعه رسید - بواسطه منامت حصار صورت افتتاح در مرات خیال
 جلوه گر نمی گردید - در پناه جدار و اشجار حوالی آن قرار گرفتند
 و از طرفین صحبت تیر و تفنگ بمیان آمد - هرچند احشام قلعه
 بجان فشانی و جاسپاری کمر همت بر بستند اما امرا و منصبداران
 از غردایی و نمکدramی براه دریچه آب دریا بدر زده داد ناسپاسی

و حق ناشناسي دادند - اعلیٰ حضرت از مشاهده ناسازمی زمانه دیگر باره فاضل خان را فرستاده بخط خاص نوشت - امری (که فوق تصور بود) رد داد - الحال چشم از حقوق ابوت و تربیت نپوشدن - و کار مذافی حفظ سلطنت چندین ساله (که طذذنه عظمت و شکوه آن در ساحت زمین و زمان پیچیده) بعمل نیارزد - شاهزاده در جواب این منشور معروض داشت - که همواره بر جاده عبودیت مستقیم بوده ام - لیکن از ظهور ساندحه (که باران امیزی مدور یافت) مغلوب و احمه گشته جرأت آن نمائند که بملازمت برسند اگر مرید نوازی فرموده حراست مداخل و دروب قلعه بمردم من اختصاص یابد بجمعیت خاطر باستانبوس مبرسم - با آنکه این امر در از مصلحت بود اما بغلبه تقدیر اعلیٰ حضرت قبول فرمود - پانزدهم رمضان سنه (۱۰۶۸) هزار و شصت و هشت هجری سلطان محمد با ذوالفقار خان داخل قلعه شده دروازهها بضبط خود در آورده مردم پادشاهی را بدر بر آوردند - و بیست و یکم ماه مذکور (که از سال سی و دوم جلوس سه ماه و چند روز گذشته بود) آن پادشاه عاقبت محمود را بے اختیار مطلق گردانیده از درجه اعتبار ساقط و هابط ساختند - ذوالفقار خان که بافزایش اخلاص و دولتخواهی سرآمد بندهای عالمگیری (بمنصب چهار هزار و دو هزار سوار و عطای نقاره و انعام صت هزار و پیه کامیاب ارجمندی گشته بحفاظت اعلیٰ حضرت

و حراست قلعه آگره مامور و محکوم گشت - و هنگامی (که انتهای
 الوبه عالمگیری از دهایی بمقابل و مصاف شجاع تصمیم یافت)
 خان مشار الیه حسب الحکم قلعه را برود انداز خان سپرده
 با یک کرور روپیه و برخی اشرفی از خزانه عامره آنجا برداشته
 با توپخانه و همراهان خویش راه آله آباد گرفته بپادشاهزاده
 سلطان محمد (که برسم منقلا پیش شتافته بود) پیوست - و پس
 از تسویه صفوف و استعمال رماح و سیوف شجاع بسیاری را
 بکشتن داده رخسار همت را غبار آلود هزیمت ساخت - ذوالفقار
 خان نیز با معظم خان بهمرایع شاهزاده سلطان محمد در تعاتب
 آن مرحله پیمای وادی فرار تعین گشت - و بعد از آن (که بمرافقت
 سپهسالار بمراسم تکامشی پرداخته هیچ جا شجاع را مجال افامت
 و درنگ ندادند) از تانده (که بنگاه خود ساخته بود) آواره
 جهانگیر نگر گردید *

درین هنگام ذوالفقار خان (که از مدتی کوفته معب طاری
 شده و علرضه بامتداد کشیده از غلبه ضعف و شدت آزار نیروی
 سوارانی و تودد و طاقت رفاقت عساکر قاهره نداشت) بذابر
 استدعایش از پیشگاه خلافت طاب حضور گشت - از معظم خان
 مرخص شده بمعظم نگر آمد - و از آنجا روانه درگاه معلی گردید
 در راه مرضش اشتداد نموده در ماه شعبان آخر سال دوم سنه
 (۱۰۷۰) هزار و هفتاد و هجری باکبر آباد رسیده جهان گذران را

وداع نمود - پسر نداشت - بعد فوتش در سال سیوم محمد امین
بیگ خویش او از ایران دوار آمده احرار دولت ملازمت پادشاهی
نمود بعطای خسروانه کامیاب گشت *

* ذوالفقار خان نصرت جنگ *

محمد اسمعیل نام - پسر اسد خان آصف الدوله است - در سنه
(۱۰۶۷) هزار و شصت و هفت از بطن مهر النساء بیگم دختر
آصف خان یمین الدوله تولد نمود *
ع *

۱۰۶۷

* زبرج اسد در نمود آفتاب *

تاریخ است - سال یازدهم عالمگیری بمنصب سه صدی
نوسر افراز شد - و در سال بیستم با صدی شایسته خان امیرالامرا
کدخدای گشته بعزایت اضافه و خطاب اعتقاد خان امتیاز یافت
و سر آغاز سال بیست و پنجم (که رایات پادشاهی از اجمیر بعزومت
دکن باهتزاز آمد - و جمله الملک اسد خان را به همراهی سلطان
محمد نظیم در اجمیر گذاشتند) اعتقاد خان نیز بتعیضاتی آنجا
کمراستفال بر بست - و در سیزدهم ذی القعدة بر سر فتنه پڑوهان
رائهور (که در میرآهه فراهم شده شور افزا بودند) قاخته آریزش
سخت نمود - و یانصد کس مخالف را با سونک و سانولداس^(۲)
و دیگر عمدهای مهاراجه جسونت متوفی (که مصدر فتنه و فساد
بودند) علف تیغ بددیغ ساخت - و باضافه نمایان ناموری

اندوخت - و در سال سیم از تغیر کامگار خان بداروغگی غسل خانه
مقرر گردید - و پیش از دستگیر شدن سنبها بتسخیر قلعه راهبري
موطن و بنگاه زه و زاد او رخصت شد - پانزدهم محرم سنه
(۱۱۰۱) یک هزار و یکصد و یک آن قلعه فلک شکوه را برگرفت
و پسران سنبها را با جمیع ناموس او (از مادر و دختر) باسيري
در آورد - و از پیشگاه خلافت بمنصب سه هزار ي دو هزار سوار
و خطاب ذوالفقار خان عام اعتبار افراخت - و سال سي و پنجم
در جایزه فتح قلعه نرمل بمنصب چهار هزار ي تحصیل افتخار
نمود - و پس از آن بهم قلعه چنچي (که راما برادر سنبها آنجا رفته
زیاده بر صد هزار کس از سوار و پیاده فراهم آورده بود) دستوري
یافت - خان تردد کیش بمسرت شتافته قلعه را گرد گرفت - اما
بسبب گرانی غله و انبوهی اشقیای پای استقامت نتوانست استوار
کرد - بفاصله دوازده کوزه برخاسته آمد - پادشاهزاده کام بخش
با جملة الملک بکمک تعیین گشت - ذوالفقار خان مراسم استقبال
بجا آورد - لیکن میان شاهزاده و جملة الملک ففاق و ناخوشي به مرتبه
رسید که کام بخش برغم اسد خان بوام راجه پیغامهای مخفي
و پنهان در میان آورد - و خواست بقعه در رود - جملة الملک
امرا را با خود متفق کرده پادشاهزاده را نظربند ساخت - ذوالفقار
خان نهاده داران دور قلعه را دفعه واحده برداشته ببنگاه طلبید
غنیم چیره گشتند بمقابله برآمد - اسد خان بمحافظت شاهزاده

و بنگاه پرداخت - و ذوالفقار خان در مورچال ببرد داشتن توپها
و مصالح قلعه گیري در ماند - اشقيا بر اسمعیل خان همها (که
عقب قلعه تهاه داشت) هجوم آورده زخمی ساخته دستگیر کردند
طرفه هرج و مرجه پدید آمد - ناچار ذوالفقار خان توپهای کلان را
میخ زده روانه بنگاه گشت - (ام راجه و سزئی کهور پره با یک^(۲)
حشر برو ریختند - ستیز و آریز عظیم در داد - خان جلالت نشان
(که زیاده بر در هزار سوار نداشت) پای ثبات افشوده داد پردای
و بهادری داد - و کم کسی از بهادران جان بناموس ده ماند که
از شایخسار مردانگی گل زخمی نچید - آخر غنیم را آواره دشت
هزیمت ساخت - و مظفر و منصور ببنگاه رسید *

چون اسد خان با پادشاهزاده روانه حضور گشت مکرر میان
ام راجه و ذوالفقار خان آریزشها واقع شد - هر مرتبه فتح و نصرت
قرین حال خان نصرت نشان بود - چون قحط و غلا دران ضلع
شکیب ربا گردید صاحب گونه کرده بملک پادشاهی بر گشت
و چهار ماه توقف گزیده باز به حاکمر قلعه گیان پرداخت - و عرومه
فروغمت برانها تنگ ساخت - سال سی و نهم از پیشگاه خلافت
به منصب پنج هزاره چهار هزار سوار و خطاب نصرت جنگ
مورد نوازش گردید - ششم شعبان سنه (۱۱۰۹) یک هزار و یکصد
و نه هجری سال چهل و یکم حصن حصین چانچی (که مشتمل

است بر هفت قلعهٔ رمینه بر جبال شامخه - و از سایر قلاع و اقطاع آن ضلع بغزونی (ارتفاع و فراوانی) اسباب نبرد برتری داشت)
 بندروی پردلی و جلادت بجبر و قهر مفتوح ساخت - و بتسمیهٔ
 ۱۱۰۹
 نصرت گده امتیاز گرفت . قلعهٔ چنچی مفتوح شد تاریخ آن گردید
 و راما از مشاهدهٔ جیوش نصرت خردش چنان مغلوب رعب
 و هراس گشت که زنان و اطفال را گذاشته بآسیمه سوری تپه فرار
 پهای ادبار سپرد - یکصد قلعهٔ خرد و بزرگ (که عبارت از ملک
 کوناگک باشد) با چندین بنادر فرنگ ضمیمهٔ ممالک محروسه
 گردید - و زمینداران بر زور حلقهٔ اطاعت در گوش کشیده
 پیشکشهای لایق ارسال داشتند - نصرت جنگ باضافهٔ هزار سوار
 از اصل و اضافهٔ بمذنب پنجهزاری پنجهزار سوار امتیاز یافت
 و در سال چهل و ششم از انتقال بهره مند خان بخدمت والای
 میوبخشیکری سر مباحات افراخت - اما همواره به تنبیه اشقیا
 بگشت و واگشت ملک مامور میشد - و در سال چهل و نهم
 (که ایام محاصرهٔ قلعهٔ واکندیرهٔ موسوم برحمان بخش خیل
 امتداد کشید - و از پریا ^(۲) نایک نگهبان آندژ شوخی زیاده سوزن
 و مرهقه را بکمک طلبید - و آنها حوالی و اطراف لشکر را
 بتاخت و تاراج در گرفتند) ذوالفقار خان بمجملت تمام طلب حاضر
 گشت - گویند چون متصل رسید پادشاه بدستخط خاص نوشتند

که ای یاری ده بیکسان زود خود را برسان - فی الواقع بهی و کوشش بهادرانه او به سرعت صورت فتح نمایان گردید - و ازین کار دست بسته طرفه تخفیف بمردم اردو (که از قطره و تردن هر دوزه بجان آمده بودند) رو داد - از برنا و پیر تحسین و آفرین نصرت جنگ بگوشها میرسید *

یکه از باریابان حضور باشا بر خه اهل عناد بیادشاه عرض کرد - که همه مردم لشکر لا فتی الا علی لا سیف الا ذوالفقار ورن کرده اند - چون مزاج پادشاه ناز شکن و منت گسل بود برغم او بامرای تورانیه اضافه داده او را بعزایت شمشیر و خلعت فقط دلخوش ساخته بکشایش بعضی قلاع و تنبیه غنیمت رخصت فرمودند آخرها بمنصب شش هزاری شش هزار سوار رسید - پس از انتقال خلد مکان پادشاهزاده محمد اعظم شاه ببحالی میر بخشیمیری اعزازش افزود - و در جنگ بهرادی شاهزاده بیدار باخت (که مقدمه الجیش پدر بود) مقرر نمود - اما درین جنگ تردن از ذوالفقار خان واقع نشد - بلکه بیشتر خود داری و گران پائی کرد چون شاهزاده با اکثر سرداران نامی جان در باخت زخم کم نمای تیر بر لب ذوالفقار خان رسیده بود - دید کار از دست رفته با جمعی از معرکه برآمده نزد پدر بگواهیار شتافت *

گریزد دران وقت بمحمد اعظم شاه گفته فرستاد - که امثال این قضایا سابق هم گذشته - سرداران تقاضای وقت را از دست

نداده اند - خود را بکناره کشیده بتدارک باید پرداخت
پادشاهزاده شیردل بر آشفته گشت - بهادر می شما معلوم شد
هر جا خواهید جان بسلامت برید - من میدان را نمی گذارم - القصه
بهادر شاه (که حام مجسم و کرم مصور بود) بعواطف و اکرام بیکرار
ذوالفقار خان را بمنصب هفت هزاره هفت هزار سوار و خطاب
مصمم الدوله امیر الامرا بهادر نصرت جنگ مفتخر ساخت
و صوبه دار می دکن نیز ضمیمه بخشیگری فرمود * * بیت *

* الله الله این چه فضل است و کرم *

* مجربان را ساخت لطفش محترم *

چون ذوالفقار خان عداوت و نفاق هم چشهی با منعم خان
خانخانان قایم داشته همیشه نود کجری باری می باخت
هر چند که خانخانان مرد زمانه دیده متحمل بود و بیشتر بتغاول
گذرانیده مراعات قدیم از دست نمیداد اما بغاوشیها صوبه
خاندیس و پایان گهاغ برار را بضابطه ابتدای تسخیر (که
سرشته آن داخل هندوستان بود) از دکن برآورد - بعد فوت
خانخانان پیغام وزارت بذصرت جنگ شد - خواست که وزارت
با خدمات سابق بدست او باشد - بذا پدر التماس نمود - پادشاه
از فرط مرورت و خیا (که فطری و جبلی داشت) جمع چنین
خدمات خلاف قاعده دانسته بپاس خاطر او وزارت بدیگر

(مائثرا لامرا) [۱۰۵] (باب الذال)

یونانی زبان زد گشته جانب و اجانب از شکوه و فالش داشتند
چون باد دنیا مرد افکن است آخرها بکامیابی چنان از جا
رفت که بحکم نفس خود کام خاندانها بر انداخت - و دولتها
بخاک نشاند - و ندانست که *

* مصرع *

* در عفو لذت است که در انتقام نیست *

بسهل ناخوشیهای عزیزان دهر را بذلت و خواری رسانید - بل
انتقام را از هر یک بصد گذرانید - نه از روز مکافات و پاداش
اندیشید - و نه از قهر مذتقم حقیقی ترسید - ظالمی (که از نایب
مستقل او دژ خان در دکن برخلاق گذشت) و اذیت (که
ز سبها چند دیوان صاحب اقتدار از مردم رسید) همه ذخیره
ایه روزگارش گشت - اولاد نداشت - الآن هیچ کس ازین
سلسله نمآورد *

* بیت *

* در اندیش ای حکیم از کار ایام *

* که پاداش عمل یابی سرانجام *

* سلامت بایدت کس را میازار *

* ادب را در عوض تیز است بازار *

نکته * عفو قدرت را توانائی عجز گفته اند - یعنی هرگاه

مانده ببخشی چون درمانی برهی *

* بیت *

* در دیر مکافات زهر پیش و پسه *

* عبرت نظوان تجربه کردند بسه *

* گفتند بوقت عجز زنجیت نرسد •

* در قدرت اگر نخواهی آزاد کسی *

(۲) (۳)
* ذکریا خان بهادر هزار جنگ *

(۴)

پسر هیف الدوله عبدالصمد خان است - که احوالش درین
ادراق ثبت یافته - در حین حیات پدر از تغیر او بصوبه دارئی لاهور
سرافرازی یافت - ضبط و ربط و عدالت گسترئی او بر زبانهاست
بعد فوت پدر صوبه دارئی ملتان ضمیمه گردیده در نواح لاهور
در فتح نمایان او را دست داد - (۵) یک جنگ پناه نام قوم بهتی
که از مفسدان قوم پیشه بود - و از حسن ابدال قاکذار راوی
در تصرف داشت - فوج بهرکردگی راجه کورامل ملازم خود
تعیین نمود - که او را دستگیر ساخته بقتل رسانیدند - در
جنگ میرمار نام زمیندار - که مابین لاهور و دریای ستلج بشیوا
تاخت و تاراج می پرداخت - قزاق بیگ خان را با جمعی بر سراد
فرستان - که بعد جنگ بدست آورده بردار کشیدند - در آمد آمد
نادر شاه چون نادر مقاومت نداشت ملازمت نموده سر رشتا
استقلال بدست آورد - هنگام معارفت نادر شاه فرمود که چیز

(۲) اصلاهی صحیح زکریا است بزای هوز - پس در باب زاء معجمه بایست

آورد - همانا از مولف لغزشی رفته که در باب ذال آورده (۳) نسخه [ب]

دایر جنگ (۴) در [بعضی نسخه] پسر عبدالصمد خان است (۵) نسخه

[۱] ازو راست دارد •

بخواهید - او برای مخلصی بندیها (که در لشکر بود) عرض نمود
 حسب استدعای او نسخه‌چینها تعیین شده اساری شاهجهان آباد
 رهائی یافتند - و در سنه (۱۱۵۲) هزار و یکصد و پنجاه و دو
 هجری حسب الطلب نادر شاه بملک سنده شتافته سده
 (۱۱۵۸) هزار و یکصد و پنجاه و هشت هجری قالبی عنصری را
 تهیه ساخت - پسر کلانش میریحیی خان - که آخرها بلباس
 درویشی میگذرانید - پسر درمش میرزا پهلوری حیات الله خان
 که از جانب نادر شاه مخاطب بشاه نواز خان شده در ملتان
 بود - با فوج معین الملک میرمنو پسر اعتماد الدوله تهرالدین
 خان ناظم لاهور جنگ کرده جان در باخت - پسر سیومش خواجه
 باقی خان - که درینولا بسرکار نظام الدوله آمده بخطاب^(۲)
 اعزالدوله هزبرجنگ نامور گردیده معیشت بهر میبرد - با محرو
 اوراق شداسامت *

* ذوالفقار الدوله *

میرزا نجف خان بهادر - برادر زن میرزا محسن برادر
 صفدر جنگ است - گویند از جانب مادر نسبش بخاندان مغویه
 منتجبی میشود - چون شجاع الدوله محمدتلی خان خواهرزاده اش را
 (که همراه خاتان وقت شاه عالم بهادر بر سر پتله رفته بود)
 طلبداشت؛ کشت او متوهم گشته تنها خود را پیش قاسم علی خان

صوبه دار بنگاله رسانید - خان مزبور بمروت پیش آمده س'مان خیمه و غیره موافق عمدہا ساخته دان - و بمقابلہ کلاہ پوشان فرستاد - چون کارے پیش نرفت برگردیده پیش قاسم عالی خان آمد - پس ازان (کہ خان مذکور باعتماد قسم شجاع الدولہ عازم ملازمت پادشاه گردید) میرزا نجف خان بسیار منع نمود - کہ قسمہای او اعتبار ندارد - چون ممنوع نشد اجدائی گزید - و در مالک ہندوہیت بگذریلہ آمدہ فرودکش کرد - پس ازان در حضور پادشاه رفتہ بنوجودارجی کرہ مانکپور صوبہ آلہ آباد سربانڈی اندوخت - و رفتہ رفتہ بمیر بخشیکری مرتقی گردید - پستر بچہد کمربستہ بفراہم آوردن جمعیت پرداخت - و در مدت ممتد نوم جات را (کہ بلد اکبر آباد را بتصرف آورده ازانجا تا نواح شاہجہان آباد سرخودسری افراختہ گرد فتہ بلند ساختہ بودند - و باعتماد قلاع متینہ و حصون مستحکمہ بہیچ یک سر فرود نمی آوردند) مستاصل گردانیدہ باخراج آنها پرداخت - پس ازان در رکاب پادشاه بتادیب ضابط خان پسر نجیب خان روہلا شتاتہ بعد فرار او اماکن متعلقہ اش بضبط در آورد - و در سنہ (۱۱۹۲) ہزار و یکصد و نود و دو ہجری (کہ پادشاه عزیمت سمت نازول فرمود) او حسب الطامب خود را رسانیدہ بملازمت پیوست - و چون پس از انفصال معاملہ راجہ آنبر پادشاه بدارالتخلافہ مراجعت نمود نام بردہ از راہ مرخص گردید - در حالت تحریر بمحاصرہ الور صوبہ

اكبر آباد (كه در دهمت يكى از متمردان است) همت گماشته
اگرچه خزانه چندان ندارد اما فوج خوب و بسيار همراه دارن
و هرچه بدستش مي آيد برفقا تقسيم نموده بدلدهي آنها
مي پردازن - اواخر سنه (۱۱۹۳) هزار و يكصد و نود و سه هجري
(كه مزاج خسرو وقت از مجد الدوله ناخوش شد) مشار اليه را
بدست ميرزا نجف خان گيرانيد - درين ايام كارهاي سلطنت
بخان مزبور تعلق گرفته مختار سركار پادشاهي ست *

❖ حرف الرء ❖

* رويسي *

برادر زاده راجه بهارا مل است - اواخر سال ششم بملازمت
اكبري پيوسته مورد عواطف بيكران گرديد - و در سال بيستم
(۲) (كه ميرزا سليمان از كوك نااميد شده احراز طواف كعبه نمود)
او بهمراهي ميرزا بطريق بدرقه دستوري يافت - پسرش جميل
پيش از ديگر خويشان خون شرف آستانبوس پادشاهي فايز گشته
چندت با ميرزا شرف الدين حسين (كه جاگيردار نواح اجمير
بود) بسر برد داشت - ميرزا اورا تهنندار ميرتبه کرده بود - چون
كار ميرزا برهم خورد بحضور رسیده سال هفدهم در فوج منقلا
(كه بسرکردگي خان كلان بصوب گجرات تعيين شده بود)

رخصت پذیرفت - و در ایلغار گجرات (که سال هیزدهم (روان) از جمله ملتزمان رکن دولت بود - سال بیست و یکم باتفاق جمعی بتغیبه دودا پسر رای سرچن (که بموطن خود بوندی شتافته دست تعدی دراز نموده بود) نامزد شد - پس ازان براسپ بام (که عبارت از ذاک چوکی ست) سمت بنگاله جهت دلدهی امرای آنجا و گذارش برخه مقدمات مقرر گشته از بسکه تیز روی کرد و آفتاب گرم بود برگذر چوسا رسیده چراغ زندگی او از تذبذب اجل خاموش شد *

گویند زن او (که دخت موقت راجه بود) بسنوح این خد - در رسم سوختن (که معمول هندوستان است) تهاون میگرد آدیسنگه پسر او با برخه میخواست که کام و ناکام بسوزاند چون این حقیقت پادشاه رسید از آنجا (که فرصت نمانده بود) خود اسب سواره متوجه بنگاله او شد - حتا که کشکداران نوانستند رسید - هرگاه نزدیک رسید جگذاشه و رایسال او را گرفته آردند از انرو (که پشیمانی از سیمای او می یافت) زندان نشین گردانید *

صاحب اکبرنامه مینویسد که چون پادشاه ایلغار نموده بنواح احمد آباد رسید درزی (که با محمد حسین میرزا جنگ (روان) در بر جیمیل بگتره بود بهیار سنگین - عرش آشیانی ترحم کرده زرّه از جیبه خانه خاصه بار عطا فرمود - و بتدر او بکرن نیرو مالدیو (که برهنه بود) مرحمت نمود - و پسای پدر او

بد دریافت این معنی کوتاه حوصلگی بکار برده کس بطلب بگتر خود
 فرستاد - پادشاه گفت که ما عوض دادیم - زبسی بر سبک سري
 افزوده سلاحی (که در بدن داشت) فرود آورد - پادشاه جنگی
 (که ادب بایستی نمود) بتمکین پیش آمده خود هم سلاح از بر
 جدا کرد - که هرگاه ملازمان ببردگی مرد آزمائی قرار دهند
 سلاح پوشیدن ما از مرد می نباشد - راجه بهگونند اس بد دریافت
 این معنی در مقام سرزنش او شده بمعذرت گاه آورد - و حقیقت
 بنگ خوردن او معروض داشته التماس منجی جرائم کرد - پادشاه
 معروضه او را بموقوف قبول جا داده از سر تقصیر او در گذشت *

• راجه بهارامل •

یسر پرتی (اج کچه واهه است - درین قوم در طایفه اذن
 رجوات و سیکهوات - اینها رجوات اند بوم نشین آبدیر مضاف
 صوبه اجمیر غریبی سازار - اگرچه عرض و طول بدان نمیرسد اما
 سیر حاصل تر ازو - ابل کسی ست از راجپوتان که بملازمت
 عرش آشیانی رسید - پس از رحلت جذت آشیانی (که هر طرف
 آشوبی برخاست) حاجی خان غلام شبر خان نیز سر بفساد
 برداشته بمحاصره نارنول (که در جاگیر مجذون خان قانوشال بود)
 پرداخت - راجه دران ایام رفاقت او داشت - از نیکو مردمی
 و پشندیده منشی در میان آمده بصلح قلعه گرفته مجذون خان را

بامراز رخصت داد - پس ازان (که هیمو کشته شد - و میت
اقبال اکبري باطراف پیچید) مجنون خان قاقشال گزین فدريت
راجه را بعرض رسانیده فرمان طالب فرستاد - راجه حکم پذیر
گشته در آخر سال اول جلوس احرار زمين بوس نمود - روز
رخصت (که راجه را با فرزندان و اقربا خلعتهای فاخره عذیبتی
پوشانیده (ز بروز آوردند) پادشاه بر فیل مسرت سوار بود - از شورش
مستی هر طرف که میدوید مردم یکسو میشدند - نویت
بطرف راجپوتان دوید - اینها ایستاده ماندند - این ایستادن
بسیار پسند پادشاه افتاد - ملتفت احوال راجه شده فرمود
که آقا نهال خواهم کرد *

در سال ششم (که عرش آشیانی بشوق زیارت روضه معینیه
عازم اجمیر شد) در موضع کلای چغتای خان معروض داشت
که راجه بهارا مل (که بوفور عقل و شجاعت ممتاز و قمت است
و در دهایی بملازمت رسیده بود) متوهم شده بشعاب جبال
متحصن گشته - چه میرزا شرف الدین حسین حاکم اجمیر
بشور انگیزی سوچا پسر پورنمل برادر کلان راجه فوج کشی کرده
و زرت مقرر ساخته جگنازه پسر راجه و راج سنگه پسر اسکر
و کنکار پسر جگمال برادرزادهای راجه را گرد گرفته میخواستند آنبیر
(۲)
(که مسکن مودوثی سمت) متصرف شوند - از قدرانی و جوهرشناسی

بطالب راجه حکم رفت - در منزل دیوسه روپسي برادرش
 با جیمل پسر خود (که کلانتر آن سرزمین بود) شرف قدمبوس
 دریافت - و در قصبه سانگانیر راجه با اکثری از خویشان بتقبیل
 بساط سرافراز گشته بانواع عواطف پایه قدرش افزود - راجه
 از درست فکری و در اندیشی خواست که خود را از زمره
 زمینداران برآورده در مخصوصان درگاه پادشاهی انسلاک دهد
 خواهش نمود که صبیّه خود را داخل حرم سرا نماید - پادشاه
 قبول فرمود - راجه بسرانجام این نسبت دستوری بگرفت
 و هنگام معاودت در منزل سانبر صبیّه عفت سرشت را بتزک تمام
 بدولتسرای پادشاهی فرستاد - و خود در منزل رتن با بهگونداس
 پسر و کزور مانسنگه پورار بشرف ملازمت اختصاص یافت
 عرش آشیانی پایه قدر او را از جمیع راجها و رایان هندوستان
 گذرانیده فرزندان و نبائر و اقوام او را بمراتب بزرگ و مناصب
 ارجمند اعتبار بخشیده سرآمد اعیان و ارکان هندوستان ساخت
 و راجه بمنصب پنجهزاری سر برافراخته رخصت وطن گرفت
 و راجه بهگونداس و کزور مانسنگه با بسیاری از اقربا ملتزم
 رکاب بوده باکرة آمدند - و بتدریج بمدارج علیه متصاعد گشتند *

* رای سرجن هادا *

(۲) هادا شعبه ایست از الوس چوهان - و هندوتی عبارت است
 (۳)

(۲) نسخه [۱] که شعبه ایست (۳) نسخه [ب] هادرنی *

از سرکار زنتهپور مضاف صوبه اجمیر که محل زمیذداری اینها ست
 از ابتدا از ملازمان رانا بود - بعهد عرش آشیانی در قلعه زنتهپور
 دم نخوت میداد - و رایت استقلال می افراشت - چون پادشاه
 پس از تسخیر چیتور اواخر سال سیزدهم جالوس بعزیمت
 کشایش قلعه مذکور متوجه آن سمت شد خود بر کوهچه برآمده
 قرار و نشیب قلعه ملاحظه نموده مورچال برگرد آن نصب
 فرمود - و در عرصه یکماه بعد تباری سابطها فتح داد *

گویند ساخ ماه رمضان در زبان پادشاه گذشت - که اگر مردم
 قلعه امروز باستان نرسیدند فردا (که عید است) قیق بازی ما
 قلعه خواهد بود - سرچن از هیبت دل بای داد - و بمقر بان
 بارگاه التجا برده دردا و بهوج پسران خود را بحضور پادشاهی
 روانه ساخت - و پس از حصول ملازمت والا بهر دو حکم
 خلعت شد - چون برای پوشانیدن خلعت از سراپرده پادشاهی
 بیرون آوردند یکی از همراهان آنها (که دماغش خبط سودا
 داشت) بخیال آورد - که مگر پسران سرچن را حکم گرفتن
 صادر شد - بغیر خیر سگالی از جا رفته تیغ بر کشید - هر چند
 یکی از نوکران راجه بهگونتداس بدر موعظت زد آن خیره سر
 شمشیر برد انداخت - و جانب دولتخانه پادشاهی درید
 پوزنمل پسران شیخاوت را با دو کس دیگر زخمی ساخت
 و شیخ بهادر الدین مجذوب بدادنی را بضرب شمشیر دو نیم

کرد - د(بن ضمن یکی از نوکران مظفر خان رسیده او را راهگرای
سفر عدم گردانید *

اگرچه ازین قضیه پسران سرجن زیر بار خجالت آمدند
اما چون بے تقصیر بودند پادشاه از عتاب معاف داشته بعد
خلعت پیش پدر روانه فرمود - رای سرجن بعد آمدن پسران
درخواست نمود - که یکی از عمدها بیاید - که همراه او رسیده
گرد آستان خلافت را سرمهٔ بیذاتی سازد - بذابران عرش آشیانی
حمین قای خان را باین کار مقرر نمود - بعد رفتن خان مذکور
رای سرجن باستقبال پرداخته لوازم احترام بتقدیم رسانید
و بهمراهی او بحضور آمده ادراک ملازمت نموده مشمول عواطف
بیکران گردید - پس ازان رخصت سه روز برای برآوردن اسباب
ضروری خود گرفته بقلعه برگشت - و حسب قرار داد قلعه را
بملازم پادشاهی سپرد - و از مکرمت گاه سلطانی بجایگزینی
گذره سرفرازی یافت - و سال بیستم جاسوس عوض گدده چذاده
بجایگزین او مقرر گشت *

و چون دروا پسر کلان او بپرخصت بوطن خود بوندی رفته
دست بمردم آزادی کشود اگرچه فوج پیشتر بمالش او تعیین
گردیده بود لیکن سال بیستم و دوم جلوس تسخیر بوندی مطمع
نظر والا شده زین خان کوکلتاش باتفاق رای سرجن تعیین گشت
و پس از مسخر شدن بوندی رای سرجن بعقبهٔ خلافت برگشته

بمنصب درهزاري رسيد - دودا پس از ناکامي همواره راه باطل سپرد - و گرد فتنه برانگيختن - تا آنکه در سال بيست و سيوم باستصواب شهباز خان کذب مفتح جرائم او شده ادراک آستانبوسي نمود - پادشاه او را در پنجاب گذاشته متوجه دارالخلافه شد و دران نزديکي مغلوب واهمه گشته عرصه پيمای دشت فرار گرديد و سال سيوم از جهان در گذشت *

* راي لرنگرن کچهره *

شبخارت است - زمينداري پرگنه سانبر داشت - بملازمت عرش آشياني پيوسته مطرح انتظار عذابت گرديد - سال بيست و يکم بهمهري کنور مانسنگه بر سر رانا تعين شده در همان سال باتفاق راجه بربور براي آوردن مبيعه زميندار دونگر پور (که ميخواست داخل محل پادشاهي گرداند) نامزد شد - و سال بيست و دوم بهمهري او آمده جبين نياز بر سده سلطنت گذاشت - سال بيست و چهارم باتفاق راجه تودرسل بتنبيه ناسپاسان شرقي ديار دستوري يافت - سال بيست و هشتم همراهِ ميرزا خان بن بگرام خان بصوب گجرات مرخص گرديد پسر او راي منوهر داس است - که منظور نظر تربيت پادشاه بود سال بيست و دوم در ايام (که موکب سلطاني بر قصبه آنپير نزول داشت) بعرض رسيد - که دران سرزمين شهرت ست قديم که بذابر درود حوادث جز تل خا ازان باقي نمانده - پادشاه

بر تعمیر آن همت گماشته بدست خود بنیاد نهاد - و بعضی از امرا بتمام آن مقرر شدند - در کمتر زمانی انجام پذیرفت از آن رو (که زمیندارى آنجا برای لونگرون تعاقب داشت) پسرش منسوب ساخته بمول منوهر نگر مخاطب گردانید *

چون مظفر حسین میرزا بغا بر کجگرایی راه فرار گزید و هیچکس از امرا بتعاقب او گام همت برنداشت پادشاه او را باتفاق رای درگاه سال چهل و پنجم بتعاقب او نامزد فرمود اگرچه خواجه دیسی میرزای مذکور را دستگیر ساخت اما نزد سلطان پور ایضا هم پیوستند - و پس از ارتحال عرش آشیانی مورد عواطف جنت مکانی بوده در سال اول جلوس همراهِ سلطان پرویز بگوشمال رانا امر سزگه رخصت یافت - و مال دوم بمنصب هزارری پانصد و شصت سوار ناموری انداخت - و مدتها بتعیذاتی موبه دکن گذرانیده سال یازدهم بذهان خانۀ نیستی در شد - پسرش بمنصب پانصدی سه صد سوار سرفرازی یافت رای مزبور شعر میگفت - و توسنی تخلص میکرد - این بیت از دست *

* یگانه بودن و یکتا شدن ز چشم آموز *

(۲)
* که هر دو چشم جدا و جدا نمی نگرند *

از دو برادرش ایسر داس و سانولداس اولاد باقی مانده •

* راجه بیدر *
*

مهیوس داس نام برهنه ست باد فروش - که بهندی بهات نامند
 این طایفه مداح و ستایش گر ارباب دول می باشد - مشار الیه
 اگرچه از بی بضاعتی و کم مایگی بدیشان حالی و خستگی روزگار
 میگذرانید اما مجموعه بود از فرهنگ و شعر - و برستای ادراک
 و درستی فهم ممتاز اقران و امثال خود - چون برهنه مونی قاید
 اقبال بملازمت عرش آشدانی رسید بسخن سنجی و لطیفه گوئی
 در زمره ندیمان و مختصرمان مجاس پادشاهی منظم گشت
 و بتدریج گوی مسابقت و تفوق از همه ارباب قرب و خصوصیت
 ربود - اکثر در مخاطبات پادشاهی بمصاحب دانشور راجه بیدر
 مورد نوازش میشد - و چون شعر هندی را خوب میگفت اول
 بخطاب کب رای (که قریب بمعنی ملک الشعراء ست) مخاطب
 گردید - و چون سال هیزدهم مزاج پادشاهی از راجه جیچند
 راجه نگر کوت انحراف یافته بقید افتاد پسرش ^(۲) بدهچند
 (که خود سال بود) خود را قائم مقام پدر دانسته براه سرکشی
 و تمرد شتافت - پادشاه آن ولایت را بکب رای (که دران حوالی
 جاگیر داشت) مرحمت فرمود - و بحسین قلی خان خانجهان
 ناظم پنجاب فرمان رفت - که با امرای آنصوبه متوجه آن ولایت
 گشته نگر کوت را از تصرف بدهچند برآرد و بکب رای تفویض

نماید - و ادرا مخاطب بر راجه بدربر (که بمعنی شجاع است)
نموده بدان مهم مرخص فرمود *

چون راجه دلاهور رسید حسین قلی خان با سایر قیوداران
فوج بر سر نگرکوت کشیده محاصره نمود - اتفاقاً چون عرصه
بر محصوران تنگ گشت شورش ابراهیم حسین میرزا برخاست
و تدارک آن حادثه از مهمات وقت گردیده افتتاح قاعه در حیز
تاخیر و تسویف افتاد - ناچار بصوابدید راجه بگرفتن پیشکش
یغج من طلا از راجه بدهیچند و بلند آوازه ساختن خطبه و سکه
پادشاهی و احداث مسجدی پیش دروازه قلعه کانگره بسند نموده
برخواستند - و چون در سال سیم سنه (۹۹۴) نهصد و نود
و چهار هجری زین خان کوکه بمالش الوس یوسف زئی (که
عالمی ست در کوهستان بچور و سواد) تعیین گشت کوکه پس
از تاخمت و باخت بچور بکوهستان سواد (که شمالی مشار است
و شرقی بچور بطول چهل کوه و عرض از پنج تا پانزده و چهل هزار
خانه داران الوس درانجا بسر برد) در شده مالش بسزا داد *

چون فوج از گریه نوردی بستوه آمده بود درخواست
کمک تازه از پیشگاه خلافت نمود - شیخ ابو الفضل از کارطابی
و عقیدت فزونی از جذاب خاقانی التماس این خدمت بذام خود
کرد - پادشاه میان او و راجه بدربر قرعه انداختند - اتفاقاً قرعه
بذام راجه افتاد - بعد از تعیین او عرش آشیانی پداس احتیاط

حكيم ابراهيم را نيز با فوج متعاقب روانه کردند - چون هر دو سردار داخل کوهستان شده بکوه پيوستند با آنکه ميان کوهکلتاش و راجه ناخوشي بود کوه جشنی برآراسته قدوم رسيدگان را خواهش نمود - راجه خشم و کين برملا انداخت - کوه بردباري بکار برده پيش راجه شتافت - و چون مشورتها بميان آمد راجه را (که با حکيم از اول هم صفائی نبود) حرفهای رکيک و درشت گذشت - و کار بستم و دشنام کشيد *

بالجمله غبار دررنگي ميان يکديگر برخاست - هريک از حمده در نکوهش رای ديگر حرف سرا بود - تا آنکه از خود سري و بے اتفاقي در گذشتن کتل بلندي بے توري بعمل آمد - افغانان از هرسو بتير و سنگ چيره دستي نمودند - از سراسيميگي فيل و اسب و آدم با يکديگر آميخته افتادند - عالمی نقد هستي در باخت - روز ديگر کوچ بے هنگام کرده از تاريکی راه بدرها افتاده بسيارے را روزگار سپري گشت - راجه بدربر نيز دران هنگام قيامت را فرو شد *

گويند چون بکراکر رسيدند شخصی براجه گفت - که امشب افغانان اراده شب خون دارند - اگر ازین دره سه چهار گروهی کم عرض (که پيش در ست) بگذرد دغدغه شب خون رفع ميشود راجه بے آنکه بزین خان آگهي دهد آخر وقت کوچ کرد - تمام لشکر عقب او راهي گشت - و گذشت آنچه گذشت - شکسته

عظیم و چشم زخمی طرفه بفوج پادشاهی رسید - قویب هشت هزار کس با چندی عمده و رشذاس پادشاهی درین دو روز مقتول و نابود گردید - هرچند راجه دران آشوب زار دست و پائی نود (که بدرزند) کشته شد *

هرگاه کسی از ناسپاسی و حق ناشداسی در محل تقدیم شکر عرصه شکایت و ساحت کفران پیداید زود باشد که روزگار خارستان نتایج اعمال در کنارش گذارد - گویند راجه درین قطره و پویه کوهستان پیوسته پیشانی سرو دل را چین آلود داشته - و با دمسازان گفته که همانا زمانه برگشته است - که بهمراهی حکیم و یاروی کوکه دشت و کوه پیموده میشوند - تا انجام کار بکجا رسد - و ندانست که تمشیت کار خداوند و درائی فرموده ولی نعمت سرمایه سود و اس المال بهبود است - هرچند که منشای سرگرانی و باعث عار گزین وجه هم باشد اینجا ظاهر است که زین خان با نسبت رضاعی پیش منصب و عمده بود - و راجه آخرها بمنصب در وزارت اختصاص یافته - مگر غرور مصاحبت و خصوصیت (که پادشاه داشت) مقتضی این پندار باشد *

گویند عرش آشیانی بخبر فوت او در روز بطعام راقبه و بکیف معتاد میل فرمودند - و از فرمانی (که بخاندانان میرزا عبدالرحیم در ماتم او نوشته - و در منشآت علای شیخ ابوالفضل موجود است) ظاهر میشود که طرفه جا در دل پادشاه کرده بود

در بطع خاص داشته - چنانچه بعد از اطرا در القاب و اظهار عقیدت از این عبارت مرثیه است - افسوس هزار افسوس که باده این خمخانه درد آلود است - و نبات این شکرستان هلاهل اندود عالم سراجے ست تشنه فریب - و مزاجے ست در فراز و نشیب مستی این بزم را در پی خمارے ست - و عافیت این سودا را در سر بخارے ست - بعضی موانع نگذاشت که خون رفته نعش او را بچشم صورت می دیدیم - و آن عطوفت و مهربانیها (که ما را با او بود) ظاهر میفرمودیم *

* بیت *

* کدام دل که ازین واقعه جگر خون نیست *

* کدام دیده ز خوابه جگرگون نیست *

بالجمله راجه بپیر در جود و سخاوت از یکتایان روزگار بود و در بخشش و انعام شهر آفاق - در فن موسیقی مهارت تمام داشت - کبک و دهره از مشهور و لطائف و نکات او در نسخه و افواه سایر و دایر - برنیه تخلص میکرد - پور کلانش لاله نام بمنصب درخیز سرافرازی داشت - از بدخونی و خود کاهی خرج از اندازه برگذرانید - و خواهش را فراخ تر ساخت - چون دخلش نه افزود آزادی و دارستگی در سر گرفت - و در سال چهل و ششم اکبری از درگاه پادشاهی دستوری آن حامل نمود *

(۲) در [بعضی نسخه] سرائے ست (۳) در [بعضی نسخه] عافیت (۴)

در [بعضی نسخه] کیت و دهره او (۵) نسخه [ب] درمند *

* راجه توردرمل *

(۲)

كهترى لاهوري - نويسنده فهميده و مدبر شجاع بود - بيمين تربيت عرش آشياني ترقى عظيم كرده بمذنب چهار هزارى و مرتبه امارت و سردارى رسيد - سال هيزدهم (كه عرصه گجرات بقدم پادشاهي از غبار فتنه سازان مصفا گرديد) راجه را جهت تشخيص جمع دامى آن مملكت گذاشتند - كه بمقتضى عدالت و نصفت آنچه قرار دهد بدان موجب تذخواه بعمل آيد و در سال فوزدهم بعد فتح پتنه بعذايت عام و نقاره افتخار اندوخته كوهى خانخانان منعم خان ببنگاله تعين گشت - هر چند سردارى و كار فرمائى بخانخانان تعلق داشت ايكن در فوج كشي و دادن سپاه و يورشهاى مردانه و تنبيه سرتابان و مخالفان طرفه مساعى از راجه بظهور رسيد - در جنگ داود خان كوراني (كه خانعالم هراول فوج پادشاهي كشته شد - و خانخانان زخمهاى منكر برداشته عذاب تاب گشت) راجه ثبات پائي درزيده كوشش و كشتش بجائى رسانيد كه چنين شكسته صورت آراى فتح گرديد يكى در عين معركه (كه مخالف بصورت فيروزي نخوت مي آراست) خبرهاى فاخوش از خانخانان و خانعالم آرد راجه بر آشفته گشت - اگر خانعالم مرد چه غم - و خانخانان رفت چه بلك - اقبال پادشاهي با ما ست - و پس از گزين انتظام

آن ولایت به‌طور رسیده بدستور سابق دخیل مقدمات مالی
و مالی گشت *

و چون خانجهان بصوبه داری بنگاله اختصاص یافت راجه
بهمراهی مامور گردید - و درین مرتبه بحسن یاروی از ملک
از دست رفته بتصرف درآمد - و داؤد را بدست آورده بعدم خانه
فرستاد - و در سال بیست و یکم جلائل غنائم آن دیار را (که
از آن جماعه سه صد چهار صد فیل نامور بود) به پیشگاه خلافت
آورد - چون مویۀ گجرات بزد و بستم شایسته نداشت و از
بے پروائی وزیر خان آن عرصه غبارآلود ناایمنی بود راجه بانتظام
آن ولایت تعیین شد - مشارالیه بمعامله فهمی و کردانی و شجاعت
و مردانگی از سلطانپور و ندربار تا به برده و چاپانی تنسيق
مقاسم داده باحمدآباد آمده باتفاق وزیر خان لوازم داد دهی
می افزود - که ناگاه شورش مظفر حسین میرزا باغوا می نمود علی
کولابی برخاست - وزیر خان میخواست تحصن گیرند - راجه
تودرمل بنیروی همت او را آماده مبارزت گردانیده سال
بیست و دوم در حدود دهوادۀ عرصۀ نبرد آراسته گشت - وزیر
خان از گریز پائی سپاهیان در صدد جانفشانی شد - نزدیک
بود که کار او بانجام رسد - راجه (که سرفوج میسر بود) مقابل
خود را برداشته کمک رسید - و یکبارگی تار و پود هنگامه

مغردان گسیخته آمد - میرزا بجانب جوناگده بدر رفت - در همین سال راجه جبین فرزند تقبیل سده خلافت شده پیدایش دستور بنظم مهمات وزارت سرگرم گردید *

و چون درین سال از اجمیر پنجاب نهضت پادشاهی واقع شد (در آن سال در اردو کوچ مزمهای راجه) که تا پرستش آن بطرز خاص نکردی بکار دیگر پرداختی) گم شد - او ترک خواب و آشام نمود - پادشاه بنصائح قدری ازین تقالید دوستی برآورد - از انجا (که خدمات دارالوزارت داشت) از خطرناکی این سترگ کار و چیره دستی درویشان ده زیان دل نهاد سرانجام واقعی آن نمیشد - در آغاز سال بیست و هفتم سنه (۹۹۰) نهصد و نود باشراف دیوان شرف اختصاص یافت - در معنی و کالت کرامت شد - و همگی مهمات برای او باز گردید - راجه معاملات مالی و ملکی را از سر نو بنای تازه گذاشت - و ضابطه چند احداث کرد - که بفرمان پادشاهی اجرا یافت - تفصیل آن در اکبرنامه مرقوم است - و در سال بیست و نهم خانه او بقدم پادشاهی نور آگین شد - بسپاس گذاری جشنی برآراست - و در سال سی و دوم که تری زاده بد گوهر بکینه که داشت وقت شب در سواری شمشیر انداخت - همراهان او را از هم گذرانیدند و چون راجه بیربر در کوهستان سواد فرود شد راجه بهمراهی کنور مانسنگه بمالش الوس یوسف زئی تعیین گردید - و چون

در سال سي : چهارم خرامش پادشاهي بگلگشت کشمير شد
راجا باتفاق محمد قلي خان برلاس و راجا بهگونت داس
کچه واهه بحفاظت لاهور مقرر گشت - درين سال هنگامه (که
پادشاه از کشمير عازم کابل بود) عرضداشت برنوشته - که پيري
و بيماري چيره دستي نمود - همافا زمان فرو شدن نزديک
باشد - اگر رخصت يابد دست از همه باز دارد - و بر ساحل
کذک رفته واپسين نفس را بيد ايزدي پردازد - حسب الالتماس
دستوري يافت - و از لاهور روانه هردوار شد - معالمنشور ديگر
رسيد - که همچ ايزدي پرستش بآيمار داري زيرستان فرستد
همان بهتر که بکار مردم پردازد - ناگزير باز گزيده يازدهم روز^(۲)
سر آغاز سنه (۹۹۸) هجدي و نون و هشت سال سي و چهارم
زندگي بسپرد *

علامه فهامي ابوالفضل در حق او نويسد - که براسي و درستي
و خدمت گزياني و کم آزي و بے طمعي راج بخش مهمات
و ببردانگي و همت افزائي بے همتا - و در معامله شناسي
و کار طلبي و سربراهي هندوستان يگانه روزگار بود - اما کينه در
و انتقام کش بود - اندک ناملائم در کشت زار خاطرش نشود نما
پذيرفته - اين خصلت را خرد گزيان در بين از نگريده ترين
خصائل شمارند - خصوص در رياست مندره که مهمات عالميان

بار مفوض باشد - و بوکالت خدیو عالمی مختص گردن - اگر تعصب دینی غازه چهره فطرت او نبوده این رذیله چندان نکوهیدگی نداشته - حق آنکه اگر تعصب پرستاری و تقلید دوستی و کینه توزی نکرد و بر گفته خود ننشید از معنوی بزرگان بوده - و با این حال نظر بر عموم زمانیان در سیردای و بے طمعی (که بازار آن پیوسته کساد دارد) و در خدمت گذاری و کد و زری و کارشناسی کم نظیر چه بے عدیل بود - کار سپاری بے غرض را چشم زخم رسیده - چار سوی معامله گذاری بدان گونه گرمی نماند - گرفتار که دیانت در (که هم آشیان عفاست) بستم افتد - آن اعتماد (که بر روزگاران کمتر رود) بچه افسون فراچنگ آید - و بدستمایه کدام طاسم فراهم شود *

عالمگیر پادشاه میفرمود - که از زبان اعلیٰ حضرت شنیدم که روزی اکبر پادشاه گفتند - که تودرمل در امور مالی و ملکی شعور نند و ذهن رسا دارد - اما استغذا و خود پسندی از خوش نمی آید - ابو الفضل با او بد بود - شکایت گونه عرض نمود فرمودند نواخته را نمیتوان برانداخت - قواعد و ضوابط مستحده راجه تودرمل در مراسم مالک آبادی و سپه داری معبول و مستمر هندوستان و بنای اکثر دفاتر پادشاهی بران - در مملکت هند بزمان سلاطین و حکام سابقه ششم حصه از بزرگ میگرفتند - راجه تقسیم زمین از بولج و پرتوی و چچر و بنجر و پیمایش ازاضی

(۲)

مزرورع و غیر مزرورع (که آنرا رقبه نامند) و تفریق آن به بیگه و بسوه
و زیع حیوانات و بقولات و بر هر جنسی فی بیگه محصول نقدی
و در برخی بخش جنسی که آنرا بقائی^(۳) گویند قرار داد - و چون
سابق در علوفه سپاه بول سیاه میدادند تودرمل روپیه را (که
بچهل فلوس رایج الوقت بود) چهل دام قرار داده بقدر حال حاصل
هر جای جمع آن مشخص ساخته بانطاع مردم تذخواه کرد که آنرا
جاگیر خوانند - و محاله را (که زر آن داخل خزانه پادشاهی میشد^(۴)
بخاله موسوم نموده بقدر یک کردر دام (که بقرار دوازده ماهه
سر لک دام در هزار و پانصد روپیه میشود - اگرچه نظر بر آبادی^(۵)
و دیرانی فصول زیاده و کم داشته باشد) بعهده یک مرد فهمیده
کرده ادرا بکردری مسمی گردانید - و سوای سبذی تحصیلانه سر صد
پنج روپیه قرار داد - و در قدیم سوای فاولس مسکوک نبود
در انعام عمدها و ایچچیان و شعرا بوزن فلوس از نقره بمس آغشته
مسکوک نموده آنرا تنگه نقره گفته بکار می بردند - راجه
از طلای بے غش یازده ماشه اشرفی و یازده و نیم ماشه از نقره
روپیه مسکوک ساخت - و امثال این مختصرات زیاده بران است
که درینجا سمت تحریر یابد - و فی الحقیقت مزاج عوش آشیانی
(که موسس سلطنت و جهانپانی سمت) در هر امرت رلومی

(۲) نسخه [۱] بذن یا بذن باشد (۳) در [بعضی نسخه] نهائی

(۴) در [بعضی نسخه] که از آن داخل (۵) در [بعضی نسخه] سه لک .

داشت - و در جميع فنون و صنائع تصرفات بجا میکرد - و در عهد پر رونق او (که مستجمع خردمندان و داندان هفت اقلیم بود) هر يک از صاحب طبعان والا دستگاه برساتی ذهن و درستی دانش در مهمات متعلقه خود تصرفهای بدیعه و اختراهای مفیده استخراج کرده باستحسان پادشاهی میرسانید حتی ارباب مکاسب و اهل حرف در صنعت و پیشه خود نازنامهها می پرداختند *

* بدانش چو شه باشد آموزگار *

* کذب اهل دانش همه روزگار *

راجه را چند پسر بود - کلان آنها هزار نام داشت - مقصدی اکبری - در جنگ تنه به همراهی خاندانان کردن نمایان کرده کشته گردید - گویند تعالیدی اسبان از نعل طلا و نقره میکرد *

* راجه بهگزوت داس *

پسر راجه بهرامل کچهوايه است - در سنه (۹۸۰) نهصد و هشتاد پس از تسخیر گجرات در جنگ سرنال (که عرش آشیانی با صد سوار بابر اھیم حسین میرزا ایلغار نمود) دران معرکه از راجه آوار شجاعت و مردانگی بظهور آمد - و بغایت عالم و نفازه امتیاز یافت - و در ایلغار نه روز گجرات نیز مصدر خدمات شده با فوج از راه ایدو بملک رانا تعین شد - که سرکشان آن ضاع را ابل سازد - و هر که گردن تابد بتادیب رساند - راجه جمیع بومیان

بدهه نگر و ایدر را بشاهراه نیکو بزدگی آورده با وانا کیکا ملاقات نمود - و پسر رشیدش امر سنگه را همراه خود بهلازمت پادشاهی شرف اندوز گردانید - و در سال بیست و سیوم (که جاگیر الحس کچهراهه در صوبه پنجاب مقرر شد) سپه سالاری آن ولایت بر راجه باز گردید - و سال بیست و نهم دختر عفت سرشت راجه را با شاهزاده سلطان سلیم پیوند پیوگانی دادند *

۹۹۳

* قرانی شده ماه و ناهید را *

تاریخ یافته اند - عرش اشیانی بفردغ قدوم منزل راجه را روشنی افزود - از جشن خسروانه ترتیب داده جهاز عروس با پیشکش از نظر گذرانید - که تفصیل آن محمول بر مبالغه میشود *

گویند طوائف عراقی و عربی و ترکی و کچهی با یک مد زنجیر فیل و غلام و کدیز بسیار از حبشی و چرکشی و هندی بود - در کرد (رپیه کاین قرار یافت - پادشاه و شاهزاده هر دو چوکل را برداشته بیرون آوردند - و در تمام این پاندا از اقمشه نفیسه می انداختند - در سنه (۹۹۵) نهصد و نود و پنج سلطان خسرو از بطن او بوجود آمد - و در سال سیم بمذصب پنجزاری پایه برافراخت - و درین سال (که کنور مانسنگه بهم الوس یوسف زئی ماسور شد) راجه بحکومت زابلستان نامزد گردید - برخی خواهشهای بے هنجار پیش گرفت - پادشاه از فرستادن باز داشت - راجه پشیمان شده بلا به گری در آمد

در پیشگاه خلافت پذیرش یافت - اما چون از دریای سندیه گذشته در خیر آباد فرود آمد دفعتاً جوهر خرد ادرا سودا تیره ساخت - برگشته بانگ آوردند - طیبی نبض میدید - جمده را کشیده برخود زن - حکمای حضور بمعالجه تعیین شدند پس از دیر بهی یافت - در سال سی و دوم جاگیر راجه با الوس او در صوبه بهار مقرر شد - و کنور مانسنگه بدیدبانی آن ناحیه رخصت یافت - در مبادی سنه (۹۹۸) نهصد و نود و هشت در لاهور رخت هستی بر بست - گویند وقتی که راجه تودرمل را بآتش می سپردند همراه بود - چون بخانه آمد استغراغ کرد - و حبس بول شد - بعد پنج روز در گذشت از اعمال خیر او در لاهور مسجد جامع بوده - که اکثر مردم بادی نماز جمعه قیام داشتند *

* راجه مدهکر ساه بندیل * *

از قوم کهروار است - اینها در سواف ایام شان و شوکتی و مال و مزاله چندان نداشتند - برهنی و قطاع الطریق بسر می بردند - چون نوبت بر راجه پرتاب رسید (که ارنده احدات کرده او ست) (شده و مکنت بهم رسانیده مکر با شیر شاه و سلیم شاه سرتابها نمود - پس ازو پهرش راجه بهارقه چند بهمرزبانی متمکن گشت - چون لا ولد بود بعد فوٹش ریاست برادر خرد او مدهکر ساه باز گردید - او بتدبیر

و حيله سازي و نيروي تهور و مردانگي تحصيل ناموري نموده
از ساير آباي خود در گذرانيد - و بمرور ايام دست تصرف
باطراف و حوايي دراز ساخته بيشتر جاهای آباد ضميمه ملک
خود ساخت - و بافزونى اسباب و کثرت مردم و بافزايش ملک
و قلبي جا غرور و نخوت بخود راه داده باکبر پادشاه عام
طغيان و جسارت افراشت - مکرر افواج عرش آشياني بمالش او
تعيين شده گاه باطاعت و انقياد در مي آمد - و گاه بسرکشي
و نافرمانی ميرفت - در سال بيست و دوم صادق خان هروي
با راجه اسکون و موله راجه بتاديپ آن ره نورد بذيه تهر
تعيين گشت - سردار پيش از وصول بدان ديار داستان اندرز
درميان نهاد - آن بدمست باد پندار بهوش نيامد - ناگزير
بسر انجام جنگل بري افتاد - از بسکه آن حواشي درخت زار
و هجوم اشجار داشت عبور افواج دشوار نمود - يکروز بهجنگل بري
و درخت افکني همت گماشته - و روز ديگر آهنگ پيش نمود
قا بآب سوا (که بست دهزار اشتها دار - و شمال رويه
اوندچه است) رسيد - راجه مدهکر با لشکر گران بر ساحل آن
معرکه بر آراست - شگرف آريزش چهره افروز گذادري گشت
نزدیک بود که چشم زخمی بعساکر پادشاهي رسد - که آن مدبر
با رامساہ پسر جا نشين خود بالغز همت گشته در بر تافت
و هودل زار پسر دوم او از تصادم گجذال بعدم خانه فرورفت

صادق خان پس از چیره دستی رحل اقامت در آن حدود انداخت
چون عرصه عافیت بر او دشوار شد ناگزیر بعجز و الحاح گرائیده
برادرزاده خود را بحضور فرستاده زینهار پی گردید - و مرده
جرم بخشی شنیده در سال بیست و سیوم بهمرایه صادق خان
نامیده سالی آستان پادشاهی گشته بگونه گوناگون نوازش سر بلندی یافت *

و چون شهاب الدین احمد خان سپه سالار مالوه بهمرایه
(۲)
میرزا عزیز کوکه تعیین مهم دکن گردید راجه را نیز بمراقبت
آن لشکر نامزد کردند - او از همراهی سر باز زد - شهاب الدین
(۳)
احمد خان با دیگر قیواداران بعزم قادیب او رو آوردن - چون
بچهار گروهی اوندچیه رسید آن کوتاه اندیش بلبه گری پیش آمده
بهیندپی گری راجه اسکران فرمان پذیرد را دستاویز رستگاری
خود گردانید - و سپه آرا را آمده دید - و باز بتباه خیالها
در افتاده بادیه پیمای گریز شد - یورت او بغارت رفت - پسرش
اندر جیب در قلعه کهجوه دم استقلال زده باویش بر خاست
چون روی پیکار نداشت باندک تذبذب راه گریز پیش گرفت - در سال
سی و ششم سنه (۹۹۹) نهصد و نود و نه هجری شاهزاده
سلطان مراد بداریه مالوه دستوری یافت - سران آن ملک جمله
بدیدن شاهزاده آمدند - راجه مدهکر تعلل ورزیده سر ازین
امر باز زد - لهذا شاهزاده بر سر او فوج کشید - راجه کذابه گرفت

عرش آشیانی شاهزاده را از ملک او برگردانید - پستتر از باستصواب
صادق خان آمده ملازمت شاهزاده نمود - و در سال سی و هفتم
مطابق سنه (۱۰۰۰) هزار هجری در گذشت - رامشاه پسرش
همراه صادق خان در راه کشمیر آمده سعادت اسلام سده خلافت
در یافته مورد التفات گردید - دیگر از پسرانش برسنگه دیو بذریله
است - که احوالش علیحده بنوک کلمک اخبار نگار گذشته *

(۲)

* راجه رام چند بکھیلہ *

زمیندار ملک بهته و عمده راجهای هندوستان بود - فردوس مکانی
در راجات خود (که سه راجه معتبر شمرده) سیوم همین رامچند
است - تانسین نام کلارنت (که در فزون نغمه سرآمد وقت
و بحسن موت و نازک خیالی گویند مثل اوئے نگذشته) پیش او
می بود - و راجه کمال قدردانی و افراط انس با او داشت
چون وصف کمالات او بعرض عرش آشیانی رسید سال هفتم جلال
خان قورچی را پیش وی فرستاده تانسین را طلب حضور نمود
راجه سر باز زدن زیاده از طاقت خود دانسته مشارالیه را با ساز
و سامان تجمل معه تحف و هدایا روانه ساخت - چون نامبرده
بملازمت خسرودانی پیوست پادشاه رز اول دو کرور دام (که
دولک (وپیه) رائج الوقت باشد) انعام فرمود - و بتقاریب ابواب
فتوحات بر وی او مفتوح گشت - تصانیف او (که اکثر بنام

عرش آشیانی شده) امروز زبان زد مردم است *

و در سال هشتم (که آصف خان عبد المجید بتسخیر گذشته
ماصور گردید) چون غازي خان تنور پناه ^(۲) بر اجه رامچند برده بود
اول بر اجه پیغام نمود - که او را بحضور بفرستند - و الا عذریب
بسزای کردار ناهنجار خون خواهد رسید - راجه بمقام ستمیزه
در آمد - و باتفاق غازي خان لشکر از راجپوت و افغان فراهم
نموده عرصه نبرد آراست - پس از زد و خورد بسیار غازي خان کشته
گردید - و راجه شکست یافته بقاعه باندهو (که مستحکم ترین
قلاع آن ولایت است) متحصن گردید - آصف خان سر محاصره
داشت - درین ضمن باستشفاع راجهای معتبر (که در حضور پادشاه
بودند) قرار یافت - که راجه شرف آستاندوس یافته در زمرد
فدائیان منتظم شود - لهذا دست تصرف از آن ولایت باز ماند *

سال چهاردهم چون امرا بمحاصره قلعه کالنجر (که راجه
رامچند در ایام تفرقه افغانان از بجایي خان پسر خوانده پهار
خان نقد گرانمزد داده بدست آورده بود - و از آن زمان در
تصرف داشت) پرداختند و کار بر محصوران تنگ گردید راجه
بمقتضای صلاح اندیشی چاره کار در سپردن قلعه دیده پایان
از قلعه برآمد - و کلید آنرا معه پیشکشهای مناسب با وکلای
خود روانه بارگاه سلطانی ساخت - پادشاه وکلای او را بانواع

نوازش كایاب نموده دستوری معاودت داد - اگرچه راجه
بیر بهدر پسر خود را به پیشگاه خسروانی فرستاده اظهار
فرمان برداری مینمود اما از بس توهم آمدن خود قرار نمیداد
سال بیست و هشتم (۵۰۵) که آباد معسکر پادشاهی شد (پادشاه
خواست فوج بر راجه تعیین نماید - پسرش بوساطت دارابان
بعرض رسانید - که اگر از بخت های خوشناس کسی بآوردن او
تعیین شود بجمعیت خاطر عازر آستانبوس خواهد شد - بنابراین
پادشاه زین خان کوکه و راجه بیربر را باستقامت او تعیین فرمود
او بعتابه خلافت آمده سعادت ملازمت حاصل نمود - و بانعام
بکصد و یک راس اسب منتخر گردید *

در سال سی و هشتم چون راجه فوت نمود بیر بهدر پسر او
که در حضور بود بخطاب راجگی نوازش یافته رخصت وطن
پذیرفت - در عرض راه او از سکهاسن افتاد - و بپاره گری خون
برگرفت - و از شست و شوی بدوقت بیداری افزوده سال سی
و هشتم مطابق سنه (۱۰۰۱) هزار و یک هجری بمقر اصای
شتافت - چون خویش رای رایسنکهه را قهر بود پادشاه برسم
تعزیت بخانه او تشریف برد - پستتر چون بعرض رسید (که
بن گوهران آن نواح بکرماعیت نام دبیره خرد سال راجه
رامچان را بسری برگرفته سرزایه سرزایی اندیشیده اند) لهذا
رای پترداس بتسخیر قلعه باندو تعیین شد - و پس از رسیدن

(مأثراامرا) [۱۳۷] (باب الرابع)

آنجا (که تخریب بحال آن ملک راه یافته اکثر جاها
تهانه نشین مردم پادشاهی گردید) مردم آنجا عرضداشت کردند
که معترض از حضور تعین شده آن طفل را ببره - لهذا بر طبق
حکم اسمعیل قای خان رفته او را برداشته سال چهل و یکم بحضور
آورد - و از آنجا که مقصود آنها این بود (که بدان و دهش تسخیر
قلعه موقوف شود) چون این معنی موافق بمزاج پادشاه نهاد
آن طفل را (خصمت شد - و بعد محاصره هشت ماه و چند روز
سال چهل و دوم قلعه مزبور مسخر گردید - و سال چهل و هفتم
در جوده نیرگ راجه مزبور بخطاب راجگی و دژبانی آنجا
سرفراز گشت - و بهارهی چند بانالیقی او قرار یافت - و پس
از سیر آرائی جنّت مکانی سال بیست و یکم راجه امر سنگه
نیرگ راجه مزبور آزادی آستان بوسی نمود - بذا بران فرمان
استمال با خلعت و اسب مصحوب کان رانهور (که از خدمتگاران
زیان فهم بود) بنام او مرحمت شد - و در عهد فردوس آشیانی
سال هشتم باتفاق عبدالله خان بهادر به تنبیه زمیندار ران پور
تعین شد - و بواسطت او زمیندار مذکور آمده با خان مزبور
ملاقی گشت - پس ازان نامبرده دوامک ملازمت در یافته
در هنگامه بغی ججهار سنگه بنذیلک نیز در فوج خان مسطور
مقرر شد - پس از فوت وی انوپ سنگه پسرش بجای وی
نشست - سال بیست و چهارم چون راجه بهار سنگه بمذله

(۲) جاگیردار چورا گدھے بتقریب آنکہ ہر ری رام زمیندار آنجا پناہ بانوپ سنگھ (کہ بعد ویرانی قلعہ باندھو در دیوان نام مکانے چہل کرہی قلعہ مذکور مسکن داشت) بردہ بود دریدہ اور با عیال و اطفال بکوہستان نتھونتھر گریخت - سال سیم ہمراہ سید دلایت خان حارس صوبہ الہ آباد ببازگاہ خسروانی آمدہ بتقبیل سدہ سفیہ پرداخت - و بعدایت خلعت و جمدھر مرصع و سپر با یراق میذا و منصب سہ ہزاری دو ہزار سوار و تقریر باندھو و غیرہ محال وطن در جاگیر قامت قابلیت آراست *

* رام چند چوہان *

پور بدنسنگھ - از امرای بانصدی اکبری ست - سال ہیزدہم جلوس (کہ پادشاہ ایلغار کردہ بکومک میرزا عزیز کوکہ جانب گجرات متوجہ شد) او بہمراہی حضور شرف اختصاص داشت - سال بیست و ششم ہمراہ سلطان مراد برای بیدار ساختن میرزا محمد حکیم و سال سی و ہشتم بہمراہی میرزا شاہرخ حاکم صوبہ مالوہ بدان سمت تعیین شد و چون ناہنجاری سپاہ دکن و برخاستہ رفتن شہباز خان بمالوہ از لشکر بے اجازت شاہزادہ سلطان مراد بعرض رسید پادشاہ او را ببرداد کسبیل فرمود - تا یک لک اشرفی (کہ بنا بر ناایمندی راہ در قلعہ گوالیار افتادہ است) جہت سامان لشکر باحتیاط ہمراہ

ببرد - و سپاه مالوه را بدکن بازگرداند - او بدکن رسید - در جنگه
 (که (اجي عاي خان کشته شد) نامبرده در مثل خان مزبور^(۲)
 بود - در معرکه زد و خورد بیست زخم خورد ، بزمین آمد
 و شب با کشتگان هم آغوش بود - صبح برداشته آوردند - بعد
 چند روز سال چهل و یکم اکبري سنه (۱۰۰۵) هزار و پنجم
 هجري شربت واپسين در کشید *

* راجه بکرماجيت *

پتر داس - از طایفه کهتري ست - ابتدا مشرفی فیل خانیه
 عمرش آشیانی داشت - اولاً بخطاب رای رایان سربلندي یافته
 آخرها بعمدگی مرتقي گردید - سال دوازدهم در محاصره قلعه
 چیتور او را باتفاق حسن خان چغتای صاحب اهتمام مورچال خاصه
 کردند - سال بیست و چهارم دیوانی موبه بنگاله بشوکت میر ادهم
 باو مفوظ شد - سال بیست و پنجم چون ناسپاسان بنگاله مظفر
 خان را کشتند و نامبرده را بزندان بر نشانندند او بحسن تدبیر
 از آن تفکذا رهائی یافت - و چند سال دران موبه بکارها پرداخته
 سال سی و یکم بدیوانی بهار امتیاز انداخت - سال سی
 و هشتم بکشایش قلعه باندهو (که از گزین دژهای روزگار است
 و بعد فوت راجه رامچند بکھیل و پور او مردم آنجا نبیره
 خود سال او را دستمایه حکومت ساخته بودند) دستوري یافت

و پس از محاصره هشت ماه و بیست و پنج روز متحصنان
از کم آذوقی بزینهار برآمدند - و قلعه مفتوح گردید - سال چهل
و سیوم بخدمت دیوانی کل پایه اعتبار او افزود - سال چهل
و چهارم ازان خدمت معزول گردیده بقلعه باندهو رخصت
پذیرفت - سال چهل و ششم بمنصب سه هزاره ای کامروانی
افراشت - سال چهل و هفتم چون کشته شدن شیخ ابوالفضل
بدست برسنکهدیو بندیاه بعرض رسید بنامبرده حکم شد - که
در استیصال آن بدگوهر سعی موفوره بظهور رساند - و تا سر او
نفرستد دست ازان کار باز ندارد - راجه مذکور بتکوار چپقلشهای
مردانه نموده آن بے ادب را ملهزه ساخت - و پس از تحصن
گزیدن بقاعه ایرج بمحاصره آن پرداخت - چون دیوار قلعه را
شکافته بدرزن راجه دایال او گرفت - تا آنکه بخارستان در آمد
سال چهل و هشتم راجه حسب الحکم بحضور آمده استلام
سده سنیه نمود - و سال چهل و نهم بعیای مذهب پنجهازاری
و خطاب راجه بکرماجیت کلاه عزت بآسمان رسانید - و پس
از جاوس جهانگیروی بمیروآتشی نامور شده بجمع پنججاه هزار
توبچی تاکید رفت - و پانزده یوگنه در تانخواه این اخراجات
توار یافت - و چون هنگامه پسران مظفر گجراتی و کشته شدن
(۲)
یتیم بهادر در صوبه گجرات بعرض رسید او با جمعی کثیر

بدان جانب تعیین گردید - و حکم بنام او صادر شد - که مناصب جمعی (که در احمد آباد باز رجوع نمایند) تا یوزباشی مقرر سازد و هر که زیاده استعداد داشته باشد احوال او بتفصیل معروض دارد سال فوتش بنظر نیامده *

* رای بهرج *

پسر خود رای سرجن هاداست - چون پدرش خود را بفتراک دولت اکبری بست از نیز همواره مصدر نیکو خدمتی گردیده مشمول عواطف خاص بود - چون سال بیست و دوم جلوس حصار بونددی را از دست دودا برادر کلان او بر آوردند بوی تعلق گرفت - پس ازان مدت ها تعینات کنور مانسنگه بود در معرکه افغنۀ اردیبه جرآنیا بظهور آورد - بستر بهمیم دکن همراه شیخ ابوالفضل متعین گشته پیوسته در نبردها ترددات نمایان بتقدیم رسانید - بعد جلوس جهانگیری چون پادشاه خواست (که صبیۀ جگت سنگه پسر راجه مانسنگه را داخل شبستان محل خود سازد) نامبرده (که پدر مادر صبیۀ مزبور میشد) بدان راضی نشد - این معنی بر خاطر پادشاه گران آمد و قرار یافت که پس از مراجعت از کابل تنبیه او پیش نهاد عزیمت گردد - در همان سال (که سنه دوم از جلوس جغت مکانی باشد) مطابق سنه (۱۰۱۶) هزار و شانزده هجری از تار و پود زندگی گسیخت - تا سال چهارم اکبری بمنصب هزاری سرفرازی

داشتند - گویند مبادیای راجهای راتهور و کچهوايه داخل محل پادشاهان تیموریه شده اند - اما از قوم هادا این نسبت را هیچکس قبول نکرده *

* رای درگا میودیه *

چندراوت - وطنش پرکنه رام پور مضاف چیتور است - سال^(۲) بیست و ششم جالوس اکبري بهمراهی سلطان مراد بر سر میرزا محمد حکیم تعین گردید - و سال بیست و هشتم (که میرزا خان بتغیه فساد انگیزان صوبه گجرات تعین شد) مشار الیه نیز بهمراهی خان نزبور شرف دستوری اندوخته مصدر ترددات نمایان گشت - و سال سیم بهمپائی خان اعظم کوکه بهم دکن معین گردید - و سال سی و ششم (که سلطان مراد بدارائی مالوه نامور گردید) مشارالیه نیز بتعییناتی شاهزاده درجه اختصاص^(۳) پذیرفت - و پس ازان بهمراهی شاهزاده بملک دکن رفته نیکو خدمتیا بظهور آورد - سال چهل و پنجم عرش آشیانی او را با جمعی بجهتجوی مظفر حسین میرزا کسبل فرمود - میرزای مذکور را خواجه دیسی دستگیر کرده نزد سلطان پور آورده بود رای درگا بوی پیوسته بحضور رسانید - و در همین سال بهمراهی شیخ ابوالفضل بجانب ناسک تعین گردید - درین فتنه شورش بنگاه خون شایده رخصت گرفته بیورت خود رفت - و در ازل

(۲) نسخه [ب] عوٹاش (۳) در [اکثر نسخه] ارتخاص •

سال چهل و ششم باز آمده پیوست - و پس از یک و نیم ماه
 بے آنکه تقریب رخصت بمیان آرد راه بنگاه خون گرفت
 تا سال چهارم اکبری بمنصب هزار و پانصدی ممتاز بود
 در سال دوم جهانگیری مطابق سنه (۱۰۱۶) هزار و شازده
 هجری در گذشت *

در جهانگیر نامه (که پادشاه خود نوشته) مرقوم است
 که دی از نوکران معتبر رانا پرتاب بود - زیاده بر چهل سال
 در خدمت عرش آشیانی گذرانیده بمنصب چهار هزار و کامیاب
 شد - عمرش بهشتاد و دو رسیده بود - چاندا پسر او در اوائل
 عهد جنت مکانی بمنصب هفتصدی داشت - و رفته رفته
 بمنصب عمده و خطاب راری کامیاب شد - او دودا نبیره او
 در عهد فردوس آشیانی سال سیوم همراه اعظم خان بمهم
 خانجهان لودی تعیین یافته در همان سال باضافه پانصدی
 پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصد سوار و عطای
 علم سرفراز گردید - اما چون جنگ بر چندارای افتاد پای
 مشارالیه از جا رفت - پس ازان همراه یمن الدوله بتادیب عادل
 خان قرار یافت - و پستتر در تعیذتیان مهابت خان خانجنان
 (که بایالت دکن مقرر شده) منسلک گشت - سال ششم
 در محاصره قلعه دولت آباد هنگام (که مراری بیجاپوری بمک
 اهل قلعه رسید - و هر چهار طرف جنگ افتاد) چون چند

کس از خویشان او در نبود بکار آمده بودند برای برداشتن
 لاشها با مصف منع سرکرده عزیمت نمود - مخالفان قابو دیده
 گرد گرفتند - از اینجا (که راه بر آمدن نبود) پیاده شده
 با چند کس بمردانگی فرو شد - پادشاه از قدردانی هستی سنگه
 پسر او را (که در وطن بود) با رسال خلعت و منصب هزار
 و پانصدی هزار سوار و خطاب رادی بر نواخت - ساله چند
 همراهِ خان زمان بهادر بیساق دکن متعین بود - چون بمرض
 درگذشت و پسرش نداشت جای او بپسر عم پدرش رویمنگه
 ولد زریپ مکنک بن راو چاندا (که سال هفدهم بامید نوازش
 خود را ببارگاه سلطانی رسانیده بود) بمنصب نهصدی ذات
 و سوار و خطاب رادی سروراز ساخته تفویض یافت - و پرگنه
 رامپور مخاطب باسلام پور سرکار چیتور صوبه اجمیر (که وطن
 متوفی بود) در تیول او قرار گرفت - سال نوزدهم همراهِ سلطان
 مراد بخش بیساق بلخ دستوری پذیرفت - و در جنگ (که سال
 بیستم با نذر محمد خان والی بلخ بسرداری بهادر خان
 روهله و اصالت خان بمیان آمد) در مثل هراولی جا داشت
 و بعد کشتش و کوشش چون نذر محمد خان شکست یافته
 عزمه پیمای رادی فرار شد نامبرده از اصل و اضافه بمنصب
 هزار و پانصدی هزار سوار تصاعد نمود - از اینجا [که شاهزاده
 مزبور بنابر بردت هوای آنجا و کثرت اوزبکان و المانان

نبرد پیشه (که جنگی بگریز کرده میروفتند - و معا باز گردیده بجنگ پیش می آمدند) بستوه آمده از پدر والا قدر خود درخواست آمدن خود بحضور و تعیین بنده دیگر دران دیار نمود [بعضی از راجپوتان بے حکم از بلخ و بدخشان معادرت نموده به پشادر رسیدند - راجه مزبور هم از انجمله بود - چون این معنی بعرض خسروانی رسید بمتصدیان اتک فرمان رفت - که از آب گذشتن ندهند - پس ازان (که سلطان اردنگ زیب بهادر بآن ناحیه دستوری یافت) در بهمراهی شاهزاده مزبور مراجعت بدان سمت نمود - و پس از رسیدن آنجا در جنگها با اوزبکان در مثل هراتی مقرر بوده مصدر ترددات شد - و بهمراهی شاهزاده مرقوم (که بمعادرت مامور گردید) بحضور رسید - سال بیست و دوم در رکاب شاهزاده بجانب قندهار مرخص گشت و بدستور سابق در مثل هراتی تعیین یافت - و در جنگی (که به سرداری رستم خان و قلیچ خان ^(۲) با قزلباش زد داد) خدمات نمایان بظهور آورده از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و در هشت سوار تارک عزت برافراشت - سال بیست و چهارم روزگارش سپری گشت - چون فرزند نداشت امر سنگه و غیره بنابر راجه چاندا با جمعیت راجه روپ سنگه پیشگاه سلطنت آمدند امر سنگه را (که شایسته جانشینی بود) پادشاه بمنصب

(۲) نسخه [ب] فتح خان *

هزارى نهصد سوار و خطاب راوى و عطاى اسب با زين نقره
و برادرانش را بمناصب مناسب مباحات بخشیده رام پور دطن
نياکانش در جاگير او و برادرانش مرحمت فرمود - سال بيست
و پنجم باضافه يكصد سوار كام دل برگرفته همراه سلطان اورنگ زيب
بهدار (كه بار دوم بمهم تذهار دستوري يافت) رخصت
پذيرفت - و سال بيست و ششم بتعيين سلطان دارا شكوه
بيساق مزبور اواى عزيمت افراشت - و سال بيست و هفتم
بالتماس شاهزاده مزبور از اصل و اضافه بمناصب هزار و پانصدي^(۲)
هزار سوار افتخار اندوخت - و سال بيست و هشتم تعيينات
دكن گرديد - و سال سي و يكم حسب الطاب بحضور رسیده
همراه مهاراجه جسونت سنگه بصوبه مالوه تعين گرديد - كه
سد راه آمد فوج دكن باشد - پس از وصول موكب عالمگيري
و رد دادن مصاف در هراولى مهاراجه بود - در ائذای نبرد دل
باى داده پداى فرار بوطن خود شتافت - پس ازان ملازمت
خدمت مكان دريافته با شاهزاده محمد سلطان بتعانب شجاع نامزد
شد - و از كم خردى پاى همتش استوار نمانده باستماع اخبار
مختلفه حضور بے رخصت شاهزاده از ائذای راه برگشت
پس ازان بمهم دكن تعين گرديده همراه ميوزا راجه جيستنگه
بتقديم خدمات سرگرم بود - سال يازدهم مقاهير در پاى قلعه

(۲) در [بعضى نسخه] در هزار و پانصدي .

سالمير (که بر مردم پادشاهی ریختند) او بکار آمد - و محکم سنگه پسرش دستگیر شد - بعد چندی زر داده رهائی یافته پیش بهادر خان کوکه (که دران سال ناظم دکن بود) خود را رسانید و باضافه منصب و خطاب راو سر بلذن گردید - و مدتها بنوکری می پرداخت - سال سی و سیم گویال سنگه پسر محکم سنگه از وطن خود رام پور آمده بنوکری ارثی سرگرم شد - و بذایر مراعات بند و بست رتن سنگه پسر خود را در وطن فرستاده بود او خود سری اختیار کرده برای خرج پدر نمی فرستاد - هرچند گویال سنگه بحضور عرض کرد فایده نبخشید - سال چهل و دوم رتن سنگه معرفت مختار خان صوبه دار مالوه بقبول اسلام بخطاب مسلم خان سر برافراخته حاکم وطن گردید گویال سنگه از همراهی شاهزاده بیدار بخت جدائی گزیده پناه در ملک رانا گرفت - و در وطن کار او پیش رفت نشد سال چهل و ششم گویال سنگه چندراوت بحضور آمده قاعه دار کولاس گردید - سال چهل و هشتم معزول شده همراهی مرهته گردید - اما مسلم خان در اوائل سلطنت جهاندار شاه با امانت خان خواجه محمد (که نظامت صوبه مالوه یافته متصل سارنگپور مضاف صوبه مذکور رسیده بود) مانع دخل تعلقه گردیده با جمعیت نمایان بجنگ پیش آمد - چون همراهیان او از دست و زبانش بتنگ بودند وقت قاتل

بر مقابل از رفاقت بهلو تهی کردند - گولۀ اجل بار رسیده کارش تمام ساخت *

* رای رایسنکجه *

یسر رای کلیان مل زمیندار بیکانیر است - و از الوس راتهور در چهارم پشت برای مالیدو نسب از منتهی میشود - چون آرازة قدردانی و جوهر شناسی عرش آشیانی بر زبانها افتاد و آثار اقبال از رجفات احوال آن پادشاه خاطر نشین که و مه گردید رای مزبور با رایسنکجه یسر خود سال پانزدهم در اوانه (که معمورۀ اجمیر مطرح رایات ساظمت بود) بملازمت خسروانی کامیاب گردیده خود را بفتراک درامت بست - و مبیۀ بوادر خود را داخل پرستاران محل سرای خسروانی ساخته سر رشته (۲) اختصاص بدست آورد - تا سال چهارم اکبری بمصب دو هزاری سربلندی داشت - رایسنکجه سال هفدهم (که عزیمت تسخیر گجرات پیش نهاد خاطر سلطانی شد) با جمعی کثیر دستوری یافت - که در نواح جوده پور وطن مالیدو توقف گزیده سد راه گجرات باشد - تا اهل بغی ازان صوبه در مالک پادشاهی درآمد نکنند - نامبرده با بندهای دیگر پای ثبات دران حدود افشرد پس ازان [که ابراهیم حسین میرزا در جنگ سرنال شکست یافته راه ممالک پادشاهی پیش گرفت - و ناگور را (که بجاکیر

خان کلان مقرر بود - و از جانب او فرخ خان پسرش بهکراسمت
 آنجا می پرداخت (محاصره نمود) رای رایسنکجه با امرا (که
 در آن ضلع بودند) یکجا شده بر سر میرزا رسید - میرزا دست
 از محاصره کشیده روانه پیش گردید - رایسنکجه دنبال نموده
 جنگ انداخت - و خود مصدر تروند شایان شده میرزا را شکست
 داد - سال هیزدهم (که ایغار بجانب گجرات تصمیم یافت)
 پادشاه او را بیشتر کسبل فرمود - نامبرده پس از ورود موکمپ
 سلطانی بملازمت پیوسته در جنگ محمد حسین میرزا
 پیشقدمی بکار برده تروند بهادرانه مظهر آورده - و سال نوزدهم
 همراه شاه قای خان محرم بگوشمال چندرسین پسر راجه مالدیو
 تعین گردید - در تنبیه او و تخریب تعلقه دقیقه فرودداشت
 نکرده سپس [که این فوج بمحاصره قلعه سوانه (که پناه گاه
 چندرسین بود) پای همت افشرد - و برای تنبیه چندرسین (که
 هنوز در میدان میگردید) فوج دیگر مطلوب بود] اواخر همین
 سال رایسنکجه جریده بحضور آمده حقیقت حال بعرض رسانید
 پادشاه فوج دیگر بر سر چندرسین فرستاده او را رخصت
 انصراف داد - اما چون کشایش قلعه سوانه مدتی صورت
 نبست اراذل سال بیست و یکم (که شهباز خان باین کار مامور
 شد) رایسنکجه و دیگر سرداران عزیمت حضور نمودند - و پستر
 در همان سال باتفاق ترسون محمد خان بتادیب زمیندار جالور

و سردهی مامور شد - چون آنها زبان معذرت را شفیع جرائم خود ساخته عازم آستانپوس والا گردیدند از باتفاق سید هاشم باره بر طبق اشاره پادشاه در قصبه نادریت رخت اقامت انداخت - و راه درآمد و برآمد بر روی رانای زمیندار اودیپور بسته در ایل ساختن متمردان آن نواحی فراوان سعی بکار برد و سلطان دیوده زمیندار سردهی بذابر توحش ذاتی رخت ادبار دیوان خود کشید - رای مذکور بتسخیر آن مامور شده بمحاصره آنجا پای همت افشرد - و بجهت رعب افزائی بنه و بار از موطن خود طلبداشت - از آنجا (که سلطان دیوده بر سر این قافله ریخته هنگام نبرد آراست - و پس از کشته شدن جمعی طریق هزیمت پیموده بایوگده شتافت - و آن قلعه ایست نزدیک سردهی در منتهای صوبه اجمیر گجرات رویه - نام آن در اصل اربدا اچل است - اربدا باعتقاد اهل هند عبارت از روحانیی و اچل بمعنی کوه - بتحریفات روزگار بدین نام زبان زد شده ارتفاع آن هفت کوه - بر فراز آن رانا در سواقی ایام قلعه بنا نموده راه برآمد نهایت دشوار - چشمهای گوارا و چاههای شیرین و اراضی آبادان آنقدر که باهل تحسین کفایت نماید - و اصناف گل و رباهین و هوای انبساط آور دارد) رایسنکه در سردهی

(۲) در [بعضی نسخه] سلطان - اما اکثر جا بنای فوقانی آمده (۳) در

[بعضی نسخه] دیوره آمده (۴) نسخه [ب] بالو گده *

تصرف نموده بایوگذه شتافت - و در کمتر سعی کار بر محصوران
 تنگ ساخت - سلطان دیوده سراسیمه گردیده کلید قلعه را سپرد
 رای رایسنکهه جمع را درانجا گذاشته باتفاق نامبرده بپایه سریر
 سلطانی (سید - و در سال بیست و ششم (که آمد آمد میرزا
 محمد حکیم در حدود پنجاب بر زبانها افتاد - و عرش آشیانی را
 عزیمت آنصوب پیش نهان داعیه گشت) رای رایسنکهه و جمعه
 دیگر را با فیلان نامور پیشتر رخصت مرحمت شد - و پستر
 تعینات شاهزاده سلطان مراد (که بدفعیه میرزا محمد حکیم
 مرخص شد) گردید - اواخر همین سال (که معاودت لشکر پادشاهی
 بدارالخلافه شد) او با دیگر تیولداران موبه پنجاب دستوری
 بدانصوب یافت - و سال سیم همراه اسمعیل قای خان بر سر
 بلوچستان ارتخاص پذیرفت - و سال سی و یکم صبیّه او بعقد
 ازدواج شاهزاده سلطان سلیم درآمده بر مذرات او افزود - و سال
 سی و پنجم برخست وطن خود بیکانیر کام دل اندوخت
 و پس ازان بملازمت شتافته اواخر سال سی و ششم با جمعه
 دلاوران بکمک خانخانان عبد الرحیم (که سرگرم مهم تنه
 بود) نامزد شد - و سال سی و هشتم چون خویش او (که پسر
 راجه رامچند بکهایه بود - و پس از فوت راجه ادرا از پیشگاه
 مکرمت بر نواخته بقلعه باندهو تعلقه پدرش فرستادند)
 در راه از سکهاسن افتاد و بچاره گری خون گرفت اما بشصت

و شوی بے هنگام بر عارضه افزوده در گذشت پادشاه قدردان
بهر منزل او رفته بگوناگون نوازش سربلند فرمود - پس ازان بتقریب
از حضور جدا شد *

درین ضمن فریاد ستمکاری یکے از نوکرانش بعرض رسید
و بر طبع والا گران آمد - و او بذابر باز پرس طالب حضور گردید
رای رایسنکمه ادا پنهان داشته گویختن او برگذارد - ازین جهت
چندے از کورنش باز ماند - و یستر مورد نوازش شده سورتمه
در اقطاع یافت - و تعیذات دکن گردید - او از بر خود غلطی
لختے به بیگانیر وطن خود رسیده وتمت را گذرانید - و بعد ازینکه
دراغه شد در راه درنگ داشت - هر چند عرش آشیانی در مراتب
اندوز کوشید سودمند نیامد - ملاح الدین نامے از حضور تعیین
شد - که اگر بدان خدمت نمی شتابد بحضور والا برگرداند
ناگزیر بعقبه سلطنت رسید - چون کجروی را شایسته پاسخ
نداشت چندے بار نیافت - آخر پادشاه بداس حقوق دیرین
منفع جرائم او فرموده بر مراسم اعتبار او افزود - و سال چهل
و پنجم (که بلده برهانپور معسکر فیروزی بود - و شیخ ابوالفضل
بجانب ناسک تعیین شد) او نیز در همراهیان شیخ قرار یافت
چون در بنگاه او دایمت یسرش شورش بر پا نموده بود بدین
تقریب دستوری یورت گرفت - سال چهل و ششم باز دولت
آستانبوس دریافت - و سال چهل و هشتم بهمراهی شاهزاده

سلطان سليم بمهم رانا تعیین گردید - در عهد عمرش آغیالی
بمنصب چهارهزاری رسیده در سال اول جلوس جنت مکانی
بنجهراری شد *

چون پادشاه بتغاقب خسرو عازم پنجاب گردید او مامور شد
که همراه محل بیاید - بیکم از ائذای راه جدا شده بوطن
خود رفت - و سال دوم بعد معارفت پادشاه از کابل باستصواب
شریف خان امیرالامرا فوطه در گردن کرده ملازمت نمود
و سال هفتم مطابق سنه (۱۰۲۱) یکهزار و بیست و یک هجری
بعدم آباد شتافت - پسر کلانش دلپت - که در عهد اکبری
بمنصب پانصدی سرفراز بود - در سال سی و ششم در مهم تته
یکمک خانخانان تعیین گردیده روز جنگ با آنکه جمعیت نیک
همراه داشت بذابکرک همتمی از دور تماشائی بود - سال چهل
و پنجم (که عمرش آشیانی بدیار دکن بودند - و مظفر حسین میرزا
بذابکرسمت و بلند شدن سخن با خواجگی فتح‌الله از کم حوصلگی
راه آدارگی سپرد) او بیهانه تفحص میرزا با مردم خود از اردو
برآمده راه وطن پیش گرفت - و سال چهل و ششم پدرش
بتادیب او تعیین گردید - او استدعای آمدن بحضور نمود
پادشاه رقم مفتح بر نامه جرائم او کشیده فرمان طلب فرستاد
او بحضور آمد - و در سال سیوم جلوس جهانگیری باستصواب
خانجهان لودی عفوالات او شد - پس از فوت پدر چون از دکن

آمده ملازمت نمود بهذات خلعت و خطاب رائي سر بلند گردیده
جانشين پدر شد *

در جهانگیر نامه مي نويسد که رای رايسنکه پسر ديگر نيز
داشت سور سنکه نام - با وجود آنکه داييت پسر تیکه او بود
ميخواست که سور سنکه جانشين باشد بتقريب محبتی که
با مادر او داشت - در وقتي (که احوال فوٹش مذکور شد)
سور سنکه از کم خوي ظاهر کرد که پدر مرا جانشين ساخته
تیکه داده - پادشاه را اين عبارت خوش نيامد - گفت اگر ترا
پدر تیکه داده است ما داييت را سرفراز ساختيم - و بدست
خود تیکه بر پيشاني داييت کشيده وطن پدر بجاکير او
مرحمت نمود - در سال هفتم جهانگیری پانصدي ذات
(۳) و پانصد سوار بمنصب افزود شده بکمک ميرزا رستم مغوي (که
بهکومت قته نامزد شده بود) تعيين گرديد - در سال هشتم
چون خبر رسيد (که او با برادر کوچک خود سور سنکه مذکور
جنگ کرده شکست خورد) و مقارن آن هاشم خوستي فوجدار
آن نواحی گرفته بحضور آرد چون مکرر ازو قبائح سرزده بود
پياسا رسيد - بجلدوی اين خدمت بمنصب سور سنکه پانصدي
ذات و دريست سوار افزود شد - احوال رار سور مذکور جداگانه
يتذکار در آمده *

• راجه رامداس کچهوايه •

پدرش اردت نام مرد کم استعداد پريشان حال بود - در وطن خود ^(۲) اوني روزگار بهر مي برد - رامداس در بدو حال نوکر رايسال درباري شده خود بوسيله راجه مذکور در سلک بندهای عرش آشياني منساک گشته در کم فرصتها ترتي نموده بمنصب پانصدي امتياز گرفت - و بتدريج ترب و اعتبار او افزوده در سال هيزدهم [که راجه تودرمل بکمک خانخندان و انتظام فوج او (که متوجه تسخير بهار بود) تعيين شد] مهمات ديواني بنيابت راجه بدو تفويض يافت - و رفته رفته بزور خدمت و حاضر باشي نوعی در مزاج پادشاهي جا کرده که بيشتر عرض او منظور ميشد کارسازي امرای راجپوتيه و غيره ميکرد - و زرها مي اندوخت - گویند حواليه ربيع مطبوع در قاعه اکره نزديک هتياپول ساخته بود اما همواره در پيشخانه بچوکي قيام داشت - و چون عرش آشياني در دلوج و خردج محل تعيين وقت نداشته گاهي اندرون و گاهي بيرون مي آمد رامداس با دريست راجپوت نيزه در دست پيوسته حاضر و منتظر مي بود *

در ايام ارتحال آن پادشاه چون خان اعظم و راجه مانسنگه و ارتفاع دولت سلطان خسرو ميکوشيدند رامداس بدولتخواهي و فدريت شاهزاده سايم مردم خود را بر خزانه و کارخانه مامور

ساخت - تا مخالف دست تصرف دراز نتواند کرد - لهذا
 در عهد جهانگیری بافروزی مذهب و مزید جاه و حشمت چهره
 کامیابی افروخت - و در سال ششم سنه (۱۰۲۰) هزار و بیست
 هجری بهمراهی عبدالله خان مرید دار گجرات بهم دکن تعیین
 گشته بخطاب راجگی و عنایت نقاره سر برافراخته قلعه رنتپور
 (که از اعظم قلاع هندوستان است) بدو مرحمت شد - و مشهور
 آنست که بخطاب راجه کرن سرفرازی یافته - اگرچه در انبال نامه
 ننوشته - چون از راه ناسک بدولت آباد شتافته از چیره دستیهای
 ملک عذیر بستوه آمده برسم هزیمت معاودت نمودند جنت مکانی
 از روی عتاب تصویر همه امرا (که درین یساق عار فرار بر خود
 هموار کرده بودند) کشیده طلبید - و هر یک را دیده چیزه
 میگفت - چون نوبت تصویر راجه رسید سر دیوان بدست گرفته
 فرمود - تو بیک تذکیر یومیہ نوکر رایسال بودی - پدرم تربیت کرده
 بامرت رسانید - قوم راجپوت را گریختن عیب است و حیف
 شرم خطاب راجه کرن هم نکردی - امیدوارم که از دین و دنیا
 بے بهره شوی - و او را ملازمت ناکرده بهم بدنگش تعیین نمود
 (راجه درانجا در همان سال مطابق سنه (۱۰۲۲) هزار و بیست
 و دو هجری درگذشت - پادشاه فرمود که دعای من کار کرد
 چه در مذهب هنوز مقرر است که هر که از دریای سده گذشته
 بهیود جهنمی میشود - در رنگه هلال آباد پانزده عورت و بیست

مرد همراه دستار راجه ستنی شدند *

در جود و بخشش درانوقت نظیر و سهیم نداشت - بیک لطیفه مبلغی خطیر میداد - و بچارن و باد فروش و اهل نغمه آنچه یکبار انعام میکرد آنها هر سال در همان ماه همان قدر مبلغ از خزانه‌ای او آمده می‌گرفتند - احتیاج درست کردن قبض مجدد نبود - شوق ببازی چوسر بسیار داشت - تا دو شبانه روز بازی نگاه میداشت - اگر بای میداد دشنام و غصه میکرد - خصوص بر رفیق خود - و دستهای خود بزمین میزد - و بد میگفت و تمن داس پسرش در سال چهل و ششم اکبری از حضور بے رخصت بوطن شتافته بدل آزاری زیر دستان برنشست بخواهش پدر حکم شد که نوکران شاه قای خان او را بدرگاه آوردند - آن شریده سر بآویزه برخاست - و جان بسپرد - از فرزندی پیوند رام داس را غم در گرفت - عرش اشیانی به پیش خاوند او رفته پورش فرمود - پسر دیگرش دلب نواین بدایه امارت برآمده در همه چیز با پدر مطابق الفعل بالفعل بود - در عین شباب بعدم کده شتافت *

• راجه بامو •

زمیندار مؤ و پتهان است - که آلکائست از درگاه بلری صوبه پنجاب پیوسته بکوهستان شمالی آنصوبه - هذکامه (که

(۲) نسخه [ب] بازی مهرداد (۳) در [بعضی نسخه] نم داس • -

قضیه ناگزیر جنت آشیانی روزگار را برشورانید - و فتنهای
 خوابیده از هر گوشه و کنار بیدار شد (سلطان سکندر سور (که
 در تنگنای کوهستان پنجاب در خزیده بانتهاز قابو روزگار
 میکندراند) سر بفساد برداشت - بخمت مل (که در آن وقت
 بریاست این الکا سر اعتبار می افراخت - و درشور افزائی و افساد
 بیکتائی اشتها داشت) همواره سلطان سکندر گشته در پی آرایش
 هنگامه او شد پس ازان (که در سال دوم عرش آشیانی
 سکندر را در قلعه ملکوت محاصره نمود - و هر روز آثار
 ادبار و تباهی از وجنت احوال متحصان نمایان تر میشد)
 ازانجا که (سم بیستوی زمینداران هندوستان آن است) که
 راه یکجہتی گذاشته همه طرف را نگهبانی میکنند - و با هر که
 غالب و شور افزا باشد همرو می نمایند (درین ولا بوسیله
 حیلہای زمینداران آمده ضمیمه لشکر پادشاهی گشت - و پس
 از کشایش آن قلعه و یکسو شدن مقدمه سلطان سکندر هنگامه
 (که بلده لاهور مطرح الوبه فیروزی بود) با آنکه ایدای
 خود آمده اگرچه از روی اضطرار آمده باشند مستحسن
 نشمرده اند نظر بقتله انگیزی و شور بشتی او بیرام خان افغانی اودا
 قرین مصاحبت دانسته بیاسا رسانید - و تخت مل برادرش را
 بجای او نصب نمود - و چون مرزبانان آن دیار براجہ باسو
 رسید او همواره شاهراء انقیاد و اطاعت پیموده نیکو بندگیها

بجا آوردے۔ ہنگامے (کہ عرش آشیانی بعد فوت میرزا محمد
 حکیم و بتصرف آوردن زابلستان استقرار موبیہ بذجاب از متحکّمات
 دانستہ طرح اقامت دران ناحیہ ریختند) راجہ باسو از کوتاہ فکری
 و تبه خیالی سرقابی پیش گرفت۔ بذابریں در سال سی و یکم
 حسن بیگ شیخ عمری بر سرش تعین گشت۔ کہ اگر آن بومی
 اندرز نپذیرد مالش بسزا دہد۔ چون فوج پادشاهی بہ پتھان
 رسید راجہ باسو از نوشتہٗ راجہ تودرمل از خواب غفلت
 در آمدہ بہمراہی حسن بیگ بر آستان خلافت نامیہٗ استکانن
 سود۔ پس ازان در سال چہل و یکم بما بوم نشین را بخود
 یادر گردانیدہ باز از بد گوہری سر از فرمان پذیری بر قامت
 عرش آشیانی پتھان و آن ناحیہ را باقطاع میرزا رستم قذہہاری
 مقرر فرمودہ بتادیب آن ناعاقبت اندیش دستوری یافت
 و آصف خان نیز بیادری ہمراہ شد۔ بذاسازگاری در سردار کار سرکار
 تمشیت نگرفت۔ میرزا رستم طلب گشتہ چکٹ سنگہ پور راجہ
 مانسنگہ تعین گردید۔ بندگان پادشاهی پیمان یکتادلی ہستہ
 بخدومتگری پای ہمت افشردند۔ و قلعہٗ مو را (کہ باستواری
 و دشوار کشائی مشہور و مقرر آن مغرور بود) گرد گرفتند۔ تا دو ماہ
 سترگ آریزہ گوہر راد مریدی میافروخت۔ آخر الامر قلعہ را
 پسپود۔ و در سال چہل و ہفتم چون خبر شورش او بعرض رسید
 باز فوج بتنبیہ او مامور شد۔ جمیل بیگ پسر تاج خان را

مردم او کشتند - پس ازان راجه مسطور دست توسل بدامن
شاهزاده سلطان سليم زد - تا آنکه بعرض شاهزاده (قم عفو
بر جرائم او کشیده شد - باز مصدر شورش گشته در سالی چهل
و نهم (که شاهزاده بار دوم بملازمت پدر والا قدر پیوست)
او نیز بامید استشفاع همراه ایشان آمد - اسا بذاب و فود وحشت
آن طرف دریا ایستاد - پیش ازان (که شاهزاده زبان شفاعت
کشاید) عرش آشیانی ماده و سنگه کچهواهه را برای گرفتن او
فرستاد - او خبردار شده بدر رفت - چون جنت مکانی بر تخت
سلطنت متمکن گردید او بعطای منصب سه هزار و پانصدی
سربلندی یافت - و در سال ششم بهم دکن دستوری پذیرفت
و در سال هشتم مطابق سنه (۱۰۲۲) هزار و بیست و دو هجری
جهان را بدرد کرد - پسرانش راجه سورجمل و راجه جگت سنگه
اند - که احوال هر دو براسه توتیم یافته *

• راجه مانهنگه •

پسر راجه بهگونمت داس کچهواهه است - بعقل درست
و شجاعت فرادران و مزید قرب و منزلت سرآمد امرا و اعیان
سلطنت عرش آشیانی بود - و از فرط اخلاص و فدویمت از پیشگاه
خلافت بخطاب فرزندی و گاه بمیرزا راجه مخاطب میشد
در آخر سنه (۹۸۴) نهمد و هشتاد و چهار بتادیب رانا کیکای
مغور مامور گردید - در آغاز سنه (۹۸۵) نهمد و هشتاد

و پنج در حوالی گلکند^(۲) (که بعد چیتور آن بلده را ساخته بود)
جنگ عظیم رو داد - راجه رامساه گوالیری با پسران کشته شد
و دران زد و خورد رانا با کذور مانسنگه در افتاده آریزشها
نمود - و زخمها برداشته رو بفرار آورد - راجه مانسنگه در محلات
او فرد آمد و فیل رامساه (که از فیلان مشهور او بود) با غنائم
دیگر ارسال حضور کرد - اما چون از تاخت و تاراج آن سرزمین
راجه بمردم مانع گشته عبرتی عاید شد پادشاه بعتاب طالب
حضور نموده چنده از مجرا ممنوع فرمود *

چون سپه داری پنجاب براجه بهگونت داس مقرر گشت
حراست حواشی رودبار سندهه بکذور تفویض یافت - سال
سیم سنه (۹۹۳) نهصد و نود و سه میرزا محمد حکیم برادر
علائی عرش آشیانی (که مرزبان کابل بود) ودیعت حیات سپرد
و کذور حسب الامر برجذاج استعجال بکابل شتافته بسکنه و قطان
آنجا طمانینت افزود - و پسران متوفی میرزا افراسیاب و میرزا
کیقباد را با تبعه و لحقه و عمدهای آندولت همراه گرفته
بملازمت رسید - عرش آشیانی تا دریای نیلاب انتهای نموده کذور
مانسنگه را بحکومت کابل امتیاز بخشید - او بجلاذات و مردانگی
طایفه روشانی را (که برهزنی و قطاع الطریقی سنگ راه خیر
بودند) مالشے بسزا داد - و چون راجه بیر بر در آلکای سواد

بشورش یوسف زئی فرز رفت و زین خان و حکیم ابوالفتح طلب حضور شدند این مهم بمانسنگه آفریض یافت - و چون زابلستان برآچه بهگوننداس قرار یافته از سنده گذشته سودائی گشت حکومت آنجا بکنور باز گردید - و در سال سی و دوم چون ظاهر شد (که کنور از سرد سیر بستوه آمده - و از الوس راجپوت برآیای زابلستان بیداد میبرد - و کنور در ستم رسیدگان دیده در ری بکار نمی برد) آنملک از در گرفته تیواش در شرقی دیار مقرر شد - و خود بمالش روشانیان می پرداخت - و در همین سال (که صوبه بهار در اقطاع الوس کچهواهد قرار گرفت) کنور بپاسبانی آن ملک دستوری یافت - سال سی و چهارم که پدرش در گذشت بخطاب راجگی و منصب پانجهزاری بلند مرتبه گردید - و چون بصوبه بهار شتافت بر بنگاه پورنمل کدهویه (که نخوت فردشی میکرد) شتاب آدرده جای بسیار برگرفت او قلعه نیارست نگاهداشت - زینهار خواست - از آنجا بیازش راجه سنگرام چالش نمود - او پذیره شده فیلان و تفسوفات آن دیار برگذرانید - راجه به پتنه برگشته بر سر زینمت چرده تاخت نموده فراوان غنیمت اندوخت *

و چون از سرتابان تباہ سگل آن ناحیه را پرداخت در سال سی و پنج از راه چهار کهند فوج بولایت اردیسه کشید - و آن الکنایست که همواره مرزبان جداگانه کار کیائی کرد - ازین

بیشتر چندے پرتاپ دیو فرمان روا بود - دور او برسنگهدیو
 از بدگوهری و تبهاه دمسازی بیازش پدر برخاست - و هنگام یافته
 زهر برخوراند - و جاوید مردگی اندرخت - دران نزدیکی مکند دیو
 از تالگانه آمده ملازم شده بود ازان کجروی بر آشفته در سگالش
 با دافراہ شد - و چغان را نمود که زنش بدیدن می آید - تواریهای
 سلاح آمود بدان روش روانه ساخت - و پیشکش کالا بدست
 دریست کار دیدہ بدل داده بکصار در شد - و از انجا (که
 پدر آزار دیر نپاید) کار او زود بانجام (سید) - و بزرگی برو
 گرائید - (سم نبون که راجہ اندوخته نیاگان و پیشین بزرگان برگیرد
 هفتاد باستانی گنجینه را قفل بر شکست - و نهادہ چندین گذشتگان
 برگرفت - اگرچه دست بخشش بر کشود لیکن از فرمان پذیری
 خرد سر باز زد - و بطبیعت پرستاری گردن بر نهاد - سلیمان
 کرانی (که بر بنگاہ مساط شده بود) بایزد پسر خود را
 از راه چهار کھند بیازش آنماک فرستاد - و اسکندر خان اوزبک را
 (که از عرش آشیانی بغی نموده نزد او شتافته بود) همراه داد
 راجہ از تن آسانی در فوج بسرداری جهت رای و درگا تیم^(۳)
 بجنگ تعیین کرد - آن حرام نمکان با سران فوج ساخته بکارزار
 خداوند باز گردیدند - سخت آویزشها رو داد - راجہ بذاکامی

(۲) در [اکثر نسخه] بازید (۳) در [بعضی نسخه] جهت رای (۴) در

[بعضی جا] درگہ پنج آمده *

گن در داده بایزید را دید - بدستیاری او سترگ پیکار چهره
بر افروخت - راجه و جهیمت رای بمردانگی نقد زندگی سپردند
و مرزبانی بدرگا تیم باز گردید - سلیمان او را بدستان سرائی نزد
خود آورده از هم گذرانید - و بران ملک چیره دست آمد *

در صوبه دارایی مذمخ خان خانخانان و خانجهان ترکمان بصیاره
ازان ملک بر قلمرو افزود - از پراگندگی امرای بنگاله قتلوی
(۲)
لوهانی بران ملک چیره گردید - چون راجه درین سال
بدان دیار در آمد قتلو پدرخاش برخاست - با آنکه چشم زخم
بفوج پادشاهی رسید راجه پا افشوده دست بر نداشت - ناگاه
قتلو (که بیمار بود) در گذشت - و عیسی وکیل او نصیر
خان پور خرد ادرا بصری برداشته با راجه آشتی پیش گرفت
راجه بتکده جگناته را با توابع بخالصه ضبط کرده بهار
برگشت - و آن پوستشگاهست از مشاهیر معابد هندوستان
در شهر پرسوتم بر ساحل دریای شور - نزد او پیکر کشن و برادر
و خواهر او از مندل بر ساخته اند *

گویند پیشتر ازین بچهار هزار سال و کسری راجه اندرمن
مرزبان نیلگر پریت برهنمونی آگاه دے (که ایزد جهان آفرین را
بدین مکان نظر خاص است) بزرگ مصری آباد کرد - راجه را
شبه بخواب نمودند - که در فلان روز چو به بدرازی پنجاه و دو

انگشت و عرض یک و نیم دست خواهد آمد - آن پیکر خاص
ایزدی ست - برگیرد - و بهخانه در بسته هفت روز نگاه دارد
بهر صورتیکه برآید درین خانه داشته مخواب پرستش بر سازد
همچنان در بیداری یافت - آنرا جگفته نام نهاد - گویند
کالا پهلو نوکر سلیمان کرزانی چون برین دیار چیره دستی یافت
آن چوب را در آتش انداخت - نسوخت - سپس در دریا افکند
باز بر آوردند - گویند آن پیکر را هر روزش بار بر شویند - و تازه
رخت پوشانند - و پنجاه شصت زنار دار استاده خدمتگاری
کند - و هر بار (که شیلان بزرگ برکشیده پیش آن صورت آوردند)
تا بیست هزار کس بهره از الوس برگیرند - و ارباب شازده
پایگی بر سازند - و بهر سوار گردانند - و بپردازند هر که آنرا
بکشد از نکوهیدگی پاک گردد - و سختی روزگار نبیند - و از
فرزادان خارق عادت برگذارند *

بالجملة تا عیسی وکیل قتل زنده بود پاس پیمان راجه
نگاه میداشت - پس از خواجه سلیمان و خواجه عثمان پسران
قتل و عهد را بر شکسته سرشورش برداشتند - راجه در سال سی
و هفتم باستیصال آنها و کشایش آن ملک کمر همت چست بست
سعید خان صوبه دار بنگاله نیز پیوست - به پیکارهای سخت آنها
آداره دشت هزیمت گشته پناه راجه رامچند (که زمیندار عمده
آن ملک بود) بردند - اگرچه سعید خان ببنگاله برگشت اما راجه دست

از تعاتب نکشیده سارنگ گدعه را (که پناه جا اندیشیده بودند)
 محاصره کرد - ناچار راجه را دیدند - در سرکار خلیفه آباد جاگیر
 بآنها تن نموده در سنه (۱۰۰۰) هزارم هجری ملک اردیسه
 ضمیمه ممالک محروسه گردید - و در سال سی و نهم سنه (۱۰۰۲)
 هزار و دو هجری (که سلطان خسرو را بمنصب پنجزاری و اقطاع
 اردیسه برنواختند) راجه باثالیقهی او اختصاص گرفته بجایگزین
 بنگاله و پاسپانی آندیار دستوری یافت - و راجه بحسن تدبیر
 و نیروی شمشیر سرزمینهای بسیاری از ولایت بهائی و زمینداران
 دیگر گرفته داخل ملک پادشاهی ساخت - و در سال چهارم
 سنه (۱۰۰۴) هزار و چهارم هجری نزد آک محل جائے پسندید
 که آسیب کشتی بدو کمتر رسد - شیر شاه نیز این مکان را
 خوش کرده بود - بلده حاکم نشین اساس گذاشته باکبرنگر موسوم
 ساخت - راج محل نیز نامزد - و در سال چهل و یکم اجمعی نراین
 زمیندار کوچ (که آباد مالک سمت شمالی گهواره گهات - در صد
 کروزه طول - و چهل تا صد عرض) راه اطاعت پیموده بر راجه
 ملاقات کرد - و همشیره خود را بر راجه داد *

سال چهل و چهارم سنه (۱۰۰۸) هزار و هشت هجری
 (که عرش آشیانی عزیمت دکن نمود - و شاهزاده سلطان سلیم
 بصوبه اجمیر بمالش رانا دستوری یافت) راجه را با بحالی
 حکومت بنگاله همراه شاهزاده تعیین کردند - چون دران ایام

عیسی (که بزرگ بومی بنگاله بود) فروشد راجه یتاق آن ولایت
 آسان بر شمرده جگت سنگه پسر کلان خون را بیاسبانی فرستاد
 جگت سنگه در راه زندگی بسپرد - مها سنگه پور او را (که
 خردسال بود) به بنگاله روان کرد - در سال چهل و پنجم خواجه
 عثمان پسر قتلو سر فساد برداشت - مردم راجه سهل انگاشته
 بآویزه برآمدند - چشم زخمی رسید - اگرچه بنگاله از دست
 نرفت اما بسیار جاها متصرف شدند - شاهزاده سلطان سلیم
 (که از تن آسانی و باده پیمائی و بد همنشینی مدتی در اجمیر
 بسر برده تا اودیپور شتافت) هنوز مهم انجام نگرفته بسیج
 خود سری نموده خواست خود را به پنجاب رساند - که
 ناگاه شورش افغانان بنگاله بلند آرازه شد - راجه مانسنگه
 بدان سو رهنمائی کرد - اما باغواوی واقع طلبان شاهزاده بضاعت
 آگره زد آردن - مریم مکانی برای پند پذیرمی او از قلعه سوار
 شدند - شاهزاده بخجالت از چهار گروه دارالخلافه عذان تاب
 گشته کشتی سواره راه آله آباد فرستاد - راجه ابتدا از شاهزاده
 جدا شده بمالش بد گوهراں بتنگ رهتر گشته نزدیک شیرپور
 با مخالفان در آویخته بر شکست - میر عبد الرزاق معموری
 بخشی صوبه بنگاله (که دستگیر شده بود) در معرکه با طرق
 و زنجیر بدست آمد - و پس ازان (که از بدو بست آن مملکت
 خاطر جمع ساخت) بحضور رسیده بمنصب هفت هزار

هفت هزار سوار (که در آن وقت هیچ امیر عمده زیاده بر پنجهزاری نمی شد - مگر بعد ازین میرزا شاهرخ و میرزا عزیز کوکه نیز بدین برآمدند) سرفراز گردید - و در ایام ارتحال عرش آشیانی با اتفاق میرزا کوکه در فکر سریر آرائی سلطان خسرو (که در زعم مردم رتبه ولیعهدی داشت) افتاد - اما جنت مکانی ببحالی بنگاله و رخصت تعلقه مستمال ساخته بجانب خود کشید و پس از جلوس جهانگیری بدان حکومت شتافت - اما در همین سال از بنگاله تغیر شده چندی به تنبیه سرکشان رهناس مامور بود - از آنجا بحضور رسیده در سال سیوم بوطن دستوری یافت که سرانجام یورش دکن نموده بکمک خانخانان بدان دیار شتابد - مدتی در دکن بود - همانجا در سال نهم جهانگیری باجل طبعی در گذشت - شصت کس با وی در آتش سوختند *

راجه در حکومت بنگاله عجب ثروت و دولتی و طرفه ساز و سرانجامی بهم رسانید - که باد فروش از صد فیل، داشت و همه سپاه بیش علوفه - از نوکران معتبر بسیار - که هر یک سرے و سردارے بود - گویند در آن هنگام (که مهم دکن بخاندنهای لودی باز گردید) پانزده پنجهزاری صاحب علم و نقاره (مثل خانخانان و راجه مانسنگه و میرزا رستم صفوی و آصف خان جعفر و شریف خان امیرالامرا) و از چهارزاری تا صدی یک هزار و هفتصد منصبداران کمکی بودند - چون بدلا گهاٹ

از فقدان غله قحط و غلا بمرتبۀ انجامید (که سیرے بیک
 درپیه آرد پیدا نمیشد) روزے راجه سر دیوان برخاسته بالحاج
 گفت - که اگر من مسلمان می بودم هر روز یک وقت طعام
 با شما تناول میکردم - چون ریش سفید همه ام بهای برگ تنبول
 از من قبول کنند - پیش از همه خانجهان دست بر سر گذاشته
 گفت - مرا قبول است - دیگران نیز قبول کردند - راجه یکصد
 درپیه به پنجهزاری و باین حساب تا صدی یومیه قرار داده
 هر شب زرد خریطه کرده بالای آن نام آن شخص می نوشت
 و بهر یک می فرستاد - تا سه چهار ماه (که این سفر
 منقضی شد) هرگز ناله نهدون - و بمردم آرد تا رسیدن رسد
 اجناس را بنرخ آنبیر می فروخت - گویند (اینی کذور منکوحه^(۲)
 راجه) که مدبره عاقله بود (از دطن سر برآه کرده می فرستاد
 راجه در سفرها بجهت مسلمین حمام و مسجد از پارچه ایستاده
 میکرد - و یک رفته طعام بهمه متعینه می فرستاد *

گویند روزے سیدے با برهمنے در رجحان اسلام بر دین
 هنوز بحث در آمد - و راجه را حکم گرفتند - راجه گفت من
 اگر ترجیح اسلام نمایم خواهند گفت که بنا بر خوشامد پادشاه
 وقت است - و اگر عکس آن گویم محمول بر جانب داری
 خواهد شد - چون آنها مبالغه کردند راجه گفت مرا علم نیست

اما دین هندو (که چندین ممت است) اگر همه صاحب کمال
مذهب باشد همین که مرد سوختند - و ببادش دادند - اگر کسی
شبها آنجا رود بیم آسیب جنّه است - و در اسلام در هر قصبه
و شهر چندین بزرگان آسوده اند - که یزار و یتبرک در میان است
و اقسام مجالس منعقد *

گویند در وقت رفتن بنگاله در منگیر بصحبت شاه دولت
نامه (که از صاحب کمالان آنوقت بود) رسید - شاه فرمود باین
همه دانش و فهمید چرا مسلمان نمیشوی - راجه عرض کرد که
در کلام الهی واقع شده * ختم الله علی قلوبهم * اگر بتوجه شما
قل شقارت از سینّه من برداشته شود فوراً مسلمان میشوم - و یکماه
باین امید توقف کرد - چون اسلام نصیبه اش نبود سود نمود
و الله در قائل *

* فیض درویشان چه در یابد دل افروخته را *

* مس چو پاشد کشته بے حاصل ز فیض کیمیا ست *

گویند راجه مانمنگه هزار و پانصد حرم داشت - و از هر یک
در پسر و سه پسر بهم رسید - اما همه در حیات پدر زندگی
بمپردند - مگر راجه بهار سنگه - از هم از باده پیمائی بافراط
بعد از پدر زود در گذشت - علیحدّه مذکور شده *

* راجه راجسنگه کچهواشه *

پسر راجه اسکر برادر راجه بهارامل است - چون راجه

بهارامل مورد نوازش بے پایاں عرش آشیانی گردید هر یک از خویش و اقارب او بقدر حال ترقی کرد - راجه اسکرن سال بیست و دوم همراه صادق خان به تذبیه راجه مدهکر نامزد شد و سال بیست و چهارم بمرافقت راجه تودرمل بصوبه بهار تعیین گردید - و در سال سیم بمنصب هزاری افتخار اندوخت و در همین سال همراه خان اعظم کوکه بیساق دکن دستوری پذیرفت - چون پادشاه سال سی و یکم دو امیر بهر صوبه تعیین فرمود صوبه آگره بذام او و شیخ ابراهیم قرار یافت - و سال سی و سیوم همراه شهاب الدین احمد خان بمالش راجه مدهکر روانه شد - و بوقت موعود درگذشت - راجه سنگه به خطاب راجگی و منصب در خور سرعزت برافراخته مدتها تعینات یساق دکن بود - پس ازان (که حسب استدعای او فرمان طلب صدور یافت) سال چهل و چهارم بدولت آستانبوس پیوست - و پستتر بقلعه داره گوالیار سربلند گردید - سال چهل و پنجم در ایامی (که پادشاه متوجه محاصره قلعه آسیر بود) بحضور آمده بسجده نیاز جبین خود را روشن ساخت - و سال چهل و هفتم باتفاق رای رایان پتر داس بتعاقب بر سنگه دیو بنذیل (که دزدانه بر سر راه آمده ^(۲)) شیخ ابوالفضل را بقتل رسانیده بود) مامور گردید - و چون در استیصال طایفه بنذیل ترددات شایسته و مسامحه جمیله

هزار بود سال پنجاهم باضافهای متواتره بمنصب چهار هزار
سه هزار سوار و عنایت نقاره فایز گشت - در سال سیوم
جنت مکانی بدکن رخصت یافت - و سال دهم مطابق سنه
(۱۰۲۴) هزار و بیست و چهار هجری درانجا فوت نمود
رامداس پسر او بمنصب هزار و چهار صد سوار سرفرازی یافت
و سال درازدهم ب خطاب راجگی ممتاز شد - و اواخر همین سال
از اصل و اضافه بمنصب یک هزار و پانصدی و هفتصد سوار
سر بلند گردید - یکی از نبائر او (که پوسوتم سنگه نام داشت)
سال ششم جلوس فردوس آشیانی ب ربقه اسلام در آمده موسوم
بسعادت مند گردید - و بعطای خلعت و اسب و زر نقد مورد
عاطفت گشت *

• راجه رایسال درباری •

پدرش راجه سوچا پسر راجه رای (ایمل شیخارت است
که حسن خان سور پدر شیر شاه مشهور در بدو حال نوکر او بوده
در کچه واهه در فرقه اند - یکی راجارت - که میرزا راجه مانسنگه
و نیاگان او اند - دوم شیخارت - که راجه لونگرن و راجه رایمال
و اقوان او باشند - گویند یکی از اسلاف آنها را فرزندی نمیشد
در ریشی بسر رقت او رسید - و بر احوالش بخشوده بوجود مولود
مبشر ساخت - بعد چندی بیمن دم گیرای آن بزرگوار

پسرش کرامت شد - مسمی بشیخ نمودند - و اولاد او بشیخاوت
موسوم گردید *

راجه رایسال بدستیاری اقبال منظور نظر عرش آشیانی شده
بقرب و اعتبار از همعمران برتری اندوخت - و چون آثار
نیکو منشی و مزاج دانی از چهره احوالش پیدائی گرفت
روز بروز بر اعتماد افزوده مدار و اختیار حرم سرای پادشاهی
بر رای (زین راجه تفویض یافت - در تاریخ اکبری منصب او را
تا سال چهارم هزار و دویست و پنجاهی نوشته - ظاهراً در آن وقت
این قسم مناصب معمول بود - بعد از آن قرار یافته باشد که
هزاری و مافوق او را کمتر از پادصدی اضافه ندهند - در زمان
جنمت مکانی بر منصب و امارت راجه رایسال افزوده تعیین دکن
گردید - و مدتی گذرانیده همانجا زندگی بسپرد - عمر هم دراز
یافته - بیست و یک پسر داشت - و هر یک ازینها کثیر الاولاد
بود - و چون او در یساق دکن بخدمات پادشاهی قیام داشت
مادهوسنگه و غیره نبائش از خود سری و تبه خهالی جمع
اوباش و زود فراهم آورده ولایت حد خود را (که عبارت از کهندار
و غیره متصل آنبیراست) بزبردستی متصرف شدند - متهم را داس
بنگالی (که متدین و از خط و انشا بهره داشت - و صاحب
اختیار سرکار راجه بود - و از جانب او در دربار پادشاهی سعادت
حضور می اندوخت) از حسن رای لخته تدابیر بکار برده باره

(باب ۱۲۱) [۱۷۴] (مآثرالامرا)

ملک از دست متغلبان برآورد - و پس از فوت راجه از پسرانش راجه کرده و غیره در سه کس برشادت و راجگی نام برآوردند باقی پسران و پسرزادهای او (که جم غفیر بودند) در وطن بعنوان زمینداران بسر برده اکثر بقطاع الطریق و مفسدي میگذرانیدند *

* رانا سکرا *

پسر رانا اودیسنکه بن رانا سانکا است - چون برادرش رانا پرتاپ با عرش آشیانی دادی مخالفت می پیمود او در بملازم پیشگی آورده بمنصب در مدی شرف امتیاز یافت در سال اول جلوس جنت مکانی بانعام دوازده هزار رویه مفتخر شده همراه سلطان پرویز بهم رانا تعیین گردید - و در آخر همین سال با جمعی به تنبیه دلپت بهوریه نامزد گردیده مظفر منصور گشت - در سال دوم بمنصب دو هزار و پانصدی ذات و هزار سوار علم عزت برافراخت - و در سال یازدهم از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و سوار مرتقی گردید *

* راجه مها سنگه *

و راجه جگت سنگه بن کزور مانسنگه کچهوا - پس از فوت پدر بجان شینی پدر کلان خود افتخار اندوخته بحکومت بنگاله مرخص گردید - در سال چهل و پنجم جاوس عرش آشیانی (که افغانان بنگاله هنگامه آرا گردیدند) از مغیر السن بود

پرتاب سنگهه برادر راجه مانسنگهه (که مدار کار او بود) از سهل انگاري رعایت احتیاط از دست داده در بهدرک عرصه رزم آراست . چون افغانان غالب آمده راجپوت بسیار بعدم شتافت مها سنگهه قایم نتوانست ماند . و سال چهل و هفتم (که جلال کهوکردال و قاضي مؤمن در مضافات صوبه مذکور غبار فتنه برانگیخته بودند) او در تنبیه آنها آثار جرأت ظاهر نمود سال پنجاهم بمنصب در هزاري سه صد سوار سرفرازي یافت سال دوم جهانگیری با فوجی بهمم بنگش تعین یافت . سال سیوم خواهر او را هشتاد هزار روپیه ساچق فرستاده داخل محل کردند . راجه مانسنگهه شصت فیل بطریق جهاز گذرانید . سال پنجم بعنایت علم سر بلذدی اندوخت . و در همین سال به تنبیه بکرماجیت زمیندار باندھو (که بغی ورزیده بود) تعین گردید سال هفتم اضافت پانصدی ذات پانصد سوار یافت . و بعد فوت مانسنگهه چون پادشاه بظاہر وفور توجه بر بہاوسنگهه او را کلانتر قوم ساخت بتلافی آن پانصدی ذات بر منصب او افزوده خلعت و خنجر مرصع برای او فرستاد . و ولایت باندھو در انعام او مقرر شد . سال دهم بخطاب راجگی و عنایت نقاره چهره ناموری بر افروخت . سال یازدهم باضافت پانصدی ذات پانصد سوار درجۃ ارتقا پیمود . سال دوازدهم مطابق سنه (۱۰۲۶) هزار و بیستم و شش هجری در بالاپور ولایت برار پا بعدم خانه

کشید - پهرش میرزا راجه جیسنگه اسمت - که احوال او جداگانه
و تمزده کلک و نافع نگار شد *

• راجه سورجمل •

پسر کلان راجه باسو ممت - چون از بد سگالی و آشوب طلبی
پدر را از خود سرگران داشته آخرها راجه بنابر توهی (که از
کردار ناهنجار او بهم رسانیده بود) زندانی ساخت - پس
از فوت راجه چون در پسر دیگرش (۲) رشده احساس نمیشد ناچار
جنت مکانی جهت انتظام سلسله زمینداری و پاسبانی آن الکا
سورجمل را بخطاب راجگی و منصب دو هزاری برنواخته محال
زمینداری را بازر و سامانی (که از سالها اندوخته پدرش
بود) بے سهم و شریک بدو مرحمت فرمود - و بهمراهی مرتضی
خان شیخ فرید (که بتسخیر قلعه کانگره مامور شده بود)
دستوری یافت - چون بمساعی شیخ کار برمتحصان بدشواری
کشید او دهد که صورت فتح عنقریب نمودار است - در مقام
ناسازی و کار شکنی در آمده پرده آزر از میان برگرفت
و با مردم خان مذکور بمنازعت و مخاصمت برخاست - مرتضی
خان بحضور نوشت - که آثار بغی و نادرلخواهی از وجنات
هال سورجمل ظاهر است - چون بنابر بودن مثل مرتضی خان
سردار عمده بالشرک گوان دران کوهستان بتوثیق فتنه و آشوب

نیارست پرداخت لا علاج پیداشاهزاده شاهجهان ملتجی گشته
عرضداشت نمود - که مرتضی خان بتحریریک ارباب غرض با من
سوء مزاجی بهم رسانیده - و بعضیان و بغی متهم نموده
در فکر برانداختن من است - امید که باعث حیات و سبب
فجاعت این برگشته بخت شده بدرگاه والا طلب فرمایند
مقارن این حال در آغاز سال یازدهم مرتضی خان بساط زندگی
در پیچید - و فتح قلعه در عقد توقف افتاد - او حسب التماس
شاهزاده بحضور رسیده مشمول عواطف گردید - و در همان ایام
بهمراهی شاهزاده بهم دکن رخصت یافت - و پس از معارفت
ازان یساق وسائل برانگیخته متصدی فتح کانگره گشت - هرچند
آنها دران کوهستان باز راه دادن از آئین حزم و احتیاط دور
بود لیکن چون آن مهم باختیار شاهزاده مفوض شده ایشان او را
با شاه قلی خان محمد تقی بخشی سرکار خود بدان مهم تعیین
نمودند - همین که بمقصد پیوست با شاه قلی خان آغاز ستیزه
نموده بشاهزاده نوشت که صحبت من با او راست نمی آید
و این کار ازو متمشی نمیشود - اگر سردار دیگر مقرر فرمایند فتح
این قلعه بسهولت میسر است - لهذا شاه قلی خان را بحضور
طالب داشته راجه بکرامجیت (که از عمدهای دولت شاهی بود)
با فوج تازه زور رخصت یافت *

سورجمل قبا رسیدن راجه فرصت غذیمت شمرده نذرت

جمعی از بندهای درگاه را بیهانه آنکه مدتها یساق کشیده
 بے سامان شده اند رخصت نمود - که بمحال بجاگیرهای خود
 شتافته تا آمدن راجه ب سامان خود پردازند - و پس ازین تفرقه
 آن قابو طلب آثار بغی و فساد ظاهر ساخته دست تعدی و تطاول
 دراز نمود - و اکثری از بزرگنات دامن کوه را (که بجاگیر
 اعتماد الدوله مقرر بود) تاخته از نقد و جنس هرچه یافت
 متصرف گردید - سید صفی بارهه با بقیه که نمایان (که با وصف
 رخصت او هنوز بجاگیر خودها نرفته بودند) با جمعی از خویشان
 پای همه افشوده شربت شهادت چشید - و برخی زخمی
 گشتند - و بعضی بتک پا خود را بگوشه سلامت کشیدند *

چون آخر سال سیزدهم راجه بکرماجیت بدان حدود پیوست
 آن مدبر حیل ساز خواست - که به تیتال و گربزت روزی چند بسر
 آرد - راجه (که از حقیقت کار آگاهی داشت) بسخن او نپرداخته
 قدم جرأت و جلالت پیش نهاد - و سوزجمل از بخت برگشتگی
 بے آنکه بزرگی معامله را رسد از غایت جسارت و دلیری
 بجنگ صف اقدام نمود - و باندک زد و خوردی مردم بسیار
 بکشتن داده راه آوارگی سپرد - و قلعه مؤر مهری (که اعتضاد
 قوی او بود) بے تعب بدست آمده مالک (که ابا عن جد
 بار سیده بود) بی سپر عساکر پادشاهی شد - و او بحال
 تیاه بگریوهای دشوار پناه برده خاک مذلت و خواری

بر فرق روزگار خود ببخت - و در همان آذارگی رخت ابدار
بمقر سقر کشید *

* راجه سورجسنگه راتهر *

پسر اودیسنگه عرف موته راجه بن رای مالدیو زمیذار
مازار است - که آلائه سم از صوبه اجمیر - درازا صد کوره
و پهنای شصت - سرکار اجمیر و جودهپور و سروهی و ناگور
و بیکانیر داخل آن - رای مذکور از راجهای معتبر هندوستان
بود - و بکثرت جمعیت و سامان معروف - گویند چون
معزالدین سام از کارزار پنهورا^(۲) و پرداخت پیکار جیچند راجه^(۳)
خنوج در سر گرفت - راجه در گریز پائی بگنگ در شده بسیلاب
نیستی رفت - نژاد او بذاکامی افتاد - سهیلا برادر زاده او^(۴)
در شمس آباد می بود - او نیز با بسیاری بعدم سرا رخت
کشید - سه پسر او سوتیک و اسوتها و اچه عزم گجرات نمودند
و در پالی نزدیک سوجت چندے بر آسودند - دران هنگام قوم میله^(۵)
بتاراج سکند آنجا (که گرده برهن بود) رسیدند - اینها برآمده
داد مردانگی داده بر شکستند - برهمنان بنیایشگری پیش آمدند
و گرد ناکامی شست و شو یافت - چون اسباب فراهم شد

(۲) در [بعضی نسخه] پنهورا (۳) نسخه [ب] هوای نصیر ملک

پیکارچی چند (۴) نسخه [ب] برادر او (۵) در [بعضی نسخه] پالی

(۶) یا منیه باشد *

چابكدستي بكار برده ولايت كهير از قوم كوهل بر آوردند
 سوتيك جدا شده ايدررا از ميذه بگرفت - و اچهه بېكلانه رفته
 آن ملك را از كولي بتصرف خويش در آورد - و نژاد اينها
 دران ملك جا گرفت - اسوتها ما (كه در مازدار ماند) رفته رفته
 كار فرزندان او بلندي گرا شد - راي مالدو سازدهم پور
 اوست - پس از فوت او چندر سين پسر كوچكش جانشين
 گشت - سال پانزدهم جلوس عرش آشياني (كه پادشاه باجمير
 شتافته بعد فراغ زيارت عطف عذان بجانب ناگور نموده
 به بند و بسمت آن ناحيه توجه داشت) ملازمت خسرواني
 دريافت - و سال نوزدهم چون خبر سرتابي او بعرض رسيد
 جمعي از امرا به تذبيه او تعيين شدند - و كله برادرزاده او (كه
 در شهر سوجت مي بود) از تعاقب امرا بمعجز گرائيده
 بلكر پادشاهي پيوست - و چون فوج پادشاهي مهسوارا تاخته
 بمحاصره قلعه سورا^(۴)ته پرداخت فوج ديگر بداديمپ او نامزد
 شد - او خود را بشعاب جبال كشيد - و سال بيست و يكم كله
 برادر زاده او باز جمعيتي فراهم نموده قلعه و نكور مستحكم^(۵)
 ساخت - و شهباز خان كنبر رفته مسخر نمود - و سال بيست
 و پنجم جلوس (كه چندر سين گرد فتنه برانگيخت) از دست

(۲) در [بعضي نسخه] ايدررا (۳) نسخه [ب] منه (۴) نسخه [ب]

سوانه (۵) نسخه [ب] جمعي (۶) در [بعضي نسخه] ديكنور *

پاینده خان مغل (که باتفاق دیگر جاگیر داران به تذبیه او تعیین شده بود) شکست یافت - اما او دیسنگه عرف موته راجه بصفای ارادت حلقه بزدگی در گوش کرده مان متی نامه مبیئه او در عقد سلطان سلیم درآمد - که از بطن او سلطان خرم متولد شده - پستور موصی الیه بیش از بیش مورد عنایت پادشاهی گردیده بعطای جودهپور وطن او در جاگیر هربانندی اندوخت - سال بیست و سیوم بهمراهی صادق خان به تذبیه راجه مدهکر بوندیاه نامزد گشت - سال بیست و هشتم باتفاق میرزا خان بن بیرام خان جهمت تصفیة گجرات و فرو نشاندن هنگامه مظفر خان گجراتی دستوری یافت - سال سی و هشتم بتادیب زمیندار سروهی شرف ارتخاص پذیرفت - سال چهارم فوت کرد - بمنصب هزارهی رسیده بود - چهار زن با او در آتش وفا سوختند - پس از فوت او پسرش راجه سورجسنگه بمنصب درخور سرفراز شد *

چون شاهزاده سلطان مراد بایالت گجرات نامزد گردید مشار الیه نیز بتعیناتی آنجا قرار یافت - در سال چهل و دوم از آنجا (که اکثر جاگیر داران گجرات بهمراهی شاهزاده سلطان مراد بیساق دکن رفته بودند - و بهادر پسر کلان مظفر گجراتی جمعی از ادبش فراهم آورده بتاخت قصبات و قریات پرداخت) مشارالیه بقصد پیکار او از احمد آباد شتافت . مفرف

طرفین آراسته شد - اما بهادر بے جنگ همت باى داده راه
 گریز سپرد - و چون بعد فوت سلطان مراد سلطان دانیال
 بایالت دکن نامزد شد مشارالیه همراه سلطان مذکور تعینات
 گردید - در سال چهل و پنجم با اتفاق دولت خان لودی
 بتادیب راجو دکنی از پیش شاهزاده نامزد شد - و سال
چهل و هفتم همراه خانخانان عبدالرحیم به تنبیه خداوند خان
 حبشی (که در سرکار پاتهری و پالم غبار فساد انگیزه بود)
 دستوری یافت - و چون دران صوبه مصدر خدمات پسندیده
 گردیده بود سال چهل و هشتم حسب التماس شاهزاده دانیال
 و خانخانان بعزایت نقاره کوس ناموری فراخت - و سال سیوم
 جلوس جهانگیری سعادت ملازمت دریافته سال چهارم از اصل
 و اضافه بمنصب چهار هزارى ذات در هزار سوار کامیاب گردید
 و با منصبداران دیگر بکمک خانخانان صوبه دار دکن تعین شد
 و سال هشتم در رکاب سلطان خرم بهم رانا شتافته و پستر
 بهمراهی شاهزاده مزبور بیساق دکن تعین یافته سال دهم
 باز بحضور آمده بعد حصول ملازمت بمنصب پنج هزارى
 برنواخته شد - و پس از واقعه کشن سنگه برادرش بتفصیل
 (که در احوال نامبرده رقمزد کملک اخبارسلک گردیده) بوطن
 رخصت دو ماه یافت - بعد ازان با اتفاق گجسنگه پسر خود
 باستلام عتبه خلافت چهره برافروخته بدکن دستوری پذیرفت

در سال چهاردهم مطابق سنه (۱۰۲۸) هزار و بیست و هشت
هجری همان جا باجل طبعی سفر عدم آباد گزید - پسرش
راجه گجسنگمه است - احوالش جداگانه نگارش یافته *

* راجه بکرماجیت رای رایان *

سندرداس نام برهنه بود - در سرکار شاهزاده ولی عهد
شاهجهان در زمره اهل قلم انتظام گرفته برشد و کار طلبی
بمیرسامانی امتیاز یافت - و بعلو فطرت و سمو همت مصدر
کارهای شگرف گشته از قلم بشمشیر فرازدستی نمود - و در
مهم رانا با فوج جوار بتاخت و قاراج آن ملک پرداخته لوازم
نهمب و غارت و اسر و قتل از قرار واقع بجا آورد - و رانا
بوسیله او گردن ارادت بر بقیه اطاعت گذاشته ملازمت شاهي
دریافت - رای سذر داس از پیشگاه خلافت در پاداش این
فیو خدمتگاری باضافه منصب و خطاب رای رانان اختصاص
گرفت - ده چون مرتبه اول شاهزاده بهم دکن دستوری یافت
اورا باتفاق افضل خان باندروز پذیري و اخلاص گزینی ابراهیم
عادل شاه به بیجاپور کسبیل فرمود - او آنخدمت را بعنوان شایسته
بتقدیم رسانیده پانزده لک روپیه از نقد و جنس پیشکش
گرفت - و در لک روپیه را (که عادل شاه بدو تواضع کرده بود)
لعل بوزن هفده مثقال و پنج و نیم سرخ (که در آب و تاب
و سنگ و رنگ و صافی و شفافی نظیر نداشت) از بذور کوه

بدست آورده بوقت ملازمت به شاهزاده گذرانید - و شاهزاده سرآمد پیشکش خود ساخته بنظر پدر راقدر در آورد - راجه باضافه منصب و خطاب راجه بکرماجیت (که در هندوستان عمده ترین خطابها سمت) فرق عزت برافراخت *

چون درین سال آخر سنه (۱۰۲۶) هزار و بیست و ششم صوبه گجرات در تیول شاهي مقرر گشت راجه بخیابت شاهزاده بحکومت آن دیار نامور گردید - و فوج بر سر جام و بهاره (که از زمینداران عمده صوبه گجرات اند) کشید - حدود ملک اولین یک طرف ولایت سورته و دیگر جانب بدریای شور پیوسته - دومین ساحل دریای شور سمت مملکت تتهه واقع شده - هر کدام صاحب جمعیت است - و هوکه بمربانی آنجا بر نشیند جام و بهاره نامزد - درین مدت بدیدن هیچ یکی سلاطین نیامده بودند - بکار پردازئی راجه ایل گشته در احمدآباد باستان بوس جنت مکانی رسیده پیشکشها گذرانیدند - چون سورجمل ولد راجه باسو (که بتسخیر قلعه نانگره تعیین شده بود) مصدر طغیان و فساد گردید راجه در آخر سال سیزدهم با فوج از بندهای شاهي و جمعی از ملازمان پادشاهی مثل شهباز خان لودی و غیره بتسخیر آن موئل مذبح (که کهند تسخیر هیچ یکی از سلاطین دهایی بر شرفات آن نرسیده)

رخصت یافت - راجه نخستین مالش سوزجمل پیش نهاد
 عزیمت ساخته بر سر او شتافت - و او را باندک زد و خورد
 آراغه دشت فرار ساخته قلعه مؤر مهری (که مسکن و مقر
 آن مدبر بود) برکشوده محال زمیذاری او را پی سپر عساکر
 فیروزی نمود - و در جلدی آن بمرحمت نقاره کوس ناموری
 نواخت - و بمساعی جمیله در سال شانزدهم شوال سنه (۱۰۲۹)
 هزار و بیست و نهم هجری بمحاصره قلعه کانگوه (که شهر آن
 بنگرکوت موسوم است) پرداخته در تضییق محصوران کوشید
 چون کار بدشواری کشید غره محرم سنه (۱۰۳۰) یک هزار و سی
 پس از یکسال و دو ماه و چند روز امان خواسته قلعه سپردند *

این قلعه بدشوار کشائی و محکمی شهر آفاق است - شمالی
 لاهور میان کوهستان واقع شده - زمیذاران ولایت پنجاب را
 اعتقاد آنست که از تاریخ اساس این قلعه جز خدای جهان آفرین
 آگاه نیست - و درین مدت این قلعه از قوم بقوم دیگر
 انتقال نموده - و بیگانه دست تسلط برر نیافته - از سلاطین اسلام
 سلطان فیروز شاه با همه شوکت و استعداد متوجه تسخیر او گشته
 مدتی محاصره نمود - چون یقین کرد (که افتتاح آن قلعه از محالات
 است) بملاقات راجه خرسدن گشته دست ازان باز داشت *

گویند راجه سلطان را با جمعی بضیافت اندردن قلعه برد

(باب الرابع) [۱۸۶] (مآثر الامراء)

سلطان براجہ گفت کہ آردن^(۲) من بقاعہ بعید از احتیاط است
اگر این جماعت کہ ہمراہ من اند قصد تو نمایند و قلعہ بتصرف
آرند چارہ چیمک - راجہ بمردم خود اشارہ کرد - فوراً جوق
در جوق مسلح از کمین جاہا برآمدند - سلطان متوہم گردید - راجہ
التماس نمود کہ غیر از اطاعت مرا در سر نیست - اما مراعات
هوشیاری لازمہ این اوقات است - و پس ازان ہرکہ از سلاطین
دہلی فوج بتسخیر کانگرہ فرستاد کارے از پیش نرفت *

عرش آشیانی ہاں ہمہ عزم ملک گیری و امتداد زمان
سلطنت و فرمانروائی (با آنکہ این الکا پیوستہ بعدود ملک
پادشاہی ست) متعرض تسخیر آن نکردید - یک مرتبہ (کہ
راجہ آنجا بذابر جہتہ مورد عتاب شدہ بود) آن ولایت را
براجہ بیربر عنایت فرمودہ لشکرے بسرداری حسین قای خان
خانجہان صاحب صوبہ پنجاب تعین نمود - او چون محاصرہ را
تنگ ساخت شورش ابراہیم حسین میرزا برخاست - ناگزیر
با راجہ آشتی نمودہ بتعاقب او پرداخت - و پس ازان راجہ
جیچند مرزبان آن دژ پیوستہ باز سال پیشکش و استانبوس سدہ
خلافت احرار از سعادت می نمود *

در آغاز سال بیست و ششم سنہ (۹۹۰) نہصد و نود ہجری
(کہ بصوب دریای نیلاب نہضت واقع شد) عوش آشیانی از

اثنای راه بتماشای نیرنگی و شگرفکاری بتخانه نگرکوت (که باستانی مطاف این دیار است) متوجه گردید - در نخستین منزل راجه جیچند بملازمت (سید - چون شب بقصبه دیسوهه (۲) (که ه) تیول راجه بیربر بود) بدتوات شده دران شب آن روحانی پیکر (که نادره کاری بدو منسوب دارند) در عالم مثال چهره برافروخت - و بلند پایگی پادشاه را گذارده ازان بهیچ باز آورد - عذقوان صبح آگهی آن نمودار را گذارش نموده باز گردید - همراکان را [که از دشواری راه و سختی گریوه لخته پیداشانی عزیمت چین زده بود - و از درر باش شکوه سلطنت (که زبان بندے عظیم است) کسے یارای گفتار نداشت] نشاط سترگ فر گرفت *

چون نوبت سلطنت بجنات مکانی رسید بکشایش آن تصمیم فرموده نخستین شیخ فرید مرتضی خان را (که صوبه دار پنجاب بود) بتسخیر آن مامور نمود - و او هنوز آن مهم را بانصرام نرسانیده بود که ایام زندگیش باختتام رسید - راجه سورجمل متعهد آن خدمت گشت - چون هر امری مرمود زمانے ست و هر کارے رهین رتت آن بدکیش براه عکس مطلب شتافت - درینولا بیمن عزم شاهزاده ولی عهد و همن کردن راجه بکرماجیت این عقده دیو کشا صورت انحلال گرفت

سال شانزدهم جنت مكاني بصير قلعه تشریف برده شعائر اسلام
جاري ساخته اساس مسجد گذاشت *

آن قلعه بر فراز کوه مرتفع واقع است - در کمال استحکام
بیست و سه برج و هفت دروازه دارد - و دور اندرون آن یک
کروه و پانزده طناب است - طول ربع گروه و در طناب - و عرض
از بیست و در طناب زیاده و از پانزده کم نیست - و ارتفاع یکصد
و چهارده ذراع - در حوض کلان اندرون قلعه واقع است - نزدیک
شهر بتخانه مهمانی است - که بدرگا بهراني مشهور - و آن را
نمودار ایزدي دانند - و از در دست زیارت آیند - و کام دل
بر گیرند - شگفت آنکه بخواهش رائي زبان ببرند - برخی را
در چند ساعت و طایفه را در یک در روز باز درست شود
اگرچه حکمت پیشگان زبان را رویخته پذیرند لیکن بدین زودي
بس شگرف - و او را در افسانها هم خوابه مهابدو بر گذارند
و دانایان این گروه قدرت او را بدین نام بر خوانند *

گذارش چنین رود - که از دید نا ملائم خود را از هم
گذرانید - و بیکر او چهار جا افتاد - سر و بعضی اعضا در
شمالی کوه کشمیر در طرف کامراج - آنرا اساردها نامند - برخی
نزد بیجاپور دکن - آنرا تلجا بهراني نامند - گویند آنچه
بخار رفت نزدیک کانو اولکا میجا زبان زد - و آنچه بر جای
خود ماند آنرا جالندهري گویند - و این سرزمین پذیرند

در نزدیک آن چند جا مشعل آسا شعله برزند - و برخی
 بسان پیه سوزد - و آنرا جالا مکھی نام کنند - و مردم بزیارت
 روند - و گوناگون اجناس بشعله در دهند - و ازان خجستهگی
 چشم دارند - بر فراز آن والا گنبدی اساس نهاده - هنگامه شگرف
 فراهم آید - همانا معدن گوگرد است - و عامه خارق پندارند
 و عوام اهل اسلام نیز فراهم آیند - و برخی بدماشا در شوند *
 و بعضی چنان بر سرایند که چون زن مهادیو را عمر بهر آمد
 از غایت دلبستگی نعش او را مدتی با خود میگردانید - چون
 ترکیب عنصری او متلاشی شد هر عضو در جائی از هم
 فرو ریخت - در خور شرافت آن عضو تعظیم آن مکان نمایند
 چون سینه (که نهبت بهایر اعضا شریفتر است) در اینجا
 افتاد آنرا نهبت بجاهای دیگر گرامی تر دارند - و بعضی
 برانند که سنگی (که در باستانی ایام معبود کفار بود) آنرا
 اهل اسلام برداشته در دریا انداختند - و پس ازان برهنه مزور
 بنام آن سنگ دیگر نمود کرده - راجه از ساده لوحی
 یا بطمع زر (که از نذران فراهم آید) بدان گرائیده بعزت
 و حرمت آن سنگ را درین موضع نصب ساخت - و از سرنو
 دربان ضلالت فروچید - و قریب است باین آنچه در کتب توارنج
 نقل کرده اند - که چون سلطان فیروز شاه بدانجا رسید شنید

که برهمنان آنجا از هنگامی (که سکندر ذوالقرنین اینجا آمده)
 صورت نوشابه را تراشیده معبود خود ساخته اند - سلطان صورت
 نوشابه را گرفته بمدينه منوره فرستاد - در شارع عام انداختند
 که بی سپر زایران شود - صاحب فرشته آورده که درین بتخانه
 یک هزار و سه صد کتاب از براهمه سلف بود - سلطان فیروز شاه
 دانشوران آن طایفه را طایب نموده لخته را ترجمه نمود - ازان
 جماعه عزالدین خالدهانی (که از شعرای آن عصر بود) کتابه
 در حکمت طبیعی و شگون تفاوت در سلک نظم کشیده دلائل
 فیروزشاهی نام کرده - الحق آن کتابه ست متضمن اقسام
 حکمت علمی و عملی *

بالجملة چون راجه بکرماجیت بعد از فتح کانگره در سال
 پانزدهم با فوج شایسته بخدمت شاهي پیوست در همان ایام
 خبر رسید - که دنیاداران دکن از کوتاه اندیشی باستماع انتهاز
 الوبه پادشاهی بسیر کشمیر (که اقصای ممالک و از مستقر
 خلافت دور است) پا از حد خویش فرا تر گذاشته
 سیما ملک عذیر - که مضافات احمد نگر و برار متصرف شده
 و بندهای پادشاهی (که در مکر فراهم آمده با غنیم
 زن و خورده می نمودند) از کمی آذوقه بیالاپور آمده آنجا
 نیز پای ثبات نتوانستند افشرد - بیرهانپور شتافته بخانخانان
 پیوستند - و غنیم ملک پادشاهی را تاخذة بیرهانپور را گرد گرفت

لهذا بند و بهست ولایت پرفتن دکن منحصراً در توجه شاهزاده
 وای عهد دانسته در همین سال سنه (۱۰۳۰) هزار و سی
 هجری با امرای عظیم الشان رخصت یافت *

شاهزاده پس از رسیدن برهانپور پنج فوج سی هزار سوار
 بسرکردگی داراب خان و عبد الله خان و خواجه ابوالحسن
 و راجه بکرماجیت و راجه بهیم باستیصال مخالفان تعیین فرمود
 اگرچه بظاهر سرداری کل بنام داراب خان بود لیکن در معنی
 کارفرمایی جمیع افواج بر راجه بکرماجیت تعلق داشت - راجه
 در عرض هشت روز از برهانپور بکهرکی (که اقامت گاه نظام شاه
 و ملک عنبر بود) شتافته عمارات آن معموره را از بیخ و بن
 برکند - ملک عنبر چون چهره ارباب در آئینه حال مشاهده نمود
 باظهار ندامت و فروتنی بر راجه توسل جست - و قرار یافت
 که چهارده کرور دام تنم محالات موبه دکن (که در تصرف
 دکنیان مانده) بلا اشتراک با سایر حدود متعلقه پادشاهی
 را گذاشته پنجاه لک رپیه از عادلشاهی و قطب شاهی
 پیشکش سرانجام نموده (ارسال دارد - و راجه با جمیع عساکر
 بقصبه تمرنی معارفت نموده متوقف شود - راجه حسب الحکم^(۲)
 شاهی متصل قصبه مذکور بر کنار رودخانه مشهور بکهرک پورنا
 سرزمینه پهنیده در غایت استحکام قلعه از سنگ و آهن

اساس نهاد - و آنرا بطفرنگر موسوم ساخته ایام برشکال دران
مکان گذرانید *

چون خاطر شاهزاده از ضبط و نسق دکن مطمئن گشت زمانه
بازی دیگر بر روی کار آورد - تفصیلش آنکه چون نور جهان
بیگم تساط تمام یافت و قبض و بسط مهام ملکی و مالی
باختیار او در آمده جزاسم بی مسمای پادشاهی بر جنت مکانی
نماند بیگم از دور اندیشی بدان خیال افتاد - که درین هنگام
(که بیماری جنت مکانی بامتداد کشیده) اگر بحسب تقدیر
سانحه ناگزیر رو دهد خلافت بشاهزاده ولی عهد بر می گردد
هر چند که شاهزاده با روی در کمال اخلاص است اما مجوز این قدر
اختیار و اقتدار چگونه خواهد شد - پس دختر خود را (که
از شیر افکن خان داشت) بساطان شهریار (که کوچک ترین
اخلاف سلطنت بود) منسوب کرده در مقام تربیت او گردید
و با شاهزاده وایعهد طبل مخالفت زده مزاج پادشاهی را نیز
منحرف ساخت - چنانچه دران ایام شاهزاده جهت مهم فدهار
طلب حضور گشت - چون از دکن بماندو رسید پیدر والا قدر
نوشتم - که بنابر گل و لای مالوه تا انقضای برشکال در ماندو
وقفه تربی ملاح گشته - از انجا (که مقابل با شاه ایران اتفاق افتاد)
سامان و سرانجام در خور آن مهم ناگزیر - قلعه (نتهپور) برای
گذشتن محل و قبائل امرا عنایت شود - و موبه لاهور (که

سر راه قندهار (ست) در قبول شاهي قرار يابد - تا سربراهي
آذوقه و ديگر ضروریات بآساني صورت گیرد - و تا انجام و انصرام
این یساق عزل و نصب و برافراختن و انداختن امرا (که
تعیین این یورش باشند) بمن مفوض باشد - تا از اثر بیم و امید
انتظام کارها پدید آید *

بیگم (که منتظر قابو بود) این مدعیات را در لباس نا ملائم
و ناموده چنان دلغشین ساخت که غرض شاهزاده آنست
که سلطنت را بدست خود آورد - و چندان مزاج جنت مکاني را
بشورش آورد که مهم قندهار بغام شهریار قرار یافته جاگیر
شاهزاده راي عهد (که در هندوستان بود) تغیر فرموده امرای
همراهی ایشان را طلب حضور نمود - با وصف آنکه جنت مکاني
بقبحاحت این امور را می رسید اما غیر از استرضای بیگم
چاره نداشت - هرچه او میگفت بعمل می آمد - تا آنکه
از طرفین کار بغوج کشی رسید - از آن طرف جنت مکاني از دهلي
عبور فرمود - و ازین جانب موکب شاهي بمقام بلوچ دور
پیوست - و مسافت ده کوزه بیش نماند - مقربان شاهي متفق
شده عرض کردند که کار از اصلاح در گذشته - جهانگیری بمدارا
بر نیاید - لشکر ما بکمیت و کیفیت بر لشکر پادشاهي فزونی
دارد - عرصه نبرد باید آراست - شاهزاده جواب داد که ارتکاب
چنین گستاخي (که نزد خدا و خلق ناستوده است) بخود

قرار نمیتوانم داد - اگر چشم زخمی بهحضرت رسد گو فتح من
شود ازین قسم سلطنت و دولت چه بهره - و کدام دل خوشی
خواهد بود - غرض غیر ازین نیست که بدانندیشان فتنه ساز
مالشے بسزا یابند *

پس از مطارحه قرار یافت که شاهزاده با چهار پنج هزار
سوار چهار گروهی جریبی جانب چپ از راه متعارف میل نموده
در مقام کوتله (که داخل میوات است) توقف گزیند - و سه فوج
بسرکردگی داراب خان و راجه بکرماجیت و راجه بهیم مقرر
باید نمود - که بدور لشکر پادشاهی بتاخت و تاراج پرداخته
راه آمد و شد غله مسدود نمایند - یحتمل که صورت آشتی
رخ نماید - چون از جانب پادشاهی آصف خان بهراولی عبدالله
خان در برابر رسید اتفاقا عبدالله خان پیشتر زبان داده بود
که وقت تقابل من بشما خواهم پیوست - و ازین امر غیر از
شاهزاده و راجه دیگرے اطلاع نداشت - درین وقت عبدالله خان
بحسب قرار داد اسب برانگیخت - راجه آنرا دریافته پیش
داراب خان رفت - تا ادرا هم آگاه سازد - ناگاه نوازش خان
پسر سعید خان چغتای (که در هراولی فوج پادشاهی انتظام
داشت) دانست که عبدالله خان بقصد جنگ تاخته - او نیز
با فوج مقابل خود اسبان برداشت - و بر راجه (که با چهار پنج
کس از نزد داراب خان برگشته می آمد) برخورد - غیرت

زنجیر پای عزیمت او گشته بمدافعت پرداخت - تا آنکه کمک
 برسد ناگاه قیر تفنگ از شست قضا پیدایشانی او رسید - و جان
 بجان آفرین سپرد - طرفین دست از کار باز داشته بجای خود
 برگشتند - راجه بمنصب پنجهرزاري ذات و سوار رسیده
 و عمده تر از در سوکار شاهزاده راي عهد کسی نبود - برادرش
 کزهر داس بنیابت راجه در احمد آباد مي بود *

* رای گوردهن سورج دهج *

ساکن کهازي کنار گنگ - گویند در مبادی حال سر دروازه
 کچهري نشسته نقل نویسی مي کرد - و سه چهار آنکه یومیه
 بهم میروسانید - آرزو داشت که درات برنجي میسر شود - نمیشد
 پس از چندے در دیوانی خواجه ابوالحسن تربتی باتفاق هرکرن
 ساکن کنپلا بیتالي^(۲) بازاد نوکري حضور خواجه رفت - او نگاه
 کرده گفت که هرکرن سیاق دان است - اما دزد معام می شود
 و گوردهن بیوقوف - اول را سی رویه در ماهه دستخط کرد - و دوم را
 بیست و پنج - و چون تربت دیوانی باعتماد الدوله رسید گوردهن را
 پنجاه رویه در ماهه کرده بخشی شاگرد پیشه خود ساخت
 پس ازان بخطاب رائی و دیوانی اعتماد الدوله با پیشدستی
 پادشاهی سر برافراخت - و هر روز بر اعتبارش می افزود - رفته
 رفته مدار علیه تمام هندوستان گشته مرجع جز و کل گردید

(۲) در [بعضی نسخه] کنپلا پتسالي - و در [بعضی] کنپلا پتسانی •

حتا که خانخانان سپه سالار بخانه او رفته ملتجي شد *

در سفر گجرات (که جنت مکاني بسير دريای شور متوجه شد) رای گوردهن از دربار بخانه مي آمد - باغواي شريف الملک بخشي سرکار اعتماد الدوله شخصي شمشير در بازي او زد - کاري نشست - ازان روز پايه عزتش ارتفاع ديگر پذيرفت - با آنکه عصمت بيگم منکوحه اعتماد الدوله با او بد بود اصلا در مرتبه او انحطاط رو نداد - پس از فوت اعتماد الدوله صاحب اختيار سرکار نور جهان بيگم گرديد - و در شورش مهابت خان (که دشمن اين سلسله بود) زمانه سازي منظور داشته بار ساخت - مهابت خان جميع مهمات جز و کل را بدو تفويض نمود - گوردهن از بد نژادي و فاحش شناسي در بدخواهي و غمازي خداوندان نعمت شريک گشته بافشاي خزائن و دفائن آنها پرداخت - و خود را رسواي عالم کرد - پس از آنکه اين آشوب فرو نشست آصف خان او را محبوس داشت - پس از مدتي در گذشت - زنش با او ستي شد - اولاد نداشت - قصبه کهاري را که وطنش بود باهاطه پخته و عمارات عالي و راسته و بازارهاي با فضا شهرت ساخته گوردهن نگر نام گذاشت و خانهاي سکنة آنجا را از سرنو پخته و مطبوع ترتيب داده حواله نمود - و محصول آن را برعايای اهل حرفه وقف کرد - هرکه هرچه بکارد فرا گيرد - و گار ماده و گار ميث و ماده اسپ و شتر

و بز و میش در رنگ ایاضیهای ولایت متصل وطن بکنار آب گنگ سرداد - شیر و جغرات و روغن بسیار حاصل میشد و در راه لاهور سرا و تالاب کلان اساس گذاشت - و در متهرا^(۲) این روی آب گوردھن نگر بتخانہ عظیم بذاکود - و در ارجین نیز تالاب و بتخانہ ترتیب داد - غرض کہ جویای نام نیک گشته تصرفات چند نمود - و آئین خیر گذاشت - تا یادگارے درین کہنہ رباط ماند - بشومے کافر نعمتی پس از اسوالش بسرکار آصفجاهی ضبط شد - آب در تالاب خشک و سرا ویران گردید و کہازی و طنش بسید شجاعت خان بارہہ تذخواہ شد - ازان مال و مواشی اثرے پدید نیامد *

* ع *

* نہ از خم نشان نے زخمخانہ *

* راجہ برسنگھدیو بندیلہ *

(۳)

پسر راجہ مدھکر است - از ابتدا بخدمت شاہزادہ سلطان سلیم پیوستہ بفتراک درامت خود را بستہ بود - چون در کشتن شیخ ابوالفضل طریق جرأت پیمود عرش آشیانی مکرر فوجہا برر تعیین فرمود - و در سال پنجاہم بعرض رسید کہ او با قلیلہ مردم سر بصحرای آراگی نہادہ - و افواج پادشاھی دنبال او گرفته اند - چون دیہیم سلطنت بجالوس جنت مکانی زمین گرفت برسنگھدیو در سال اول بمنصب سہ ہزاری سرفرازی

یافت - و در سال سیوم بهمراهی مهابت خان بهم رانا تعیین شده
بعذایت خلعت و اسب چهره عزت برافروخت - و در سال
چهارم همراه خانجهان بهم دکن راهی گشت - و در سال هفتم
از اصل و اضافه بمنصب چهار هزاره ذات دو هزار و دویمت
سوار لوائی کامرانی برافراخت - در سال هشتم از دکن بتعیذاتی
سلطان خرم (که بتادیب رانا امرسنگه مامور شده بود)
شتافت - و باز بدکن رفت - سال چهاردهم (که پادشاهزاده مزبور
بدکن عزیمت نمود) او در جنگ با دکنیان با دوسه هزار سوار
و پنج هزار پیاده مصدر تردد نمایان گردید - و در ایامی (که
فیما بین جنت مکانی و سلطان خرم غبار دوئی برخاست) نامبرده
فوج آراسته بظفر در آورده در سال هیزدهم بهمراهی سلطان
پرویز بتعاقب سلطان خرم مامور گشت *

چون اواخر عهد جنت مکانی کارها بآرای دیگران محول بود
و بازار کارسازی گرمی داشت او بدستاوز رشوت دست تظارل
بتعلقات زمیذاران گرد و پیش دراز ساخته ملکه وسیع سیر حاصل
بتصرف در آورد - و ثروت و مکننت از بجائے رسید که هیچ
یک از راجهای هندوستان را میسر نبود - و در سال بیست
و دوم مطابق سنه (۱۰۳۶) هزار و سی و شش هجری بساط
زندگی در نوردید - بتخانه واقع متها (که در عهد عالمگیری
مسجد ساخته اند) از مستعدثات برسنگه دیو امن - چون

فقیح نیکو خدمتی او در درگاه جنت مکانی درست نشسته بود
از بے پروا مزاجیها پاس خاطر شقاوت ذخائر او را بر حفظ
شریعت غرا مقدم داشته باجازات تاسیس این دیوخانه آن
ضلالت کیش را خوشدل نمود - او بخرج سی و سه لک روپیه
در کمال صافیت و استواری مرتب ساخت - خصوص در تزئین
و پرکاری مبالغه بکار برد - و در اوندچهم نیز عمارات عالیه
(که در فصحیت و وسعت و زیب و زینت مزین تمام بر منازل
دیگران دارد) ساخت - میما بتخانه ایست پهلوی حویلی او
در کمال ارتفاع و عظمت - مبلغ کلی صرف کرده - و تالاب شیرساگر
(که محیطش پنج و نیم کره‌هی پادشاهی ست) و تالاب سمندرساگر
(که درش بیست کره) واقع در پرگنه متها - و درین محال
(۲) قریب سه صد تالاب به‌طور است - پسران بسیار داشته - از انجمله
چهار سنگه و چهار سنگه اند - که احوال هر در جداگانه
تقریم یافته *

* رستم خان شغالی *

یوسف بیگ نام - بمیامن تربیت و التفات شاهزاده شاهجهان
از پایه قلعچیکری و احدی بوالا مرتبه امارت برآمده از منصب
(۳) سه یستی بمنصب پنج‌زاری ترقی نموده صاحب علم و نقاره
ساز

(۲) نسخه [ب] به‌طور داشت (۳) در غیات اللغات آورده که دویت

خاص بمعنی در صد است و درین قیاس جاری نیست *

گردید - و در ایام شاهزادگی از ارکان دولت ایشان بوده بنیابت
صوبه دارى گجرات اختصاص داشت - چون سال هیزدهم جهانگیری
افواج پادشاهی بتعاقب شاهزاده ولیعهد بکتل چانده (که داخل
مالوه است) رسید از سطوت شاهی جرأت عبور گریوه نداشته
میخواستند - که ایام برشکال آنطرف کتل مذکور بسر برند
ستم خان باتفاق بهاء الدین توپچی (که از نوازش شاهی
خطاب برتنداز خانی یافته) از راه نمکهرامی و حق ناشناسی
بمهابت خان سپه سالار پادشاهی نوشت که بے توقف روانه
شوند - که در هنگام تلافی فوج را برهم زده بشما ماحق میگردم
لهذا مهابت خان چیره گشته از گریوه چانده عبور نمود - شاهزاده
شاهجهان (که در ماندو طرح اقامت انداخته بود) ستم خان را
(که پیش آهنگ فدوریان در سمت اخلاص و سرآمد برگزیده های
دولت بود - و مردانگی و کاردانی او دلغشین) سردار لشکر
ساخته بوسم منقلا روانه فرمود - و فوجی از لشکر دکن را
بعنوان برگیری درگماشت - آنها در عرصه دو روز کار بر لشکر
پادشاهی دشوار ساختند - روز سیوم مقرر بود که شاهزاده
خود بفوج منقلا پیوسته بر اعادی لوائی نصرت برافرازد - که
یوسف شغالی حقوق پرورش و نمک خوارگی بر طاق نسیان
گذاشته خاک بے حقیقتی بر فرق روزگار خود بیخت - و راه
کافر نعمتی سپرده بمهابت خان پیوست - ناگزیر از گریختن سردار

انتظام فوج برهم خورده سررشته جمعیت از هم گسیخت - و هرگاه چنین بیوفائی و وقاحت از چنان احسان پرورده مشاهده نمود دیگر بکه توقع - و کدام امید - شاهزاده را اعتماد برکے نماند مراجعت بدکن اصلح وقت شناخت - بسوخت از آب نبرده عبور فرموده چنده در برهانپور رنگ سکونت ریخت - رستم خان بواسطت مهابت خان در امرای جهانگیری انتظام یافت چون شیوه ناستوده بیوفائی و نا حق شناسی همه وقت مذموم و صاحب آن همه جا مشوم و ملوم است در سرکار پادشاهی چندان شدت نکرده از درجه اعتبار ساقط بود - چون نوبت سلطنت باعی حضرت رسید پیدایش کردار نکوهیده خود از جاگیر و منصب برطرف گشته از غایت پریشانی و افلاس احوالش بنکال و خسار کشید - دریزد که فردوس آشنایی با هیچ کس از امرای پادشاهی (که مصدر گستاخیا شده بودند و بدن اخلاقیها از آنها مشاهده نمود) در پی تلاقی نشد مگر با رستم خان که آخرها کارش بجائی رسید که اسب سوار و خدمتگار نداشت - کوچه گردی میکرد - تا در گذشت *

* رانا کون *

پسر رانا امرا بن رانا پرتاپ عرف کیکا بن رانا اودیسنکهه بن رانا سانکا زمیندار مپوار است - که اُلکائے ست از صوبه اجهیر سرکار چیتور از - ده هزار ده بدو گراید - درازا چهل کرده

بهذا سي و سه گروه - سه قلعه معتبر دارد - چيتور حاکم نشين
 کوبنهامير مانندل - سردار بومي را پيشتر راول گفته - و از دير باز
 رانا - از قوم کهاوت - چون بموضع سيسود نگاه ساختند پس
 بهيهوديه زبان زد - خويشتن را از نوان نوشيروان عادل بر شمارند
 بزرگ نياگ اينها از بوقلمونی زمانه بملک برار افتاد - و بمزبافى
 نرناله معروف گرديد - چون نرناله بتصرف غنيم آمد ^(۳) بانا نام
 خود سالي را مادرش ازان مفسد گه بر آورده بميوار رسيد - و براج
 مذلایک بهيل پناه برد - چون جواب شد بذخچير افکني
 نام بر آورد - و از معتمدان راجه گرديد - و پس از فوت او
 بمسند راجگي قدم گذاشت - رانا سانکا از اولاد اوست - که
 در سنه (۹۳۳) فهد و سي و سه هجري بانفاق راجهای ديگر
 یک لک سوار فراهم آورده با فردرس مکاني جنگ نموده شکست
 يافت - در سنه (۹۳۴) فهد و سي و چهار ^(۴) باجل طبعي
 در گذشت - رانا اوديسنگهه جانشين او شد *

در سال دوازدهم جاوس چون عرش آشياني متوجه قابيه
 بهران سلطان محمد ميروزا (که در صوبه مالوه غبار انگيز
 فساد بودند) گرديد پس از وصول بدهول پور نظر برينکه
 شورش طلبان مالوه غافل باشد بر زبان پادشاه گذشت - که

(۲) در [بعضی جا] نرناله آمده (۳) در [بعضی نسخه] بانا نام (۴)
 [ب] [چهل و چهار]

اکثر راجهای هندوستان فیضیاب ملازمت گردید - مگر رانا
 قاجال در خواب غفلت است - الحال ایلغار نموده سرزنش
 در کنار او خواهم نهاد - و التفات بجانب سکت سنگهه پسر
 رانا اودیسنکهه (که در ساک بندهای دولت انتظام داشت)
 نموده فرمود - که می باید از تو درین یساق خدمت شایسته
 بظهور آید - و اگرچه بظاهر تقبل نمود اما اندیشه مزدگشته
 راه فرار گزید - از سانحه گریختن او تنبیه رانا مصمم گردید
 اول قلعه سیوی سوپر و قصبه کوهه تھانه نشین شده قلعه^(۲)
 مانند و رامپور نیز مفتوح گردید - و نواح اودیپور پی سپر
 عساکر پادشاهی گشت - قلعه چیتور پس از امتداد محاصره
 بتصرف در آمد - رانا در شعاب جبال مخفی گردید - ظاهرا
 بعد چنده رانا اودیسنکهه بدیار عدم شدافت - و رانا پرتاپ
 بجای او نشست - چنانچه شیخ ابوالفضل در اکبرنامه می نویسد
 که سال هیزدهم چون کنور مانسنگهه تنبیه زمیندار درنگر پور
 نموده در نواحی اودیپور رسید رانا لوازم استقبال بجا آورده
 خلعت پادشاهی را بادب در بر کرد - و با کنور مراسم گرمجوشی
 مرعی داشته عذر تقاعد از آستانبوسی پیش آورد - در همین
 سال رانا پسر کلان خود امرا نام را با راجه بهگوننداس^(۳)
 (که از ایدر برآمده بآن نواحی پیوست) همراه ساخت

و انواع چاپلوسی بکار برده قرار داد - که بعد صفح زلات
 من هم عازم بساط بوس خواهم شد - و با راجه تودرمل (که از
 گجرات می آمد) نیز برخوردی اقسام فروتنی ظاهر نمود - امرا
 بعد (سیدن حضور در سلک بندها منتظم گردید - و در سال
بیست و یکم کنور مانسنگه بتادیب رانا پرتاپ مامور
 گردیده بماندلگده رسید - بعد فراهم آمدن افواج روانه
 کونده شد - پس از تلافی فریقین جنگ عظیم در پیوست
 و شکست بر فوج رانا افتاده وادی فرار پیمود - و در همین
 سال خود پادشاه نیز در آن نواحی رفته چون رانا بشعاب جبال
 پناه جست فوجی بتعاقب او تعین نمود - سال چهل و یکم
 جاوس اکبری رانا پرتاپ فوت کرد - امرا بجای او نشست
 بعد جاوس جنم مکانی سلطان پرویز با جمعی از امرا
 بهمم او تعین شد - که او خود با کرن پسر کلان او بملازمت
 برسد - درین ضمن (که بغی سلطان خسرو (داد) باگه پسر
 خرد خود را همراه شاهزاده داد - و پس از آن عبدالله خان
 فیروز جنگ و دفعه دوم مهابت خان بتادیب او دستوری
 یافتند - اما هیچ صورت نگرفت - تا آنکه آخر سال نهم سلطان
 خرم با جمعی برین کار رخصت یافت - شاهزاده رفته تهاجمات
 متعلقه او را تهانه نشین پادشاهی ساخته کار برو تنگ گرفت
 ناچار بعجز گرائیده شاهزاده را دریافت - و کنور کرن پسر کلان

خود را همراه ساخت - کنور کون ملازمت خسروانی دریافت
 بعطای خلعت و شمشیر مرصع سرفراز گردید - و برای دفع
 وحشت او هر روز بگونگون عنایات از هر قسم و از هر باب
 مورد مرحمت شد - و در سال دهم بعطای منصب پنجهزاری
 پنجهزار سوار چهارگ اعتبار برافروخت - و رخصت وطن یافت
 یستر جگت سنگه ولد کنور کون باستانبوسی مشرف گشته
 خلعت عنایت پوشید - سپس باتفاق هرداس جهاله بوطن
 مرخص گردید - سال یازدهم کنور کون بحضور (سیده سرمایه)
 شانکاهی اندوخت - و باز دستوری تعلقه یافت *

و چون سلطان خرم بهم دکن نامزد گردید رانا امر سنگه
 و کنور کون حصول ملازمت پادشاهزاده نمونه نبیره خود را
 با هزار و پانصد سوار همراه نمود - و در سال سیزدهم چون
 جنت مکانی از گجرات عذاب انعطاف بجانب اکبرآباد ارزانی
 داشت پس از ورود موکب در حوالی تعلقه رانا کنور کون
 بدولت زمین بوس فایز گردید - و سال چهاردهم رانا امر سنگه
 ودیعت حیات سپرد - جنت مکانی کنور کون را ب خطاب رانائی
 و ارسال خلعت و اسب و فیل سرفراز نمود - در سال هیزدهم
 جگت سنگه پسر رانا کون بحضور آمده جبین نیاز را
 بآداب اخلاص روشن ساخت - و یستر رخصت تعلقه یافت
 و در ایامی (که فردوس آشیانی بعد فوت پدر از چنیر عازم

اکبر آباد گشته بزد یک تعلقه او (رسید) رانا کرن بحصول ملازمت مشمول گوناگون عواطف گردیده بمحالی تعلقه کامیاب شد و چون سال اول جلوس فردرس آشیانی مطابق سنه (۱۰۳۸) هزار و سی و هشت هجری رانا کرن رخت زندگی بر بست بجکت سنگه پسرش خطاب رانائی و منصب پنج هزار پنج هزار سوار و در جاگیر وطن مالوفه قسمی (که سابق ببرزگانش بود) مرحمت گردید - در مهم خانجهان کودی (که پادشاه عزیمت دکن فرمود) پانصد سوار او همراه ارجن نام عمومی رانا جکت سنگه در رکاب بود - و گاهی راجکنور پسر تیکه او بملازمت می پیوست - و قرار یافته بود که همواره پانصد سوار او با معتبره تعینات تعلقه دکن باشد - و از پیشگاه سلطنت هم عنایت جواهر و خلعت و فیل و اسب بار میشد - سال بیست و ششم رخت زندگی بعدم سرا برد بر اکنور خطاب رانا راجسنگه و منصب پنج هزار سوار و دکن در جاگیر مرحمت گردید *

چون در حیات رانا جکت سنگه بعرض پادشاه (رسید) که او مرمت قلعه چیتور شروع نموده حال آنکه قرار داد از سابق این بود که رانا اصلا بممرمت قلعه مزبور نپردازد (پادشاه که را بخبر گیری این معنی تعیین فرمود - پس ازان که زبانی او دریافت شد) که یک دو دروازه را از هفت دروازه او

که ضایع افتاده بود باستحکام درست نمود) سال بیست و هشتم سعد الله خان با جمعی بانهدام قلعه مزبور و تخریب و تصرف تعلقه او تعیین شد - و چند پرگانه تهانه نشین مردم پادشاهی گردید - رانا راجسنگه بسلطان دارا شکوه رجوع آورده شیوه ضعیف نالی برگذار - و بر طبق حکم خسروانی فرستادن پسر تیکه خود و بر انداختن آنچه از قلعه چیتور ترمیم یافته باشد قبول کرده درخواست نمود که تعلقه او از پادشاهی لشکر پادشاهی مضمون ماند - لهذا سعد الله خان بتخریب قلعه چیتور پرداخته برگردید - رانا پسر کلان خود را که شش ساله بود با معتمدان خود بهارگه سلطنت (که رنق افزای دارالخیر اجمیر بود) با پیشکش فرستاد - پادشاه بعد ملازمت بخاعت جواهر و فیل و اسب برنواخته چون ظاهر شد (که رانا هنوز برای او نامه معین نکرده) بخطاب سبهاگ سنگه (۲) موسوم فرمود - و پس از رخصت تاکید مدور یافت که پسر خود را با پانصد سوار بدکن روانه نماید *

و چون تخت جهانداري بجلوس اورنگ زیب پادشاه رنق تازه گرفت رانای مذکور بعنایت خاعت سربلند گردید و سال بیست و دوم (که اجمیر مهبط ایات پادشاهی بود) رانا راجسنگه کنور چپسنگه پسر خود را بعد استمزاج بملازمت

فرستاد - و پس از روزی چند بانعام خلعت و سرپیچ مرصع و اسپ و فیل ممتاز شده رخصت دطن یافت - در همین سال چون گرفت و گیر جزیه منظور خاطر پادشاه شد بیدلی راجپوتیه علاوه توحش فطری گردیده سر نخوت خاریدن گرفتند لهذا سال بیست و سیوم از اجمیر بعزم گوشمال رانا عزیمت اودیپور پیش نهاد خاطر گردید - چون رانا اودیپور را خالی گذاشته راه فرار بیمود فوجی بسر کردگی حسین علی خان^(۲) بتعاقب او تعیین شد - و بساتر محکم اعظم شاه و سلطان بیدار بخت نامزد شدند - و پس ازان (که ملک رانا لکدکوب عساکر فیروزی گردید) او از دطن مالوفه بر آمده بے ملجا و مارا گشت - سال بیست و چهارم دست ضراعت ایدامن شفاعت شاهزاده زده برگذنه ماندل و بدهنور در عوض جزیه بسرکار پادشاهی گذاشت - و پس از پذیرائی ملتزمات بر قلاب راج سمندر آمده شاهزاده را دید - و ببدلی خطاب رانا و منصب پنجزاری پنجزار سوار سرمایۀ شادمانی اندوخت و در همین سال چشم از تماشاگاه هستی بریست - خلعت تعزیت از پیشگاه خسروانی برانا جیسنگه پسرش مرحمت گردید *

* راورقن هادا *

پسر راور بهوج هادا ست - بتقصیرت (که از پدرش بعمل آمد)

(۲) در [بعضی نسخه] حسن علی خان (۳) نسخه [ب] خسروی *

چندے مورد عتاب جنت مکاني بود . سال سيوم بحضور آمده
 مشمول مرحمت شده بخطاب سر يازد رای نامور گرديد . سال
 هشتم بهمهراهی سلطان خرم بهم رانا امور سنگهه تعين يافت
 و سال دهم تعيذات مهم دکن گشت . و پستتر بافاضة درخور
 سرفراز شد . سال هيژدهم پس ازان (که مزاج جنت مکاني
 نسبت بهسر رشيد يعني شاهجهان بگفته مردم از جارفت
 و کار بمقابله انجاميد . و شاهزاده مزبور از ماندو کوچ کرده
 عبور نريده نمود . و سلطان پريز باثاليقي مهابت خان
 بتعائب مامور شد) او هم تعيذات يساق مسطور گرديد . و پس
 از گذشتن از نريده چون شاهجهان از حدود تالگانه جانب بنگاله
 رفت و سلطان پريز بموجب حکم پدر عازم صوبه بهار شده
 مهابت خان او را سال نوزدهم بحراست برهانپور گذاشت
 چون معاودت شاهجهان از بنگاله بسمت دکن زبان زد شد
 صومى اليه عزيمت نمود که از شهر برآمده بمقابله پردازد
 بعد رسيدن اين خبر بجنت مکاني فرمان صدر يافت . که
 قارسيدن کمک بنگهبانی شهر همت برگمارد . و زنهار بجنگ
 بيرون بلده اقدام نمايد . سال بيستم چون شاهجهان متصل
 ديوانگنون مضاف بالاگهات برار برآمده ياقوت خان حبشي را
 با فوج غنير همراه گرفته متصل برهانپور رسيد لعل باغ را
 معسکر ساخت . و از یک طرف عبدالله خان بهادر ر از

جانب دیگر محمد ثقی سیم ساز مخاطب بشاه قلی خان را
 بمحاصره مقرر نموده حکم یورش کرد - تا آنکه شاه قلی
 خان با چهار صد کس غالبانه بشهر در آمده بچپوتره کوتوالی
 نشسته غذای گردانید - که دور دور شاهجهان است - سر بلذ
 رای در مورچلهای طرف دیگر بود - پسر خود را فرستان
 از جنگ کرده هزیمت یافت - راو مزبور فیل جکاجوت پیش
 کرده در چوک جنگ پیوست - و داد مردانگی داد - محمد
 ثقی (که از امداد مایوس بود) بقاعه در آمد - و عهد گرفته
 او را دید - گویند راو رتن وقت جنگ این حرف سر زبان
 داشت - مرشان یعنی من می میوم *

بالجمله چون بنابر قرب وصول سلطان پودیز با فوج گران
 (که بموجب حکم پادشاه از آله آباد عازم دکن گردیده بود
 و بیماری صعب درین ضمن بمزاج شاهجهان عارض شد)
 کوچ کرده بدلاگهات (دهنکپوره) رفت سر بلذ رای بمنصب
 پنجهزاری ذات پنجهزار سوار و خطاب رام راج (که در دکن
 خطابه بالاتر ازین نمی باشد) مورد مراحم گردید - پس از
 هلاوس فردوس آشیانی سال اول از بونیدی وطن خود آمده
 بتقبیل سده سنیة سلطنت پرداخت - و بعد از آن خلعت
 و جمده مرصع و منصب پنجهزاری ذات و سوار سابق و علم
 و نقاره و اسپی با زین مطلا و فیل لوای عزت برافراشت

و در همین سال بهمراهی مهابت خان خانخانان بنابر گوشمال
 اورنگیه (که جانب کابل غبار فسان برانگیخته بودند) دستوری
 یافت - و سال سیوم با جمعی سرکردگی بزام در قرار یافته بسمت
 قلنگانه نامزد شد - و حکم بصدر پدوست که در برگشته باسم
 قوابع برار توقف نموده بقاپو تسخیر ملک قلنگانه بعمل آرد
 و راه آمد و رفت مفسدان شورش انگیز مسدود سازد - و چون
 کشایش ملک مذکور حسب درخواست نصیری خان بزام خان
 مزبور قرار گرفت او حسب الطاب بحضور آمده سعادت بار
 اندوخت - و پس ازان (که سرداری فوج دکن بزام یمن الدوله
 آصف خان مقرر شد) راو مذکور بتبعذاتی خان مزبور چهارم
 اعتبار برافروخت - و سال چهارم مطابق سنه (۱۰۴۰) هزار
 و چهل هجری در لشکر بالاکهاست پیمانه زندگی او لبزرگشت
 ستر سال (که نبیره و جانشین او بود) و ماهو سنگهه پسر دوم
 فراخور حال مشمول مرحمت پادشاهی و مورد تسلی شدند
 احوال هریک جدا گانه نگارش یافته *

* رאו سور بهروقیه *

پسر زای رایسنگهه رانهور زمیندار بیکانیر است - تا آخر
 عهد جنت مکانی بمنصب سه هزار و دو هزار سوار رسیده سال
 اول جلوس فردوس ایشیانی چون بملازمت پادشاهی کامیاب
 شد از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار و دو هزار و پانصد

سوار و عطای علم و نقاره نوازش یافت - و همراه مهابت خان خانخانان بدفعیۀ نذر محمد خان (که بر کابل فوج کشیده بود) تعیین گردید - چون بیش از رسیدن اینها نذر محمد خان از آن نواح بدر شده رفت اینها بموجب حکم مراجعت نمودند - پشتر همراه عبدالله خان بهادر بمالش ججهار سنگه (که بتوهم باطل از حضور فرار نموده بود) رخصت پذیرفت و سال دوم بتعاقب خانجهان لودي (که بوسواس بیجا از اکبرآباد راه گریز سپرده بود) دستوری یافت - و سال سیوم در سه فوج (که بتخریب ملک نظام الملک تعیین شده) او بهمراهی شایسته خان نامزد گردیده باضافه پانصد سوار ناموزی اندرخت - در جنگ متصل بیر (که اعظم خان بر خانجهان لودي تاخته بود) مصدر ترددات شد - سال چهارم مطابق سنه (۱۰۴۰) هزار و چهل هجری پای بزاریۀ عدم کشید پادشاه کرن پسرش را بمنصب دو هزار سوار و خطاب داری برنواخته بیکانیر وطنش در جاگیر او عنایت فرمود و ستر سال نامی پسر دیگر او را بمنصب پانصدی دریست سوار سرمایۀ مفاخرت بخشید - احوال راو کرن جداگانه سمت ترقیم یافته *

* راجه بهارتهه بنديله *

فبیرۀ رام چند پسر راجه مدهکر است - جنّت مکانی را

چون پاس مراعات بر سنگهدیو بیش از بیش بود اواخر سال
جلوس آن پادشاه عبدالله خان از کالپی (که در جاگیر داشت)
روز دسهره بتیز گامی بر اوندچھے دزید - و رام چند را (که
دران زمین قلب شیوہ فتنہ انگیزی داشت) دستگیر ساخته
سال دوم مسلسل بنظر پادشاه در آردن - پادشاه بند از پای او
برداشتہ و بعزایت خاعت بر نواخته بر اجه پاسو سپرد - کہ
ضامن گرفته بگذارن - ازان روز اوندچھے بر اجه بر سنگهدیو
قرار گرفت - سال ^(۳) چہارم دخترش حسب مرض او داخل محل
خسروانی گردید - چون او بعدم سرا شتافت سال ہفتم بہارتھے
نبیرہ او بمنصب در خور و خطاب راجگی چہرہ عزت بر افروخت
پس از گستاخی (کہ در کنار آب بہت از مہابت خان بوقوع آمد
و آخر ثبات پای نورزیدہ گام فراخ بر زدہ راہ تعلقہ رانا
پیش گرفت) امر (کہ در تعاتب او از حضور جنت مکانی
تعین شدہ باجمیر رسیدہ متوقف بودند) نامبردہ از انجملہ
بود - درین ضمن چرخ دوار بوقلمونی نمود - و زمانہ رنگ دیگر
ریخت - جہانگیر پادشاه بعالم بقا خرامید - و رایات شاہجہانی
رونق افزای ساحت اجمیر شد - او بملازمت شتافتہ بإضافہ
پانصدی پانصد سوار از اصل و اضافہ بمنصب سہ ہزاری
در ہزار و پانصد سوار و عطای علم و اسب کامیاب گشت

سال اول بموجوداری آقاره و مضافات آن (که در خالصه شریفه بود) و بعد چندے بعطای نقاره سربلذد گردید - سال دوم همراه خواجه ابوالحسن بتعاقب خانجهان لودی و سال سیوم باتفاق رادرتن هادا بتسخیر تلنگانه مامور شد - بستر باضافه پانصد سوار نوازش یافته همراه نصیری خان در محاصره قلعه قندهار دکن تردد شایسته نمود - چون بر محصوران کار تنگ شد باستصواب او آمده قلعه سپردند - سال چهارم بملازمت حضور رسیده باضافه پانصدی ذات از اصل و اضافه سه هزار و پانصدی سه هزار سوار بلذد مرتبه گردید - بستر بکراست سرحد تلنگانه مقرر شده سال ششم قصبه دکلور را با عیال بولا (که از جانب حکام دکن قصبه مزبور بذاوبرده و سیدی مفتاح متعلق بود) بدست آورد - چون این معنی بهمع اعلی حضرت رسید او را از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار و سه هزار و پانصد سوار برنواخت - و سال هفتم (که بلذد لاهور معسکر فیروزیه بود) بعرض رسید - که مطابق سنه (۱۰۴۳) هزار و چهل و سه هجری روزگار نامبرده در سرحد تلنگانه سپری شد - پسرش راجه دیبی سنگه است که احوال او براسه قلمی شده *

* راجه ججهار سنگه بندهیل * *

پسر راجه برسنگه دیو است - بعد فوت پدر بخطاب راجگی

و منصوب مغاسب ترقی کرده تا آخر عهد جذت مکانی بمنصب
 چهار هزاره چهار هزار سوار مرقی شده سال اول جلوس
 فردوس آشیانی دولت ملازمت اندوخته بعزایت خلعت
 و جمده و مرصع با بھول کتّاره و علم و نقاره باذن آوازه گردید
 چون در عهد اعلیٰ حضرت سر رشته تحقیق مهمات و تشخیص
 معاملات رونق گرفت او (که مال بسیار فراهم کرده بود)
 خود بیکبار بے محنت بدست آوردن بود (بمقتضای
 الخائن خائف و اھمّ بخاطر راه دانه بااعتماد قلاع حصنه
 و اشجار متراکمه) (که در تعلقه داشت) پس از چند روز
 نیم شب از اکبرآباد فرار نموده باوندچھ پیوسته در تهیه
 استحکام قلاع و فراهم آوردن لشکر شد - چون این خبر بعرض
 پادشاه رسید مہابت خان خانانان با اکثری از امرای حضور
 بر سر او تعیین یافت - و بخانجہان لودی حاکم مالوہ فرمان
 شد - کہ با لشکر آن صوبہ از راه چندیری (کہ جذوب رویہ
 اوندچھه است) بملک او در آید - و بمیدانہ خان بہادر حکم
 رفت - کہ از قزوچ محال جایگیر خود باتفاق بہادر خان روملہ
 و جمعی دیگر رفته از جانب شرقی اوندچھه در آمد کند
 چون ہر سه فوج قریب قلعہ مسطور رسیدہ ہنگام نبرد گرم
 ساختند و قلعہ ایرج ہمسعی عبداللہ خان و بہادر خان و بہار
 سنگھ ہندیلہ متوجہ شد جبھہ سنگھہ ناچار توسل بمہابت

خان جستۀ در خواست صفع جراثم نمود - پادشاه قبول این معذی فرمود - از سال دوم همراه خان مزبور ببارگاه خسروی آمد - خان مذکور فوطه در گردن انداخته هر دو سر فوطه بدست خویش گرفته بدولت ملازمت رسانید - و هزار مهر نذر و پانزده لک (دوبه و چهل فیل (که بطریق جریمه قرار یافته) از نظر گذشته پذیرا شد *

چون سال سیوم پادشاه برای تغبیه خانجهان لودی و پامال ساختن تعلقۀ نظام الملک (که خانجهان را پناه داده بود) عزیمت دکن فرمود و سه فوج بتخریب آن نواح تعیین نمود مشارالیه را بهمراهیان اعظم خان ناظم دکن بر نوشتند و بخطاب راجگی نامور گردید - و پس ازان (که یمین الدوله بهسرکردگی افواج دکن نامزد شد) او با جمعی از مضمبداران بچندارلی مامور گشت - و چون صوبجات دکن بمهابت خان متعلق گردید از چندے همراه خان مزبور مانده پستور رخصت شده بوطن آمد - و بکرماجیت پسر خود را با فوج درانجا گذاشت - و پس از رسیدن بوطن سال هشتم باغواي طبیعت فساد سرشت بر بهیم نراین زمیندار چوراگدهه (که حاکم نشین^(۲) ملک گدهه کنگه است) لشکر برده بعهد و پیمان ادا برآورده با گروه انبوه از عشائر او بقتل رسانید - و قلعه را با نقود

و اجناس او متصرف شد - چون این مقدمه بسمع خسروانی رسید فرمان رفت که ملک مزبور بسرکار را گذارد - و الا بقدر عوض آن از محاللات نواح وطن خود دست بر دارد - و از نقود بهیم نرائین ده لک زیاده بحضور ارسال نماید - و بنوشته وکیل آگهی یافته بکرماجیت پسر خود (که در دکن بود) بر نوشت - که گریخته خود را برساند - لهذا سه فوج سردارمی سید خانجهان باره و فیروز جنگ بهادر و خاندوران بتنبیه آن بد سرشت دستوری پذیرفت - و به پشتگرمی ایضا سلطان اردنگ زهب بهادر هم با شایسته خان و غیره روانه شد چون افواج پادشاهی قریب رسید اول از او ندیده بدهامونی (که ساخته پدر او بود) بستر از اینجا بچوراگده شتافت چون هیچ جا پا قایم نتوانست کرد ناچار با احمال و ائقال بملک راجه دیوگده درآمد - افواج پادشاهی تعاقب کذا میرفت - و مکرر زد و خورد رودان - نقد و مرصع آلات او همه بتصرف غازیان آمد - او خود باتفاق بکرماجیت پسر کلان خود پیاده جنگلستان خزیده بود - طایفه گوند (که دران ملک آبادند) آن هر دو را مطابق سنه (۱۰۴۴) هزار و چهل و چهار هجری بقتل رسانیدند - خاندوران باستماع این خبر سرهای هر دو را بریده نزد فیروز جنگ آورد - خان مزبور بحضور روانه ساخت و تک کور رویه از دفائن او آنچه همراه برداشته بود داخل

سرکار پادشاهی شد *

(۲)

* راجه روز افزون *

پسر راجه سنگرام زمیندار پرگنات مضاف صوبه بهار است در عهد عرش آشیانی چون شهباز خان کذبو بشرتی دیار تعیین شد و عبور فوج پادشاهی بنزدیکی قلعه مهدا (که متعلق باو بود) اتفاق افتاد خان مزبور عزیمت محاصره نمود - او سپردن کلید قلعه را دستاویز حسن اعتقاد ساخت - اگرچه ملازمت نکرده بود اما با حکام آنجا همواره خدمت گذاری نمود (۳) سال اول جلوس جنت مکانی جهانگیر قلی خان لاله بیگ ناظم صوبه مذکور فوج بر سر او کشید - او در جنگ بزرخم تنگ در گذشت - راجه روز افزون از خردی در خدمت آن پادشاه تربیت یافته بشرف اسلام درآمد - سال هشتم بحکومت وطن و عذایت فیل سر بلندی اندوخت - تا آخر عهد آن پادشاه بمنصب هزار و پانصدی هفتصد سوار رسید - سال اول جلوس فردوس آشیانی همراه مهابت خان خانخانان بصوب کابل جهت مدافعه نذر محمد خان والی باغ (که غبار قلعه بلند ساخته بود) و پستر بمالش جبهار سنگهه بندبیله تعیین یافت در سال سیوم بهمرایع اعظم خان در فوج (که سرکردگی آن بنام شایسته خان بود) شتافته باضافه یکصد سوار

نامیه بخت افروخت - و سال چهارم بهمراهی نصیری خان بجانب ناندیر رخصت پذیرفت - و سال ششم برکاب محمد شجاع بیساق دکن نامزد گردیده در محاصره قلعه پریذه چندی از تابینان او بکار آمدند - سال هشتم از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و سوار لوای ترقی افراشت - و در همان سال مطابق سنه (۱۰۴۴) هزار و چهل و چهار هجری بساط هستی در نوردید - پسرش راجه بهروز تا سال سیم جلوس فردوس آشیانی بمنصب هفتصدی هفتصد سوار رسید - و در بساق قندهار و غیر آن تعیین گردید - و در عهد خلد مکان نیز در بودن فوج همراهی شاهزاده محمد سلطان و معظم خان از راه غیر متعارف ببنگاله مصدر متجرا شد - و در محاربات با شجاع (که افواج عالمگیری را در ملک بنگاله رو داده) نیز همراه معظم خان بتقدیم نیکو خدمتیا پرداخت - سال چهارم در کشایش بلاون مضاف صوبه بهار تردد نمایان بتقدیم رسانید سال هشتم حیاتش سپری گشت *

* رحمت خان میر فیض الله *

از منصبداران عهد فردوس آشیانی ست - سال سیوم چون دکن معسکر پادشاهی گردید و سه فوج به تنبیه خان جهان لودی و تخریب قلعۀ نظام الملک دکنی تعیین یافت او بهمراهی راجه گجسنگه معین شد - و پستتر تعینات دکن گردیده

پس از فوت مه‌بخت خان (که ساهو بهونسله بغواج دولت آباد
آمده هنگامه تالان در قصبات و قریات آن نواحی بلند ساخت
و خاندوران صوبه دار برهانپور باران تذبیه او کمر عزیمت
بست) اورا باتفاق مادهو سنگه در بلده مذکور گذاشت - سال
هشتم از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار فرق
اعتبار برافراخت - و پستر در تعاقب چهار سنگه بوندیاه
باتفاق خاندوران مصدر تردد گشته سال نهم باضافه پانصد
سوار و خطاب رحمت خان سرمایه ناموری اندوخت - سال
دهم بعطای علم و رخصت بسرکار بیجاگنده (که در نیول او
بود) لوای شادکامی برافراخت - سال یازدهم از اصل و اضافه
بمنصب دو هزار و پانصد سوار درجه اعتلا پیمود - و در
همین سال مطابق سنه (۱۰۴۷) هزار و چهل و هفت هجری
رخت زندگانی بریست - اسد الله پور او بمنصب شش صدی
شش صد سوار سر برافراخته سال سیم بدار بقا خرامید *

* راجه انوپ سنگه بدکوجر *

مشهور بانیرای سنگهدلن - بدکوجر طایفه ایست از راجپوت
آبایش بروش زمبندارانه میگذرانیدند - گویند جد او بنابر
ذیق معاش بشکار آهو میرفت - و اوقات گذر خود بگوشش آن
می نمود - اتفاقا روزی در بیشه بگمان شیر تغذی انداخت

بیوز پادشاهی (که بآهو سرداده بودند - و دران بیشه مخفی گشته) رسید - از زنگواه و قلاده طلا دانست که از سوکار والا است اورا در چاه افکنده سازش برگرفت - آنها که در سراغ بودند بچاه پی برده دریافتند که کار همان راجپوت است - که پیوسته برای شکار میگرد - بخانه اش شتافته قلاده و زنگواه بجنس برآوردند - و اورا بسته بحضور عرش آشیانی بردند - پس از عرض کیفیت واقعی پادشاه را دلیری و حکم اندازی او پسند آمده در خدمت نگهداشت - و بنابر شوق (که بیروندازی بود) اورا بمنصب در خور ممتاز فرمود - پسرش بیرنارین نیز منصب یافته در رتبه از پدر گذرانید - وادش انوپ چون بسن رشد و تمیز رسید از وفور خدمتگذاری در آخر فرمانروائی عرش آشیانی بدایه سرداری خدمتگاران (که بخواص معبر اند) ارتقا یافت - و در زمان جنم مکانی نیز چندت بهمان خدمت می پرداخت *

سال پنجم پادشاه در پرگنه باری روزه بشکار یوز اشتغال داشت - در اثنای آنکه او باره یعنی جمعی (که در سواری شکار شرف اندوز حضور میباشند) بفاصله از عقب میآوردن خبر شیر قوی هیکل قنومند شفته بدان سو شتافت - و باتفاق مردم باره آن را قبل نما کرده کس بخدمت جنت مکانی فرستاد - پادشاه از فزونی رغبت شکار شیر با آنکه روز آخر

شده بود و فیلان (که از لوازم نخچیر این جاندار جان شکر
 اند) همراه نبودند اسب سوار متوجه آنصوب گردید - و بعد
 دیدن شیر از اسب فرود آمده مکرر تفنگ انداخت - چون
 زخم منکر نبود رفته بنشیب زمینی نشست - از آنجا (که آفتاب
 فرو شد - و همت مصروف بران که شیر شکار شود - و جز
 شاهزاده شاهجهان و راجه رامداس کچهواهی و انوپ سنگه
 و اعتماد رای و حیات خان داروغه آبدارخانه و کمال قراول
 و سه چهار خواص دیگر حاضر نبود) گامی چند پیش
 رفته تفنگی کشاد داد - اتفاقاً درین مرتبه نیز زخمی (که از حمله
 بازدارن) نرسید - از شدت غضب و حدت غیرت غران و خروشان
 بجانب پادشاه دوید - مردم حوالی چنان برهم خوردند که
 از صدمه پشت و پهلوی آنها جفت مکانی یک دو قدم پس
 رفته افتاد - خود می فرمود که از سراسیمگی دو سه کس
 بر سینه من پائهاه گذشتند - دران میان شاهزاده تبار انداخت
 کارگر نیامد - آن درنده خشمناک بانوپ (که پایۀ تفنگ
 خاصه بدست گرفته نشسته بود) رسید - او چوبی که در دست
 داشت بر سرش فرو کوفت - شیر او را بر زمین انداخت
 درین وقت (که سر شیر بجانب پادشاه بود) انوپ سنگه
 یک دست خود را بدهنش داده دست دیگر نزدیک شانه اش
 حمایل کرد - شاهزاده از جانب چپ شمشیر از نیام آخته

خواست بر شانه شیر حواله نماید - دست او حائل دیده بر کمر زن - رامداس نیز شمشیر را رسانید - حیات خان چوبه چند زن - شیر انوپ را گذاشته راهی شد - او (که دستش بسبب انگشترها از کار نرفته بود) از عقب شیر در آمده شمشیر را انداخت - چون شیر رو برگردانید تیغی دیگر بر چهره (سانید) که پوست او را بریده بر چشمها افتاد - در خلال این حال مردم از اطراف هجوم آورده کار انجام یافته شیر را بپایان رسانیدند - انوپ بخطاب انی رای سنگهدان یعنی مالذد شیر و اضافه منصب میباهات اندوخت - چون روزت جنت مکانی بذابر تقریبی برز اعتراض فرمود او فوراً چمدن هر بشکم خود زن ازان وقت مرتبه و اعتبارش افزوده گشت - گاه بسراشکری و صاحب فوجی مامور میگردد - در سال سیوم شاهجهانی چون پدرش ^(۲) بپیر نراین (که هزاری ششصد سوار منصب داشت) بساط زندگی در پیچید انوپ سنگهه بخطاب راجکی بلذ نامی یافت - سال دهم پیمانه زندگی او هم مالا مال گشت - بد منصب سه هزار و پانصد سوار رسیده - از خط و انشا نیز بهره داشت - جیرام ولد اوست - که علیحده مذکور گردیده *

* راجه گجسنگهه *

پسر راجه سوز جسنگهه راتهور است - سال دهم جنت مکانی

همراه پدر خود سعادت ملازمت در یافته پس از فوت او سال چهاردهم بمنصب سه هزارى در هزار سوار و خطاب راجگى چهره امتياز برافروخت - و باضافه اى متواتره مواتقى مدارج عمدگى گرديد - در سال هيزدهم (كه فيما بين جنت مكاني و فردوس آشياني نوبت بفرج كشي انجاميد - و سلطان پرويز با مهابت خان و غيره بصوبه دكن تعين شد) مشارايه نيز بهمراهى شاهزاده متعين گرديد - و اواخر عهد جنت مكاني در دكن گذراننده همراه خانجهان لودي (كه عبور نبرده كرده بعضى محالات صوبه مالوه را بتصرف درآورد) بصوبه مذكور رسيد - چون صيت اقبال شاهجهاني عالم را فرز گرفت از نامبرده جدا شده بوطن خود رفت - و پس از وصول موكب پادشاهي بدار الخلافه آگره سال اول جلوس بدولت پايپوس كام دل براندرخت - چون پدرش خال پادشاه ميشد بعذائت خنعت خاصه و جمدهر مرمع با پهل كناره و شمشير مرمع و بحالى منصب پنج هزارى ذات و سوار (كه در عهد جنت مكاني داشت) و عطاى علم و نقاره و اسپ از طوبيله خاصه با زين مطلا و فيل از حلقه خاصه نوازش نمودن گردين - سال سيوم چون تذبذبه خانجهان لودي (كه رايت طغيان افراخته راه فرار سپرده پيش نظام الماك بحري خود را رسانيده مامن خود قرار داده بود) و بدین تقصير مالش نظام الملك و پامال

ساختن تعلقه او نیز مطمئن نظر اعلیٰ حضرت گردیده از
 دارالخلافه عازم دکن شد و سه فوج بسرداری سه امیر عمده
 تجویز یافت سرکردگی یک فوج بزام راجه مزبور مقرر گشته
 همراه اعظم خان صوبه دار دکن رخصت یافت - که رفته
 ملک متعلقه نظام الملک را ^(۲) پی سپهر اسپان سپاه سازد - و در
 مالش خانجهان دقیقه فرد نگذارد - پس ازان (که سال چهارم
 یمین الدوله برای بیدار ساختن عادل خان دستوری یافت)
 در بهرادی معین شد - و پس از مراجعت ازان ناحیه بوطن
 خود شتافته سال ششم بعثت خلافت پیوست - و مکرر بعنايت
 اسپ با زین مطلا و عطای خلعت خاصه و سال دهم برخصت
 وطن کامیاب شد - سال یازدهم باتفاق پسر جهونت سنگه
 از وطن خود بحضور (سیده سعادت کورنش حاصل نمود - و در
 آخر همین سال دوم محرم مطابق سنه (۱۰۴۸) هزار و چهل
 و هشت هجری دیده جهان بین را از تماشای گلشن زندگانی
 بریست - بدولت قرابت و قرب رتبت و فراوانی سپاه
 و فزونی دستگاه از دیگر راجها ممتاز بود - چون (سم فریق
 راتهور خلاف دیگر راجپوتیه است) [چه با مادر هر فرزند (که
 محبت شوهر بیشتر باشد) او بجای پدر می نشیند اگرچه
 خرد سال باشد از دیگران] و ابتدا بزرگ خانواده راتهور برادی

(۲) در [بعضی نسخه] پی سپهرسم اسپان •

امتیاز داشت و پس ازان (که اود یسنگه در ملازمت مرش آشیانی
براجگی مخاطب شد) قرار یافت که دیگران ازین تبیله براد
موسوم شوند و ازینجا ست که بعد فوت اود یسنگه سورجمنگه
با آنکه از دیگر برادران خرد سال بود بخطاب راجگی معزز
گردید لهذا پادشاه جسونت سنگه را بعنایت خلعت و جمدهر
مرمع و منصب چهار هزاره سوار و خطاب راجگی
حسب وصیت پدرار و مرحمت علم و نقاره و اسب بازین
مظلا و فیل از حلقه خامه بفرخواست - و امر سنگه برادر کلان
جسونت سنگه را (که حسب الحکم با شاهزاده سلطان شجاع
بکابل رفته بود) باضافه هزار سوار بمنصب سه هزاره سه هزار
سوار و خطاب رادی سرفراز گردانید - احوال هر دو جداگانه
فوکریز خامه اخبار طراز گردیده *

* راجه رام داس نرووی *

از منصبداران عهد جنت مکانی ست - سال اول جاوشره
فردوس آشیانی همراه مهابت خان خانخانان بمالش ججهار
سنگه بذیله (که از اکبرآباد فرار نموده علم بغی برافراخته بود)
تعیین گردید - سال سیوم همراه راد رتن هادا بجنت توقف در باسم
مضاف برار و سد راه بودن بر روی افواج دکن دستوری یافت
اواخر سال ششم در رکاب سلطان شجاع بغابر تسخیر پرینده
بصوب دکن رخصت پذیرفته سال هشتم از امل و اضافه بمنصب

دو هزارى هزار سوار تارك مباحات برافراخته همراه سيد خانجهان
 بارهه بتخریب ملك عادل خانیه مرخص گشته سال سیزدهم
 مطابق سنه (۱۰۴۹) هزار و چهل و نه هجرى بخيستى سرا
 در شد . پادشاه امر سنگهه نبيرد اوزا از اصل و اضافه بمصوب
 هزارى ششصد سوار و خطاب راجگى بر نواخته و ميانيت
 حصن نور بدستور جدش باو مفوض ساخته آن نواحى را
 در اقطاع او مرحمت فرمود . سال نوزدهم در ركاب سلطان
 مراد بخش بتسخير بلخ و بدخشان كمر عزيمت بسته سال
 بيست و پنجم همراه سلطان اردنگ زيب بهادر (كه نويت
 درم بيساق قندهار نامزد شده) بدان صوب شتافت . و سال
 بيست و ششم با سلطان دارا شكوه عازم آن صوب گشت
 و ازانجا همراه رستم خان بتسخير بسمت شتاييد . سال سيم
 از اصل و اضافه بمصوب هزار و پانصدي هزار سوار چهره
 عزت برافروخت . و در همين سال با معظم خان بكملك سلطان
 محمد اردنگ زيب بهادر بجانب دكن معين شد . سال اول
 جلوس عالمگيوى دولت ملازمت دريافته پستى همراه پادشاهزاده
 محمد سلطان بتعاقب سلطان شجاع تعيين گرديد . و در كارهاى
 آنجا و مهم ولايت آشام مصدر تردد شد . پستى همراه شمشير
 خان ترين در بيساق افغانه روه قرار يافته بتقدیم نيكو خدمتى
 از اصل و اضافه بمصوب هزارى سه صد و پنجاه سوار توتى

نمود - اختلاف در سرشته منصب موصی الیه (که از عالمگیر نامه ده ساله نقل نموده شد) شاید بسبب کمی (و دادن در منصب سابق او بوجه بوده باشد - یا بنابر غلطی نسخه مرقوم *

* راجه کشن سنگه بهدوریه *

(۲)

بهداور سرزمین سست سه کروهی اکبر آباد - سکنه آنجا بدین لقب معروف اند - قوم سست مردانه و جگدرار - سابق خود سري داشتند - عرش آشیانی سرگروه آنها را ته پای فیل انداخت از آن بعد بربقه فرمانبرداری در آمده نوکری اختیار کردند در عهد پادشاه مزبور مکتمن بهدوریه سرکردگی و منصب هزاري داشت - در عصر جنت مکانی براجه بکرماجیت (که همراه عبدالله خان بهم رانا تعیین شده پست در متعینه دکن قرار یافته سال یازدهم چون فوت شد بهوج پسر او از دکن آمده احراز ملازمت نمود) و در وقت فردوس آشیانی براجه کشن سنگه مذکور تعاقب گرفت - نامبرده سال ازل باتفاق مهابت خان بهم ججهار سنگه و سال سیوم همراه شایسته خان بتخریب ملک نظام الملک دکنی (که خانجهان لودی را پناه داده بود) دستوری یافت - سال ششم در محاصره قلعه دولت آباد و روز تسخیر آن مصدر تردد شایسته شد - سال

(۲) نسخه [ب] بهدوار (۳) در [بعضی نسخه] سرکرده (۴) نسخه

[ب] بهای فیل انداخت *

نهم همراه خانزمان بمالش ساهو بهونسله كمر همك هر بست
 و سال هفدهم مطابق سنه (۱۰۵۳) هزار و پنجاه و سه هجري
 بنیستی سرا در شد - چون فرزنده بجز پسر كنیز نداشت
 بدننگه^(۲) نبیره عم او بعنايت خاعت و از اصل و اضافه
 بمنصب هزاري هزار سوار و خطاب راجكي سربلندي اندوخت
 سال بيست و يكم روزی بكورنش درشن رفته بود - ناگاه فيل
 مست طرف او دوید - و يكی از تابيدانش را بزير دو دندان
 گرفت - راجه از فرط تهور جمدهرے بآن خونخوار حواله نمود
 و بسبب سردادن چرخي آسيده براجه نرسید - و آن شخص
 نیز بسبب در آمدن میان دو دندان محفوظ ماند - راجه
 بعطای خلعت عنایت و معافی پنجاه هزار روپيه منجمله
 پيشکش در اک روپيه (که هنگام تقرر وطن قبول کرده بود)
 چهره عزت برافروخت - سال بيست و دوم باضافه پانصدي
 سرافراز گشته در رکاب محمد اورنگ زیب بهادر بمهم قندهار
 شتافت - سال بيست و پنجم باز همراه شاهزاده مذکور و سال
 بيست و ششم با محمد دارا شکوه رخس عزيمت بیساق مذکور
 جهانند - سال بيست و هفتم همانجا راه عدم خانه پيش گرفت
 مهاسنگه پسرش بمنصب هزاري هشتصد سوار و خطاب
 راجكي و عطای اسمپ سر عزت برافراخت - سال بيست

و هشتم تعیین کابل گشت - سال سی و یکم از اصل و اضافه
 بمنصب هزاره هزار سوار رایت ترقی برافراشت - پس ازان
 (که غلبه عالمگیر پادشاه بر روی روز افتاده دارا شوهه منضم
 گردید او بمنلازمت خلد مکان پیوسته سال اول جاوس همراه
 سبکرن بذدیلہ بر سر جنیت بذدیلہ رفت - و سال دهم همراه
 کامل خان در تذبیه افغانه یوسف زئی مصدر ترددات نمایان
 گردید - و در جلدوی آن پانصد سوار از قابیذانش در اسپه
 سه اسپه قرار یافت - سال بیست و ششم بکشور فنا رو کرد
 اودیسنگه پسرش (که از سابق بنوکره پادشاهی ممتاز
 و همراه میرزا راجه جیسنگه در مہم دکن تعیین بود) سال
 بیست و چهارم بقلعه داری چیتور فایز گشته از انتقال پدر
 بخطاب راجگی آئینه بخت را جلا داد *

* راور امر سنگه *

پسر کلان راجه گجسنگه راتهور است - ابتدا منصب در خور
 یافته سال دوم جلوس فردوس آشیانی بمنصب در هزاره هزار
 و سه صد سوار سر بلندی یافت - و سال هشتم از اصل و اضافه
 بمنصب در هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار و عنایت علم
 و فیل چهره عزت برافروخت - و در همان سال باتفاق سید
 خانجهان بارهه جهت مالش ججھارسنگه بذدیلہ تعیین گردید

چون قلعه دهاموئي بتسخير در آمد و خاندوران درون آن رفت و نامبرده و ديگر سرداران برون قلعه انتظار صبح ميكشيدند و غارتيان در آمده بتجسس اسباب مشغول گرديدند درين ضمن گل مشعل در انبار خانه باروت (كه ته برج بود) افتاد و برج پريد - و از ريزه‌هاي سنگ (كه بيشتر جانب برون قلعه افتاد) چدن كس از همراهيان ار ضايع شدند - پس از مراجعت از انجا و حصول ملازمت از اصل و اضافه بمنصب سه هزارى دو هزار و پانصد سوار^۱ لوى كامراني افراشت *

و چون سال نهم پادشاه خود بدفع شورش ساهو بهونسله (كه با وجود مقيد بودن نظام الملك در گواليار طفله را از قرايتيان ار برداشته مصدر آثار خلاف گرديده بود) متوجه دكن گرديد و بعد عبور دريائى نريده نواحى قلعه دولت آباد معسكر فيروزي شده سه كس را از امرا سردار ساخته روانه نمود اورا با اتفاق خاندوران بهادر كسيل فرمود - و سال دهم همراه بهادر مزبور بحضور آمده باستلام عتبه سلطنت روشن جبين گرديد - سال يازدهم چون قلعه قندهار را عاي مردان خان بملازمان پادشاهي سپرد و احتمال آن داشت كه شاه صفي خود عازم آنحدود شود بذبران شاهزاده سلطان شجاع با فوج گران بدان سمت رخصت يافت اورا بعذابت خلعت واسپ بازين نقره و عطاي نقره بر نواخته در همراهيان شاهزاده

بر نوشتند - و پس ازان [که سال مزبور پدرش فوت نمود
و راجگی و جانشینی بجهنمت سنگه برادر کوچکش بوجه
(که خاتمه احوال راجه گجسنگه بدان موشم گشته) تعلق
گرفت] او غایبانه باضافه پانصد سوار از اصل و اضافه بمنصب
سه هزاري سه هزار سوار و خطاب رايي امتياز اندوخت
چون سال چهاردهم سلطان مراد بخش بار دوم بکابل مرخص
گردید او نیز بهمراهی شاهزاده معین گشت - و پس از دردن
حکم تنبیه راجه جگت سنگه ولد راجه باسو (که مصدر بغی
شده بود) با شاهزاده او همراهی گزیده سال پانزدهم پس از
زنیاری شدن راجه مزبور (که شاهزاده ملازمت پدر عالیقدر
در یافت) او نیز بدین متمنا فایده شد - و در همین سال
چون شورش دارای ایران جانب قندهار معلوم شد و سلطان
دارا شکوه بدان طرف دستوری پذیرفت او باضافه هزاري ذات
از اصل و اضافه بمنصب چهار هزاري سه هزار سوار قامت
لیامت آراسته بهمراهی شاهزاده تعیین گردید - از انجا (که
از مقدرات دارای ایران دران ایام ازین سپنجي سرا در گذشت
و شاهزاده بموجب حکم معاودت نمود) او سال شانزدهم بحضور
آمده جبهه عقیدت بر آستان خلافت گذاشت - سال هفدهم
سالخ جمادي الاولی مطابق سنه (۱۰۵۴) هزار و پنجاه و چهار
هجري از انجا (که چند بنابر بیماری بهسادت مجرا

ترسیده بود) پس از صحت بدر باز حاضر شد - و بعد ملازمت ناگاه جمدهر کشیده صلابت خان بخشی را بتفصیل (که در احوالش سمت ارتسام پذیرفته) گشت - از سنوح این واقعه خلیل الله خان و ارجن پسر راجه بیتهلداس کور برر حمله آوردند - و از در سه بار جمدهر حواله ارجن نمود - درین اثنا خلیل الله خان بر امر سنگه شمشیر انداخت - و ارجن نیز در بار شمشیر برو زد - درین ضمن مردم دیگر رسیده کارش باتمام رسانیدند - هر چند پادشاه وجه این همه جسارت تجسس نمود غیر ازدوام ارتکاب مسکرات (که بیماری چند روزه علاقه آن شده) بوضوح نه پیوست - مگر اینکه قبل ازان میان مردم او (که در ناگور تیولش بودند) و مردم راد کور پسر راد سور بهورتیه جاگیر دار بیکانیر (که تعیضات یساق دکن بود) بر سر حدرد مذاتشه بمیان آمده مردم کار آمدنی او مقتول شده بودند - او بمردم خون نوشته بود که باز جمعیت فراهم آورده بر سر سواران کور بروند - ^(۲) کرن این معنی بصلابت خان نوشته در خواست امین حضور نمود - لهذا صلابت خان بعرض رسانیده امین گرفته بود - شاید این واقعه محمول بطرفداري نموده جرأت کرده باشد *

پس از وقوع این معنی جهد امر سنگه میرو خان میروتزک

(۲) در [بعضی نسخه] بردند •

و ملوکچند مشرف دولتخانه خاص بر طبق حکم سلطانی بیرون
 دهلیز خلوت خانه آورده مردم را طلبیدند - ^(۲) که بخانه او
 برده امور ناگزیر بتقدیم رسانند - پانزده کس از خدمتگاران او
 بر حالش مطلع شده دست بشمشیر و جمدهر کردند - ملوکچند
 کشته شد - و میر خان زخمی شده شب دیگر در گذشت
 درین اثنا احدیان و غیره رسیده آن سخا ذیل را واصل جهنم
 گردانیدند - و از گرز برداران شش کس مقتول و شش کس زخمی
 شدند - و برین اکتفا نکرده جمعی از نوکرانش قرار دادند - که
 بو خانه ارجن رفته ادرا بکشند - و بلون راتهور و بهار سنگه
 راتهور (که ابتدا نوکر امور سنگه و پدرش بودند - و ثانیاً بنوکر می
 پادشاهی مباحثات پذیرفته) درین اندیشه انباز آنها شدند * ^(۳)

چون این مقدمه بعرض رسید بر نادانی این گروه بخشیده
 بکس حکم شد که رفته آنها را بفهماند - که اگر خواسته باشند
 با مال و عیال بمنازل خود روند - چرا باعث خرابی خان و مان
 خود میشوند - پس ازان (که استبداد آنها دریافت شد) بسید
 خانجهان باره با مردم جلو و رشید خان انصاری (که نوبت
 کشتک اینها بود) بزد و کشت آن گروه دستوری شد - اینها
 بمقابلہ پیش آمده تارمق در تن بود پرخاش نمودند - و بقتل
 رسیدند - و از مردم پادشاهی سید عبد الرسول باره (که جوان

مردانه بود) با سید غلام محمد ولد سید محیی الدین برادر خود و پنج تن از خویشان بکار آمد - یسرش (ایستگاه سال هیزدهم آمده شرف آستانبوس حاصل نمود - بمنصب هزاره هفتصد سوار سربلندی اندوخت - سال نوزدهم همراه سلطان مراد بخش بهم بلخ و بدخشان تعیین شده سال بیست و پنج از اعل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هشتصد سوار کامیاب گشته با سلطان اورنگ زیب بهادر در کره ثانیه بهم قندهار شتافته و سال بیست و ششم در رکاب سلطان دارا شکوه باز کمر همی بر بسته و سال بیست و هشتم باتفاق سعدالله خان جهمت انهدام چیتور مامور گردیده سال سیم باضاغه دو صد سوار جبین طالع را روشن ساخت *

چون وساده سلطنت بجایوس خلد مکان رونق گرفت او بعد وصول موکب ظفر کوکب بمتهرا آمده ملازمت دریافت و همراه خلیل الله خان بتعاقب دارا شکوه مامور گردید - و در جنگ سلطان شجاع همراه رکاب پادشاهی بود - پس از آنکه معارفت سمت اجمیر واقع شد او را برغم مهاراجه جسونت سنگه بخطاب راجگی و عنایت خلعت و فیل با ماده فیل و شمشیر مرصع و نقاره و انعام یک یک رویه و از اعل و اضافه بمنصب چهار هزاره چهار هزار سوار بر نواخته سرداری قبیلۀ راتهور و مرزبانای ولایت جوده پور بدام او قرار یافت - و او در جنگ

دوم دارا شکوه در التماس جا داشت - پستر تعینات یساق دکن گردیده در تاخت تعلقه سیوا بهوسله و تخریب ملک عادلخانیه بانفاق میرزا راجه جیسنگه سرگرم حسن خدمت بود - سال شازدهم (که خانجهان بهادر کولکناش بصوبه دارئی دکن نامزد شد) او بهرادرئی خان مذکور تعین یافت - سال هیزدهم در عین تهیه جنگ با عبدالکریم میانہ (که فوجها ترتیب یافت) بذابر عروض مرض بمقر اصلي شتافت - رار راساپوره بیرون بلد ادرنگ آباد بغام او آباد است - پس ازو پسرش اندر سنگه منصب شایان و سرداری وطن یافته سال بیست و دوم باننقال مهاراجه جسونت سنگه بعطای خطاب راجگی و خلعت و شمشیر با ساز مرصع و اسب با ساز طلا و فیل و علم و توغ و نقاره امتیاز برگرفت (۲) و سال بیست و چهارم همراه سلطان معظم بتعاقب سلطان محمد اکبر همپائی گردید - پستر مدتها بتعیناتی فیروز جنگ گذرانید سال چهل و هشتم بمنصب سه هزاری دو هزار سوار رسید بعد ارتحال خلد مکان پیش اعظم شاه شتافته بمنصب پنجزاری فایز شد - و همراه ذوالفقار خان به پیش رفتن نزد سلطان بیدار بخت (که از احمد آباد بر طبق ایمای پدر بارجین رسیده فوج همراه نداشت) مامور گشته از اثنای راه برخاسته بوطن رفت - یکی از نباشرش هر ناته سنگه است

که قبل ازین بدکن آمده محاله از صوبه برار در قیول او مقور شد - سنه (۱۱۹۰) هزار و یکصد و نود در گذشت - و نبیره زاده او مانسنگه (که مدتها در دکن بسر برده عزیمت وطن نموده) در راه از دست بهیلان بقتل رسید *

* رای مکند نارنولی *

کایت ماتهرا - ابتدا در کم مضمیمی آصف خان یمین الدوله (که دریستی پنج سوار بود) نوکر دو سه روپیه در ماهه گردید بترقی خداوند پیش آمده کرده چون خالی از کار دانی و فهمید نبود بمرور ایام بپایه دیوانی آن امیر عظام رسید و عالی همت بود - و در فیض رسانی جدی قام داشت مردم مکرر بسفارش نامه جعلی او کامیاب گشتند - چون بار رسید گفت من نوشته بودم - از قوم کایت کم که می ماند که بدولت او بروزگاری نرسید - و صاحب نام نگشت - و مبلغهای خطیر بذايرنول (که موطن و مهکن او بود) فرستاده عمارات عالییه ساخت - و پیوسته در حسرت سیر آن بود - پس از فوت آصف خان منظور عزایمت فردوس آشنایی گردیده بدیوانی بیوثات حضور سرفرازی یافت - چون کوکب طالعش فروغی داشت بخدمت دیوانی تن سر افتخار بر افراخت *

برخی معاندان هموطن او بواسطت بار یابان حضور بعرض

وسانیدند - که رای مکند چهل لک روپیه در بنیاد خانهای نازنول دفینه ساخته - مردم بحفر و کندن عمارت او تعیین شدند پس ازان (که عالیها سافلها گشت) یک حبه ظاهر نگردید دختریان بهتان تراش را بحضور کشیده آوردند - آنها بخلاف نمائی خود اقرار نموده گفتند - که همسایه بودیم - بتعدی داشتیم جاها از ما گرفته - بهر نوع انتقام آن را کشیدیم - الحال بهر عقوبتی که سزادار باشیم حکم شود - اعلیٰ حضرت از سر تقصیر آنها درگذشت - رای مکند مدتها دیوانی تن سرانجام داد - و بعزت و اعتبار زندگی بسر برد *

* راجه جگت سنگه *

پسر راجه باسو ست - چون برادر کلانش راجه سورجمل بعد فوت پدر مطرح انظار عاطفت جنت مکانی گردیده بملک موروثی برنواخته شد نامبرده (که با برادر سر سازگاری نداشت) بمنصب قلیله یافته بتعیناتی بنگاله رفت - سالی سیزدهم جلوس چون از سورجمل حرکات ناشایسته بوقوع درآمد پادشاه نامبرده را بسرعت سریع از بنگاله طلبیداشته بمنصب هزاری ذات پانصد سوار و خطاب راجگی و عطای بیست هزار روپیه نقد و خنجر مرصع و اسب و فیل نوازش اندوز گردانیده نزد راجه بکرماجیت سندر داس (که به تنبیه سورجمل مذکور سرگرم بود) فرستاد - تا آخر عهد آن پادشاه بمنصب سه هزار و دو هزار سوار

رسیده سال اول جلوس فردوس آشیانی بدحالیه منصب مذکور
 سرعزت برافراخته سال هفتم (که پادشاه متوجه نواح پنجاب
 بود) آمده بملازمت پیوست . سال هشتم بعد مراجعت موکب
 پادشاهی از کشمیر بتهانه داری بنگش پائین و تذبیه مفسدان
 الوس خنگ (که دران سر زمین سکونت دارند) نوازش
 یافت . و سال دهم ازان تعلقه معزول شده در کومکیان صوبه
 کابل اختصاص گرفت - و در اسیر ساختن کریم داد پسر جلالت
 تاریکی آثار نیکو خدمتی بظهور آرد - سال یازدهم [که
 علی مردان خان قلعه قندهار را ببندهای پادشاهی سپرد - و سعید
 خان بموجب حکم با کومکیان صوبه کابل جهت دفع فوج
 قزلباش (که دران نواح رسیده بودند) روانه شد] نام برده را
 هراول فوج ساخت - و پس از رسیدن بقلعه قندهار او را
 بتسخیر قلعه زمین داور فرستاد - او قلعه ساربان را بتحسن تردد
 و جانبازی مفتوح ساخته بمحاصره زمین داور پرداخت - و پس
 از مسخر گردیدن آن در محاصره قلعه بهشت نیز مصدر ترددات
 شایان گردید - سال دوازدهم در هنگامی (که لاهور معسکر
 فیروزی بود) نامبرده آمده دولت بار یافت . و بعطای
 خلعت و مالای مردارید قامت ارادت آراست - و در هدین
 سال بفوجداری بنگش بالا و پائین سرعزت برافراخت - سال
 چهاردهم چون استدعای فوجداری دامن کوه کانگه از تغیر

راجو پ پسر خود و تحصیلداری پیشکشات راجهای کوه مزبور
 بتعهد چهار لک روپیه نمود منظور شده بعزایت خلعت و اسب
 با زین نقره بدان خدمت سربا ند گشت - و چون آثار عصیان
 از بظهور رسید از تعلقه مذکور معزول شده طاب حضور
 گردید - از انجا (که در آمدن هم تعلل ورزید) پادشاه سه فوج
 بسرداری خانجهان بارهه و سعید خان ظفر جنگ و اصالت خان
 و شاهزاده مراد بخش با فوج علیحده بدشتگرمی افواج مذکور
 جهت تسخیر قلعه مؤ و نورگدهه و تاراگدهه (که قلاع متینّه
 تعلقه نامبرده بود - و دران ایام در احکام آنها پیش از پیش
 کوشیده) تعیین فرمود - نامبرده در نگهداشت قلاع مذکور در زد
 و خوردن با افواج پادشاهی مساعی بقدر وسع امکان بکار برد *

چون مؤ و نورپور بتصرف کسان پادشاهی درآمد و قلعه
 تاراگدهه هم قریب آن شد که از دستش برآید چار و ناچار
 باستصواب سید خانجهان بشاهزاده رجوع نموده بعد مغزلات او
 از حضور و قبول انهدام قلعه تاراگدهه و مؤ سال پانزدهم با پسران
 بحضور آمده فوطه در گردن انداخته شرف زمین بوس یافت
 پادشاه از سر جرائم او در گذشته ببحالی منصب سابق آبرو
 بخشید - و در همین سال بهمراهی شاهزاده دارا شکوه بجانب
 تغههار دستوری یافت - و بقاعه داری قاعه قلات مضاف موبه

قندهار مورد عنایت گشت - و سال هفدهم (که سعید خان ظفر جنگ بایالت صوبه مذکور جبهه عزت برافروخت) چون میان او و راجه سازگاری نبود از قلعه قلات تغیر شده سال هیزدهم بعنایت خلعت و شمشیر با یواق طلائی میذاکار و اسب با زین نقره فرق عزت بر افراخته بکمک امیرالامرا جهمت تصخیر بدخشان دستوری یافت - او از کار طلبی جمعیت زیاده بر ضابطه منصب نگهداشته و بتقرر مواجب آنها نقد از سرکار خوش دل گردیده از راه طول بدخشان در آمد - چون مردم خوست پذیره شده بملاقات او آمدند او بمشارکت آنها قلعه محکم از چوب میان سراب و اندراب ساخته سه دفعه با اوزبکان و المانان (که نذر محمد خان والی بلخ آنها را فرستاده بود) جنگ کرده عرصه پیمای وادی فرار ساخت - و در قلعه مذکور تهانه مستحکم نگهداشته پیشاور مراجعت نمود - سال نوزدهم مطابق سنه (۱۰۵۵) هزار و پنجاه و پنج هجری درانجا بساط هستی در نوردید - اعلی حضرت (اجروپ پسر ادا) که احوالش جداگانه بتحریر در آمده) بمراسم تسای بر نواخت *

* راجه جیروام بدکرجر *

پسر راجه انوپ سنگه مشهور بانیرای سنگهدلن است - در حین حیات پدر بمنصب در خور سرفرازی یافته بکارها تعین میشد - بعد فوتش سال یازدهم جلوس فردوس آشیانی بعنایت

خلعت و خطاب راجگی و از اصل و اضافه بمنصب هزاري هشتصد سوار سر بلند گردید - سال دوازدهم باضافه دو صد سوار کامیابی اندرخت - سال سیزدهم همراه شاهزاده مراد بخش (که بتوقف در بهیره مامور شده بود - و باز بر طبق حکم روانه کابل گردید) رخصت یافت - سال چهاردهم باز با شاهزاده مذکور بکابل شتافت - سال نوزدهم از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار لوای کامرانی افراشته همراه شاهزاده مراد بخش بتسخیر بلخ و بدخشان ذیل عقیدت بر کمر بست و بعد تسخیر بلخ همراه بهادر خان و اصالت خان بتعاقب نذر محمد خان والی آنجا تعین یافت - سال بیستم باضافه متواتره بمنصب دو هزاري هزار و پانصد سوار از اصل و اضافه چهره امتیاز برافروخت - و در نواح بلخ در تنبیه اوزبکان و زد و خورد المانان لازمه کار پژوهی بعمل آورد - سال بیست و یکم مطابق سنه (۱۰۵۷) هزار و پنجاه و هفت هجری همانجا پیمانۀ زندگیش لبریز گشت - پادشاه بعد دریافت این خبر امر سنگهه پسر او را بخطاب راجگی و اضافه بمنصب برنواخته بین الاقوان اختصاص بخشید *

* رشید خان انصاری *

نامش آله داد پسر جلال الدین روشانی سم - که در افغانان لوای سری و سرداری برافراخته زنبور خانۀ فساد بشورش آورد

از عهد عروش آشياني تا زمان اعلى حضرت مهم كهنه لنگ ولايت كابل عبارت از استيصال اين فرقه بوده - از زمان سلطنت اكبري بتاريخي موسوم اند - چون ذكر نبذى از نياكانش و پس از هر كه از اينها غبار فتنه و آشوب برانگيخته ناگزير خامه رقائق طراز است بر مي نگارد - والد جلال الدين مشهور بجلاله شيخ بايزيد معروف بپير روشن و روشاني ست - ^(۳) خلف شيخ عبد الله - كه بهفت واسطه بشيخ سراج الدين انصاري ميرسد - سال پيش از رسيدن فردوس مكاني بهند در قصبه جالندهر متولد گرديد - پس از تحصيل كمال چون تسلط مغول ^(۴) بيشتري مشاهده نمود با مادر خود بهبين نام (كه از همان قبيله بود) بكالي كرم واقع كوهستان روه (كه پدرش آنجا سكونت داشت) شتافت - در سنه (۹۴۹) نهصد و چهل و نه شهرت گرفته باظهار خوارق و كرامات برخي قبائل افغانان را بربقه مریدی در آرد - و كتاب خيرالبيان مدلل بر اثبات وحدت وجود بزبان پشتو برشته تصنیف كشید *

گویند آن نسخه ایست منتخب از اقوال اكبر سلف - اما ^(۵) بسیاری از طوائف روه بالحدان و زندقه نهیمت داده بدو نگریزند

(۲) در [نسخها] بازيده آمده (۳) نسخه [ا ب] روشنائي ست (۴) در [بعض نسخه] بدين نام (۵) نسخه [ب] بكالي كرم (۶) نسخه [ب] از طوائف ادرا بالحدان *

گویند چون او را در مجلس میرزا محمد حکیم آوردند علما از
مناظره اش در ماندند - چون باجل طبعی در گذشت در بهتمپور
(که در کوهستان اسم) مدفون گردید - او را چهار پسر و یک
دختر بود - شیخ عمر نورالدین - که پسرش مرزائی نام در
نوکران پادشاهی انهلاک یافته در جنگ دولت آباد کشته شد
و جمال الدین - و جلال الدین - و کمال خاتون - که در قید قلیچ
خان اکبرشاهی جان سپرد - اما جانشینی پدر بجلال الدین
باز گردید - او در سن چهارده سالگی سنه (۹۸۹) نهصد
و هشتاد و نه (که ایات عرش آشیانی از سیر کابل معارفت
نموده در یولم گذر نزل داشت) بملازمت رسیده مورد عواطف
خسروی گردید - اما در خور متمنای خود پرداخت احوال ندیده
بے رخصت بدر زده در مریدان پدر (که بیشتر درک زنی
و افریدی و شرداد بودند - و قرائت نیز بآنها واقع شده) شتافته
درزگارسه میگذرانید *

چون در سال سی و یکم طایفه مهمند و غریه خیل (که
ده هزار خانه دار در حوالی پشاور بسر میبرد) از ستمرانی کار پردازان
سید حامد بخاری تیولدار آنجا بستوه آمده جلالت را به سرداری
برگزیده هجوم آوردند و سید حامد را کشته به تیراه (که
کوهستانی سمت بطول سی و دو کوه - و پنهان درازده - خادر دریه

پشاور - باختار سو میدان - شمالی جانب باره - جنوبی قندهار
 تنگداهای پرنشیب و فراز بسیار دارد (فته راه خیبر سنگ چین
 نمودند راجه مانسنگه ناظم کابل از ناروان به تیراه در آمده
 الوس افریدی را (که خمیر مایه فساد بود) تاخته بعلی مسجد
 فروز آمد - و جلاله بقدر مالش یفته بود که زین خان کوکه
 از حضور تعیین گشته در کندن خاربن فسادش کوشش فرادان
 بکار برد - چون کار بر تنگ شد سال سی و دوم از تنگدای تیراه
 بر آمده بسواد و بجور (که بنگاه یوسف زئی ست) پناه برد
 آنها با وصف سزاهای شایسته (که از دست عساکر پادشاهی
 یافته بودند) دست از بدکاری باز نکشیده میان خودها جا دادند
 زین خان دران کوهستان نیز در آمد - باویزشهای سترگ نزدیک
 بود که جلاله دستگیر گردد - از دره (که اسمعیل قلی خان محافظ
 آن بود - و بآمدن صادق محمد خان حفاظت را گذاشته بود)
 باز به تیراه بدر زد - صادق محمد خان دنبال نموده بتدبیرات
 شایسته الوس افریدی و درک زئی را مستمال نمود - چنانکه
 آنها ملا ابراهیم را (که جلاله خود را پور او می شمرد)
 بدست آوردند - او اعتماد از آنها را گرفته روانه توران دیار
 گردید - افغانان زه و زادش گرفته بمردم پادشاهی سپردند

و در سال سی و هفتم از توران برگشته ببادری همان الوس باز
 (۲) سرشورش برداشت - آصف خان جعفر از حضور تعیین گشت
 افغانان از دستان سرایی بلبه گری بر نشستند - و برگذارند
 که او را ما از یورت خود بر آردیم - آصف خان اهل و عیالش را
 با وحدت علی نام مردی دستگیر ساخت - و در سنه (۱۰۰۷)
 هزار و هفت هجری جلاله غزنین را برگرفت - اما نتوانست
 نگاهداشت - در سال چهل و پنجم سنه (۱۰۰۹) هزار و نه
 هجری جلاله (که ببادری الوس لوهانی بآریزش شادمان هزاره
 نواح غزنین رفته بود) زخمی بکوه (باط در شد - مراد بیگ
 با جمعی از نوکران شریف خان آنکه تعاقب نموده کارش باتمام
 رسانید - و بآسانی آن مایه ده بزرگ شورش (که از دیر باز
 فراوان سپاه پادشاهی پی او قطره زنان و سرگردان بود)
 فرو شد - پس از او احد داد بن شیخ عمر (که عمزاده و داماد شیخ
 جلال الدین میشد) جانشین گشته غبار طغیان برانگیخت - شجاعت
 و بهادری او ناسخ داستانهای (ستم و افراسیاب است - در عهد
 جنت مکانی آریزشهای سخت با عساکر پادشاهی نموده گاه
 غالب و گاه مغلوب میگشت - تا در سنه (۱۰۳۵) هزار
 و سی و پنج هجری ظفر خان پسر خواجه ابوالحسن تربتی
 (که بنیابت پدر انتظام بخش صوبه کابل بود) چون عرصه کار

(مآثر الامراء) [۲۴۷] (باب الرء)

(۲)

برو تنگ ساخت در نواک حصاري گرديد - روز يورش
تفنگه بدو رسیده در گذشت - گویند یک روز پیشتر نسخه
خير البيان خوانده گفت فردا روز وصال من است - همچنين
شد - پس ازو عبدالقادر پسرش قايم مقام گشت - و بر ظفر خان
تاخته سامان و سرانجامش بتاراج برد - آخر بحسن سعي
سعید خان بهادر ناظم کابل عبدالقادر اختيار بزدگي درگاه
والا نموده بملازمت اعلیٰ حضرت رسیده بمنصب هزاري امتياز

يافت - و چون در سنه (۱۰۴۳) هزار و چهل و سه در تعيذاتي
کابل روزگارش بسر آمد سعید خان بهادر بي بي الائي زن
احدود را (که دختر جلاله بود) با در دامادش محمد زمان
و صاحب داد و قادر داد پسر محمد زمان را با ديگر همراهان
عبدالقادر در سرآغاز سال يازدهم سنه (۱۰۴۷) هزار و چهل
و هفت بدست آورده روانه حضور ساخت - اعلیٰ حضرت
آنها را مهتمال مراحم ساخته پيش رشيد خان (که صوبه نالنگانه
باو مفوض بود) فرستاد - و در همين سال کریم داد کور پسر
خون جلال الدين (که آواره دشت اديار بود - و در حدود
لوهاني بسر مي برد) جمعی از الوسات نعر بخيال فاسد او را
طاب داشته در کمين فرصت نشستند - تا وقت يافته بتيراه

(۲) نسخه [ب] نواکر - يا نوانگر باشد (۳) نسخه [ب] الوسات او

بخيال فاسد •

بیايند - و سر بشورش بر آدرند - سعيد خان ازین مفسده
 آگهي يافته پياده کوهي و کمان دار را از قبائل افغانه آنديار
 (که بايبي در آمده بودند) جمع نموده با راجه جغت سنگه
 بتاديب آنها تعيين کرد - بعد از رسيدن بغور جميع الوسات^(۲)
 راه انقياد پيمودند - مگر الوس لکن و دو قبيله ديگر - که
 کریم داد درميان آنها بود - چون آخر کار چاره نجات منحصر
 در سپردن او ديده با توابع دستگير ساخته حواله نمودند
 سعيد خان او را بموجب حکم بياسا رسانيد - و پس ازان
 (که جمله الملك سعد الله خان در عرصه آمده) دختر کریم داد را
 بعقد ازدواج او در آورند - لطف الله خان و غيره اولاد
 از بطن آن عفت منش است *

و چون بعد ارتحال جلال الدين از بهرانش اله داد با ديگر
 برادران بنابر ناتوان بيني و عداوت افغانان مخالف دل نهاد
 سکونت روه نگشته بهذن آمده در ملازمان جغت مکاني انتظام
 يافتند اله داد بمرور ايام برشد و کرداني بمنصب عالي
 و خطاب (شيد خان مباهي گشت - و بخدمات عمده اختصاص
 گرفت - و در عهد اعلى حضرت منظور نظر عنايت شده بمنصب
 چهار هزاري سه هزار سوار علم افتخار برافراخته کمکی دکن
 گرديد - در سال چهارم شاهجهاني بهمهی اعظم خان صوبه دار

دکن (وزے) کہ بر کفار مانجرا در نویت کہی فوج عادل شاہیہ و نظام الملکیہ در آریخت (شہباز خان زوہلہ) کہ امیر چہار ہزاری ہوں) با پسر کشتہ شد - و بہادر خان زوہلہ و یوسف محمد خان تاشکندی بزخمہای گران در میان افتادند - رشید خان (کہ برادرش با جمعی از خویشان شریعت ممات چشید) زخمی از زبردگاہ بر آمدہ باعظم خان پیوست *

بالجملہ رشید خان بسیار پسندیدہ معاش ہوں - و در راست اندیشی و نیکو فکری و حسن ادراک و والا ہمتی و کرم مفرط یگانہ روزگار و در شجاعت و مردانگی و مردوت و مردمی و خوش سلوکی و تہذیب اخلاق بے ہمتا - مدتہا (کہ در دکن گذرانید) بحسن تدبیر و نیروی شہامت شریک غالب صوبہ داران ہوں - بے مشورت او مرتکب کار عمدہ نمیشدند و جمعیت خوب نگاہ میداشت - و ہمہ آن مردم قدری او ہوں - و مردانہ با وی سلوک میکردند - چنانچہ مہابت خان بحضور نوشنت - کہ این ہمہ مردم کار آمدنی اخلاصمند (کہ رشید خان دارد) با آن ہمہ ہوش و پردلی متکبر کہ خیال خود سری نمیکند - طلب او از دکن قرین مصاحبت است - و الا خانزمان را (کہ با او یکدای دارد) خدمت سرحد نفرمایند - ہمین کہ ہر دو متفق شدند کارے خواهند کرد کہ تدارک آن متعذر خواہد شد - رشید خان در صوبہ دارے

برهانپور چنان به بند و بسمک رعب افزود که مفسدان کوهی
 (که از هنگامهٔ رهنی و دزدی آنها متوطنان شهر شیء
 نمی آسودند) زندگی خودها مغتنم شمردند - و در اخیر ایام
 از مدتی بضبط تانگانه میپرداخت - و در ناندیر می بود - تا حال
 درین مکان اولاد اُر و برادرش هادی داد خان تعینات مانده اند
 در سال بیست و دوم شاهجهانی سنه (۱۰۵۸) یک هزار
 و پنجاه و هشت در صوبه داری ناندیر بساط هستی در نوردید
 در شمس آباد مو دیبه آباد کرده باغی طرح انداخته - نعش
 ادرا برده همانجا مدفون ساختند *

گویند علم چندانی نداشت - اما از همه جا با خبر بود
 در تاریخ بے نظیر - و در مذهب حنفی متعصب بود - اشعار
 بسیاری بدلیل عقلی از حدیقه برآورد - که الحاق اسم
 و ارباب دانش قبول کردند - و در اکثر عادات و اوضاع تتبع اهل
 ایران داشته - طعام و اطعام هم بکثرت بود - و خرج محل آنقدر
 (که در آن وقت هیچ امیر نداشت) عیدگاه برهانپور را که
 تنگ بود وسیع ساخته آب کاریز آورد - پسران او الهام الله
 بم منصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار و اسدالله پدایهٔ هزار
 و پانصدی هزار سوار تا سال سیم اعلیٰ حضرت رسیدند *

* راجه بیتهل داس کور *

گویند سرزمین مالدار و میوار پیش از آن (که قوم راتهور

و سيسوديه بقبضه اقتدار در آرند) در تصرف اين قوم بود - بعد
 غالب شدن آنها زمينداري بعضي پرگنات متعلق باينها ماند
 نامبرده پسر دوم راجه گوپالداس کور است - که در ايام
 مراجعت سلطان خرم از بنگاله و دردد بېرهانپور قلعه دار
 آسير بود - پس ازان شاهزاده او را نزد خود طلبداشته سردار
 خان را بجای او گذاشت - و در محاصره تتهه با پسر جانشين
 خود بهرام نام بهمردانگي جان نثار گرديد - او در جدير از وطن
 آمده بملازمت پيوست - بعد سربرايشی اعلى حضرت بمنصب
 سه هزاري هزار و پانصد سوار و خطاب راجگي و علم واسپ
 با زين نقره و فيل و انعام سي هزار ربييه نقد چهاره کاميابي
 بر افروخت - و پستتر بتعييناتى خانجهان لودي بمالش ججهار
 سنگه بنديله مرخص گرديد - و سال دوم همراه خواجه ابوالحسن
 بتعاتب خانجهان لودي دستوري يافت - مشار اليه از فرط
 کار طلبي انتظار سرکرده نکرده چون باد وزان روانه شد - متصل
 دهاپور بار رسیده جنگ انداخت - و بدستور راجپوتان
 پياده پا شده داد دليري داد - و بگلگونه زخم سرخروئي
 حاصل نمود - و در جلدی تروانات مذکور باضافه پانصد سوار
 و عذابت نقاره کوس شادکامی نواخت - و سال سيوم (که پادشاه
 بدکن رسیده سه فوج بهسرکردگی سه کش برای تذيبه خانجهان
 لودي و تخريب ملک نظام الهاک دکني تعين فرمود) او باتفاق

راجہ گجسنگھہ مرخص شد - و در جنگ خانجہان لودی مصدر
تعدادات شایستہ گشت *

ازانجا [کہ حقوق رفاکاری او و پدرش مطمح نظر پادشاہ بود
و او آرزوی تلعه داری (کہ بدون آن پایہ راجگی اعتبار ندارد)
داشت] سال چہارم بقلعہ داری رتہ پور از تغیر قلعہ دار خان
چیہا سر بانندی یافت - سال ششم بفوجداری داز الخیر اجہیر
از تغیر میوزا مظفر کرمانی چہرہ عزت برافروخت - و پستور
در رکاب شاہزادہ محمد شجاع بصوب دکن تعین شدہ
در محاصرہ پریذہ مصدر تعدادات شایان گردیدہ جوہر
فدیوت را بر روی کار آردن - چون تسخیر قلعہ مزبور صورت
نیست و شاہزادہ طالب حضور شد از پس از وصول پیشگاہ
خسروانی سال ہشتم بصوب اجہیر مرخص گشت - سال نہم
(کہ پادشاہ بدکن وردن نمودہ بہ تنبیہ ساہو بہونساہ سہ فوج
بسرکاری سہ کس تعین ساخت) او در زمروہ تعیناتیانہ خاندوران
بود - چون از وفور غذایت ولایت دہندیروہ بسپورام برادر زادہ او
مرحمت شدہ بود و او با جمعیت رفتہ اندر من زمیندار را
ازانجا بر آردہ و زمیندار مذکور پس از چندے انبوہے
فراہم کردہ از سپورام آن ملک را بتصرف در آردن بظاہران سال
دہم راجہ مذکور با جمعے (کہ سرکردہ آن معتمد خان بود)
(۲) در [بعضے نسخہ] دہند پورہ - و در [بعضے جا] دہندیروہ •

باستخلاص ولایت مذکور تعیین گردید - پس از وصول بدانجا
 حصار سهرارا مورچال بست - زمیندار تنگ شده آمده معتمد
 خان را دید - راجه مزبور بحضور رسیده از اصل و اضافه
 بمنصب چهار هزار و سه هزار سوار و عطای ولایت دهنده
 بطریق وطن عام اعتبار برافراشت - سال یازدهم (که پادشاه
 عزیمت دارالسلطنت لاهور فرمود) او بقلعه داری اکبرآباد
 مامور گردید - سال دوازدهم بر طبق حکم خزانه از اکبرآباد
 بدارالسلطنت برد - و سال چهاردهم بانتقال وزیر خان بمحافظت
 اکبرآباد و حراست قاعه آن مرخص شد - سال شانزدهم پس
 از وصول موکب پادشاهی باکبرآباد از اصل و اضافه بمنصب
 پنج هزار و سه هزار سوار مرتقی گشت - و سال نوزدهم از
 اصل و اضافه بمنصب پنج هزار و چهار هزار سوار کام دل
 بر گرفته بهراولی شاهزاده مراد بخش بتسخیر بلخ و بدخشان
 مامور گردید - و پس از تسخیر بلخ چون شاهزاده اضطراب
 نموده بحضور رسید و سعد الله خان برای بذ و بست آنجا
 رفت او بموجب حکم معه پس ماندهای نذر محمد خان والی
 بلخ سال بیستم بحضور آمد - و سال بیست و یکم (که پادشاه
 داخل اماکن نوساخته شاهجهان آباد شد) او از اصل و اضافه
 بمنصب پنج هزار و پنج هزار سوار هزار سوار دو اسبه سه اسبه
 سرمایه عزت اندوخته تعینات کابل شد - و سال بیست و دوم

بحضور رسیده یک هزار سوار دیگر از تابینانش دو اسبه سه اسبه
 قرار یافته به همراهی شاهزاده اورنگ زیب بپیکار قزلباش (که
 بمحاصره قلعه قندهار پرداخته بودند) مباحثه گشت - چون
 تسخیر قاعه صورت نبست سال بیست و سیوم حسب الطلب
 همراه شاهزاده بعثت خلافت خود را رسانید - و بوطن دستوری
 پذیرفت - سال بیست و پنجم مطابق سنه (۱۰۶۱) هزار
 و شصت و یک هجری درانجا درگذشت *

چون بقدم فدایت و رسوخ عقیدت موصوف و مورد عاطفت
 خاص بود پادشاه تاسف فرموده بازماندهای او را بگوناگون
 نوازش سرافند ساخت - پسر کلانش راجه انورده است - که
 احوالش جداگانه تسطیر پذیرفته - و دومین ارچن - در حین
 حیات پدر بردشاهی فردوس آشیانی ممتاز بود - (و زسه) که
 را در امر سنگه (اتهور) ملاکت خان میر بخشی را در دربار پادشاهی
 گشت) او بجسارت پیش آمده در شمشیر بر او مزبور
 انداخت - و سال نوزدهم همراه شاهزاده مراد بخش بیساق
 بلخ و بدخشان تعیین شد - و سال بیست و یکم از اصل و اضافه
 بمنصب هزاری ذات هفتصد سوار و سال بیست و دوم باضافه
 صد سوار و سال بیست و پنجم بعد فوت پدر باضافه پانصدی
 هفتصد سوار سر بلندی اندوخته مکرر برکاب شاهزاده بهم
 قندهار تعیین گردید - سال سی و دوم همراه مهاراجه جسونت

سنگه بجهت سد بودن براه آمد فوج دکن بمالوه تعین گردید
 و در جنگ (که میان مهاراجه و سلطان محمد اورنگ زیب بهادر
 متصل اوجین (و داده) دست جلالت کشاده مردانه وار جان را
 نثار آبرو ساخت - و سیومین بهیم - که بعد فوت پدر بمنصب
 در خور سرفرازی یافته در جنگ سموگده همراه دارا شکوه بود
 وقت نبرد دست جرأت بر کشاده قریب قور فوج شاهزاده
 محمد اورنگ زیب رسیده بکار آمد - چهارمین هرجس
 (که در عهد خلد مکان نیز بذوکری میپرداخت - بعد فوت
 راجه ده لک روپیه (که ازو مانده بود) شش لک روپیه نقد
 و سوای آن جنس او براجه انورده و سه لک روپیه بارجن
 و شصت هزار روپیه به بهیم و چهل هزار روپیه بهرجس
 مرحمت فرمود - گردهرداس برادر خرد راجه مذکور سال نهم
 اعلی حضرت بعد مقتول شدن جبهار سنگه بذیل و مسخر
 گردیدن قلعه جهانسی بقلعه دارى آنجا نامزد شد - و سال
 پانزدهم بمنصب هزارى چهار صد سوار مرتقى گردید - و سال
 بیست و دوم باضافهای متواتره تابینانش هزار سوار قرار
 یافت - و بعد فوت راجه مزبور از اصل و اضافه بمنصب
 هزار و پانصدی هزار و دویمست سوار تفوق جست - و بکرات
 بتسخیر قندهار تعین یافته سال بیست و نهم از تغیر سیادت
 خان بقلعه دارى اکبر آباد سر بلندی اندوخته بمنصب دوازده

هزار و دویست سوار پیرایه عزت پذیرفت - و سال سیّم
فوجدار می آنجا صمیمه قلعه داری یافته هشتصد سوار در تابینانش
افزود شد - در جنگ سموگده بهراوی سلطان دارا شکوه بود
اما از عالمگیر نامه مستفاد میشوند که در عهد خلد مکان هم
سرگرم خدمات بود *

(۲) * راجه بهار سنگه بندیل * *

پسر راجه بر سنگه دیو است - پس از جلوس فردوس آشیانی
بیکالی منصب دو هزار و دویست سوار سر عزت
برافراخته پستور باضافه هزار و هشتصد سوار بمنصب سه هزار
و هزار سوار سر باندي یافت - و در همین سال چون بمالش
جبهار سنگه (که از دارالخلافه فرار نموده بود) افواج تعیین شد
او بهمراهی عبدالله خان بهادر مامور گردید - از آنجا (که در
مسخر ساختن قلعه ایرج مساعی جمیله بکار برد) بالتماس
خان مزبور بعنایت نقاره سر بلند شده کوس ناموری نواخت
و چون جبهار سنگه بعجز گرائیده بعد عفو زلات پیدشگاه
سلطنت رسیدن از محالات متصرفه او آنچه افزودن از طلب او
بود برخی بجاگیر راجه مزبور تذخواه شد - و اوائل سال سیوم
(که پادشاه در صوبه خاندیس رسیده سه فوج بسرکردگی
سه عمده جهت تخریب ملک نظام الملک تعیین فرمود) او

بهمراهی شایسته خان نامزد شد - و در همین سال بمطای خطاب
 واجگی اوای ناموزی برافراشت - و چون اعظم خان صوبه دار
 دکن بر سرخانجهان لودی متصل بیدر تاخت و محاربه عظیم
 روداد نامبرده مصدر ترددات شایان گشت - یک از همراهانش
 در زد و خورد بهادر ^(۲) برادرزاده خانجهان رسیده سرش از تن
 جدا کرده بار رسانید - و او پیش اعظم خان آردن - پس ازین
 مدت با بتعیذاتی یساق دکن مامور بود *

در محاصره و تسخیر قلعه دولتاباد از جلالت ذاتی و رشد
 فطری در زد و خورد با مخالفان و قتل و قمع آن گروه دتیقه
 فرو گذاشت نکرده آثار نیکو بندگی بظهور آردن - و همچنین
 در محاصره قلعه پریزده نیز خدمات شایسته بتقدیم رسانید
 پس از فوت مهابت خان خانخاندان از بتعیذاتی خاندوران
 (که بنظامت برهانپور مامور بود) اختصاص پذیرفت - و سال
 نهم چون پادشاه بدکن تشریف برده افواج جهت تنبیه ساهو
 بهونسله تعیین نمود نامبرده بهمراهی خانزمان مقرر شد - و سال
 پانزدهم برکاب سلطان اوزنگ زینب بهادر از دکن آمده نعمت
 ملازمت اندوخت - و در همین سال باضافه هزار سوار دو اسبه
 سه اسبه سربلند گردیده به تنبیه جنیت ^(۳) بذیله (که از نوکران
 برسانگه دیو و ججهار سنگه بود - و دریغولا دران مالک شیوه

(۲) نسخه [ب] بهادر خان (۳) در [اکثر نسخه] چنت *

سرتابی داشت) رخصت یافت - پس از رسیدن بآن تعلقه جنیت
 متنه جورا طاقیت خود سري نماد - چار و ناچار پیش او آمد^(۲)
 و سال هیزدهم بتعینائی علی مردان خان امیرالامرا بتسخیر
 بدخشان روانه شد - چون دران سال مهم مذکور صورت نگرفت
 سال نوزدهم هزار سوار دیگر از منصب او دو اسپه سه اسپه
 قرار یافته در رکاب سلطان مراد بخش بیساق بلخ و بدخشان
 مرخص گشت - و در جنگ با اوزبکان و المانان پای کیم
 نیارده در قلاحت بر جمعیت آنها دقیقه نامری نگذاشت
 و پس از مراجعت سلطان مرقوم تا رسیدن شاهزاده اوزنگ زیب
 بهادر درانجا متوقف بوده در سال بیست و یکم همراه
 شاهزاده دزبور معارفت نموده بسعدت آستانبوس فایز گردید
 و سال بیست و دوم بهمراهی سلطان اوزنگ زیب بتسخیر
 قلعه قندهار (که قزلباش گرد گرفته بودند) دستوری یافتند
 پس از معارفت ازانجا بوطن مرخص گردید - و سال بیست
 و چهارم باضافه هزاره ذات هزار سوار تابیدن او را دو اسپه
 سه اسپه ساخته از تعبیر سوار خان بجایگزینی چورا گذهه
 سرفرازی یافت *

و چون بآن نواحی رسید هردیرام زمیندار آنجا (که پدرش
 بهیم نراین نام را ججهار سنگهه بعهد طلبیده کشته بود)

گريخته بانوپ سنگه زميندار باندھو [كه بناير ويرانى قلعه
 مزبور (۲) بزيوان نام جائے (كه چهل كرهى قلعه مزبور است)
 ميگذرانيد] پناه بود - راجه يہار سنگه از بيست و پنج كرهى
 بر سر زيوان تاخت - انوپ سنگه تاب در خود ندیده با عيال
 خود و هرديرام مسطور فرار گزيده بكوهستان نتونھر رفت
 (۳) راجه بزيوان رسیده آنرا خراب ساخت - چون دزين ضمن فرمان
 طلب بنام او صادر شد سال بيست و پنجم آمده جبهه ساي
 عقبه خلافت گشت - و يك فيل و سه ماده فيل (كه از
 اسباب زميندار باندھو بدست آورده بود) از نظر پادشاه
 گذرانيد - و بار دوم بهمراهى سلطان اورنگ زيب بيساق تذهدار
 تعين گرديد - سال بيست و ششم در ركاب سلطان دارا شكوه
 باز سيوم بيماتي مزبور دستوري پذيرفت - و در محاصره قلعه
 مذکور صاحب مورچال بود - و چون شاهزاده بے نيل مقصود
 باز گرديد او نيز بحضور رسیده سال بيست و هفتم رخصت
 وطن يافت - و سال بيست و هشتم مطابق سنه (۱۰۴۴) هزار
 و شصت و چهار هجري پيمانہ حيات او پيريز شد - پادشاه
 سجان سنگه پسر كلان او را (كه احوالش عليه نكارش
 پذيرفته) بجانشيني و اندرمن پسر ديگر را بمنصب پانصدي
 چهار صد سوار برنواخت - بيرون محوطه اورنگ ابدان غربي

مایل بشمال پورۃ بغام او آباد است *

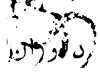
* راور ستر سال هادا *

ننیرۃ راور رتن است - گوپی ناٹھه پدر او با جٹھ لاغر
آنقدر قوت داشت که میان دو شاخ درخت (که هر یک بگندگی
چون ستون شاهمانه متوسط باشد) نشسته پایریک و پشت
بر دیگرے نهاده از هم جدا میساخت - و بهمین زورهای بیجا
بیمار شد - و در زندگي پدر جان در باخت - چون سال چهارم
جلوس فردوس آشیانی راور رتن رخت زندگي بر بست برسم
راجپوتیه (که هرگاه پسر کلان بهیرد جانشینی پدر بارشد اولان
متوفی تعلق میگيرد) پادشاه او را بمنصب سه هزاري دو هزار
سوار و خطاب رادي بر نواخته ولایت بوندي و کنکر و پرگنات
آن نواحی (که وطن راور رتن بود) بتیمل او مرحمت فرمود
و پس ازان (که او از بالا گهاٹ رسیده سعادت بار یافت)
چهل فیل (که از جد او باقی مانده) پیشکش گویان بنظر
پادشاه در آورد - هیزده فیل (که قیمت آن دو لک و پنجاه هزار
روپیه شد) در سرکار مانده تٹمه بار مرحمت شد - و بعنایت
خلعت و اسب با زین نقره و عطای علم و نقاره سرافتخار
برافراخت - و پستر تعینات موبه دکن گردیده باتفاق خانزمان
سال ششم در محاصره قلعه دولت آباد از خبرداری مورچال

و بكمك رسیدن در هرطرف كه ضرور میشد و در آردن رسد
از ظفرنگر آنچه بایست آثار پاس نمك بظهور رسانید *

شیء [كه دكذیان غافل یافته بر بنگاه خانزمان (كه راو مزبور
بحفاظت آن مقرر بود) ریختند] او پا قایم ساخته دست
تجلد بر كشان - دكذیان بعد مقتول شدن برادر زاده بهاول راه
گریز سپردند - و سال هفتم در محاصره قلعه پریزده مصدر
فیکو خدمت بها شد - سال هشتم (كه صوبه دارى بالاگهات بخانزمان
مفوض گشت) او در تعیناتى خان مزبور قرار یافت - چون سال
نهم پادشاه بعزیمت مالش ساهو بهونسله و استراضی دنیا داران
دكن متوجه خاندیس شد بعد وصول بذواحى بلد بهرانپور
راو همراه خان مزبور بدولت آستانبوس پیوست - و پست
(كه سه فوج بهسرگردگى سه عمده تقرر پذیرفت) ازانجمله
فوج (كه بهسر دارى خانزمان مقرر شده بود) هوارلى آن برادر
مسطور نامزد گشت - و همه جا و همه وقت با خان مزبور
سرگرم تنبیه اشقیاء بوده جلالت کارها بتقدیم رسانید - و غایبانه
باضافه هزار سوار بمنصب سه هزارى سه هزار سوار مباهى
گردید - و پس ازان سال چند بتعیناتى دكن گذرانیده سال
پانزدهم همراه شاهزاده محمد اوزنگ زیب ناظم دكن بحضور
آمده بتسلیم سده سلطنت پرداخت - و همان سال در ركاب
سلطان دارا شكوه بیساق قندهار تعین شد - و پس از معارفت

سال هیزدهم بعطای خاعت رخصت وطن یافت - و سال نوزدهم
همراه شاهزاده مراد بخش بهمم بلغ و بدخشان دستوری
پذیرفت - چون شاهزاده مزبور از ناتجربگی تعلقه مذکور را
گذاشت نمود او بذابر ناسازگاری هوای آنجا یا وطن دوستی
پیشاور در آمد - از حضور بمتصدیان اٲک حکم شد - نگذارند
که عبور نماید - سال بیستم (که سلطان اورنگ زیب بدان صوبه
تعیین یافت) او بهمراهی شاهزاده مسطور برگردید - و در
نبردهای ارزبکیه و گروه المانان همه وقت تلاشها بظهور آورد
چون پادشاهزاده صوبه مزبور حسب الحکم پدر بذور محمد
خان را گذاشته معارفت نموده بکابل رسید او حسب الطلب
سال بیست و یکم از کابل بحضور رسیده نعمت بار اندوخت
و بوطن دستوری پذیرفت - سال بیست و دوم حسب الطلب
بحضور رسیده از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و پانصدی
سه هزار و پانصد سوار باند رتبیگی یافته در رکاب شاهزاده
محمد اورنگ زیب بهمم قندهار (که بتصرف قزلباش (فته بود)
روانه شد - و همراه رستم خان و قلیچ خان بجانب بخت
تعیین شده در جنگ قزلباش ثبات پائی از دست نداده داد
دلاری داد - و سال بیست و پنجم باز همراه شاهزاده مذکور
و سال بیست و ششم بهمراهی شاهزاده دارا شکوه بهمم مسطور

مرخص گشت - سال بیست و نهم بتعیذاتی موه دکن (که
 بشاهزاده اوزنگ زیب مقرر بود) سر عزت در افرخت - و در
 فتح قلعه بیدر و کلیانی مکرر با اهل دکن جنگها نموده
 قدم همت استوار داشته خدمات نمایان بظهور آورد - سال سی
 و یکم (که فلک شعبده باز توطئه دیگر بر انگیخت - و سلطان
 دارا شکوه باوصف ممانعت اعلی حضرت دست از خام خیالی
 بر نداشته سزاولان شدید تعین کرد - که اسرای متعینه
 دکن را زود روانه حضور سازند) با آنکه سلطان اوزنگ زیب
 بمحاصره بیجاپور پرداخته کار یک دو روز در کشایش آن
 بانگی بود نامبرده بخصمت شاهزاده روانه حضور گردید
 و در جنگ میان هر دو برادر (که متصل اکبر آباد (و داده)
 مطابق سنه (۱۰۶۸) هزار و شصت و هشت هجری در هراچی
 دارا شکوه جلالت غریب و جرأت سترگ بکار آورده در قول سلطان اوزنگ زیب در آمد نموده از دست
 آن فوج بقتل رسید *

* راجه سیورام کور *

پور بالرام بن راجه گودال داس است - چون پادشاه
 کلان او در عهد شاهزادگی اعلی حضرت بهنامۀ یورش تخته
 بکار آمدند او پیش از پیش مورد التفات گردید - بعد سرار آبی
 بمنصب در خور سرفروزی یافته مملکت دهلی (که عبارت

از بعضی برگذات سوار سازنگپور مالوه است) بطریق وطن
 بنام او مقرر شد - تا سال دهم بهزار و پانصدی هزار سوار
 رسید - چندی بقلعه دارمی آسیر نامور بود - سال هیزدهم ازانجا
 معزول شده سال نوزدهم همراه شاهزاده مراد بخش بیساق بلخ
 و بدخشان نامزد گشت - و پس از آن بتقریبی بهضور رسیده
 سال بیستم بحفاظت قلعه کابل اختصاص پذیرفت - سال
 بیست و یکم ازانجا موقوف گردیده اواخر همان سال چون
 مناقشه عبدالعزیز خان باندر محمد خان بمسامع سلطانی
 رسید بغیر حرم گزینی جمعی بتعییناتی کابل چهره امتیاز
 برافروختند - او نیز بدین خدمت اختصاص یافت - سال
 بیست و دوم باضافه دو صد سوار لوای کامرانی افرشته همراه
 شاهزاده محمد اورنگ زیب بیساق قندهار^(۲) تعین گردید - سال
 بیست و پنجم چون راجه بیتلهداس عم او در گذشت
 او از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصد سوار
 و خطاب راجگی چهره مباحات برافروخته بار دوم همراه شاهزاده
 مذکور بمهم مسطور تعین گردید - سال بیست و ششم همراه
 شاهزاده دارا شکوه نیز بمهم مذکور رخت عزیمت بر بست
 و ازانجا همراه رستم خان فیروز جنگ بتسخیر قلعه بست رفت
 سال بیست و هشتم بهمراهی سعدالله خان جهت انهدام قلعه

چیتور گام جلادت برداشت - سال سی و یکم از اصل و اضافه
 بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار و پانصد سوار و تقرر
 خدمت قلعه دارمی ماندو لوای بلندرتبگی برافراشت - و در
 جنگ سموگدهه (که در هرادی دارا شکوه جا داشت) مطابق
 سنه (۱۰۶۸) هزار و شصت و هشت هجری لوازم جسارت
 بکار برده مقتول گردید *

* راجه اندرمن دهنديره *

(۲)

شعبه ایست از قوم راجپوت - میان اینها و بنديله و پنوار
 با هم نسبت میشود - وطن اینها قصبه سهرارو سرکار سارنگپور
 مالوه است - که در دفتر سهرارو^(۳) بابا حاجی مینوشتند - در عهد
 عرش آشیانی راجه جگمن دهنديره شرف ملازمت در یافت
 در وقت فردوس آشیانی ولایت دهنديره بسپورام برادر زاده
 راجه بیتهداس کور مرحمت شد - او با جمعیت رفته جبراً و قهراً
 باخراج راجه اندرمن (که دران وقت قابض زمینداری آنجا
 بود) پرداخت - او پس از چند جمع کثیر فراهم آورده
 از روی استیلا آن ملک را بتصرف آورد - بنابراین سال دهم
 جاوس آن پادشاه معتمد خان و راجه بیتهداس با فوج شایسته
 بمالش او تعیین یافتند - و رفته حصار سهرارو را گرد گرفتند

(۲) نسخه [۱] که شعبه ایست (۳) در [بعضی نسخه] سهرارو - و نسخه

[ب] شهباز *

واجب مذکور زینهار خواسته همراه آنها بحضور آمد - بموجب حکم در قلعه جنیر محبوس گردید - در سال (که عالمگیر پادشاه از دکن بعزیمت عیادت پدر والا قدر اراده نهضت بهندوستان نمود) او از اصل و اضافه بمنصب سه هزار سوار چهره کامرانی برافروخته با پادشاهزاده محمد سلطان پیش پیش روانه هندوستان گشت - و پس از جنگ مهاراجه جسونت سنگه بعزیمت علم و نقاره کوس ناموزی نواخت و بعد محاربه با پادشاهزاده محمد شجاع بمهم بنگاله دستوری پذیرفت - و درانجا بتقدیم امور پادشاهی سرگرم بود - تا آنکه بملک فنا پیوست *

* رام سنگه *

ولد کریمسی (آتهور همشیره زاده رانا جگت سنگه است پدرش بنوکری پادشاهی امتیاز داشت - نامبرده اواخر سال سیزدهم فردوس آشیانی بیارگاه سلطنت آمده دولت بار اندرخت - و بمنصب هزار سوار ششصد سوار سرفرازی یافت - سال چهاردهم باضافه یکصد سوار و سال شانزدهم از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی ششصد سوار چهره عزت برافروخت - سال نوزدهم بهمراهی شاهزاده مراد بخش بتخسیر باخ و بدخشان تعیین یافت - و پس از رسیدن ببالخ چون بهادر خان و امالت

خان بتعاقب نذر محمد خان والی بلخ تعیین شدند او بے اجازت شاهزاده همراهی آنها اختیار کرد - و مکرر در جنگ مذکور و ستیزه المانان مصدر تردد شده سال بیست و دوم از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و دویست سوار مر بلذ گردیده همراه پادشاهزاده محمد اورنگزیب بهادر بیساق فندهار تعیین گردید - و بعد وصول آنجا همراه رستم خان بکشایش زمین دادر شتافته سال بیست و سیوم از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و پانصد سوار سرفراز شد - سال بیست و پنجم همراه شاهزاده مذکور بمهم مسطور نوبت دوم راهی گشته سال بیست و ششم بعطای فیل سر بلندی اندوخته باتفاق دارا شکوه نوبت سیوم بصوب قلعه مذکور لوی عزیمت افراشت - و بعد رسیدن آنجا همراه رستم خان بگرفتن قلعه بست دامن همت بر کمر عقیدت زن - سال بیست و هشتم با خلیل الله خان بتذبیله زمیندار سری نگر (که در کوههای شمالی دارالخلافه شاهجهان آباد است) گام جلالت بر نهاد - در جنگ سموگدهه مطابق سنه (۱۰۶۸) هزار و شصت و هشت هجری در هراولیه دارا شکوه قرار یافته وقت زن و خورن دست جلالت کشاده پاس نمکخوارگی از دست نداد - و مردانه وار ته تیغ فوج مقابل در آمد *

* روپ سنگهہ راتھور *

نبیرہ کشن سنگهہ راتھور کہیں برادر حقیقی راجہ سورجسنگهہ
 چون ہریسنکھ عم او سال ہفدہم جلوس فردوس آشیانی
 جہان گذران را گذاشت و فرزندے نداشت پادشاہ روپ سنگهہ
 برادر زادہ اورا بعتای خلعت و اضافہ منصب و عذایم
 اسمہ با زین نقوہ سرافراز ساختہ کشن گدھہ وطن عمش
 بتیول او مہرمت نمود - سال ہیزدہم در جشن محبت بیگم
 صاحبہ صبیحہ کلان پادشاہ (کہ بغیر رسیدن شعلہ شمع بدامان
 و سوختن بدن چندے کسامند بود) از اصل و اضافہ بمنصب
 ہزاری ہفتصد سوار مفتخر گشت - سال نوزدہم ہموار شاہزادہ
 مراد بخش بتسخیر بلخ و بدخشان مہرمت بہست - و پس
 از رسیدن بلخ چون نذر محمد خان والی آنجا بے ملاقات
 شاہزادہ راہ فرار سپرد و بہادر خان و اصالح خان بگفتہ
 شاہزادہ در تعاقب او روانہ شدند او از کار طلبی بے اجازت
 ہمپائی آنها گرید - پس از جنگ با نذر محمد خان و قذیبہ
 گرورہ المانان (کہ مکرر واقع شد) در جلدوری مہمائی جمیلہ
 سال بیستم از اصل و اضافہ بمنصب ہزار و پانصدی ہزار سوار
 لواہ کامروانی افراشت - سال بیست و یکم مہرمت علم چہرہ
 امتیاز المروخہ - سال بیست و دوم از اصل و اضافہ بمنصب

دو هزار و پانصدی هزار و دویست سوار سرفروزی یافته همواره
 شاهزاده محمد اوزنگزیب بهادر بصوب قندهار دامن عقیدت
 بر کمزده - و بعد وصول دران نواح همراه رستم خان جانب
 زمین داور شتافته در جنگ قزلباش تردد نمایان بکار بود - و سال
 بیست و سیوم از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و پانصد
 سوار کامیاب گشته و سال بیست و پنجم باضافه هزار و سی
 پانصد سوار و عنایت نقاره باخذ آوازه شده نوبت دوم برکاب
 شاهزاده مذکور بمهم قندهار دستوری یافت - و سال بیست
 و ششم نوبت سیوم همراه شاهزاده دارا شکوه بیضاقت مرقوم قرار
 یافته از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار و دو هزار و پانصد
 سوار درجه اعتلا پیمود - سال بیست و هشتم همراه علامی
 سعد الله خان بانهدام قلعه چیتور رخصت پذیرفته از اصل و اضافه
 بمنصب چهار هزار و سه هزار سوار اختصاص گرفت - و برگشته
 ماندلگده سرکار چیتور از تغیر رانا بجمع هشتاد و یک سوار
 بجاکیر او تن شد - در جنگ سموگده بهراری دارا شکوه
 اختصاص داشت - در اٹهای زد و خورد داد جسارت داده
 از توپخانه و هراول و التمش فوج مقابل گذشته در بروری
 فیل عالمگیر پادشاه آنچه ممکن بود تردد نمود - عاقبت
 پیاده شده سه فیل سواری خاص باراده آنکه ریسمان عمارت را
 معطوع سازد رسید - پادشاه جرأت او را تماشا نموده هرچند

بمردم سرکار خود تاکید فرمود (که زنده دستگیرش نمایند)
 مردم او را فرصت نداده مطابق سنه (۱۰۶۸) هزار و شصت
 و هشت هجری ته تیغ آوردند - پسرش مانسنگه در عهد
 عاله‌گیری بمنصب سه هزاره رسید سه سال سی و پنجم همراه
 ذوالفقار خان بتسخیر قلعه چنچی شتافت - چون نوبت
 سلطنت بخلد منزل رسید سرداری وطنش کشن گذهه دراجسنگه
 مخاطب براجیه بهادر (که تغائی سلطان عظیم الشان میشد
 و در کابل بامیداری ریاست همراه خلد منزل بود) تقرر
 پذیرفت - و نامبرده بمنصب سه هزاره سرفرازی یافت - در حالت
 تحریر بهادر سنگه پسر خرد راجه بهادر دخیل وطن است *

* رستم خان مقرب خان *

از قوم چرکس است - در دامنۀ البرز کوه ساکن - و بیشتر
 خیمه نشین - ابتدا نوکر نظام الملک دکنی شده نام بهری
 و سرداری برآورد - و بخطاب مقرب خان مخاطب گردید
 سال سیوم جلوس فردوس آشیانی (که دکن محل ورود آن پادشاه
 گشت) او (که میر شمشیر نظام الملک بود) در مقابل افواج
 پادشاهی گشت و واگشته میکرد - چون نظام الملک فتح
 خان پسر ملک عنبر را (که وکیل و سپه سالار او بود) مقید
 ساخت سرداری سپاه بوی مقرر گردانید - و حمید خان حبشی را
 وکیل نمود - و بعد چنده فتنه خان را از قید برآورد

بدستور سابق وکالت و سپه سالاري بار موقوف داشت - مقرب
 خان ازین سلوک ناهموار دل از رفاقت برداشته بارادۀ نوکرچی
 پادشاهی سال چهارم باعظم خان ملتجی گردید - پس ازان (که
 این معنی بعرض پادشاه رسید) درجۀ استحسان یافت
 فرمان استمالت صادر شد - ماناجی درپه (که پیشدست
 او بود) نزد اعظم خان آمده بمراسم تسای بحصول اطمینان
 پرداخت - پستتر مقرب خان با سایر همراهان بلشکر پادشاهی
 روانه شد - اعظم خان بصوابدید وقت تا گذار اردو استقبال
 نموده بمنزل خود آورد - از سرکار پادشاهی خلعت و خنجر
 مرصع و چهار اسپ و دو فیل نر و ماده و یک لک روپیه نقد
 با دو صد خلعت و صد شال و هفتاد اسپ بهمراهانش داد
 و منصب پنجہزاری ذات و سوار بنام او و منصب رفیقانش
 (که از صد کس افزون بودند) در خور هریک تجویز نموده
 بحضور نوشت - پادشاه منصب او پذیرا نموده خلعت و کھتوه
 و شمشیر مرصع و علم و نقاره و اسپ با زین مطلا و فیل بار
 عنایم فرمود - و بعد چندی بپیشگاه سلطنت رسیده باستلام
 سدۀ سنیه و عطای خلعت و جمدهر مرصع با پھول کتّاره
 و شمشیر مرصع و اسپ با زین مطلا و فیل و انعام چهل هزار
 روپیه نقد کام دل برگرفت - سال پنجم بمهرهت ماهی

(۲)

و مراتب اختصاص پذیرفته پس از وصول موکب خسروانی بنواح اکبرآباد رخصت سنبیل (که در تیول او مقرر شده بود) یافت - و سال هشتم بخطاب رستم خان ناموری اندوخته همراه پادشاهزاده محمد اوزنگ زیب بهادر (که پیشتر مرغی افواج متعینه بگوشمال ججهار سنگه بذیله تعیین گردیده بود) دستوری پذیرفت - سال دهم همراه سید خانجهان بارهه بتخریب ملک عادلخانیه شتافته در جنگها مصدر ترددات گشت - و بحصول ملازمت پرداخته هنگام معادرت از دکن برخست جاگیر کام اندوز گردید - سال یازدهم در هنگامی (که پادشاه متوجه جانب سورون شده) او استلام عتبه خلافت نموده بگوناگون عنایت مشمول گشته بجایگزین مرخص گردید - و سال سیزدهم فیل برای او از حضور بارسال در آمد - سال پانزدهم در ایامی (که لاهور مقر موکب پادشاهی بود) بحضور رسیده همراه شاهزاده مراد بخش (که بتذیه جکت سنگه زمیندار جمو معین بود) بدان صوب شتافت - و در تسخیر قلاع متعلقه او سعی موفوره کرده چپقلشهای مردانه بظهور آورد - پستر همراه شاهزاده مزبور آمده بدولت آستانبوسی جبین عقیدت را نورآگین گردانیده و برکاب شاهزاده دارا شکوه (که بمدد قلعه قندهار مقرر شده بود) رخت عزیمت بر بست - و بعنایت خلعت و اسب با یراق طلا مورد تفصل گشته هزار سوار از منصب او (که پنجهزاری

یغجهزار سوار بود (دو اسپه سه اسپه قرار یافت - و پس از مراجعت بجاکگیر ترخیص پذیرفت - و سال شازدهم باز احرام یارگاه دولت بسته آمده پس از چندے بجاکگیر رفت *

ازانجا (که پادشاه را تسخیر بلخ و بدخشان مرکوز خاطر گشته بامیرالامرا صوبه دار کابل درین باب حکم شده بود) سال نوزدهم او در ذیل کمکیان امیرالامرا بکابل عازم گردید - و یستر حسب الحکم جهت امضای زمستان در رهناس مانده در هنگام بازگشت پادشاه از کشمیر بلاهور بملازمت پیوسته بدستوری همراهی شاهزاده مراد بخش بیساق مسطور ناصیه ازادت را درشن نمود - و سرداری جرانغار شاهزاده بظام او قرار گرفت چون بعد از فتح باخ شاهزاده بنابر کم تجربگی با وصف فاضلمندی پدر والا قدر دل نهاد بودن آن نواح نشد سعدالله خان حسب الحکم بدان نواح شتافته او را با جمعه ببند و بست اندخود و مضافات آن کسبیل نمود - و قارسیدن بدانجا مکرر با المانان زد و خورد نموده رایت فیروززی برافراشت - و در جلدوی آن سال بیستم هزار سوار دیگر از منصب او دو اسپه سه اسپه مقرر گردید - چون پادشاهزاده محمد اوزنگ زیب یهادر بعد رفتن دران حدود بلخ را به نذر محمد خان حسب الحکم وا گذاشته معادرت نمود او نیز بحضور رسیده رخصت جاکگیر حاصل کرد - سال بیست و یکم در جشن جلوس

سلطانی در اماکن نو تیار شاهجهان آباد حاضر شده بغایت خلعت مخلع گردیده برخصت جاگیر گام انصراف برزد - پستور (۲) بکمک امیرالامرا بسوی کابل راهی گشت - سال بیست و دوم چون خبر آمد آمد فوج قزلباش بذواحی قندهار مسموع گردیده مناشیر طلب بزام سرداران صادر شد او از کابل آمده همراه شاهزاده محمد اوزنگ زیب بهادر بجانب قندهار طریق اخلاص پیمود - و سرکردگی چنداول بار متعلق شد - و پس از رسیدن دران نواحی بکمک قلیچ خان بجانب بست شتابیده در محاربه قزلباش پا قایم کرده گوشمال از قرار واقع داد - و پس از فرار آنها اراپهای توپخانه را (که از غلبه سراسیمگی گذاشته رفته بودند) با اسب و نیزه و بیرق بسیار گرفت - و در جایزه این حسن خدمت سال بیست و سیوم قامه تابینانش دو اسبه سه اسبه گردیده ب خطاب فیروز جنگ چهره ناموری برافروخت و در همین سال بحضور رسیده یازده توپ خرد (که با اراپه از غنیم گرفته بود) از نظر پادشاه گذرانیده بغایت خلعت و جیغه و جمدهر مرصع با پهل کتاره و شمشیر مرصع و از اصل و اضافه بمنصب ششزاری پنجهزار سوار دو اسبه سه اسبه و عطای اسب با زین طلا و فیل با یراق نقره و ماده فیل کلاه گوشه افتخار بسپهر برین (سانید) - سال بیست و پنجم

باز همراه شاهزاده مسطور بیساق مذکور گام جلالت پیش نهاد
 و در مورچال بستن و دیگر لوازم قلعه گیری مساعی جمیله
 بکار برد - و سال بیست و ششم در رکاب پادشاهزاده دارا شکوه
 باز بدان مهم کمر همت چست بست - چون ساعت محاصره
 قریب بود باشاره شاهزاده بیشتر شتافته سال بیست و هفتم
 بگرد گرفتن پرداخت - و پس از وصول شاهزاده بدان حدود
 بجانب بست رفته مورچال ترتیب داده بتسخیر آن پرداخت
 از انجا (که فتح قندهار ملتوی ماند - و شاهزاده حسب الحکم
 مراجعت نمود) او باشاره شاهزاده قلعه بست را یران نموده
 و اسباب باقی مانده را سوخته راهی گردید - سال بیست
 و هشتم همراه جملة الملک سعد الله خان بتخریب قلعه چیتور
 مامور شد - سال بیست و نهم از امل و اضافه بمنصب
 شش هزار و شش هزار سوار پنج هزار سوار در اسبه سه اسبه
 سر بر افراخته حسب التماس شاهزاده دارا شکوه بصوبه داری
 کابل از تغیر بهادر خان باقی بیگ منصوب گشت - و بلاد کابل
 و پشاور در تیول او مرحمت گردید - اواخر سال سی و یکم
 از انجا معزول گشته بحضور آمد - و در جای متصل سموگدهه
 (که مابین خلد مکان و دارا شکوه روداد) بهمراهی سپهر شکوه
 در چرانغار بود - وقت زد و خورد تیز جاوی بکار برده مطابق

سنه (۱۰۶۸) هزار و شصت و هشت هجري مردانه رار بزخم
تفنگ جان بجان آفرين سپرد *

* راجه اذروده كور *

پسر كلان راجه بيتهلداس است - چون پدرش بفوقداري
اجمير سرفراز شد ار بذيابيت پدر بتعلقه مسطور ميپرداخت
سال نوزدهم جلوس فردوس آشياني از اصل و اضافه بمنصب هزار
و پانصدي هزار سوار چهره عزت برافروخت - و سال بيست
و چهارم بعطاي علم شادكامي اندوخت - سال بيست و پنجم
چون پدرش فوت نمود از اصل و اضافه بمنصب سه هزاري
سه هزار سوار در اسبه سه اسبه و خطاب راجگي و عطاي نقاره
و اسپ و فيل درجه پيماي اعتلا گرديد - و قلعهداري رندهپور
از انتقال پدرش بار تفويض يافت - پستر بهمهري شاهزاده
محمد اورنگ زين بهادر (كه بار دوم بيساق قندهار نامزد
شده بود) دستوري پذيرفت - و پس از مراجعت سال بيست
و ششم بتيول خود رخصت يافت - پس ازان همراه شاهزاده
دارا شكوه بمهم قندهار راهي گشت - و بعد وصول دران نواح همراه
رستم خان بهادر فيروز جنگ روانه بخت شد - و سال بيست
و هشتم باتفاق سعد الله خان بهادر جهت منهدم ساختن چيتور
و تاديب رانا نطاق عزيمت بر كمر همت بست - سال سي و يكم
چون سلطان سليمان شكوه باثاليقي ميرزا راجه جهت دفع شجاع

(که مصدر حرکات لغو گردیده بود) تعیین گردید او از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و پانصدی سه هزار سوار دو اسپه سه اسپه سرفرازی یافته بهمراهی سلطان مذکور^(۲) اختصاص گرفت و پس از سربازانی خلد مکان بدوامت ملازمت پیوسته سال اول جلوس بهمراهی محمد سلطان (که بهم شجاع تعیین گردیده بود) استسعاد پذیرفت - درین ضمن بنابر بیماری چندی در اکبر آباد توقف ورزیده با بقیه کوفت عزیمت نمود - پس از روانگی از مستقر الخلافه مطابق سنه (۱۰۶۹) هزار و شصت و نه هجری جهان گذران را گذاشت *

* راجه راجروپ *

پور راجه جگت سنگه بن راجه باسو ست - سال دوازدهم جلوس فردوس آشیانی بغوجدارمی کوه کانگره سرفرازی یافت و چون پدرش عصیان ورزید او نیز با پدر راه موافقت پیموده با پادشاه مصدر خلاف گشت - بعد مفع جراثم پدر همراه او بدولت ملازمت پیوست - و سال نوزدهم بعد فوتش بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار از اصل و اضافه و خطاب راجگی و انعام محال وطن و مرحمت اسپ سر عزت برافراشت - و بضبط قاعه چوبین (که پدر او میان سراب و اندراب ترتیب داده اودا بمحافظت آن باز گذاشته بود) سرفراز گردیده از جمله هزار

و پانصد سوار و دو هزار پیاده (که بکمک پدرش مقرر شده بود)
 اجرای تذخواه پانصد سوار و دو هزار پیاده از خزانه کابل
 قرار یافت - و در همین سال بتعیناتی شاهزاده مراد بخش
 (که بتسخیر بلخ و بدخشان نامزد شده بود) اختصاص
 گرفته پس از وصول بقندهار با جمعی بحراست آن مامور
 گردید - و برای سرانجام آنجا دولک رویه حواله او شد - و از
 اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصد سوار و عنایت
 جمدهر مرصع و گوشواره مرزاید گوی سبقت از اقران برد
 و دران ایام بکرات با اوزبکان و المانان (که باراد دست برد
 جوق جوق دران نواحی متواتر آمد و شد داشتند) بادیز و ستیز
 پرداخته رهگرای عرصه فرار ساخت - و بتعاقب شتافته اکثری را
 مقتول گردانید - سال بیستم باضافه پانصد سوار سرافتخار^(۲)
 بر افراشته بعطای نقاره کوس شادکامی نواخت - و در همان ایام
 از قندهار برای دیدن قلیچ خان ببالغان آمد - دران اثنا المانان
 با جم غفیر آمده طالقان را گرد گرفتند - و هر طرف جنگ
 می انداختند - روزی (که جانب دایره او صف بسته ایستادند)
 او بنابر دفور حماسه بر سر آنها دوید - و جنگ سخت
 در پیوست - چند کس او جان در باختند - و خود نیز سه زخم
 برداشت - و جنگ کزان خود را بدایره رسانید - پس ازان

(که مقاهیر نا امید شده از گرد شهر متفرق شدند) سال بیست و دوم از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار و پانصد سوار و تقرر قلعه دارى که مرد از تغیر خلیل بیگ مباحث اندوخت - و سال بیست و پنجم باضافه پانصدی سربلندی یافته همراه شاهزاده محمد ادرنگ زیب بهادر بیساق قندهار شتافت - و در محاصره آنجا صاحب مورچال بود - و پس از معارفت از آنجا با سایدان شکوه تعیینات کابل شد - و سال بیست و ششم در رکاب شاهزاده دارا شکوه باز بجانب قندهار رفت و در محاصره آن از لوازم جانفشانی دقیقه فرو گذاشت نکرد سال بیست و نهم بر طبق فرمان از که مرد روانه شده باسلام عتبه خلافت ناصیه بخت افروخته بوطن رفت - چون دارا شکوه از عالمگیر پادشاه هزیمت یافته بلاهور روانه شد او (که حسب طلب پیش از جنگ از وطن راهی گردیده بود) مابین دهلی و سرهند با او برخورد - و بفسون و فسانه او بدام رفاقت در آمد - پس از آن (که دارا شکوه بدارالسلطنت رسیده عزیمت ملتان نمود) او نقوش بے اتبائی از ناصیه حالش خوانده بیهانه اینکه بوطن رفته سرانجام سپاه کذب جدائی گزید - پستر از نیک اندیشی از وطن آمده بر کنار بیاه بخلیل الله خان (که در تعاقب دارا شکوه بود) پیوسته بوسیله سفارش او بملازم عالمگیری (سیده ناصیه خجالت و انفعال به زمین

عجز و ابتهاال سود - و از پیشگاه خلافت از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و پانصدی ذات و سوار مباحی گشته بتهانه داری موضع چاندی سرحد سري نگر (که سلیمان شکوه از آله آباد روانه شده میخواست از راه سهارنپور بحدود پنجاب رسیده بپدر مالحق کردن - و بذابر انتشار افواج عالمگیری نتوانست شتافت - ناچار خود را بدان کوهستان انداخت) رخصت یافت - که ببند و بسمت بیرون آن کوه قیام ورزیده سد راه برآمدن سلیمان شکوه باشد - و پس ازان برکاب رسیده در جنگ دوم دارا شکوه بهر اولی فوج طرح دست راست تعیین شد چون کوکلا پهازی پناه گاه مردم دارا شکوه بود راجه پیادهای خود را (که در کوه نوردی چالاک بودند) از عقب کوکلا پهازی برآورده خود بکمک آنها سوار شده ایستاد - مخالفان قلیله دیده بیداکانه از مورچال برآمدند - و جنگ در پیوست - سواران پادشاهی پاشنه کوب در رسیده تا سه پاس نایره حرب و آدیزش اشتعال داشت - و هنوز مورچال پا بر جا بود که دارا شکوه از همت باختگی راه فرار برگزید - و چون پرتی پت زمیندار سري نگر از کوته اندیشی و بیهوده کوشی سلیمان شکوه را در ولایت خود جا داده بخام طمعی حمایت و اعانت او می نمود راجه در سال دوم با فوجی از عساکر ظفر مآثر بکوهستان سري نگر تعیین شد - که اگر زمیندار مذکور بموعظت و پند متذبه

نگشته در نگاهداشت ار اصرار نماید ولایت ادرا بی سپهر تاراج ساخته همت باستیصالش گمارد - و چون زمیندار مذکور از جهالت و خود سري دست از برنداشت تربیت خان و رعندان از خان نیز تعیین گشته کار بران بومي تنگ ساختند - او ناچار بمیرزا راجه ملتجي گشته تسلیم آن خود بدام افتاده را وسیله عفو جرائم خود ساخت - راجه در سال چهارم بهکارسمت سرحد غزنین از تغیر سید شهابت خان دستوري یافته پس از وصول بمكان مامور در همین سال مطابق سنه (۱۰۷۱) هزار و هفتاد و یک هجری باجل طبعی زندگی بسربرد - چون پدر خود خالی از جرأت و جسارت نبود و در تحمل مشاق و انگیز متاعب حوصه درست داشت برادر خودش بهار سنگه (۲) که همراه پدر در یساق بدخشان مصدر ترددات شده عمره بهجهالت کفر گذرانیده در اواخر سال سیوم عالمگیری بمیامن ارادت و عبودیت پادشاه دین پرور پرتو هدایت بر باطنش تافته توفیق ادراک شرف اسلام یافت (از پیشگاه خلیفه حق پرست بنوازش خسروانه و خطاب مرید خان ناموری اندرخت - مدتها در چوکیداری غور بند گذرانید - تا حال از اولانش در شاهپور عرف بهررئین (۳) محال و طغش (که غریبی تاراگده است) هر که راجه باشد مرید خان می نماند * .

(۲) در [اکثر نسخه] بهار سنگه (۳) نسخه [ب] بهرین •

* راجه رگناقهه *

از پیش آوردهای سعدالله خان است - اواخر سال بیست و سیوم جلوس فردوس آشیانی بخطاب رائی و عطای تلمدان طلا نوازش یافته سال بیست و ششم باضافه در خور بر منصب دفترداری خالصه و تن چهره اعتبار برافروخت - و تا سال (۲) بیست و نهم از اصل و اضافه بمنصب هزارری دو صد سوار گایاب گردید - سال سیوم بعد انتقال سعدالله خان بمرحمت خلعت و اضافه دو صد سوار و خطاب رای رایان بر نواخته شد قرار یافت که تا تعیین دیوان اعلی امور کلی و جزوی دیوانی را بعرض خسروانی مبرسانیده باشد - و چون قلم تقدیر بران رفته بود (که امور سلطنت بقبضه اقتدار عالمگیر پادشاه در آید) نامبرده بعد جنگ اول دارا شکوه با زمره اهل قلم بملازمت پادشاهی پیوست - و در جنگ شجاع و مصاف دوم دارا شکوه در مثل قول جا داشت - و پس از جلوس ثانی از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی پانصد سوار و خطاب راجگی سرمایه مجاهات اندوخت - امور متعلقه را باستقلال کلی سرانجام میداد - سال ششم جلوس عالمگیری مطابق سنه (۱۰۷۳) هزار و هفتاد و سه هجری کار کزان تقدیر طومار حیاتش را در پیچیدند *

* رحمت خان *

حکیم ضیاء الدین پسر حکیم قطبا برادر حکیم رکنای کاشی ست - که از مشاهیر اطبا و سرآمد سخنوران بوده - ساز صحبت او با شاه عباس ماضی کوک شده شاه مکرر بمنزل او پرتو ورود افکند - پستر بملاحظه ے اللہ فانی شاه در عهد عرش آشیانی بهندوستان آمد - درین باب این بیت گفته *

* گر فلک یک مہمدم با من گران باشد سرش *

* شام بیرون میروم چون آفتاب از کشورش *

در عصر خسرو مزبور و جنت مکانی بآسودگی میگذرانید - خان مزبور [که دختر کوچک طالباء آملی (که سستی خانم پرورش کرده بود) در حباله نکاح داشت - و سستی خانم زن نصیرا برادر حکیم رکنای میشود] بدین تقریب بشرف عنایت فردوس آشیانی اختصاص یافته سال چهاردهم از تغیر میر خان دادرگمی کرکیراق خانه و خطاب و انعام ماده فیل سر بلندی یافت سال هیزدهم از اصل و اضافه بمنصب هزاری صد و پنجاه سوار مباهی گشت - سال بیست و دوم بتفویض خدمت دادرگمی داغ و سال بیست و چهارم باضافه صد سوار چهره عزت برافروخت - سال بیست و هفتم از تغیر میر بخشی بدیوانی و دادرگمی کرکیراق خانه صوبه احمدآباد افتخار یافته سال بیست و نهم از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی

چهار صد سوار درجه پیمای تصاعد گردید - و در ایام بیماری
اعلی حضرت (که سلطان مراد بخش توطیه سلطنت برانگیخته
سکه و خطبه بنام خود کرد) خان مزبور وفاتت شاهزاده گزید
و پس از گرفتار شدن شاهزاده مذکور بملازمت عالمگیری
پیوسته بمنصب دو هزار و سه صد سوار و تفویض دیوانی
گجرات سر رشته اعتبار بدست آورد - پس از ورود دارا شکوه
باحمد آباد اگرچه باتفاق صوبه دار رفته او را دریافت اما
در همپایی تقاعد ورزید - لهذا بعد فرار از نزدیکی اجمیر
مجدداً مشمول عواطف پادشاهی گردیده سال سیوم بدیوانی
سرکار روشن رای بیگم و پستر بدیوانی بیوتات مطرح انظار
الطاف گشت - سال هشتم مرحله نیستی پیمود - عبدالرحیم
خان داماد و محمد صادق پسرش خلعت ماتمی یافتند *

چون نام سلطان دارا شکوه و سلطان مراد بخش بزبان خامه
گذشت اختی از خاتمه کار هر دو بزبان قلم میدهد - اولین
پس از شکست از قرین اجمیر راه احمد آباد پیش گرفت - و از
مردم آنجا رو تافته بملک کچه شتافت - و در مردم آنجا
مروت ندیده داخل سرحد ولایت سنده گردید - ملک جیون
نام زمیندار دهان هر مضاف ولایت مذکور (که از سابق مرهون
احسانهای دارا شکوه بود) بگرمی پیش آمده در خانه خود

بود - درین ضمن اهلیه دارا شکوه انتقال نمود - و برای رسانیدن تابوت او بلاهور چند کس (که همراه بودند) نیز جدا ساخت و تصمیم عزیمت ایران پیش نهاد نمود - ملک بظاهر بطریق بدرقه برادر خون را با چند کس همراه داد - آنها بعد یک دو منزل بر سر دارا شکوه ریخته دستگیر نمودند - ملک جیون کیفیت نیکو خدمتی بر اجه جیسنکه و بهادر خان کوکه (که بتعانب او بر طبق امر پادشاهی معین بودند) برنوشت - آنها بحضور آوردند - بموجب حکم سال دوم جلوس بیاسا رسید درمین بساده لوحی فریفته و عدهای دلفریب خلد مکان گردیده همراه نقش تمزای سلطنت بر صفحه سینه می نگاشت - با آنکه هوا خواهانش مکرر احوال سلف بر زبان آورده در باب رفتن بے محابا با معدود پیش خلد مکان ممانعت کردند فایده نبخشید - تا آنکه چهارم شوال سنه (۱۰۶۸) هزار و شصت و هشت هجری در منزل متھرا پادشاه اورا طامب داشته بحسن تدبیر دستگیر ساخت - ابتدا در قلعه سلیم گداه داشته بعد چند بحسن گوالیار فرستاد - و حسب درخواست سرس بائی نام محبوبه اورا نیز رفیق زاویه بیکسی او گردانید - سال پنجم جاسوس بتقریب خون علی نقی (که مراد بخش در احمد آباد بے ثبوت گداه ریخته بود - و در نه مقتول بدعوی برخاستند)

* ای دای بهر بهانه کشتند *
* تاریخ است *

* راجه تودرمل *

شاهجهانی - ابتدا در وفات افضل خان بود - بعد فوت او سال سیزدهم بخطاب (ائی و خدمت دیوانی و امینی و فوجداری سرکار بسهند قامت قابلیت آراست - سال چهاردهم فوجداری لکهای جنگل نیز ضمیمه گردید - چون آبادان کاری او خاطر نشین پادشاهی گشت سال پانزدهم بعنایت خلعت و اسب و فیل مباحات اندوخت - سال شانزدهم در جلدوی حسن خدمت از اصل و اضافه بمنصب هزار سوار دو اسبه سه اسبه کارش ببلندی گرائید - سال نوزدهم باضافه پانصدی دویست سوار دو اسبه سه اسبه نوازش یافته بسهند دستوری پذیرفت سال بیستم بافرونی سه صد سوار دو اسبه سه اسبه بر منزلتش افزود - و رفته رفته تعلقه او بانضمام سرکار دیبالپور و برگنه جالندهر و سلطانپور افزوده حاصل هر ساله آن بیفجاء لک روپیه رسید - و از قرار واقع از عهده پرداخت آن برآمد - بنابراین سال بیست و یکم از اصل و اضافه بمنصب دو هزار سوار و خطاب راجگی درجه اعتلا پیمود - سال بیست و سیوم بعطای علم لوای کامرانی برافراشت - و پس از جنگ سموگده چون دارا شکوه راه گریز سپرده بسهند رسید و از راه احتیاط باکهای جنگل رفته بود بیست لک روپیه از اموال او

(که در بعضی مواضع مدفون بود) بدست داراشکوه درآمد
و در عهد خلد مکان چندی بفوجداری اداره میپرداخت
سال نهم مطابق سنه (۱۰۷۶) هزار و هفتاد و شش هجری
به نیستی سرا شتافت *

* راکرن بهورقهه *

پسر راکرن سوز است - بعد فوت پدر سال چهارم جالس
فردوس آشیانی بمنصب دو هزار سوار و خطاب (زی
و مرحمت بیکانیر در تیول شرف افتخار اندوخت - ارائل
سال پنجم از وطن آمده دولت زمین بوس دریافت - و باتفاق
وزیر خان بتسخیر قلعه دولت آباد مرخص گردید - و چون
خان مذکور بموجب حکم از اثنای راه باز گردید او نیز
مراجعت نمود - پستتر تعینات دکن گردیده در تسخیر قلعه
دولت آباد ترددات شایسته بعمل آورد - و در محاصره قلعه
پرزیده نیز نیکو خدمتیها بتقدیم رسانید - پس از فوت
مهابت خان بتعییناتی خاندوران موافق دار برهانپور اختصاص
یافت - سال هشتم (که موکب سلطانی ظلال افکن سلطنت
دکن شد - و سید خانجهان بارهه برای تخریب ملک بیجاپور
مرخص گردید) او را در همراهیان خان مزبور برنوشته - سال
بیست و دوم بخدومت قلعه داری دولت آباد از تغیر سیادت
خان و اضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار سوار

سر عزت بر افراخت - و سال بیست و سیوم بغزونی پانصدی
 ذات بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار رایت اعتبار
 بر افراشت - و سال بیست و ششم از اصل و اضافه بمنصب
 سه هزار و دو هزار سوار سرمایه کامرانی اندوخت - و پس از آن
 (که قلعه دولت آباد بسطان اورنگ زیب بهادر عنایت شد)
 اضافه پانصدی پانصد سوار (که بشروط قلعه داری دولت آباد
 بود) از منصب او کم گردید - و چون تعهد تسخیر سرکار
 جوار صوبه خجسته بنیاد (که شمالی آن سرحد ماک بکلانه
 و جنوبی کوکن و غربی بعضی دیهات کوکن و شرقی ناسک
 واقع شده - و بندر جیول از سمت - و سری پت زمیندار آنجا
 طریق خود سری می پیمود) نوشته داد حسب تجویز شاهزاده
 مزبور بیکالی اضافه مسطور و تذخواه سرکار جوار بجمع پنجاه
 لک دام در طلب اضافه از پیشگاه سلطنت مقرر شد - او از
 شاهزاده مذکور مرخص شده بدان صوب شتافت - و در سرحد
 جوار رسید - زمیندار مذکور قاب مقاومت نیارده باطاعت
 در آمد - و زرے بطریق پیشکش داده خراج محال مذکور ذمه خود
 گرفت - و پسر خود را برسم یرغمال همراه او گردانید - پس از آن
 معارفت نموده سال بیست و هشتم پیش پادشاهزاده آمد *

چون در ایام بیماری اعلیٰ حضرت تسلط دارا شکوه از حد
 گذشته بود امرا (که جهت تسخیر بیجاپور همراه سلطان

(مائراامرا) [۲۸۹] (باب الرء)

اورنگ زیب تعین شده بودند) حسب الطلب روانه حضور گردیدند - او نیز بخصمت شاهزاده از دکن برآمده بوطن خود شتافت - بنابراین سال سیوم عالمگیری امیر خان خوافی بحدود بیکانیر تعین شد - پس از وصول بدان حدود نامبرده باعتذار پیش آمده همراه خان مزبور روانه حضور گشت و بانوپ سنگهه و بدم سنگهه پسران خویش بدولت آستانبوس کامیاب گردید - و بمنصب سه هزار و دو هزار سوار سرفراز گشته بدستور سابق در تعیناتیان دکن قرار یافت - سال نهم (۳) همراه دلیر خان داؤد زئی بتذیبیه زمیندار چانده رفته چون مصدر تقصیر شد مورد عتاب گردید - و سرداری قوم او ریاست وطنش بانوپ سنگهه پسرش مرحمت شد - و بعنایت منصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار بر نواخته آمد از ممر موقوفه آمدنی جاگیر پریشانی عاید حالش گشت بختجسته بنیان آمده نشست - سال دهم مطابق سنه (۱۰۷۷) هزار و هفتاد و هفت هجری چشم از تماشای جهان پوشید بیرون محوطه هلدی اورنگ آباد جانب جنوب مایل بمغرب دوری بنام او آباد است - او چهار پسر داشت - انوپ سنگهه

(۲) نسخه [ب] اورنگ زیب بهادر (۳) در [بعضی نسخه] بدم سنگهه

(۴) نسخه [ب] داؤد زئی - و در [بعضی نسخه] داؤد زئی •

و پدم سنگه و کیسر سنگه و موهن سنگه - سه اخیر لاولد
فوت کردند *

گویند بر موهن سنگه سلطان محمد معظم توجه مفراط داشت
ازین جهت محمود نوکران شاهي شده بود - محمد شاه نامي
میر توزک شاهزاده (که آهوی او (م کرده در دایره موهن سنگه
رفته بود) سر دربار با او تقاضا کرده بشدت رسانید - و بر یکدیگر
حربه انداختند - مردم دیگر هجوم کرده موهن سنگه را
مجرور نمودند - پدم سنگه اگرچه با برادر اخلاص نداشت
اما بسنوح این واقعه بر سر وقتش رسیده کار محمد شاه تمام
ساخت - و موهن سنگه را در پالکی برداشته روانه خانه او شدند
در عرض راه کارش با تمام گرائید - انوپ سنگه از ابتدا تعینات
مساق دکن شده در جنگ بهادر خان کوکه با عبدالکریم میانه
در دست چپ بود - سال هیزدهم بالتماس خان مذکور
بخطاب راجگی سر عزت برافراشت - سال نوزدهم (که
بهرداری دایر خان داود زئی مصاف با دغیان صورت بهشت)
نامبرده در مثل چنداولی جا داشت - سال بیست و یکم
او را بحر است خجسته بنیاد برگذاشته بودند - دران سال
سیوا بهونساء گرد بلد مذکور غبار هنگامه برداشت - نامبرده
با فوج همراهی متصل پورخ خون برآمده ایستاد - درین ضمن

(۲)

خانجهان بهادر (که دران سال ناظم دکن بود) در وقت رسید
و مقاهیر راه فرار پیش گرفتند - سال سیم ^(۳) بقلعه دارعی نصرت آباد
سکر و سال سی و سیوم از تغیر رلو دامت بندیده بحراست ^(۴)
امتیاز گدھے ادنی مامور شد - سال سی و پنجم از انجا ^(۵)
معزول گردید - سال چهل و یکم رخت فنا پوشید - پس ازان
سرداری و طنش پیسر او سرور سنگه (که هزاری پانصد سوار
منصب داشت) تفویض یافت - در تعیناتی ذوالفقار خان بهادر
بتقدیم خدمات می پرداخت - بعد او پسرش انند سنگه
و نبیره اش زورآدر سنگه حکومت وطن سرانجام دادند - در
حالت تحریر گچ سنگه متبنای زورآدر سنگه که هم قوم است
بدان قیام دارد *

(۶) * راجه سجان سنگه بوندیده *

پسر راجه بهار ^(۷) سنگه است - در حین حیات پدر از
روشناسان اعلی حضرت بوده بکارها تعین میشد - چون پدرش
غوت نمون سال بیست و هشتم ^(۸) جلوس او از اصل و اضافه بمنصب
دو هزار و سوار دو اسبه سه اسبه و خطاب راجگی

(۲) نسخه [۱] رفت (۳) نسخه [ب] بتعلقداري (۴) نسخه [ب]

شکر - یا بهکر باشد (۵) در [بعضی کتب تاریخ] ادنی آمده (۶) در

[بعضی جا] بندیده (۷) در [بعضی جا] بهار سنگه - و در [بعضی جا]

بهار سنگه (۸) نسخه [ب] هفتم *

نوازش پذيرفت - و سال بيست و نهم همراه قاسم خان مير آتش
 بتاديب زميندار سري نگر مرخص گرديده بعطای علم و نقاره
 بلند آذانه گشت - و سال سيم بر طبق حکم لازم الاتباع نزد
 سلطان اردنگ زيب ناظم دکن شتافت - و پشتر حسب الطامب
 بحضور رسیده همراه مهاراجه بذابر اينکه سد راه آمد فوج
 دکن باشد تعيين گرديد - و روز جنگ با سلطان اردنگ زيب
 در اثنای نبرد در قافله رخت فرار بجانب وطن خود برد - و پس
 از چنده از جانب خلد مکان بصفح جرائم و عطای منصب
 مناسب اختصاص یافته در جنگ شاه شجاع در مثل دست
 راست جا گرفته بود - پس از شکست يافتن چون شجاع
 بجانب بنگاله رفت و شاهزاده محمد سلطان بتعاقب او
 مامور شد نامبرده هم داخل کمپيان شاهزاده مزبور گرديده
 رخصت پذيرفت - و دران صوبه مصدر نيكو بندگان گشت - سال
 چهارم با فوج از تابينان معظم خان بتسخير ولايت کوچ بهار
 و تنبيه زميندار آنجا مقرر شد - و چون با جمعه که داشته
 نمي توانست آن کار را پيش برد پس از رسيدن خانخانان
 باری ملحق گشت - و بعد وصول بملک آشام با مردم آنجا
 آريزشهای نمايان نموده نامه بمردانگي برآورد - و در سال
 هفتم همراه ميرزا راجه جيسنگه بصوب دکن دستوري پذيرفت
 و در محاصره قلعه پورندهر لازمۀ نيكو بندگان بتقديم رسانيد

سال هشتم از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و پانصد
سوار در اسبه سه اسبه سرمایه ناموری اندوخت - پستر
در نبردها با افواج عادلخانیه مکرر مصدر شیوه جانشیاری
گردیده مال نهم بهمهراهی دلیر خان بیساق آلکای چانده (که
متصل برار واقع شده) متعین گردید - سال یازدهم مطابق
سنه (۱۰۷۸) هزار و هفتاد و هشت هجری در دکن بدیار
خاموشان شتافت - چون اولاد نداشت اندرمن برادر خرد او
(که بعد فوت پدر خود بهار سنگه در عهد اعلی حضرت
بمنصب پانصدی چهار صد سوار سرفرازی یافته سال
بیست و نهم همراه قاسم خان میر آتش بتادیمپ زمیندار
سری نگر تعین گردید - و سال سیم بیساق دکن نزد سلطان
محمد اورنگ زیب بهادر دستوری یافت - و در عهد خلد مکان
سال اول باتفاق سبکرن بندیل به تذبیه جنیت بندیل مامور شده
پستر تعینات دکن گشته همراه میرزا راجه جیسنکه بتقدیم
خدمات می پرداخت) بافرزنی منصب و خطاب (اجگی و عطای
وطن در قبول سرماییه کامیابی اندوخت - در اوان موبه داری
خانجهان بهادر چنددس تهانه داری گلشن آباد داشت - چون
سال نوزدهم روزگارش بسرآمد جسونت سنگه نام پسرش (که
در وطن بود) بخطاب (اجگی و حکومت وطن فایز شد - و آخر
همان سال با فرج شایسته بدکن آمده بملازمت پادشاهی

پیوست - و سال بیست و یکم به تذبده پسران جنیت بندیده
 (که در نواح بندیل کهند مصدر فساد بودند) معین گردید
 سال بیست و نهم با همت خان پسر خانجهان بهادر کوکلتاش
 بجانب بدجاپور شتافت - وقت رخصت بعد از خلعت
 و نقاره کوس بلند رنگی برنواخت - و در یورش قلعه ملکپور
 (۲) فردن نمایان نمود - سال سیم بقرارگاه اصلی منزل گزید - پس از
 اگرچه پسرش بهگونمت سنگه بخطاب راجگی و مرزبانیه وطن
 سرفراز گردیده بود اما سال سی و یکم فوت نمود - بنابراین
 بدخواست رانی امر کفور جد (۳) او سربراهیه تعلقه مذکور بنام
 اودیستگه ولد پرتاپ سنگه (که ساهله نصیبش بر اجه مدهکر
 هتایی می شود - و پرتاپ سنگه بیک قریه پرگنده اوندچیه
 بسر می برد) مقرر شده بخطاب راجگی سربرافراخت - سال
 سی و سیوم از وطن آمده باستلام سده سزیه پرداخت - سال
 چهل و هفتم از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و پانصدی
 هزار و پانصد سوار لوائی کامیابی افراخته بقاعه دارمی کهیلدا
 (که به سخارلنا مخاطب شده) ممتاز گشت - و پس از ارتحال
 خلد مکان چون پای استقامتش لغزش پذیرفت قلعه مذکور را
 بمرهقه سپرده راه وطن گزید - پس از پرتوی سنگه پسرش

و پسترو سائول ^(۲) سنگهه نبيره اش زميذد اوي اوندچهه سربراه نمودند - در حالت تحرير پنجم سنگهه پسر سائول سنگهه مذکور دخیل است *

* راجه ديبي سنگهه بنديله *

پسر راجه بهارتهه است - پس از فوت پدر سال هفتم فردوس آشياني بمقصب دو هزاري دو هزار سوار و خطاب راجگي مورن مراحم شد - و سال هشتم باتفاق خاندوران بمالاش ججهار سنگهه تعيين گردیده بعنايت نقاره بخلد آرازه گشت و پس از مسخر شدن اوندچهه (که سابق تعلق بنياكانش داشت و در عهد جهانگير پادشاه بپاس خاطر بر سنگههديو از آنها گرفته سپردن او نموده بودند) بنام راجه ديبي سنگهه قرار يافته درانجا ماند - و سرداري ائوس قوم بذياله بار مقوض شد - و پس ازان (که پادشاه تا اوندچهه آمده يکوان عزيمت را بجانب دکن معطوف ساخت) او سال نهم بعد فراغ از تمشيت امور ولايت اوندچهه پيشگاه سلطنت رسیده نزن سيد خانجهان بارهه (که بتخريمپ ملک ييجاپور تعيين شده بود) دستوري پذيرفت - و در کارها آثار نيکو خدمتي بظهور رسانيد - سال دهم حسب الاتماس خاندوران بعنايت علم و نقاره کوس سر بلندي نواخت - و سال نوزدهم در (کاب شاهزاده مران بخش بتسخير بلخ و بدخشان

تعیین گردید - و درین سفر مکرر مصدر ترددات گشته با گروه
المانان بارها چپقلشهای شایان و زد و خورد نمایان نمود - سال
بیست و دوم (که قلعه قندهار بتصرف قزلباش رفت)
او نیز مکرر در رکاب سلطان اورنگ زیب بتهخیر قلعه مذکور
رخصت پذیرفت - و در جنگ با قزلباش پای استقامت برجا
داشته تلاشهای مردانه بتقدیم رسانید - و با رسیوم همراه سلطان
دارا شکوه بداندو^(۳) شتافت - و پس از مراجعت سال بیست
و هشتم بفوجداری بهلسه مضاف صوبه مالوه سر عزت
بر افراخت - و سال سیم همراه معظم خان میر جمله نزد
سلطان اورنگ زیب بهادر بصوب دکن راهی گشت - سال
سی و یکم طلب حضور شده همراه مهاراجه جسونت سنگه
(که بسد راه بودن بر روی سلطان اورنگ زیب بصوب مالوه
تعیین شده بود) دستوری یافت - ازانجا (که تقدیر الهی
بر میانمت او رفته بود) روز جنگ مهاراجه او را بحراست
بنگاه تعیین نمود - و در اثنای جنگ (که سلطان مراد بخش
بر بنگاه فوج پادشاهی دوید - و این معنی هم باعث تزلزل
خواب گردید) او بمقتضای عقل دور اندیش با شاهزاده مذکور
بانقیاد پیش آمده توسل جست - و باستصواب او بملازمت
خلد مکان پیوست - و پس از گرفتاری شاهزاده مذکور بعزیمت

خلعت تسلي یافت - و پستر چون کار طلبی از از روی عرضداشت
خافدوران سید محمود معلوم شد از اصل و اضافه بمصوب
دو هزار و پانصدی در هزار و پانصد سوار مباحات اندوخت
و پس از جنگ دوم دارا شکوه بفوجداری بهلسه از تغیر
راجه عالم سنگهه سروراز گردیده سال سیوم برای تنبیه
جنیت بندیه (که در نواح صوبه مالوه گرد فساد برداشته بود)
تعیین شد - و در سال دهم بکمک شمشیر خان (که بجبهت
مالش دادن بگروه یوسف ژئی مقرر بود) دستوری پذیرفت
و سال سیزدهم تعینات محمد امین خان صوبه دار کابل گردید
چون بکتل خیبر (سیده بر خان مزبور واقعه شکست رو داد
ازان بعد احوالش بنظر فرسیده - بیرون احاطه بلده ادرنگ آباد
مغرب رویه مایل بجنوب پورده بنام او آباد است *

* راجه رایسنگهه میسودییه *

یسر مهاراجه بهیم پور رانا امر سنگهه است - چون سال نهم
جهانگیری شاهزاده شاهجهان بهم رانا امر سنگهه نامزد شد
و رانا پس از تنگ شدن بدرا التجا زده شاهزاده را دریافت
ازان بعد بهیم یسراو بسلازم پیشگی شاهزاده سرافتخار برافراخته
در تنبیه زمیندار تعلقه گجرات و محاربات اهل دکن راخذ
پیشکشات گوندرا نه ترددات شایان بعمل آورده نامه بشجاعت
و دلیری برآورد - و چون میان پادشاه و شاهزاده غبار درئی

برخاست او التزم ركاب شاهزاده از دست نداده در ايامى (كه
 پادشاهزاده از بنگاله گذشته روى توجه بجانب آله آباد آورد
 و ازان طرف بحكم جنم مكاني سلطان پرديز باتاليفقى مهابت
 خان با افواج پادشاهي آمده تلاقى فتنين (و دان) او دست
 جلالت بر كشاده بآئين ملازمان نمك حلال جان نثار گرديده
 رايستگه پس از سرير آرائى صاحب قران ثاني سال اول
 به پيشگاه خلافت رسیده باوجود خرد سالي نظر بر حقوق پدرش
 بخاعت فاخرة و سرپيچ مرصع و جمدهر مرصع و منصب دو هزارى
 هزار سوار و خطاب راجگي و اسپ و فيل و انعام بيست هزار
 روييه سرباندي اندوخت . و سال پنجم باضافه هزار و دويست
 سوار رايت عزت برافراخت . و سال هشتم همراه شاهزاده
 محمد اورنگ زيپ بهادر (كه پيشتر مرمى افواج متعينه به تذبیه
 ججهار سنگه نامزد شده بود) تعين يافت - و سال نهم
 باضافه سه صد سوار امتياز گرفت - و سال دوازدهم همراه
 شاهزاده دارا شكوه بصوب قندهار كمر عزيمت بست - و سال
 چهاردهم بعنايت نقاره كوس اعتبار نواخته بهمراهى سعيد خان
 ظفر جنگ بتذبیه جگم سنگه زميندار جمو (كه سرتابي
 بندياد نهاده بود) مامور گشت - و سال پانزدهم از اصل و اضافه
 بمنصب چهار هزارى دو هزار سوار مفتخر شده همراه شاهزاده
 دارا شكوه بجانب قندهار دستورى پذيرفت - و سال هيدهم

بهمراهی علی مردان خان امیر الامراء بتهخیر بلخ و بدخشان
مقرر شده پس ازان بهمراهی شاهزاده مراد بخش روانه
آن سمت شد *

چون شاهزاده مزبور بعد بدست آمدن بلخ ازان ملک
برگرفته روانه حضور گردید او هم پیشاور آمد - ازانجا (که
مردم متعینه این یساق از عبور اٹک ممنوع بودند) درانجا
توقف گزید - پس ازان همراه شاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر
بصوب بلخ و بدخشان مراجعت نموده در جنگ ارزبگان بهره
مامور شد رخس فتح و ظفر بر جهانند - و پس از معادلت
شاهزاده از صوبه مذکور دستوری وطن گرفت - و سال بیست
و دوم همراه شاهزاده محمد اورنگ زیب تعیین یساق
قندهار گردیده ازانجا همراه رستم خان بمدافعت قزلباش
پیشتر شتافته مساعی جمیله بکار برده از اصل و اضافه
بمنصب پنج هزار و دو هزار و پانصد سوار ببلند رتبی گرائید
پستر نویت دوم بهمراهی شاهزاده مذکور بمهم مسطور قرار یافته
بنابر بیماری در پیشاور ماند - و پس از رسیدن موکب معلی
دران نواحی درامت بار دریافته رخصت وطن حاصل کرد
و نویت سیوم همراه شاهزاده دارا شکوه بمهم قندهار شتافت
و ازانجا بهمراهی رستم خان جهت کشایش قلعه بست
راهی گشته سال بیست و هشتم بهمراهی علامی سعدالله خانی

بانهدام چیتور (رانه گردید - سال سی و یکم با معظم خان و غیره بصوب دکن نزد شاهزاده محمد اوزنگ زیب بهادر لوامی عزیمت افراشته در نبرد عادلخانیة تردد عظیم نموده همنبرد خود را از هم گذرانیده بسه زخم کاری و جراحتهای منکر پیاده شد - جمعی کثیر از تابینان او بکار آمدند - در جلدی نیکو خدمتی از اصل و اضافه بمنصب پنجهزاری چهار هزار سوار و عطای خاعت خاصه و شمشیر مرصع و اسب عربی با زین زرین و فیل و ماده فیل درجه اعتلا پیمود - و یک لک روپیة در طلب نقدی او تن شده رخصت وطن یافت - و در جنگ مهاراجه جسونک سنگه با خادم مکان با جمعی از راجپوتان همقوم در میمنه راجه قرار گرفت - چون جنگ ترازو شد نامبرده ناموس پرستی را خیر باد گفته بجانب وطن راه فرار پیمود و پس از جنگ دارا شکوه ببارگاه عالمگیری از دولت آستانبوسی جبین عقیدت را نورانی ساخت - در جنگ دوم دارا شکوه چون در قصبه توره جاگیر نامبرده گذاشتن اسباب زیادتی با بعضی پرستاران محل قرار یافت او بصیانت آنجا ماند - و سال دوم باتفاق شایسته خان امیرالامرا و سال هفتم بهمراهی میرزا راجه جیسنگه بسرمین دکن تعین گشته در کشایش قلاع متصرفه سیوا بهونسله و تخریب ملک عادل خان مراسم نیکو خدمتی و جانفشانی بظهور رسانیده از اصل و اضافه بمنصب پنجهزاری

پانجهزار سوار پانصد سوار در اسبه سه اسبه سر بلند شده
 کلاه گوشه کامیابی کج نهاد - و سال دهم در رکاب شاهزاده محمد
 معظم باز بدان صوب رفته سال شانزدهم مطابق سنه (۱۰۸۳)
 هزار و هشتاد و سه هجری بمقر اصلي شتافت - مانسنگه
 و مهاسنگه و انوپ سنگه پسرانش بحضور آمده بعطای خلعت
 فرق مبالغات برافراختند *

* راجه رام سنگه *

کچهراده پسر کلان میرزا راجه جیسنکه اسمت - سال شانزدهم
 جاوس چون فردوس آشیانی باجمیر متوجه شد او همراہ پدر
 رسیده بملازمت پیوست - و سال نوزدهم در حین (که پادشاه
 از لاهور بمسمت کابل لوی عزیمت افراخت) با پانصد سوار
 از وطن آمده بعذایت خلعت و منصب هزاري هزار سوار کامیاب
 گشت - و باضافهای متواتره بمناصب دو هزاري هزار و پانصد
 سوار و مرحمت علم فایز شد - سال بیست و ششم باضافه
 پانصدی امتیاز اندوخت - و سال بیست و هفتم باز باضافه
 پانصدی چهره عزت افروخت - در جنگ سموگدهه همراہ دارا شکوه
 بود - پس از هزیمت او ببارگاه عالمگیری رسیده سال اول همراہ
 شاهزاده محمد سلطان و معظم خان بتعاقب شجاع مامور گردید
 و از اثنای راه بشهرت اکاذیب (که پس از جنگ دوم داراشکوه
 بر زبانها افتاده بود) دل بای داده چنده ترک آمد و رفت

و سلام و مجرای شاهزاده نموده پس ازان رجعت القهقري
 كرد - سال سيوم برای آردن سليمان شكوه (كه نزد زميندار
 سري نگر بود - و از معرفت ميرزا راجه جيسنگه فرستادن
 بحضور قرار داده) رافه گرديد - و با پسر زميندار ببارگاه
 سلطنت آمد - و پس از تعيين شدن ميرزا راجه بيساق دكن
 در حضور ماند *

چون سال هشتم ملاقات نمودن سيوا بهونسله با پدرش
 بعرض رسيد از بعذائت خايعت و زيور مرصع و ماده فيل
 كامياب گشت - و چون سيواي مزبور با سنها پسر خود از دكن
 آمده بملازمت پيوسمت روز اول پادشاه از ناعبيۀ او نقش استكبار
 خوانده بنامبرده (كه واسطۀ ملازمت بود) تاكيد فرمود - كه
 او را نزديك خود فرود آورده از حال او باخبر باشد - چون
 آن مكار بحيله سازي (كه در احوال راجه ساهو بهونسله زمزمه
 كاك اخبار سنج گشته) پنهان از انجا برآمده راه گريز
 پيش گرفت او به بيخبري معائب گورديده بتغير منصب و منع
 كورنش مورد خشم شد - و پس از فوت پدر سال دهم مطرح
 انظار عاطفت گورديده بعطاي خلعت و جمدهر مرصع با علاقۀ
 مرورديد و شمشير با ساز مرصع و اسپ عربي با ساز طلا
 و فيل خامه معه جل زربفت و ساز نقره و خطاب راجگي
 و منصب چهار هزاري چهار هزار سوار سر بلندي اندر خدمت

و اواخر همین سال چون خبر هنگامه آشیا میان بر گواهی سرحد و نگاله و کشته شدن سید فیروز خان تهاغه دار آنجا به سامع پادشاهی رسید او با جمعی کثیر بدان صوب دستوری پذیرفت و باضافه هزاره هزار سوار اختصاص گرفت - سال نوزدهم ازان مهم برگشته بعز آستانبوس تارک مباهات آراست - و وقت موعود جهان گذران را گذاشت - پسرش کنور کشن سنگه - که در حین حیات پدر منصب در خور یافته چندے تعینات کابل بود - پس ازان در خانه جنگی زخمی شده بمقر اصلی شتافت بشن سنگه پسرش به منصب هزاره چهار صد سوار مفتخر گشته بعد فوت پدر کلان ب خطاب راجگی و عذایات دیگر چهره اعتبار بر افروخت - چندے بمالش رانهوران و مدے بفوجداری اسلام آباد می پرداخت - پس ازان (که راه عدم پیش گرفت) سال چهل و چهارم بجایسنگه پسرش ب خطاب راجه جیسنگه از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار ناصیه بخت روشن گردانید - سال چهل و پنجم همراه جماعه الملک اسد خان بتسخیر قلعه کهیلنا کمر همت بر بست - احوالش جداگانه ارقام یافته *

* رشید خان الهام الله *

پسر دوم رشید خان انصاری ست - چون پدرش سال بیست و دوم فردرس آشیانی بآخرت سوا شتافت پادشاه

ادرا و برادر کلانش اسد الله را باضافه منصب نوازش فرمود
سال بیست و هشتم چون اسد الله (که تهنانه داری چاندور
 داشت) از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار
 شادام شده بتیولداری و نظم ایاجپور مامور گشت او بتهنانه داری
 چاندور نامزد گردید - سال سیّم چون هادی داد خان عم او
 فوت نمود و دران سلطه به ازو دیگرے نبود از اصل و اضافه
 بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار بر نواخته آمد
 تا جمعیت هادی داد خان متفرق نشود - در ایام (که محمد
 اورنگ زیب بهادر توسن عزیمت از دکن جانب هندوستان
 تیزگام ساخت) او موافقت شاهزاده گزید - پس از جنگ
 مهاراجه جهونمت سنگهه بعطای خلعت و علم و از اصل و اضافه
 بمنصب سه هزار و سه هزار سوار از انجمله پانصد سوار در اسپه
 سه اسپه و خطاب پدر چهره عزت بر افروخت - و پس از
 جنگ اول دارا شکوه بانعام بیست هزار رزیه سرمایّه مباحثات
 اندوخت - و بعد محاربه سلطان شجاع باتفاق معظم خان سپه سالار
 در تعیناتیان شاهزاده محمد سلطان قرار یافته بجانب بنگاله
 مرخص گشت - و در معارک و مصائب آن ملک با سردار شریک
 تردد بوده در دفع اعادی طریق جانشیناری سپرد - سال چهارم
 همراه سپه سالار بملک کوچ بهار و کوچ آشام در کارها مساعی
 جمیله بتقدیم رسانید - سال پنجم چون از انجا معارفت واقع شد

(۲) بر طبق حکم حضور بفوجدار می سرکار کامروپ نامزد گردید و چندی صوبه دار آدیسه ماند - سال نوزدهم از آنجا معزول گردیده تعینات یساق دکن شد - و چندی فوجدار ناندیر بود - و تمین موعود در گذشت *

* رאו بهاو سنگه هادا *

پسر راو ستر سال است - که در جنگ متصل سموگده بهاولوی دارا شکوه جا یافته بچراآت جان در باخت - نامبرده سال اول جلوس خلد مکان از وطن بحضور (سیده دولت بار اندرخت - و بمنصب سه هزار سوار و عطای علم و نقاره و خطاب راوی و زمیذاری بوندی و غیره محالات بر رویه نیاگان خود سرعت برانراخت - و در جنگ شجاع با توپخانه پادشاهی (که پیش می چینند) تعین شد - و پس از فرار شجاع همراہ پادشاهزاده محمد سلطان بتعاقب او مامور گردید پس ازان (که لشکر شاهزاده از بیروہوم واقع راہ بنگالہ آن طرف گذشت) نامبرده بے رخصت شاهزاده جدائی گزیده معارفت نمود - و بتعیناتی دکن نامزد شد - سال سیوم همراه شایسته خان امیرالامرا در محاصرہ قلعة اعلام آباد عرف چاکنه ساختہ ملک التجار سر لشکر سلطان علاء الدین بن احمد شاه بہمنی (کہ بتسخیر ملک کوکن تعین شده بود) کمرہمت بست

محصوران قنک گردیده بوساطت او قلعه را سپردند - پس ازان (که شایسته خان از دکن معزول گشت - و مهاراجه جسونت سنگه جهت تادیب سیوا دران ضلع متوقف شد) او نیز در همراهیانش ماند - چون همشیرگ راو بهار سنگه بدست مهاراجه بود مهاراجه زن خود را از وطن طلبداشته واسطه نمود که با وی ساز موافقت کرک نماید اما راو بهار سنگه حق نمک مقدم داشته تن بموافقتش در نداد - و پس از رسیدن میرزا راجه جیسنگه بدکن در یساقها همپائی او اختیار کرد - و سال نهم همراه دلیر خان بر سر زمیندار چانده شتافت - از نسخه داکشا معلوم می شود که او مدتی در اورنگ آباد نشست - با سلطان محمد معظم خصوصیت بهم رسانیده بود - سال بیست و یکم مطابق سنه (۱۰۸۸) هزار و هشتاد و هشت هجری بزمستانی سرا رفت *

چون اولاد نداشت سرداری و طغش به نبیرگ بهگونت سنگه برادرش موسوم بانوده سنگه پسر کشن سنگه (۲) که سلطان محمد اکبر در اران صوبه دارمی اوجین طلبداشته - و بصدر ادای خارج بجمدهر کشته گردید) تقرر یافت - و پس از فوت او پسرش بدهه سنگه بجای پدر بسرداری وطن سرفرازی یافت مدتی بتعیذاتی خاد منزل در کابل بود - چون بعد رحلت

خلد مکان میان خلد منزل و اعظم شاه نزاع در داده اولین
ظفر مند شد او بخطاب رام راجه و منصوب سه هزار و پانصدی
و زمیندارچی مومبدانه و کوته (که متعلق برام سنگه نبیره
مادهو سنگه هادا بود - و نامبرده همراه اعظم شاه کشته گردید)
لوائی استقلال برافراشت - و با بهیم سنگه پسر او آغاز مذاقشه
نمود - پس از درگذشتن او پسرش امید سنگه ^(۲) چندت بحکومت
وطن پرداخته باولاد خود گذاشت - در حالت تحریر کشن سنگه
نبیره او در وطن قیام دارد * ^(۳)

(۱۴)

* رضوی خان سید عالی *

درمین پور صدر الصدور میران سید جلال بخاری سب - که
احوالش جداگانه بنوک قام گذشته - چون فردرس آشیانی سال
بیستم جلوس از دار السلطنه متوجه کابل گردید سید جلال را
(که دران هنگام بیماری عارض شده بود) در دار السلطنه
گذاشته نامبرده را در رکاب گرفت - که بنیابت پدر پسرانجام
تعلقه پردازد - و پس از ارتحال پدر باضافه ده بیست بمصوب
هزاری دو صد سوار کامیاب گشت - سال بیست و یکم باضافه
پانصدی در صد سوار چهره عزت برافروخت - سال بیست
و درم بداروغگی جواهر خانه و مرصع آلات نگین بلند نامی

(۲) نسخه [ب] دمید سنگه (۳) نسخه [ب] داشت (۱۴) در [بعض

بدست کرد . و در همین سال باضافه پانصدي پنجاه سوار
اختصاص گرفت . سال بیست و چهارم از داروغگی مذکور معزول
گردیده بداروغگی کتابخانه و نقاشخانه از انتقال میر صالح
خوش نویس نقش مراد بکام خویش دید . سال بیست و پنجم
بافزونی صد و پنجاه سوار نخل امیدش بارور گشت . سال
بیست و هشتم از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدي
پانصد سوار و خطاب رضوي خان و تفویض تعلقه بخشي گري
و رافعه نویسی صوبه احمد آباد از تغیر دوست کام و امینی
(۲) آنصوبه چمن آرزیش شگفت . در سال سیم از انجا تغیر شده
پیشگاه سلطنت رسیده بتقرر خدمت عرض وقائع صوبجات
کارش ببلندي گرائید . چون زمام سلطنت بقبضه اقتدار خلد مکان
درآمد دولت ملازمت دریافته سال دوم بدوازده هزار روپیه
سالیانه موظف گشته گوشه عزامت گزید . سال پنجم مشمول
عاطفت گشته بمنصب دو هزار و پانصدي چهار صد سوار
و عطای خلعت و جمدهر میذاکار آب رفته بجو آورد . سال
نهم بدیوانی سرکار بیگم صاحب از تغیر (شیدای خوش نویس)
(۳) و اضافه صد سوار کام دل برگرفت . سال دهم بخدمت جایل القدر
صدارت اعظام از تغیر عابد خان و عنایت خلعت و از اصل
و اضافه بمنصب سه هزار پانصد سوار عرصه اعتلا پیمود . سال

بیست و چهارم مطابق سنه (۱۰۹۱) هزار و نود و یک هجری
تار و پود زندگی برگسیخت *

* رندوله خان غازي *

بیجاپوری - در وقت عزیمت سلطان اورنگ زیب بهادر
از دکن به هندوستان ملتزم رکاب بوده در معارک مصدر قرونات
پسندیده گردید - پس از جنگ مهاراجه جسونت سنگه
بخطاب رندوله خان و از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار
چهار هزار سوار از انجمله هزار سوار در اسبه سه اسبه سر عزت
برافراخت - و پس از جنگ اول دارا شکوه بانعام ده هزار روپیه
ممتاز گشت - پستتر باتفاق شیخ میر خوانی جهت سد بودن
بر راه آمد سایمان شکوه تعین گردید - پس ازان تعینات یساق
دکن شده بمهمات پادشاهی می پرداخت - سال نهم باتفاق
دلیر خان داؤد زئی به تذبیه زمیندار چانده شتافت - سال
بیست و هفتم مطابق سنه (۱۰۹۴) هزار و نود و چهار هجری
بساط هستی در پیچید *

* روح الله خان *

اول - پسر دوم خلیل الله خان یزدی ست - در آخر سال دوم
عالمگیری بصبیئه امیر الامرا شایسته خان مذسوب شده از اصل
و اضافه بمنصب هزار و پانصدی و خطاب خانی چهره مراد
برافراخت - و در سال ششم بخدمت میربخشی گری احداث

مشمول انظار تربیت خسروانی گردید - و در سال دهم بمذنب
 در هزاری و خدمت آخته بیگی فرس کادیابی^(۲) مهمیز نمود - و در
 سال شانزدهم بفوجدارمی دهامونی اختصاص یافت - و در همان
 ایام بذابر جهته معزول المنصب گشت - پستتر در سال هجدهم
 ببحالی هزار و پانصدی چهار صد سوار مذنب جولانی عرصه
 نوکری شده بفوجدارمی سهارندور دستوری یافت - و در سال
 نوزدهم باز آخته بیگی شد - و در بیستم سال از تغیر اشرف خان
 بوالا خدمت خانسامانی امتیاز اندوخت - سال بیست و دوم
 از انتقال دازاب خان بمیر آتشی سرگرم گردید - و در سال بیست
 و چهارم از تنیر عاقل خان خانی ببخشیکوی درم علم ناموزی
 برافراخت - و هنگامی (که ساحت وسیع مساحت دکن مطرح الویه
 پادشاهی گردید) او از کار طالبی و خدمت گزینی بیشتر به تذبیه
 و تعریک مفسدان تعین میشد - و در سال بیست و ششم
 والده ماجده او حمیده بانو بیگم (که خالته حضرت خلد مکان
 بود) در در نقاب عدم کشید - نواب زیب الغما بیگم دومی بذت
 خلافت (که از جمیع بذات مکرمه بسعادت حضور پدر بزرگوار
 خصوصیت داشت) بخانۀ روح الله خان رفته بتعزیت پرداخت
 و پادشاهزاده محمد کام بخش او را از ماتم بوداشته بملازمت
 اقدس آورد - و بصنوف عواطف پادشاهی فرق مباحاتش

از فرقدین برگذشت - و در همین سال بسمت کوکن شتافته
 معارفت نمود - و در سال بیست و هشتم بعطای نقاره
 سر برافراخت - و بمالش مفسدان بیجاپور (که شاهزاده
 محمد اعظم شاه آنرا محاصره داشت) رخصت یافت - و در
 آخر همین سال (که سوان شولاپور متخیم خیام پادشاهی
 بود) از بیجاپور (سیده) بجای خان فیروز جنگ باقامت
 احمد نگر شتافت - و در سال سیم ماه ذی القعدة (که از فتح
 بیجاپور هفته نگذشته بود) از انتقال اشرف خان مربع نشین
 چهاربالش میر بخشگیری گردیده - و در همان ایام چون رایات
 ظفر طراز پادشاهی بتسخیر حیدرآباد باهتزاز آمد روح الله
 خان را از امل و اضافه بمنصب پنجزاری چهار هزار سوار مورد
 مراجع ساخته بنظم اشتات صوبه^(۲) برهم خورد بیجاپور گذاشتند
 و پس ازان (که محاصره قلعه استوار گلکنده بامداد کشید)
 خان مشارالیه حسب الطلب احراز دوات آستانبوس سلطنت
 نموده بامور کشایش قلعه مامور گشت - و خان مذکور از
 گریز فکری بلائه و فریب در آمده بوساطت زلمست خان کلان
 عبد الله خان پنی بیجاپوری معروف بمرانداز خان را (که
 پیش از فتح بیجاپور بزدگی درگاه پادشاهی اختیار کرده
 باز بابوالحسن پیوسته معتمد او گشته بود) از راه و رسم اخلاص

دیگانه ساخته با خون ایل گردانید - چنانچه آن بے مروت
 حق ناشناس بیست و چهارم ذی القعدة نیم شب بخشی الملک را
 با زمست خان و مختار خان (که فرصت جویایا گرد تلعه
 می گشتند) از راه کهرکی (که اهتمام آن دروازه بآن نامعتمد
 مغرض بود) درون قلعه درآورد - و بخشی الملک یکسر بخانه
 ابوالحسن والی آنجا (که در گران خواب غفلت بود) رفته
 بے آنکه او و همراهانش حرکت مذبحی نمایند دستگیر نمود *

گویند چون صدای دار و گیر بخشی الملک بلند شد شیون
 و فریاد از مردم محل برخاست - ابوالحسن املا از جا
 در نیامده بتسلیم هر کدام پرداخت - و از همه بجای و دواع^(۲)
 خواسته بجای خود آمده نشست - و با یاران نو رسیده
 و مهمانان ناخوانده بر سلام علیک زبانی سبقت نمود - و بے آنکه
 چین بر جبین داشته باشد و رفتار سلطنت از دست دهد
 تا میدان سپیده صبح گرم صحبت گشت - و چون بکاول خبر
 طعام کشیدن آرد باعزه تکلیف طعام نمود - روح الله خان
 از روی تعجب پرسید - که این کدام وقت طعام است - ابوالحسن
 مدعا در نیافته یا عمدا گفت - وقت خوردن من همین است
 روح الله خان گفت - میدانم اما درین حالت تشویش چگونه رغبت
 میشود - از جواب دان که راست میگوئید - اما اعتقاد من

اینست که خدا هیچ وقت نظر لطف از بند خود باز نمیگیرد
مدتها بفقیری و بینوائی گذراندم - و یکدفعه پادشاهی رسیدم
که هرگز در وهم و خیال نمیگذشت - اکنون (که زمان پاداش
برخه اعمال است) تمام اختیارم بدست مثل عالمگیر پادشاه
میدهند - جای شکر است نه مقام شکایت *

بالجمعه بعد ازین فتح (که در سال سی و یکم سنه (۱۰۹۸)
۱۰۹۸

هزار و نون و هشت هجری برآو ظهور دان - و فتح قلعه گولکنده
مبارک باد تاریخ است) پادشاه (ایست عزیمت بنظم ممالک
وسیعۀ فسیحۀ بیجاپور برافراخت - و ایالت حیدرآباد (که
بدارالجهاد موسوم شده بود) بروج الله خان ارزانی فرمود
پستر بحضور رسیده در مبادی سال سی و سیوم بانتزاع قلعه
رایچور از تصرف کفره مقهور مامور شد - خان مذکور بمساعی
جمیاه آن حصار رصینه را مستخلص گردانیده مورد تحسین
و آفرین گشت - و بغیروز نگر موسوم گردید - و در سال سی و پنجم
بگوشمال زمیذدار سکر و واکنیره دستوری یافت - و در آغاز
سال سی و ششم بمناکحت شاهزاده محمد عظیم درمین خلف
پادشاهزاده شاه عالم بهادر با صبیۀ کریمۀ خود عایشه بیگم مرتقی
مدارج اعزاز گردید - در آخر همین سال سنه (۱۱۰۳) هزار
و یکصد و سه در قطب آباد کلکله مرحله پیمای نیستی گردید *

۱۱۰۳

* روح در تن ملک نماند *

تاریخ یافته اند

چون احوالش بنفس شماری و احتضار انجامید خلد مکان بعیادتش
تشریف فرمود - آن مصروف طریقه اخلاص و منهج راه بزدگی
درین اثنا (که دم واپسین بود) این بیت خواند *

* چه نیاز رفته باشد ز جهان نیازمندی *

* که بوقت جان سپردن بسرش رسیده باشی *

خان مزبور باصابت شعور و حدت فهم متصف بود - و اکثر
اطوار نیک و اوضاع پسندیده داشت - و خوش تقریر و صاحب
تمهید بود - اکثر عرضهایش در پیشگاه خلافت مقبول و منظور
میشد - غریب تر آنکه مزاج خلد مکان بسیار تدین دوست و اینجا
مهم سازی و آشوب را روز بازار و با دان و ستد سروکار بود
اما قسمی نقش اعتبارش درست نشسته بود که با وجود آگاهی
پادشاه و عزم اصرار بر عدم پیشرفت نوعی ساخته و پرداخته
بعرض میرسانید که پادشاه ناچار شده پذیرا میکرد *

گویند یکی از راجها (که بامتداد یساق دکن و دیر سعی
زر جاگیر هندوستان احوالش بعسرت کشید) مکرر و متوایی
بوساطت روح اله خان زرے بطریق مساعدی از سرکار پادشاهی
گرفت - و باز استدعا داشت - خان مزبور قبول نمیکرد - راجه
از ناچاری التماس نمود - که درین مرتبه آنچه از سرکار بدهند
یک حصه بمن و دو حصه در وجه حق السعی بگیرند - خان
مزبور گذارش احوالش بعنوان شایسته نموده سی هزار روپیة دیگر

برای او گرفت - و بر وفق قرار ده هزار روپيه بار داد
 آرياب عفاد اين معامله را بے کم و کاست پيدان شاه رسانيدند
 خلد مکان بعد دو سه روز بخان مذکور پرسید - که راجه زر
 از خزانه گرفت - او بداهة عرض کرد که اين مردم از خود غرضي
 بے لحاظ هر وقت آمده شلائين ميشوند - و ما بذهبا را
 هر وقت جرأت عرض نيمست - لهذا بالفعل ده هزار روپيه بمستدعي
 داده تيمه را نگاهداشته شد - بهنگام درخواست بودفات
 داده خواهد شد *

بالجماء آن امير پسندیده منش همت بر قبض رساني
 و کار روائي خلق مي گماشت - و ابواب انجاء مطالب را
 بر روی اداني و اقاصي مي کشود - و در امرای عالمگيري
 بغياضي و شکفته روئي يکتا بود - پسر دلانش سيف الله خان
 بعد فوت پدر بشماه رخت هستي بر بست - و پسر دومش
 خانه زاد خان است - که بخطاب پدر مخاطب شده - ترجمه او
 عالمجده نگارش يافته - و پسر سيوم او بپيرام خان محمد باقر است
 که در عهد فردوس آراگاه نبز زنده و بجاگيرے در ساخته بود *

* روح الله خان خانه زاد خان *

پسر روح الله خان اول است - ابتدا بمناصب در خور
 و خطاب خانه زاد خان سر بلند شده سال بيست و هشتم
 جاوس خلد مکان جهت آردن پرستار خاص او ديپوري محل

از اورنگ آباد یا احمد نگر (که معسكر پادشاهي بود) تعیین گردید - و سال سي و سيوم (که قلعه فيروز نگر عرف رابچور بمساعي جميله پدرش روح الله خان مفتوح گشت) نامبرده مورد مرام خسري شده از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدي ششصد سوار لواي کاميابي برافراخت - و سال سي و پنجم از اصل و اضافه بمنصب دو هزاري هفتصد سوار بر معارج ترقی عروج نمود - و چون سال سي و ششم پدرش بدار بقا پیوسته او از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدي هزار سوار و از تغیر مخاص خان بخدمت قور بیگی شرف امتیاز یافت - سال سي و هشتم بداروغمی بندهای جلو و پستر از تغیر مختار خان بخدمت میر آتشی و اضافه پانصدي چهره افتخار برافروخت - و سال سي و نهم بائفاق جمعه به تذبیه سذاکهور پره مامور شد - قضا را آسیده کای بتفصیله (که در احوال قاسم خان کرمانی بزبان خامه گذارش یافته) بار رسید - که اسباب همراهی دانه از دست مرهقه رهائی جست پادشاه بعد سنوح این خبر او را بنظم صوبه بیدر تعیین کرد اواخر سال چهارم بحضور آمده سال چهل و یکم مخاطب بخطاب روح الله خان گشت - و بخدمت خانسامانی از تغیر فاضل خان درهان الدین (که مستعفی شده بود) سرمایة سرباندي اندوخت پستر داروغمی دیوان خاص از انتقال سیادت خان سین ارغلان

ضمیمه گردید - سال چهل و سیوم بداد و غمی جاو از تغیر ذو الفقار خان اختصاص گرفت - و در تسخیر قلعه ستاره و قلعه پرایی ترددات شایسته بظهور آورده سال چهل و چهارم بخدومت بخشیکری دوم از انتقال مخلص خان آذینه بخت را جلا داد و بعد فتح قلعه سخر لدا باضافه دو صد سوار سر رشته حسن قبول بدست آورد - سال چهل و هشتم مطابق سنه (۱۱۱۵) هزار و یکصد و پانزده هجری در عین جوانی بساط زندگی در پیچید - پسرانش خلیل الله خان و اعتقاد خان را (که ثنیا بروج الله خان مخاطب شده) خلاع ماتمی بخانه ابلاغ یافت - بحضور آمده تسلیمات بتقدیم رسانیدند - و صبیغه آن مرحوم بعطای جواهر قیمت پذیرد (روپیه تسای پذیرفت *)

* راو دلپت بندیل * *

ولد راو سبهگون پور بهگون رای بن راجه برسنگه دیو است - گویند وطن نیاگان این قوم کاسی ست - یکی از اسلاف اینها از انجا بر آمده در کهپور گدده کتک سکونت اختیار نمود که بهپروار ملقب گردید - مدتی پیش ازین کاسی راج نام (که جد بیست و چهارم راو دلپت بود) در آلکائی (که الحال ببندیل کهند مشهور است) جا گرفته پوستش بندراسی دیوی میکرد - ازین جهت ببندیه نامزد گشته - چون در عهد اعلی حضرت سرکردگی این گزه براج بهار سنگه مقرر

شد خلد مکان در ایام شاهزادگی (که بحکومت دکن مامور بود) سبکدوش را نشان معه زر فرستاده طلبیداشته بمذنب یکهزاری ذات بنواخت - و سید عبد الوهاب جوته گدھی (که از چنده در برهانپور وطن اختیار نموده بود) بتسخیر بکلانه مجاز شد - و آن مالک بتصرف^(۲) سلطانی در آمد و چون ادائیل سال سی و دوم جالوس فردوس آشیانی شاهزاده مزبور بعبادت پدر گواهی قدر عزیمت دارالخلافه نمود و پس از رسیدن متصل اوچین جنگ با مهاراجه جسونت سنگه رو داد نامبرده مصدر تودن شده زخمها برداشت و در محاربه دارا شکوه نیز همین قسم حسن خدمت بتقدیم رسانید - و پس از جنگ شجاع بتعاقب و تنبیه جنیت بندیده دستوری پذیرفت - بستر تعینات دکن شده در سهم تعلقه بیجاپور در میسره میرزا راجه بود - سال دهم از میرزا راجه برهم زده بحضور رفت - و همراه محمد امین خان ناظم کابل متعین گشت - و چون صحبت او با خان مزبور موافقت نکرد سال یازدهم طلب حضور شده تعیین فوج دکن گردید و همواره در جنگها مصدر تودنات میشد - سال نوزدهم (که جنگه بسردابی دلیو خان با دکنیان رو داد) نامبرده با دلپت پسر خود در چند ادایی جا گرفت - سال بیستم بیمار شده

از نزد دایم خان بهبهادر گدھے (که بنگاه درانجا بود) رفت
و سال بیست و یکم فوت نمود - رار داپت سال یازدهم بمنصب
دومد و پنجابی هشتاد سوار سرفرازی یافت - و پس از چند
سه صدي ذات و سوار گردیده بعد فوت پدر پانصدی ذات
پانصد سوار ممتاز شد - اما نوکران پدر را بتسلای و دلاسا
نگهداشت - سال بیست و دوم بنابر وجه از خانجهان بهادر
ناظم دکن برهم زده بحضور رفت - پستار همراه اعظم شاه
باز بدکن آمد - و بهمراهی حسن علی خان عاملگیرشاهی
در ضاع کوکن رفته در جنگها ترددات نمایان بظهور رسانید
سال بیست و سیوم از اصل و اضافه بمنصب ششصدی
ششصد سوار دو اسبه و سال بیست و چهارم بمنصب هفتصدی
هفتصد سوار و سال بیست و هفتم [که همراه غازی الدین
خان در آردن کھی بفوج محمد اعظم شاه (که محاکمه
بیجاپور داشت) و زدن اهل مزاحمت تلاشهای مردانه بتقدیم
در آردن] از اصل و اضافه بمنصب یکهزار و پانصدی یکهزار
و پانصد سوار و خطاب رار سربلندی یافت - و سال سیوم
چون امتیاز گدھے عرف اودنی بتصرف پادشاهی در آمد^(۲)
او از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و پانصد
سوار و عطای نقاره و قلعه دارنی اودنی سر مباحات برافراشت

سال سي و سيوم استعفاي قلعه دارمي اردني نموده بحضور آمد - و پستتر گاهي براي آردن خزانة از خجسته بنديان و گاهي بوساندين قافله از شهر مزبور بلمشكور تعين ميشد - و در راه اكثر به تنبيه غنيم مي پرداخت - سال سي و چهارم بتعييناتي شاهزاده كام بخش چهارم عزت برفروخت - و چون شاهزاده بر سر واكنكيه آمد چنداوي باحسن وجوه سرانجام نمود و همراة شاهزاده بجانب چنچي (كه ذوالفقار خان درانجا بود - و غله كمي داشت) بموجب حكم با غله و غيره شتافت ذوالفقار خان او را دست راست مقرر ساخت - سال چهل و چهارم از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدي دو هزار و پانصد سوار ممتاز شده سال چهل و هفتم بسه هزارمي دو هزار و هفتصد سوار سرفراز گرديد - در سال چهل و نهم سه هزارمي سه هزار سوار شد - بعد ارتحال خلد مكان برفانست محمد اعظم شاه بهندوستان رفت - و بمنصب پنجهزاري رسيد و در جنگي (كه با سلطان عظيم الشان (رو داد) در هراولي بكار آمد - پس از فوتش بهاري چند و پرتغي سنگهه پسرانش بر سر وطن تنازع آغاز كردند - درين ضمن (امچند پسر كلانش (كه در ستاره گدهه بود) رسيد - چون فوج بهاري چند هم برآمد طرح داده بحضور رفت - و در وتني (كه موكب بهادر شاهي متصل اجمير توقف داشت) رسيد - چون كسي را

متوجه نیافت بوطن شتافته بر برادران خود غالب آمد - پستر متصل لاهور رفته بملازمت خلد منزل پیوست - و در عهد فردوس آرامگاه با فوج پادشاهی بر سر بهگونت سنگه زمیندار کرد جهان آباد تعیین شده دران جنگ بمردانگی بکار آمد - بقیه این قوم بنوکروی پادشاهی می پردازند - مرهته اکثر محلات اینها بتصرف در آردن - و در حالت تحریر فوج کلاه پوشان فرنگ (که از بنگاله عزیمت بذور سورت نمودند) چنده در حدود اینها متوقف شده خرابی بسیار رسانیدند *

چون نام کلاه پوشان فرنگ بتقریب مذکور شده تحریر پاره از سرگذشت این قوم ناگزیر خامه وقائع نگار است - این گروه از سوابق ایام باجارت حکام کفار دریا مسکن ساخته بطور رعایا بسر می بردند - کوه بذور حاکم نشین اینها بود - و در عهد سلطان بهادر گجراتی بحیله قول حاصل ساخته دو قاعه موسوم بدمن و بسی در کمال استحکام بنا کردند - و دیهات آباد نمودند - اگرچه در طول چهل و پنججاه کوه در تصرف آردند (۲) اما در عرض زیاده بر یک کوه و نیم یک کوه نداشتند - پای دامن کوهات کشتکار میکردند - و از جنس اعلی مثل نیشکر و انزاس و برنج میکاشتند - و بدستور اشجار نارجیل و فوفل بے شمار مبالغ کای محصول ازان بر میداشتند - و از نقود مروجۀ

آنجا اشرفی (که مراد از نقره قیدمت نه آنه باشد) مسکوک بمسکه
 فرنک و پارچه (۲) مس که آنرا بزرگ نامند یک فلوس را
 چهار بزرگ - برعایا هیچ اذیت نمیرسانند - و برای مسلمانان
 پوره علیحده مقرر نموده بودند - اما اگر کسی از آنها بمرد
 باطفال او تلافین طریقه خورد می نمودند *

و چون این حقیقت بمسمع خلد مکانی رسید بر طبق حکم
 پادشاهی معتبر خان فوجدار گلشن آباد (که داماد ملا احمد
 نایته بود) بر سر آنها تاخته چند کس از زن و مرد باسیری
 آورد - پس ازان کپتان کوه عرضداشت بکمال تضرع بخدومت
 پادشاه و مقربان حضور نوشته دران درج نمود - که ما از طرف
 شما نوکر بیعلوفه برای دفع شر مفسدان دریا هستیم - اگر
 مرضی نباشد از خشکی برخاسته بر روی دریا سایر و دایر
 باشیم - از تقصیرات آنها در گذشته فرمان مخلص صی اسیران
 فرنک بنام معتبر خان رفت - بستر بر جهاز گچ سوائی (که
 کلانترین جهازهای متصل بندر سورت بود) و در دریا اهل فرنک
 غارت کرده مزاج پادشاه را شورانیدند - باز حکم تنبیه آنها
 صادر شد - اما بلیت و لعل کار پردازان ملتوی ماند - آنها
 رگ و ریشه درانیده قوم فراسیس را (که پس از ناصر جنگ شهید
 سواران را از جانب خود همراه مظنر جنگ کرده دادند

و تا عمل آصف الدوله امير الممالك در مملکت دکن بودند (قوم انگريز کمر بر استيصال آنها بسته بر آوردند - و خود کرناٹک حيدرآباد متصرف شدند - پستّر از بنگاله عمل پادشاهي را برداشته صوبه بهار را بتصرف آوردند - و رفته رفته دريذولا در صوبه آله آباد و اودهه هم شريک غالب شدند - و از بنگاله تا اراکات و تلکوکن دکن بذا در ساخته بندر سورت را هم گرفتند و در سيکاگل و غيره سرکارات حيدرآباد دخيل گرديدند - درين ايام بتقريب رگناٲهه راو با مرهٲه مخالفٲ ورزيده در نواج گجرات هنگاه پردازند * اللهم انصر من نصر دين محمد * صلى الله عليه و آله و سلم *

* رام سنگه هادا *

نبيره مادھوسنگه هادا سمت - چون جگت سنگه پسر مکند سنگه هادا سال بيست و پنجم عالمگيري در گذشت و پسرے ازو باقي نماند پادشاه حکومت کوٲه بکشور سنگه برادر مکند سنگه (که عم متوفى باشد) مقرر فرمود - و او همراه محمد اعظم شاه بمحاصره بيجاپور تعيين گرديد - روزے (که امان الله خان پسر الله وردي بکار آمد) او زخمے برداشت - و سال سيم بهمپائى سلطان معظم بسمت حيدرآباد راهي شده سال سي و ششم بعنايت نقاره کوس بلند رتبيگي بر نواخته پستّر در گذشت

حسب التماس ذو الفقار خان بهادر وطن دارى كوته بدستور
 نياگانىش بى نام پسرش رام سنگهه (كه در وطنش بود - و ابتدا
 دو صد و پنجاهي و بهرور ششصدى و درين وقت بپايه هزارى
 رسيد) قرار يافت - همواره بتعييناتى خان مزبور ميگذرانيد
 و در تغيبه رانو بن سندا كهوور پوره و ديگر مرهتتها بتقديم خدمت
 مي پرداخت - سال چهل و چهارم بعتاى نقاره بلند آوازه گشت
سال چهل و هشتم بمنصب در هزار و پانصدي مرتقي گرديده
 بعنايت زميندارى موصيدانه از تغير راو بدهه سنگهه (كه
 نهايت متمناى او بود) بشرط نگاهداشت يكهزار سوار سر بلندي
 اندوخت - و پس از ارتحال خلد مكان رفاقت محمد اعظم
 شاه گزيده بمنصب چهار هزارى تصاعد نمود - در جنگ
 در مقابل سلطان عظيم الشان مردانه شتافته نقد جان در باخت
 پس ازو پسرش بهيم سنگهه سردارى وطن يافت - و در جنگه
 (كه در سنه (۱۱۳۱) هزار و صد و سي و يك سيد دلار عاي
 خان را با نظام الماك آصف جاہ در داد) بعد كشته شدن خان
 مذکور عار فرار بر خون گوارا نكرده دليرانه از طرفكده هستي
 برخاست - در حالت تحرير كمان سنگهه نبيره زاده اش پور
 ستر سال بن درجن سال بحكومت كوته مي پردازد *

* رستم دل خان *

يهر جان سهار خان بئي مختار است - و نواسه ميرزا خليل

خانزمان - از امیرزاده‌های کار طاب صاحب نقش بود - و در حضور پدر بکار دانی و معامله فهمی نامی برآوردن - و کارهای ملکی صوبه حیدرآباد را (که نظم آن به پدرش مفوض بود) او سرانجام میکرد - چون در سال چهل و پنجم جان سپار خان رخت هستی بر بست ایالت آنصوبه بوکلای شاهزاده محمد کام بخش تعلق گرفت - از آنجا (که رستم دل خان از وقت پدر دست در کار داشت - و بجزئی و کلی آن ولایت میرسید) بنیابت مقرر گشت - و باضافه پانصدی سوار هزار و پانصدی هزار سوار گردید - و در سال چهل و هشتم از تغییر ملابت خان بفرج‌داری کرناٹک بیجاپور بافرونی پانصدی هزار سوار سرافرازی یافت - و در سال چهل و نهم از تغییر داؤد خان مجدداً بنیابت صوبه داری حیدرآباد ^(۲) سر افتخار برافراخت - و از اصل و اضافه دو هزار و پانصدی دو هزار و پانصد سوار چهره دولت افروخت - و در آن هنگام (که عالمگیر پادشاه از آشوبگاه این سرای کاردانی بآرام جای ملک جادانی خرامش نمود) از کارطلبی و وقت شناسی سپاه بهیار نوکر کرده در مالش و تنبیه مفسدان کوشیده باطراف و جوانب دست و پای تردد بحرکت آورد - یک سال و چند ماه بخود سری و خود را بی بسر آورد - پادشاهزاده محمد کام بخش

(که از جانب پدر بصوبه دارى بيجاپور مامور بود - و در ايام هرج و مرج سلطنت بملک گيري برآمد) احسن خان عرف مير ملنگ را (که مير بخشي و سپه سالارش بود) تا کرناٹک فرستاده هرچه باقتضای وقت بدست افتاد مختم دانسته روى توجه بتسخير قلعه گلکنده و حيدرآباد آردن - و چون خان مذکور چهار پنج هزار سوار جرار چيده با خود داشت شاهزاده حساب او برداشته طي مراحل بتاني مي نمود تا آنکه بکار طرازي و افسون پردازى احسن خان اگرچه قلعه دار گلکنده تن بايلى در نداد اما رستم دل خان فريفته لابه گري و چاپلوسى او گشته بعهود و پيمان موكد بهوگند قرآن از جانب شاهزاده خاطر جمع ساخته باستقبال شتافت *

گويند شاهزاده در کمال بے ساماني و پريشاني با مردم خسته و بد حال سواره مي آمد که رستم دل خان با سپاه آراسته مستعد رفته ملازمت نمود - دران وقت هرچه ميخواست ميتوانست کرد - اما پياس عهد جز اطاعت و انقياد بدل راه نداده بشهر آردن - و از روى خير خواهي مصلحت محاصره قلعه نداده بتعين عمال و ضبط محال و گردن آردى محصول رهنما گرديد - و چون سپه سالار و سردار مدبر در سرکار شاهزاده احسن خان بود و واسطه کار مشار اليه هم او شد اکثر باهم جليس و محشور بوده بضيافت يکديگر و تواضع

تحتف می‌کوشیدند - حکیم محسن تقرب خان (که منصب وزارت داشت) و اهتدا خان (که بمصاحبت سر نخوت می‌افراشت) از حمید آغشتگی (که ناگزیر عالم هم چشمی سمت) کاپوه‌تر گردیده بکام بخش دل‌نشین ساختند - که احسن خان با رستم دل خان یکتائی گزیده اراده قید پادشاه دارد - آن دیوانه وش دشمن خرد دوست نشناس فوراً شقه بخط خود برستم دل خان نوشت - که جواب نامه بهادر شاه می‌ذویسم - و استصواب شما هم مطلوب - زود بیایید - چون مشارالیه حاضر شد اورا در تسبیح خانه نشانده خود در محل شتافت - فوراً مردم هجوم آورده دستگیرش ساختند - و بعد سه روز آن سید مظلوم را دست و پا بسته زیر پای فیل سواری خودش انداختند و هرچند خواستند (که پامالش نماید) آن حیوان حق شناس اصلاً اقدام بران ننمود - تا آنکه فیل دیگر آردند - و بدان عذاب کشته در شهر تشهیر دادند - و در حوالی^(۲) المی محل مشهور مدفون گردید - زنش بزند و بسمت اطراف خانه پرداخته مستعد جنگ گردید - و چندی کشته و زخمی گردیدند آخر کار اورا با یک پسر و میر حمید نام برادر رستم دل خان گرفته خانه را ضبط نمودند - حویلی مشارالیه تا حال در حیدرآباد صوبه دار نشین است - از پسرانش جان سپار

خان - که بخطاب جد موسوم گشته - درین وقت فی الجمله
 رشده دارد - نصف پرگنده امرا پور سرکار مهگر (که از
 محاللات آباد این زمان است) از دیر باز در جاگیر اوست - مکرر
 بخانسامانی سرکار آصف جاه رسیده - در حالت تحریر دیوانی
 سرکار (که عمده توپن خدمات است) دارد - اما چون این
 خدمات را در سرکار ایشان امتداد و قرار نیست و ارباب
 آن عهد سترگ پیوسته در معرض تبدیل و تغییرند ایام معدود
 موعود خود را میگذرانند *

* راجه چهپله رام ناگر *

که شعبه ایست از قوم براهمه - بیشتر در ملک گجرات
 باشند - برادر دیا رام است - هردو در سرکار سلطان عظیم الشان
 بمبرانجام خدمات مالی می پرداختند - دیا رام پس از چند
 بمقر امای شتافت - و چهپله رام بفوجدار می محال کره
 جهان آباد مامور بود - چون محمد فرخ سیر بادشاهی سلطنت
 و اراده حکم با هم چون جهاندار شد از دکن روانه گردید
 او ابتدا در دکن سلطان برادرش جهاندار شاه اشعار آورد
 پستر با چند اک در دکن از تمصیل دکنه خود و برسد
 شایسته رسیده ناگزیر به خدمت فرخ سیر پیوست - و در محاکم
 مقابل کوکلتاش خان صف آرا گشته مصدر ترددات شد
 و پس از روزی شدن فتح و فیروزی از اصل و اضافه بمنصب

پنجهزاري و خطاب راجگي و تفويض ديواني خالصه سرامتدار
 بر افرخت - و چون اين کار (که پيشدستی وزارت است)
 بے تجويز قطب الملک وزير بعرضه وجود آمده بود موجب
 برهمی منصب پادشاه و وزير گشت - و بحث فيما بين بطول
 انجاميد - و آخر صوبه داری مستقر الخلافه بنام او قرار يافت
 و پستتر بنظم صوبه آله آباد سربلندي اندوخته بدان صوب رفت
 در ابتدای عهد رفيع الدرجات (که مردم فتنه جوی قابو طلب
 نیکو سير پسر سلطان محمد اکبر را در اکبر آباد بمسلطنت
 برداشتند) بر زبانها افتاد که نامبرده هم ميخواهد که بار ملحق
 شود - اما چون او با زميندار صوبه متعلقه خون نزاع داشت
 نتوانست خود را رسانيد - و بعد بدست آمدن نیکو سير
 حسين علي خان عزيومت تنبيه او پيش نهاد خاطر گردانيد
 پيش از آنکه روانه شود او سال اول جاوس فردوس آرامگاه
 مطابق سنه (۱۱۳۱) هزار و یکصد و سي و یک هجري
 بعثه در گذشت - پس از برادرزاده او گردهر پسر ديا بهادر
 (که مير شمشير او گفته ميشد) بفراهم آوردن سپاه و استحکام
 برج و باره قلعه آله آباد پرداخت - اگرچه نوچه بر سر او بسوداری
 حيدر قلي خان تعين پذيرفت اما آخر بوساطت راجه (تن چند
 بمنصب پنجهزاري پنجهزار سوار و خطاب راجه گردهر بهادر

(باب الرابع) [۳۳۰] (مائرا لامرا)

و تفویض صوبه داری اوده سرشته اعتبار بدست آورده
بدان صوبه که عزیمت بسست - و چون مقدمه سادات برهم خورد
از اوده بحضور آمده احرار دولت ملازمت نمود - و سال هفتم
(۲)
بصوبه داری مالوه از تغیر آصف جاہ مامور شده سال نهم
چون هولکر از دکن بملک مالوه در آمده آغاز فتنه نمود
نامبرده بمدافعه برخاسته سنه (۱۱۳۹) هزار و یکصد و سی
و نه مقتول گردید - تا رسیدن صوبدار دیگر اولادش بحفظ
بلد ارجین پرداخت *

* راجه محکم سنگهه *

(۳)
از قوم کهتری ست - در سرکار امیرالامرا حسین علی خان
ملازم شده معتمد آن نوین بلند مرتبت گردید - رفته رفته
بخدمت دیوانی او سر بلند گشته بسرفوجی رسید - و در
جنگ داود خان (که در سنه ۱۱۲۷) هزار و یکصد و بیست
و هفت هجری (و داد) نامبرده از جماعه فیل سواران بود
پس از رسیدن ادرنگ آباد (که شورش کهدر دیهاریه مکسدار
(۴)
صوبه خاندیس از همراہیان راجه ساهو برپا شد) ذوالفقار
بیگ بخشی حسین علی خان (که بتنبیہ او مامور گشته) مقتول
گردید - حسین علی خان راجه مذکور را با فوج شایسته

(۲) نسخه [ب] نهم ملہار راو هولکر (۳) نسخه [ب] خان بہادر (۴)

در [بعض جا] کھندو دیہاریہ *

بندارک آن مأمور ساخت - و بمسیف الدین عالی خان برادر
خود (که صوبه داری برهانپور داشت) بر نوشت - که باتفاق
راجہ مذکور به نخبه کهدو دیهاریه پردازد - هر چند در صوبه
خاندیس قلائی خاطر خواه بآن فریق فساد اندیش بظهور رسید^(۲)
اما محکم سنگهه فوجهای مرهه را (که در نواح احمدنگر
بناخت و تاراج اشتغال داشتند) بمقابله و مقاتله هزیمت داده
تا پای قلعہ ستاره (که مسکن راجه ساهو سمت) رسانید
پس ازان همراه حسین عالی خان بدار الخلافه شتافته بعد
کشته شدن خان مذکور حیدر قلی خان پیدغام امان جان
و آبرو بحضور پادشاه برد - و بغزو جرائم و عطای منضمب
شش هزاری از اصل و اضافه مشمول عاطفیت شد - و پستو^(۳)
بپایه هفت هزاری مرقعی گردید - و شبی (که فردای آن میان
لشکر پادشاهی و فوج قطب الملک آریز و ستیز وقوع
یافت) راجه محکم سنگهه چون سابق نوشت و خواند
با قطب الملک داشت دفعه از لشکر فیروززی بدر جست
بقطب الملک پیوست - و چون تمام روز جنگ قائم مانده
ظلمت شب برده بر روی آفتاب عالمتاب فرو هشت
و تمام شب از توپخانه سلطانی گلولهای توپ پی در پی
میرسید همین که گولہ، بحوضه فیل سوازی او رسید بر پشت

(۲) شاید که نرسید باشد (۳) در [نسخها] از اصل و اضافه ششزاری *

اسپ خود را رسانده بدر رفت - که مدتی از زنده و مرده او
نشان پیدا نبود *

* رعایت خان ظهیرالدوله *

برادر مایندری محمد امین خان بهادر است - صبیۀ قلیچ
خان در خانه داشت - اما فیما بین برادران چنانچه باید
موافقت نبود - در ایامی (که نظام الملک آصف جاه بهادر
بعد گرفتاری محمد فرخ سیر بیض و بست مالوه سور کشید)
او برفاقت بهادر مذکور بدان صوبه رفت - و در عزیمت
جانب دکن همراه بوده در جنگ سید دلدار عای خان
و عالم عای خان مصدر خدمات شایان شده از اصل و اضافه
بمنصب پنجهزاری پنجهزار سوار و خطاب ظهیرالدوله و صوبه داری
مالوه چهره عزت برافروخت - و چون این معنی خلاف مزاج
اعتماد الدوله محمد امین خان بهادر (که وزیر مستقل بود)
گردید آصف جاه او را از آنجا طلبداشته بتیولداری پرگنه بالاپور
صوبه برار شاد کام ساخت - و در جنگ مبارز خان عماد الملک
تورانات نمایان نموده زخمها برداشت - و بعد از دو روز

مطابق سنه (۱۱۳۶) هزار و یکصد و سی و شش هجری
بهمان زخمها بمک فدا شتافت - یعرض عظیم الله خان است
که از بطن صبیۀ قلیچ خان بود - و صبیۀ اعتماد الدوله

قمرالدین خان در خانه داشت - در ایام (که نظام الملک آصف جاه پس از یافتن وزارت صوبه داری اوجین به نام خلف کلان خود غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ گرفت) اودا بنیابت آن صوبه تعیین کرد - و بهادر بحضور شتافته پیش خسر خود بسر می برد - مرد غضوب بود - بے آدائیهای او با پادشاه و وزیر وقت زبان زد عالم است - در وقت فادر شاه متعهد وصول زرے (که بر مردم بلده شاهجهان آباد تفریق یافته بود) گردید - تا آنکه بوقت موعود به نیستی سرا فرو شد *

* روشن الدوله بهادر رستم جنگ *

خواجه مظفر نام خواجه زاده نقشبندی ست - پدر کلانش خواجه محمد ناصر نام در عهد فردوس آشیانی بهندوستان آمده در رفاقت سلطان شجاع میگذرانید - رفته رفته به منصب هزار و پانصدی پانصد سوار و خطاب محمد فخر الدین خان ممتاز گردید - و پس از جنگی (که مابین شاهزاده مذکور و عالمگیر پادشاه در نواح کهجوه در داد - و سلطان شجاع و بجانب بنگاله گردانید) مشارالیه (که تعینات محل بود) با چند کس از اتربای خود بر دیوڑی بکار آمد - پسرے ازو ماند خواجه عبدالقادر نام - که بلباس درویشی بهر می برد در عهد فرخ سیر بداراللیقا پیوست - خواجه مظفر پسر او ست ابتدا بنوکرچی رفیع الشان امتیاز اندرخته به منصب هزار

و پانصدی پانصد سوار و خطاب ظفر خان چهارم رشادت برافروخت
و پس از کشته شدن شاهزاده مذکور ترک روزگار نموده التزام
صحبت شاه بهیک (که بخرق و کرامات مشهور و معتقد فیه
نامبرده بود) اختیار کرد - پس ازان (که زمانه ورق برگردانده
و عزیمت فرخ سیر از یقظه باراده جنگ با جهاندار شاه زبانزد
گردید) مشاوریه از درویش مزبور مبشر شده بدان سمت
شتافت - و باستصواب حسین علی خان دولت بار یافته
بمنصب پنجزاری پنج هزار سوار و عطای عام و نقاره و پالکی
جهاندار و خطاب ظفر خان بهادر (ستم جنگ و تفویض تعلقه
بخشیکری سوم پایه اعتبار فراتر افراخت - و پس از
جنگ با جهاندار شاه (که سلطنت نصیب فرخ میر شد)
موسى الیه از اعل و اضافه بمنصب هفت هزارى هفت هزار
سوار و خطاب روشن الدوله و عطای ماهی و مراتب تکیه
بر چهار بالش عمدگی زد - در ایام استقلال سادات باره
بمقتضای زمانه سازی خود را از انها مینمود - پس ازان (که
نوبت سلطنت بهردرس آرامگاه رسید - و باقتضای ددرفلکی
کوکه پادشاه (که زن زبان آور در سمت تقریر بود) در مزاج
آن سلطنت مرتبست مداخلت کلی بهم رسانیده (تق و فتق
مهمات پیش گرفت [نامبرده با کوکه مذکور ساز موافقت
گرفته واسطه معاملات مردم گردید - و مراسم پایه شناسی

و ضابطه داني را فروهشته هر که (جوع مي آوردن مبلغه برسم
 پيشکش پادشاه و نذر کوکه و تواضع خرد ميگرفت - رفته رفته
 صاحب تمول شد - در عهد پادشاه مذکور لفظ يار وفا دار
 ضميمه القاب او گشت - و در سنه (۱۱۴۹) هزار و يكصد
 و چهل و نه هجري بخاوندگي بقا شتافت - از کمالات ظاهري
 عاري بود - اما خلق و تواضع داشت - و در شيوه همت خصوص
 خدمت فقرا نامي بنیکوئي بر آوردن - اخراجات او در عرس
 مرشد خود (که در پاني پت آسوده است) و صرف چرانان
 از بلده دارالخلافه تا مرقد خواجه قطب الدين بخنديار کاکي
 زبانزد مردم است - چون بر دستر بلرها بسيار ميرد بل نوکرانش
 از راکب و راجل بدین وصف موصوف بودند بطوره باز خاني
 اشتها يافت - اولاد بسيار داشت - ارشد آنها قائم خان است
 برای ديدن همشیره خود حرم محترم نواب نامرجنگ شهيد
 بدکن آمد - و پس از رفقه قليل مراجعت بشاهجهان آباد
 نمود - پسر ديگر او هم قبل از اين چند سال وارد دکن شده
 به منصب عمده و خطاب مظفر الدوله امتياز پذيرفته جهان
 گذران را گذاشت - روشن الدوله دو برادر داشت - يکي فخرالدوله
 بهادر شجاعت جنگ که پدييه هفت هزاري رسیده سپاهي نقش
 بود - ابتدا بخشيدگري احديان داشت - در عهد فردوس آرامگاه
 صوبه دار پتقه شده هفت سال درانجا گذرانیده پستار ازانجا

معزول شده بصوبه داری کشمیر لوای افتخار بر افراشت
و پس از حکومت سه سال از آنجا تغیر شده بحضور آمده
بعد رفتن نادر شاه از هندوستان بنظم صوبه گجرات دستوری
پذیرفت - چون مرهته دران ملک غالب افتاده بود فلتوانست
عهده برای آنها شد - در جنگ اسباب بغارت داده گرفتار
گردید - چندی در حبس ماند - بعد زهائی راه دارالخلافه
پیش گرفت - و بقصبه در حد رسیده جام صمات کشید - چند
پسر داشت - ارشد آنها محمد کبیر خان است - که وقت
صلابت جنگ مرحوم بدکن آمده ببخشگیری صوبجات آنجا
سر برافراشت - و بمنصب هشت هزاری و خطاب خانخانای
تصاعد نموده در سنه (۱۱۹۱) هزار و یکصد و نود و یک هجری
بملک بقا پیوست - مرد یار باش و شیفته صحبت آرائی بود
اولادش باقی ست - و بواد درم روشن الدوله مذکور عالی
خان است - که ب خطاب مفتخرالدوله سرفراز و بعد سامور شدن
فخرالدوله بصوبه داری عظیم آباد از تغیر او ببخشگیری احادیان
ممتاز بود *

راجه چندر سین

از فریق مرهته ملقب بجادون اسم - پدرش دهجایی
جادون از سرداران معتبر همراهی سذبها بهوناسه بود - همواره
با فوج بسیار بتاخت و تاراج ملک می پرداخت - چنانچه

نامش در ترجمه راجه ساهو بهونسله مذکور شده - پس از راجه مذکور اعتبار تمام دران فریق بهم رسانید - و بوجه دل برداشته در عهد محمد فرخ سیر باستصواب نظام الملک آصف جاه (که نویت اول صوبه دار دکن شده بود) بنوکری پادشاهی و منصب هفت هزاری امتیاز یافته بهالکی و غیره محالات صوبه بیدر در اقطاع او مقرر گشت - با چهار هزار سوار نوکری میکرد - در تعلقه پنجم^(۲) محله (که عبارت از برگنه انکور و مکنهل و امرچندیا^(۳) و کرپچور^(۴) و اردمان پنج محال سرکار مظفرنگر عرف ملکهیر صوبه محمد آباد بیدر باشد که در جاکیرش بود) سه گروهی دریای کشنا بالای کوهچه قلعه مختصری ساخته بچندر گدهه موسوم نمود - آصف جاه پاس او بسیار میکند سال (۱۱۵۶) هزار و یکصد و پنجاه و شش هجری پس از فوت او پسرش راجه رامچند بجای او قرار یافته بمنصب هفت هزاری و خطاب مهاراجه سر اعتبار برافراشت - اما از باده دوستی و بکار نرسی در خانه او همواره داد و بیداد سپاه طلب خواه بود - در عمل ملابت جنگ بنابر رشدمی او اکثر محالاتش بضبط درآمد - و باز بتقریب بحال شده گاه بنوکری میرسید - و گاه تغافل میکرد - در ایام ولیعهدی

(۲) در [بعضی نسخه] پچمحله (۳) نسخه [ب] مکهل (۴) در [بعضی نسخه] امرچندیا (۵) نسخه [پ] کرپچور

نظام الدوله آصف جاه (که لشکر اسلام در ملک مرهتّه درآمده نمود - و هر روز ستیز و آریز بود) با آنها در ساخته شیء با جمعی برخاسته رفت - چون متلون مزاج بود و قباحات فهمی اصلاً نداشتن پیش آنها هم ساقط الاعتبار گشته بعد چندی در دولتآباد محبوس گردید - و بواسطت برخی از انجا رهائی یافته بعد مدتی جرائم ندامت گویان پیش نظام الدوله آصف جاه آمد - و بیکالی منصب و جاگیر بدستور سابق مورد عاطفت (۲) شد - چون آخرها از حرکات نامناسب سرزده اطمینان از میان برخاست آصف جاه او را نظر بند نموده در قلعه گلکنده محبوس ساخت - در انجا در گذشت - در پسر از باقی مانده بجاگیر قلیل از محالات ارثی بهر می برد *

* راجه سلتان جی *

در قوم مرهتّه ملقب ببذالکر است - بچاچی مانک نبیر (۵) (۴) انک پال (که در سال پانزدهم جلوس خلدن کان باستصواب بهادر خان کوکه بنوکرئی پادشاهی امتیاز یافت) بهمین لقب اشتهار داشت - انک پال از اعظم زمینداران دکن بود - راجه مذکور ابتدا بنوکرئی راجه ساهو می پرداخت - و بهر لشکرئی او معروف بود - در عمل نظام الماک آصفجاه بعد جنگ مبارز خان

(۲) در [بعضی نسخه] مولف (۳) نسخه [ب] سلطان جی (۴) در

[بعضی نسخه] بچاچی (۵) نسخه [ب] ذابک •

بنوکری پادشاهی امتیاز برگرفته بمنصب هفت هزار و تیولدار
 سرکار بیر و بعضی محالات سرکار فتح آباد صوبه خجسته بنیاد
 و برگنه حویلی پاتهری صوبه برار سر بلند گردید - با سه هزار
 سوار نوکری می کرد - سالم (که نوین مذکور برحمت حق
 پیوست بمفاصله چند ماه سال (۱۱۶۱) هزار و یکصد و شصت
 و یک هجری او هم فوت نمود - پست در ایامی (که ناصر جنگ
 شهید عزیمت بهلچری نموده قریب مسکنش رسید) هنونت را و
 پسر او با فوج خوب برآمده در کنار لشکر اسلام خیمه زد
 ناصر جنگ مراعات سرداری او نموده اول برهم تعزیت
 بمنزلگاه او شتافت - و بیافتن منصب و خطاب ارثی و تقرر
 محالات پدر در جاگیر گلشن آرزوی او سرسبز شد - در عمل
 صلابت جنگ لفظ دهیراج بر نام او افزود گشت - در سنه
 (۱۱۷۶) هزار و یکصد و هفتاد و شش هجری بنیستی سرا
 در شد - پسر صغیر (که از مانده بود) جای او بسرداری
 چهره برافروخت - اما چون پای دیرینه کار پردازی در میان
 نبود بذ و بسک محالات و رسیدن بنوکری هیچ صورت نیست
 لهذا بعد یک دو سال قلیله از جاگیر بر گرداشته باقی بضبط
 در آمد - در حالت تحریر پسر مذکور (که قریب بجوانی
 رسیده دهنیمت را نام دارد) محالات دیگر از صوبه برار بدام
 (۲)

جاگیر حاصل نمود - اما کارش بیه انتظامی ست *

* راجه گویال سنگه کور *

نیاکانش زمینداری اندرکھی مضاف صوبه آلہ آباد داشتند و بنوکری راجهای اوندچہ می پرداختند - جدش بهار سنگه^(۲) در عهد خلد مکان چون مصدر فساد گردید ملوک چند نامی کار پرداز صوبه مالوه (که از جانب محمد اعظم شاه بود) سرش بریده بحضور فرستاد - پس از پدرش بهگونت سنگه بن بهار سنگه نیز در جنگ ملوک چند مذکور بکار آمد اولاد و عیالش از وطن متفرق شدند - گویال سنگه پسر اوست نامبرده در ایامی (که نظام الملک آصفجاء از هندوستان مراجعت نموده عزیمت جنگ با مبارز خان داشت) بموافقت او بدکن رسیده روز مضاف مصدر ترویات شایسته گردید - و بعد فتح بمنصب در خور و تیول مناسب و قلعه داری قلعه قندهار صوبه بیدر (که زمین دور واقع شده - و مکان مستحکم و بحصانت معروف است - و در وقت فردوس آشیانی بسعی خاندوران از دست دکنیان مسخر گردید) سرفرازی اندرخت - از آن وقت تا حالت تحویر بیشتر این قلعه بدست او و اولادش هست - سال (۱۱۶۲) هزار و یکصد و شصت و ده هجری بعدم سرا شتافت *

بعد فوتش اگرچه دلپت سنگه پسر ارشدش در حین
 حیات او فوت شده ازو پسران (که کلانی آنها کزور بشن
 سنگه نام داشت) باقی مانده بودند اما از بس خواهش او
 قلعه داری مزبور و جاگیر ارثی بنام اجیچند پسر دوم قرار
 یافت - و نریت سنگه پسر سیوم (که هر دو باهم حقیقی
 بودند) شریک توجیه او گردید - و اولین بخطاب پدر نامور
 گشته ترقی نمایان کرد - و در جنگی (که با رگهنااته راو بر کنار
 (۲) دریای کذک کفن بمیان آمد) او همراه کار پرداز نظام الدوله
 آصف جاه بود - پای استقامت محکم داشته کشته گردید
 پسرانش کلانی بقلعه داری ارثی سربلند گشته در حالت تحریر
 بخطاب راجه گویدال سنگه هندریت مهذور ناموری دارد - و در
 پسر دیگرش راجه تیچسنگه و راجه پدم سنگه بمنصب و جاگیر
 (۳)
 و پسین بقلعه داری قلعه کولاس صوبه حیدرآباد نیز میگذرانند
 و درمین رفته رفته بمنصب عمده و خطاب مهاراجه بلند آرازه
 گردید - چندی بضبطی سرکار بپیر نامزد بود - و پستتر بصوبه داری
 ناندیر صوبه بیدر و قلعه داری ماهور صوبه برار سر برافراخت
 در سه سال قبل ازین در گذشت - پسرانش کنور درجسنگه
 و جوده سنگه بمنصب در خور و جاگیر و تعلقات ارثی خوشدلی
 پذیرفته بنوکری می پردازند *

(۲) نسخه [ب] دریای دهن (۳) در [بعضی نسخه] بدم سنگه *

* راجه ساهو جي بهونسله *

گویند نسبش برجاهای چتور که سیودیه اند میرسد - از
 نیاگانش سوزسین نام بنابر وجه از چتور بدکن رفته چنده
 در موضع بهونسه عمده پرگنه کرکاب سرکار پرینده صوبه^(۲)
 خجسته بنیاد سکونت گرفته - و خود را بهونسله ملقب ساخته^(۳)
 دادا جي بهونسله يکے از اجداد راجه مزبور (که مقدمش موضع
 هکني و بردهي ديولگانون و ته پایش پرگنه پونه بود) در پسر
 داشت - مالوجي و پتهوجي - آنها از رعایای آنجا آزرده شده^(۴)
 بقصبه ایلوره متصل دولت آباد شتافته بزراعت پیشگی
 میگذرانیدند - پستر بقصبه سندکهير نزد لکهي جادو دیسمکهه^(۵)
 سرکار دولت آباد (که در دولت نظام شاهیه بمنصب عمده
 و بکثرت ساز و سامان اختصاص داشت) رفته نوکر شدند^(۶)
 و پتهوجي مذکور را کهیلوجي و پناجي و غیره هشت پسر
 بودند - و مالوجي را بعد فرزندان تنها در پسر بهم رسید - چون
 بخدومت شاه شریف (که در احمد نگر آسوده اند) اعتقاد
 تمام داشت يکے را بشاهجي و دومين را بشرف جي موسوم
 ساخت - لکهي جادو (که جز دخترے باسم جهجارا اولاد^(۷)

(۲) در [بعضه نسخه] بهوسه (۳) یا دارا جي باشد (۴) در [بعضه جا]

پتهوجي آمده (۵) در [بعضه جا] جادون آمده (۶) یا پناجي باشد

(۷) در [بعضه نسخه] جهجاره •

نداشت) شاهجی را (که زیبا صورت بود) بمهر فرزندى برگرفته
پارچه‌های خوب و زیور طلا و مرصع بدر بخشید *

روزى بر زبان جادو گذشت که دختر مذکور را بشاهجی
نسبت می‌نمایم - مالوجی پدر و پتهوجی عم شاهجی
برخاسته گفتند که نسبت مقرر شد - حالا از گفته خود نباید
برگشت - اما اقوام جادو بملامت پیش آمده مزاج او را
برگردانیدند - آخر جادو ناخوش شده مالوجی و پتهوجی را
از قصبه سذکھیر برآردن - آنها بانک پال بذاکر (که زمیندار
معتبر بود) توسل جسته فوجی از او همراه گرفته در نواح
لک آباد آمدند - و بحاکم آنجا مرافعه نمودند - و بدین
تقریب نسبت شاهجی بهونسله با دختر جادو قرار یافت
و شاهجی بهونسله صاحب اعتبار گردید *

چون نظام الملک جادو را بدعا گشت نامبرده از برهم
زده سال سیوم جلوس فردوس آشیانی باعظم خان ناظم دکن
پیوست - و بمنصب پنجهازاری پنجهزار سوار و عطای جمدهر
مرصع و علم و نقاره و اسب و فیل و انعام دولک (روبه کامیاب
گردید - و از قباة اندیشی زود از آنجا گسسته خود را نزد
نظام الملک رسانید - و رفته رفته در دولت نظام شاهیه اقتدار
کلی بهم رسید - بدین جهت جادو و غیره سرداران از کینه
در دل گرفته در عهد اعلیٰ حضرت فوج پادشاهی را بر سر

شاهجی برده ار را در قلعه ماهولی محصور ساختند - او التجا
 بسکندر عادل شاه برده ناگهان از قلعه مزبور بدرزده راهی
 بیجاپور گشت - و در ایامی (که مرایی کارپرداز عادلشاه بتعاقب
 ملک عنبر رسیده چاکنه و پونه و غیره قصبات را تهانه نشین
 نمود) شاهجی بهونسله را (که همراه او تعیین بود) جاگیر دار آنجا
 گردانید - پستر شاهجی بهونساه سمت کوناٹک دستوری یافت
 اول پاله کننگیری را بآریز و ستیز از تصرف زمیندار برآورد
 و درانجا با مسماة توکا بائی صبیہ مرتبه شادی نمود
 نامبرده را از بطن ^(۲) چهارا در پسر شد - یکی سنبها - که در
 جنگ کننگیری بضرب گوله در گذشت - درمین سیدوا - که
 او را بذابر مخر سن همراه کارپرداز خود در پونه و غیره
 محالات جاگیر خود گذاشته بود - و از بطن توکا بائی یک پسر
 باسم ایکوجی *

چون شاهجی در ضلع کولار و بالا پور اقامت داشت ازانجا
 (که اقبال بادی یادر بود) دران ایام حسب استدعای راجه
 ترچنا پالی (که بذابر منازعت پنچی ^(۳) راگهو زمیندار چانجا در
 مغلوب شده بود) بکمک شتافته لوی استیلا برافراخت
 و راج هررد تعلقه مذکور را متصرف شده ^(۴) ایکو پسر خود را

(۲) نسخه [ب] از بطن او دو پسر شد (۳) در [بعضی نسخه] پنچی
 راگهو (۴) [در بعضی نسخه] انکو.

درانجا گذاشته خود بکولار آمد - ايكو مزبور را سه پسر شد
 يك شاهجي و دومين شرف جي كه هر دو لاولد بودند - و سيومين
 توكوجي كه هر دو (اچ مذكور در تصرف اولاد او ماند
 درين ضمن سيواجي (كه بمسن شازده سالگي رسیده بود) دست
 كار پردازان پدر را از محالات متعلقه کوتاه ساخته خود هري
 آغاز نهاد - و باندك فرصتي پايه دولت او از امرای بيجاپور
 افزوده قريب پانزده هزار سوار جمع نمود - و چون آن نواح را
 (كه بجاگير ملا احمد نايتيه ^(۲) بود) از فوج (كه بر طبق طاب
 جاگيردار بيجاپور آمده بود) خاليديد دست و پا زده
 اكثر جاها را متصرف گشت - و چون كار بيجاپوريان بظاير
 فوت محمد عادل خان و عدم استقلال علي عادل خان بمحضتي
 گرائيده بود از رجوع بآنها دست برداشته دم انا و لاغيري ميزد
 پس ازان (كه علي عادل خان استقلال بهم رسانيد) رسل
 و رسائل تزيير متضمن عجز و استعفاي تقصير فرستاده
 استدعای آمدن افضل خان نامي سردار عادل خان كرد - چون
 خان مزبور بكون رسيد بعجز غدر آميز نام مصالحت
 بر زبان برده خان مذكور را با مردم تليل متصل مسكن خود
 طامپ داشته خود را بيمناك وانموده لرزان پيش پالكي او
 آمد - و با كاردی (كه نهاني با خود داشت) كار خان مروتوم را

(۲) يا نايتيه باشد *

تمام ساخت - و مردم مسام خود را (که دران نزدیکی مخفی داشته بود) باشاره معهود آراز داد - آنها رسیده بقیه مردم خان مزبور را اسیر و قذیل ساخته لشکر را غارت کردند - و از دداد این قسم وقائع نامبرده ساز و سامان گرفته سر بشورش برداشت - دن بر محالات پادشاهی دستبرد میکرد سال سیوم جلوس خلد مکان شایسته خان امیر الامرا ناظم دکن بتادیب او مامور گردید - و سال چهارم مهاراجه جسونت سنگه صوبه دار گجرات ازانجا بکمک او تعیین شد - و چاکنه از دست سیوا مستخلص گشت *

گویند در ایامی (که خان مزبور در پونه سکونت داشت) سیوا بارادش شبخون مردم خود را تعیین کرد - که بهر بهانه بمعموره درآوردند - و شبی در نیچه عقب حویلی را (که بغشت و گل بند بود) وا کرده اندرون شدند - مستورات فریاد بلند کردند - خان مذکور از خواب بیدار شده متوجه همان سمت شد یکی از آنها شمشیر انداخت - و انگشت سبابه خان مزبور بریده گردید - و ابوالفتح نام پسرش بقتل رسید - درین ضمن چوکیداران بیرون نیز رسیدند - مردم نامبرده بصورت باد بدر رفتند - سال هفتم (که میرزا راجه جیسنکه بتنبیه او مرخص گشته فوج بر قلاع تعلقه او برده بمحاصره پورندهر پرداخت) او عاجز شده پیغام نمود - که بیست و سه قلعه بسرکار پادشاهی

میگذارم - آینده می باید توجه بر حال من مبذول فرمایند
بعد جواب و سوال کاید همه قلاع فرستاد - و خون بے یراق
آمده ملاقات کرد - میرزا راجه بسلوک پیش آمده شمشیر
و پارچه داد - و در مهم بیجاپور همراه میرزا راجه رفت *

چون این معنی باستماع خلد مکان (سید حکم طاب بزم او
صادر شد - او معه سنبها پسرش بحضور شتافت - و روز
ملازمت (که موافق حکم او را بدایه پنجهزاری ایستاده ساختند)
از تنگ حوصالگی بگوشه رفته دراز کشید - و ظاهر نمود
که درد شکم عارض شده - اجازت شود - در جائے (که جهت
فروغ آمدن مقرر گردیده) ببرند - و بعد (سیدن بدان مکان
مریح اظهار رنجش نمود - چون بپادشاه کیفیت مذکور معروض
گشت برای خبرداری او بکنور رام سنگه پسر میرزا راجه
تاکید صدور یافت - و پستر آدمان فولاد خان کوتوال بچوکی
مکان مزبور تعیین شدند - او از سیر فکری با هر کس جوشیده
دلها را بیفکر ساخت - شده باتفاق پسر تبدیل لباس کرده بدر
رفت - و در عرض راه بر اسپان (که سابق مقرر کرده بود) سوار
شده بماترا رسید - و (پیش و برزت تراشیده از کاسی و بنگاله
و اودیسه شده بصوبه حیدرآباد خود را رسانید - و سنبها را
حواله کب کاس نام برهن ساکن مترا کرد - و بانعام شایان
امیدوار ساخت - که هرگاه بظلم برساند *

چون سال دهم سلطان محمد معظم بصوبه دارى دکن مامور شده باتفاق مهاراجه جسونت سنگه، رخصت گردید سیوا آغاز فساد نمود - اکثر محالات سوار پادشاهی بتالان در آرد و آبادی بندر سورت را غارت کرد - و بعد رسیدن پادشاهزاده بمهاراجه جسونت سنگه پیغام کرد - که سنبها پسر خود را میفرستم - بمنصب سرافراز شود - و با جمعیت بکار ماموره پردازد پس از پذیرا شدن این معنی پسر مزبور را با پرتاپ راز نامی کارپرداز و جمعیت یک هزار سوار فرستاده بعد ملازمت بمنصب پنج هزاری پنج هزار سوار و عطای فیل با یراق مرصع و قبول در صوبه برار و غیره سربلندی یافت - پس از چندی پسر را طالب داشت - و کارپرداز از با جمعیت حاضر بود - پستور چند محال از جاگیر سنبهاچی بنابر مطالبه یک لک روپیه (که وقت طلب شدن بحضور بسیوا مرحمت شده بود) بضبط در آمد - بنابران کارپرداز خود را نیز طالب نمود - و شروع بغارتگری ملک پادشاهی کرد - داؤد خان قریشی مکرر بتعاقب پرداخت جنگ برگی گری می نمود - پستور با والی حیدرآباد متفق شده قرار داد - که باتفاق با فوج پادشاهی جنگ می نمایم - اول بتسخیر قلاع تردد من باید دید - بدین تقریب فوج و زر ازو گرفته برانجاوار رفت - و دکنوجی برادر خود را بتقریب ملاقات و کمک طالب داشت - او متصل چندچی آمده ملاقات نمود

سیوا دعوی توکة پدر کرد - از زبان بنعم کشوده در پهر شب
 با چندت گریخته بتذکار شتافت - سیوا لشکر ادرا تاراج
 نموده و چنچی و غیره قلاع را متصرف شده بمردم خود سپرد
 و فوج حیدرآباد را رخصت نمود - سال هفدهم باز با بهادر
 خان کوکه ناظم دکن طرح صلح انگیخت - بهادر خان بحضور
 نوشت - تا پذیرائی آن او در قلاع متعلقه خود غله و سامان
 درست کرده قلعه پرناله از بیجاپوریان متصرف شد - و با کسی
 (که برای جواب و سوال صلح از جانب ناظم مزبور رفته بود)
 در مراسم مهمانداری کوشیده در مقدمه صلح جواب صاف
 داد - سال بیستم سنبها از پدر ناخوش شده برخاسته پیش
 دلیر خان آمد - و سال بیست و یکم گریخته نزد پدر رفت
 در همین سال سیوا بر ملک پادشاهی دویده برگشته جالنه را
 ویران ساخت - و چند روز آزار کشیده از عالم در گذشت
 گویند شاه جان الله درویش ساکن آنجا (که در محامد صفات
 یکتائی داشت - و با وصف منع سیوا و غارتیان بر تکیه^(۲) درویش
 مذکور دست تالان دراز کردند) ازین جهت بد دعا نمود *

سیوا در رویه انصاف پژوهی و جزای و سپاهگری استیاز
 داشت - اسپان بهیار در طویله فراهم آورده بود - و نوکران
 بیش قوار بر اسپان سرکار خود نگاه میداشت - و بر ده راس

یک تحویلدار و یک سقاء و یک مشعلچی برای خبر گیری
 خدراک تعیین می نمود - و سرهزار مجموعدارے مقرر می ساخت
 نوکرانش از قسم بارگیر بودند - چون فوج با سردارے
 جائے میفرستاد اسباب همه را بقید قام می آورد - بعد تاخت
 ملک آنچه^(۲) زیاده میدید می گرفت - و جواسیس خفیه تعیین
 میکرد - بعد فوت او سنبها بجای پدر نشست - اما خون رانی
 اختیار کرده همراهان پدر را آزرده گردانید - و اندوختهها برداد
 داد - با کب کلس نامی زنار دار معتقد بود - و بفسق و فجور
 معین - سال بیست و چهارم (که سلطان محمد اکبر با پدر
 عصیان ورزیده بدکن رفت) سنبها او را پناه داد - سال سیم
 خان زمان شیخ نظام (که فوجداری کولابور نواح پرناله داشت)
 جاسوسی او گرفته از فاصله بعید دیده بر سر او ریخت
 و او را با کب کلس دستگیر نمود - حمیدالدین خان رفته بحضور
 آورد - روزے (که داخل لشکر پادشاهی میشد) بموجب حکم
 تخته و کلاه نموده بودند - بر که و مه عجب سرور بود * * ع *
 * با زن و فرزند سنبها شد اسیر * تاریخ این واقعه است
 سال سی و یکم بر طبق ایمای پادشاهی بقتل رسید - و قلعه
 راهیری گدھے (که ذوالفقار خان پیش ازین بتسخیر آن تعیین
 شده بود) در همین سال مفتوح گردید - ساهو نام پسر او

با زنان سنبها بحضور آمد - پادشاه نامبرده را بخطاب راجگی
(۲) و منصب هفت هزاره هفت هزار سوار برنواخته در گلال بار
جا داد - او در حضور نشو و نما یافت *

پس از ارتحال خلد مکان باستصواب ذوالفقار خان از
محمد اعظم شاه رخصت حاصل نموده بوطن رفت - مردهها
بگرد او فراهم آمدند - اول بیروضة منوره آمده بزیارت قبر
خلد مکان پرداخت - لیکن درین ضمن همراهان او بر پورجات
بیرونی اوزنگ آباد دست درازی کردند - پستر رفته در ستاره
نشست - و مدت مدید زندگی یافت - و بعیش و آرام گذرانید
کار پردازانش (که بزبان اهل هند پردهان گویند - و باعتقاد اینها
راجه را از هشت پردهان ناگزیر است) فرج کشی و غارتگری
میزمودند - تا آنکه در عهد بهادر شاه باستصواب ذوالفقار خان
سرمد از حاصلات صوبه اوزنگ آباد و خاندیس و برار و بیدر
و بیجاپور ده روپیه حصه بوی قرار یافت - اما بظاہر مخالفت
راجه ساهو و تارا بائی زن رام راجه بعمل در نیامد - پستر
در عمل صوبه د'رجی امیرالامرا حسین عای خان بیست و پنج روپیه
بنام چوتھے اضافه بران شد - و سذن بمهر امیرالامرا درین
باب حامل گردید - ازان وقت از غارتگری دست برداشتند

راجه مزبور مطابق سنه (۱۱۶۳) یکهزار و یکصد و شصت و سه

هجري لا ولد فوت نمود - ارلاد عم او رام راجه بقاعه پرناله
باقی ست *

(۲)
سرداران قدیم این فریق در ابتدا دهننا جادو و سمنتا کهور پره
است - که همواره فوج کشیها میکردند - و بقااخت و تاراج ملک
می پرداختند - دومین را (که علم نخوت می افراخت) پس
از فوت رانا پسر سیوا بگفته زن او (که بتورگی پسر خرد سال
کار فرما بود) دهننا جی و غیره کشتند - پسرش رانوکهور پره
چند بگارت بجای پدر می پرداخت - و ازو هم نامورتر
گردید - بقیه ارلاد و اقوام هر یک در دکن موجود است - و یکی از
پردهانان او بالاجی بسوناته - از قوم براهمه است - در سنه
(۱۱۳۰) هزار و یکصد و سی هجری چون حسین علی خان
با راجه ساهو قرار چوته و سردیسیمکھی مشخص نموده سند
بمهر خود کرده داد بالاجی بسوناته با پانزده هزار سوار سال
مذکور همراه خان مزبور بشاهجهان آباد رفت - و در سنه (۱۱۳۹)
هزار و یکصد و سی و نه هجری ملهار هولکر از رفقای باجی راو
پسر بالاجی بسوناته (که بعد فوتش بجای او قائم شده بود)
بمالوه رفته با گردهر بهادر موبه دار آنجا جنگ نموده
او را کشت - و در عمل نظامت محمد خان بنگش نیز بتااخت
و تاراج پرداخته نقش عملداری او بر داشت - و در سنه

(۱۱۴۵) هزار و یکصد و چهل و پنج هجری (که صوبه داری مالوه پراجه جیسنکمه مفوض گردید) او بنابر جنسیت بتقویت باجی راز کوشید *

در سنه (۱۱۴۶) هزار و یکصد و چهل و شش هجری باجی راز از دکن عزم هندوستان کرد - مظفر خان برادر خاندوران بدفع او نامزد شده بسرونج رسید - نامبرده دربر نشده بدکن برگشت و در سنه (۱۱۴۷) هزار و یکصد و چهل و هفت هجری باز اراده هندوستان نمود - و از پیشگاه خلافت در فوج یکم بسرکردگی اعتمادالدوله قمرالدین خان و دیگر بمرداری خاندوران به تنبیه او تعیین شد - باجی راز نیز فوجی با بیلاجی جادر (دربروی قمرالدین خان و فوج دیگر با ملهار هولکر بمقابله خاندوران فرستاد - قمرالدین خان سه چهار یار جنگ غالبانه با فوج مقابل نمود - خاندوران برغم او طرح مصالحت انداخت هر دو طریق رجوع پیمودند - پستو حسب عرائض راجه جیسنکمه (که میخواست صوبه داری مالوه از تغیر خودش بباجی راز مقرر شود) خاندوران مزاج فردوس آرامگاه را بران آورد - تا در سنه (۱۱۴۸) هزار و یکصد و چهل و هشت هجری نظم صوبه مذکور بباجی راز تفویض یافت - سال دیگر باجی راز با فوج کثیر بمالوه شتافته بذو بست آنجا نموده بر راجه بهدار رفت - راجه بمکان صعب پناه گزید - او موضع آبترا

(که مکان بود و باش راجه بود) مفتوح ساخت - و بیلاجی جادر را از دریای جمنا گذرانید - که تاخمت انترپید نماید او با برهان الملک (که قریب اکبر آباد (سیده بود) مقابله کرده مردم بسیار بکشتن داده گریخت - و این طرف جمنا بیلاجی راو ملحق گشت - باجی راو خفتم عظیم کشیده جانب شاهجهان آباد حرکت کرد - بعد خرابی بصره خاندوران از بلده مرزبور برآمد - و باجی راو صرفه در جنگ فدیده جانب اکبر آباد روانه گردید - سنه (۱۱۵۰) هزار و یکصد و پنجاه هجری آصف جاه حسب الطلب فردوس آرامگاه از دکن بدار الخلافه (سیده از عزل باجی راو بصوبه داری مالوه مقرر شده (۲) بدان صوبه عطف عزان نمود - و در سواد بهوپال با باجی راو جنگ بمیان آمد - بعد صلح صوبه داری بر بحال داشته بدار الخلافه برگشت - و در سنه (۱۱۵۲) هزار و یکصد و پنجاه و در هجری نامبرده با ناصر جنگ شهید متصل بلده ادرنگ آباد بغای محاربه گذاشت - و آخر بدر صلح زده سرکار کهرکون دهانویه مضاف خاندیس گرفت - و کنار نریده رسیده سال (۱۱۵۳) هزار و یکصد و پنجاه و سه هجری بدار فضا پیوست *

پس از بالاجی پشوش بجای او شد - و سداسیو راو

(مآثر الامراء) [۳۵۵] (باب الرابع)

(۲)
عرف بهار پسر جمناجي برادر باجي زاد کارپرداز او مقرر
گردید - چون با ساهو راجه قواعد مصالحه مستحکم بود
تا شهادت ناصر جنگ و فوت راجه مزبور (که سنه ۱۱۶۳)

هزار و یکصد و شصت و سه هجری واقع شد) اگرچه چند بار
آثار شوخی ازینها بوقوع آمد اما بدار و مدار گذشت - بعد
فوت راجه یکی از قریبانیان او را دست نشانده خود ساخته
کار و بار راج بدست خود گرفت - و سرداران قدیم مرهته را
با خود ایل ساخت - و سال (۱۱۶۴) هزار و یکصد و شصت

(۳)
و چهار هجری (که هولکر و جی ایا سندهیه بکهک ابوالمنصور
خان جانب الہ آباد و اودھے شتافتند - و احمد خان بنگش
مغلوب گردید) در جادری آن خان مزبور از کول و جلیسر
و قنوج تا کره جهان آباد باینجا داد - و رفته رفته تا الہ آباد
بتصرف آورد - قریب ده سال دران نواح عمل مرهته بود
و در سال مزبور بدکن بالاجی فرجه برسر اورنگ آباد برده
مبلغ خطیر از خزانه سرکار ناظم بدست آورد - و سال (۱۱۶۵)

هزار و یکصد و شصت و پنج هجری بتقریب سدن امیرالامراء
فیروز جنگ اکثر صوبه خاندیس و بعضی محالات صوبه خجسته بخیر
بتصرف اینها در آمد - و سال (۱۱۷۱) هزار و یکصد

(۲) نسخه [ب] چمناجی (۳) نسخه [ب] ابوالمنصور خان که با احمد
خان بنگش مقابلہ داشت جانب الہ آباد •

و هفتاد و یک هجری در دکن با نظام الدوله آصف جاه
 بمقابله پرداخته بعد صلح ملک بیست و هفت لک (۲)
 کامل تعلق بمرهقه گرفت - و در همین سال دتاجی سندهیه
 برادر و جنکو پسر جی ابا در سکرنا نجوی الدوله را محصور (۳)
 گردانیدند - و در همان سال رگنا ته را و شمشیر بهادر و هولکر
 در نواح شاهجهان آباد آمده بودند - حسب طلب آدینه بیگ
 خان بجانب پنجاب شتافته تیمور شاه پسر شاه درانی و جهان
 خان را از لاهور (۴) سیو راجی فرار ساختند - و نایب اینها
 در لاهور ماند - و در سنه (۱۱۷۳) هزار و یکصد و هفتاد و سه
 هجری دتا از خبر آمد آمد شاه درانی تا سرهند رفته
 نخچیر فنا گردید - و در دکن قاعه احمدنکر بتصرف مرهقه
 در آمد - و بالاجی و سدا سیو را با امیر الممالک نظام الدوله
 آصف جاه مخالفت سر کرده بمقابله پرداختند - حسب تقدیر
 سرداران مثل چنداولی اهل اسلام کشته گردیدند - و ملک
 شصت لک رپیّه کامل و سه قلعه دولت آباد و آسیر و بیجاپور
 بدست مرهقه رفت *

و چون سال مزبور شاه درانی عمل مرهقه از پنجاب برداشته
 دتا سندهیه را کشت و فوج هولکر را غارت نمود بنابران
 سدا سیو را با بهواس را و پسر بالاجی بعزم تدارک روانه

(۲) نسخه [۱] با صلح (۳) در [بعضی نسخه] شکر نال .

هندوستان شد - و اول بشهر دارالخلافه رفته قلعه را بدست آورد
و محيى الملة پسر محيى المنة بن كام بخش را (كه عماد الملك
بعده كشتن عالمگير ثاني بر تخت نشانده بود) برداشته
عوض او ميرزا جوان بخش بن شاه عالم پادشاه را بطريق توره
نشانده - و در سنه (۱۱۷۴) هزار و يكصد و هفتاد و چهار
هجري بمقابله شاه دراني پرداخت - و چون بنابر انصداد
طرق رسد حال فوج او بعسرت كشيد چار و ناچار دو چار شده
او را بسواس راد و جمعه كثير از سران و غير آنها ته تبغ در آمدند
و بعضى (كه راه گريز يافتند) اهل ديها ت نگذاشتند - بالايجي
بعد استماع اين حقيقت سال مذكور غصه مرگ شد - پسر درم او
مادهو راد بجای او نشست - چنده فيما بين او و رگنا تاه راد
عم حقيقش نزاع بود - آخر رگنا تاه راد را گرفته نظر بند ساخت
چند سال باستقلال گذرانیده بمرض در گذشت - و نو اين راد
برادر كوچك خود را بجای خود نشانیده بود - رگنا تاه راد
با مردم ساخته نو اين راد را كشت - چون متصديان خانه اش
با او راضي نبودند فيما بين نزاع برخاست - رگنا تاه راد مغلوب
شده پناه كلاه پوشان فرنگ گرفت - و در حالت تحرير
بحمايت آنها با متصديان جنگ و جدل نموده بدست
متصديان افتاد - و در موبه مالوه جاگير بقدر خرج لا بدى
يافته روانه آنصوبه شده از اثنای راه با مردم بدرقه برخاش

نموده در بندر سورت پیش اهل فرنگ شتافت - و بدین
تقریب سورت مذاقشه فیما بین مرهته و کلاه پوشان برپا گشت
مادهو راو پسر خرد سال نواین راو بجای نیاگان خود است *

دیگر از سرداران راجه ساهو دیهاریه اند - که از عمل
صوبه دارمی سر باند خان در ملک گجرات در آمد کرده اکثر
صوبه مذکور را بتصرف در آوردند - دیگر از سرداران راجه
ساهو رگهوجی بهونسله است - که با راجه مذکور نسبت
همهگومی نیز داشت - صوبه برار متعلق بار بود - و ملک
دیوگده و چانده نیز بدست آورده از راه کتک بملک بنگاله
رفت - و عوض چوتنه آنجا صوبه اودیسه گرفت - بعد فوت او
جانوجی پسر کلانش بجای او شد - چون فوت نمود چندس
میان برادرانش نزاع بود - در حالت تحریر مودهو بن رگهوجی
مسلط است - و سدد تعلقه چوتنه بدست نیاگان خود از راج
مرهته بنام پسر خود رگهوجی گرفت - دیگر از همراهان او
مراز راو کهور پره است - که تعلقه دار سرا و غیره محالات
صوبه بیجاپور بود - و نامه بسرکردگی بر آورده قلعه کیتی
و غیره محالات بهسپار در تصرف داشت - حیدر علی خان
مطابق سنه (۱۱۹۰) هزار و یکصد و نون در قلعه مذکور محصور
نموده دستگیر ساخت - و در قید او پادشاهم خانه نهاد - و سرداران
چیزی او از اندازه تحریر بیرون *

* ركن الدولة سيد لشكر خان بهادر *

* نصير جنگ *

نامش مير اسمعيل است - نياگانش از سکنه سريل مضاف بلخ اند - نصبش بمير سيد علي ديوانه (که مزارگاه او در موضع پنجاب واقع شده يزار و يتبرک به و از خاقای شاه نعمت الله دلي ست) ميرسد - عم او سيد هاشم خان بغوکري پادشاهي اختصاص پذيرفته - چون پدر مير اسمعيل زود در گذشت هاشم خان او را پرورش نمود - او در ملازمان برادري خاص (که عبارت از مغلان منصبدار است) نوکر بوده بخطاب مسافر خاني ممتاز شد - و سال اول جلوس فردوس آرامگاه در جنگ عالم علي خان همراه نظام الملک آصف جاه بهادر مصدر ترون نمايان گردیده حريف خون را بشمشير مغلوب ساخت - پس ازان (که بهادر موصوف حسب الطلب فردوس آرامگاه بحضور شتافته دولت بار اندوخت) شجاعت و دلادري او ذهن نشين پادشاه گردانيد - لهذا بفوجداري ائک صوبه کابل چهره اعتبار افرودخت پستر ازانجا مستعفي شده بدکن پيش بهادر مزبور رسيد و ببخشيمگري سايه سرکار او و خطاب سيد لشکر خان سرفراز گشت و چنده براي بند و بست راج بندري مضاف فرخنده بنياد مامور گرديد - و مدتي بنظم صوبه اورنگ آباد پرداخت - ازان بعد همراه بهادر مزبور بهندوستان رفته در واقعات نادر شاهي

خدمات پسندیده بتقدیم رسانید - و چون در دکن هنگامه و فساد
 باجی رار سردار جانب راجه ساهو بهونسله برپا شده نویت
 بمحاربه^(۲) با ناصر جنگ شهید رسید و رار مزبور تذبیه بلینغ یافته
 بعد قلیل ایام رو بذیستی سرا کرد خان مزبور حسب ایمی
 بهادر مزبور آمده بتسلی برادر و پسر متوفی پرداخته طریق
 سلوک مسلوک گردانید - و باز مراجعت بهندوستان نموده همراه
 بهادر مرتوم در سنه (۱۱۵۳) هزار و یکصد و پنجاه و سه
 هجری وارد دکن شد - و پس از انتقال نصیرالدوله بنیابت
 صوبه داری ادرنگ آباد و از اصل و اضافه بمذنب چهار هزار
 دو هزار سوار و خطاب بهادر و عطای علم و نقاره طبل برتری
 نواخت - و در عمل ناصر جنگ شهید بخطاب نصیر جنگ
 ناموری پذیرفت - و پس از جنگ پهاچری باز صوبه دار
 ادرنگ آباد گشت - و در عمل صلابت جنگ مرحوم از اصل
 و اضافه بمذنب شش هزار و شش هزار سوار و خطاب
 رکن الدوله و خدمت و کالت مطلقه مومی الیه تصاعد نمود
 و بهتر مستعفی شده بنظم صوبه برار اختصاص گرفت
 و چون خدمت مزبور بنظام الدوله آصف جاه تقرر یافت
 ار بحراسمت ادرنگ آباد درجه اعتلا پیمود - و در سنه (۱۱۷۰)
 هزار و یکصد و هفتاد هجری بکشور بقا خرامید - بخوش خلقي

و پاس مراسم شریعت موصوف بود - و احترام علما و فقرا بعمل می آوردن - خیوات سرا میکند - با تدابیر مالی آشنائی داشت - اما امور مالی کمتر می فهمید - چند صبا یا از باقی ماندند - برادران اعمامی او سید عارف خان و سید ظریف خان از لاهور پیش او آمدند - با هریک بسلوک پیش آمد - و یک صبیله خود را بمیز جمله فام پسر کوچک سید ظریف خان داد - در وقت تحریر او بمنصب پنجزاری پنجزار سوار و خطاب عظیم الدوله نصیر جنگ بهادر و خدمت حراست خجسته بنیان بانضمام متصدیگری محالات سرکار نظام الدوله آصف جاه متعلقه صوبه مزبور امتیاز دارد و مورد عاطفت نوین مزبور است - و برادر کلانش رفعت الدوله بهادر زرد آرد جنگ مدتی ببخشیدگری رساله مغلان ملازم سرکار او می پرداخت - درینولا بنیابت نظامت ناندیر چهره عزت برافروخته - و بمنصب پنجزاری سر بلند - مرد بی باک صاف دل است *

* راجه بیر بهادر *

پسر بهوجی سرکر است - که فرقه سمت از قوم دهکر^(۲) نیاکانش در نواح^(۳) انا کوندی (که برکنار دریای بتکبه در^(۴)

(۲) نسخه [ب] دهکر (۳) در [بعضی نسخه] انا کوندی (۴) در [بعضی نسخه] تنگ بهدر •

واقع اهن - و سابقا مکان نشست راجها بود) توطن داشتند
و بتقریب از انجا بر آمده در دیهات قریب بلد بیجا پور
سکونت ورزیدند - بهروجی بنابر قرابت با تیما راجه ^(۲) سندهیه
(که بمنصب معتبر و جاگیرداری معتمدیه فایز شده بود)
در عمل نظام الملک آصف جاه بمنصب لایق و تبولداری
پرگنده ^(۳) پالم صوبه بیدر سرفرازی یافته بنوکری می پرداخت
چون در گذشت اکجی پسر کلانش بجای او تقرر پذیرفت
و رفته رفته بمنصب هفت هزار و خطاب راجه پیر بهادر
و افزونی اقطاع چهره عزت بر افروخت - و سال (۱۱۹۰)
هزار و یکصد و نود هجری بعدم سرا شتافت - با زبان فارسی
آشنائی داشت - و در فن کبت و دوره (که عبارت از کلام
موزون بزبان مردم مابین گنگا و جمنا ست) ماهر بود - پس از
پسرش سدهرم ^(۴) و برادر زادهایش جاگیر ارثی را تقسیم یافته
هرشته ملازم پیشگی بدست دارند *

✽ حرف الزاء ✽

✽ زین خان کوکه ✽

مادرش پیچه جان انگه عرش آشیانی ست - پدرش

(۲) در [بعضی نسخه] با تیما راجه (۳) نسخه [۱] پالم (۴) نسخه [ب]

خواجه مقصود عاي هردي مردے پاک طيذت بصدق و ديانت
متصف از ملازمان مريم مكاني بدوام خدمت در حوالی هودج
امتياز داشت - و در سفر عراق داخل ملازمان وفاكيش بود
عرش آشياني دختر برادرش خواجه حسن را (كه عم زين خان
باشد) در عقد ازدواج شاهزاده سلطان سليم درآورد - از بطن او
در سنه (۹۹۷) نهمصد و نون و هفت سلطان پريزر متولد
گريد - و چون در سال سيم (كه ميرزا محمد حكيم در كابل
بدار بقا پيوست) عرش آشياني بعزم زابلستان از دريای
سندھه عبه نمود زين خان (كه بمنصب دو هزار و پانصدي
اختصاص يافته بود) برھذمونى الوس يوسف زئي و كشایش
سواد و بجزر (خصم يافت - اين گروه انبوه پيشتر در قرا باغ
و قندهار بسر مي بردند - و از انجا بكابل آمده دست چيرگي
مي كشاند - ميرزا الغ بيگ كابلې بدستان سرائي از هم گذرانيد
پس ماندگان از انجا بلمغانات دم آسايش برکشیده پس از ان
(۲) باستغر بار اقامت كشودند - نزديك صد سال است كه بسوان
و بجزر برھزني و سرتابي روز ميگذرانند *

د(بن سرزمين گروهی (كه خطاب سلطاني داشتند)
مي بودند - و خود را از نژاد دخترى سلطان سكندر مي پنداشتند
اين قوم نخستين پورستاري جا گرم كردند - و بحيله اندرزي

راه ناسپاسي پيش گرفته گزين جاهاى ايدان بدست آوردند
 و برخى ازان پيشين گرده دران تنگناها بناكامي بسر مي بوند
 و از وطن دوستي بيرون شدن نيازند - سابق در ساله (كه
 عرش آشياني به تنبيه ميرزا محمد حكيم (دين نواح آمد)
 كلانتران اين الوس بملازمه رسيدند - ازانجمله كالمشمول مغايت^(۲)
 گشته از دارالخلافه آگره در بگريز نهاد - خواجه شمس الدين
 خوافي از نواحى اتك دستگير ساخته بحضور فرستاد - بجاي
 پاداش نوازش يافت - ليكن باز راه گريز گرفته به بنگاه خود
 شتافت - و در شورش افزائي رهنماى ديگر بوميان گشت *

زين خان كوكه اول بولايت بيجور (كه جنوبى آن پشاور
 و غربى برگذات كابل - طول بيست و پنج كروه - و عرض از پنج
 تا ده - سي هزار خانه دار اين الوس درينجا بسر بوند) در آمده
 بسيارسه را مالش بهزا داد - غازي خان و ميرزا علي و ديگر
 هيران اين قوم زينهار خواستهديدند - و خاربن شورش بر كننده
 گشت - پس ازان عزيمت كوهستان سواد نمود - بعد از آريزشهاى
 سترگ غنيم راه فرار سپرد - در چكدرة^(۳) (كه ميانه ولايت اسمت)
 قلعه اساس نهاد - بيست و سه بار فيروزى يافت - و هفت
 هنكر بر شكست - غير از گريو كراكر و ولايت پونير همه
 بدست آمد *

(۲) نسخه [ب] كانو - يا كاسو باشد (۳) در [بعضى نسخه] چكدرة *

چون از کوه نوردي سپاه بستوه آمده بود کوکه درخواست کمک نمود - عرش آشياني راجه بيروبر و حکيم ابوالفتح را بي يکديگر تعيين فرمود - چون بکوکلداش پيوستند بنابر همچشمي حمدهای ديرينه يکتائي نگرفته غبار دروني برخاست هنگام مشورت کوکه گفت - لشکر تازه زور بمالش سرتابان روانه گردد - و من ميان ولايت را پاسباني کنم - يا شما بودن جکدره برخون گيريد - و من بسزای کوه نشيزان پردازم - راجه و حکيم جواب دادند - که حکم بتاخت ملک است - نه بنگهداشت - همه را باتفاق مالش داده روانه حضور شويم کوکه گفت ولايتی (که بچندين آريزه بدست آمده باشد) چگونه سرانجام ناکرده گذاشته شود - اگر اين هر دو شق قبول نداريد از راهی که آمديد بر گرديد - اين نشنوده بهمان راه کراکر (که پرنشيب و فراز بود) روانه شدند - کوکه از مدارای ناهنجار سرداري يکسو نهاد - که مبدا اين مقربان حرفه ناشايسته بر سازند و خاطر پادشاهي را گران کنند - تا آنکه در هر تنگ دره آريزشه رو ميداد - و پرقالها يغمائي ميشد *

چون بسمت گريوه بلذري روانه شدند کوکه چنداول گرديد - افغانان رانده مي آمدند - ناچار به پیکار ايستاد - آنها از هر سو به تير و سنگ چيره دستي نمودند - مردم از سراسيمگي از فراز کوه به نشيب رو آوردند - دران ردار و فيل و اسب

با یکدیگر آمیخته افتادند - و عالمی نقد هستی در باخت
 کوکلتاش خواست جان نثاری نماید - جانش بهادر جلو گرفته
 برگردانید - لخته از بیرونی پیاده شده بمنزل رسید - چون
 شهرت شد (که افغانان از پی می آیند) بصد اضطراب کوچ بپهنام
 گردید - مردم از تاریکی راه گذاشته بدرها افتادند - هرچند افغانان
 در تقسیم غنیمت در مانده بودند - درز دیگر راه گم کردگان
 جان سپردند - راجه را با بسیاری از روشناسان پادشاهی و غیره
 پانصد کس درین بیراهه روی روزگار بسرآمد *

کوکلتاش در سال سی و یکم بمالش مهمزد و غوریه خیل
 فواج پشاور (که جلال الدین روشانی را بهری برداشته در تیراه
 و خیبر غبار شورش برانگیخته بودند) تعیین شد - و کارهای
 نمایان بظهور آورد - و سال سی و دوم حکومت زابلستان
 از تغیر راجه مانسنگه بدر تفویض یافت - و در سال سی و سیوم
 باز بمالش یوسف زئی مامور گشته اول ببجور در آمده
 هشت ماه آویزش داشت - بسیاری را نقد زندگی بتاراج
 رفت - ناگزیر باز ماندگان غاشیه بندی برورش گرفتند - کوکه
 بمعین گرفتن سواد نمود - نخست بساحل دریای ^(۲) بچکوره
 (که سرآغاز درآمد آن ملک سمت) استوار قلعه هر ساخته
 نشست - غنیمت سرگرم عید قربانی بود - کوکه ببخبر از

پنهان راهی به سواد در آمد - افغانان سراسیمه به پیغولها در شدند
و آن الکا مفتوح شد - هرجا قلعه ضرور بود بنیان نهاده
مردم را بحفاظت گماشت - و در سال سی و پنجم زین خان
بگوشمالی زمینداران شمالی دستوری یافت - از نزدیکی
پتهان (۲) در آمده تا دریای ستلج (و بر تفاوت - همگی بوم نشینان
فرمان پذیر گشتند - راجه بدهی چند از نگرکوت - راجه پرسرام
از کوه جمو - راجه باسو از مو - (راجه انزوده ج سوال - راجه
کاملوری - راجه جگدیس چند ده وال - رای سنسار چند از پنه
رای پرتاپ از مانکوت - رای بهسو بزرگ جسروته - رای بابهدهر
از لکهن پور - دولت از کونت بهرته - رای کوشن بلادیه - رای
راودیة دهمری وال - اگرچه سوار ایذان بده هزار کشید لیکن
پیداه از یک لک افزون - با پیشکشهای گران همراه کوکه
دولت ملازمت دریافتند - سال سی و ششم کوکلتاش بمنصب
چهار هزاری و عطای نقاره سر بلندی یافت - و در سال سی
و هفتم (که زین خان بهاسپانی آن رای سنده تا هذو کوه مقرر
شد) از سواد و بجور تا تیراه (و آردن - افریدی و اورک زئی
بایای تن داد - جلالت بولایت کافران بدر زن - کوکه بدان ملک

(۲) در [بعضی نسخه] اکبرنامه [پتهان (۳) در [بعضی نسخه] انواده

(۴) نسخه [ب] کاپلوری و در [بعضی نسخه] اکبرنامه [کاهلور (۵) در

[اکبرنامه] بهرنز آمده (۶) در [اکبرنامه] یلادیه .

درآمد - چون وحدت علی خویش جلالة باعانت یوسف زئی
 بر قلعه کنشال و برخه ولایت کافران چیرگی یافته بود کولتاش^(۲)
 همت در استیصال او بهمت - فرجه تا کهمار (که داروغه نشین
 مرزبان کاشغر است) شتافته بهیاری را با سیوی بر گرفتند
 سران کافر نیز پیوسته در ناکامی افغانان کوششها نمودند
 برخه بهوی چغان سرا بدخشان رویه شده دست از زدن و بستن
 بر نداشتند - ناگزیر سران یوسف زئی بزینهار در آمدند
 و قلعه کنشال و بسیار جاها بدست آمده تا حدود بدخشان
 و کاشغر رفت و روی یافت - در جشن سرآغاز سال چهل
 و یکم بمنصب پنج هزاري سر برافراخت *

چون بند و بست کابل از قلیچ خان صورت نگرفت در همین
 سال آن ملک باتطاع کوکه مقرر گشت - و درین سال شاهزاده
 سلطان سلیم را بدختر زین خان شگرف دلبستگی پدید آمد
 و بیوگانی سگالش در سر گرفت - عرش آشیانی ازین بیراهه روی
 سرگران شد - چون شیفتگی خاطر از اندازه بیرون دید
 دستوری فرسوده سنه (۱۰۰۴) هزار و چهارم جشن ازدواج
 انعقاد یافت - و چون جلال الدین ررثانی (که مایه فساد دیار
 کابل بود) بگو نیستی فرو شد - و زابلی شورش فرو نشست
 زین خان حسب الحکم از تیراه بحفاظت لاهور پیوست

و چون عرش آشیانی مراجعت از برهانپور باگره کردند ادرا
بر خواندند - از کامروائی بمی گساری مغرط افتاده بود - بدین
جهت لخته ازان دست کشید - (نجوری افزود - و فروغ دیده
و دل کم شده در سغه (۱۰۱۰) هزار و دهم هجری پیمانه
زندگی لبریز گشت - گویند در سانحه (که بر بیر برگذشت)
کمی از زین خان شده - ازین رهگذر پادشاه ذخیره خاطر
داشتند - چون آخرها اسپان بسیار از کابل برای شاهزاده سلطان
سایم (که بخيال فاسد در آله آباد اقامت گزیده بود) فرستاد
ناخوشي افزود - در همان ایام درگذشت *

زین خان بکمیت و راگ شیفته بود - اکثر سازها خود میزواخت
و شعر هم میگفت - از دست * * شعر *

* آرامشم نمیدهد این چرخ کج خرام *

* تا رشته مراد بسوزن در آردم *

گویند بضیافتی (که پادشاه را بخانه طلبیده) چندان تکلف
کرد که موجب حیرت همگان گشت - از انجمله چپوآره بطول^(۲)
و عرض از شالهای طوس (که دران وقت کمیاب بود) بست
و پیش آن سه حوض یکی از گلاب یزدی دوم از رنگ زعفران
سیموم از ارگجه ترتیب داده طوائف را (که زیاده از هزار کس
بودند) دران حوضها می انداختند - و جویهای شیر و شکر آمیخته

(۲) در [بعضی نسخه] حسرت *

ردان کرد - و در سخن بجای آب گلاب پاشی میشد - و جواهر و مرصع آلات در سبدها پر کرده با فیلان نامی پیشکش نمود گویند دران وقت کثرت فیل از زین خان و اسپ از قلیچ خان و خواجه سرا از سعید خان شهرت تمام داشت *

* زاهد خان *

پسر صادق خان هروی ست - تا سال چهارم عمرش آشیانی بمنصب سه صد و پنجاهی رسید - چون پدرش در دکن فوت شد سال چهل و هفتم از بحضور آمده بملازمت پیوست و سال چهل و نهم باضافه منصب و خطاب خانگی چهارم ناموری برافروخت - و پس از سرور آرائی جنت مکانی از اصل و اضافه بمنصب در هزارگی کامیاب گردید - پس ازان به تنبیه راز دلمت بهورتیه باجمع مامور شد - و بتقدیم آن خدمت چنانکه باید پرداخته مورد تحسین گردید *

* زاهد خان کوکه *

مادرش حوری خاتم انگه بیگم صاحب صبیله کلان فردوس آشیانی ست - سال سیزدهم جاوس آن پادشاه بفرجدارگی میان دو آب از تغیر نورالدوله سرفرازی یافت - و سال چهاردهم بخطاب خانگی و از اصل و اضافه بمنصب هزارگی هزار سوار سر اعتبار برافراخته تعینات دکن گردید - سال پانزدهم همراه شاهزاده

محمد اورنگ زیمب بهادر بحضور رسیده دولت بار اندوخت
 سال هفدهم از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار
 سوار کامیاب گشت - پستتر باضافه پانصدی دویست سوار نامیده
 بخت نور آگین ساخته بخدمت قراول بیگی سر بلندی پذیرفت
 سال هیزدهم در جشن محبت بیگم صاحب (که بنابر سوختن
 بدن از آتش چندی کسانند بود) بعزایت خلعت و جمدهر
 مرصع و منصب از اصل و اضافه دو هزار و پانصد
 سوار و عطای علم و فیل درجه اعتلا پیمود - و پستتر بتفویض
 خدمت قوش بیگی از اقران تفوق جست - سال نوزدهم بیست
 و چهارم رجب مطابق سنه (۱۰۵۵) هزار و پنجاه و پنج هجری
 بیماری معیه بهم رسانید - هرچند حکیم دارود تقرب خان بنفصد
 تحریض نمود راضی نشد - و بسرای جاردانی پیوست *

گویند عیاش بیقید مزاج بود - و حرف بے باکانه میزد
 روزی بیگم صاحب سفارش او نموده او را بخانه یکی از شاهزاده
 فوستان - شاهزاده باعزاز پیش خود طلبیده فرمود - که در
 باب شما بیگم صاحب سفارش کرده اند - انشاءالله در تربیت
 شما سعی مرفوره بعمل خواهد آمد - در جواب گفت که
 سفارش لنگ و کور را میباید - بقده ازین عیبها بری ست
 اگر قابل تربیت دانند تربیت نمایند والا خیر - اما آشنا پرور
 بود - یکی از پسرانش فیض الله خان است - که احوال او جداکانه

نگارش یافته - و دیگری محمد عابد است - که سال سیزدهم جلوس خلد مکان ببحالی منصب یک هزار و پانصدی سه صد سوار و خطاب نوازش خان امتیاز اندرخته *

* زبردست خان *

از والا شاهیان فردوس آشیانی ست - پس از سربر آرائی آن پادشاه بعطای منصب هزاری پانصد سوار منسلک گشته سال دوم باضافه پانصدی صد سوار و ثانیاً باضافه دو صد سوار لوی کامرانی برافراخت - سال چهارم از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار بین الاقوان تفوق جمعت - مدتی بتعیذاتی صوبه بهار بسر برده همواره با ناظران آن صوبه در برافراختن زمینداران فساد پوره راه جانسپاری و عقیدت سگای سپردے - در ایام صوبه داری اعتقاد خان پرتاب زمیندار پلاصون را (که از جمله فساد پیشگان مقرری آن صوبه بود) از جد و جهد بلیغ بکار برده یک از پسرانش دست تجاد بلند ساخته بکار ولی نعمت برتبه جان نثاری فایز گشته سال هفدهم پیش ناظم آورد - پس ازان بحضور رسیده دولت آستانبوس دریافت - سال هیزدهم از اصل و اضافه بمنصب دو هزار سوار قامت قابلیت آراست سال نوزدهم بعنایت خلعت ضبط سیوستان مضاف صوبه قندهار سر بلندی پذیرفت - سال بیست و سیوم مطابق سنه

(۱۰۵۹) هزار و پنجاه و نه هجری در فوجداری سیوستان

پیمانۀ زندگي او لبريز گرديد *

* حرف السنين *

* سيف خان کوهه *

برادر کلان زين خان کوهه است - گویند والده اش همیشه دختر آردے - و پدر بمقتضای بشریت آزردہ شدے درین مرتبه (که در کابل بسيف خان باز شد) پدر برآشفته گفت - که اگر این بار دختر آمد خانه داري و ملاقات موقوف است - آن عفت منش در خدمت مریم دکاني رفته گاه اظهار نموده رخصت اسقاط حمل گرفت - عرش آشياني آگهي يافته باوجون صغرسن فرمود - اگر پاس خاطر من ميخواهي پيرامون اين امر نگردي - که ايزد توانا ترا فرزند نيك اختر کرامت خواهد کرد - آن ضعيفه فرمود؛ شاهزاده را مؤدے غيبي دانسته ازان اراده خود را باز داشت - اتفاقا سيف خان متولد شد - و والدين بوجود پسر شغف و خرمي مفرط اندوخته بپاس شاهزاده پرداختن - عرش آشياني زياده بر همه عنايت بحال او مبذول مي فرمود - پس از سريو آرائي هنوز آغاز شباب داشت که بپايۀ چهار هزاري بر آردند

در یو دای و گندادری یکتای روزگار و در شجاعت و تهور سرآمد
 اقران بود - سال هفدهم در محاصره قلعه سورت روزه (که
 از بالا بارش تیر و بندوق و توپ بود - و از پایان موزچالها
 هجوم آوردند) سیف خان تاخمت نمایان درده کارنامه جرأت
 و شجاعت ظاهر ساخت - دران زن و خورد بندوقه بار رسیده
 تا یک ماه صاحب فراش بود - عاقبت بخیر انجامید
 شخصی از پرسید - که پادشاه راضی هستند و بارها صرفه امثال
 شما مردم چه که بسیاری (که بدایه نویسنده باشند) می فرمایند
 برای چه خود را دیده و دانسته در مهاله انداختند
 در جواب گفت در جنگ سرنال راه غلط کردم - و خود را
 دران هنگامه نتوانستم رسانید - از خجالت آن روز زندگی بر من
 گران است - میخوام که سبکبار گردم - در سنه (۹۸۰)
 نهمصد و هشتاد هجری سال هیزدهم (که عرش آشیانی بایلغار
 نه روزه از آگرا بحوالی احمدآباد رفته با محمد حسین میرزا
 مبارزه نمود) سیف خان در تاختن اول چپقلش رستمانه
 نموده غنیم خود را منظم ساخت - و بدو زخم نمایان (که بر رو
 داشت) اجمیری اجمیری گویان جویای پادشاه گردید - دید که
 محمد حسین میرزا با چندی از ادبش در میدان سر بخودی
 می آراید - کوکه بار رسیده داد بهادری و تودن داده بملک بقا

(مآثر الامراء) [۳۷۵] (باب الهین)

شتافت . پادشاه از فوت چنین مخلص (اسخ قدم قربن تاسف
و اندوه بسیار گردید - و چون بدار الخلافه معاودت فرموده
ظاهر شد (که ذمه سیف خان بوام مباحثه گرانبار است) از کمال
عاطفت بادای جمیع آن سبکسار ساخت - پسرانش شیرافکن
و امان الله بمنصبه در خور امتیاز داشتند *

* سید محمود خان باره *

اول کسی ست ازین طایفه که در دولت تیموریه بدرجه
امارت رسید - ابتدا ملازم بیرام خان خانخانان بود - در سال
اول جلوس اکبري همراه علي قاي خان شیبانی بدفع هیومن
بقال (که پس از شکست یافتن قردی بیگ خان نخوت بخود
راه داده با فراوان جمعیت از دهلی روانه شده بود) نامزد
گردید - و سال دوم به تذبیه حاجی خان غلام شیر خان سور
(که اجمیر و ناگور بتصرف خود آورده دم استیلا میزد)
تعیین گشت - سال سیوم بتسخیر قلعه جیتان دستوری یافته
آنها از دست راجپوتیه برگرفت - چون مقدمه خانخانان
برهم خورد خان مذکور بنوکری پادشاهی اختصاص پذیرفته
قریب بلده دهلی جاگیر یافت - و سال هفتم جلوس (که
خانخانان منعم بیگ بذابر کشته شدن شمس الدین محمد
خان انگه واهمه بخاطر راه داده بار دوم کابل رویه فرار نمود)

(۲) در [بعضی جا] هیو بدون ذون آمده (۳) نسخه [ج] چیتارن *

سید محمود خان (که در محال جاگیر خود بود) او را شناخته
 با احترام تمام بحضور پادشاه آورد - سال هفدهم بتعیضاتی خان کلان
 بجانب گجرات شتافت - و پس ازان بتعاقب ابراهیم حسین
 میرزا مامور شد - پستتر چون پادشاه خود بدین کار متوجه
 گردید و مسرعه فرستاده امرای پیش شتافته را باز گردانید
 خان مذکور کام عجلت برزده متصل قصبه سرنال برکاب
 سلطانی پیوست - و مصدر ترددات نمایان گشت - و چون
 میرزای مذکور شکست یافته رخت ادبار بجانب آگره کشید
 او باتفاق دیگر امرا بتعاقب میرزای مرقوم معین شد - و سال
 هیزدهم در ذیل امرا پیش از نهضت سلطانی بصوب گجرات
 تعیین یافت - چون موکب والا ایغار نموده بحدود میراثه
 رسید شرف آستانبوس دریافته کام دل برگرفت - و در جنگ
 محمد حسین میرزا چون پادشاه خود را با معدود در فوج
 طرح قرار داده بود او با دیگر امرا در قول جا یافته وقت جنگ
 بآبانه از قول پیشتر شتافته مردانه نبرد آزمائی نمود - اواخر
 همین سال با سادات باره و سید محمد امروه بر سر ولایت
 مدهکر سعادت ارتخاص پذیرفت - و در آنجا رفته بزور شمشیر
 آن حدود را عمای در ساخت - و دران نزدیکی مطابق سنه
 (۹۸۰) نهصد و هشتاد هجری پیمانه زندگی او لبریز

گردید - بمنصب در هزاره سربلندی داشت *

باره عبارت است از دوازه موضع - که در میان دو آب یعنی دریای جون و گنگ قریب برگنه سنبیل واقع شده - خان مذکور مرد قبیلہ دار بود - بنوکری پادشاهی رسیده نامے بشجاعت و سخاوت بر آورد - ساده لوحی مفسور داشت - گریزند چون عرش آشنایی او را بر سر مدهکر بندیلہ تعین فرمود او ترددات نمایان بتقدیم رسانیده مظفر و مضمور برگردید - پس ازان (که بملازمت سلطانی فایز گشت) عرض نمود که من چنین و چنان تردد کردم - آصف خان گفت میوانجی این فتح باتبال حضرت شده - پنداشت مگر اقبال نام یکی از امرای پادشاهی خواهد بود جواب داد که چرا غلط میگوئی - درانجا اقبال پادشاهی نبود من بودم و برادرانم - تیغ دو دستی زده ایم - پادشاه متبسم شده او را بگوناگون عواطف برنواخت - و روزی یکی از روی کدایه با وی گفت - که نسب نامہ سادات باره یکجا مذہبی میشود او فی الحال در میان تودہ آتش (که فقرای ملنگ شبها روشن میگذد) تا زانو در آمده ایستاد - و گفت اگر سیدم آتش کارگر نخواهد شد - و اگر نیستم میسوزم - قریب یک ساعت در آن آتش ایستاد - مردم بزاری برآوردند - کفش مخملی در پا داشت (۲)

جورب او نسوخته بود - پسرانش سید قاسم و سید هاشم - احوال اینها جداگانه نوکریز کاک بیان طراز گردیده *

• سید احمد خان بارهه •

برادر خود سید محمود خان بارهه است - در سال هفدهم
 جلوس اکبری باتفاق خان مذکور همواره خان کلان در فوج منتقلا
 بجانب گجرات تعیین شد - و پس از فتح احمدآباد پادشاه
 او را با جمعی کثیر بدعائب پسران شیروخان فولادی (که عیال
 و اسباب خود را از پتن برآورده بجانب ایدر میرفتند) نامزد
 فرمود - هر چند آنها تیز پایی نموده خود را به تنگناهای جبال
 کشیدند اما بهیچاره از اسباب آنها بدست مردم فوج پادشاهی
 افتاد - خان مذکور معاودت نموده کامیاب دولت زمین بوس
 گردید - پس ازان (که قصبه پتن مخیم سرانقات سلطانی گشت)
 آنرا بمیرزا خان مرحمت نموده بخیابان او حکومت و حراست آنجا
 بهسید احمد خان تفویض یافت - و در همین سال محمد حسین
 میرزا و شاه میرزا علم بغی افراشته باتفاق شیروخان بر سر پتن
 آمده محاصره نمودند - خان مذکور به بزد و بستم برج و باره
 پرداخته متحصن گردید - تا آنکه خان اعظم کوکه با فوج بسیار
 نزدیک (سید - میرزایان دست از محاصره کشیده از گود قصبه
 برخاستند - و سال بیستم جلوس با برادر زادهای خود سید
 قاسم و سید هاشم بمالش گردن کشان تعلقه رانا (که پس از
 کشته شدن جلال خان قورچی غبار فتنه بر انگیخته بودند)

دستوري پذيرفت - و بتقديم جلائل خدمات مشمول التفات
بيكران گشته چهارم مباحثات افروخت - در سنه (۹۸۰) نهصد
و هشتاد هجري داعي حق را لبیک اجابت گفت - بمنصب
دو هزارى امتياز اندوخته بود - پسرش سيد جمال الدين از
رو شناسان پادشاهي بود - در محاصره قلعه چتر (كه در نقيب را
از باروت پر ساخته فتيله را آتش دادند - و بيكمه دير سيد - و دران
هنگامه جمعه را نقد زندگي برباد رفت) او هم گلشن جواني
خود را سوخت *

* سلطان خواجه نقشبندي *

عبد العظيم نام خلف خواجه خاوند دوست است مرید
خواجه عبد الشهيد بن خواجه عبدالله مشهور بخواجهگان خواجه
كه فرزند بيواسطه خواجه ناصرالدين احرار است - چون
خواجه عبد الشهيد از سمرقند بهند آمد عرش آشياني پذيره
شده باعزاز و اكرام درياقت - و پرگنه چماري پندجاب را
بطريق نذر گذرانيد - خواجه مدعي درانجا طرح سكونت
ريخته بسر مي برد - پس از هيزده سال در آخر سنه (۹۸۲)
نهصد و هشتاد و دو معاودت به سمرقند نمود - و در سنه (۹۸۴)
نهصد و هشتاد و چهار درگذشت - سلطان خواجه اگرچه بر فراز
و نشيب علمي بر نيامده و چندان دانش زار (سمي طي نكرده
(۲) نسخه [ج] جواني را سوخت (۳) در [اكبر نامه] چماري آمده *

اما پاره مراتب سلوک و تصوف و رزیده شامه ارادتش از شمامه
 عنایت پادشاهی عطر آگین گشت - اعتباری سترگ و قریبه شگرف
 بهم رسانید - چون سال بیست و یکم سنه (۹۸۴) نهصد
 و هشتاد و چهار عزیمت سفر حجاز دامنگیر همت پادشاهی
 گشت ملتزمان بارگاه سلطنت معروض داشتند - که برخه
 حقیقت اندرزان والا فطرت نسبت باطایفه سلاطین دادگر
 سیما چنین فرمانروائی (که ولایت چندین پادشاهان عالی شکوه را
 بفروغ تدبیر و لمعان شمشیر دار الامن داشته باشد) امثال
 این امور اگر تجویز کرده اند در صورتی سم که ازان حرکت
 گرد فتور بر جمعیت آباد رعیت نغشیند - لهذا عرش آشیانی
 نقش آن داعیه از لوحه خاطر سترد - و چون موری لزوم^(۲)
 انعقاد یافته بود سلطان خواجه را (که از درست کرداری
 و معامله دانی نصیبه فراوان داشت) امیر حاج گردانیده مبلغ
 شش لک روبیه و دوازده هزار خلعت حواله شد - تا بفروغ
 دیده دري شایستگان احسان را دریافته بانعام درخور بی نیاز گرداند
 و حکم شد که تجرد منشان آن مرز (که از شغل پیروستن نفس
 در فزون فرصت مکاسب و حرف ندارند) و سایر احتیاجمندان
 قناعت پیشه آن بوم را نگاشته قلم تحقیق ساخته نسخه منقح
 بیارد - تا هر سال یکی از آگاه دلاں بدان دیار رفته عموم محتاجان

آن ناحیه را از مایده احسان بهره مند گرداند - درین قافله
بسیارے از وضع و شریف بار سفر حجاز بر بختند - شاید
کم قافله بدین هجوم از هندوستان بدان دیار رفته *

خواجه در سال بیست و سیوم سنه (۹۸۶) نهصد

و هشتاد و شش ازان سفر خیر اثر معاودت نموده بزمین بوس
اکبری سر مباحثات بر افراخته زیاده بر سابق مشمول الطاف
شاهانه گردید - و بتفویض صدارت کل هندوستان و منصب
هزاری امتیاز یافت - و در سال بیست و نهم سنه (۹۹۲)
نهصد و نود و در باجل طبعی در گذشت - در ظاهر قلعه
فتحپور در جانب شمالی مدفون گشت - و پس از فوتش
در آغاز سال سیم دخترش را بعقد شاهزاده سلطان دانیال
در آوردند - پسرش میروخواجه در سال چهل و ششم بمنصب
یانصدي ترقی نمود *

در دبستان موبدي مذکور است - که سلطان خواجه از آهیان
بود - یعنی بآئینه (که بعرش آشیانی نسبت دهند - و به آهی
دین موسوم نمایند) گردیده بود - هنگام سفر دایسین پادشاه
وصیت نمود - که مرا باین دیو مردم دفن نفرمایند - لاجرم او را
در قبر با چراغی در آورده شبکه بمحاذات نیر اعظم گذاشتند
که نور از ماحی مائم است - اگرچه امثال این حکایات را
بذابر عدم شواهد از تواریخ متعارفه در نظر اخبارسنج وقعی نبود

و آنچه شیخ بدادونی و نظائر او بصراحت و اشاره نوشته اند
محمول بر تعصب و مبالغه می‌شد پس ازان [که تذکره مشائخ
موسوم بثمرات القدس تالیف اعل بیگ (که از منصبداران
اکبری و معتقد سلسله نقشبندیه است) بنظر آمد] از ترجمه
سلطان خواجه ظاهر شد که کلام قوم راهبی و بی اصل بوده
چه او نوشته - که چون درین ایام لخته ادیان مجدده بر روی
کار آمده خواستند در ارکان دین محمدی کمره و فتور
واقع شود چنان قرار دادند که هر که بامر ناگزیر پیوند بطور
آفتاب پرستان رزنه محاذی خورشید در قبرش گذارند - تا فردغ
نیر اعظم (که عین نور الهی ست - و سایر انوار ازو مستفاد)
در قبر نتابد راه پرستگاری نیابد - بعضی خبثا در باره حضرت (۳)
وی نیز این خیال کردند - چون الله تعالی حافظ این سلسله بود
هیچکس را بران قدرت نشد - بعنوان اهل سنت و جماعت
تجهیز و تکفین نموده بخاک سپردند *

اگرچه درین اوراق قام اخبار رقم هر جا بمذاسبت مقام
لخته ازین مقوله بر لوحه بیان مرتسم ساخته اما همه جا زبان
نگاهداشته - این جا اشهب خامه گسسته عنانی می نماید
و تیز جوان مرصه قرطاس میگرد - عرش آشیانی از عنفوان سن
و ریعان شباب بوضع و آئین هندوستان مولع و شیفته بود

خواه بمیلان طبعی فطری - و خواه به تزویر و تدبیر ملکی
چنانچه موی سر میگذاشت - پس از مدتها (که اراده ستودن
نمود) گفت که التزام این امر بنابر تالیف هندی نوان بود
الحال (که احتیاج بدان نماند) باید ستود - هرچند در تعظیم
علما و مشائخ و ترویج شعائر اسلام میکوشید لیکن بغابر وسعت
مشرک با مخالف و موافق مدارائی داشته با برهمنان و جوگیان
می نشست - و اذکار و اشغال ایشان فرا میگرفت - پس ازان (که
بکفر و زندقه شهرت گرفت) برای نوربذن عوام اعلان اخذ
مراتب دینی مناسب دانست - چنانچه اظهار عزیمت حج
و تعیین میرحاج هر سال و انعقاد مجالس مولود جناب ختمی
(صلی الله علیه و آله) ازین قبیل بود - و در سال بیست و سیوم
باتباع طریقه نبوی و خلفای راشدین و سلاطین اسلام خود مباشر
امر خطابت شده در مسجد جامع فتحپور بر مذبح برآمد
چون مواد عربی نداشت یا بوجه دیگر این ابیات شیخ فیضی
بطریق خطبه برخواند *

* بیت *

* خداوندی که ما را خسروی داد *

* دل دانا و بازوی قوی داد *

* بعدل و داد ما را رهنمون کرد *

* بجز عدل از خیال ما برون کرد *

* بود و صفش ز حد فهم برتر *

* تعالی شانه الله اکبر *

اگرچه بعضی نوشته اند که چون یا بر منبر گذاشت یکباره
حصر واقع شد - و بارزه افتاد - و بتشویش تمام بهمین ابیات
اختصار نموده نماز جمعه ادا کرد - و چون در هر امر میخواست
اختراع نماید و مجدداً آئینه تازه شود در مهمات دین و مذهب
نیز تصرفات بخاطرش میرسید - لیکن تصریح بمخالفت امور
شرعیه منافی مصالح مایه می شمرد - تا بتجویز برخی علمای
مزاج شناس (که سرآمد آنها غازی خان بدخشی بود) در سال
بیست و چهارم سنه (۹۷۷) نهمصد و هفاد و هفت علما اتفاق
نمودند - که مرتبه سلطان عادل عندالله زیاده بر مجتهد است
و خلیفه وقت اعدل و اعلم و افضل است - و تذکره بمهر سائر فضلا
مرتب گشت - که آنچه عرش آشیانی در اختلافات گذشتگان
گردهاگروه تسبیلا للخلق برگزیند حکم الهی دانسته اتباع آن
بر کافه انام واجب شناسند - چنانچه در احوال شیخ عبدالذبی صدر
این مقدمه تحریر یافته *

و چون عرش آشیانی را شوقی باسئکشاف مسائل و مذاهب
فرق انام بهم رسید در کمتر زمانه مجلس پادشاهی مجمع
دانایان هر ملت و مذهب گردید - امحاب مال و نحل فراهم
آمدند - و با همه راه مدارا و استمالهت مملوک میکشت

و ادله هر فريق و مقوله هر طایفه بلا تعصب مذکور میگردند
 و محاسن و مساوی هر طریقه بے تکلف بیان میشود - و هر يك
 در قدح و نکوهش دیگر میگویند - یهودی با نصرانی و سنی
 با شیعه و مجوسی و برهمن با اسلامی مغازیه و مجادله
 می نمودند - و نعوذ بالله بے محابا انواع قبائح و شغائع بذرات
 مقدسه انبیاء عظام و ائمه کرام نسبت می کردند - طرفه هنگامه
 برپا شد - و مبارزه بجائے انجامید که علما و فقهای اسلامی با هم
 در افتاده تکفیر یکدیگر می نمودند - حکیم فلسفی میگفت که عقلا
 در همه ادیان موجود اند - ترجیح بلا مرجح چرا - تابع ناموس
 اکبر عقل (که مدیز و حاکم است میان حسن و قبح) باید بود
 اعتماد بر دیوانسانها نباید کرد - که خانه نقل خراب است
 ارشدیر نام زردشتی را از ایران طلبیدند - او آتش با خود
 آورد - آنرا از انوار ایزدی دانسته اهتمام آن بشیخ ابوالفضل
 مفضول شد - که بدستور آتش کدهای فارس با احتیاط نگاهدارد
 و غرمانی بطلمب ادکیوان^(۲) (که سرآمد مجوسیان ایران دیار بود)
 رقم پذیرفت - او عذر خواست - و نامه از مولفات خود (که
 مشعر ستایش مجردات و کواکب و متضمن نصائح و حکم بود)
 فرستاد - مشتمل بر چهارده جز - هر سطرش پارسى بحسن بود
 و تصحیف آن عربی - و چون قلب می کردند ترکی - و باز

مصنف آن هندی می‌شد - و شیخ ابوالفضل میگفت که این نامه
افصح است از قرآن - علوم شرعیه و نقلیه را اصلا وقع و اعتبار
نماند - مردم رغبت به حکمت و حساب و طبع و نجوم و شعر
و تاریخ نمودند - فرامین باطراف صادر شد - که اراذل را از تعلیم
باز دارند - و در تعظیم نیر اعظم عطیه بخش عالم بآئین شماسیان
(که بدریافت فیوض انفسی و آفاقی او گردند - و شکر گذاری
آن نورالانوار را سرمایه دولت موری و معنوی دانند) اهتمام
نایسته رفت - عرش آشیانی بترنیب راجه بیربر ادعیه
و اسامی آفتاب را بزبان هندی و فارسی ورد میفرمود - و هنگام
تحويل از برج به برج وقت ظهور فیض خاص دانسته
خصوص در تحويل حمل و همین قسم دیگر کواکب سیاره را
(که فیض پذیر خوان افوار او یند) در شرف خویش گرامی
شمرده آن ازمنه را مواقیت و مظاهر نعم والای الهی انگاشته
سال چهارده عید مقرر شد - و باستصواب علامه الدهر امیر
فتح الله شیرازی تاریخ عربی را تغیر داده سال و ماه شمسی
بدستور عجم معین کردند - گاز کشی ممنوع شد - و چنانچه
قاضی بقطع معاملات اهل اسلام تعیین میگشت برهمنه دانا
بجهت فصل قضایای هند قرار یافت - و چون هر امری (که
احداث و اختراع می نمود) به الهی موسوم میساخت خلاصه
هر مذهب و هر طریقه را نیز باهم آمیخته دین الهی نامید

جمعه از ارباب تعلق و تجرد گردیده حکایات غریب نقل نمایند - و گویند این اختیار و التقاط نیز بامر الهی بوده و این شرمه ضاله عرش آشیانی را خلیفه الله خوانند و چنان بر سرایند که او مامور شد - که لا اله الا الله اکبر خلیفه الله گویند *

آوردند که چون شب یکشنبه پنجم رجب سنه (۹۴۹)

نهمصد و چهل و نه هجری عرش آشیانی در امرکوت متولد گردید یکی از مرتاضین در واقعه دید - که عقل کل با نفس کل فرود آمده بیکری (که عنصر او فضائل اربعه بود) ساخته بهمایون بادشاه سپردند - چنانچه در قصه آذقوا نوشته اند که بعضی در دریا ملهم شده اند - که رب الذوع انسانی (که آن را در ترکی کشخان گویند) در عالم معذوی متوجه او شده بے اختلاط (که مخصوص ترکیب عنصري ست) بتصرف قدسی آبهتن گردانید - چنانچه همه اولاد بوزنجر تا آن را که نبردن نامزد فرشته نژاد میدانند *

و قومی از آبهیه گویند - که عرش آشیانی را قدرت بر خلع و انسلاخ بود - (دزے در یقظه ببدن مثالی از سموات برگزیده روح او بواحد اکبر (که بامطلاح آن طایفه ذات الهی باشد) آمیخته شد - حق تعالی گفت که میان من و دیگران جبرئیل واسطه بود - و درمیان من و تو دیگرے نمی گذخت - و مامور شد

که دفع اختلاف عالم نماید - او گفت بدون سیاست نمی تواند شد - و آن از من نمی آید - مگر بهر دست و ملامت هر قدر تواند شد و هضمون میشوم - پس خدا فرمود تو مظهر مهر منی - و دیگران مظاهر قهر - و امثال این کلیترة و هذیان بسیار ساخته اند و بیشترے جوگیه و سناسیه و بعضے اسلامیة (که بزی آنها متلبس بودند) بدر گزیده جگت گرو می خوانند - و خوارق (که از عرش آشیانی بیان نمایند) آنرا برهان گویند *

شیخ علامی در تاریخ خود آورده - که در ماه هشتم از ولادت (رزے جیجی) انکه شیر میدان - و از مخالفت ماهم انکه و جمعه دیگر آورده خاطر و اندر هذاک بود - در رقتے (که هیچ کس حاضر نبود) عرش آشیانی متکلم شده بتسلیم خاطر معزوز او پرداخت - و فرید شادمانیها بخشیده فرمود - زینهار این راز ما را آشکارا نکنی - جیجی انکه در شگفت عظیم مانده بهیچکس ظاهر نکرد - تا در ایام سلطنت رزے در دهلی بشکار حوالی فصبة پالم تشریف فرمود - در انجا مارے بزرگ مهیم بر سر راه پیدا شد - پادشاه بے اندیشه دم مار را گرفته زبون ساخت - یوسف محمد خان کوکه از روی تعجب بوالده خود جیجی انکه آمده نقل کرد - و او آن راز سر پوشیده بر زبان آورده گفت - که هرگاه در مغرسن معجزه مسیحی نموده باشد اگر در کبر سن اعجاز موسوی بکار برد چه بدیع

شیخ گوید با آنکه این دو قضیه از مردم ثقة شنیده بودم اما ازان عفت مآب نیز بیواسطه استماع نمودم *

و در دیهستان گفته که از میرزا شاه محمد مخاطب با بغزین خان پسر شاه بیگ خان خاندوران شنیدم که میگفت من از میرزا عزیز کوکه پرسیدم که چه میگویند در حرف زدن عرش آشیانی - جواب داد - که والده میگفت حق است و نیز شیخ علامی نوشته که چگونه شمس بزرگی و بزرگ منشی از جبین مبین جنت آشیانی پیدا نباشد که حامل نور شاهنشاهی و خازن گنج معارف الهی بوده - و همین نور بود که در فتوحات بابری ظهور داشت - و همین نور بود که در اشراقات انوار جهانگیری صاحبقرانی جلوه گر شد - و همین نور بود که از صدف بحر عفت آفتاب در نقاب موالید لایق شاهوار نمودار گشت - و همین نور بود که بر روشنائی آن آفرخان دولت آرا شد - و همین نور بود که از آدم تا نوح باندازه استعدادات نور افزا بود - اسرار سواطع این نور و آثار عجائب این ظهور از دایره حصر و احصا بیرون است - هر کس را قوت شناخت کند این معنی نیست - و قدرت دریافت این دقائق نه - و ظاهر است که این نسبت اگر بطریق تعمیم باشد همه اخلاف را با اسلاف خود حامل است - اما تخصیص و تشخیص واحد (که شیخ میخواهد) چیز دیگری ظاهر میکند - نعوذ بالله *

در دهستان آردو که در سنه (۱۰۰۰) هزارم آلهیان
 بعرض آشیانی گفتند - که هزار سال هجری تمام شده - الحال
 بحکم قاطع مثل شاه اسمعیل صفوی اعادی را از میان
 باید برداشت - پادشاه جواب داد - که من بمروت مبعوثم
 می باید این آئین بخواسته مردم روائی گیرد - نه بجبر
 و تکلیف و بیم تیغ بدین الهی در آیند - و میر شریف آملی
 از رسائل محمودخانی مستشهد آورد که در سنه (۹۹۰)
 نهصد و نود رافع دین حق شخصی باشد - و ازان شخص باکبر
 تعبیر نموده که نهصد و نود است - و حکیم فیروز ابن رباعی
 ناصر خسرو خواند *

* در نهصد و هشتاد و نه از حکم قضا *

* آیدن کواکب ز جوانب یکجا *

* در سال اسد ماه اسد روز اسد *

* از پرده برون خرامد آن شیر خدا *

و گفت چون ناصر را در رانعه دیدم گفتم که شیر خدا کیهست
 گفت جلال الدین محمد اکبر - و خواجه مولانای شیرازی
 جعفران از مکه رساله از بعضی شرفا آورد - باین مضمون که
 بمقتضای احادیث صحیحه هفت هزار سال مدت ایام دنیا
 سپری شده - الحال وقت ظهور مهدی موعود است - و گفت

در واقعه دیدم - که پیغمبر خدا در خانه کعبه ایستاده
و جلال الدین نشسته - وجه پرسیدم - فرمود که اکنون نویمت
او سمت - و صاحب الزمان خداوند ناموس جلال ^(۲) الاکبر است
و هم صاحب دبستان موبدی گوید - که از احمد توتبای (که
نوکر عمده خان اعظم بود) شنیدم که میگفت - چون اقوال
اهل هوا و بدع شایع شد و طرق باطله احداث یافت میرزا
کوک که بظاہر تعصب دینی در سده (۱۰۰۱) هزار و یک از گجرات
بکعبه شتافت - و در سده (۱۰۰۲) هزار و دوم در لاهور
بآستانبوس رسیده بدین آہی درآمد - از انجہت کہ شبہ
در کعبہ در خواب دید - کہ جذاب رسالت فرمود کہ کعبہ
پوسست است - و اکبر مغز - و این خانه است - و او خداوند
و معہذا عزم معاودت نداشت - قضا را شبہ در واقعه دید
کہ بار گفتند - کہ بعزت بیرون نمیروی - و شرفا بار ساوک بد
سر کردند - ناچار برگشت - و از انچہ گریختہ بود بدان گرائید
ازین سمت کہ صاحب بداونی گفته - کہ رفتن میرزا خوب بود
اما آمدنش نہ آنچنان - لطیفہ ازو نقل کرده اند - کہ پس
از ارتحال عرش آشیانی حرفهای سست گفتے - چون ازو
پرسیدند گفت در بزرگی او سخن نیست - اما ابو جہل اکبرم *

بالجمہ چون آہیان بجهت اعلان این مبالغہ از حد گذرانیدند

عروش آشیانی بتعالیم چند کس مخصوص اکتفا فرمود - و آن
 اقرار بیکتای ایزد توانا بود - و تعظیم مقربان او (که مجردات
 و کواکب سیاره اند) و منع از اذیت جاندار هرگونه که باشد
 و بهیچ آئین بد نداید بدن - و بهمه طوائف راه بے تعصبی
 باید سپرد - و عمده تبلیغ آن بوده که اخلاص مردم برای نعمت
 خود بدین مرتبه باشد - که ترک چهار چیز مال و جان
 و ناموس و دین آسان شمرند - و برخی احکام و مسائل این
 مذهب ذوالفقار^(۲) اردستانی موبد تخلص در دبستان خود
 (که حاوی اکثر اعتقادات فرق هذود و مجوس و مذاهب
 مرجع اهل اسلام است) آورده - اگرچه الحال کسی باین
 طریق مشتهر نیست - و بذبران (که دران وقت هم بغیر
 از مقربان خاص و محرمان با اخلاص بدیگران تلقین نمیکرد
 خانخانان میرزا عبد الرحیم بوسائل ملتجی گشته بابر
 و سماجت التماس نمود - که من هم الهی بنده ام - پادشاه
 قبول کرده در شب عاشورا پیداله درستکامی بار عنایت نمود
 و روزه بمیر صدر جهان مفتی فرمود - که در دامت این است
 که مسلمانی بدین آئین است - که جهاندار می^(۳) کشند
 چرا الهی کیش نشوی - او بپا افتاد - و گفت که از سه روز
 همین خلش بخاطر داشتم - و بکھے نگذره بودم - که اگر مظهر

نیر اکبر کامل است خود خواهد گفت - لله الشکر میسر شد
 با در یسر خود آئین الهی اختیار کرد) ازین جهت این فرتة
 درین زمانه نصیحا منحصیا گشته - الحمد لله علی ذلک - و همه این
 مقدمات را شیخ علامی با دفعیة آن بآب و تاب در اکبرنامه
 در سلك تحریر کشیده - مجملة ازان نوشته میشوند - طایفة
 آن یگانه بنده ایزدی را (که زاد برزاد روشن دودمان است)
 تهمت آلود دعوی خدائی کردند - همانا غلط انداز اینها آن بود
 که چندی از پیش قدمان یکجہتی (که بر مشرب نصیر بودند
 یا ذوق حسین منصور) خدیو معنی را مظهر حق دانسته
 سخن سرا گشتند - و اورنگ نشین اقبال از مہند آرائی صالح کل
 بیصرفه گویان آشفته عقل و ہرزہ درایان پریشان مغز را چندان
 سرزنش فرمود - بر خے را مظنہ آنکہ خسرو زمان را خواہش
 سفارت داد بے ہمال سراپای دل میگیرد - و دستاریز تخیل
 اینہا آنکہ شہنشاہ حکمت پڑدہ ہموارہ آئینہای شگرف
 در میان آرد - و در سخنان شک آمود پیشیغیان ناخنہا زند
 چون ژاڑ خائی این دو گردہ بمسامع شاہنشاهی در آمد بارہا^(۲)
 فرمود سبحان اللہ در تذکرای خاطر نادان چگونه در آید - کہ
 امکانے حدوث آمود در ماندہ طبائع نسبت الوہیت بخود دہد
 و گرہے از ہادیان آفاق (کہ بہزاران شگرف کارہای اعجاز

اظهار نبوت کرده اند - و روزگاران برآمد و دررها سپری شد
 که این معنی پرورش می یابد - و روی در افزونی دادن)
 هنوز گرد انکار فرر نمی نشیند - مرا چنین سگالش چسان
 در موقوفه ضمیر راه یابد - و طایفه دیگر را خیال آنکه شهریار
 آفاق دین احمدی را نا ستوده میداند - همگی دستاریز
 اینها آنکه خسرو دانا از فراخی مشرب و عموم مهر افزائی
 و بسطت ظایمت گروهان کرده آدمی را بدوستی برگزیند - خاصه
 دانش پزدهان هرکیش و ریاضت اندوزان هر دین و مذهب را
 و همواره در مطالب دینی و مقاصد حقیقی دلیل بزرهد - و چون
 گرفت و گیرهای فیلسوفان نصارا بر متفقهای روزگار در محافل
 همایونی واقع شد سرباری توهم گشت - حالانکه احترام
 (که نسبت بخاندان نبوی ازین قدردان بظهور می آید) از
 پادشاهان بلستانی کمتر گذارش نمایند - بسیاری از سادات
 بمناصب والا سربلندی دارند - و رضا نمیدهد - که یکی ازین
 خاندان سر پر پای اقدس نهد - یا ناصیه سای آستان اقبال
 آید - طبقه دیگر آن صافی اعتقاد را دامن آلود تشیع گردانند
 دست مایه بالغز این گروه آنکه پیوسته در محفل همایون ادله
 این در فویق چون دلائل دیگر طوائف بر لوح بیان نگارش
 یافته - و شهنشاه آگاه دل از حقیقت اندوزی و نصفیت طرازی
 می میل طرف راجع برگزیده *

* بیانے کہ باشد بحجت قوی *

* ز نا فرخی باشد از نشنوی *

و اعتبار یافتن ایرانیان (که بیشتر بدان روش زندگانی نمایند) افروزیته بدگمانی شد - و از تقلید پرستی بزرگی یافتن تورانیان از چشم تعصب گزین آن قوم پوشیده ماند - گروه آن قافله سالار خدا شناسان را بکیش برهمن بیغاره زدند سرمایه سگالش ناسزا آنکه شهریار دیده در از فراخی حوصله براهمه دانش اندوز را در بساط قرب جا داد - و طوائف هون را بجهت مصالح ملکی و فزونی حقیقت پایه افزود و برای شایستگی تمدن گرم خوئی فرموده عاطفت بظهور آورد - و دستاویز این همه جوشش یافته درایان سه چیز شد - نخستین از فزونی شناسائی بارگاه مقدس مجمع دانشوران ملل و نحل آمد - و از آنجا (که هر آئین شایستگی چند با خود دارد) هر کدام نصیب آفرین برگرفت - و از فرط انصاف گزینی نکوهیدگی هیچ طایفه پرده بان نیکوئی آن نتواند شد - دوم هنگام صلح کل در پیشگاه خلافت رونق پذیرفت - و گروه مردم با گوناگون احوال کام رای صورت و معنی گشتند - سوم کجگرایی فرمایگان روزگار - انتهی کلامه *

بر واقفان انداز سخن پیدا ست - که آنچه در صدر گذشته همه از کلام شیخ استشمام میشود - غایت ترجیه آنست

که بواعث آن رسعت مشرب و صلح کل بوده - که رطب و یابس
گردها گزیده مردم را بمدارا میگذرانید - سبحان الله اهتمام
بشان امور دنیا که ناپایدار است دران مرتبه باشد که احدی
اقدام بتخالف رای نتواند نمود - در امر دینی که مهم تر ازان
است مداهنه و انماض غیر از سهل انگاری و سبکداشت محمله
دیگر ندارد *

(۲)

* سید حامد بخاری *

پور سید میران بن سید مبارک است - سید مبارک از اعیان
امرای گجرات بود - گویند از موطن خون اوچه با یک
اسب برآمده بگجرات رسید - روزی در راه فیله مصمت
بار دوچار شد - سید ناچار تیرے بر پیشانی او حواله کرد
که جز سوار نشانی ازو نمی نمود - ازان روز مردم آنجا
به تیر او قسم می خوردند - پستریفته رفته برتبه عمدگی فایز
گردید - و چون اعتماد خان گجراتی از راه خود کامی نهندو نام^(۳)
طفلی را (که از اراذل زادهای آن دیار بود) بفرزندمی سلطان
محمود شهرت داده نام مظفر شاهي بر او بست و امرا^(۴)
هریک ناحیتے را متصرف گردید سید مبارک محالات بسیاری
از یقین و درلقه و دندوقه به قبول یافت - از انجمله درلقه

(۲) نسخه [ج] سید احمد بخاری (۳) نسخه [۱] نهندو نام (۴) نسخه

[ج] هر یک ناحیه را *

و دندوٲه بعد فوٲش بهید میران و پس از بهید همد
در اقطاع مقرر شد *

چون عرش آشیانی سال هفدهم جلوس بعزم تسخیر گجرات
متوجه آن سمت شده به پٲن رسید سید مذکور با جمعیت
خود آمده ادراک آستانبوسی نمود - و بنوازش کامیاب گردید
و پس ازان (که حکومت گجرات بنام خان اعظم میرزا عزیز^(۲)
کوکه قرار یافت) سید مرقوم بکومک او نامزد شده (خصمت
پذیرفت - و در جنگ خان اعظم با میرزایان بحر است احمد آباد
مانده بود - سال هیزدهم جلوس حکومت دوله و دندوٲه
تعلق بار گرفت - پستر بکومک قطب الدین محمد خان
بجانب کهنایت شتافت - سال بیست و دوم جلوس
بعطای ایالت ملتان مشمول عواطف بیکران گردید - و در آخر
همین سال بهمراه میرزا یوسف خان رضوی بصوب پوچستان
(که ایمان آن الوس از وحشت فطری و برگشتگی بخت
سر از اطاعت پیچیده لوازم نیکو خدمتی بتقدیم نمیرسانیدند)
تعیین شد - و سال بیست و پنجم (که میرزا محمد حکیم
از کابل آمده لاهور را محاصره نمود) هید مذکور نیز بدستور
دیگر جاگیر داران آن ضلع از محصوران لاهور بود - پس از
وصول موکب سلطانی بدانجا چون شاهزاده سلطان مراد

بتعاقب میرزا محمد حکیم دستوری یافت سرداری جرانغار
شاهزاده بغام مشارالیه تقرر پذیرفت - و بعد وصول مرکب سلطانی
بکابل چون مطمح نظر پادشاهی آن بود که چندی درینجا
توقف گزیند فیلان رکاب را بسمت جلال آباد روانه فرموده
سید مزبور را با چند کس دیگر بدرقه ساخت - و پس
از معادلت از کابل چون ساخت سهند مخیم ^(۲) سراق اقبال
شد مشارالیه برخاست جاگیر کامیاب گشت - و در سال سیم
بهمراهی کنور مانسنگه بصرب کابل تعیین گردید - چون
پیشار (که در اقطاع او بود) سید سپاه او بجانب هندوستان
باز گردید - و خود با چندی در حصار بگرام بغفلت مگینرانید
و کار را بموسی نام نا بخردی باز گذاشت - و بی آنکه اندازه
شناسائی او برگیرد سر رشته داد و ستد بدست او داد - و او
از آزمندی بر احشام مهند و غریه خیل (که ده هزار خانه دار
در پیشار بهر بودند) تنگ گرفت - و بر مال و ناموس دست
کشد - الوس مذکور از نافرمانی و بد گوهری جلاله تاریکی را
بحری برداشتند - و نزدیک بگرام غبار فتنه برخاست - مومی الیه
از کمی مردم بران بود که تا آمدن سپاه کابل و آنگ و رسیدن
برادران حصاری شود - اما از سخن سرائی کوته اندیشان
برین اندیشه نیارست بود - یکی را فرستاده دریافت احوال

غنیم نمود - او از بیخردی یا بدخواهی اندک و پراکنده
ظاهر ساخت - بے آنکه ژرف نگاهی بکار برد با مدد و پنجاه
کس بیرون آمده آتش پیکار برافروخت - و با آنکه در آغاز
نبرد تیرے بار (سید دست از آویزش برداشت - دران چپقلش
اسپ او بگوشه در شد - و کارش مطابق سنه (۹۹۳) نهصد
و نود و سه هجری بانجام رسید - چهل کس از خویشان
او را برادر مردی روزگار بسرآمد - منصب در هزاره داشت
یستر افغانان قلعه را گرد گرفتند - سید کمال پسر خرد او
با چندے پای همت افشوده نگاهیانی شایسته نمود *

فامبرده در عهد عرش اشیانی هفتصدی منصب داشت
پس از جلوس جنت مکانی بهزاری فوازش اندوخت - و از
تغیر شیخ عبدالوهاب بخاری بحکومت دهلی نامزد گردید
یستر همراه شیخ فرید بخاری بتعاقب خسرو (که رایت
بغی افراخته پندجاب ربه (فته بود) مامور شد - و در جنگ
خسرو سردارمی جرانغار بار تعلق داشت - چون کار بر سادات
باره (که هراول شیخ مذکور بودند) تذک شد مشار الیه
بآئین درست بمک (سیده چپقلشهای مردانه بظهور رسانید
و مورد مراحم خسروانه شد - سید یعقوب پسر سید کمال بمنصب
هزار و پانصدی هزار سوار (سیده سال دوم سلطنت اعلیٰ حضرت
به نیستی سرا شنافت *

* سید عبدالله خان *

پسر میر خوانده - از مغرسن بخدمت عرش آشیانی
 تربیت یافته بمنصب هفتصدی رسید - سال نهم جاوس
 همراهِ امرا بتعاقب عبدالله خان اربک (که از مالوه بجانب
 گجرات وادی فرار پیموده بود) تعیین گردید - سال هفدهم
 (که اراده تسخیر گجرات شد - و خان کلان برسم منقلا
 رخصت یافت) مشارایه را در همراهیانش برنوشتند - و سال
 هیزدهم همراه مظفر خان (که باایالت مالوه مقرر شده)
 دستوری پذیرفت - و سال نوزدهم (که پادشاه خود بجانب
 شرقی دیار توجه نمود) نامبرده از ملتزمان رکاب بود
 پسر چون خانخانان بتسخیر بنگاله نامزد شد مشارایه
 نیز همراه او مرخص گشت - در جنگ با دارن پسر سلیمان
 کرانی در مثل هراولی با خان عالم بود - از آنجا بتقریب
 ببارگاه سلطانی رسید - سال بیست و یکم ادرا بر اسپ بام
 بدیار شرقی فرستادند - که نوید توجه پادشاه بامرای آنجا
 رساند - اداسط سال مذکور با مؤده فتح در یازده (دوازده)
 پیموده جبهه ساری عذبه خلافت گشته مورد عاطفت شد - چندان
 فرسغید و سرخ در دامن او ریختند که نتوانست برداشت *

گویند وقت رخصت خان مزبور برزبان پادشاه رفته بود که
 خبر فتح تو خواهی آورد - و سال بیست و پنجم (که خان اعظم

(مآثر الامرا) [۴۰۱] (باب السین)

کوکہ برای دفع شورش بنگالہ تعیین شد (خان مذکور بہمراہدش بصوبہ مذکور کسبیل گردید - و در جنگ شہباز خان با معصوم خان فرخودی در فوج جرانغار ہوں - چون درین صوبہ شایستہ تردد بظہور نرسید اواخر سال سی و یکم او را نزد قاسم خان (کہ بایالت کشمیر نامور ہوں) فرستادند - در جنگ کشمیریان (دزے) (کہ نوبت خان مذکور ہوں) اول استخلاص کوهچہ از مخالفان بعمل آمد - اما در بازگشت بے ہنگام چون بنشیب پای نہاد ناسپاسان از ہر طرف بہ تیر و سنگ در گرفتہ قریب سہ صد کس را روزگار بآخر رسید - خان مذکور در همان صوبہ بہ بیماری تب سال سی و چہارم مطابق سنہ (۹۹۷) نہصد و نود و ہفت ہجری (خت سفر بعدم آباد بہت *)

(۲) * سمانجی خان *

قرغوجی - از امرای ہمایونی بہت - در عہد عرش آشیانی بمنصب ہزار و پانصدی رسیدہ - اواخر سال پنجم اکبری ہمراہ ادہم خان کوکہ بہت تسخیر مالوہ تعیین گردیدہ و مصدر تردد شدہ سال نہم باتفاق محمد قاسم خان نیشاپوری بتعانت عبد اللہ خان اوزبک و سال سیزدہم ہمراہ اشرف خان میرمنشی بر سر قلعہ زنتپور و از اثنای راہ بہ تنبیہ میرزا محمد حسین و غیرہ اولاد و نبائر محمد سلطان میرزا (کہ

(۲) در [بعضی نسخہ] سمانجی خان *

مره بعد ادلی از گجرات معاودت کرده در صوبه مالوه غبار
 شورش برانگیخته بودند (دستوری پذیرفت - پستر در صوبه
 اوده جاگیر یافته اگرچه در معامله داغ با امرای بغی سرشت
 همدستان گردیده اما آخر از فریب آنها رهائی بسته بفوج
 پادشاهی ملحق گشت - سال سی و نهم حسب الطلب بحضور
 آمده دولت ملازمت دریافت - و پس از ساله چند رخت
 زندگی بر بسمت - پسرانش بعد فوت او سرشته روزگار بدست
 آورده بکار پادشاهی می پرداختند *

* سید راجو باره *

از امرای عرش آشیانی ست - بمنصب وزاری رسیده
 حال بیست و یکم همراه کنور مانسنگه بنادیب رانا دستوری
 یافت - و سال بیست و نهم (که همراه جگناته بهمالش رانا
 دستوری پذیرفت) چون سرکرده او را با جمعه در منزل گدھے
 گذاشته به بنگه رانا شتافت و رانا از گریوه دیگر سر برآورده
 شورش افزای ملک متعلقه پادشاهی شد سید مذکور بآهنگ
 پیکار او برآمده موجب رهائی زیرستان گردید - در سال
 سیم باتفاق جگناته بر بنگه رانا درید - و رانا بدر رفت
 پس ازان تعیذات شاهزاده سلطان مراد (که بایالت صوبه
 مالوه مامور بود) گردید - و چون شاهزاده سال سی و ششم
 تنبیه راجه مدھکر پیش نهاد همت ساخته بتعلقه او درآمد

و بحکم پادشاه بمالوه برگردیدند اردرا با جوق در آنجا گذاشتند
 بستر تعینات دکن گردیده سال چهارم هنگام محاصره قلعه
 احمد نگر چون برخه از مخالفان نزد اردری پادشاهی آمده
 بچادرها گزند رسانیدند نامبرده پاس نمک از دست نداده
 مقابل گردید - و با چنڈے از برادران مطابق سنه (۱۰۰۳)
 هزار و سه هجری بمردانگی فرو شد - جاگیر بفرزندانش
 باز گذاشتند *

* سعید خان چغتای *

نیایان از درین دودمان تیموریه خدمات شایسته و پوستاریهای
 شگرف بتقدیم رسانیده همواره با نام و نشان بوده اند
 جدش ابراهیم بیگ چابوق از امرای جغت آشیانی ست
 که در یورش بنگاله عمده و سرآمد ملازمان بود - پسرش
 یوسف بیگ دران هنگام (که از اردیه به بنگاله میشتافت)
 در نواحی جونپور جلال خان مشهور بهسایم شاه ایلغار کرده
 پسرش ریخت - او مردانه شربت واپسین درکشید - پسر
 دیگرش یعقوب بیگ پدر سعید خان نیز درانوقت از ناموران
 بوده - خان مذکور بیاروی طالع سعید و دستیارش شجاع
 و بهادری در عهد عرش آشیانی ترقی عظیم کرده در دولت
 و اعتبار و سرداری و نام آوری از آبای خود در گذرانید

مدتی در حکومت ملتان بهر برد - چون با بزرگی نژاد از حقیقت افدوڑی و مزاج شناسی زمانه و حیای ذاتی نصیبه وافر داشت در سال بیست و دوم باتالیقی شاهزاده سلطان دانیال سرفرازی یافت - و چون رعایای پنجاب از شاه قلی خان محرم صوبه دار آنجا زبان نالش دراز ساختند او بایالت آنجا مامور گردید - پس ازان (که حکومت لاهور ضمیمه سپه سالاری مملکت پنجاب بر اجه بهکومت داس کچه راهه مقرر گشت) سرکار سنبیل در تیول سعید خان قرار گرفت - سال بیست و هشتم ^(۲) طامپ حضور شده بمنصب سه هزار امتیاز یافت - و از تغیر میرزا کوکه بجایگزینی حاجی پور و آن حدود رخصت گرفت و در سال سی و دوم (که وزیر خان در بنگاله در گذشت) سعید خان از بهار بحکومت و سربراهی آندیار (ر آردن) - و مدتها بضبط و ربط آن مملکت گذرانیده بمنصب والای پنجبزاری شادکامی اندوخت - و چون دارائی آندیار بر اجه مانسنگه نامزد گردید سعید خان در سال چهارم از بنگاله بحضور رسیده صد فیل با گزین کالا پیشکش گذرانید - در سال چهل و یکم سنه (۱۰۰۴) هزار و چهار باز بصاحب صوبگی بهار دستوری یافت - و چون در سنه (۱۰۱۱) یک هزار و یازده میرزا غازی در تته بعد مردن پدر خود میرزا جانی بیگ خیال خود سری

پیش گرفت عرش آشیانی ملتان و بهکر را بجایگزین سعید خان تذخواه فرموده او را بر سر میرزا تعیین کرد - چون سعید خان ببهکر در آمد میرزا اندیشه تباہ را از سر بدر نموده برهمونی خسرو خان (که رکیل و آقسقال آن دولت بود) آمده خان را دید - و با سعد الله خان پسرش (که خالی از کمال نبود) صحبت میرزا کوک شده بهمرای سعید خان شرف آستانبوس پادشاهی دریافت *

گریزند در عهد جنت مکانی ایالت پنجاب بسعید خان نامزد گردید - چون اشتهار داشت (که خواجه سریان ستم پیشه او انواع جور و تعدی برعایا و زبردستان می رسانند) جهانگیر پادشاه فرمود - که درین باب از سعید خان مچالکه بگیرند او نوشته داد که اگر ازینها ظلمی بکسی برسد سر من در تلف باشد - و در همان ایام در گذشت - در باغ سرهند مدفون گردید گویند اختیار مهمات خود بچتر بهوج نام سپرده خود بکارها نمیرسید - شیفته خواجه سریان بود - یک هزار و دریست خواجه سریان خوش چهره مقطع جمع کرده - و سه کس را ازان میان برگزیده قابین باشی قرار داده - هر یک چهار صد خواجه سرا را بزیب و زینت آراسته در شب چوکی خود حاضر نگاه میداشت - و سوای اینها مردم عمده نوکر بودند و چهار چوکی مقرر کرده بود - که در هر چوکی چهار صد

قاب طعام پیش سپاه می آوردند - گویدَن بعد از بیست سال از بنگ و بهار (که سرزمینِ سمتِ رطوبتِ ناک) بملتان آمد - متصدیان اتفاق کرده ده آثار ظلا غیر مسکوک و مضروب (که در خزانه بسیار بود) برآورده عرض کردند که در زمین سیلابی بنگاله طلا وزنی بهم رسانیده بود - درین ملک (که آفتاب بکمال حرارت و حدت است) ده آثار کم شده سعید خان فرمود - که سهل تفارغی کرد - مارا نظر بر یک من بود *

(۲)

این مقام بالغز حرف گیران دقیقه سنچ است - سعید خان در زمان اکبری تربیت یافته بتدریج بیایه بلند برآمد و بکار دانی و دانشوری علم اشتهار برافراشت - و زمان عرش ایشیانی را (که بانی مبنای جهانبانی سمت) با عهد دیگر سلاطین تیاس مع الفارق است - آن سلطنت معیار تمام عیاران و روز بازار کاملان هرفن و پیشه بود - محال که ناسر زران دران امتحانگاه بغلط راج گرفته - پس نسبت از بنادانی و بیوقوفی مستبعد ارباب آگاهی سمت ناگزیر مایمکن محمول بر اغماض و چشم پوشی دارند - که باقتضای وقت مناسب دانسته - یا بذابر مسامحه و مساهاله (که از کثرت ثروت و مکنت در بیشتر امزجه بهم می رسد خصوص

بامندان زمان دولت و آسایش (رافع شده - که در دولت‌مندیها سهل انگاري و بے پروائي (که مبنای او بلند همتي باشد نه بيخبردي) خالي از لطف نيست - و الا درين مرتبه هم اگر محرز طبيعت بوده زلال تعیش را غبار آلود دمت و کذب و کارش نمایند ديگر اُميد فراغت و آسودگي بکدام روزهاست *

غريب تر آنکه در مقابل اين حکايت هم از سعيد خان شهرت تمام دارن - که خواجه هلال نام خواجه سرائي (که در ابتدا غلام قاسم خان تمکين بود - و پس ازان در ملازمان جنت مکاني (۲) انسلاک يافته) در اوائل سلطنت ميرتزرک گشته در اهتمام تشدن تمام بکار مي برد - و قصيدۀ رنگته شش گروهی آگوه (که در جاگيرش بود) باساس قلعيچۀ و سراي پخته آبادان نموده بهلال آبادان موسوم ساخت - اتفاقاً در اکبر آبادان جانب مدار دروازه عمارت عالي مطبوع مرتب نموده اکثر امرای عظام را بضيافت دور ياکوبي برخواند - سعيد خان هم حاضر شده مکان را پسنديد و تعريف بسيار کرد - خواجه هلال از روی تواضع گفت پيشکش است - سعيد خان بر خاسته سه تسليم بجا آورد - و مردم و اسباب خود را طلبيد - هلال (که بمصاحبت پادشاهي سر بفلک داشت) ايستادگي نمود - نوکران سعيد خان بجزير و قهر بر آوردند - پادشاه آنرا شنیده بسعيد خان گفت - که

این وضع زیبده و شایان عمدگی شما نیست - عرض کرد که حضرت سلامت مثل من آقسقال این سلطنت حضور جمعی از نوئیان بزرگ مرتبه بیک غلامی سه تهایم کذب - و آنها مفت و راگان بروند - بسر من وابسته است - اگر حضرت حکم می فرمایند کشته می شوم - و آخر بدین کافر ماجرائی آن حویلی غصب کرد *

گویند در سرکار سعید خان دو خواجه سرا معتبر و عمده بود - یکی اختیار خان - که بوکالت حضور اختصاص داشت در پتقه و بهار پل و سرا ساخته - دوم اعتبار خان - که فوجدار جاگیرش میشد - بهیار مردانه بود - دوازده روز ربیع الاول طعام نذر جناب ختمی (صلی الله علیه و علی آله و سلم) ترتیب میداد - هر روز قریب هزار کس حاضر میشدند - پیش هر یک نه نان شیرمال و نه قاب و نیم پرگاله سفید برای بهشتن آن می آوردند - و پنج آثار شیرینی در پارچه سفید و بالای آن غلاف مخملی پوشانیده می گذاشتند - و درین ایام خانه را بتکلف تمام آراسته عطار و بخور زیاده بکار میبرد - و حفاظ خوش الحان شب و روز میخواند - آنچه رخت پوشیدنی او بود تیمنا با انداز این مردم می کرد - شگفت آنکه تا زیست همین قسم بعمل می آورد *

* سید قاسم و سید هاشم *

پسران سید محمود خان بارهه - اولین سال هفدهم اکبری همراه خان عالم بدعاقب محمد حسین میرزا (که از خان اعظم کوکه شکست یافته جانب دکن شتافته بود) نازل گردید و دومین سال بیست و یکم باتفاق رای رایسنگه جهت تنبیه سلطان دیوهرة حاکم سروهی (که پا از دایره فرمان برداری بیرون نهاده بود) تعیین شده در تسخیر سروهی بتقدیم کردن پسندیده تارک ناموری برافراشت - و سال بیست و دوم هردو برادر همراه شهباز خان باستیصال رانا دستوری یافتند و سال بیست و پنجم چون فتنه انگیزی چندر سین پسر مالدیو بعرض (سید سید قاسم و سید هاشم) که از اقطاع داران صوبه اجمیر بودند) با جمعی دیگر بسزا دادن آن هنگامه پیرا مامور گشتند - و در کمتر فرصتی آرایش نموده آبله پای بانیه ناکامی ساختند - و سال بیست و هشتم همراه میرزا خان خانکانان به تنبیه مظفر گجراتی (که سرشورش برداشته بود) نامزد شدند - پس ازان (که میرزا خان بزواج احمد آباد پیوست) روز جنگ هردو برادر در مثل هراولی جا داشتند پیکار معیب در گرفت - سید هاشم مردانه جان را فثار آبرو ساخت - بمنصب هزارهی سرفروزی داشت - و سید قاسم بگلگونه

(باب السین) [۴۱۰] (مآثر الامراء)

زخم چهره رادمردی برآراست - لهذا میرزا خان اورا با جمعه دیگر بحراست بلده گذاشت - و پستر باتفاق سادات باره به تهانه داری پتن تعین شد - و پس ازان (که میرزا خان قلیچ خان را بحراست احمدآباد گذاشته خود احرار ملاست پادشاهی نمود) سرفوجی صوبه مذکور تعلق بمشارایه داشت مکرر به تنبیه مظفر و جام زمیذدار کچه خرد و کهنگار زمیذدار کچه بزرگ لشکر برده رایت نصرت برافراشت و چون ایالت گجرات از تغیر خانخانان بخان اعظم کوکه تفویض یافت در جنگی (که میرزا کوکه را با سلطان مظفر در سال سی و هفتم (داد) مشارایه در مثل هراوی جا داشت - پستر همراه شاهزاده سلطان مراد بهم دکن شتافته در جنگ دکنیان بسرداری جرانغار و تقدیم گوناگون تردد نامیده شجاعت برافروخت - در سال چهل و چهارم مطابق سنه (۱۰۰۷) هزار و هفت هجری بمرض املا سفر آخرت گزید - بمذصب هزار و پانصدی مرتقی گردیده - پسران و نبائر هردو در وقت خویش ترقی نموده اند - احوال بعضی بملک تحریر انتظام یافته *

* سید علی اصغر *

پسر سید محمود خان باره است - از وقت شاهزادگی بدامن الطاف جنت مکانی دست توسل زده از حاضر باشان

محفل همایون بود - پس ازان (که نوبت سلطنت وی شد
و سال اول جالوس خسرو فرار نموده هنگامه آرا گردید) شیخ
فرید مرتضی خان بتعاقب او تعیین شد - و قریب بلاهور
جنگ رو داد - او در هراولیی خان مزبور بوده در زد و خورد
تردن کلی بکار برده چپقلش مردانه بظهور آورد - هفده زخم
بر بدنش رسیده بود - بنابراین بمنصب دو هزار سوار
چهارم عزت برافروخت - و سال چهارم از اصل و اضافه بمنصب
در هزار و پانصدی هزار و سه صد و پنجاه سوار طبل
شادمانی نواخته بفوجداری حصار کام دل برگرفت - سال پنجم
بعنایت علم رایت امارت برافراخت - سال هشتم بهمراهی
سلطان خرم بهم رانا امر سنگه تعیین گردید - سال دهم بعیای^(۲)
نقاره کوس بلند رنگی زد - پس ازان بتعینائی پادشاهزاده
پیروز سربلندی اندوخته بملک دکن دستوری یافت - سال
یازدهم مطابق سنه (۱۰۲۵) هزار و بیست و پنج هجری درانجا
یعلت هیضه بساط زندگی درنوردید *

* سردار خان خواجه یادگار *

برادر عبدالله خان فیروز جنگ است - در عهد جنت مکانی
بمنصب در خور سرفرازی یافته سال پنجم بعیای علم لوی
کامرانی برافراشت - سال هشتم بتقریب فوجداری جونه گده

مضاف گجرات باضافه پانصدی سه صد سوار سرفرازی یافت
 چون خدمت مزبور بعهده کامل خان میرزا خرم پسر خان
 اعظم کوکه تفویض یافت پادشاه از راه بنده پردی اضافه
 مزبور بنام او بحال داشت - و در همین سال برکاب سلطان خرم
 بیساق رانا امر سنگه تعیین شده سال دهم حسب التماس
 عبدالله خان بمرحمت نقاره بلند آوازه گشت - و چون دران
 سال عبدالله خان بنابر تشدد نمودن با عابد خان بخشی گجرات
 و فریادی شدن او از احمدآباد طلب حضور شده بود حکم رفت
 که او را بنیابت خود در گجرات بگذارد - سال چهاردهم برکاب
 پادشاهزاده سلطان خرم بهم دکن تعیین گردید - سال پانزدهم
 پس از معارفت از انجا چون ببردش کالپی در تیول قرار
 یافته بود او نیز همراه برادر رخصت جاگیر یافت - و بوقت
 موعود بملک آخرت شتافت * (۲)

* سپید دلیر خان بارهه *

از امرای عهد جنت مکانی ست - بفرجدارمی برده
 مضاف صوبه گجرات اختصاص داشت - چون در سال هیزدهم
 میان پدر و پسر ولیعهد غبار در روئی برخاست و شاهجهان
 عبدالله خان را بصوبه دارمی گجرات تعیین فرمود و خواجه سرای او
 رفته داخل بلده احمدآباد شد سیف خان عرف صفی خان

(که بخدومت جزومی بلدۀ مزبور می پرداخت) جرأت نموده بلدۀ مزبور را از دست خواجه سرای مسطور برآوردۀ خان مزبور را بمسلماء جنبانی حق نمک طرف خود کشید - پس از انتقال پادشاه در ایام (که اعلیٰ حضرت از جنیر کوچ کرده عبور نموده نمود) او پیش از همه تعیناتیان آن صوبه آمده بملازمت پیوست - و قرین رکاب پادشاه بمستقر الخلافه آمده سال اول جلوس از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار و پانصد سوار و عطای خلعت و خنجر مرصع و علم و نقاره و فیل چهارگانه امتیاز افروخت - و رخصت تعلقه یافت - سال سیوم در ایام (که دکن مورد رایات خسروی بود) از گجرات ببارگاه سلطنت رسیده باضافه پانصد سوار خوشدل گردیده باتفاق خواجه ابوالحسن تربتی بتسخیر ولایت سنگمذیر دستوری پذیرفت - و سال چهارم از انجا بتعیناتی اعظم خان (که در نواح پرینده بود) نامزد گشت - و پست رخصت تعلقه قدیم یافته سال ششم مطابق سنه (۱۰۴۲) هزار و چهل و دو هجری داعی حق را لبیک اجابت گفت - سید حسن پسرش بعقبۀ خلافت آمده دولت بار انداخته بمنصب در خور مشمول عاطفت شد - تا سال سیم بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار رسیده - و پسر دیگرش سید خلیل منصب پانصدی در صد سوار داشت - فیل سفید (که

سال دوم اعلیٰ حضرت داخل فیل خانہ پادشاهی شدہ (غرستانہ خان مزبور بود - خواجہ نظام سوداگر (کہ تاجر معتبر بود - و بفروشی دستگاهه موصوف) فیلے خرد پانزدہ شازدہ سالہ برای او آردہ بود - کہ از لاغری و خردسالی رنگ مشخص نداشت - چون بتجارت جانبے رفت فیل مزبور را در جاگیر خان مزبور (کہ با او جهت اتحاد در میان بود) گذاشت - پس از دوازده سال (کہ بعد جوانی رسید) رنگش سفید مایل بسرخي برآمد - برای پادشاه ارسال داشت - از انجا کہ پسند آمد بگچپتی موسوم گردید - رباعی طالب کلیم در باب آنست *

(۲)
* بر فیل سفیدش کہ نہ بیناد گزند *
* شد شیفته هرکس کہ نگاه افکند *
* چون شاه جهان بر بر آید گوئی *
* خورشید شد از سپیدہ صبح بلند *

(۳)
بعد فوتش پسر او سید حسن بعثتہ خلافت آمده دولت بار اندوخته بمنصب درخور مشمول عاطفت شد - و سال بیست و هشتم بفوجداری و تبولداري سرکار کودرہ مضاف احمد آباد سر بلندی یافته تا سال سیم بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار رسید - و پس از اختتام سال سی و یکم

(مآثر الامراء) [۱۶۵] (باب السنين)

همراه سلطان مراد بخش (که بر طبق ایمای خلد مکان از احمد آباد (دانه گردیده بود) عازم شده چون سلطان مزبور معقید گشت او بخطاب خانی سربلند شده (خصمت صوبه گجرات یافت - پسر دیگرش سید خلیل مذهب پانصدی در صد سوار داشت *

* سید هزبور خان *

از سادات بارهه است - سال هشتم جلوس جنت مکانی همراه شاهزاده سلطان خرم بهم رانا امر سنگه تعیین یافت و سال سیزدهم بمنصب هزاری چهار صد سوار رسید - و سال هیزدهم در رکاب سلطان پرویز بتعانب شاهجهان دستوری پذیرفت - سالی (که آن پادشاه برحمت حق پیوست) در رکاب و در جنگ شهریار همراه یمین الدوله بود - تا آخر آن عهد بمنصب سه هزار و دو هزار سوار سربلند گردید سال اول جلوس فردوس آشیانی ملازمیت در یافته ببحالی منصب سابق کامیابی اندوخته همراه مهابت خان بصوب کابل (که نذر محمد خان والی بلخ در انجا مصدر فساد شده بود) نامزد شد - سال سیوم هنگامی (که دکن معسکر پادشاهی بود) همراه یمین الدوله بتعانب بالاگهات پای جلالت پیش گذاشت - سال یازدهم باتفاق خان دوران نصرت چنگ بطرف کابل (که شاهزاده سلطان شجاع بغابر احتمال آمدن

شاه صفی دارای ایوان برای استخلاص قلعه تغدهار در انجا متوقف بود (رخت عزیمت بست - و در همان ایام مطابق سنه (۱۰۴۷) هزار و چهل و هفت هجری راه نیستی سرا پیمود پور او سید زبردست تا سال سیم بمنصب هشت مدی چهار صد سوار کامیاب گردید *

* سیف خان میرزا صفی *

پسر امانت خان است - بذایر قرابت قدیمه ملکه بانو صبیله کلان آصف خان یمین الدوله بدو منسوب گردیده بدیوانی صوبه گجرات اختصاص گرفت - چون آن صوبه در تیول شاهزاده ولیعهد شاهجهان مقرر بود از طرف ایشان راجه بکرماجیت بحکومت آنجا قیام داشت - در هنگامی (که مزاج جنت مکانی از شاهزاده منحرف شد و شاهزاده باقتضای مصلحت وقت با فوج شایسته عازم آگره و دهلی گردید) راجه بر طبق حکم شاهي کفر داس برادر خود را در احمد آباد گذاشته خود برکاب شاهي پیوست - و در حوالی دهلی جان نثار گشت - چون عبدالله خان دران جنگ هراولی فوج پادشاهی را ویران ساخته بشاهزاده پیوسته بود در حین (که معادلت بماندو قرار یافت) در اثنای راه بوسیله افضل خان و شاه قلی خان صوبه داری گجرات درخواست نمود - درجه پذیرائی نیافت - چه راجه آن ولایت را نسق شایسته داده در کار

(مآثر الامراء) [۴۱۷] (باب السنين)

(۲)

دلي نعمت جان سپرد - پاداش نيكو خدمتگاري او نه اين است
كه از برادرش (كه بضبط و ربط آن ولايت مي پردازد) تغيير
كرده شود - خصوص درين رتبت آشوب گونا آن صوبه را
از انتظام انداختن است - اما چون ابرام درين معني از حد
گذرانيد بپاس خاطرش ملتتمس او پيروي قبول يافت - عبدالله
خان وفا دار نام خواجه سرائي را بامعدرسه بخراسان اهدا
تعيين كرد - ميرزا صفي دولت خواهي پادشاهي را مصمم
ساخته در نگهداشتن سپاه همت گماشت - و از شهر برآمده
بمحمود آباد شتافت - و بظاهر چنان وانمود كه بخدومت
شاهزاده ميرزم - و در باطن با ظاهر خان و سيد ناير خان
و ديگر بندهاي درگاه (كه در محال جاگير خود اقامت داشتند)
تريميم مقدمات نمك خوارگي نموده در انتظار فرصت نشست
محمد صالح فوجدار پيلان مكنون ضهيرش دريافته بتوهم
آنكه مبادا دست يعما بخزانة شاهي دراز سازد با قريب
ده لك روپيه روانة خدمت شاهزاده گرديد - و كنهر داس
نيز پردة مرصع را (كه بدو لك روپيد تيار شده بود) همراه
كرده راهي گشت - اما تختي (كه بده لك روپيه مرتب
شده بود) بجهت گراني نتوانست برداشت - ميرزا صفي

(۲) نسخه [۱] ندانست (۳) در [بعضي نسخه] بنالاد - و در [بعضي]

بنالاد (۴) نسخه [ج] كهتر داس (۵) در [اكثر نسخه] پرده *

عومه را خالی یافته بجمعه (که زبان داده بود) خبر فرستاده
خود گرم و گیرا بحصار احمد آباد در آمد - خواجه سرا
از ظهور این سنانچه (که در مخیله او نمی گذشت) سراسیمه
بخانه شیخ حیدر نبیره شاه وجیه الدین پناه برد - و باظهار
صاحب خانه دست و گردنش بسته حاضر آوردند - میرزا صفی
از بند و بست شهر و پرداخته بفراهم آوردن جمعیت گرانید
و تخت مرصع را (که بسالها صورت نه بدد) درهم شکسته
طلا را بمردم تقسیم نموده جواهر خود متصرف گشت *

چون این خبر بمادر رسید عبدالله خان از شاهزاده
وخصت گرفته بر جناح استعجال روانه شد - و از فرط غرور
میرزا صفی را بنظر اعتبار نیاروده برسیدن کمک و لوازم حزم
و هوشیاری نپرداخت - میرزا صفی بانفاق ناهر خان و دلیر
خان و دیگر کمکیان صوبه گجرات از موضع ^(۲) پنوه پیشتر گذشته
عرصه کارزار آراست - چون جائی که عبدالله خان استاده بود
زقوم زار انبوه و کوچهای تنگ داشت و قبیلے (که پیش فوج او
بود) از آواز بان برگشته انتظام فوج او برهم خورد از
نیرنگی تقدیر عبدالله خان راه هزیمت سپرد - و میرزا صفی
(که چنین درزے بخواب ندیده بود) از پیشگاه خلافت
در جلدی این نیکو پرستاری از منصب هفت صدی سه صد

سوار بمنصب سه هزاره در هزار سوار و خطاب سیف خانی
و مرحمت علم و تقاره و صاحب صوبگی گجرات فرق عزت
بآسمان سود - و در قطع زمین (که فتح یافته بود) باغه
طرح انداخته بچمن باری موسوم نمود - گویند چون از تغیر او
خانجهان لودی با احمدآباد رسید خان مذکور بضيافت طلبیده
در فرش و طعام تکلف بسیار بکار برد - از خوان تا لنگری همه
از طلا و نقره بود - خانجهان میگفت که بعد از آصفجاهی
باین خوش روزگاری دیگر نیستم - و چون خانجهان بجای
مهابت خان بهمراهی شاهزاده پرریز تعین شد سیف خان
مجددا بصوبه دارمی گجرات علم استقلال افراشت - درین هنگام
واقع ناگزیر چمن مکانی در داد - سیف خان بوهم کردار خویش
هراس بخود راه داده خیالات باطل بر لوح خاطر می نگاشت
درین ضمن اعلی حضرت از جنیر بغهر خان (که خطاب شیرخانی
داشت) برنوشت که احمدآباد را متصرف گشته سیف خان را
نظر بند نماید - چون ملکه بانو زوجة او همشیره کلان حقیقی
ممتاز محل میشد لهذا بمراعات خاطر بیگم خدمت پرست
خان مامور گشت که بر احمدآباد شتافته نگذارند که آسیب
جانی بهسیف خان رسد - و با احتیاط بحضور بیارند - در وقت (که
اعلی حضرت از دریای نریده گذشته عازم احمدآباد بود)
خدمت پرست خان سیف خان را (که بیماری معب داشت)

بعضور آورد - باستشفاع بیگم صفح زلات او نموده از رنجوری
 بیم و هراس نجات بخشید - و پس از جاوس بالتماس
 بیگم بمنصب چهار هزاره ذات و سوار برنواخته از تغیر
 خان عالم بصاحب صوبگی بهار مباحی فرمود - عمارات
 عالیه در پتقه ساخته او ست - و در سال پنجم بحکومت
 آله آباد نامور شده سال هشتم بنظم گجرات نامزد گردید
 و از آنجا تغیر شده حراست اکبرآباد بدو مفوض شد - و چون
 در سال دوازدهم اسلام خان صوبه دار بنگاله برای وزارت طلب
 حضور گشت و نظم آن ولایت بوکلای شاهزاده محمد شجاع
 مقرر گردید بنام سیف خان فرمان صادر شد - که بر سبیل
 استعجال بآن صوب شتافته تا رسیدن شاهزاده (که در کابل
 اقامت داشت) بحفاظت آن دیار پردازد - و بعد وصول
 در خدمت شاهزاده (که در عنقوان شباب است) از پرداخت
 آنصوبه وسیع سر حساب باشد - سال سیزدهم آخر سنه (۱۰۴۹)
 یکمزار و چهل و نه در بنگاله باجل موعود در گذشت
 فروردس آشیانی بمنزل ملکه بانو زوجة خان متوفی (که
 حسب الامر در رکاب پادشاهی می بود) تشریف برده داده‌ها
 (۲)
 فرمود - و هر سه پسرش محمد یحیی و محمد شافی
 و ابوالقاسم را خلایع مائمی داده از عزا بر آورد - و سال

چهاردهم ملکه بانو نیز بفتح ممت در پوشید - اعلیٰ حضرت
بتعزیه او بخانه یمین الدوله تشریف فرمودند - برادرش
سلطان نظر است - که دیوان خاقانی و انوری و مثنوی
و حدیقه سرزبان داشت - ابتدا بخشی و وقائع نویس آگره
بود - پس ازان در گجرات از برادر رنجیده بخانجهان لودی
(که صوبه دار شده بود) پیوست - و بار محبت برار کرده
جاگیر جید در دکن یافت - در عهد اعلیٰ حضرت بمنصب
هزاری رسیده *

* سرفراز خان چغتای *

نبیره مصاحب بیک همایونی سمت - که احوالش نوک ریز
خامه سوانح نگار شد - عرش آشیانی ادرا بذام جدش میخواند
جنت مکانی در اوائل جلوس نظر بر قدم نیاگانش مشمول
عواطف فرموده بمنصب درخور و خطاب سرفراز خان برنواخته
فوجدار پتن مضاف صوبه گجرات نمود - سال دوازدهم
بمنصب دو هزار سوار و اواخر عهد آن پادشاه بپایه
سه هزار سوار مرتقی گشت - پس از اورنگ نشینی
فردرس آشیانی سال دوم از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار
سه هزار سوار فایز شد - و سال چهارم دولت ملازمت
در یافته برخصت تعلقه کامیابی اندوخت - و سال دوازدهم
مطابق سنه (۱۰۴۹) هزار و چهل و نه هجری دیده

(باب السین) [۴۲۲] (مآثر الامرا)

از گلزار هستی بر بخت - از پسرانش سردار خان است
دلدرست نام - تا سال بیستم جلوس اعلیٰ حضرت بمنصب
هزاری هفتصد سوار رسیده - از کهکبان صوبه گجرات بود
سال بیست و هشتم حسب التماس سلطان مراد بخش
از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار
و خدمت تهنه‌داری بیدارپور از توابع سرکار پتن گجرات
نامیه عزت بر افروخت - چون در ایام اشتداد بیماری
اعلیٰ حضرت شاهزاده مذکور بدر شتابی زده گرد و فر سلطنت
بظهور آورد و بستر حسب الطاب خاد مکان روانه گشت
او نیز همراه آمد - پس از مقید شدن او ملازمت عالمگیری
دریافته بخطاب سردار خان و تقرر فوجداری پتن فرق اعتبار
بر افراخت - و پس ازان (که دارا شکوه بعد جنگ اجمیر
عزیمت گجرات نمود) او سر رشته خدمت گذاری از دست
نداده با جمع اتفاق نموده سید احمد برادر سید جلال
بخاری را (که دارا شکوه حاکم گجرات ساخته بود) دستگیر
نموده مقید گردانید - و باستحکام شهر و قلعه پرداخته سرگرم
مدافعت گردید - و در جلدی آن از اصل و اضافه بمنصب
دو هزار و پانصدی دو هزار و پانصد سوار ازانجمله پانصد
سوار در اسبه سه اسبه امتیاز اندوخت - سال چهارم
حسب الطاب بحضور رسیده بفوجداری و جاگیرداری بهراج

تعیین گشت - و سال دهم (که بفوجداری جونانگدهه سرفرازی داشت - و فوجداری اسلام آباد نیز ضمیمه شد) از اصل و اضافه بمختص سه هزار و سه سوار از انجمله دو هزار و پانصد سوار در اسبه سه اسبه مباحات اندوخت - و پسر دیگرش دلداری است - که تا آخر عهد فردوس آشیانی منصب هشتصدی شش صد سوار داشت - در اوائل عهد خلد مکان بخطاب خانی سرفراز شده *

• سید شجاعت خان بارهه •

سید جعفر نام - پسر سید جهانگیر ولد سید محمود خان بارهه است - که در ایام دولت عرش آشیانی سرآمد سادات بارهه بود - و در امرای عمده انتظام داشت - او ملازم شاهزاده ولیعهد شاهجهان گشته از فرط جلالت و پردایی بمزید قرب و اعتبار امتیاز یافت - اما در جنگ ناله تونس واقع حوالی بنارس (که شاهزاده از سلطان پرویز و مهابت خان شکست فاحش خورده معارفت به بنگاله نمود) چون مشیت الهی بران رفته بود (که شاهزاده چندی بقدم حرمان دیگر بادیه ناکامی پیماید) صاحب همتهای رادمردان گردیده اکثر دست بکار نبزدند - سید جعفر (که سردار فوج التمش بود) نیز بے جنگ راه هزیمت سپرد - و چون شاهزاده از ناسک دکن عزیمت تته نمود و شهرت گرفت (که شاهزاده

بتحریرک شاه عباس صفوی اراده رفتن عراق دارد (برخی ترک رفاقت نمودند - ازان جمله سید نیز رخصت وطن درخواست نمود - و از دولت ملازمت و سعادت مرافقت قاعد ورزید - پس از وصول بزاز و بوم خود حسب الطلب جنم مکانی بحضور شنافته بمنصب هزاری اختصاص گرفت اتفاقا اعلیٰ حضرت را نهضت ایران دیار اتفاق نه افتاد و گرائی خاطر از جانب سید ماند - بعد از سریر آرائی اصلا التقات پادشاهی بحالش میبذول نشد - او بوطن شنافته گوشه عزت گزید - در سال پنجم اعلیٰ حضرت نظر بر سوابق خدمات او از مجرم نوازی تقصیرش ناگرفته انگاشته بمنصب چهار هزاری در هزار سوار و بخطاب شجاعت خانی مورد نوازش فرمود - در سال ششم بهمراهی شاهزاده محمد شجاع بتسخیر قلعه پرینده مامور گشت - چون آن مهم بامتداد کشید و از فضوایهای مهابت خان سپه سالار امرای عظام مثل خان دوران بهادر و سید خانجهان تن ده کار نگشته نمیخواستند آن مهم متمشی شود بقرب وصول برشکل حلول مصائب و متاعب یقینی شد - و فتح قلعه بعیدالعهد می نمود - همه عمدها رای شاهزاده را بمعادرت آوردند - و قرار یافت که درین امر مطارحه شود - اما از ترش رویی و بدگوئی مهابت خان هیچکس جرأت باقدام نداشت - شجاعت خان پیشدستی نموده حضور

شاهزاده بسپه سالار گفت - که اگر هرزه خواهی گفت
 کشته میشوی - راست اینکه امسال این مهم بانصرام نمی‌رسد
 و از گذراندن برسات درین نواح عساکر پادشاهی پی‌سپر قحط
 و غلا میگردند - ما این را نوشته میدهیم - و اگر شما تا میعان
 انجام کار نوشته دهید ما تا اکل میته هم رفاقت می‌کنیم
 هرچند مهابت خان خواست وجوه اقامت را رجحان دهد
 شاهزاده نثاره کوچ فرمود - بے اختیار مهابت خان بشاهزاده
 گفت - که این فتح بدام حضرت بود - بگفته این سادات شب
 جمعه مفت از دست دادن - اما آنچه از مطاری پادشاه‌نامه
 و ملخص آن ظاهر میشود اینکه سپه سالار در مهم پریزده با آنکه
 سادات غله بمربطه نموده بود که اصلا در مدت اقامت لشکر
 عسرت در نذمود مگر کاه و هیمة تابیسست گروهی نماند - و موسم
 برشکال بر سر رسید - خود مجوز توقف نشده سلسله جذبان
 کوچ گشت *

و چون پادشاهزاده مامور بود که از صوابدید خانان تجاوز
 ننماید لهذا بعد شش ماه آخر شوال سال هفتم شاهزاده
 با سپه سالار بپوهان پور رسید - اعلیٰ حضرت از همین جهت
 (که بے تسخیر قلعه شاهزاده را گردانید - و از ناسازی او
 با رفقا مهم پیش رفت نشد) مهابت خان را مخاطب و معاتب
 فرمود - و در سال دهم شجاعت خان بصوبه داری آله آباد

رخصت یافت - چون آن صوبه زور طلب و مقصده انگیز است
 بر منصب او دو هزار سوار دیگر افزوده دو هزار و پانصد سوار
 در اسبه سه اسبه گردید - تا ضبط آن ناحیه کماینبغی صورت
 گیرد - و در سال شانزدهم پرگنه ایرج و بهاندیر و غیره محال
 از تغیر عبدالله خان فیروز جنگ (که بصاحب صوبگی آله آباد
 تعیین گشته بود) در قبول او قرار یافت - خان مشارالیه برای
 بذر و بسمت آن آله و تنبیه و مالش بذهبنله جمعیت زیاده
 نگاهداشته در همان ایام در پرگنه ایرج از افراط مدام و ادمان آن
 بیمار گشته در سنه (۱۰۵۲) هزار و پنجاه و دو پیمانه حیاتش
 لبریز گشت - گویند شجاعت خان مرد زبان دان عالی مشرب
 بود - مسامع بعلم هم داشت - در نشست و برخاست و سواری
 تقلید شاهزاده ها می کرد - و در جود و کرم یکتای وقت بود
 و با آنکه اعلی حضرت مراعات خاطر و اعزاز او بسیار
 می فرمود سید استغنا و تبخترا از دست نمیداد - وقت
 تقریب سخن بیباکانه در می آمد - لهذا صاحبقران ثانی
 برغم او پیوسته سید خانجهان را مشمول عنایت داشته
 و این معنی برو گران گذشته همواره شکایت آلود بود
 در روزه اعلی حضرت از رسیدند - که شما و سید خانجهان
 در نسب یکجا منتهی می شوید - عرض کرد که چنانچه

دهوري کمال آگره بدریای جون ملحق میشود - پهرش سید مظفر است - که تا سال سیم شاهجهانی بمنصب هزار و پانصدی هشت صد سوار و خطاب همت خان سر بلند گردید - و پسر درمش سید نجابت بپایه هزار و پانصد سوار رسید *

* سپه دار خان محمد صالح *

برادر زاده و متبناى خواجه بیگ میرزا مغوی سم - که در عهد جنت مکانی بقلعه دارى احمدنگر می پرداخت و بمنصب پنج هزارى (رسیده) در سال سیزدهم بدار آخرت شتافت - نام برده سال پنجم جلوس آن پادشاه بمنصب در خور و خطاب خنجر خان چهاره عزت برافروخت - و بعد فوت خواجه بیگ میرزا بپایه دو هزارى و تفویض قلعه دارى احمدنگر نامور گردید - سال پانزدهم چون مردم دکن مراعات عهد و پیمان از دست داده سر بشورش برداشتند و قلعه مزبور را محاصره نمودند او لازمه خبردارى بکار برده چنانچه باید بتحصین پرداخت - و چون برسیدن فوج پادشاهی همراه سلطان خرم بدکن قوی دل شد برآمده اهل محاصره را برداشت - و دو صد کس را ازانها قتل ساخت - سال نوزدهم چون فوج پادشاهی بکمک ملا محمد لاری سردار عادلخانیه (که با ملک عذیر حبشی نزاع داشت) تعیین شد و پس از جنگ سردار مزبور کشته گردید و شکست بر فوج طرف او افتاد

و بعضی سرداران پادشاهی گرفتار مخالف شدند و چست و چالاک با حده نگر رفته با استحکام آن کوشید - و چون پس از فوت جنیت مکانی خانجهان لودی ناظم دکن به بیراه روی با گذاشته با نظام الملک دکنی ساخت و بتهانه داران بالاگهات (که ملک مفتوحه پادشاهی بود) برای را گذاشت بکسان نظام الملک نوشتها فرستاد خان مزبور دست رد بر نوشته او نهاده قلعه را نگذاشت - تا آخر آن عهد بمنصب پنجهزاری پنجهزار سوار و خطاب سپه دار خانی کامیاب گشت - پس از سریر آرائی فردوس آشیانی چون (ایات منصور رفق افزای ملک دکن شد و سه فوج بسرکردگی سه عمده جهت تاخت تعلقه نظام الملک و مالش خانجهان لودی (که غبار فساد برانگیخته پناه بار جسته بود) رخصت پذیرفت او به همراهی شایسته خان دستوری یافت - و در جنگی (که اعظم خان بر سر خانجهان لودی تاخت آورد) مصدر ترددات گردید سال چهارم قاعه تلتموم را (که بر قلعه کوه واقع بود - و درین ایام خراب است) و قلعه ستونده را محاصره نموده مسخر ساخت و درین سال بقاعه دارئی احمد نگر از تغیر جان نثار خان و عطای خلعت و اسب با زین مطلا مفتخر گشت - سال هفتم بحضور رسیده از اصل و اضافه بمنصب پنجهزاری ذات و سوار

از انجماه سه هزار سوار در اسب سه اسب کام دل برگرفته
 بصوبه دارى احمدآباد از تغیر باقر خان نجم ثانی ناصیه بخت را
 نورآگین گردانید - سال هشتم از انجا معزول شده بخبردارى
 ایچچور مرخص شد - سال نهم در ایامی (که پادشاه متوجه سیر
 قلعه دولت آباد بود) آمده با سید خانجهان باره بتخریب
 ماک عادلشاهیه تعیین یافت - و درین یساق هم نیکو خدمتیها
 بتقدیم رسانید - و سال دهم در محاصره قلعه دیوگده صاحب
 مورچال بود - چون نغمی (که از مورچال او سرکرده بودند)
 بدارت انپاشته آتش دادند و برج و دیوار قدری پرید و
 بپامردی شهابت درون رفته مقهوران را ته تیغ آورد - پستور
 بحراست قلعه جنیر مضاف صوبه دکن مامور گردیده سال
 هفدهم مطابق سنه (۱۰۵۴) هزار و پنجاه و چهار هجری
 جهان گذران را پدرود نمود - و در مقبره خواجه بیگ میرزا
 مضاف احمدنگر دفن یافت - خدا ترس بود - و بمنازمت
 عقل و درستی رای موصوف - و بدلیبری و شجاعت متصف
 مردم ایران را بسیار دوست میداشت - نوکران خوب خوب
 فراهم آورده بود - اولاد نداشت - خویش و اقارب از اکثری
 منصب دار بودند *

* سعیدخان بهادر ظفر جنگ *

چغتایست - پسر احمد بیگ خان گابی - به نسبت جدش

امیر غیاث الدین ترخان (که از امرای صاحبقران امیر تیمور بود) و دیگر نیاگانش (که درین سلسله علیه بامارت رسیده اند) خانه زاد ده کرسی سمت - از زمان جنت مکانی داخل تعیناتیان کابل بود - در فرط شجاعت و دلادری و حسن تدبیر و به اندیشی یکتائی داشت - بیادری طالع و شگرفی اقبال در زمان فرمان رائی فردوس آشیانی بدون (سیدن حضور باضافهای متوالیه بمنصب عمده و صوبه داری دارالامک کابل اختصاص گرفت - و چون سلاطین و ارباب دول ملهم می باشند او را از آغاز جلوس تا سال دوم بے تقدیم خدمت غایبانه بتکرار اضافها از منصب دو هزارى بمنصب سه هزارى دو هزار سوار سر بلند گردانیدند - در سال سیوم شهر ذی الحجه آخر سنه (۱۰۳۹) هزار و سی و نهم (که کمال الدین رهله از فتور دانش بنوشته خانجهان لودی دست فساد برکشاد - و اکثر قبائل افغانه را از کنار آب اتک تا نواحی کابل با خود متفق ساخته نخست گرد شورش در حوالی پشاور بر انگیزخت) سعید خان در تهانه کوهات آگاهی یافته همان روز خود را پشاور رسانید - و چون فوج آنقدر نبود (که بکراسمت شهر گذاشته خود به نبرد پردازد) ناچار درون حصار خام (که بمرور ایام شکست و ریخت راه یافته) مورچالها قسمت نموده باستحکام هر ضاع پرداخت - آن جهارت پیشگان (که چون مور و ملخ

برجوشیده بودند) اطراف شهر را فرو گرفته هرسو (که
بجلاوت کوشی هجوم می آوردند) نگاهبانان آن ضلع مورچالها
با تفنگچیان استوار ساخته از حصار برمی آمدند - و بآب تیغ
شعله حیات ستاره سوختگان فرو نشانده بفروری برمی گردیدند *

روزه آنها باتفاق بجای سپر تختها پیشرو گرفته در بحصار

(۲)

نهادند - سعید خان با دلیران (زم جو نظر بر کثرت و انبوهی
آن ادبار پژوهان نیفکنده جلو ریز تاخمت - و نایره قتال
مشعل ساخته بسیاری از مقاهیر را آتش افروز جهنم گردانید
فتنه گرایان پای ثبات از دست داده خاک فرار بر فرق (دزگار
خود بیخند - پس ازان بتعاقب پرداخته تا پنجم شش کرده
هرکرا یافت از تیغ بیدریغ از هم گذرانید - و در جایزه این کارنامه
بمنصب چهار هزاره سر برافراخت - و در سال چهارم چون
قطان صوبه کابل (که حزقی مذهب اند) از ساوک لشکر خان
صوبه دار آنجا بسبب مخالفت عقیده راضی نبودند سعید
خان در برکندن بیخ فساد افغانه طرفه مجرای نمایان بنمود
آردده از تهانه داری هر در بگش بصاحب صوبگی آن ولایت
و اضافه سواران بلند مرتبه گردید - و چون بعد از جلوس دولت
ملازمت در نیافته بود در سال هفتم به تقبیل آستان خلافت
جبهه سعادت برافروخته رخصت معارفت یافت - و بلطائف

قدابیر عبد القادر پسر احمد داد را (که مایه فساد الوس افاغنه
راه کابل بود) از اعمال نکوهیده نادم ساخته سرگرم بندگی
پادشاهی نمود - و در سال هشتم همراهش گرفته دولت زمین بوس
دریافت - از پیشگاه سلطنت مشمول عاطفت گشته بمنصب
پنجهزاری چهار هزار سوار تازک افتخار برافراخت - و با
عبدالقادر مذکور (که بمنصب هزاره سرافراز شد) دستوری
کابل یافت *

و در سال یازدهم الوسات نخر کریمدان کور رزشانی را
(که در حدود لوهانی می گذرانید) طلب داشته سر بشورش
برداشتند - و برگذات بگش را بتصرف آوردند - سعید خان
فوج جرار باستیصال آنها تعیین نمود - بسیاری از کوه نشینان
مغلوب رعب گشته بارلای دولت پیوستند - کریمدان هرچند
بشعاب دشوار گذار در خرید بهادران دست از دنبالش برنداشته
چون بلای فاجهانی رسیده آتش کارزار بر افروختند - جمعی
(که بآنها پناه برده بود) بهتوه آمده ناگزیر او را با اهل و عیال
دستگیر ساخته حواله نمودند - بدیاسا رسید - و عالمی از فتنه او
وارست - و در همین سال سنه (۱۰۴۷) هزار و چهل
و هفت هجری علی مردان خان حاکم قندهار از اطاعت
شاه ایوان سر برتافته روی امید بآستان اعلی حضرت آورد

سعید خان بر وفق فرمان پادشاهی روانه آنصوب گشت - چون
 بظاهر قلعه قندهار پیوست آگهی یافت که سیادش قلا آقاسی^(۲)
 با تربیب هفت هزار سوار قزلباش یک گروهی قندهار رسیده
 مقابله طلب است - سعید خان^(۳) میرزا شیخ پسر کلان خود را
 با عالی مردان خان بحفاظت حصار گذاشته خود با هشت هزار
 سوار عرصه نبرد آراست - و بتعصب یکدیگر جنگ سخت
 برگرفت - و داد دلیری و دلادری از طرفین دادند - آخر کار
 قزلباش در بنای ثبات قزلباش راه یافته طریق فرار سرکردند
 و تا بنگاه خود عذرا بکران هزینه را در آنجا ساختند - در
 جلدوی این فتح نمایان سعید خان بمنصب شش هزار
 شش هزار سوار و خطاب بهادر ظفر جنگ سرمایه اعتبار
 اندرخت - و میرزا شیخ بخطاب خانه زاد خان سرافراز گردید
 چون ولایت قندهار بقلیع خان تعلق گرفته بود سعید خان
 تا رسیدن خان مذکور به بندر بست آن ممالک پرداخت - و سال^(۴)
 دوازدهم بحضور رسیده بشمول نوازش بیکران محسود افغان
 گشت - و درین سال ساحت کابل مطرح الویه پادشاهی گردید
 از آنجا (که از بے پروائی جنم مکانی خلل با امور ملکی
 راه یافته کارها از نسق افتاده بود) برخیز از اریماقات هزارجات

(۲) نسخه [۱ ب] ساوش - و نسخه [ج] سیادش (۳) نسخه [ب]

محمد شیخ (۴) نسخه [ب] ممالک .

ثغور کابل سر از اطاعت ناظم پیچیده بیلنگتوش اوزبک (که بتاخت و تاراج دران نواحی نقش خود را درسمت نشانده بود) ایلی می نمودند - سعید خان بتنبیه و تادیب آن کوتاه اندیشان مامور شد - خان مذکور بمجرد وصول بدان سر زمین ترکنازی آغاز کرده تمام آن الکا را پی سپر عساکر ساخت و هرکه از آنها بزیهار در آمد مامون و مصون گردید - و در سال چهاردهم نظم کابل بعلي مردان خان تفویض یافت - و از تغیر خان مذکور بصوبه داری پنجاب و خانه زاد خان پسرش بفوجداری دامن کوه کانگه سر برافراخت - و بهمراهی شاهزاده محمد مراد بخش بمالش جکتا زمیندار مؤمعین شد اگرچه در تردد و محذت خود را معاف نداشت اما در افتتاح قلعه مؤچنانچه از دیگران چستنی و چالاکی بعمل آمد از بقدره درنگ واقع شد - پس از انجام این یساق بصوبه داری ملتان رخصت یافت - و در سال شانزدهم مجددا بصوبه داری لاهور معزز گردید - و در سال هفدهم بحکومت قندهار دستوری یافته نظم صوبه پنجاب پسرش خانه زاد خان مفوض گردید - و در سال بیستم لطف الله پسر دوم را به نیابت خود در قندهار گذاشته شرف اندوز ملازمت گشت - و باز بایالت ملتان تعین گردید - و در همین سال بمنصب والای

هفت هزارى ذات پایۀ اعتلا برافراخت - و با پسران بهمراهى شاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر متوجه بلخ گشت - و در جنگ هفت روزۀ بلخ که مشهور است انتظام میسر و بعد از (۲) ار مقرر بود - در نواحی آقچه بخشی خود را با جمعی فرستاد - که این طرف جوی آب (که سر راه مخالفان است) (۳) ثبات قدم درزیده نگذارند که احدی ازان بگذرد - معذومے از اوزبکان آن طرف آب نمایان گشته بشوخی یا پیش گذاشتند جوانان رزم طلب سر رشته تدبیر از دست هشته بے باکانه از آب گذشتند - و بترکتازی درآمدند - قدرے راه سر شده بود که فوج گران اوزبک از کمینگاه برآمده هاله وار گرد گرفتند ناموس پرستان مردانه جان در باختند - خانه زاد خان و لطف الله خان بحکم پدر چست و چالاک خود را رسانیده تیغهای خون آشام بقصد انتقام بر سر راه اعدا علم ساختند - درین اثنا فوج کلانے دیگر از مخاذیل (که از مقابلۀ بهادر خان ردهله عنان گردانیده بود) دور چار شده بجنگ دریوهمت سعید خان بارصف ضعف بیماری چون شیر ژیان بر قلب آن آتش سوزان زد - در عین گرمی کارزار (که جنگ از هردو سو ترازو شد) پای اسمپ سعید خان بگومے در شد و از روی زمین بزمین آمد - و پیاده سرگرم زد و خورد گردید

و همپاه طرفین باهم درآمیخته دود از نهاد یکدیگر برانگیختند
خانه زاد خان و لطف الله خان داد پردلی و دلادری داده
گاهای زخم از شاخسار شمشیر بر سر زده بروضه رضوان
شتافتند - و خان شاهامت نشان منشور مردی و مردانگی را
بطغرای جراحتهای نمایان رسانیده هنوز داعیه سرفشانی
و سرستانی داشت که پادشاهزاده صولت افزای عرصه نبرد گشته
آن گروه انبوه را از هم پاشان و پریشان ساخته سعید خان را
از چنگ اجل رهائی بخشید - و بحکم معالی روانه حضور شده
در سال بیست و یکم باستلام عقبه خلافت شرف اندوز گردید
اعلی حضرت بمراحم پادشاهانه و عواطف ملکانه تسلیه نموده
بتفویض صاحب صوبگی بهار سرافراز فرمود - و یک لک روپیه
(که از هرکار والا بر ذمه هر دو پسرش مطالبه بود) معاف شد
و در سال بیست و چهارم از بهار بحضور رسیده بایالت صوبه
کابل دستوری یافت - و در سال بیست و پنجم در ماه صفر
سنه (۱۰۶۲) هزار و شصت و دوم هجری ازین جهان گذران
درگذشت - چون بتبرکات گزیده و خدمات نمایان و حسن
بندگی و فدویت پیایه والای امارت (که منتهای مراتب
نویژان بلند مقدار این سلطنت است) مرتقی گشته بود
پادشاه قدر شناس تاسف فرموده آمرزش او از جناب ایزدی
مسألت نمود *

سعید خان سردار سپاهی وضع درست نقش بود - و اطوار مضبوط داشت - تا زیست در دولت و اعتبارش خلل نه افتاد و صاحب عشیره و قبیله بود - گویند بیست و دو پسر داشت دو پسر کلانش (که رشید ترین و بهترین پسرانش بودند) در جنگ باغ بکار آمدند - چنانچه گذشت - و پس از ارتحال او عبدالله پسرش از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و فتح الله بمنصب هزار و نصرت الله و دیگران نیز فراخور حال باضافه منصب سرافرازی یافتند *

* سردار خان شاهجهانی *

در ایام شاهزادگی در سالک ملازمان شاهی انتظام داشت هنگامی (که زمانه میان پادشاه و پادشاهزاده طرح ناسازی انداخت) او از وفا سرشتی و حقیقت دوزی اعتصام بحبل متین ملازمت شاهزاده استوار داشته بهیچ وجه جدائی نگزید و چون شاهزاده از بنگاله پرتو معارفت بنواح برهانپور افکند راجه گوپال سنگه کور را (که در اوان غیبت شاهی مصاعی جمیله در نگهداشت قلعه ناصور آسیر بتقدیم (سانیده بود) نزد خود طلب داشته سردار خان را بحفاظت آن حصن حصین رخصت فرمود - و پس از سریر آرائی بمنصب سه هزار و دو هزار سوار و نوازش علم و نقاره و انعام سی هزار (ربیه چهارم) بخت برافروخت - و چون استیصال ججهار سنگه بزدیله

(باب العین) [۴۳۸] (مآثر الامراء)

و تسخیر ملکش بهعی دولت قاهره اتفاق افتاد و در مبادی سال نهم در ائذای عزیمت دکن ظاهر اوندچهه (که حاکم نشین آن دیار است) مضرب خیام ظفر از تمام اعلیٰ حضرت گردید سردار خان بحراسمت قلعه دهامونی (که ساخته پدر ججهار سنگهه است) دستوری یافت - و آن پرگنه بجاکدوش تذخواه یافته بذربسمت آن نواح بار متعلق گردید - و در سال چهاردهم بضبط هر در بنگش متعین گشت - و در سال هفدهم بنظم صوبه مالوه سر بر افراخته از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار سه هزار سوار سر عزت بر افراخت - و پستر بتیولدارئی چوراگدهه مامور شد - چون بضبط آن الکا چنانچه بایست نتوانست پرداخت زود بعزل رسید - و در سال بیست و ششم بصوبه دارئی تتهه مرخص گردید - و در ائذای راه مطابق سنه (۱۰۶۳) یک هزار و شصت و سیوم هجری بساط حیات در نوردید *

* سزاوار خان *

بهر لشکر خان ابوالحسن است - که احوالش درین نامه اندراج یافته - نامبرده سال اول جلوس فردوس آشیانی از اصل و اضافه بمنصب هزاره پانصد سوار کام دل اندوخت و چون پدرش بنظم کابل مامور شده بود همراه او دستوری یافته با فوج بطریق منقلا پیشتر شتافت - و پس از فرد نشستن فتنه نذر محمد خان والی باخ از صوبه

مذکور بفزونئی پانصدی صد سوار و سال سیوم از اصل و اضافه
 بمنصب دو هزارى هفتصد سوار چهره عزت برافروخت - پس
 از آن در دکن بحضور آمده سال چهارم بکومک اعظم خان
 (که درخواست نموده بود) تعیین گردید - و از اصل و اضافه
 بمنصب دو هزار و پانصدی هزار سوار سر بلندی یافت
 و سال پنجم ' پدر خود (که صوبه دار دهلی شده بود) مرخص
 گشت - سال ششم باضافه هزار سوار و عطای علم و نقاره
 و فوجدارى لکهي جنگل از تغیر جاننثار خان بلند آرازه گردید
سال هشتم از تعلقه مزبور معزول شده سال نهم هنگامی (که
 دکن مورد رایات سلطانی بود) با خاندوران بتخریب تعلقه
 عادل خان شتافت - و در محاصره و تسخیر قلعه اوسا مساعی
 جمیله بکار برده در جلدوی آن سال دهم باضافه پانصد
 سوار تحصیل کامرانی نمود - سال سیزدهم از اصل و اضافه
 بمنصب سه هزارى دو هزار و پانصد سوار در همگنان تفوق
 جست - سال پانزدهم در رکاب سلطان اردنگ زیب بهادر
 از دکن بحضور رفته بدولت ملازمت پیوست - و همراه سلطان
 دارا شکوه (که بعزیمت نبرد والی ایران برفتن جانب قندهار
 مامور شده بود) گام جلالت بدانصوب بر نهاد - سال هفدهم
 بتفویض قلعه دارى جنیر از انتقال سپهدار خان امتیاز
 پذیرفت - و غالباً فوجدار سلطان پور و نذر بار هم شده

که سال بیست و دوم از تغییر گردیده - و چون مدتها بیدار ماند منصبش بر طرف شد - سال بیست و نهم بعد حصول صحت به پیشگاه سلطنت آمده به تلقیم بساط خلافت پرداخت - و بعطای منصب سه هزار و دویست سوار و تقرر فوجداری سرکار ترمخت و تیولدارئی اکثره از محلات آن از تغیر عبدالرسول ولد عبدالله خان بهادر سر رشته افتخار بدست آورد - پس از وصول بدانجا مطابق سنه (۱۰۶۵) هزار و شصت و پنج هجری رخت سفر بدار بقا برد - شفقت الله پور او تا آخر عهد فردوس آشیانی بمنصب پانصدی مد و پنجاه سوار رسید - و سال بیست و هشتم بقلعه دارئی تربنگ مضاف دکن سرفراز گردید - و سال سی و یکم بتفویض داروغگی بنکش سر بلندی اندوخت - پس ازان (که امور جهانبانی بخداد مکان تعلق گرفت) نامبرده سال اول از امل و اضافه بمنصب هزار و دو صد و پنجاه سوار و خطاب بدر چهاره مبالغت برافروخت و سال شانزدهم چون شجاعت خان رعد انداز خان جهت سوزنش افغانه نواح کتل خیبر بدان جانب رخصت یافت او بنیابت توپخانه مامور گردید - و سال هفدهم بهمراهی سلطان محمد اکبر (که برفتن کابل از راه کوهات تعیین گشته بود) دامن همت بر کمر زد - و سال بیست و یکم بفوجداری قنوج سرافرازی بوفته

بدان سو شتافت - پستر چندے معائب شده سال بیست و هشتم بمعافی تقصیر و تفویض میروتوزکی دوم اعزاز پذیرفت سال بیست و نهم رخت بدار البقا کشید - رحمت الله پسر او بخلعت مائمی مشرف گردید *

* علامی سعدالله خان *

از شیخ زادهای فصبه جهنوت مضاف صوبه لاهور است (۲)
و اصلش از بنی تمیم قریش - صاحب ذهن رسا و فکر صایب بود در کثرت معلومات و بطق مقدمات نظیر نداشت - در اوائل حال بتحصیل علوم عقلیه و نقایه پرداخته بحفظ قرآن مجید و حسن تقریر و لطف تحریر متعالی شد - چون احوالش بعرض فردوس آشیانی رسید از آنجا (که پادشاه قابل دوست و جویای آدم بکار بود) سال چهاردهم بموسوی خان صدر فرمود - که برای ملازمت بدارد - پس از باریابی اہتمام کاردانی و کارگذاری از نامیہ حالش دریافته در زمرہ بزرگان انسلک بخشید و بعطای خلعت و اسپ و تفویض تعلقہ عرض مکرر (که جز بمعتمدان نسزد) سر بآذن ساخت - سال پانزدهم از اصل و اضافہ بمنصب وزاری دروست سوار و خطاب سعدالله خان و داروغگی درانتخانہ خاص (که درامت خواہان صادق العقیدت بدان سزاوارند) اختصاص گرفت *

(۲) در [بعضی نسخہ] چہنوت (۳) نسخہ [ج] صادق الاعداد •

باید دانست که دولتخانه خاص عبارت از مکانی است که مابین مشکوی پادشاهی و دیوان خاص و عام تعمیر یابد^(۲) و از بارعام برخاسته دران مکان برای انفصال برخی مقدمات (که جز مقربان بران اطلاع نیابند) جلوس میشوند - و این منزل چون باحمام متصل واقع شود از عهد عرش آشیدانی بغسلخانه^(۳) شهرت یافته - اعلی حضرت بدولتخانه خاص موسوم گردانید سال شانزدهم باضافه پانصدی صد سوار و مرحمت فیل مفتخر گشت - و سال هفدهم از داروغگی دولتخانه خاص معزل شده از اصل و اضافه بمنصب دو هزار پانصد سوار و عطای خلعت خانسامانی (که پس ازان پایه وزارت است) سرعزت برافراخت - و سال هیزدهم در جشن محبت بیگم صاحب^(۴) که بنابر (سیدن آفت شعله شمع بیدن چندے تکلیف کشید) بعزایت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی ششصد سوار و عطای علم و پستتر باضافه پانصدی و پس ازان بافروزی پانصدی دریست سوار رایت امتیاز برافراشت - و بعد چندے چون اسلام خان از انتقال خاندوران بحکومت صوبجات دکن نامزد گردید از بعزایت خلعت و تقرر خدمت دیوانی خالصه و تسوید مضامین مناشیر و تبلیغ آن بدبیران و ترقیم

(۲) در [بعضی نسخه] تعمیر یافته (۳) در [بعضی نسخه] واقع شده (۴)

معرفت خود در تحت رساله شاهزاده دارا شکوه (که بر پشت فرامین بخط خود می نویسند) از تغیر اسلام خان و از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار سوار و عطای قلمدان مرصع نامیه بخت را نور آگین ساخت - و بفادله قلیل بدرجه والای وزارت کل ترفع یافته بعطای خلعت و جمدهر مرصع با یموالمکاره و از اصل و اضافه بمنصب پانزده هزار و پانصد سوار پایه قرتی را از حد گذرانید - سال نوزدهم باضافه پانصد سوار و مرحمت نقاره طبیل کامرانی برنواخت - و پس ازان باضافه هزار و عنایت فیل با یراق نقره و ماده فیل در اقران تفوق جهت *

و چون پادشاهزاده مراد بخش (که بتسخیر باغ و بدخشان تعیین شده بود) بکابل رسیده بانتظار برطرف شدن برف از راه طول (که مهر فوج مقرر گردیده بود) و هم بسبب آنکه نظر بامتداد یساق و بعد آن سرزمین حکم پادشاه صادر شده بود [که سه ماهه بمنصبداران نقدی و احدیان و تیراندازان و برق اندازان سوار و تغنگچیان پیاده و دیگر شاگرد پیشه و بجاکیر داران (که داغ آنها موافق حاصل تیول مقرر است) چهارم حصه و مول جاکیر آنها (که آن هم سه ماهه میشود) برسم مساعدت از خزانه بدهد تا تصدیع خرج نکشند - و بعضی وجه مذکور در لاهور نیافته بودند] توقف داشت و علاوه آن طفل مزاجی پادشاهزاده

و تاثیر گفتار خوشامد گویان (که آخر بعد فتح بلخ مریم گل کرد) لهذا در همین سال هنگامی (که خود اعلیٰ حضرت از لاهور متوجه کابل گشته بدیباغ مغان رسیده بود) او را بگذارش بعضی مقدمات به پادشاهزاده و دادن وجه مذکور بکسانیکه نرسیده باشد و روانه ساختن افواج بجانب منزل مقصود پیش از وصول رابات پادشاهی به بلده کابل دستوری داد - او در در روز بکابل رسیده فرادران تودن بکار برده در فرصت پنجروز (که از رسیدنش بدان بلده تا وصول مرکب خسروانی فاصله بود) همه کارها را برآه کرد - و شاهزاده را با افواج روانه بسمت معلوم نموده در فضای بلده بهلازمیت پیوست *

باید دانست که در عهد شاهجهان پادشاه قرار یافته بود هرکه در صوبه تعیناتی خود جایگزین داشته باشد تا بیژان خود بقدر سیوم حصه بدیباغ رساند - مثلا سه هزاره ذات سه هزار سوار هزار سوار داغ کند - و اگر بصوبه دیگر از هندوستان بکاره تعین شود موافق چهارم حصه - و در حین یساق بلخ و بدخشان بغابر بعد مسافت مقرر شده - که پنجم حصه داغ نمایند - سال بیستم از اصل و اضافه بمنصب ششزاری چهار هزار سوار فرق عزت با آسمان رسانید - و از اینجا (که بعد فتح بلخ پادشاهزاده مزبور دل نهاد آن نواحی نشده به پدر برنگاشت که دیگره بدان حدود تعین شود) اعلیٰ حضرت او را (که با وجود رازدانی

و کثرت کارها جدائی او صورتی نداشت (بدانصوب روانه ساخت که بشاهزاده پیغام نماید - اگر معلوم شود که از استعفاى آن صوبه نادم نگردیده ملاقات نکند - و دیگران را نیز منع نماید (۲) او از راه خنجان با آنکه دشوار گذار است بنابر قرب مسافت در پانزده روز ببلخ رسید *

و چون شاهزاده را مصر استعفا دانست خود بانجاء امور از کلمی و جزوی موافق ارشاد پادشاه پرداخته در عرصه چهار روز بعد طی پست و بازد بسیار از بلخ بکابل رسید - از آنجا (که کارهای آنجا موافق مزاج سلطانی سرانجام داده بند و بست صوبه از قرار واقع نموده بود) از اصل و اضافه بمنصب شش هزار و پنجاه هزار سوار درجه اعتلا پیمود - و پستری بافروزی هزار سوار ذات و تابینانش مساوی گردید - و باندک فاصله در جشن وزن قمري از اصل و اضافه بمنصب هفت هزار و هفت سوار و عطای اسپ عربي با زین طلا باعلی مراتب نوکری تصاعد نمود - سال بیست و یکم در جشن جلوس (که در اماکن نوبتیار دار الخلافه شاهجهان آباد بعمل آمد) او بعنایت خلعت با نادری و تقرر یک هزار سوار از تابیدان او در اسپه سه اسپه چهره عزت بر افروخت - سال بیست و دوم (که پادشاه متوجه شکار بصوب سفیدون سه گروهی جهجر گردید - و هنگام

معاودت از آنجا نوشتجات خواص خان قاعه دار قندهار و پردل خان قلعه دار بسمت متضمن اخبار عزیمت شاه عباس پسر شاه صفی بجانب قندهار (رسید) او (که بذابر سرانجام کارهای دیوانی در دارالخلافه مانده بود) حسب الطلب بحضور آمد - و دو هزار سوار دیگر از قابیضان او دو اسپه سه اسپه قرار یافته همراه شاهزاده محمد اوردنگ زیب بهادر بجانب قندهار دستوری یافت - و پس از رسیدن آنجا از لوازم محاصره و تعیین مورچالها و دراندن نقبها و تیرری کوچک سلامت دمی نیاسود و دقیقه فرونگذاشت *

از آنجا (که فتح قلعه مزبور مقدر نبود - و ایام سرما قریب رسید) حسب الحکم پادشاه همراه شاهزاده مذکور معاودت نمود - سال بیست و سیوم دو هزار سوار دیگر از قابیضان او دو اسپه سه اسپه مقرر شده از اصل و اضافه بمنصب هفت هزار سوار از انجمله پنج هزار سوار دو اسپه سه اسپه بلند مرتبه گردید - و پستمر بانعام یک کورور دام (که مجموعه تنخواه دوازده کورور دام باشد) اختصاص پذیرفت سال بیست و پنجم هنگامی (که پادشاه از لاهور عزیمت کشمیر نمود) او را در وزیر آباد بذابر دریافت احوال صوبه پنجاب (که ابتدا بسبب کمی باران و اواخر بافراط آن مزرعات ضایع شده بود) گذاشت - او بعد چندی آمده مالحق شد - و در

همین سال با فوج کثیر و سامان بسیار نوبت دوم همراه پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر بتسخیر قندهار تعین یافت - پادشاهزاده از ملتان برای راست (که عبارت از گذار دریاى سنده و ججه و چتالي و فوشنج و قندهار باشد (۲) (۳) و بحساب جریب یک صد و شصت کروزه می شود) متوجه گردید - و از راه کابل و غزنین (که ازین راه از لاهور تا قندهار دو صد و هفتاد و پنج کروزه می شود) روانه شد - و پس از وصول دران سرحد در گرد گرفتن قلعه و روانیدن نقبها انواع سعی و تردد بظهور آورد - چون تسخیر آن مکان صورت نیست سال بیست و ششم حسب الحکم بحضور برگردیده دولت بار اندوخت *

سال بیست و هشتم چون بمسامع خسروی رسید [که رانا راجسنگه پسر رانا جگت سنگه (با آنکه قرار داد از وقت حاصل کردن رانا کرن جدش ملازمت جنت مکانی را باستصواب اعلیٰ حضرت این بود که هیچ یک از اولادش نیز بترمیم قلعه چتور نپردازد) به تیاری بعضی دروازهها و یکان برج پرداخته] بظاہر آن خود عزمیت زیارت درگاه خواجه معین الدین چشتی (رحمة الله علیه) نموده متوجه اجمیر شده او را با فوج

(۲) نسخه [ب] جینالی - و در [بعضی جا] چتالي یا جتالي باشد

(۳) نسخه [ج] قوشنج *

شایسته بتخریب قلعه چتور روانه فرمود - او در اینجا رسیده
بتخریب زراعات تعلقه رانا و برابر ساختن برج و دیوار قدیم
و جدید چتور پرداخته بحضور مراجعت نمود - سال سیم
بنابر عارضه (که از تداول دوی توانج بر طاری شده بود
و تا اشتداد نداشت بضابطه معهود بدربار می آمد - و بکارهای
متعلقه می پرداخت) آخر بسبب غلبه ناتوانی خانه نشین
گردید - پادشاه بعیادت او رفته هر مراسم قدرانی افزود - و او
بیست و دوم جمادی الثانی سنه (۱۰۶۶) هزار و شصت
و شش هجری بگلشن بقا خرامید - پادشاه باستماع این واقعه
چشم را اشکبار کرد - و لطف الله پسر کلانش در سن یازده سالگی
بخلعت و منصب هفت مدی در صد سوار امتیاز پذیرفت
و باقی پسران و وابسته های او بیومیه و یار محمد همشیره زاده او
بمنصب سه مدی شصت سوار و جمعی کثیر از نوکرانش
بمناسب مناسبت سرفرازی یافتند - از انجمله عبدالذبی نوکر
صاحب مدار جاگیر او بمنصب هزاری چهار صد سوار سرافتخار
بر فراخت - که در عهد خلد مکان فوجدار متبره شده نقش
عملداری از قرار واقع کرد - و در یکی از جنگها بزخم تفنگ
درگذشت - مسجد متبره بنا نهاده اوست *

سعد الله خان با حلیه علم بحسن خلاق و تواضع اتصاف
داشت - و در انفصال معاملات متعلقه برآستی و دیانت

می‌کوشید - و در اخذ وجوه سرکار پادشاهی (را دار نبود که بر عمال و رعایا حیف و میل رود - هذدوستان در وقت وزارت او رونق گرفت - با آنکه مثل داراشکوه حریفش بود اما شکایت از پیش نرفت - از ابتدای ملازمت همواره در ترقی گذرانید - و القاب او علامی فهامی جملة الملک مقرر گشت و بمذتهای مراتب فایز شده برحمت حق پیوست - و نام نیکو یادگار گذاشت - از اولادش هر که نام آرد شده احوالش جداگانه نوکرین کاک اخبار سنج گشته *

*** نکته *** دیانت امرت ست محمود - و پاس نمک

شیوه ایست مستحسن - (اما در معاملات آقا (که با غربا افتد) پاس اینها داشتن اهم دولتخواهی ست - چه اگر درینصورت بکل نقصانی رسد نسبت بار جزئی خواهد بود - و بجز نظر^(۲) بحال او کلی نقصان جز مضمّن نقصان کل است - فتأمل *

*** سید منصور خان باره ***

پسر کلان سید خانجهان شاهجهانی ست - جوان صاحب منصب و جاگیر بود - چون پدرش در سال نوزدهم در سفر واپسین رخت زندگی بر بخت مقارن فوت او بے ظهور باعثة بتخیلات باطله و توهمات لاطیله سر بصحرا زده اداره دشت فرار گردید - اعلیٰ حضرت یادگار بیگ داروغه گرز برداران را با جمعه

(۲) نسخه [ج] رود (۳) در [بعضی نسخه] و جز نظر بحال او کل و نقصان •

ازان گروه بغلبه ظن (که لامحاله بجانب وطن رفته باشد)
بر اثرش سرهند ریه روانه فرمود - که بسرعت هرچه تمامتر
شتافته هرجا آن خرد تپاه را بیابد مقید ساخته بحضور بیارد
و پس ازان ظاهر شد که بسوی الکهی جنگل گریخته بدست
کردری آنجا گرفتار آمد - شفیع الله بولاس میر توزک
با جمعی از یسارلارن بآوردن او تعیین شد - چون کردری مذکور
از نسبت بنوت خانجهان (که رکن رکیبن سلطنت بود) بران
به هنجار آشفته کار در نگهبانی چنانچه باید تذک نگرفته بود
پیش از رسیدن شفیع الله فرار نمود - مشارالیه بآنجا رفته
کردری مذکور را بجهت غفلت (که از بروردی کار آمد) بغضیب
پادشاهی (که نمونه قهر الهی است) تهدید نمود - او بعم
خود کردری پرگنه تهازه بسرعت سریع^(۲) نوشت - که اگر آن
به سروپا بدان جانب سرے کشیده باشد مراسم جد و جهد
یکار برده بدست آرد - والا عرض و جان او در مقام تلف است
او بعد از تک و دو بسیار بوسیله پی شناسان دریامت - که
آن بیراهه رو از نواحی تهازه بجانب سرهند شتافته - خود هم
باستعجال از پی روان شد - و با یادگار بیگ (که تا سرهند سراغ
نیافته احتیاط برای تفحص آن نکوئیده سگال متوقف بود)
ورخورده باتفاق ابواب جستجو برکشادند - و پس از پرس

و جوی بسیار بآن بے شعور (که با دو رفیق با محنت بسیار
 حوالی سرهند رسید - و اسپان را بصحرا باز گذاشته زینها را
 در چاه انداخت - و خود بزی فقر در باغ حافظ رخنه
 بگوشه در خزید) نشان بردند - یادگار بیگ او را گرفته مقید
 و مسلسل بدرگاه پادشاهی آورد - بتادیب خانه زندان برنشانده
 سال بیستم بدرخواست شاهزاده محمد اوزنگ زیب بهادر
 هنگامی (که بیساق باغ میرمت) اگرچه از حبس نجات یافت
 اما بشاهزاده سپردند - که در سلک ملازمان خود منسلک ساخته
 ببلخ ببرد - بعد ازان پالغز او بصفحه مقرون گشته ببهائی
 منصب اختصاص گرفت - چون طینت او بآب و خاک عصیان
 سوخته بودند بکرات مصدر تقصیرات (که هر یک مستوجب
 نکال و عقوبت بود) می گشت - و از پیشگاه خلافت نظر
 بر خدمات پدرش اغماض و اعراض مبذول میشد *

دران وقت (که شاهزاده مراد بخش بنظم صوبه گجرات
 دستوری یافت) او را همراہ کردند - که ازانجا بمکه معظمه رفته
 استغفای گناهان خود نماید - شاید که از میامن آن از کردار
 ناپسندیده و اطوار نکوهیده برآید - در سال سیم ازان سفر
 معارفت نموده چون آثار ضراعت و ندامت ازانامیه حالش
 پیدا بود بر طبق التماس شاهزاده مذکور بمنصب هزاری
 چهار صد سوار برنواخته داخل تعیناتیان گجرات گردید - و پس

ازان بهمراهی شاهزاده مسطور در جنگ مهاراجه جسونت سنگه و روز صف آرائی دارا شکوه مورد تردد گشته باضافه منصب و خطاب خانی ترقی نمود - و چون شاهزاده کوتاه اندیش بدست عالمگیر پادشاه دستگیر گردید خان مشارالیه بمنصب سه هزار و پانصد سوار سرمایه افتخار اندوخت و بهمراهی خلیل الله خان (که در تعاقب دارا شکوه برسم منقلا تعیین شده بود) رخصت یافت - سرانجام حال او بکجا انجامید و چه وقت پیمانۀ حیاتش لبریز شد ظاهر نگشت *

* سجان سنگه *

(۲)

و بیدرمديو هردو پسران سورجمل سیودیه دومین پور رانا امرسنگه - اولین از قدیمان این دولت است - تا سال دهم جلوس فردرس آشیانی بهایۀ هشتصدی سه صد سوار رسیده سال هفدهم بمنصب هزار و چهار صد سوار نوازش یافت - سال هیزدهم باضافۀ صد سوار کاهرائی اندوخت - سال نوزدهم همراه شاهزاده مراد بخش بتسخیر باخ و بدخشان مامور گردید - سال بیست و دوم از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هفتصد سوار شادکام گشته در رکاب شاهزاده محمد اوزنگ زیب بهادر بصوب تندهار شتافت - سال بیست و پنجم از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و هشتصد سوار اختصاص

پذيرفته نوبت دوم همراه شاهزاده مذکور بسمت قلعه مزبور
 دستوري يافت - سال بيست و ششم نوبت سيوم همراه شاهزاده
 دارا شکوه بمهم مرقوم نامزد شد - سال بيست و نهم چون
 طوی مهاراجه جسونت سنگه با برادرزاده او قرار يافته بود
 بمتهرا رخصت پذيرفت - سال سيم همراه معظم خان نزد شاهزاده
 اردنگ زيب بهادر بصوب دکن گام سعي فراح زن - و در جنگ
 عادل خانیه تردد نمايان بظهور آورد - پس ازان بحضور رفته
 همراه مهاراجه جسونت سنگه بمالوه رسيد - و روز جنگ
 شاهزاده مرقوم با راجپوتيه مطابق سنه (۱۰۶۸) هزار و هشت
 و هشت هجري بکار آمد - پسرش فتح سنگه نام در ذيل
 منصبداران بود - در ميان نوکرى رانا گذاشته سال بيست
 و يکم ببارگاه سلطنت آمد - و بمنصب هشتصدي چهارصد سوار
 لواى بختمذدي افراشت - سال بيست و دوم از اصل و اضافه
 بمنصب هزارى پانصد سوار اعتبار اندوخته همراه شاهزاده
 محمد اردنگ زيب بهادر بصوب قندهار گام فديريت بر نهان
 سال بيست و سيوم باضافه پانصدي و سال بيست و پنجم باضافه
 دو صد سوار گام دل برگرفته نوبت دوم همراه شاهزاده مذکور
 بمهم مسطور قدم جلالت برکشاد - سال بيست و ششم از اصل
 و اضافه بمنصب دو هزارى هشتصد سوار و سال بيست و هفتم
 باضافه دو صد سوار چهاره عزت را آرايش داد - سال بيست

(باب السین) [۴۵۴] (مائثرا لامرا)

و هشتم باضافه پانصدی ذات و عذایت جواهر بقیمت ده هزار
(۲) و پیه درجه اعتلا بیست و سال بیست و نهم برای شادی صبیۀ او
(که بمهاراجه جسونت سنگه مقرر شده بود) (خصمت متھرا
یافت - سال سی و یکم از اصل و اضافه بمنصب سه هزار
هزار سوار ترقی یافته نزد شاهزاده محمد ادرنگ زیب بہادر
بصوب دکن رفت - و در جنگ عادلخانیه چون کار بر راجہ
رایسنگھ سیردیہ تنگ شد از پیادہ شدہ بزد و خورد پرداخت
و در جنگ سموگدہ بہرازی دارا شکوہ جا داشت - پس از آن
بموکب عالمگیری پیوستہ در جنگ شجاع و محاربت دوم دارا شکوہ
ہمراہ پادشاہ بود - پستتر تعینات دکن شدہ سال دہم ہمراہ
راجہ رام سنگھ کچھواہ بہم آشادیان لوای عزیمت
افراخت - سال دوازدهم باتفاق صف شکن خان (کہ بفوجداری
متھرا مقرر شدہ) تعینات گردید - و بوقت موعود جام
مہات چشید *

* سید عالم بارہہ *

برادر سید ہزبر خان است - کہ احوالش درین نامہ نگارش
(۳) پذیرفتہ - نامبردہ در ۴۰۰ جنت مکانی ابتدا بمنصب درخور
سرفرازی یافتہ تا آخر ۴۰۰ پادشاہ مذکور بہایہ ہزار و پانصدی
ششصد سوار مرتقی گشتہ پس از جاوس فردوس آشیانی

سال اول بدخالی منصب مذکور امتیاز پذیرفته همراه خانخانان بسمت کابل جهت مدافعه نذر محمد خان حاکم بلخ (که در نواح صوبه مزبور علم فساد برافراشته بود) تعیین گردید - سال سیوم بعطای خلعت و شمشیر و اضافه پانصدی در بسمت سوار بلند رتبه گشته همراه یمین الدوله بصوب بالاکهانن برار نامزد شد - سال ششم در رکاب پادشاهزاده محمد شجاع بهم پریخته شدافت - شاهزاده او را با پانصد سوار بطور تهاذه جهت محافظت راه در جالنده پور گذاشت - سال هشتم در هنگام معارفت از لاهور بمستقر الخلافه باتفاق اسلام خان جهت تنبیه مفسدان میان درآب گام عقیدت برداشت - پستو بادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر (که پیشتر می افواج متعینه بمالاش ججهار سنگه بندیله تعیین شده بود) همراهی گزید - سال نهم در ایامی (که ملک دکن نویت دوم مقر لشکر بادشاهی شد) او در افواج متعینه برای گوشمال ساهو بهونسله و تخریب ملک عادلخانیه بتعیفاتی خان زمان بهادر اختصاص گرفت - سال سیزدهم از اصل و اضافه بمنصب دوهزاری هزار سوار چهاره عزت برافروخت - سال نوزدهم بهمراهی پادشاهزاده مراد بخش بتسخیر بلخ و بدخشان عازم گردید - پس ازان بهمراهی پادشاهزاده محمد شجاع به بنگاله شدافت - سال بیست و نهم همراه شاهزاده سلطان زین الدین به پیشگاه سلطنت

(باب السین) [۴۵۶] (مآثر الامراء)

رسیده دولت بار یابی یافت - و پستور بعطای اسپ مباحی
گشته رخصت انصراف پذیرفت - پس ازان (که مسند
حکمرانی به خالد مکان تعلق گرفت - و کارزارها با برادران
دست داد) او بهمرامی شجاع در جنگ اول و در محاربات
(که میان حدود بنگاله رودان) سرگرم سربازی و جان سپاری
بود - تا آنکه شجاع عازم ملک رخنگ گشت - و دران حالت
(که جز ده نفر سادات بارهه و درازده نفر مغول کس
نمانده بود) داد رفانت داده همپائی گزید - و دران ملک شتافته
مفقود الاثر گردید *

* مهید هدایت الله صدر *

پسر سید احمد قادری سن - که در عهد جنّت مکانی
بصدارت کل می پرداخت - سال بیستم جاسوس فردوس آشیانی
چون صدرالصدور سید جلال فوت نمود ازانجا [که ساوک شایسته
سید هدایت الله (که دران ایام دیوانی قندهار داشت) مکرر
بعرض پادشاهی رسیده بود] از اصل و اضافه بمنصب هزاری ذات
صد سوار برنواخته او را بهارگاه سلطانیه طلب فرمود - سال
بیست و یکم دولت بار اندوخته بعزایت خلعت صدارت و اضافه
پانصدی صد سوار سر امتیاز برافراشت - سال بیست و سیوم
بافزونی پانصدی کام دل برگرفت - سال بیست و ششم از اصل
و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی دو صد سوار چهاره مباحات

برافروخت - و پس از جنگ سموگنده چون موکب عالمگیری در فئای مستقر الخلافه رسید از حسب الحکم با فاضل خان^(۲) میر سامان در بار پیش خلد مکان آمد و رفت نمود - و منشور پادشاهی و یک قبضه شمشیر موسوم بعالمگیر (که عذایت شده بود) رسانیده بگذارش مقدمات زبانی پرداخت - و در اوائل سلطنت پادشاه مزبور چون صدارت از تغیر او بمیرک شیخ هردی مقرر شد او ساله چند بانرا گذرانیده آنجهانی گشت .

* سید صلابت خان بارهه *

ملقب باختصاص خان - سید سلطان نام - پدرش سید بایزید بن سید هاشم بن سید محمود خان کوندایی دال مشهور است - نوکر عمده شاهزاده دارا شکوه بود - و از سایر امثال و اقران اعتماد و اعتبار بیشتر داشت - سال بیست و چهارم به نیابت شاهزاده بصیانت صوبه پنجاب مقرر گشته از اصل و اضافه بمذنب در هزاره چهار صد سوار و خطاب صلابت خان و بمرحمت فیل سرفرازی یافت - و در همین سال بتجويز شاهزاده به نیابت صوبه آله آباد فرق عزت برافراخته از پیشگاه خلافت خلعت رخصت پوشید - و مدتی در بند و بست آن صوبه کوشیده اکثر فساد پیشگان را برانداخت - و بیشتر رمیدگان صحرای خود سری را بهالنگ انقیاد بر بست - سال

(۲) نسخه [ج] افضل خان .

بیست و پنجم بعطای علم و سال بیست و هفتم باضافه
 مکرر بمنصب در هزارمی هزار و پانصد سوار و غذایت نقاره
 کامیاب گردید - در سال سیم انوپ سنگه زمیندار باندو (۲) را
 (که سرحد آن پیوسته بصوبه آله آباد است) مستمال ساخته همراه
 خود بتقبیل ساحل جهانبانی مفتخر گردانید - او برهنمونی
 خان مزبور اختیار بندگی درگاه والا نمود - چون در آخر سال
 سی و یکم سلیمان شکوه نخستین خلف دارا شکوه با فوج جرار
 بر سر شاهزاده شجاع (که باستماع عارضه اعلی حضرت
 از بنگاله با لشکر گران بقصد اکبرآباد روانه شده - و هر چند
 وکیلش از اعاده محنت مزاج پادشاهی می نوشت او محمول
 بر سازش مهین برادر نموده نگاشته او را وزنه نمی نهاد)
 تعیین گردید سوامی سران و سرداران پادشاهی (که کمکی قرار
 یافته بودند) دارا شکوه نیز سایر مردم کار آمدنی خود را
 (که سالهای دراز بتربیت آنها پرداخته صاحب ثروت و حشم
 ساخته بود) بے آنکه در صلاح حال و مآل خویش نظریه صحیح
 گمارن از خود جدا ساخته همراهش داد - حتا سید ملابت
 خان را با جمعی از سادات بارهه (که عمدهای او بودند
 و اعتماد تمام بر شجاعت و بهادری اینها داشت) نیز تعیین
 نمود - و پس ازان [که از نیرنگی سپهر بوتامون سنگ تفرقه

و اختلال بر شیشه خانه جمعیت و اقتدار دارا شکوه افتاد یعنی بعد صف آرائی و قتال با عساکر عالمگیری شکسته (که هرگز صورت جبر آن در آئینه خیالش نیست) (رودان] سلیمان شکوه (که پس از اداره ساختن شجاع مراجعت نموده بقصد کمک پدر شتابان میروفت) ازین آگهی هیران کار خود گشته بالآبادان برگشت - و با سران و معتبران پدر مجلس کنگاش برآراست و هر فرقه ازان مصاحبت می اندیشید - اما از وحشت زدگی موابدین کسی وجهی همت ندید گشت - تا آنکه سادات بارهه (که عمده لشکر و متوطن میان دو آب بودند) امرار در زدند - که بسمت چاندپور مدینه رفته ازانجا سرے بنواحی پرنیه و سهارنپور باید کشید - و ازانجا متوجه پنجاب گشته در لاهور پددر پیوست - بعد از گفتگو همین رای پسندیده راهی گشت تا آنکه از امهاتو گذشته جمعی بر سر کوچه پرگنه مدینه (که باطاع بیگم صاحب تعلق داشت) فرستاد - که آنچه زر بتحصیل رسانیده باشد ازو برستانند - او در خانه خود متحصن شده بمداخلت و ممانعت مهیا گشت - لشکریان باشاره سلیمان شکوه بوزش نموده بر سر اهل و عیالش ریختند - و او را با پسرش دستگیر و متعلقانش را اسیر ساختند - و دست تعدی و تجاوز بمال و ناموس او و دیگر سکنه آن پرگنه دراز کرده باسر و نهیب پرداختند - در خلال این حال سید ملا محمد خان

(که بدیده در پی و عاقبت بینی از مرافقت او رقم بهبود بر اوج
 حالش نمیدید - و بوی خیر از ارضاءش نمی شنید) مفارقت
 گزیده احرام سده عالمگیری بسنه رهگرای مقصد شد - هنگام
 (که موکب عالمگیری در تعاتب دارا شکوه هنوز از آب بپا
 گذشته بود) سعادت اندوز لقبیل عتبه سلطنت گشته ظلمت زدای
 چهره طالع گردید - و در همان در سه روز از یادری بخت
 فیک فرجام بصوبداری بوار از تغیر حسام الدین خان و خطاب
 اختصاص خانی سرمایه افتخار اندوخت - و بعد ازین احوالش
 برجامع اوراق ظاهر نشد - که بکجا انجامید *

* سید شجاعت خان بهادر بهکری *

(۲)
 پسر سید لطف عالی بهکری ست - که سال هشتم جلوس
 فردوس آشیانی بفرج داری میان دو آب چهره امتیاز برافروخته
 سال شانزدهم بحواس قلع کانگه تعیین گردیده سال بیست و هفتم
 بنابر کبر سن او را از نوکری معاف داشته چهار لک دام
 از پرگنه فرید آباد مرحمت شد - پس ازان نامبرده از اصل
 و اضافه بمنصب هزاره پانصد سوار سرمایه افتخار اندوخت
 و چون سلطنت بوجود خلد مکان زیب و زینت گرفت او احراز
 ملازمت نموده در جنگ محمد شجاع و مصاف دوم دارا شکوه
 در رکاب پادشاهی بود - سال دوم بخطاب شجاعت خان نامور

گشته پستور بقلعه دارمی چذاده از تغیر خواص خان کام دل
بر گرفت - انجام احوالش معلوم نگردیده *

* سعادت خان *

پور ظفر خان بن زین خان کوه - که احوال هر در جدا جدا
درین نسخه زیفت تحریر پذیرفته - نامبرده تا آخر عهد
جنت مکانی بمنصب هزار و پانصدی هفتصد سوار سرفرازی
داشته در سلک تعیناتیان صوبه کابل منتظم بود - سال پنجم
جاوس فردوس آشنایی از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی
هزار سواد رایت کامرانی برافراشت - سال نهم باضافه در صد
سوار و سال دهم بافزونی سه صد سوار دیگر تابینانش با ذات
مساری گردید - سال دوازدهم از اصل و اضافه بدیای در هزار
هزار و پانصد سوار مرتقی گشت - سال نوزدهم همراه پادشاهزاده
مراد بخش بصوب باخ و بدخشان نامزد شد - و بعد تسخیر بلخ
بقلعه دارمی ترمذ سر برافراخته سال بیستم از اصل و اضافه
بمنصب دو هزار و پانصدی در هزار سوار و عزایت نقاره
باذن آرازه گردید - پستور حسب تجویز جملة الملک سعد الله خان
بافزونی پانصدی کامیابی اندوخت - و در حراست ترمذ شب
(که سبحان قلی خان حاکم بخارا گروه اوزبک و المانان را
فراهم نموده شبخون بر قلعه مذکور آورد) او مهتابها افروخته
با منصبداران متعینه و تابینان خود از ارک بیرون برآمده

چپقلشهای مردانه نمود - و تا سپیده صبح هنگامه زد و خورد گرم کرده آنها را از پیش رو برداشت - و در جلدوی این تردن از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و پانصد سوار درجه اعتلا پیمود - سال بیست و یکم بحراست غزنین و ضبط هردو بنگش از انتقال ذوالقدر خان بر نواخته آمد - سال بیست و دوم همراه پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر (که بر طبق حکم عزیمت قندهار داشتند) تعیین یافت - و باشاره پادشاهزاده مذکور چند کس را در قلعه مرو مضاف صوبه قندهار داشته خود با جمعی بذایر حفاظت راه در قرا باغ ماند - و چون ظاهر شد (که او از عهد کار ماموره بر نمی تواند آمد) سال بیست و سیوم دو فوج دیگر مرة بعد اولی بکومک او راهی گشتند و در همان سال از حراست غزنین معزل شده سال بیست و پنجم از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و پانصد سوار بدین الاثران تفوق جست - و برکاب شاهزاده مذکور نوبت دوم بیساق قندهار کمر عزیمت بسته وقت رخصت بعنایت خلعت و اسب با زین مطلا نوازش پذیرفت - سال بیست و ششم چون صوبه داری کابل بسلیمان شکوه مفوض شد او را در تعیناتیان شاهزاده بر نوشتند - پستتر همراه پادشاهزاده دارا شکوه بهمم قندهار گام جلالت برداشت - سال بیست و نهم بفوجدارای هردو بنگش از تغیر مبارک خان نیازی رخس طرف برجهاند

(مائثرا لامرا) [۴۶۳] (باب السین)

سال سی و یکم بصیانت حصار کابل از تغیر فتح الله ولد سعید خان نامزد گردید - پس ازان (که امور سلطنت بقبضه اقتدار خاد مکان در آمد) سال دوم جلوس مطابق سنه (۱۰۶۹) هزار و شصت و نه هجری شیرالله پسرش بزخم جمدهر او را کشت - مهابت خان ناظم آنجا بر طبق حکم حضور او را محبوس گردانید *

* سیادت خان میرزبن الدین علی *

برادر اسلام خان مشهیدی ست - در عهد اعلی حضرت ابتدا بمنصب در خور سرفرازی یافته سال ششم بداروغگی داغ و تصحیح مناصبداران امتیاز پذیرفت - پس ازان (که موبه بنگاله باسلام خان مفوض شد) مومی الیه همراه برادر بآنصوبه شتافت و خان مذکور فوج بسورکردگی میر مذکور بجانب کوچ هاجر و آلمای مورنگ از توابع موبه مزبور فرستاد - و بکرات پای قتل و جدال با سرتابان آن سرزمین بدین آمد - و بند و بست قرار واقع صورت گرفت - سال یازدهم از سابق و حال بمنصب هزاره دیست سوار و خطاب سیادت خان چهارم عزت برافروخت سال سیزدهم (که اسلام خان جهت وزارت طالب حضور گردید) نیابت موبه داری بنگاله بوی متعلق شد - سال چهاردهم باضافه در صد سوار و سال شانزدهم بافرونی پانصدی ذات اجماعی اندوخت - و سال نوزدهم (که اسلام خان بصوبه داری

(باب السین) [۴۶۴] (مآثر الامراء)

چهار موبه دکن فرق افتخار برافراخت) او از اصل و اضافه
بمنصب دو هزار پانصد سوار سر بلندي یافته همراه برادر
تعیینات دکن گردید - و در همان سال بتفویض قلعه داری دولتآباد
از تغیر پرتھویراج فخل آرزویش بار آورد - و سال بیست و یکم
بافزونی دو صد سوار و پس از فوت برادر باضافه پانصدی
سه صد سوار و استقلال میانست قلعه داری مذکور بر فراز اعتبار برآمد
سال بیست و دوم از انجا معزول شده باستلام عتبه خلافت
پرداخت - سال بیست و سیوم بخدمت بخشیدگی دوم و از اصل
و اضافه بمنصب سه هزار پانصد سوار چمن آرزویش گل گل
شگفت - سال بیست و چهارم باضافه پانصد سوار و حراست قاعه
مستقر الخلافه از تغیر باقی خان برنواخته آمد - سال بیست
و نهم از انجا تغیر گردیده سال سیم بتقرر قلعه داری دارالخلافه
عمره اعتبار پیمود - و پس از آن (که مسند سلطنت بحکمرانی
خان مکان تعلق گرفت) سال اول هنگامه (که بعزیمت تعاقب
دارا شکوه موکب پادشاهی نزدیکی دارالخلافه رسید) او بنظم
مهمات آنجا نامزد شد - سال دوم مطابق سنه (۱۰۶۹) هزار
و شصت و نه هجری باجل طبعی ایام زندگیش بآخر رسید
فضل الله خان پسرش با برادر زاده ها صفی خان و عبدالرحیم
خان و عبدالرحمن پسران اسلام خان بخلاعت تعزیت آبرو یافتند

(۲) نسخه [۱] سه هزار پانصد سوار (۳) نسخه [ب] میر فضل الله .

(مآثر الامراء) [۴۶۵] (باب السنين)

پسر کلانش مير فيض الله نام داشت - سال اول جلوس عالمگيري
 بخطاب فيض الله خان سر بلند گردیده بداروغگی جواهرخانه
 مي پرداخت - پيستر بتعلقه مير توزکي سر برافراخت - سال
 دوازدهم [که دلدار ولد الف خان محمد طاهر نبيرو دولت
 خان بظاير نقاض خاطر با ملتفت خان در وقتي (که پادشاه
 در خاص و عام نشسته بود) در افتادگي نمود] او بچالاکي
 چوبه بر سرش زد - پس ازان بوجه معائب گشته از منصب
 افتاد - سال بيستم ببحالي منصب تعيينات بنگاله شد - بعد
 چندی دران صوبه نوکرے بزخم جمدهر ادرا کشت *

* سيد مظفر خان بارهه و سيد لشکر خان بارهه *

پسران سيد خانجهان شاهجهاني اند - در اوان فوت پدر هر دو
 سيد شير زمان و سيد منظور صغر سن داشته اند - برادر کلان
 سيد منصور توهمه بخود راه داده از درگاه پادشاهي رد گردان شد
 اعلیٰ حضرت نظر بر عذريت خاصه (که بران خان متوفی داشت)
 هر يك ازان دو خود سال را منظور چشم تربيت داشته بمنصب
 هزارتي ذات دو صد و پنجاه سوار بر نواختند - و متصدی
 مهمات هر کدام از حضور تعيين گردید - و چون سال بيستم
 موکب پادشاهي از دارالسلطنت لاهور بصوب دارالملک کابل
 رکضت نمود آن هر دو جوان حديث السن را با سيد علي خویش

(۲) نسخه [ب] فصل الله (۳) نسخه [ب] نهضت *

(باب السین) [۴۶۶] (مآثر الامرا)

خانجهان مرحوم بحراست قلعه دارالسلطنه معین گردانید
پس از معارفت (که نهضت بجانب آگره واقع شد) حراست
مذکور بسان سابق بهر دو تفویض یافت - و چون سال بیست
و دوم باز رایات پادشاهی بسمت کابل انتهای نمود میانمت
بادله لاهور بآن نونهالان چمن سیادت مفوض گردید *

و چون بیایه رشد و تمیز برآمدند بحکم والا قطره زن یساق
گشتند - سال سیم چون فوجی از حضور بباشلیقی میرجمله
بیساق بیجاپور در رکاب پادشاهزاده محمد اوزنگ زیب بهادر
ناظم دکن تعین گردید سید شیر زمان نیز دستوری یافت
و هنوز مهم بانجام نرسیده که دارا شکوه باغواهی اعلیٰ حضرت
پرداخته بر سر طالب عساکر کومکي آورد - بسیاری از امرا
و منصبداران بے رخصت شاهزاده بنه بر بسته راه هندوستان
سر کردند - مگر معدودی از سعادت منشی و بختمندی
دست اعتصام بفتراک بزرگی شاهي استوار نموده از رفته
حضور تقاعد ورزیدند - مشارالیه ازان جمله بود - در همان
قرب ایام پادشاهزاده باننزاع سلطنت رایات عزیمت برافراشت
پس از عبور دریای نریده بافزایش منصب و خطاب
مظفر خان (که نخست پدرش بدین نام مخاطب بود)
مفتخر و مباهي گردید - و در معارک و غا و مهالک هیجا
در هرادی سرآمد ثابت قدمان جان سپار بود - اما پس

از رزم شاه شجاع (که مشهور بجنگ کهجوه است) احوالش
بنظر نیامده - و نامش نه در جریده احیا و نه در ذیل اسوات
مثبت است •

اما سید منور (که ملتزم پرستاری حضور بود) رز جنگ
دارا شکوه در فوج جرانگار او (که جمیع سادات و اهل جلو
همان جانب معین بودند) قرار داشت - در عهد خلد مکان
خطاب خانی یافته متعین دکن گشت - و بهمراهی راجه جیسنکوه
(که در مهم سیوا و تاخت و تالان ولایت بیجاپور مساعی
جمیله بظهور رسانیده) بکرات با مخالفان آدیخته لوای غلبه
و استیلا برافراخت - و پس ازان بعضرت رسید - در سال دهم
در ساک همراهان پادشاهزاده محمد معظم (که بنظم دکن
اختصاص گرفته بود) انتظام یافت - و دستر جبهه سای
آستان خلافت گشته سال دوازدهم بفوجداری گوالیار نامور
شد - و در سال بیستم و یکم از تغیر سبکرن بدیاه بفوجداری
(۲)
رائه مهویه و جلال پور کهندرسه شتافت - و چندی بصوبه داری
اکبرآباد پرداخته بسبب دزدی و داکه شهر متهم بید عملی
شده بدای عزل آمد - زمانه بحفاظت برهانپور رخصت یافت
و پس ازان بخطاب لشکر خان درجه ناموری پیمود - در سال
هی و دوم بایالت بیجاپور از تغیر سید عبدالله خان باره
(۳)

نامور شد - پهرش وجیه الدین خان بقلعه دارى ارک آنجا
 هرفرازي یافت - اتفاقاً ناسرداران رام راجه (که سيد عبدالله
 خان در موبه دارى خویش تيزبائي بکار برده دستگیر نموده
 بموجب حکم والا در قلعه ارک محبوس بودند) شب هذدو را
 و بهرجي و چنده ديگر ناسردار از چنان محبسه (که عقل
 بدر رفتن بجز ساخت با محافظان بارر نکند) گريختند
 خان مزبور با پسر بکمی مضاف معاتب شد - و بعد ازان
 بیساق چنچي تعین گشت - هر چند بقدر نام و نشان ساز
 و سامان نداشت و همیشه زیر بار سبندی بود و دوش خود را
 گرانبار مساعد سرکار والا داشته اما خالي از دماغ و پندار
 نبود - [روزی] که پادشاهزاده محمد کام بخش با جمله الملک
 اسد خان بنواحي چنچي (سيد و ذوالفقار خان نصرت جنگ) که
 از سابق محاصره آن داشت (مراسم استقبال بجا آورد) شاهزاده
 بدیوان نشست - و جمله الملک و نصرت جنگ و سرفراز خان
 دکني را اجازت نشستن فرمود - خان مذکور (که نظر به چشمی
 نصرت جنگ مترتع بود - و خلاف توقع بظهور آمد) رنجیده
 از دیوان برآمد - و باز نرفت - قاریخ فوئش بنظر نیامد *

(۲) سبل سنگه هیسودیه *

نبیره رانا امر سنگه است - چنده به لازم پیشگی شاهزاده

دارا شکوه سرگرم بود - سال بیست و سیوم بالتماس شاهزاده مذکور حصول ملازمت اعلیٰ حضرت نموده بنوکری پادشاهی امتیاز یافته بمنصب دو هزار سوار افتخار اندوخت سال بیست و پنجم باضافه پانصدی و عذایت علم مباحات پذیرفته همراه شاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر (که دفعه دوم بیساق قندهار مامور شده) تعیین گردید - سال بیست و ششم با شاهزاده دارا شکوه باز بهمم مسطور شتافت - از پادشاه نامه معلوم میشود که تا سال سیم زنده بود - احوال آینه هیچ مستفاد نگردید - مگر از روی عالمگیر نامه بدریافت می آید که در یساق آشام با معظم خان خانانان بود *

* سرفراز خان دکنی *

(۲)

در دوده و نسب از مشاهیر روزگار بود - گویند از نسب قریش است - اسلاف او از مدینه منوره بدیار دکن آمده بعد تصاریف لیل و نهار بنوکری نظام شاهیه فایز گردید مشارالیه بدستیاری بخت ارجمند بخطاب سرفراز خانی پایه افزای امارت گشته فرق ناموری برافراخت - و بعد از مالک عنبر بهمداری و سرفوجی رسیده هر لشکر ملک قلنگانه گردید - چون نصیری خان خاندوران در سال چهارم جلوس فردوس آشیانی تسخیر قلعه قندهار (که بمذامت و دشوارکشانی

از قلاع نامی آندیار است) وجهه همت ساخت چون نزدیکی
 قصبه پیوست خان مذکور میان قصبه و قلعه صف ^(۲) آراسته
 و آلات آتشبازی پیش رو چیده مستعد نبرد بوده از روی
 تهور حمله آورد - و عرصه پیکار از توپ و تفنگ بالای قلعه
 و آتشبازی پائین بر جوانمردان نبردگار نمودار کرد فار
 گشت - خاندوران و همراهانش داد مردی و مردانگی داده
 بسیاری از مقاهیر را بذهانخانه عدم روانه گردانید - و چندی
 (که اجل موعود و وقت معهود شان نرسیده بود) بپامردی
 فرار جان به سلامت بردند - سرفراز خان اموال و اسباب برتافته
 با معدود بلشکر نظام شاهیه (که مقرب خان و بهلول
 خان باتفاق رندوله خان عادلخانی بآهنگ کومک قریب قلعه
 (سیده بودند) پیوست - و قصبه بتصرف مردم پادشاهی
 درآمد - چون دولت نظام شاهیه روی در انحطاط داشت
 ضبط و نسق آن خانواده برخاسته بود - در همان ایام (که مقرب
 خان مخاطب برستم خان دکنی سپاه سالار نظام شاهیه
 برهنمونی بخت بیدار اختیار بزدگی درگاه والا نمود) خان
 مذکور نیز ناصیه التجا بعینه سائی بارگاه خلافت برافروخته
 بمنصب چهار هزار و سه هزار سوار سرافرازی یافت - و در
 رکاب اعلیٰ حضرت از دکن بهندوستان رفته بتعیضاتی زاد و بوم

خویش (که مالوف و مشغوف خاطرش بود) رخصت یافته
دیگر با ازان مملکت بیرون نگذاشت - برگذله لوه گانون مضاف
ناندیر در جاگیر داشت - موضعه ازان بالوی نام (۲) را وطن
اختیار نموده باحداث مسجد عالی و ابنیه رفیعہ مزین تمام
بر قصبات دیگر بهم رسانید - و زاده بر سی چهل سال
درین دولت ابد مدت بسر برد - هر چند مصدر کار نمایان نشد
اسا از رتبه هم نافتاد - همواره در دکن در ایام اعلیٰ حضرت
بمهرائی شاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر سرگرم تقدیم
خدمات پادشاهی بود - چون پادشاهزاده مذکور باراد جنگ
دارا شکوه رکضت فرمود او را بوالا پایئے منصب پنجابزاری
برنواخته با وصف مبالغه خان مذکور در رفاقت و همراهی
بومکی دکن نگاهداشتند - چون سال نهم عالمگیری میرزا راجه
جیسنگه ناظم دکن بذهب و غارت مملکت بیجاپور سگالش
نمود قلعه منگل پیرا (۳) که بر کنار دریای بهیمرا و از بیجاپور
شازده کروه جریبی واقع است) بتلاش نینو سر لشکر سیوا
مقتزع گردید - میرزا راجه اودیسنکه بهدوریه را بحراست
قلعه و سرفراز خان را بفوجداری مضافات آن معین ساخته
پیش شتافت *

(۲) نسخه [ج] بلوری (۳) در [بعضی نسخه] منگل سرا - یا

منگل پیرا باشد *

در همان ایام روزی شریزه خان بیجاپوری با شش هزار سوار بر سر قاعه منگل پیرا آمد - سرفراز خان با آنکه راجه از احتیاط و پیش بینی باو تاکید بلیغ کرده بود (که اگر فوج سنگینه از مخالف بآنطرف آواره گردد قصد مدافعه و پیکار باعدای نابکار نکرده بقلعه درآید) بمقتضای حمیت و بمصالحات و تدبیر را کار نمسته با سپاه قلیل خود (که نه در خور مدافعه اعدا بود) با آنها مقابل شد و جنگ مردانه و نبرد دلیرانه کرده کوشش و آویزش بسیار (که نهایت مرتبه جرأت و تهور بود) بظهور رسانید - و عاقبه الامر بمسربازی رتبه سرفرازی یافت - پس ازین قضیه پسرانش با بقیه سپاه و فیلان خود را بقلعه کشیده محفوظ ماندند آفسدال بود - طریقه سلامت روی بسیار داشت - بهیچکس نفع و ضررش عاید نمیشد - پنج پسران داشت - از دو پسر حسین خان و محمد پسر دل اولاد مانده - حسین خان (که از برادران کلانتر بود) بعد از پدر خطاب سرفراز خانی یافته در جنگ ملکهیر بهمراهی دلیر خان با عادل شاهیه چپقلش شایان نموده بکار آمد - پسرانش مراد الله خان و برهان الله خان دومین در اواخر عهد عالمگیری بفوجداری نصرت آباد سکر امتیاز داشت - در سال چهل و نهم تغییر شده فوجداری مذکور ضمیمه صوبه داری بیجاپور بچین قلیچ خان بهادر مقرر گشت

مشارالیه آخرها پریشانی بسیار کشید - نواب آصف جاه بعد از جنگ عالم عای خان (دز) چند بداروغنگی داغ و تصکیحه^(۲) دکن مامور فرمودند - مرد رنگین بود - و با راقم بسیار محبت داشت - در اورنگ آباد باجل طبعی در گذشت - تا او بود بارصف مذاقشه برادر^(۳)ی قصبه بلوچی^(۳) بآنها بحال بود - الحال آن هم رفت *

* سید اختصاص خان یعنی سید فیروز خان *^(۴)

برادرزاده و خویش سید خانجهان بارعه شاهجهانی ست در حین حیات عم خود بنایه هزاری چهار صد سوار رسیده پس از درگذشتن او سال نوزدهم باضافه پانصدی ششصد سوار سر امتیاز برافراخت - و سال بیستم با چند کس منضبدار برای رسانیدن بیست و پنج اک (پنجاه نوزد علامی سعد الله خان بداخ شتافت - و پس از معاودت از امل و اضافه بمنصب دو هزار سوار و عطای عام رایت سر باندی برافراشت سال بیست و دوم بخطاب خانی افتخار اندوخته بهرایی سلطان محمد اورنگ زیب بهادر بیساق قندهار کمر عزیمت بست - وقت رخصت بعذای غلعت و اسپ با زین نقره اختصاص پذیرفت - و ازان جا با رستم خان بکدک قلیچ خان

(۲) در [چند نسخه] تصحیح ۱ ده (۳) در [بعضی جا] بلوری آمده

(۴) در [بعضی نسخه] یعنی فیروز خان *

(باب السین) [۴۷۳] (متأثر الامرا)

جانب بسمت گام جلالت برزد - و در پیکار قزلباشیه مصدر
تدرد شده بازیش از زخم تفنگ مجروح گردید - سال بیست
و پنجم نوبت دوم همراه شاهزاده مرقوم بهم مسطور دامن
همت بر کمر زد - و بهرحمت خاعمت و اسپ با زین نقره
مباهی گشته سال بیست و ششم با سلطان دارا شکوه بیساق
مسطور طی مسافت نمود - سال بیست و نهم بفوجداری
ایرج بهاندیر و شاهزاده پور مضاف مستقر الخلافه محال خالصه
(که بغایر نارسائی نجابت خان ویران شده بود - و سه کزر
و چهل لک دام جمع آنست) سرفرازی یافت - پس از آنکه
امور سلطنت بعالمگیر پادشاه متعلق گردید همراه میرزا راجه
جیسنده (که از سلطان سلیمان شکوه جدا شده عزیمت حضور
داشت) آمده بملازمت پیوسته باتفاق امیرالامرا شایسته خان
برای سد راه بودن بر سلیمان شکوه بسمت هردوار شتافت
و بعد از جنگ سلطان شجاع بیساق بنگاله تعین پذیرفت
و اواخر سال دوم چون فیروز میواتی بخطاب خانی ممتاز شد
او بخطاب سید اختصاص خان ناموری اندوخت - مدتها
بتنهانداری گواهی مضاف صوبه بنگاله (که بر سرحد ملک
آشام واقع شده) می پرداخت - سال دهم جلوس خلد مکان (که
آشامیان دیونهاد با جمعیت بسیار آمده آغاز شری نمودند)
چون مدد هم نرسید خان مزبور داد دلاری داده مطابق

سنه (۱۰۷۷) هزار و هفتاد و هفت هجری مردانه جان در کار
پادشاهی در باخت *

* سید عزت خان عبدالرزاق کیلانی *

— (۲)

ابتدا با محمد دارا شکوه توسل داشت - سال سیم
جاوس فردوس آشیانی حسب التماس شاهزاده مذکور بخطاب
عزت خان مخاطب گردیده بتکفل امور صوبه ملتان می پرداخت
سال سی و یکم از تغیر بهادر خان بحراست دارالسلطنه لاهور
چهره عزت برافروخت - چون محمد دارا شکوه متصل اکبر آباد
از عالمگیر پادشاه منهزم گردیده بلاهور شتافت و در آنجا هم
پای او قائم نموده بملتان رفت او نیز همپائی گزید - و چون
شاهزاده مذکور استقلال از دست داده راه بهکر در پیش گرفت
او از رفاعت تخلف ورزیده پس از وصول موکب عالمگیری
بملازمت پیوست - و بمنصب سه هزاری بانصد سوار چهره
عزت برافروخت - و در جنگ محمد شجاع بهمراهی رکاب
پادشاهی سعادت اندوز بود - سال چهارم از تغیر سنجر خان
بفوجدار می بهکر لوی احتشام برافراشت - و سال دهم بصوبه داری
تته از انتقال غضنفر خان نامور شده از اصل و اضافه بمنصب
(۳)
سه هزار و پانصدی دو هزار سوار سرمایه مباحات اندوخت
تتمه احوالش بنظر نویسنده *

* مید امیر خان خوافی *

سید میر نام - برادر کوچک شیخ میر است - چون خلد مکان بعد جنگ ازل داراشکوه از اکبر آباد جانب شاهجهان آباد عزیمت فرمود و در اثنای راه مراد بخش را (که آثار زیاده سری از جبین حالش لایح بود) امیر ساخته بقلعه شاهجهان آباد فرستاد بذابر مزید اعتماد او بتفویض قلعه داری آنجا و عذایت خلعت و اسب و خطاب امیر خان و انعام هفت هزار روپیه و از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصد سوار مهابی گشت و سال اول جارس بر طبق حکم مراد بخش را بقلعه گوالیار رسانیده بمركب پادشاهی پیوست - و چون در جنگ نواحی اجهیر شیخ میر بکار پادشاهی درآمد او از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار و سه سوار طبل باذن رتبیگی نواخت سال سیوم با فوج شایسته بتادیمپ راه گرن زمیندار بیکانیر (که در عهد اعلیٰ حضرت از تعیناتیان دکن بود - و در ایام رد داد قضایای منازعت فیما بین خلد مکان و دارا شکوه بیحکم از دکن برخاسته بوطن ^(۲) فرد کش کرده بود) نامزد گشت - پس از وصول بحدود بیکانیر راه مذکور را (که بقدم اعتذار پیش او آمده بود) بحضور آورد - سال چهارم بتفویض صوبه داری کابل از تغیر مهابت خان و عطای خلعت و شمشیر خاصه و جمدهر

مرصع با علاقه موارید و اسب عراقی و فیل خاصه و از اصل و اضافه بمنصب پنجهزاری پنجهزار سوار از انجماه یکهزار سوار دو اسبه سه اسبه رایت امتیاز برافراشت - سال ششم بعد معاودت موکب پادشاهی از کشمیر بلاهور حسب اطلب خود را بحضور رسانید - و بعد چندی رخصت تعلقه مزبور یافت - سال هشتم بار دوم حسب الحکم خود را جریده بپایه سریر دولت رسانیده مشمول عاطفت و رخصت گشته بکابل معاودت نمود سال یازدهم از انجا معزول گردیده بحضور رسید - و بوجه از منصب استعفا نموده در دارالخلافه اقامت ورزید - سال سیزدهم مطابق سنه (۱۰۸۰) هزار و هشتاد هجری داعی حق را لبیک گفت - چون لولد بود برادر زادهایش پسران شیخ میرخوافی بخلاف تعزیت از ماتم برآمدند *

* سریلند خان خواجه رحمت الله *

همشیره زاده نجابت خان میرزا شجاع است - بهرامات خاندانش بمنصب درخور سرفرازی یافته پایه روشناسی در پیشگاه فردوس آشنایی داشت - سال بیست و پنجم بخدمت میرتوزکی چهره عزت برافراخت - سال بیست و ششم همراه پادشاهزاده دارا شکوه بیساق قندهار تعیین گردید - سال بیست و هفتم از اصل و اضافه بمنصب هزاری دو صد و پنجاه سوار لوی اعتبار برافراشت - سال بیست و نهم باضافه صد و پنجاه

سوار و سال سیم از اصل و اضافه بمنصب هزارى پانصد سوار و خطاب سربلند خان سائ ناموزى زد - و سال سى و یکم بخدمت آخته بیگى از تغیر اسد خان و پستىر بداروغگى توپخانه باغافه یکصد سوار جبین رشادت نور آگین ساخت - پس ازان (که زمانه رنگ دیگر بکار آوردن - و ابواب فتوحات بر روی خلد مکان مفتوح ساخت) بعد جنگ سموگده نعمت ملازمت دریافته پس از جلوس اول بفوجداری مذكور دستوری پذیرفت سال ششم از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار سرمایه بلند رتبیگى اندوخت - سال نهم همراه سلطان محمد معظم (که بنابر شهرت آمد آمد دارای ایران سمت دارالملک کابل مرخص گردیده بود) دامن عقیدت بر کمر همت زد - سال دهم همراه شاهزاده مذكور (که به بذبوست موبجات دکن مجاز شده) بدان صوب شتافت - سال دوازدهم از انجا آمده سرارادت بر سده سلطنت گذاشت - چون از پادشاهزاده مذكور بعضی حرکات خلاف مزاج بمسماع پادشاهی رسیده و نواب بائی والده ماجده او بنابر متنبه ساختن او بموجب حکم روانه گردید سال سیزدهم سربلند خان برای رسانیدن بائی مذکوره مقرر گشت - پس از معارفت بخدمت قوش بیگى از تغیر فیض الله خان بمنزلتش افزود - سال پانزدهم بصوبه دارى اکبر آباد از تغیر نامدار خان و پستىر

از تغیر همک خان ببخشیکرمی دوم و بانضمام سر رشته دفتر
والا شاهي نیز مامور گردید - سال هفدهم چون شجاعت خان
بعد انداز خان در مهم یوسف زئی بکار وای نعمت در آمد
نامبرده با جمعیت شایسته پشاور تعین گشت - سال هیزدهم
از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار و هزار و پانصد سوار
کامیاب گردید - سال نوزدهم چون شمشیر خان میر یعقوب پسر
شیخ میر خوانی در جنگ افغانه جان نثار گردید او با فوج
گوان و مصالح شایان به تنبیه آنها قرار گرفت - و بوجه
مورد عتاب شده از منصب برطرف گردید - بعد چنده
ببحالی آن آب رفته بجزو آورد - سال بیست و یکم چون
(۲) آئی بیگم والده اش (که صبیحه میرزا شاهرخ بود) چادر محات
بر رخ کشید نامدار خان او را بحضور آورده بعزایت خلعت
از سوگ بر آمد - سال بیست و دوم باذتزام جوده پور
از دست رانهوران (که مصدر نافرمانی بودند) پای همک
پیش گذاشت - سال بیست و سیوم مطابق سنه (۱۰۹۰)
هزار و نود هجری پس از امتداد بیماری طبل رحیل
بآخرت سرا کوفت *

* سیف خان *

سیف الدین محمود معروف بفقیر الله پسر تربیت خان

(۲) نسخه [ب] الی بیگم - و نسخه [ج] الن بیگم - یا آی بیگم باشد .

بخشوی شاهجهانی ست - همواره در حضور پادشاهی دولت
 بار می افزودخت - و بدوام روشناسی خود را در خور نوازش
 می ساخت - در سال سیم بداروغگی تورخانه والا و منصب
 هفتصدی صد سوار امتیاز یافت - و هنگامی (که مهاراجه
 جسونت با کروفر زیان تعیین مالوه گردید) بر منصب او
 باضافه مناسب افزوده بهمراهی آن عساکر متعین شد - و چون
 (۳)
 راجه جسونت از جسارت و نخوت آرائی سنگ راه موکب
 عالمگیری گشته آماده رزم و پیکار گردید و آخر الامر جمعه
 از سران نامور را بکشتن داده ننگ فرار بر خود پسندید
 بسیاری راه گریز سرکردند - گروهی بوهنمونج بخت از خیل
 مخالف جدا شده بتقبیل عقبه عالمگیری فایز گشتند - خان مزبور
 ازین جماعه بود - مشمول الطاف خسروانه گشته بمنصب هزار
 و پانصدی هفتصد سوار و خطاب سیف خان مهابی گشت
 و در جنگ دارا شکوه تلاشهای سپاهیان نمود - بمریت اعتبار
 مورد نوازش گردید - و بخدمت داروغگی جلو و آخته بیگی
 امتیاز یافت - و در جنگ شجاع چون راجه جسونت سنگه
 (که سردار فوج برانغار عالمگیری بود) از خلاف منشی
 دو گردان شده عذاب بوادعی خدیعت تافت و اسلام خان
 بدخشی (که هراول برانغار بود) بجای او مقرر گشت

سیف خان را با اکرام خان هراولش ساختند - اتفاقاً در همین گرمی هنگام ستیز و آویز فیل سوارچی اسلام خان بصدمة بان رم کرده انتظام آن فوج برهم خورد - اکثر مردم از جای خود رفته توفیق ثبات و قرار نیافتند - سیف خان با اکرام خان و غیره معدودے قدم همت افشردہ کوششهای مردانه نمود - و پس ازین فتح (که در خور حسن تردد و مطمح امید رعایت نیافت یا بحکم دیگر) اراده گوشه نشینی نمود - عزل منصب و خدمات بمیان آمد - و پس از چندے بمنصب در هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار مطرح انتظار عاطفت شد *

و چون سال دوم دارا شکوه با پسرش سپهر شکوه بدارالخلافه رسید ستردن نقش هستی او باهتمام سیف خان بیست و یکم ذی الحجه سنه (۱۰۶۹) هزار و شصت و نهم واقع شد - و روز دیگر سپهر شکوه را بر طبق حکم بقلعه گوالیار برده بحارسان آن قلعه استوار سپرد - و خود بمستقر الخلافه معاودت نمود و بفرمان پادشاهی بصوبه داری آنجا از تغیر مخلص خان (که به بنگاله تعیین یافته بود) قیام ورزید - چون تذد مزاجی و استغنائی فطری با نازش کار کردگی و پندار سپاهگری داشت اعتفا بشان عمدها ناکرده از خلاف مرضی پادشاهی نمی اندیشید بظاہر تقصیرے از نوکری بر طرف شده در قصبة سرهند

(۲) نسخه [ب] ونه (۳) در [بعضی نسخه] تفصیلات *

زادیه نشین عزامت گشت - و در سال پنجم بتازگی مشمول آثار
مرحمت شده ببعالی منصب سابق چهره افروز طالع گردید
چون سال ششم عرصه دلکشی کشمیر از فر نزل پادشاهی
فیض آکین گشت خان مذکور بایالت آنجا از تغیر اسلام خان
منصوب شد - و از فرط کار طلبی و خدمت درستی ایام حکومت را
ببطالت و بیکاری نگذرانیده یساقها برای خود بهم رسانید
و به نیروی بردای و دلادری ولایت آورد را (که از دشواری راه
چند جا بدون نردبان عبور متعذر است - بل متعسر) تا بیست
روز جنگ کفان رفته بحیطة تسخیر درآمد - و پس از آن ملک
کاکمنت و برشال را نیز ضمیمه ممالک محروسه ساخت - و پستور
در اشاعت آثار اسلام و افاضت نور مسامانی در ساعت ولایت
تبت بزرگ (که از قدیم الايام ظلمت آمود کفر و بطلان بود
و هیچگاه حکام آنجا سر بر بقیه اطاعت فرمانروایان اسلام نیارنده)
قدیر درست اندیشید - در سال هشتم فرمان پادشاهی بغام
دلدل بیمحل زمیندار آنجا متضمن ترویج معالم حق پرستی
از حضور رسید - مصحوب محمد شفیع منصبدار با چندی
از نوکران خود روانه ساخت - مرزبان مذکور در مقام اطاعت
و انقیاد استاده خطبه پادشاهی خواند - و طلا و نقره بسیار

بسکه عالمگیری زینت بخشید - و به بنای مسجد اشاره نمود
و پیشکش با کلید طلا (که اشارت به پدردن آن ولایت است)
ارسال نمود *

و چون درست اندیشی خان مذکور کرسی نشین شد از
پیشگاه خلافت باضافه سواران و منصب اعزاز افروخت - و در
سال نهم بحضور رسیده بنظم صوبه ملتان مامور گردید
و سال دهم معزول گشته ادراک دلاکت ملازمت نمود - و در
سال دوازدهم مجددا بصوبه داره کشمیر تعصیل کامیابی کرد
و در سال چهاردهم بهادر بی اعتدالی (که لازمه مزاجش بود)
از منصب برطرف شده انزوا گزید - و در سال پانزدهم باستعداد
ملازمت و بحالی منصب چهارم اعزاز افروخت - او را بیادری
طالع طرئه نقش نوکری درست نشسته بود - که با حرکات
خلاف مرضی عالمگیر پادشاه (که از فرط غیبت غیور پسند نبود)
چه امرای قدیم و جدید بانداک خویشتن داری و خود بینی
از رتبه افتاده از عرصه روزگار بدر رفتند (او را بعزل منصب
متنبه ساخته بدان حال نمی گذاشتند - عجب نیست که خان
مزیور اگر این اوضاع رندانه نداشته بمنتهای مراتب امارت
فایز شده •

بالجمله بعد چندے باز مورد عذایت خسروانه گشته گوشه

گرفت - و در سال بیست و یکم بصوبه دارى بهار رخس عزیمت
راند - و بعد ازان بصوبه دارى اله آباد مامور گردید - و در آنجا
در مبادى سال بیست و هشتم سنه (۱۰۹۵) هزار و نود و پنج
هجری بساط هستی در نوردید - زند مشرب و یتیم وضع بود
اما قابلیت و مساس شعر و سخن داشت - نامرعلی با آن همه
آزادی و استغنا مدتها بهم صحبتی او شیفتگی داشت - چنانچه
میگوید *

* گفت و گوی طرطی از آئینه میخیزد علی *

* گر نباشد سیف خان مارا نفس درکار نیست *

در فن راگ و نغمه بسیار ماهر بود - رساله مسمی براگ درین
(که بیشتر ترجمه مانک سوهل ^(۲) که نایکان سابق نوشته اند)
نموده با فوائد دیگر در تقسیم و قواعد آن تالیف کرده - متصل
سرهند سیف آباد مکانی آباد نموده وطن خود قرار داده
مدفن از آنجا ست - پسرش هم در اواخر خلد مکان بخطاب پدر
سر امتیاز برافراخته بفوجدارى قلکوکن و قلعه دارى اعظم نگر
ملکانون ^(۳) و تهانه دارى سانگاون امتیاز یافته - چون خدمات مذکور
ضمیمه موبه دارى بیجاپور بچین قلیج خان بهادر متعین شد
بخدمت نیابت موبه مزبور تعین گردید - و در آغاز سال چهل
و نهم همان خدمات از تغیر چین قلیج خان باضافه بانصدي

هزار و سه صد سوار بمشار اليه قرار گرفت - بعد از ارتحال
 خلد مکن با شاهزاده محمد کام بخش بعلاقه استادی (که
 در فن تیر اندازی داشت) رفیق شده صاحب طبل و علم گردید
 و چون آن شاهزاده دیوانه‌وش از تبه‌هوشي و بیخردی بسعایت
 بدگویان خود غرض از برخنه امرای فدویت کیش خصوص
 احسن خان میر ملنگ (که سر فوج و صاحب اختیار بود)
 بد مظنه گشت و بتعذیب و عقوبت هریک وبال و نکال
 اندر خمت سیف خان را بعانت اخلاص مقید نمود - و بدست‌آویز
 رقعۀ او (که در وقت آمدن حیدر آباد در جواب رستم دل
 خان ناظم آنجا نوشته بود - که آنچه از طریقۀ سلوک با همراهان
 ولي نعمت استفسار (فته ملتزم استرضای خاطر احسن خان است)
 بحضور خود قطع می فرمود - آن بیچاره هر چند بعجز ظاهر کرد (که
 مضمون این رقعۀ دلالت بر هواخواهی حضرت دارد) فایده
 نبخشید - بعد بریدن دست آن ستم رسیده بے تعاشا
 زبان بر کشان - کم اصلی ست که از جانب مادر داری - بهمین
 دست (که بے تقصیر بریدی) تعالیم تیر اندازی نموده ام
 آن سفاک بے باک گفت زبانش نیز بر آرند - بهمین زخمها
 در گذشت *

* سیف الله خان میر بحر *

در زمان عالمگیری خدمت میر بحری و داروغگی نواره داشت - و مدتها بدان کار پرداخت - و بعد از درود موکب پادشاهی بسرزمین دکن ^(۲) بخطاب خان^(۲)ی سرفرازی یافته در سال بیست و هشتم ازان عهده معزول شده پستتر بخدومت میر توزکی امتیاز گرفت - ظاهرا در سال بیست و نهم ودیعت حیات سپرد - دران هنگام؟ (که شاه عالم بهادر از اجمیر بتعاقب محمد اکبر رخصت یافت) از پیشگاه خلافت و جهانپایی بابلاغ برخه احکام مطاعه در خدمت پادشاهزاده مامور شد و چون برگشت ظاهر گردید که شاهزاده بطریق انعام بوی چیزه مراعات نذمود - از سرکار والا بعطای پنجهزار روپیه مواد کامیابی اندرخت - و حکم شد که مبالغ مرقومه از نقدی شاهزاده وضع نمایند - گویا تعلیمه ست ازان دستورالعمل سلطنت - که نوازش پیام آوران مرسل مشعر بزرگ داشت مرسل است - فکیف که ارسال از جانب اعلی باشد - پسر کلانش میر اسدالله مرد پرگویی بی محابا خالی از نشئه جنونی نبود - اما ساختگیهای بزرر و گریزت آمیخته بسیار داشت - بصدر تقصیر مورده عقوبت عالمگیری گردید - بمکه معظمه برآوردند - پس از تحصیل هجرات حج بحضور رسیده بمنصب پانصدی رنگ رفته بر در آورد

(مآثر الامرا) [۴۸۷] (باب الهین)

و در محاصره حصار کهیلنا از کار طایبی و کام پژوهی در مرحلهها
گام فراخ زده اخبار می آردن - مطرح انظار مکررمت شاهي گردیده
بعطای خطاب پدر و افزونی منصب کامروائی یافته بتفویض
خدمت میر بحری کل آب رفته بجوی آمد - و پس ازان
بمیر توزکی ممتاز گردیده - روز فتح قلعه واکامیره زخم بذوق
زبور دستش شده بمرحمت یکصد اشرافی مرهم بها برنواختند
و در عهد خلد منزل از دیوانگیها سبکسری بکار برده با ذوالفقار
خان امیرالامرا در آریخت - ازانجا (که پرگاه را در هوای
همسری کوه بلند شدن باطمه باد تار و یون وجود خود را
پریشان ساختن است - و قطره آب را با پهن دریا پهاو سائیدن
بموج خیز فنا آبروی خویش را فرو ریختن) در آن پالغز سرها
خورده گرانبار خفت و خواری با در دامن فرار پیچیدن - و از^(۲)
شوریده سری نام دكالت شاهزاده کام بخش (که بدعوی سلطنت
در حیدرآباد طبل مخالفت می کوفت) بر خود بسته برآجه^(۳)
جیسنکمه و راجه اجیت سنگمه (که از حضور گریخته سو بفساد
و فتنه برداشته بودند) پیوست - و با آنها دار و مدار نمود
که اگر شاهزاده از راه گوندزانه اراده این سمت نماید پانزده هزار
سوار راجپوت تا نبرده پذیره شده تا برگشتن بهادر شاه از دکن
بهیئت مجموعی همراه رفته در دار الخلافه بر تخت می نشانیم

(۲) در [اندر نسخه] فرار (۳) نسخه [ج] نهاده *

و پنجاه هزار سوار جمع نموده مقابله می‌نمائیم - درین باب وثیقه بهر آنها گرفته باظهار حسن عقیدت و هواخواهی (که چنان خدمت سترگ بتقدیم رسانیده) پا در رکاب استعجال گذاشت و از راه دیوگذه و چاندا بحیدرآباد شتافت - فی الواقع در لایه عظیم بچرخ آرد - و زمانه را طرفه خمیرمایه آشوب بدست می‌افتاد - اما چون طالع او و بخت موکلش در حوض ادهار بود بجائی نرسید - همین که از آمدنش شاهزاده آگهی یافت مکهول بر خدیعت و مکیدت نموده یقین کرد که ساختگی خاد منزل است - جواب داد که اینجا نهال نیکو خدمتی شما غیر از ثمره سیاست و تعدیب بار نمی‌آرد - و سعیها آهن سرد کوفتن است - و چون ابرام و سماجت از حد گذرانید اگرچه یومیه بقدر توشش مقرر فرموده ایکن روبرو نطلبید *

نازم حام و عفو آن پادشاه کریم الاخلاق را که آیه رحمت در شان اوست - و بدین وسعت مشرب و سعت بخشش هیچ یک از ملوک ماضیه بدو نرسید - چون خان مشار الیه بعد جنگ کام بخش بواسطت خانخانان بر سده سلطنت جبهه ساز گردید بصفحه جرائم بر نواخته در بحالی منصب قدیم و سالیانه پنجاه هزار رپیّه مختار کردند - او بحسب جاه پابند نوکری شده در عهد فرخ‌سیر بهمراهی امیرالامرا بدکن آمده بتنازگی میروبحری اندبار بدو تفویض یافت - با آنکه با سردار طرف مصاحبت

داشت بخست و نکبت زندگي بسر مي برد - و پس از آن در حضور بتجويز آن نويسن فياض بدارنگی داغ و تصحیه رکاب اختصاص گرفت - و در زمان خانان زمان هم چندی بدان امر مي پرداخت - بوقت موعود در گذشت - برادرش يافت خان ميرزای رنگين خوش وضع ستوده طبع بود - در همه چیز با برادر مخالفت داشت - حتی مذهب هم که بطور آبی خویش اماميه بود - و سيف الله خان اظهار تمسّن مي نمود و تعصب مي ورزید *

* سيد عبدالله خان باره *

عرف سيد ميان - ابتدا نوکر شاه عالم بهادر بود - همراه روح الله خان به مهم کوکن ^(۳) تعيين شد - سال بيست و ششم جلوس عالمگيري بمنصب هزاري شش صد سوار ملازم پادشاهي گرديد - سال بيست و هشتم همراه شاهزاده مذکور جهت تنبيه ابوالحسن والی حيدرآباد دستوري يافت - و در آن جنگ مصدر ترديدات نمايان گشته چهره راد مردي را بکلگونه زخم بياراست - روزی (که بچنداولي اختصاص داشت - و نبرد معب رو داد) فوج مقابل را از پيش رو برداشته بکمک مردم يمين و يسار خود را رسانيد - و چون در آن روز بندرابن نام ديوان شاهزاده را مردم خصم زخمي ساخته فيل او را پيش

(۲) يا بخيت باشد (۳) نسخه [ج] دکن .

انداخته می‌بردند برانها تاخته بعد کشتش و کوشش دیوان
 مذکور را مخلصی داده همراه خود آوردن - و چون در ایام
 محاصره بیجاپور شاهزاده مذکور پیش پدر متهم بغداد را تخواهی
 گردید و بعضی رفقای او را حکم اخراج شد در باب نامبرده امر
 لازم الاتباع مدور یافت - قید نمایند - آخر بشفاعت روح‌الله
 خان بطریق نظر بند حواله خان مزبور گردید - و رفته رفته
 بسعی او مفع جرائم صورت گرفت - و چون در ایام محاصره
 گلکنده روح‌الله خان حسب‌الطلب بحضور از بیجاپور رسید
 نامبرده به نیابت خان مذکور در آنجا ماند - و پس از
 چند مدت اصاله بصوبه دارئی آنجا افتخار اندوخت - سال سی
 و دوم پس از آن [که خبر فرار راما برادر سنبها بهونسله از قاعه
 (امیر یگده) (که ذوالفقار خان در محاصره داشت) و پناه گرفتن او
 در حدود قلعه والی مزبور بعرض رسید] بمقامبرده فرمان رفت
 که در سراغ او دریده دستگیر سازد - و نامبرده کار بند حکم گردیده
 سه روز و سه شب ایلغار نموده بسر وقت او رسید - و اکثر
 سرداران معتبر را دستگیر ساخت - اما خود راما بدر رفت
 ازین جهت بارمف مدور چنین خدمت سترگ در خاطر پادشاه
 نقشش درست نشست - علاوه آنکه چون در باره اسزای مذکور
 حکم محکم عز نغان یافت (که در ارک^(۲) قلعه بیجاپور محبوس

باشند) و چند کس از آنها از چنان محبس گریختند نام برده
سال مذکور از صوبه بیجاپور عزل پذیرفت - سال سی و سیوم
از تغیر سردار خان بتقرر فوجداری ناندیو راییت اعتبار
برافراخت - وقت موعود بعدم سرا در شد - پسرانش بسیار
بودند - ازان جمله دو کس رشد تمام نمودند - یکی قطب الملک
عبدالله خان - و دوم امیرالامرا حسین علی خان - و از بقیه
سید نجم الدین علی خان - احوال هر یک جداگانه درین نامه
سمت اندراج پذیرفته *

* سردار خان *

سردار بیگ - پسر باتی خان قلماق چپله است - که
احوال او رقم سنج خامه گشته - مشاوریه بیداری طالع در زمان
عالمگیری مورد نوازش خسروانی گشته بمذنب در خور و خطاب
اهتمام خان درجه ناموری پیمود - هنگامی (که زیات عالمگیری
بصوب حسن ابدال ارتفاع پذیرفت) داروغگی عمارت دارالخلافه
داشت - و پس ازان بکوتوالی اردوی پادشاهی جمعیت در بار
بخت - و مدتها بدین کار چه در هندوستان و چه در دکن که
دوام سفر بود بضبط و ربط پرداخته نقش اعتماد و اعتبارش
کوسی نشین گردید - و چون بلده ارنک آباد بقدم پادشاهی
درنق آگین گشت چندے بتاسیس حصار شهر پناه آن مصور جامع

اجازت یافت - و در سال بیست و هشتم بداد و گنج نواره از تغیر
سیف الله خان اختصاص گرفت - و چون کار دانی و دولتخواهی از
ذهن نشین پادشاه شده بود اهتمام برخی کارخانجات جدید
نیز بمهدی او تفویض یافت - در سال بیست و نهم بخدمت
نظارت حرم سوامی شاهنشاهی از تغیر خدمت خان منظور
نظر قرب گردید - و چون کورگی گنج ضمیمه کوتوایی داشت
در ایام محاسره گلکنده از افراط باران لایق قطع بطغیان درباری
مانجرا و دیگر رودخانهها رسید مقفون گردید - قحط را
روز بازار بهم رسید - چه شهر هیدرآباد و چه اردو یراز مرده
بود - از گورگور دولتخانه پادشاهی روزانه انبار مردها را
کناسان از صبح تا شام کشیده بر کنار دریا می انداختند
باز شب همان هنگامه بود - در آن وقت کورگی از خان مذکور
تغیر شده بمسید شریف خان قانوجی تفویض یافت - و چون
از شاهزاده محمد معظم مخاطب بشاه عالم از دیر باز رایحه
کار شکنی و بدخواهی سرکار والا در پیشگاه خلافت استشمام
شده بود و درینولا خان فیروز جنگ نوشتههای او را با ابوالحسن
هیدرآبادی در مورچال گامکنده بدست آورده از نظر گذرانید
و آن مظنون چون مجرم گردید ناچار شاهزاده را با دو پسر
کلانش که همراه بودند بزدان قادیب برنشانند - و اهتمام

خان را باضافه پانصدي بمنصب هزار و پانصدي و خطاب سردار خان برنواخته بيتافداري شاهزاده مامور کردند *

گویند بعد از چند روز بسردار خان حکم شد بشاهزاده پیام رساند - که اعتراف تقصیر خود نموده استغفار نماید - تا از سر گناهش در گذریم - شاهزاده جواب داد که من بجذاب آهي و در خدمت پدر سراپا تقصیرم - اما بظاهر امری که موجب استغفار باشد از من سر نزده - عذاب بر عتاب افزون - و در مراتب قید تشدد رفعت - و تا شش ماه از سرتراشي و ناخن چيني ممنوع بودند - ناظر خدمت خان نایب اعلی حضرت نظر بر تقدم خدمت جرأت حرف داشت - درین مقدمه مبالغه از حد برد - و اجازت املاح گرفت - و بعد مدتها (که سورت غضب کم کم می گشت - و مزاج دلخوش شفقت غریزي گردید)^(۲) مرارا ادعای مائوره حواله سردار خان میشد - که بشاهزاده برساند - که باین درد اشتغال داشته باشد - تا مهر آفرین دل مارا متوجه رهائی او گردانند - و او را از زنج مفارقت ما برهاند در ضمن این روزی خان مذکور بعرض رسانید که در گذاشتن اختیار حضرت اسم - فرمودند بایه لیکن از حضرت مالک الملک مارا فرمان فرمای مالک گردانیده - هوجا که از ظالمی بر مظلومی ظالم میزدن امیدوار می باشد که تعظم بما خواهد بود - و بداد

خواهد رسید - برین شخص بنا بر بعضی عوارض دنیایي از دست ما
ظام رفته - و هنوز وقت در نوسیده که خلاص کفم - مفرش
جز بدرگاه دادار نیست - پس امیدوار باید داشت تا از ما
قطع امید نکند - و بخدا نژالد - و اگر بنالد مارا گویزگاه
کجا ست *

بالجمله سردار خان در سال سي و یکم بخدمت داروغگی
فیایخانه از تغییر معتمد خان سرعزت برافراخت - و چون در سال
سي و سیوم از موضع بدری بقطب آباد کلکله نزول اجلال
پادشاهی شد سردار خان بقوجدارئی دوازده کوزهی گرد لشکر
ظفر پیکر مقرر گشت - در سال سي و پنجم سنه (۱۱۰۳)
یکهزار و یکصد و سه هجری جهان گذران را وداع نمود - در
خیرخواهی ولی نعمت و خدمت خاق باطن او با ظاهر
موافقت داشت - خالی از درد طلب و محبت فقرا نبود - پسرش
حمید الدین خان که در بلندنامی از پدر و جد گذرانیده - چنانچه
احوالش آئینه دار این مدعا ست - اولاد دیگر هم داشت *

* سیادت خان سید اوغلان *

اوغل بتورکی بمعنی پسر - و اوغلان جمع است - در سلطنت
بخارا خطاب جماعه ایست که بهیادت و شرافت ممتاز و
بمشستن حضور والی آنجا اختصاص دارند - نام برده اوستاد زاده
خان فیروز جنگ بهادر است - باستصواب بهادر مذکور بدولت

روشناسی خادمگان و منصب درخور کامیاب گشته - سال
بیست و هفتم جلوس خلد مکان بتعلیم محمد کام بخش چهارم
امتیاز برافروخت - و غایبانه بهادر مذکور واسطه گذرانیدن
عرائض او بوده قرب حاضر باشی حاصل نمود - و چون بهادر
مذکور باره فلعه واهیری را آتش زده بقتل کفار و قاراج مال
و متاع آنها پرداخت سال بیست و هشتم او در جلدوی
رسانیدن این مؤده بعزایت فیل و پستار بخطاب سیادت خان
سرمایه امتیاز اندوخت - سال بیست و نهم از تغیر لطف الله
خان بتفویض خدمت دادرگگی عرض مکرر درجه خصوصیت
پیمود - از راه عزایت درات سنگ یشم بار مرحمت شد
پستار اگرچه از خدمت مذکور عزل پذیرفت اما بدادرگگی
دیوان خاص می پرداخت - سال چهل و یکم مطابق سنه
(۱۱۰۸) هزار و یکصد و هشت هجری بحرض وبا (که در
لشکر پادشاهی جایگیر و جهانگیر شده بود) بعالم عقبی
خرامید - پسرش بخطاب پدر مخاطب گردیده سال چهل
و سیوم بدادرگگی عرض مکرر افزایش قدر یافت - سال چهل
و هفتم از امل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی هفتصد سوار
رایت بلذ پایگی افراشته مکرر بمحورکردگی فوج به تنبیه غنیم
شذافت - و در همان ایام بحسب نیرنگی تقدیر از نور بیذائی

(باب السنين) [۴۹۶] (مآثر الامرا)

هر دو چشم او عاقل گردید - ازین جهت از دولت حضور پادشاهی محرومی اندوخت - و در صوبه داری امیرالامرا حسین علی خان بقلعه داری احمدنگر مضاف صوبه خجسته بنیان گوشه انرا گزید *

چون نظامت دکن به نظام الملک آصف جاه متعلق شد از پس که بیش از بیش قدر دان او بود استقلال خدمت مذکور یافت - پس از فوت او پسرش محمد میر خان بخطاب ارثی و قلعه داری مذکور پیرایه اعتبار پوشید - چندی بخشیگری سواران سایر سرکار نوین مذکور سرانجام می کرد پس از او پسرش سید حمید خان خطاب سیادت خان یافته به نیابت یزنه خود سید لشکر خان بنظم برار مقرر شد - و چندی قلعه داری بیدر داشت - آخرها بخطاب حمید الدوله اختصاص گرفت - و مطابق سنه (۱۱۸۴) یکهزار و یکصد و هشتاد و چهارم هجری از دار فزا رحلت نمود - پسرش در حالت تحریر بخطاب نامور جنگ بهادر سرفراز و بریخته گوئی مائل است برادران و اعمام سیادت خان سید حمید جمعی کثیر بودند هیچ یک ترقی نکرده *

* سیدی یاقوت خان حبشی *

در عهد فردوس آشیانی چون کوکن نظام شاهي مسخر اولیای دولت گردید در عرض محاللات نوتسخیر تعلقه والی

بیجاپور بار مرحمت شده فتح خان نام افغانی از جانب والی
مذکور بحکومت آنجا نامزد گردیده قلعه^(۲) دنداراجپوری را (که
نصف در خشکی و نصف در دریا واقع است) مسکن خود قرار
داده بود - در عهد خلد مکان پس از آن [که سیوا بهونسا به بیجاپوریان را
ضعیف دیده دست تهر دراز گردانیده ابتدا قلعه^(۲) راج گده را
ماری خون ساخته یستر قلعه^(۲) راهیری گده را (که بفاصله بیست
کره از دنداراجپوری است) استحکام داده در آنجا سکونت گرفت
و سعی تک و در قلاع دیگر را که در آن نواح بود بدست آورد [
فتح خان مرعوب از گشته دنداراجپوری را گذاشت - و پناه
بقلعه^(۲) جزیره (که اندرون آب بفاصله کروهی است) برده در فکر آن
شد که امان گرفته بسپارد - و جان بسلامت برد - سیدی سنبل^(۳)
و سیدی یاقوت و سیدی خیر (که هر سه غلام افغان مذکور
بودند) برین اراده مطلع گشته افغان مزبور را گرفته زنجیر در
پای او کردند - و حقیقت حال بوالی بیجاپور و خانجهان بهادر
صوبه دار دکن نیز نوشتند - بهادر مذکور جواب عنایت آمیز
با خلعت و پنجهزار روپیه نقد فرستاده تجویز منصب چهارمده
در صد سوار برای اولین و سه صد سوار بجهت دومین
و دویست سوار بزام سیومین مقرر نمود - و جاگیر سیر حاصل
متصل بندر سورت تذخواه کرد - آنها مستظهر گشته کمر همت

(۲) در [بعضی نسخه] دنداراجپوری (۳) نسخه [ب ج] سنبل .

بر دفع سیوا بستند - سیدی سنبل بدایه نهصدی رسیده در گذشت - و سیدی یاقوت که قائم مقام او بود در فراهم آوردن کشتیها تردد بکار برده همهت برکشایش دندا راچپوری گماشت و شب ایام هولی (که هنوز تاراج زده خواب غفلت بودند) از یک طرف نام برده و از جانب دیگر سیدی خیریت رسیده بمدد کمد از دیوار بقلعه در آمدند - درین اثنا باروت خانه قلعه برسیدن آتش با سردار حصار پرید - و چون دران ایام فوج سیوا برای قناعت اماکن دزد دست زفته بود و طاقت کمک نداشت قلاع قریب المسافت را نیز مستخلص گردانید - و پس از رسیدن عرضداشت از متضمن این ماجرا بسطان محمد معظم مرید دار دکن نامبرده و سیدی خیریت باضافه منصب و خطاب خانگی سر بلندی اندوختند - و چون سال سی و نهم سیدی خیریت خان فوت نمود اموال او بنام برده بخشیده ادای طلب سپاه متوفی بر ذمه اش مقرر گردید - سال چهل و هفتم مطابق سنه (۱۱۱۴) هزار و یکصد و چهارده هجری ودیعت حیات سپرد - و سیدی عزیز نامی را (که قائم مقام خود ساخته بود) بنا برین (که این قوم دران نواح بعملداری نامی برآورده در اجرای راه جهازهای بیت الله بودن اینها انرب بصواب بود) ببهالی تعلقه مذکور و عطای خطاب سیدی یاقوت خان چهارم عزت بر افروخت - در حالت تحریر هم

بقیه این قوم در دنداراجپوری تصرف دارند - و با مرهقه
یکم دار و مریز بسر می برند *

بالجمله خان مذکور با جوهر شجاعت آبادان کلای و رعیت پروری
آمیخته و در امور تدبیر رای درست داشت - از صبح تا یکپاس
شب گذشته مسلم بدیوانخانه می نشست - پس ازان درون
محل سرا رفته یکپاس دیگر بهمان وتیره می گذرانید - پستر
کمر را کرده بضروریات می پرداخت - اواخر ایام سلطنت
پادشاه ادرا طلب حضور نمود - چون سابق سیدی خیریت
خان بدربار پادشاهی شتافته خود را پیش شکل و شان مردم
آنجا هیچ نیافته کار او از خجالت بتمارض کشید و بهعی
سیدی یاقوت خان از آنجا برآمده بود نامبرده اندیشه منذ
گشته آخر بقبول پیشکش و مهم سازی خود را ازین تکلیف
و رها نید *

* سرفراز خان مید لطیف *

ابتدا ساهله نوکرچی بیجاپوریان داشت - سال بیستم جلوس
خلد مکان باستصواب دلیر خان داوزی آمده پایند نوکرچی
پادشاهی شد - و رفته رفته بمنصب عمده و خطاب سرفراز خان
ترقی نمود - سال بیست و هفتم همراهِ محمد اعظم شاه بمحاصره
بیجاپور تعین گشت - و پس از وقوع فتح بعطای فیل در ادج
عزت بر آمد - پستر در زکاب محمد کام بخش [که جانب سکر

و از اینجا بکومک ذوالفقار خان (که قلعه چنچپی را محاصره داشت) نامزد شده بود [دستوری یافته پس ازان بقلعه داری (۲) و فوجداری نصرت آباد سکر مامور گردید - سال چهارم از اینجا معزول شده سال چهل و سیوم با محمد بیدار بخت بتکامشی (۳) رانا بهونسله ترخیص پذیرفته تردبات شایسته بظهور رسانید پستربنابر تقصیر از منصب برطرف شده سال چهل و هفتم حسب التماس محمد کام بخش ببحالی منصب ششزاری پنج هزار سوار آب رفته بجو آورد - و پس از آنکه در تعاقب (۴) بیدنایک حسن مجرا از بظهور رسید سال پنجاهم در جلدوی آن از اصل و اضافه بمنصب شش هزار شش هزار سوار رایت بلند رتبهگی افراشت - پس از انتقال خلد مکان بر سر موضعه تاخته بزخم تنگ رخت هستی بر بست - پسرش سرفراز خان سید امین است - که در عمل نظام الملک آصف جاه حارس حیدرآباد شده در مستعد پوره واقعه بیرون بلده مذکور مکانه ساخته - پس از فوت او زاده پسرش جاگیرقلیلے از ارث یافته بود - در حالت تحریر او نیز با در دامن فدا کشید *

* سید حسین خان بارهه *

از والا شاهیان بهادر شاهي سمت - چون سمت و کشاد امور

(۲) نسخه [ج] نصرت آباد مامور گردید (۳) در [اکثر نسخه] رانا

(۴) نسخه [ج] - رانا نایک - یا پند نایک باشد *

سلطنت بقبضه افتدار خلد منزل در آمد و میان راجه جیسنگهه
 سوائی و بجیسنگهه برادرش (که در کابل از همراهیان شاهي
 بودند) نزاع برخاست پادشاه (که بخاطر داشت هریک مجبور
 بود) رفع نزاع دران اندیشید که آنبیر را در سرکار پادشاهی ضبط
 نموده خان مزبور را بغوجدارئی آنجا تعیین ساخت - درین ضمن
 خلد منزل بعزیمت مقابله محمد کام بخش لوائی توجه جانب
 دکن بر افراشت - و راجه جیسنگهه و مهاراجه اجیت سنگهه
 بے اجازت خسروانی از لشکر ظفر اثر برخاسته راه وطن پیش
 گرفتند - و پس از وصول بارطان باجتماع جمعیت پرداخته اکثر
 تهانه داران پادشاهی را برداشتند - بمشاهده این مقدمه سید
 حسین خان گردآدری فوج قدیم و جدید نموده با سه پسر او
 ابوسعید خان و غیرت خان و حسن خان و یزنه او مهابت خان
 و دو همشیره زاده محمد زمان خان و سید مسعود خان در آنبیر
 مستعد پیکار شد (۲) - اما از بسکه راجپوتیه مثل مور و ملخ از
 هر چهار طرف جوشیده هنگامه برپا ساختند نوکران جدید
 سید حسین خان هوش باخته راه گریز سپردند - ناچار خان
 مزبور با جمعیت قلیل از آنبیر برآمده بمقابله درگا داس
 رائه ور در میدان کاله دهره پرداخت - راجپوتیه مغلوب شده طریق
 فرار پیمودند - اما بهیر خان مزبور بغارت رفت - و یک پسر

(که بنگاههایی بهیتر بود) بدرجهٔ شهادت پیوست - خان مزبور صبح ناچار با کمال بی سوانحی بذاراول رسیده باز جمعیت فراهم آورده متصل قصبهٔ سانبه‌ر با ^(۲) راجه جیسنگهه باز مقابله (ردان اگرچه ابتدا خان مزبور غالب گشته لیکن ناگاه در سه هزار بندوقچی (که زیر پشتهٔ ریگ کمین داشتند) برآمده برق اندازی نمودند - و بر خان مزبور (که جمعیت قلیل همراه وی ماند و بیشتر زخمی بودند) ریخته گرد گرفته سرداران را مقتول ساختند - و محمد زمان خان و سید مسعود خان همشیره زادهایش که دستگیر شدند اولین را کشته دومین را (که مرحلهٔ عمرش از شانزده سالگی نگذشته بود) نزد راجه آوردند - راجه برای زخم بندگی او تاکید نمود - و سید حسین خان را با گنج شهیدان مدفون ساخت - این واقعه در سال درم جلوس خلد منزل مطابق سنه (۱۱۳۰) هزار و یکصد و بیست و هجری بوقوع آمد - گویند بر سر مرقده خان مزبور بالای کنار قلاب سانبه‌ر باغی و عمارتی در کمال صفا و موزونی راجه احوادث نموده - از منصب خان مزبور هیچ اطلاعی دست نداده *

* مهید رستم خان دکنی *

بهر شریزه خان سید الیاس است - وطن نیاکانش بخارا است یکی از آنها بهندوستان وارد گشته چند سال در نواحی اجمیر

جا گرفت - و بصحبت سکنه آنجا بمذهب مهديان برآمد
 سيد الياس بدکن شتافته نوکري حکام بيجاپور اختيار نموده
 بخطاب شروزه خان نامور گشت - و برتبه سرداري فائز شده
 سال نهم جلوس خلد مکان بر دست نوکران پادشاهي (که
 بسرداري ميرزا راجه جيسنگه جهت تاديپ عادل خان و تخریب
 ملک او تعيين گردیده بارها زد و خورد بميان آمد) بقتل رسيد
 نام برده بجای پدر بسرداري فوج و خطاب شروزه خان کامياب
 گشته نامے به بلندرتبگي برآورد - و چون استقلال و ضبط
 و ربط در کارهای بيجاپوريان نموده بود مدتها بکامراني بسربرد
 و سال سيم چون بيجاپور مسخر گردید و سکندر عادل خان
 دولت بار اندوخت از نيز تارک عقيدت بر آستان ارادت
 گذاشت - و بعطای خلعت و شمشير و خنجر مرمع با علاقه
 مواريذ و اسب با ساز طلا و فيل با ساز نقره و منصب
 شش هزاري شش هزار سوار و خطاب رستم خان چهره امتياز
 برافروخت - و رفته رفته بمنصب هفت هزاري هفت هزار
 سوار درجه ارتقا پيمود - پس ازان با خان فيروز جنگ تعيذات
 شده بتسخير قاعه ابراهيم گذهه مضاف حيدرآباد (که دريولا
 بآهنکده معروف است) دستوري پذيرفت - پستتر بحضور رسیده
 روز يوزش بر گلکنده چهره فدريت را بگلگونه زخم بياراست
 پس ازان جهت حفاظت بگشت و سير اطراف ستاره مامور

گشت - سال سي و سيوم فساد پژوهان آن ضلع برور ريختند
 آريزش تا ديرے ماند - آخر مغلوب گردیده با عيال و اطفال
 باسيروي رفت - و مبلغ کلي داده مخلصي يافت - پس ازان
 همراه فيروز جنگ تعين گشته به نيابت او صوبه دارى برور
 سرانجام مي کرد - سال چهل و ششم مرهتھا برور هجوم نموده
 بگير آنها درآمد - سال چهل و هشتم رھائي پذيرفته نزد خان
 فيروز جنگ رسیده هزارى هزار سوار از منصب آر کم شده سال
 چهل و نهم ببحالي کمي آب رفته بجزو آورد - ادائى عھد
 خلد منزل بخبردارى دکن مامور شد - پس از چندے ديده
 از تماشاى نيستى سرا فرو بست - بالا پور و محالات ديگر از برور
 در قبول داشت - پسرانش سيد غالب خان که پيش از پدر بذکورى
 پادشاهي امتياز يافته - در جنگ آصف جاہ همراه عالم علي
 خان مطابق سنه (۱۱۳۲) هزار و يكصد و سي و دو هجري
 بقتل رسيد - و سيد فتاح خان و سيد الياس خان و سيد عثمان
 خان - اعقاب هريکے باقي ست - و بجاگير دارى محال ارث از صوبه
 برور سرفرازند *

* معدالہ خان *

عرف هدايت الہ خان خلف دوم و ارشد اولاد عذابت الہ
 خان مشهور است - پسرے (که بحضور پدر در همه چيز ازوى

گذرانیده باشد) از بود - از بدو شعور امارات افزایش درامت و اثر
ترویج شوکت از ناصیه روزگارش ظاهر و باهر بود - در سال
چهل و یکم عالمگیری از تغیر والد خویش (که در دیوانی تن
دم استقلال و اقتدار میزد) بخدمت خانسامانی نواب قدسیه
زیب انسا بیگم سرمایه افتخار افزودخت - و بذریعۀ التفات
آن عقیقۀ گرامی نژاد بخطاب خانجی سرفرازی یافته صبیح
محمد افضل پسر فیض الله خان کوکه را بعقد ازدواجش
در آوردند - و در عهد خلد منزل چون خانسامانی پدرش تنونص
بافت دیوانی خالصه و تن (که والد او از عهد خلد مکان
بهم جمع داشت) بدر تعلق گرفت - و چون عذایت الله
خان بصاحب موبگی کشمیر رخصت یافت نیابت خانسامانی
نیز بآن کار دان کارشناس بازگردید - و چون مستوفی قضا خط
رفتن برروز نامهچۀ حیات دستور معظم خانخانان منعم خان کشید
در تعیین دیوان اعلیٰ بسبب ایستادگی ذوالفقار خان امیرالامرا
اهمال و امهال رفت - ناچار قرار یافت که خان مشارالیه
مهمات ملکی و مالی بآگاهی و دیده‌ریخی پادشاهزاده عظیم الشان
بهادر دومین پور سلطنت سربراه نماید - بعطای درات مرمع
و مرحمت پالکی چهاردار تحصیل اعزاز نمود *

(۲) در [چند نسخه] بر متن (۳) در [بعضی نسخه] نسبت ایستادگی

(۴) نسخه [ا ب] بآگاهی ورزید پادشاهزاده *

چون از همت رسا و عطای عام و حلم رافی و رحم شامل
 (که فطری پادشاه وقت بود) حرف لا و کلمه منع بر زبان
 خلافت بیان نمی گذشت و امتیاز مناصب و اعتبار خطابها
 از میان رفته بود او را بکمال عاطفت بمذنب و امی
 هفت هزار و خطاب عمده سعدالله خانی اختصاص بخشیدند
 و پایه عزتش را از حقیق خاک بارج افلاک رسانیدند - و داروغی
 داک و سوانح (که یکی از خدمات عمده حضور است)
 نیز نامزد او بود - عالم بکام او گردید - نصف سلطنت
 بل تمام آن بقبضه اختیار او درآمد - و چون نوبت سلطنت
 بجهاندار شاه رسید بدستاورز سابقه اخلاص و پیشین درستی
 خانجهان کوکلتاش دست حمایت خویش را سپر وقایع احوال او
 ساخت - و بمیامن دستگیری آن امیر وفا تختهیر سهام بداندیشی
 ذوالفقار خان امیرالامرا کارگر نیفتاد - با آنکه وزیر اعظم
 هندوستان شده آرازه صولت و شوکتش از فلک هشتم هم
 گذشته بود بحال دیوانی خالصه و تن هم (که پیش دستی
 وزارت است) تغیر راه نیافت - و بدستور سابق در همه کارها
 دست در کار داشت - قضا را دغلباز فلک بازی گویان میر
 و وزیر را از بازی خانه حکمرانی دزد آسا بمحکمه سیاست کشید
 و خصل سلطنت و شغل وزارت را بحریفان دیگر ارزانی داشت

بسیارے از مقامران بمطابق روزگار مهره جان در باخته شهرات
 کشت مہمات گشتند - خان مذکور را ہم بعد از ورود موکب
 فرخ سیری ہدار خلافت شاہجہان آباد در کچہری خانسامانی
 مقید نمودند - و پس از چند روز برطبق رقعہ نواب زیب الغسا
 بیگم (کہ دران وقت پادشاہ بیگم مخاطب بود) حکم استخلاص
 شد - اہل و عیالش سامان جمعیت از سر گرفتند - و منتہیان او
 شادی و خرمی اندرختند - ناگاہ آن شب (کہ بزعم او آبستن
 ہزار امید بود) جانگزا حادثہ دیگر زاد - چند مغول (کہ
 بتسمہ کشی شہرت یافتہ بودند) رسیدہ بابلاغ حکم قتل
 ہوش از سرش ربودند - و آن بیگناہ را با ہدایت کیش خان
 جدید الاسلام و سیدی قاسم کوتوال دہلی برسم اختناق
 از ہم گذرانیدند *

وجہ (کہ موجب قتل او تواند شد) بتبوت نہ ہیوست
 جوتہ برانند کہ چون حکم رہائی او شرف نفاذ یافت سادات
 اشارہ کردند کہ او را از پا در آرند - و برخہ گویند کہ ارباب عذاب
 (کہ در استیصال او سعی داشتند) از جانب بیگم صاحب
 رقعہ مجعول (کہ در افذا و اعدام او یاد افتد) از نظر پادشاہی
 گذرانیدہ بسیاست اقدام نمودند - و مقوی این روایت است
 کہ بیگم صاحب هنگام ملاقات محمد فرخ سیر شکوہ بیجا کشتن او
 (کہ ابا عذجد از متوسلان بیگم بود) بمیان آورد - پادشاہ ذکر

دفعه بر زبان گذرانید - بیکم انکار محض کرد - پادشاه متذنبه
گشته قرین افسوس گردید - در دیانت و کاردانی مثل پدر بزرگوار
خوبش شهره آفاق بود - و سخت گیرها کمتر داشت •

* سید نجم الدین علی خان بارهه *

پور عبد الله خان سید میان اسمت - بجالات و مردانگی
(که شیوه سنیّه خاندان او بود) اتماف داشت - چون برادرانش
قطب الملک و امیرالامرا بهمراهی محمد فوخ سیر پادشاه
مصدر ترددات شده باعلی مراتب موافقی گردیدند از نیز
باضافه منصب چهره عزت برافروخت - پس ازان (که زمانه
فیرنگ کار خاقان مذکور را بورطه ناکسی انداخت و قطب الملک
برکاب سلطان رفیع الدوله بعزیمت تذبیه راجه جیسنکمه از
دارالخلافه برآمد) صوبه دارمی آنجا بخان مذکور باز گردید
سال دوم جلوس فردرس آرامگاه [که امیرالامرا بقتل رسید
و قطب الملک (که بصوب دارالخلافه رخصت شده هنوز بدانجا
نوسیده بود که از خبر کشته شدن برادر متودن خاطر گشت)
کسان خود را برای آردن توره بدارالخلافه فرستاد] بخان
مذکور برای نگاهداشت مرقوم ساخت - خان مذکور باستماع
این خبر جامه بے طاقتی را بر بالای میز دریده ابتدا جمعی از
سوار و پیاده همراه کوتوال داده بهحاصره حویلی اعتمان الدوله
محمد امین خان تعیین کرد - آخر باوشتن قطب الملک دست

ازان باز کشيد . گویند در نگاهداشت سپاه قسمی صلاى عام داده بود که يابوى خرد و اسپ کهنه انگ گوش بگوش اسبان قازي بدرجۀ قبول پيوست *

(دز جنگ) که سر مثلی هرازي بدر تعلق داشت (بے باکانه قدم جرأت پيش گذاشته زن و خوردن عجيب و رستخيز غريب بميان آمد . در گرمی بازار آديز و ستيز زخمهای کاري برداشت و یک چشم از آن رسيدن آسیب آن از کار رفته دستگير گردیده بزندانخانه انتقام نظر بزد شد . صبیۀ نه ده سالۀ او را (که کسانش درین غوغای قیامت نظير از محل برآورده بخانۀ مغنيۀ ميراثي پنهان کرده بودند) گرفته بحضور پادشاه آوردند مردم محالات پادشاهي خواستند که بعقد آن خسرو درآرند آخر بمعجز و الحاج قطب الملک (که گاهی بر سادات بارهه اين ماجرا نگذشته) موقوف نمود . صبیۀ مذکور بخانۀ خان مزبور رسيد . سال هفتم بشفاعت مبارز الملک سر بلدن (۲) خان از محبس رهائي يافته بحراست اجمير سر بلندي يافت چون سر بلدن خان صوبه دار گجرات با همۀ آبان رسیده بذابو هنگام مرهقه (که تا فداى بلده مي تاخت) سد ابواب شهر نموده محصورانه مي گذرانيد خان مزبور حسب الحکم خسرواني بکمک از شداخته با غنيم الليم طريق مبارزت پيمون - و سرچنگ

قرار واقعی داد - پیستر بتعلقه خود معارفت نموده پس از چندس
 بحکومت گوالیار نامزد شد - و در بند و بخت امور متعلقه
 کوشیده باستقلال سرانجام می داد - تا آنکه روز موعود بوادی
 عدم منزل گزید - گویند چون یک چشم او ضائع شده بود از باور
 بدستور پورده دیده ساخته درون هر دو پلک میگذاشت - در نگاه
 ناظرین سالم مینمود *

* متمر سال بندیله *

(۲)
 پسر جنیت بندیله است - که پس از کشته شدن ججهار
 سنگه و متعلق گردیدن تعلقه او به سرکار پادشاهی دران سرزمین
 بنیاد نساد برپا ساخته بتاخت و تاراج آن ملک می پرداخت
 سال یازدهم فردرس آشیانی عبد الله خان فیروز جنگ بهالش او
 تعین شد - و آخر همان سال راجه بهار سنگه بندیله بدین کار
 مامور شد - چون جنیت بندیله مدتها بنوکری بر سنگه دیور ججهار
 سنگه به سر برده بود از رسیدن راجه مسطور خیال تهر از سر
 بدر ساخته چندس ملازم او شد - پس ازان در سرکار سلطان
 دارا شکوه توسل جسته اختیار بندگی نمود - در ایامی (که
 خلد مکان مطابق سنه (۱۰۶۸) هزار و شصت و هشت هجری
 از دکن عزیمت هندوستان نمود او پس از جنگ مهاراجه
 جسونک سنگه باستصواب سبکداری بندیله بملازمت عالمگیری

پیوسته به منصب عمده سرفراز شد - و در هنگامه (که معاودت پادشاهی از ملتان بعزم مقابله سلطان شجاع صورت گرفت) تعینات خلیل الله خان صوبه دار لاهور گشت - چون مزاجش سراپا یافته مجبول بود از آنجا گریخته بوطن رسیده غبار راهزنی برداشتن - از آنجا (که پادشاه را وقائع عظیمه مثل مقابله شجاع و قادیب مهاراجه و مصاف داراشکوه در پیش بود)
 اغماض عین نموده اوان عزیمت باجمیر سبهمون بجدیده با اتفاق راجه های دیگر به تنبیه از دستوری پذیرفت - و بعد فراغ از کار شرکای سلطنت سال چهارم راجه دیبی سنگه باستیصال از مرخص گشت - نام برده مرعوب شده هر روز جائی مختلفی میشد - راجه سحان سنگه (که خود در کمیان بنگاله منتظم بود) به تجسس حالش پرداخته آگهی یافتند که در موضع سهره موطن راجه اندرمن دهندیره پنهان شده - بذا بران بطلب او شتافتند - مردم آنجا خائف گردیده سر آن اجل رسیده از تن برداشته در پیشگاه خسروی فرستادند - پس ازو ستر سال (که منصب قلیل داشت) برخاسته پیش سیوا به واسطه رفت - او رخصت معاودت بوطن داد - پستر بوطن رسیده برزیه ارثی سر هنگامه پردازي برداشت - لهذا سال بیست و دوم راجه جسونت سنگه بجدیده ب تنبیه او شتافت - پس ازان بنوکوی

پادشاهی رو آورده سال چهل و چهارم بقلعه داری اعظم تارا
عرف ستارا رایت کامیابی برافراخت - و سال چهل و هشتم
باز برخاسته بوطن رفت - سال چهل و نهم باستصواب
فیروز جنگ عفو تقصیر او بعمل آمده بمنصب چهار هزار
سر عزت برافراخت - و پس از ارتحال خلد مکان در تعلقه خود
فرکش نمود - هر چند در عهد خلد منزل فرامین طاب صادر شد
نیامد - مگر بعد مراجعت خلد منزل از دکن لشکر پادشاهی
رسیده تعینات مهم گرو (که سرگروه قوم سکهان بود) گردیده
و در عهد فردوس آرامگاه (که محمد خان بنگش فوجی بر سر او
برده جبرا و قهرا باستخلاص بعضی محالات پادشاهی پرداخت
و جمعیت انزود را برطرف نمود) نامبرده با فوج مرهته
که در مالوه بود ساخته بکمک آنها بر سر خان مذکور
شتافته در گدھی محصور نمود - و بعد چهار ماه چون مرهته
بذابر شروع وبا برخاسته رفت خود تا سه ماه دیگر در لوازم
محاصره کوشید - آخر پای مصالحه در میان آمد - گویند
کثیر الاولاد بود - یکی از پسرانش کنور خان چند است - که
همراه نظام الملک آصفجاه در دکن بود - و برگذشت شیرپور صوبه
برار در تیول داشت *

* سعادت الله خان *

از قوم نوايت بود - در عهد خاد مكن باستصواب ذوالفقار خان بمتصدیگری ضلع كرناتك حيدر آباد مامور شده باستقلال بكارهای آنجا مي پرداخت - و بحسن عمل با خرد و بزرگ آنجا سلوك نموده نامی ببرزگی بر آورد - و چون پس از كشته شدن مبارز خان نظام الملك آصفجاه عزیمت آن ضلع نمود او بمقتضای دوربینی باستقبال پرداخته زوهای موجود گذرانید - و قرین عزت و اعتبار رخصت تعلقه یافت - و مدتها دران مرز و بوم به نیکنامی داد و دهش بسر برده مطابق سنه (۱۱۴۵) هزار و یکصد و چهل و پنج هجری جهان گذران را گذاشت - پس از دوست علي خان برادرزاده اش بحکومت آنجا سرفراز شد - چون مرهته دران ضلع هنگامه برپا کرد او بمقابله پرداخته باتفاق پهرش صفدر علي خان مقتول گردید حمید درسمت خان عرف چندا صاحب داماد سعادت الله خان است که در قلعه ترحناپلي مي بود - رگهر بهونسله بههامره پرداخته قلعه را محضر و ادرا دستگیر ساخت - مدتی محبوس ماند - آخر زرها داده مخلصي حاصل نمود - و در ضلع بیجاپور شتافته زميندار آن نواح توسل جست *

درین ضمن (که فیما بین نامر جنگ شهید و مظفر جنگ ناخوشیها

(۲) نسخه [ب] علي دوست خان (۳) در [بعضی نسخه] ذواب چندا صاحب

بر روی (روز افتاد) او رفیق مظفر جنگ گردیده عزیمت ارکات را
 در نظر از باغ سبز نموده بدان صوب برد - و پس از کشته شدن
 انورالدین خان فوجدار ارکات سمت چنچادر^(۲) راه بری کرده
 پس از محاصره گارے نساخته همراه او برگردید - و در عین جنگ
 باتفاق مردم فراسیس از مظفر جنگ جدا شده به بندر بهاچوری
 شتافت - و چون بعد شهادت ناصر جنگ مظفر جنگ بدرجه^(۳)
 حکومت رسید او بفوجدارچی ارکات سرمایه استقلال اندوخت
 و باندک فرصتی محمد علی خان عرف انورالدین خان فوج
 کلاه پوشان انگریز را بر سر او برد - مومی الیه دستگیر گشته
 پیمانه سمات چشیده - دو پسر داشت - یکی زین الدین خان^(۴)
 که مرد غیور مزاج گرفته بود - شعر میگفت - و بادل تخلص
 می کرد - از سمت *

* درد من شرمندۀ فیض طبیبان نیست نیست *

* بخیه زخم منست از جوهر شمشیرها *

در جنگ بمردانگی جان در باخت - در مین علی رضا خان که بقید
 حیات است •

* سیفی الدوله عبدالصمد خان بهادر دلیر جنگ *

خواجه زاده امراری ست - عمش خواجه زکریا دو صبیحه

(۲) نسخه [ب] چنچادر (۳) در [بعضی نسخه] فوت (۴) نسخه [ب ج]

زین الدین خان •

داشت - یکی با او منصوب بود - و یکی در خانۀ اعتماد الدوله محمد امین خان بهادر - نامبرده در عهد عالمگیری وارد هندوستان شده ابتدا بمنصب چهار صدی سرفراز گردید - و در عهد خلد مغزل به هفتصدی ترقی نمود - و در جنگ هر چهار پادشاهزاده (که پسران خلد مغزل باشند) با ذوالفقار خان توسل جمعه در کشتن سلطان جهان شاه کرده بلیغ بطهور آورد - و در جلدوی آن بمنصب عمده سربلندی اندوخت - و در عهد سلطان محمد فرخ سیر بمنصب پنج هزاری پنج هزار سوار و خطاب دلیر جنگ و تقرر صوبه دارای لاهور نوای افتخار بر افراشت و برای انصرام مهم قوم گرد (که از وقت خلد مغزل دران نواح انواع فساد و ظلم بر مسلمین و هندو آندیار برپا نموده بود و دران وقت خانخانان منعم خان با هی هزار سوار جهت تنبیه او تعیین یافته در لوهگدهه ادرا محاصره نمودند - و پادشاه خود هم متوجه آن سمت شد - و او از قلعه بدررفت - پس ازان محمد امین خان با فوج کثیر در پی او مقرر گشت اما کارے نداشت) فرمان رفت *

(۲)

کیفیت قوم مذکور اینست که سابقا نانک رام فقیر دران ملک شهرت بهم رسانید - و مردم بسیار خصوص کهنیهای پنجاب را بدام عقیدت درآورد - و معتقدین دی را سکه نامزد

و جمعیت معتدبه فراهم آمده شیوه طغیان اختیار نموده دست
تالان بردیهای و پرگذاشت قرب جوار کشادند - از شهر تا قریب
لاهور هرکرا می یافتند دست خوش تاراج می ساختند - بعضی
از فوجداران آن حدرد محال را گذاشته بحضور رسیدند
و برخی که توقف ورزیدند جان و مال در باختند - در حالت
تحریر هم موبه لاهور و پارک از موبه ملتان در تصرف این
گروه است - و افواج شاه درانی (که تا کابل در تصرف است)
از بس که پیش ازین یک دو بار از دست اینها عاجز شده اند
از عزیمت این سمت پا کشیدند *

بالجمله دلیر جنگ درین مهم سر رشته دلیری بحسن تدبیر
از دست نداده ابتدا بهیئت مجموعی متصل گذهی (که ممکن
سرگروه آنها بود) رفته فرود آمد - آنها بکرات بیرون آمده
چپقلشهای معصب نمودند - خان مذکور ثبات ورزیده بمحاصره
راه رسد را مسدود ساخت - پس از مدت ممتد چون
کار از نایابی غله بر آنها تنگ شد و بسیاری به بئس القرار
پیوستند پیغام جان بخشی بمیان آورده سرکرد آنها با پسر
کم سال و دیوان خود و بقیه السیف همراهیان بملاقات
نامبرده آمد - او جمعی کثیر را بجان کشته خود ادرا
با چند کس روانه حضور گردانید - و بدین حسن خدمت
از امل و اضافه بمنصب هفت هزار و هفت هزار سوار و خطاب

سیف الدوله چهره عزت برافروخت - روز وصول دارالخلافه بر طبق حکم چند کس را تخته و کلاه ساخته بشهر آوردند و این واقعه در سنه (۱۱۲۷) هزار و یکصد و بیست و هفت هجری رد داد - و سال پنجم جلوس محمد فرخ سیر در عمل صوبه داری او عیسی خان مین (که رفته رفته از پایه زمینداری بنوکری پادشاهی و سرداری رسیده بود - و دم انا ولا غیر میزد) بتفصیاء (که در احوال مومی الیه اندراج یافته) مقتول گشت و چون حسین خان خویشگی تعلقه دار قصور (که از لاهور هیزه کردهی ملتان رویه واقع است) سرتابی بنیاد نهاده خیال نخرت می پخت در عهد سلطنت رفیع الدوله با جمع به پیکار و شتافت - و پس از تلاقق فتنین زد و خورد بسیار (رداده کار او با تمام رسانید - و سال سیوم سلطنت فردوس آرمگاه بحضور رسیده نعمت بار اندوخت - و سال هفتم چون صوبه داری لاهور بزام زکریا خان پسر او (که یزنه اعتماد الدوله قمرالدین خان میشد) مقرر گردید او بنظم صوبه ملتان مامور گشت - سال (۱۱۵۰) هزار و یکصد و پنجاه هجری به نیستی سرا (رد کرد - سردار جری خوش نقش بود - و رعایت خاطر مردم ولایت خود بیش از بیش منظور داشت *

* سیف الدوله سید شریف خان بهادر *

شجاعت جنگ - میر عبدالرحیم نام - دور سید شریف خان

میر عبدالکریم بن میر سید محمد تفوجی سمت - در سادات
 آنجا ملقب بر سولدار - میر سید محمد در وطن خود بتحصیل
 علوم پرداخته پایه^(۲) حاصل نمود - در ایامی (که اعلیٰ حضرت
 در قلعه اکبر آباد بگوشه ناگامی نشست) از آنجا (که مزاجش
 از ابتدا بصحبت اهل علم و ذکر حالات سلف رغبت تمام
 داشت) میر مذکور را از خلد مکان درخواست نمود - و قریب
 هشت سال (که در آنجا بسربرد) نام برده جایس بود - گویند
 روزی پادشاه از گفتگوی او بسیار محظوظ شد - و عاطفت
 بکمال او ظاهر کرد - نام برده بعرض رسانید که مطالبی دارم
 امیدوارم که منظور شوند - بعد استکشاف گفت - مفعج جرائم
 محمد ارزنگ زیم بهادر - پادشاه قبول فرموده بتکلیف او
 شقه متضمن عفو بخلد مکان نوشته داد - ازین جهت^(۳)
 خلد مکان همواره حق میر بر ذمه همی خود می شمرد - سید
 امجد خان و سید شریف خان بهرانش بمنصب شایسته و خدمات
 عمده ترقی کردند - اولین بخطاب خانی امتیاز یافته سال
 سیزدهم عالمگیری بخدمت احتساب لشکر از انتقال قاضی
 محمد حسین اعتبار برگرفت - و رفته رفته بتفویض صدارت
 کل بر صدر مباهات نشسته - و دومین بهید شریف خانی
 معزز شده سال سییم (که در محاصره گلکنده غلای عظیم (داد)

(۲) یا مایه باشد (۳) نسخه [ب] نوشته فرستاد .

بموردگی گنج لشکر معلی تعیین گردید . و بظهور ارزانی
نیکدامی اندوخت - پستور بتحصیل جزیه هر چهار صوبه
دکن (که از سابق تعلق بار داشت) دستوری یافت - اما
شجاعت جنگ او آخر عهد خادمکان امانت جزیه صوبه برار
داشت - پس ازان رشده حاصل کرده در عهد جهاندار شاه
(که نظم بعضی بلاد بچند کس گمناهم تعلق گرفته بود) به نیابت
یک از آنها بصوبه دارچی اکبر آباد سرفرازی اندوخت - و او آخر
عهد فردوس آرامگاه حالت او به تنگی گرائیده رفاقت آصفجاه
گزیده بدکن آمد - و به قبول از صوبه برار و بخشگیری سواران
عز امتیاز اندوخت - و مطابق سنه (۱۱۵۹) هزار و یکصد و پنجاه
و نه هجری به نیابت نظامت صوبه برار الوای بلند رتبگی
برافراشت - و دو سه گدهی مفسدان را که محاصره نمود و بتاخت
و تاراج رسانید عمل او دران صوبه خوب نشست - و پس از
انتقال آصفجاه نامر جنگ لفظ شجاعت جنگ بر القاب او
افزود - و در عمل مظفر جنگ سیف الدوله خطاب یافت
مطابق سنه (۱۱۶۴) یکهزار و یکصد و شصت و چهار هجری
سفر آخرت گزید - مرد خوش ظاهر و خلیق بود - و گفتگوی او
دلچسپ - اوقات بفرائض و سنن معمور داشت - و نغمه و رقص را
در مجلس او راه نه - بشجاعت متصف بود - اما با معاملات

بیگانه - پسرش صدرالدین محمد خان (که بعد پدر بخطاب ارثی سر بلند شده) چندی بقلعه داری دولت آباد می پرداخت - در سنه (۱۱۷۷) هزار و یکصد و هفتاد و هفت هجری جهان را بدرد نمود - سادگی از می ترادید - دو پسر از باقی ست - کلانی بخطاب ارثی نامور - و دومین سید محمد نام دارد - هر دو باقطاع داری برگزیده کوتهل صوبه برار محال ارثی ممتاز - و بذا بر کم حاصلی آن به تنگی می گذرانند •

* سعدالله خان بهادر مظفر جنگ *

پسر متوسل خان بهادر رستم جنگ بن حفظ الله خان پور سعدالله خان شاهجهانی ست - ترجمه سعدالله خان درین نامه براسه نگارش پذیرفته - حفظ الله خان در عهد خلد مکان بنظم صوبه قندهار و فوجدار می سیوستان نامزد بود - سال چهل و سیوم حسب التماس سلطان معزالدین از اصل و اضافه بمنصب دوهزاری هزار سوار و سال چهل و چهارم باضافه پانصدی سرفرازی یافته سال چهل و پنجم جهان گذران را رداع کرد در پسران خان مذکور خالی از جوهری نبود - سه پسر ازو رشد بهم رسانیدند - یکم متوسل خان که خان فیروز جنگ او را پرورش کرده بود - ابتدای سلطنت فردوس آرامگاه چون نظام الملک آصفجه از مالوه عزیمت دکن نمود او بهمراهی اختصاص داشت و در جنگ سید دلار علی خان مصدر گردید - و در مصاف

عالم علی خان نیز طویق جان سپاری سپرده در زخم برداشتم
 و در جلدی آن از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و دو هزار سوار
 و خطاب بهادر و عطای علم و نقاره فرق امتیاز برافراخت - چندی
 نیابت صوبه داری ادرنگ آباد داشت - پس از آن بفوجداری
 بکلان نامور گردید - آخرها بخطاب رستم جنگ مخاطب شده
 بنظام صوبه بیجاپور نامزد گشت - در آنجا درق هستی برگرداند
 دومین حرز الله خان بهادر ببر جنگ - پس از آن (که نظام الملک
 آصفجاه بیایه وزارت رسیده جانب دکن معارفت نمود) همراه
 آمده در جنگ مبارز خان شریک گردد شد - و از اصل و اضافه
 بمنصب سه هزار و دو هزار سوار و خطاب بهادر و عطای علم
 و نقاره کوس خرمی زد - و مدتها بقلعه داری و فوجداری
 ماهور و کرة بعد ادلی بصوبه داری ناندیر سرمایه سرفروزی
 اندرخت - و آخرها بخطاب ببر جنگ و عطای پالکی جهالردار
 امتیاز برگرفت - بنابر عارضه فالج سالها خانه نشین بود
 مطابق سنه (۱۱۶۷) هزار و یک صد و شصت و هفت
 هجری بکشور بقا شتافت - اولاد نداشت - سیومین طالب
 محی الدین خان بهادر - او ابتدا در هندوستان بود - بفوجداری
 جنوب صوبه لاهور (که موطن نیاکانغر بود) می پرداخت - باتفاق
 برادر خود حرز الله خان بهادر برفاقیت نظام الملک آصفجاه
 وارد دکن گردیده پس از کشته شدن مبارز خان بفوجداری سرکار

رایچور و سرکار مدکل صوبه بیجاپور اعزاز پذیرفت - و از آنجا که سپاهی نقش بود در هردو سرکار مذکور بند و بست قرار واقعی نمود - ازین حسن مجرا فوجداری سرکار امتیازگدھے عرف ادربی و نیابت صوبه داری بیجاپور نیز بنام او قرار یافت - مساعی جمیله بکار برده به تنسیق آنصوبه چنانچه باید پرداخت و صاحب ثروت و سامان گردید - در همان زردی بیک اجلش بملک بقا خواند - پسرش حسن محی الدین خان که آخرها مخاطب بخطاب پدر گردید - چنده قلعہ داری مامور داشت فوت نمود - اما مظفرجنگ نام اصلی از هدایت محی الدین والدہ او خیرالنسا بیگم صبیحہ نظام الملک آصفجہ است از سن صبا بکسب آداب و تحصیل علوم پرداخته فامی به نیکوئی برآورد - و پس از چنده بخطاب خانی و رفته رفته از اصل و اضافه بمذنب سه هزار و دو هزار سوار و خطاب بهادر و عطای علم و نقاره بلندآرازه گشت - در ایامی (که پدرش صوبه داری بیجاپور داشت) همراه بود - بعد فوت او باضافہ هزار و افزونی خطاب مظفرجنگ و تفویض نظامت صوبه مذکور بر همگنان تفوق جست - و همواره فوج کشیها کرده زمینداران آنصوبه را (که باصلاح آن ملک پالیکر گویند - و هریک بوفور جمعیت و کثرت سامان و استحکام اماکن سرتمرد میخارید) فرمان بردار ساخته خود صاحب جمعیت و خزانه گردید - و در جلدی آن

بخطاب سعد الله خان نامور گشت - پس ازان (که آصفجاء بدار
بقا خرامید - و حکومت ملک دکن بفامر جنگ شهید تعلق
گرفت) ازانجا (که فیما بین هر دو از سابق صفائے نبود)
افواج ادهام بر خاطر طرفین تاخت - مظفر جنگ بجمع سپاه
پرداخته بجانب کرناٹک حیدر آباد حرکت نمود - و انور الدین
خان فوجدار آنجا در سنه (۱۱۶۲) هزار و یکصد و شصت
و دو هجری بجنگ پیش آمده بقتل رسید - بسنوح این واقعه
نامر جنگ بافوج کثیر و اسباب بسیار بدان الکه شتافته کار
بمقابلہ انجامید - در عین جنگ کلاه پوشان پهلچری (که
کمال استظهارش بآنها بود) واهمه بخاطر راه داده جدائی گزیدند
نامر جنگ (که از سابق حرف استمالات او در میان آورده بود)
درین وقت طلبداشتہ بزایه نظر بندی بر نشاند - ازانجا
(که قلم تقدیر بران رفته بود که او چندے بریاست دکن برسد)
بهادر خان پنی با چند کس دیگر همدستان شده با کلاه پوشان^(۲)
نرد همزبانی باختند - و هنگامیکه آنها شبخون آوردند نامر جنگ
بر دست افغان مذکور شهید گشت - مردمے (که درین قضیه متفق
بودند) مظفر جنگ را از گهقاڑوپ عماری فیل برآورده مبارکبان
گفتند - و او بر چهار بالش حکومت نکیه زد - و چون والدہ
و متعلقات خود را در بندر پهلچری سابق گذاشته بود تا آنجا

رفته فوجم از کلاه پوشان نیز همراه گرفته مراجعت نمود
 و پس از وصول بموضع رایچوتی^(۲) قضیه ناگهانی در داد - یعنی
 مردم بهادر خان پنی (که از تنگ حوملگی پندار خودبینی
 در سرش جا کرده هیچ یک را بخاطر نمی آرد) دو سه چهلگرا
 اسباب کلاه پوشان را کشیده بردند - و کار بمنازعت کشید - نام بوده
 در عین معرکه هفدهم ربیع الاول سنه (۱۱۹۴) هزار و یکصد
 و شصت و چهار هجری بزخم تیر جان بجان آفرین سپرد
 و افغان مذکور نیز بزخم گولی تفنگ پا بزایده عدم نهاد - سعدالله
 خان بصفات جمیله و اخلاق پسندیده اقصاف داشت - سپاهی
 و سپاهی دوست بود - و صاحب همت بلند - بترغیه حال رفقا
 می پرداخت - کلام الهی را در خزانه حافظه فرا گرفته - علما را
 در محبت داشته - و همیشه در مجلس او مذکور کتب بود - پس از
 پسرش محمد سعد الدین^(۳) بخطاب مظفر جنگ و صوبه داری
 بیجاپور سرفرازی یافته اما چپچک امان نداده زود
 آنجهانی شد *

* سادات خان ذوالفقار جنگ *

پسر سادات خان عرف سید حسین خان میر بزرگ
 مرعشی سم - که صبیغه وی در عقد نکاح محمد فرخ سیر بود
 خان مزبور بنا بر این نسبت ترقی کرده ابتدا بخطاب سید

ملاطت خان و بمنصب شایان و خدمت داروغگی توپ خانه
لوائی بلندرتبگی برافراخت - (وزے) که سادات بارهه محمد
فرخ سیر را گرفتند (سادات خان عرف سید حسین خان
با پسران تا چاندنی چوک رفته بزد و خورد پرداخته با یک پسر
بقتل رسید - سه پسر از باقی ماندند - یکم خان مزبور و سیف
خان و سید حسین خان - جایگیر آنها بضبط سادات بارهه درآمد
پس ازان خان مذکور با قطب الملک درساخته در جنگی (که
بتورگی سلطان ابراهیم (روداد) شیوه همراهی داشت *

چون در سنه (۱۱۳۳) هزار و یکصد و سی و سه هجری
عقد فردوس آرامگاه با صبیۀ محمد فرخ سیر (که از بطن گوهرنسا
بیگم خواهر وی بود) بمیان آمد و مجلس جشن بطمطراق
بسیار صورت انعقاد یافت چنانچه اکثر امرا لک لک رویه نیاز
گذرانیدند و بهریک خلعت و جواهر و اضافه مرحمت شد
علاوه آن صبیۀ خان مزبور هم بحباله نکاح فردوس آرامگاه درآمد
بصاحبۀ محل مخاطب گشت - بدین جهت از بعنایت خاص
اختصاص یافته ابتدا بمنصب چهار هزار و تعلقۀ بخشیکرمی
احدیان و پستر ببخشیکرمی چهارم از انتقال حمید الدین
خان عالمگیر شاهي و بمنصب شش هزار و ترقی نمود - و ازانجا
(که از هر دو بیگم فردوس آرامگاه را ارلاد نبود) میرزا احمد
بهادر را (که بعد سلطنت ملقب باحمدشاه گردید) هر دو بیگم

پرویش کردند . پس ازان (که در سنه (۱۱۶۱) هزار و یک صد و شصت و یک هجری خبر آمد آمد شاه درانی غلغله افکن هندوستان شد و پادشاه بنابر عروض مرض استسقا خود نتوانست برآمد) شاهزاده مزبور را باثالیقی سید صلابت خان باتفاق اعتماد الدوله وزیر و صفدر جنگ میر آتش و دیگر سرداران بمقابله درانیان فرستاد - چنانچه جنگ نمایان واقع شد و درانیان از پیش رو برآمده راه ارطان پیش گرفتند - درین ضمن فردوس آرامگاه ارتحال نمود - و احمد شاه بر تخت سلطنت نشست - او بخدمت میر بخشگیری از انتقال نظام الملک آصفجه و منصب هشت هزار و هشت هزار سوار و خطاب سید سادات خان بهادر ذو الفقار جنگ چهره ناموری برافروخت پادشاه در مخاطبات نانا بابا میگفت - ازانجا (که اهل دنیا را بخود غرضی ناخوان بیذی و بکثرت ادغام شکست یکدیگر منظور می باشد) جاوید خان خواجه سرا (که مختار کار سلطنت و بنواب بهادر زیان زن کشته بود) کینه او در دل گرفته همیشه سعایت او پادشاه می رسانید - تا آنکه در سنه (۱۱۶۴) هزار و یکصد و شصت و چهار هجری سه روز در قلعه^(۲) پادشاهی محبوس ماند - اکثر اموال او بضبط سرکار خسروانی درآمد - و بخشگیری و خطاب امیر الامرائی از

تغیر او بفیروز جنگ بهادر پسر کلان نظام الملک آصف جاه
مقرر گردید - و در سنه (۱۱۶۶) هزار و یکصد و شصت و شش
هجری باز بتجویز مفدر جنگ بخشیکری بنام او قرار یافت
اما چون مفدر جنگ نتوانست پا قایم نمود و درانه تعلقه
صوبه دارئی صوبه اردهه شد خان مزبور هم همراه او رفت
و درانجا درگذشت .

* سراج الدوله انورالدین خان بهادر ظفر جنگ *

پسر انورالدین خان بهادر شهابت جنگ - که پدرش حاجی
انور بصیغه پیشنمازی از روشناسان خلد مکان بود - وطن نیاکانش
تصبه کوبا^(۲) صوبه اردهه - و نام اصلی شهابت جنگ شیخ
خان جهان اسمت - گویند چون برای منصب در حضور
خلد مکان رفت پادشاه تغیر نام از کرده جان جهان مقرر ساخت
و بمنصب چهارهستی و امینی جزیه سرکار کلبرگه و ثانیاً بامانت
جزیه سرکار سنگمبیر سرفرازی یافت - و دران وقت خواجه
محمد امانت خان فوجداری سنگمبیر داشت - صحبت
مشار الیه با او کوک شد - و پس ازان (که امانت خان متصدی
بندر سورت شد) نامبرده امانت جزیه بندر سورت و داروغگی
دارالضرب آنجا گرفته درانجا (شد) بهم رسانید - و در عهد
خلد منزل باضافه منصب و خطاب انورالدین خان امتیاز پذیرفته^(۳)

هنگامی (که امانت خان بصوبهٔ مالوه آمده با راجه مسلم خان بجنگ پیوست) نامبرده تردد شایسته بظهور آورده مختار مهمات خان مذکور گشت - و چون خان مزبور بنظم صوبهٔ حیدرآباد تعیین شد دیوانی صوبهٔ مذکور بنام او قرار یافت - و چون پس از فوت اعتماد الدوله محمد امین خان بهادر آصفجاه بدارالخلافت رفت نامبرده هموهی گزیده بدستگیری او پس از وصول بحضور بفرجدارئ سرکار کوره^(۲) جهان آباد صوبهٔ آله آباد سربلندی اندرخت و پستر از انجا معزول شده خود را پیش آصفجاه (که بدکن آمده از جنگ مبارز خان فراغ یافته بود) رسانید - و ابتدا به نیابت نظامت صوبهٔ حیدرآباد و پستر بفرجدارئ سیکاکل و سپس نوبت درم به نیابت فرخنده بنیاد چهره عزت برافروخت - و با فوج مرهقه (که دران صوبه دارن شد) جنگ نمایان کرده باخراج آنها پرداخت و بعد ساله چند بفرجدارئ کرناٹک صوبهٔ فرخنده بنیاد لوای ناموری افراشته زمینداران متمرد آنجا را گوشمالی داده نسق درست نمود - و در عمل ناصر جنگ خطاب شهامت جنگ بر القابش افزود - پستر بحسب تقدیر مظفر جنگ دفعهٔ دارن آن ضاع شد - و او پاس نمک منظور داشته بمقابله برآمد و سال (۱۱۶۲) هزار و یکصد و شصت و دو هجری در جنگ بمردی و مردانگی جان داد *

مرد شجاع خیر و نیک نهاد صاحب سخا بود - و از علم
 تصوف ماهر - با فقرا اعتقاد داشت - پسر کلانش که در وطن
 بود مخاطب بصدر الاسلام خان بدکن نیامده - و پسر دزم او
 محمد محفوظ خان بهادر - که در عمل ملائمت جنگ بخطاب
 شهابت جنگ امتیاز یافته چندے بغوجدارئی کوهیر مضاف
 حیدر آباد می پرداخت - و مدتی در ارکات بود - برادرش
 سراج الدوله لک رویه سال بار میداد - بتقریب سفر حجاز
 مجاز شده پیش حیدر علی خان تعلقه دار سوری رنگ پتن^(۲)
 شتافت - و فوجی از بر سر قلعه ترچناپلی (که تعلق بسراج الدوله
 دارن) برده در جنگ گرفتار گشت - و مدتی در قلعه مزبور
 نظربند ماند - در سه سال پیش از حالت تحریر فوت نمود
 بمقدمات علمی آشنائی داشت - سیومین سراج الدوله مذکور
 نام اصلی او محمد علی ست - بعد فوت پدر در عمل ناصر جنگ
 خطاب خانی یافته در تلاش کار دست و پا میزد - و پس از
 شهادت ناصر جنگ سلسله جذبان دوستیها با کلاہ پوشان چیناپتن
 (که قوم انگریزند) گردید - و بعد چندے [که آنها بر کلاہ پوشان بددر
 بهاچری (که از قوم فراسیس اند) غالب شدند] نامبرده بر پایة
 عزج برآمد - و از سیر فکری راهی با پادشاه انگریز (که در مالک
 فرنگ است) از ابلاغ نامه و پیام و ارسال هدایا و تحفه بهم رسانید

(۲) نسخه [ب] نواب حیدر علی خان بهادر •

و با کار پردازان بندر چینگاپتن گرم جوشیده بهریک مراعات
زیاده بر امید او نموده بر تمام تعلقه کرناٹک دخیل گردید
و بدین تقویب دولت وافر بدست او افتاد - و باستصواب
کلاه پوشان از حضور پادشاه وقت بخطاب امیرالهند والا جاہ
نامور گشت - بخدمت اهل احتیاج مرفق است - پسر کلانش
(کہ مخاطب بعمدة الامراست) اگرچه با پدر محبتش ساز نہ
اما ہمت درست و خلق خوش دارد - و بقدردانی اهل کمال
می پردازد - شعر او (کہ بزبان اردو می گوید) در دل
جا می کند - ازوست *

* ہمیں جدا کرے تجھ سے زمانہ یا نکرے *

* کسی کے کرنے نہ کرنے سے کیا خدا نکرے •

دیگر پسرانش بمنصب و خطاب معتبر ترقی کردہ اند - و یکے
از برادرانش عبدالوہاب خان است - کہ در حالت تحریر تعلقہ دار
نیلور و سرراپای مضاف کرناٹک مزبور است - و درمیں نجیب اللہ
خان کہ درگذشتہ •

* حرف الشین *

• شمس الدین محمد خان اتکه •

پسر میر یار محمد غزنوی ست - که کدخدای درویش مدش
 بود - ^(۲) مشار اییه در بیست سالگی در غزنین بخواب دید که ماهی
 در بغل درآمده - صورت واقعه پدر باز نمود - تعبیر کرد که
 دولت عظیم بدو رو نماید - که باعث رفعت خاندان ما باشد
 در بدو حال نوکر میرزا کامران برادر همایون پادشاه شد
 چون مرتبه ثانی جنت آشیانی بجنگ شیر خان سور از آگره
 متوجه شدند میرزا کامران توفیق رفاقت نیافته جمعی را همراه
 گذاشته خود بلاهور شتافت - مبر شمس الدین ازان جماعه بود
 چون دهم محرم سنه (۹۴۷) نهمصد و چهل و هفت در نواح
 قنوج بیک فرسخی از قتل گذشته شکست عظیم بر لشکر پادشاهی
 افتاد امرا بے جنگ رو گردانیده خود را بآب زدند - و عالم
 بموج خیز فنا رفت - پادشاه بنفس نفیس دو مرتبه بر لشکر
 مخالف تاخته بالاحاج دولتخواهان ازان معرکه برآمده فیل سواره
 از آب عبور کرد - و بگذار دریا از فیل فروز آمده راه برآمد ملاحظه

هي نمود - و چون كذاره بلند بود راه برآمد ميسر نميشد - كه يكه
از سپاهيان از غرقاب نجات يافته در آنجا رسيد - و دست پادشاه را
گرفته بالا آردن - ايشان نام و مولد از پرسيدند - بعرض رسانيد
كه نام من شمس الدين محمد و مولد من غزني از ملازمان ميوزا
كامرانم - جنم آشياني بذواشهای خسروانه اميدوار ساختند
چنانچه بعد رسيدن لاهور بملازمت رسیده مورد مرحام گردید
و ملتزم ركاب گشت *

در قرب ايام ولادت اكبري جنم آشياني بتلافي خدمت
شايسته قزوج بوعده آنكه زوجه او را بخدمت دايگي مقرر
نمايند خرسند نمود - مريم مكاني حسب الارشاد پادشاهي وقت
توان آن مولود مسعود را بكنار كوچ مشاورايه (كه جييجي انكه
خطاب يافت) در آردن - چون هنوز وضع حمل او نشده بود دايهاي
ديگر شبر دادند - تا آنكه جييجي انكه بدین دولت عظمی کامياب
گردید - و بهنگام توجه جنم آشياني بعراق مير شمس الدين را
در خدمت شاهزاده محمد اكبر بقندهار گذاشتند - چون ازان
جانب معارفت پادشاهي شد بطلب ميوزا كامران با شاهزاده بکابل
شناخت - از خبر تسخير قندهار بدست اوليای دولت همایوني
ميوزا شاهزاده را بخانه خود برده ميوزا در جای نالائق مقيد
ساخت - چون سعادت در طالعش بود از كيد مخالفان محفوظ ماند
و پس از فتح هندوستان (كه سرکار حصار بجاگیر شاهزاده مقرر

شد) ائگه خان بحکومت آن ناحیه نامزد گردید - و چون سرور خلافت بجلوس عرش آشیانی زیئت یافت ائگه خان با دیگر امرا بجهت آردن مریم مکاني و دیگر بیگمان از کابل رخصت یافت و هنگامی (که مزاج پادشاهی از بیرام خان منحرف گشت بزام خان مذکور) (که در قبول خود بهیوه خوشاب بود) حکم صادر شد که لاهور را ببرادر کلان خود میر محمد خان سپرده احرام حضور بندد - و بعد ملازمت علم و نقاره و تومان و توغ بیرام خان عزایت فرموده حکومت پنجاب بدو مفوض گردید *

و چون آمدن بیرام خان از بیکانیر به پنجاب بطریق بغی مشخص شد ائگه خان را بطریق منقلا روانه نموده پادشاه خود هم از دهلي برآمد - هرچند شمس الدین خان مرد میدان بیرام خان نبود لیکن باقبال پادشاهی استمداد جسته در موضع گوناچور پرگنه دکنار نزدیک جالندهر میان فریقین جنگ سخت پیوست - مردم بیرام خان آثار شجاعت بظهور آورده اکثر مغوف ائگه خان برهم زدند - اما *

* بولي نعمت ار برون آئي *

* گر سپهري که سرنگون آئي *

ائگه خان بر قلب بیرام خان حمله برده منہزم ساخته بفتح و فیروزي اختصاص گرفت - و در سرهند شرف اندوز قدمبوس

گشته بخطاب اعظم خاني سر برافراخت - چون بمنعم خان
منصب وکالت قرار يافت انگه خان اظهار رنجش نموده
از لاهور بعرش آشياني نوشت - که هرگاه در مقابلۀ بيروم خان
جانبشانيها من کرده باشم بایستے خدمت او فيز بمن متعلق
ميشد - چنانچه در سال ششم بحضور (سيده تنظيم معاهد^(۲))
مالي و ملكي برای (زين خود گرفت - ماهم انگه (که خود را
دکيل السلطنت باستقلال مي پنداشت) و بمنعم خان (که بظاهر نام
وکالت داشت) برهم زده خاطر گشتند - تا آنکه در سال هفتم
دوازدهم (مضان سنه (۹۶۹) نهصد و شصت و نه هجري در
دولتخانه پادشاهي انگه خان و منعم خان و شهاب الدين احمد
خان بمهمات سلطنت اشتغال داشتند - ادهم خان پسر ماهم انگه
(که با غرور جواني و نخوت جاه مذهور بے باک و مجبول فتنه
و فساد بود) (سيد - همه امرا بتعظيم برخاستند - انگه خان نيم قيامی
نمود - چون او از حسد هم چشمي دل بري داشت دست بخنجر
کرده متوجه شد - و بخوشم بيگ اوزبک ملازم خود گفت که
اين نادولتخواه را بزن - او خنجر کشيده بسینه انگه خان رسانيد
خان سراسيمه زخم دار بجانب حرم سراي پادشاهي دويد - که
ديگرے از نوکران آن سفاک شمشير انداخته در محن دولتخانه
کارش با تمام رسانيد - در بارگاه غوغای عظيم برخاست - پادشاه^(۳)

(۲) . نسخه [ب] تنظيم مالي و ملكي (۳) نسخه [ب ج] در بارعام *

از خواب بیدار شده استکشاف احوال نمود - و ادهم خان را قسم
(که در احوالش گزارش یافته) بقصاص رسانید * * شعر *

* کاش ساله دگر شهید شده *

۱۷۰

* تا شده سال فوت خان شهید *

از سناوح این واقعه آنکه خیل مسلح شده سر راه ادهم خان گرفتند
هر چند کشتن ادهم خان می شنیدند بذا بر قرب و رتبه ما هم آنکه
از اراجیف و اکاذیب پنداشته در شورش می افزودند - تا برخ
از آنها آمده بچشم خون دیدند - آشوب فر نشست - عرش آشیانی
در تسایه و تسکین فرزندان و برادران خان شهید و تربیت
این طبقه و ارتقای مدارج این سلسله توجهات عظیم فرمود - آنکه خیل
جم غفیر بودند - از پنج هزار تا مدی منصب دار مایه درو بست
باینها تذکره می شد - هیچ خانواده بدین جمعیت و کثرت دران
وقت نبود - دیگر کوکها هم پادشاه بسیار داشته که اکثر
بمنصب عهده پنج هزار و چهار هزار رسید - معلوم نیست
که این همه هم فستجان رضاعی در عهد هیچ پادشاه بوده
و هر کدام بدین پایه بلند متصاعد گشته اند *

* شاه قلی خان نارنجی *

از امرای عهد حاکم آشیانی ست - در سفر و حضر ملتزم
رکاب ظفر انتساب آن پادشاه بوده - مصدر خدمات گردیده
در عهد عرش آشیانی سال اول به همراهی خضر خواجه خان تعینات

صوبه پنجاب گشت . و باستقلال بدرام خان دست بدامن از زده درائی کار خود پیش گرفت - چون مهدی قاسم خان از ملک گدھه بے رخصت خسروانی راه حجاز برگزید ساں یازدهم اردا با جمعی به بندر بمبست تعلقه مذکور رخصت ارزانی شد - انجام احوالش بملاحظه نرسیده *

* شاه بداغ خان *

از ادیه اق میانکال سمرقند است - در رکاب جنت آشیانی کارهای نمایان و خدمت پسندیده بتقدیم رسانیده بدایه امارت برآمد - و چون زمانه بغوان درائی عرش آشیانی نصارت و رونق از سر گرفت از در جایزه جانفشانیها (که در معارک هیجا بے محابا با عادی دستبردهای قوی نموده) محفوف عواطف خسروی گشته باضافهای پی در پی در سلک امرای عمده انسلاک یافته بمنصب سه هزاره چهره کایابی برافروخت - و در سال دهم بهمراهی میر معزالملک مشهدی بر سر بهادر خان شیبانی تعیین گشت چون جنگ ترازو شد مخالف بر قلب تاخت - اکثری خاک بیهقیقتی بر فرق روزگار خون ریخته خود را بگزار کشیدند - لیکن شاه بداغ خان عنان طاقت از دست نداده حمله آور گشت و پس از کوشش سخت از اسب جدا شده بقید مخالف درآمد و پسرش عبدالمطلب خان توفیق ثبات نیافته با سردار بدرزد سال دوازدهم چون شهاب الدین احمد خان بدفعیه میرزایان باغیه

مامور گردید تا عرصه ولایت مالوه را از غبار فساد ارباب عذاب صاف گرداند شاه بداغ خان نیز بهمراهی رخصت یافت و پس از آن بتیولدارى سارنگپور نامزد گشت - و مدتها بایالت ماند و چراغ داد پرستی می افروخت - تا همان جا و دیعت حیات بسپرد - و در آن قاعه جانب جنوبی متصل دیوار حصار عمارت مطبوع و مستحکم ساخته نیلکنده نام گذاشته - و این بیت را کتابه کرده *

* بیت *

* توان کردن تمامی عمر را مصروف آب و گل *

* که شاید یکدم صاحب دل آنجا کزد منزل *

راقمه و قائله شاه بداغ - و در تحت آن میر معصوم بهکری نامی تخلص بخط خود این رباعی در آن سنگ کزده * * رباعی *

* چغده دیدم نشسته در صبح پگاه *

* بر کنگره مقبره شران شاه *

* فریاد کزان ز روی عبرت میگفت *

* کو آن همه حشمت و کجا آن همه جاه *

عمارت مذکور طرفه فضائی دارد - در سنه (۱۰۲۶) هزار و بیست و شش (۳)

(که این گل زمین بذول ریات جهانگیری رونق دیگر گرفت) جنت مکانی مکرر شبهای جمعه با مردم

(۴) در [بعضی نسخه] نیلکنده - و در [بعضی] نیلکنده (۳) نسخه [ب ج]

و شش هجری *

محل دران مکان گذرانیده - و دران سال در ماندو بحکم
پادشاهی عمارات دلکش ترتیب یافته نشیمنهای سلاطین ماضیه
ترمیم پذیرفت *

این قلعه بر فراز کوه واقع است - در کمال وسعت
دروش بحکم جهانگیری ده کوره بمساحت در آمده - و در
اکبرنامه دوازده کوره نوشته - همانا در کمیت ذراع تفاوتی
راه یافته - در باستانی این معموره از بلاد عظیمه ولایت مالوه
بود - و چندی حاکم نشین هم - هنوز آثار سلاطین غوریه
و خلجیه باقی است - مغاره هشت منظری از سنگ در غایت
اندام و موزونی و گزیده ست از گچ و سنگ در کمال ارتفاع
مدفن سلطان هوشنگ غوری - از سقف او در تابستان آب
تراش نماید - از دیوباز هاده لوهان بدو گروند - و از کرامات
سلطان پندارند - ژرف نگاه داند که حال چیست - ظاهرا
هوای دخمهای سنگ ملاحیت استحاله بهم رسانیده منقلب
بآب می شود - و ترشح می کند - و حظیره دیگر است که
سلاطین خلجیه دران آسوده اند - چون بجهت مکانی معلوم
شد (که سلطان نصیرالدین پسر سلطان غیاث الدین خلجی^(۲)
پدر بزرگوار خود را بجهت حب ریاست مسموم ساخت)
حکم نمود که استخوانش برآورده بدریای نویدا بیندازند - جز

استخوان ریزه چند با کف خاکستر ظاهر نشد *

* شيخ کدائي گنجو *

بصر شيخ جمالي دهلوي ست - که مرید و خليفه شيخ
سماء الدين سهروردي ست - نام او جلال بود - و جلالي تخلص
مي کرد - باشاره پير جمالي تخلص نمود - ابتدا از زندهای سلطان
سکندر لودي بوده - در فضل و کمال مرتبه بلند داشت
و در شعر و سخن درست سلیقه - و چاشنی کلامش بسیار
راست مژه - ازو ست *

* مارا ز خاک کویت پيراهنه ست برتن *

* آن هم ز آب دیده صد چاک تا بدامن *

چون شيخ از فقر و درویشي خالي نبود بقائد شوق به حجاز
رفت - و پس ازان سیاحت اختیار کرده در زمان سلطان حسين
میرزا وارد هرات گردید - و بمیر علمي شیر ملاقات نموده با مولوي
عبدالرحمن جامي (قدس سره السامي) محبتها نگاه داشت
و چون بهند معاودت کرد با فردوس مکاني مصاحب گشت
و از جنات آشياني تعظيم و احترام بسیار یافت - مکرر پادشاه
کلبه درویشانه او را بورد خویش مذور ساخته - در سنه (۹۳۲)
نهمصد و چهل و دو سفر گزین عالم قدس گردید - خسرو هژد بوده
ناریخ یافته اند - سیر العارفین از مولفات او ست - در دهلی

(باب الشين) [۵۴۰] (مآثر الامرا)

كهذه در مقبره زبني^(۲) كه در جنب آن مسجدی است
كه خلف الصدق او شيخ گدائي بنا كرده (مدفون شده) *

گویند تصیده در نعمت گفته كه بعضی از صلحا بقبولیت

این بیت ازان حضرت بشارت یافته اند * . بیت *

* موهی ز هوش رفت بیک پرتو صفات *

* تو عین ذات می نگری در تبسمی *

شيخ گدائي نیز طبع لطیف داشت - و اكتساب کمالات
و استفاده علوم رسمي نمود - نقش موت هندي را خود
می بست و میخواند - در دیار گجرات احوال برفاه و روزگاری
مهیلا داشت - چون در ایام استیلای شیرخان بیرام خان غربت
گزیده بدان دیار وارد شد شيخ حسن سلوک بکار برده لوازم
مرورت و مراسم جوانمردی بجا آورد - چون کارکنان قضا و قدر
اختیار سلطنت خدا داد هندوستان را بقبضه اقتدار بیرام
خان سپردند شيخ در سال جلوس اکبری از گجرات آمده
بوسیله او ادراک ملازمت پادشاهی نموده بمنصب مدارت
سربلند گردید - و چنان نقش صحبت او با بیرام خان درست
نمشت كه خان جمیع مهمات مالی و ملكی بے استصواب
او سر نمی كرد - و با آنكه متعهد منصب مدارت بود بر
ظاهر مناشیر مهر او میشد - و او را تسلیم معاف داشته

در محافل و مجالس بر جمیع سادات صحیح النسب ترجیح و تقدیم داد - و عظمت شان شیخ بمرتبه رسید که سواره بعرش آشیانی مضافه می نمود - اما زود از باد مرده افکن دنیا از جا رفته نخوت و تکبر (که بیخ بزرگ قدیم دولتان است تا بنو دولتان چه رسد) پیش گرفته باحوال مساکین و ضعفا مطلقاً نمی پرداخت - چون تفرقه بحال بیرام خان راه یافت از میوات جدا گشته بملازمیت عرش آشیانی رسید - از آنجا (که مظنون و متیقن رذیعت و شریف دربار منشأ و منبع این همه فتنه و فساد و باعث اغوا و انحراف مزاج بیرام خان شیخ بود) ارکان خلافت او را مستوجب انواع سیاست شمرده در سعایت و آتش افروزی خود را معاف نداشتند - اما عرش آشیانی از کمال عاطفت و مهربانی بعزایت پیش آمد - لیکن آن (تبه و حالت و عزت و اعتبار نماند - در سنه (۹۷۶) نهصد و هفتاد و شش در دهایی بعالم بقا شتافت *

* شیخ محمد بخاری *

از امرای درهزاری و اکابر سادات هندوستان اسم - و طغائی شیخ فرید بخاری میشود - بدانش و حسن عقیدت ممتاز بود - مدتها در خدمت عرش آشیانی بسر برده خصوصیت بهم رسانید - فتو افغان خامه خیل (که قلعه چنار بتصرف داشته پناه گاه خود قرار داده بود) چون افواج بتسخیر او تعیین شد

مشار اليه بواسطت شيخ مزبور برآمده قلعه سپرد - و سال چهاردهم
 جلوس [که در خادمان درگاه خواجه معین الدین (قدس سره)
 بر سر ندور و فتوح نزاء بهم رسید - و ادعای فرزندی که آنها
 داشتند ثابت نشد] پادشاه اورا بتولیمت درگاه خواجه مقرر
 فرمود - سال هفدهم در کومکيان خان اعظم کوکه تعیین صوبه گجرات
 گردید - و پستور بحضور طلبداشتند - چون شورش محمد
 حسین میرزا (که با شیر خان فولادی اتفاق نموده غبار فتنه
 برانگیخته بود) شهرت گرفت خان اعظم مشار اليه را (که در
 دولقه سامان رفتن سورت نزد پادشاه درست می نمود)
 برگردانیده در مثل جرانغار جا داد - پس از آنکه آتش نبود
 سرکشید اکثری از مردم پادشاهی پراکنده شدند - شیخ
 کوششهای مردانه بجای آورده زخمهای کاری برداشت
 و در انهای ناختن از اسب جدا شده بزمین آمد - و بزخم
 نیزه مطابق سنه (۹۷۹) نصد و هفتاد و نه هجری نقد جان
 در باخت - پادشاه قدرشناس وجه دیون (که بر ذمه آن مخلص
 جان سپار بود) از خزانه بوام داران دهانید *

* شاه محمد خان قلاتی *

قلات قلعه ایست از مضافات ولایت قندهار میان هزارجات
 در اصل لغت بکاف اسم - و در الحظه و افواه بقاف شهرت گرفته

مشار اليه از ملازمان بيروم خان و بعقل و اخلاص مورد اعتماد از
 بود - هنگامی (که جنّت آشياني بتسخير هذدوستان نهضت
 فرمود) بيروم خان (که قندهار بجاگيوش مقرر بوده) باهتمام
 شاه محمد تفويض نمود - و از حکومت آنجا را من حيث الاستقلال
 سرانجام ميداد - و چون بهادر خان شيباني برادر خان زمان
 (که برباست زمين دارد مي پرداخت) از بيد نهايي خيال گرفتن
 قندهار بخاطر آورده از راه مکر و فریب جمع را با خود
 متفق ساخته در کمين نشست شاه محمد آگهي يافته آن جماعه را
 بياسا رسانيد - بهادر خان (که در حيله اندوزي کاره ساخت)
 بزمين دار شتافته لشکر فراه آورد - و آماده جنگ و جدال
 گردید - شاه محمد چون کمک هذدوستان دور تصور کرد
 بفرمان (رای ايران شاه طهماسب صفوي ملتجي شد - و نوشت
 که جنّت آشياني بآن والا دودمان قرار داده بود که بعد از فتح
 هذدوستان قندهار بملازمان متعلق باشد - اکنون مناسب آنکه
 جمعی را فرستند - که هم تدارک طغيان اين کافر نعمت شود
 و هم قندهار بايشان سپرده آید - شاه سه هزار سوار ترکمان
 از جاگير داران سيمتان و فراه و گرم سير بصردار^(۲) علي يار بيگ
 افشار فرستاد - بهادر خان از اين لشکر خبره نداشت - ناگهاني
 بر سر او ريختند - و جنگ سخت در پيوست - آخر بهادر خان

(باب الشين) [۴۴] (مآثر الامرا)

کارے نساخته در بگریز نهاد - و نتوانست که بزمین دارد و آنکس در
بسر برد - ندامت زده راه هندوستان گرفت - و شاه محمد کمک
خود را تواضع نموده عذرها در نادادن قندهار در میان آورد
و خالي برگردانید *

چون شاه ایران شنید که شاه محمد قلای بر پیمان خود
نه ایستاد برادرزاده خود را سلطان حسین میرزا بن بهرام میرزا
و حسین بیگ ایچک اُغلی استجلولله و دای خلیفه شاملو را
بگرفتن قندهار تعیین کرد - شاه محمد در لوازم قلعه داری اهتمام
نمود - چون محاصره قلعه بامتداد کشید سلطان حسین میرزا ملول
گشته از پای قلعه برخاست - شاه برآشفته میرزا را با علی سلطان
حاکم شیواز باز فرستاد - تا بهر نوعی که باشد قلعه را در تصرف
آرند - علی سلطان (که لاف این کار زده بود) کوششهای سخت
در گرفتن قلعه کرده به تیر و بندوق مسافر ملک بقا گشته
تفرقه در لشکر ایران افتاد - میرزا را نه روی باز گشتن و نه رای
بودن - در گرد قلعه نشسته روزگار می گذرانید - چون این کیفیت
از نوشته شاه محمد بعرض آشپانی رسید در جواب بقلم آمد
که جنت آشپانی می فرمود که هرگاه هندوستان فتح شود
قندهار را بشاه میدهم - خوب واقع نشد که باین مردم جنگ
کرده کار تا باین حد رسانید - الحال مناسب آنست که قلعه را
بکسان شاه سپرده و عذر خواسته روانه هندوستان گردد *

اگرچه رايست صاحب عالم آرا با اين حکايمت في الجملة
تباين دارد (چه در مرقوم خامه اخبار طراز خود ساخته - که
بدرخواست شاه محمد قلاتي اول مرتبه شاه ايران سلطان حسين
ميرزا را با واي خليفه شاملو بمعارف تعيين کرد - چون شاه درمي
بصر خليفه شاملو با فوج غافل بر سر بهادر خان ريخته ادرا
رهگرای باديۀ هزيمت ساخت شاه محمد بمکر و حيله پيش آمده
بقلعۀ داراي پرداخت - امرای قزلباش زمين دادر را متصرف
شده حقيقت را بشاه اعلام نمودند - شاه در سنه (۹۶۵) نهصد
و شصت و پنج علي سلطان ثاني اُغلي ذوالقدر را با لشکر جوار
بتسخير قندهار نامزد نمود - و ايالت آنجا را بساطان حسين ميرزا
تفويض فرمود - شاه محمد قلاتي تا شش ماه باوازن محاربه
اشتغال داشت - چون مدد از هيچ طرف بار نرسيد دست
در دامن استيمان زده پس از معاهده و پيمان قلعه سپرده
راندۀ ديار همد گردید (يکتمل که از مورخين ايران و هندوستان
هر کدام جانب خود نگاهداشته جرئت جنبانیده باشند - و اگر
تطبيق دهند بين الروايتين هم صورت مي گيرد که الايخفي *)

بالجملة شاه محمد قلاتي در آخر سال سيوم بملازم
عرش آشياني استسعاد يافته مشمول عواطف پادشاهي گشته
بتدريج بمنصب دو هزاري و خطاب خلای اختصاص گرفت
سال دوازدهم بهاسپاني قلعه کوته و حکومت آنکدرود سربلندي

یافته مایه اندوز عشرت شد . سال هفدهم (که خان اعظم کوکه را
 با محمد حسین میرزا در حدود گجرات جنگ دست داد)
 مشار الیه (که در جرانغار جا داشت) زخمی شده خود را بکفار
 کشید . و با محمد آباد رسیده فرار گرفت . پسرش عادل خان است
 که ابتدا با اتفاق ادهم خان کوکه بیورش مالوه تعیین شده . پس
 ازان همراه محمد قلی خان برلاس بر سر اسکندر خان اوزبک
 (که در اوده رایت بغی می افراشت) مامور گردیده در محاصره
 قلعه چیتور تردد مردانه بظهور آورد . اوائل سال سیزدهم (روزی
 پادشاه بشکار شیر توجه فرموده بتیر بدوق زخمی ساخت . شیر
 خشمگین شده پیش آمد . پادشاه در صدد آن شد که قابو بسته
 تیر دیگر حواله نماید . اما شیر از پادشاه نظر بر نمیداشت
 لهذا دستم خان مامور شد که پیشتر رفته شیر را بجانب خود
 متوجه سازد . عادل خان (که در آن هنگام معاتب بود) گمان
 اجازت عام برده با تیر و گمان سبق نمود . تیرے که انداخت
 اتفاقا خطا شد . حمله کرده بشیر در آویخت . و دست
 چپ در دهنش انداخته دست دیگر بخنجر برد . باقتضای
 سرنوشت بند نیام مهتکم شد . تا گسیختن آن شیر دست
 عادل فروخائید . پس ازان خنجر کشیده در زخم بر دهن
 شیر رسانید . شیر دست راست او را بدهان گرفت . درین اثنا
 مردم دیگر شتافته بشمشیر کار شیر تمام ساختند . دران میان

(مآثر الامرا) [۵۴۷] (باب الشين)

زخمه بعدل هم رسيد - چهار ماه بر بهتر (نجوري افتاده
جان بجان آفرين سپرد *

گويند از ازشيوه بے حفاظي با زن ديوان پدر خود تعلق خاطر
داشت - زن بعفت منشي تن در نميداد - پدرش درين باب ادرا
منع ميکرد - و نصيحت مي نمود - او روزی از مواعظ پدر
بهم برآمده شمشيری حواله نمود - سبحان الله زه سنگين دلي
و غريب بے مردتي - شاخ را با اصل ستيزه کردن تيشه بر پای
خود زدن است - و حفظ منزلت بزرگان از دست دادن خویش را
بچاه مذلت افکندن *

* از مکافات عمل غافل مشو *

* گندم از گندم بروريد جو ز جو *

پسر دوم او قيام خان است - در عهد جهانگيري ب خطاب خاني
معزز گردیده مدتها بخدمت قزاقلي قيام داشت *

مخفي نماند که از قدیم الايام قلعه قندهار متنازع فيه
سلسله عليه صفويه و خاندان عظمت بنیان تیموريه است - گاه
اين ناحيه بفرمانروای آن طبقه منظم بوده - و گاه بارليای
اين دولت متعلق - باعتبار آنکه فردوس مکاني از ارغويه انتزاع
نموده در انتساب آن بسلسله چغتائي شکی نيست - و بذايران (که
در سواف ايام بهلاطين خراسان تعلق داشته و جنم آشياني
بشاه ايران وعده پيشکش آن کرده) اگر سلاطين صفويه دعوي

میکردند بجا بود - اما چون خرد پورهان باستانی کابل و قندهار را در دروازه هندوستان بر شمرده اند (که از یکے بتوزان و از دیگرے بایران روند) و از نگاهبانی این هر دو فراخای هندوستان از بیگانه ایمنی پذیرد پس دروازه با اختیار صاحب خانه اولی و انصب است علی الخصوص که کابل بدست پادشاهان هند باشد قندهار هم در تصرف ایشان بایستے - و این همه مسلم در صورتی که صاحب خانه از ارباب ضبط و هوش باشد - و الا در عالم بی خبری خانه و مافیها از خود نیست - چنانچه مشاهده افتاد که شهنشاه زمان نادر شاه آن هر دو را یکے کرده بدلهی درآمد و رسید کار بجائیکه رسید •

اگرچه تقلیم و تحول حکومت قلعه قندهار درین اوراق بهر جا بقدر ضرورت ثبت گردیده لیکن مجموع القضا بوسم اجمال اینجا رقمزد کاک بیان می گردد - که این ولایت در زمان سلطان حسین میرزا والی خراسان و پسرش بدیع الزمان در تصرف امیر ذوالنون ارغون و شجاع بیگ والدار بود - و بعد از واقعه میرزا و استیصال آن سلسله (که مملکت خراسان بتصرف شیبانی خان اوزبک درآمد) شجاع بیگ بملازمیت او رسیده نوازش یافت در همان سال فردوس مکانی لشکر بقندهار کشید - و بجنگ و پیکار از ارغونیه برگرفته ببرادر خود ناصر میرزا حواله کرد - و خود بکابل برگشت - و چون شیبانی خان ازین سانحه آگهی یافت

بر سر قندهار آمد - ناصر میرزا روزی چند حصاری شده آن
 مملکت را بدو را گذاشت - و او باز زمام ایالت آن الکه را بکف
 کفایت ارغونیان داده مراجعت کرد - چون پس از خراسان بحیطه
 تصرف شاه اسمعیل مغوی درآمد شجاع بیگ بشاه سلسله چنجان
 اخلاص گردید - و به بیگلر بیگی هرات یک گونه بازگشته
 می کرد که دیگر باره فردوس مکانی آمده قندهار را گرد گرفت
 شجاع بیگ بدور^(۲) میش خان شاملو بیگلر بیگی هرات استغاثه
 نمود - او در خدمت بابری التماس کرد - که شجاع بیگ
 اظهار بندگی شاهي می نماید - صداقت فیما بین مقتضی
 عدم تعرض حال اوست - فردوس مکانی بکابل لوای معارفت
 برانراخت - شجاع بیگ ملا باقی نام معتمدی در قندهار
 گذاشته خود بخراسان رفت - آن معتمد نا اعتماد مملکت
 بتصرف فردوس مکانی داد - و پادشاه آن را بمیرزا کامران
 پسر خود حواله فرمود - پس ازان در زمان فرمان روائی شاه
 طهماسب سنه (۹۴۱) نهصد و چهل و یک سام میرزا
 برادر شاه با اغریوز خان شاملو (که بیگلر بیگی خراسان و للک^(۳)
 میرزا بود) بی استرضای استیذان شاهي بر سر قندهار آمد
 خواجه کلان بیگ (که از امرای فردوس مکانی بود - و از

(۲) نسخه [ب] بدور منشی - یا بدور پیش باشد (۳) نسخه [ج]

جانب، ميرزا كامران حکومت قندهار داشت) استحکام داده تا هشت ماه نگاهداشتند . درين اثنا ميرزا كامران با بيست هزار سوار از لاهور شتافته با سام ميرزا بمحاربه عظيم در پيوسمت اغريواز خان در جنگ دستگير گشته بقتل رسيد . سام ميرزا شکست يافته برگشت . ميرزا كامران خواجه کلان بيگ را بدستور گذاشته بلاهور معاودت نمود . شاه در سنه (۹۴۲) فهد و چهل و سه (که نوبت ششم جهت دفع فتنه عبید خان اوزبک بخراسان آمد) چون امير آمده قزلباشيه با جمعی کثیر در يورش قندهار کشته شده بود از کمال غيرت و حميت خود بحدود قندهار آمد . خواجه کلان بيگ جميع کارخانهها را از قوشک خانه و رکابخانه و غيرهها بآئين مناسب ترتيب داده مقاليد قلعه پيش شاه فرستاد . و گفت سامان قلعه داري ندارم و توانايی نبود نيست . و آمده ديدن در آئين نمک شناسي و در ملت حفظ حقوق صاحبي و نوکري روا نه . فلچار خانه آراستن و بهمان سپردن و خود را کناره داشتن مناسب ميدانند . شاه ايالت آن ملک ببوداغ خان قاپار لطف فرموده بجانب عراق عذر عزيمت اعطاف داد . چون خواجه کلان براه ارچه بلاهور آمد ميرزا كامران يك ماه رخصت كورنش داد . که چرا اين قدر نتوانستي نگاهداشتی که من خود را

میرساندم - و باز سرانجام یورش قندهار نموده روانه شد
و چون قلعہ را محاصره کرد بوداغ خان دید کہ از جانب شاه (کہ
بطرف آذربایجان با سلطان (یم) مقابله دارد) کمک متعذر است
ناچار امان طلبیده بعراق رفت - میرزا قندهار را از سرنو
استحکام داده بلاهور برگشت - و چون هندوستان بعزت
استیلای افغانان محل سکونت چغتائیه نمافد میرزا کامران بکابل
شتافت - و میرزا همدال از جنم آشيانی جدا شده قندهار را
متصرف گشت - میرزا کامران باز اشکری فراهم آورده تا ششماه
گرد قلعه نشست - میرزا همدال از بے آذوقی به تنگ آمده بعهد
و پیمان قلعه را سپرد - و میرزا کامران قندهار را بمیرزا عسکری
برادر دوم خود داده بکابل شتافت - چون جنم آشيانی
در سنه (۹۵۱) نهصد و پنجاه و یک بایران رفته از شاه کمک
درخواست وعده نمود کہ هرگاه قندهار بتصرف در آید بملازمان
شاهی بسپارم - چنانچه در اول حال (کہ قندهار مفتوح گردید)
به بوداغ خان قاجار (کہ سردار لشکر قزلباش والئ سلطان مراد
میرزا کومک جنم آشيانی بود) حواله فرمود - لیکن هنوز
مهمات پادشاهی سرانجام نیافته بجهت زه و زان امرای چغتائیه
مانع نبود - باز قندهار را از قزلباشیه گرفته به بیرام خان
(کہ دولتخواه طرفین بود) سپردند - چون سالها بذایر مذاشرت

میرزا کامران در کابل و بدخشان جذت آشیانی فارغ بال
 و آسوده خاطر نبود و پس از تسخیر هندوستان چندان فرصت
 نشد که ایفای وعده با شاه ایران درمیان آید تا آنکه در
 زمان عرش آشیانی بتقریب که گذشت شاه محمد خان قلاتی
 محکرم این ساحله شده قلعه بحکم شاهي بتصرف سلطان
 حسین میرزا درآمد - و زیاده برسی و هفت سال در تصرف او
 و اولادش ماند - مظفر حسین پسر کلانش در سنه (۱۰۰۳)
 هزار و سه هجری سال چهل اکبری قلعه را تسلیم ملازمان
 پادشاهی نموده نوکری هندوستان اختیار کرد - تا در سنه
 (۱۰۲۱) هزار و سی و یک سال هفدهم جهانگیری شاه
 عباس ماضی در محاصره چهل روز از خواجه عبدالعزیز نقشبندی
 (که در امور قلعه داری نهایت بیجگری بکار برد) انتزاع
 نمود - و باز در سال یازدهم فودرس آشیانی سنه (۱۰۴۷) هزار
 و چهل و هفت هجری علیمردان خان زیگ از غضب و سفاکی
 شاه صفی صفوی و ناپردائی مردم ایران اندیشه مند گشته باعلی
 حضرت ملتجی شده قلعه حواله کرد - تا آنکه شاه عباس ثانی
 در سال بیست و دوم شاهجهانی با فوج جرار آمده محاصره
 نمود - و تا دو ماه محاربه درمیان بود - چنانچه میرزا عبدالقادر
 تونی دران جذک گفته *

* ز بالا و پائین در می نمود *

* چو آتش قزلباش و هندی چو درد *

آخر الامر خواص خان قلعه دار آنجا بامان برآمده راه هذب گرفت - ازان وقت تا اوائل سلطنت خلد منزل بدهمت قزلباش بود - چون پادشاهی ایران ضعیف تر گردید * میرادیس ابدالی (که در ملازمان شاه تعینات قندهار بود) آن قلعه را بتصرف آورد - و باقتضای مصلحت کلیدش را بخدمت خان منزل ارسال داشته استدعای منصب نمود - چنانچه در احوال او سمت ذکر یافته - پس ازان بشهزاده انتقال نمود - و درینولا گویند بحکم آن پادشاه ذوی الاقدار آن ولایت رونقه دیگر یافته و در حوالی قلعه معمور^۲ طرح انداخته موسوم بنادر آباد *

قندهار مملکتی است وسیع از اقلیم سیوم - طول از قلات بخارا تا غور و غرجستان سه صد کوه - و عرض از سند تا فره دو بیست و شصت - شرقی سند - و غربی فره - شمالی غربی غور و غرجستان و شمالی شرقی کابل و غزنین - جنوبی سیومی - قلعه قندهار بدشوار کشائی شهر عالم - طول او یکصد و هفت درجه و چهل دقیقه - و عرض سی و سه درجه - بنگاه بیشتر اوس افغان و بلوچ و ابدالی - بیست و چهار مکان است بجمع هفت کرز دام که برادر است بجمع بلخ و بدخشان *

(۲) نسخه [ب] تا غرجستان *

* شيخ احمد *

فرزند ميدانی شيخ سليم چشتی فتحپوری ست - قدس سره
 که املش از دهلي ست - پدر او شيخ بهاء الدين از اولاد شيخ
 فرید شکر گنج بوده - شيخ در ديار عرب مدت ها سیاحت نموده
 و حج بسیار گذارده دران ديار بشيخ الهند مشهور و معروف گردید
 پس از آنکه بهندوستان معارفت کرد در موضع سيکري درازده
 کردهی آگره (که از مضافات بيانه بود - و چون دران گل زمین
 فردوس مکاني بر رانا سانکا فتح یافت بشکري موسوم فرمود
 بشين معجمه) بالای کوه (که بآن موضع متصل است) مسجد
 و خانقاه ساخته برياضات^(۲) اشتغال مي نمود - از غرائب اتفاقات
 عرش آشياني را (که در چهارده سالگی بر سرير فرمانروائی
 هندوستان جلوس نمود) تا چهارده سال دیگر (که سزین عمرش
 به بیست و هشت رسیده) فرزندی که میشد زنده نمی ماند
 چون احوال شيخ بسمعش (سيد درین امر آرزوی مفرط داشته
 از جناب عارف مرقاض استمداد نمود - شيخ بتولد سه پسر
 عالی قدر مبشر فرمود - در همان ایام آثار حمل در والد
 جنت مکاني ظاهر شد - چون در امثال این امور تغییر مکان را
 بشگون فرا می گیرند آن عقیقه را از آگره بمنازل شيخ فرستادند
 در چهارشنبه هفدهم ربیع الاول سنه (۹۷۷) نهصد و هفتاد

و هفت هجری جنت مکانی متولد گشت - و به مقامی شیخ

بشاهزاده سلطان محمد سلیم مسمی گردید * ع *

۹۷۷

* در شهر لجه اکبر *

تاریخ است

و پس ازان (که ولادت سلطان مراد و سلطان دانیال نیز واقع

شد و نفس شیخ گیرا گردید) سیکری را مصر جامع ساخته

عالی اسامی و خانقاهی رفیع بنا با مدرسه بصرف پنچ لک (ریبه

۹۸۲

مرتب گشت . و لایری فی البلاد ثانیها * تاریخ یافته اند

و قصرهای دلکش و بازارے بزرگ سنگین و حدائق نظرفریب

اطراف شهر صورت ابداع پذیرفت - چون در ائذای آبادی

آن معموره مملکت گجرات مفتوح شد خواستند آن سواد اعظم را

بفتح آباد موسوم نمایند - بفتحچور زبانزد خلق گردید - همین نام

مطبوع پادشاه افتاد - شیخ در سنه (۹۷۹) نهصد و هفتاد و نه

۹۷۹

هجری رحلت نمود * شیخ هندی * تاریخ است - بذابر اخلاص

و اعتقادے (که عرش آشیانی را بشیخ بهم (سیده بود) پسران

و خویشان و نبائر و احفاد ایشان بمناصب علیه و مراتب عمده

اختصاص گرفتند - و چون زوجه و صبیّه شیخ برضاع و فطام

شاهزاده سلطان سلیم ممتاز شده بودند در ایام فرمانروایی او

به نسبت کوکلتاشی سرمایه افتخار اندوخته اکثرے پدایه پنجهزاری

برآمده صاحب طبل و علم گردیدند *

بالجمله شیخ احمد در تعلقیان روزگار بمنا خوبیهای گزیده

غازی چهره او بود - زبان شکایت آلود جهانیان نکرد - و از دین
ناملائم چندان زبون غم نگشتی - از دستگیری عقیدت و بزدگی
بیمن نصبت کوکلتاشی شاهزاده شهره آفاق گشته در جرگه
امرای اکبری انتظام یافت - اگرچه هنوز بمذنب پانصدی
فرسیده بود اما اعتبار فراوان داشت - سال بیست و دوم
در یورش مالوه هوازدگی دریافت - چون بدارالخلافت آمد
از ناپرهیزی انجام کار بغالغ کشید - در همین سال (۷۷۵) که
عرش آشیانی بجانب اجمیر کوچ می فرمود (بحضور طلبید
او رخصت واپسین گرفت - چون بخانه رسید بمنزلگاه نیستی
شتافت - سنه (۹۸۵) نصد و هشتاد و پنج *

* شاه فخرالدین *

موسوی مشهدی پسر میر قاسم است - در سنه (۹۶۱)
نصد و شصت و یک هجری در رکاب جنت آشیانی بهندوستان
آمده بهواسم پرستاری مشمول عواطف سلطانی شده - پس
ازان (که مقر سلطنت بوجود عرش آشیانی آرایش پذیرفت)
برآئمه سرداری معود نمود - و سال نهم در فوج (که بتعاقب
عبدالله خان اوزبک تعیین شده) شتافته مصدر ترددات
گردید - و سال شانزدهم همراه لشکر مغلا (که بهرکردگی خان کلان
سمت گجرات قرار یافته بود) دستوری یافت - چون موکب
ظفر کوکب بپتن گجرات رسید پادشاه او را با فرامین نزد اعتماد

خان و مير ابو تراب (که همواره بقرسیل غرائض استدعای مهم گجرات مي نمودند) کسبل فرمود - صوملي اليه در اثنای راه با مير ابو تراب برخوردی پیش اعتماد خان بگجرات رفت و بمقدمات تسلي اعطيان خاطر از نموده بملازمت پادشاه آرد - پستور در کومکيان خان اعظم کوکه تعينات موبه گجرات گشت - پس ازان بتقریر کامياب ملازمت حضور گردیده در ذیل امرا (که در سفر اياغار گجرات پیش پیش روانه شده بودند) بدان سمت گام جلالت برزد - و پس ازان بحکومت اوچين سر بلدن گشته لوی اعتبار بر افراشت - و بخطاب نقابت خاني چهره امتياز بر افروخت - و در سال بیست و چهارم از تغیر قرسوم محمد خان بحکومت پتن گجرات سرمایه افتخار اندوخت از امرای در هزاری ست *

* شجاعت خان *

عرف مقیم خان عرب خواهرزاده و خویش تردي بیگ خان است - بدولت عواطف جنت آشداني بخطاب مقیم خاني سر برافراخته بین الامثال و الاقوان امتياز بهم رسانید - در ایام هرج و مرج از ملازمت متقاعد گشته بمیرزا عسكري پیوست و هنگام معادرت آن پادشاه از عراق همراه میرزا در قلعه قندهار محصور بوده مراسم پاسباني و تحصن بجا می آرد چون میرزا زینهارى گشته از قلعه برآمد اکثر امرای بدو را

شمشیر و ترکش در گردن انداخته بگورنش پادشاه آوردند
ازان میان مقیم خان را با شاه سیستان زوانه در پا و تخته
در گردن کرده چندی نگاهداشتند - وقت انتهای جنت آشیانی
بتسخیر هندوستان بهمراهی منعم خان در کابل ماند - چون
در عهد عرش آشیانی پس از تفرقه بیرام خان منعم خان طلب
حضور گردید مقیم خان نیز برفاق او بهند آمده باضافه منصب
مورد عذایت گشت - سال نهم در یوزش مالوه (که عبدالله خان
ادریک حاکم ماند و خیالات فاسد بخود راه داده می خواست
شورش برانگیزد) مصدر توندهای پسندیده شده بخطاب
شجاعت خان ناموزی اندرخت - و در مبادی سال پانزدهم بداعیه
ضیافت استدعای قدوم پادشاهی نمود - عرش آشیانی بقبول
مسئول مباحی ساخته یک شبانه روز بخانه اش عشرت پیرا بود
اد جشن داپذیر ترتیب داده در آداب انجمن آرائی^(۲) اهتمام
بکار برد - و در سال هیزدهم (که بیلغار نه روزه احمد آباد
گجرات بغزول اجلال اکبری دارالاقبال گردید) شجاعت خان
از گزاف خیل در بزم پادشاهی حرفهای هرزه نسبت بمنعم خان
خانخانان سپه سالار (که بانتظام ممالک شرقیه مامور بود) بر زبان
راند - عرش آشیانی بمکافات در تقصیر (که هم ادب حضور مرعی
نداشت - و هم مراعات توره سلطنت فرنگداشت که با سپهسالار

دولت ناشايسته انديشيد (سوزنش زباني (كه اصالت مژشان را زخمش كاري تو از شمشير ابدار است) فرموده نزد خانخانان فرستاد . كه بهر چه سزايار داند از عفو و انتقام بعمل آرد . خانخانان از اين عاطفت بسپاس پرداخته در اعزاز و احترام شجاعت خان كوشيد . و درخواست صفيح جريمه او نمود . ملتتمس او پذيرفته بطلب ممتاز فرمود . و در سال بيست و دوم بمنصب سه هزاري و حكومت مالوه و سپه سالاري آن ديار بلند مرتبه گرويد . چون سال بيست و پنجم سنه (۹۸۸) نهمد و هشتاد و هشت لغت امراي بد سرشت بذك و بهار عزمه فتنه و فساد برآراستند او حسب الطاب پادشاهي از سازنگدور يك منزل برآمده بود . عوض بيگ برلاس با جمعي از ملازمان او از سخت گيري و بد سلوكي (كه مواجب سپاه بيكساي باز داشته . و بنكوهيده دشنامها سوزنش نمود) اخلاص گزيني و خير سگايي از دست فرو رفته در كمين بد انديشي بودند . هنگام كوچ (كه بيشتر همراه بغه و بار سردار (۲) نورديده . و برخي گرمي شغل كوچ داشتند) حاجي شهاب نامي را بسرداري برداشته هنگامه آراي ستيزه گشتند . غوغاي عظيم برخاست . قويم خان پسرش جرياي آگهي شده بگزند جان فرسا نقد زندگي در باخت . شجاعت خان از

خيمه برآمده زبان پرسش برکشاد - و چون خود را آماجگاه دين ازان وحشت جا بخيمه شتاب آوردن - دران وقت جوقه از فاسپاسان زخمه چدن بدو رسانيدند - هذوز رمتي بود كه نزديكان وفا كيش بعماري انداخته زبانه سارنگپور شدند - و از پخته كلاري و زمانه شناسي چنان ره سپردند كه بسيار زنده انگاشتند و برخه بدان تصور يك گونه همراهي گزيدند - در كمتر زمانه بحصار آن شهر پناه برده مؤده رستگاري بر زبانها انداختند و كوس شادمانه بلند آوازه گردانيدند - ازين حسن تدبير كرد شورشي كه باذن شده بود فرو نشست - و هر يكي از بد سگالان كناره گرفت - شكفت آنكه اكثر از انجام كار دانسته گام سرعت برداشته بودند - خبر زندگي يادري نموده بپاسباني بغه و بار رد آوردند - و از چنين آشوب بعافيت گاه رسانيدند پادشاه نظر بر قدم خدمت آن سفر گزين ملك بقا خواستگار آمرزش شده تباه كرداران را گرفتار ساخت - و بگونگون بادافراه عبرت نامه جهانيان گردانيد - پسر دوشمش مقيم خان كه ترجمه اش در احوال تربيت خان عبدالرحيم ثبت يافته *

* شيخ عبدالنبي صدر *

نبيره شيخ عبد القدوس كنكوي - كه از اولاد امام ابوحنيفه كوفي و از مشاهير متاخرين هندوستان است - در سنه (۹۴۴) نهصد و چهل و چهار وفات يافته - شيخ عبد النبي در علوم

نقلیه سرآمد علمای عصر بود - و در علم حدیث سند عالی داشت - و با وصف افادۀ علوم باشغال سلسلۀ علیۀ چشت مواظبت می نمود - حبس نفس بجائۀ رسانید که تا یک پهر دم نگه داشته بذکر قلبی مشغول میشد - در سال دهم جلوس عرش آشیانی بوسیله مظفر خان دیوان اعلی بمنصب مدارت کل هندوستان کامیاب گردید - و بمروزی ایام جلائل امور سلطنت نیز بصوابدید او باز گردید - و در قرب منزلت پادشاهی بمرتبۀ رسید که باستماع حدیث شریف عرش آشیانی بخانه اش میرفت - و چون دران وقت اکبر پادشاه بترغیب شیخ در اجرای احکام شرعی و امر معروف و نهی منکر فرادان جهد میفرمود و خود اذان میگفت و امامت میکرد حتی بقصد ثواب بمسجد جارب میزد روزی بتقریب سالگره بر ملبوس پادشاهی رنگ زعفران پاشیده بودند - شیخ بغضب آمده سر دیوان چنان عصا برافروخت که بدامن جامۀ عرش آشیانی رسیده پاره شد - حوصله تنگی کرد - نزد والده شکایت کردند - که بایستی در خلوت شیخ منع می کرد مریم مکانی گفت پوتم گران خاطر نشوی - باعث نجات اخروی ست - و تا قیامت خواهند گفت که ملای مفلوک با پادشاه عصر این حرکت کرد - و آن سعادت مند متحمل شد و چون هر روز شیخ و مخدوم الملک باهتمام و تعصب

پادشاه را تذک گرفتند انحراف مزاج شد - شيخ فيضي و شيخ
 ابو الفضل آنرا دریافته اظهار کردند - که عام ما زیاده ازین شیخان
 مرآتییست - که دیداری را پرده تحصیل دنیا کرده اند - اگر
 حضرت پشتگرمی ما نمایند بحجتهای قوی الزام و اسکات اینها
 میکنیم - چنانچه روزه طعام مزعفرهم بر سفره بود - چون شيخ
 ازان تذاتر کرد ابو الفضل گفت که ایها الشين اگر زعفران
 حلال می بود چرا اینهمه احتساب بحضرت خلیفه الله فرمودند
 و اگر حرام است خود چرا تذاتر کردند - که تا سه روز اثرش
 باقی می ماند - و مکرر مباحثات جدلي در میان آمد - تا در
 سال بیست و دوم تحقیقات سیورغال و تغذیش مدد معاش
 بکار رفت - ظاهر شد که شيخ با آنهمه صلاح و تقوی مراتب
 کفاف و استحقاق مرعی نداشته - در هر صوبه مدری علیحده
 مقرر شد - و چون در سال بیست و چهارم عرش آشیانی مجلس
 از علما و دانشمندان ترتیب داد باتفاق آنها قرار یافت
 که پادشاه زمان امام وقت و مجتهد روزگار است - از مختلفات
 پیشینان آنچه برگزیند پذیرفتن آن بمردم موجب ثواب است
 یعنی در مسائل دینی (که مختلف فیه مجتهدین است) بنابر
 تسهیل معیشت عالم و مصلحت اهل اسلام برای صائب خود
 شق که اختیار نماید اتباع آن بر کافه انام لازم است - و کذاک
 بفقو صواب نمای خود حکم از احکام قرار دهد (که مخالف

فرض و سنت نباشد - و سبب ترفيه عالميان گردد) مخالفت آن موجب خسران دنياوي و سخط اخروي است - چه مرتبه پادشاه عادل زياده در مرتبه مجتهد است - و بدین مضمون تذکره نوشته بمهر شيخ مشار اليه و مخدوم الملك سلطانپوري و غازي خان بدخشي و حکيم الملك و ديگر علمای وقت رسانيده * و کان ذلک في شهر رجب سنة (۹۸۷) سبع و ثمانين و تسع مائه * و چون از شيخ عبد النبي و مخدوم الملك حرفه‌ای ديگر بعرض رسيد و ظاهر شد که آنها ميگويند که از ما باکراه و جبر مهر کرده گرفته اند عرش آئيني در همين سال شيخ را قافله باشی حاج کرده زرت (که بشرفا و ارباب استحقاق آن امکنه شريفه ميفرستادند) حواله فرمود - و با مخدوم الملك دستوري يافت - و بدین تقريب اخراج اينها از ممالک محروسه بعمل آمد - و حکم شد که همواره دران معابد برياضت مشغول بوده بدون طلب عون بديار خود نمايند - چون بهسبب آمدن ميرزا محمد حکيم و عصيان امرای بهار و بنگاله یک گونه هرج و مرج در هندوستان افتاد اينها (که مترصد چنين هنگامه بودند) مع شي زائد مسموع نموده عزيمت معاودت مصمم ساختند - و با وصف تحذير شريف مکه از تخالف حکم پادشاهي بدريا نوردي درآمده در سال بيست و هفتم باحمدآباد گجرات بار اقامت کشودند - اگرچه بيگمان محل

در مقام شفاعت بودند لیکن اهل عذاب بتازگی بحرفهای
ناشایسته ایحاش افزوده شیخ طلب حضور گشت - و بتقریب
محاسبه و مطالبه بذلت تمام مقید نموده ^(۲) حواله شیخ
ابوالفضل شد - او بعلم مزاجدانی دریافت که قتلش باز پرس
ندارد - بسابقه عدالت در سنه (۹۹۲) نهصد و نود و دو
هجری پنهانی خفه کرد - یا باجل طبعی در گذشت *

* شیخ عبدالرحیم لکهنوی *

از نجبای شیخ زادهای بلده لکهنو است - و آن بزرگ
شهری است از صوبه اوده برکنار دریای کودی بیسواره عبارت ^(۳)
ازان مملکت است - شیخ بیادری طالع در سلک ملازمان اکبری
انتظام یافته در جایزه نیکو بندگیها بمنصب هفتصدی (که
مهین پایه نوکری آنوقت بود) سر برافراخت - چون با شیخ
جمال بختیار (که همشیره اش از ازواج مرغوبه عرش آشیانی
بود) آمیزش و اختلاط تمام داشت ازین تبه دوستی و بدد مسازی
بیاده نوشی افتاده شیفته و دیوانه میگساری گردید - و چون
مسکرات مکدر روح و مظلم عقل است افراط آن مهیج مواد
سوداری گشته یکباره جوهر خرد آن عافیت دشمن را تیره
ساخت - و آثار نابخردی از پیشانی پیدائی گرفت *

در سال سیم هنگام معاودت از کابل دوزی (که حوالی

سيالکوت مضرب خيام پادشاهي بود (شيخ در منزل حکيم
 ابوالفتح سرگرم هرزه گوئي شده از شورش جنون جمدهر حکيم را
 بر خود زد - مردم فراهم آمده از دست او باز کشيدند - و زخم
 ادر را بحضور عرش آشياني بردوخته باستعلاج پرداختند - گویند
 پادشاه بدست خود زخم ادر را بخيه زد - و هرچند حکيمان
 آزمون کار اصرار داشتند که اين جراحت مرهم پذيرفتني نيست
 و بعد از دو ماه حالش بجائے کشيد که نبض شناسان قادر در دان
 هم دست باز داشتند ليکن پادشاه همواره از دلدهي نويد رسا
 تندرستي بود - چون هنوز در اجل او تاخير رفته بود
 در کمتر زمانے بحال خویش آمد - پس ازان بوقت موعود
 گرد هستي از دامن روزگار خود بر افشانده در وطن بياسود *

گویند برهمن زنی کشنا نام در خانه داشت - آن عاقله روزگار
 پس از فوت شيخ خانها بتکلف طرح انداخته باغ و سرا و تالاب
 احداث نموده و ديهات اطراف را باجاره گرفته در رونق افزائي
 بانے (که شيخ دران مدفون بود) مي کوشيد - و از پنجه زاري
 تا سپاهي هرکه ازان راه مي گذشت فراخور احوالش بنفاست
 شيلان مي کشيد - و با آنکه کبر سن در يافته و بصارت رفته بود
 شيوه مرضيه را از دست نداده تا شصت سال کمابيش احيای
 نام شوهر خود نمود *

* ع *

* نه هر زن اسمت و نه هر مرد مرد *

* شیخ جمال بختیار *

پسر شیخ محمد بختیار - طایفه ملقب بدین لقب در
چندوار و جلیسر مضاف صوبه اکبرآباد از مدت‌ها سکونت دارند
خواهر او گوهر انسا نام در خانه عرش آشیانی سرآمد
محکلات بود - او بدین سبب قرب منزلت بهم رسانیده بدایه
هزاری مرتقی گردید - مردم حمس پیشه (که از پیش آمد او
خار الم در دل داشتند) بیخبر آب خوردن او را بزهرا میخواستند
حال شیخ دگرگون شد - روپ نام خواص پادشاهی بنابر دل سوزی
قدره ازان آشامید - او نیز متغیر الحال گردید - چون بعرض
رسید پادشاه خود بچاره گری برونشست - و محبت رو داد *

سال بیست و پنجم باتفاق اسمعیل قلی خان بمالش
نیابت خان (که علم بغی افراخته بود) دستوری یافته عرصه
مبارزت را به پیشقدمی آراست - در سال بیست و ششم
به تعیناتی شاهزاده سلطان مراد (که بمقابله میرزا محمد
حکیم نامزد شده) مامور گردید - در (که منزلگاه شاهزاده
خود کابل شد) نامبرده از تهور منشی راه چنارتو سر کرد
و با مردم میرزا حکیم نبرد مرد آزما نموده جنگ کفان بمعسر
شاهزاده پیوست - در (که عرش آشیانی از وی رایحه شراب
استشمام نموده درین باب نکوهش فرمود - و از کورنش باز داشت
شیخ از جوش غیرت و ناز فردشی از جا رفته اسباب ممکن را

بیغما داد - و لباس بے نوایان در بر کردن - پادشاه ازین حرکت
آشفته تر شده او را بزندادان خانه برنشانند - پس از چندے بعفو
جرائم مشمول عواطفه بیکران ساخت - مدتی بتقدیم خدمات
تحصیل سعادت می نمود - از انجا (که بمیگساری خو کرده بود)
آخر کار رعشه بهم رسانید - سال سیّم (که عزیمت زابلستان
در پیش بود) چون بیماریش افزود حسب الحکم در لودهیانه
توقف گزید - در همان سال مطابق سنه (۹۹۳) نهصد و نود
و سه هجری پا بعدم خانه در کشید *

* شهاب الدین احمد خان *

از سادات نیشاپور است - بقدم خدمت و مزید اعتبار
امتیاز داشت - در اوائل جلوس حکومت دارالملک دهلی
اختصاص گرفت - چون بیستم جمادی الاخری سنه (۹۶۷)
نهصد و شصت و هفت هجری سال پنجم عرش آشیانی بدرام
خان را بجهت مهمات در آگره گذاشته بعزم شکار برآمد و تا
سکندرآباد شکارگزان رسید ماهم انکه انحراف مزاج مریم مکانی را
(که در دهلی تشریف داشت) تقریب ساخته برسم عیادت
توغیب رفتن دهلی نمود - ملأّم مزاج پادشاهی افناد - چون
شهاب الدین احمد خان (که با ماهم انکه خروشی و دوستی
داشت) باستقبال رسید عرضداشت که این آمدنها (که بے

استصواب خانخانان است) بمردمی که در رکاب اند غیر از
جان گزائی و بی ناموسی ثمری نخواهد بخشید - ناگزیر
است که ما بذرها باماکن شریفه رفته بمراسم دعا گوئی اقدام
نمائیم - عرش آشیانی شخصی را نزد خانخانان فرستاد - که
ما خود عزم دهلی کردیم - هیچ کس درین کار دخلی ندارد
معهدنا عهدنامه بنام این جماعه بفرستند - چون اهل عناد را راه
سخن داد شد و میدان خالی بدست ما هم انگه و شهاب الدین
احمد خان افتاد علانیه خاطر نشان مردم ساختند که مزاج
پادشاه از بیروم خان کبیعد *

* هر چند باغیاری عذایت نظری هست *

* گوئیم بدانسان که سخن را اثری هست *

بیروم خان از استماع پیغام پادشاهی سراسیمه گشته حاجی
محمد خان سیستانی و خواجه جهان را بعذرخواهی فرستاد
تا آن وقت کار ازان گذشته بود که کسی گوش بمعذرتها
کند - امرای چغته (که منتظر چنین روز بودند) از اطراف
و جوانب در ظل اقبال پادشاهی فراهم آمدند - مهمات ملکی
و مالی بصوابدید ما هم انگه بشهاب الدین احمد خان مفوض
شد - درزی چند بتمشیت امور سلطنت پرداخت *

در سال دوازدهم (که پادشاه متوجه چیتور بودند) ادرا
از حوالی قلعه لاکوردن برپایه ولایت مالوه بنواخته بمالش

ميرزايان باغيه (كه بران ديار بتغلب استيلا يافته بودند) تعيين فرمودند . آن ناسپاسان ثبات از دست داده پيش از جنگ بگجرات بدر زدند . چون سال سيزدهم طلب حضور شد مظفر خان ديوان اعلى از كثرت اشغال ملكي و مالي بخالصات پادشاهي چنانچه بايد نمي رسيد - آنرا بدر نامزد نمودند او از جزرسي و كرداني نسقه شايسته و انظاطه گزيده دان سال بيست و يكم بمذنب پنج هزاري سرافتخار برافراخته بسپه سالاري مملكت مالوه تعيين گشت . و سال بيست و دوم چون از وزير خان كارهاي گجرات باختلال آمد حكومت آنجا بدر تفويض يافت . و در سال بيست و هشتم چون اعتماد خان از تغير او بايالت گجرات در رسيد خان مذكور بعزم حضور از احمد آباد برآمد - ملازمان ب حقيقت او سر بشورش برداشته سلطان مظفر را (كه در پناه كانهها روزگار مي گذرانيد) طلبيده پسري و سرداري دستمايه آشوب گردانيدند . شهاب الدين احمد خان باطفاء اين نايره همت گماشته كار برده آرائي كشيد . پيش از آنكه آويزش رو دهد باقي مردم او جدا شده بمخالقان پيوستند . دران سراسيمگي يک از نوكران زخمه هم رسانيد . چندان وفاكيش خان را

(۲) نسخه [ج] ثبات قدم (۳) در [بعض نسخه] و سيوم (۴) در

[بعض نسخه] كانهها *

بر بارگي گرفته ازان آشوب گاه به بقرن رسانيدند - شکست
 قاهش رو داد - و ناموس عالم بتاراج رفت - غنيم اعاراف
 و جوانب فرور گرفت - نزديک بود که از بقرن هم برآمده
 بجالور شتابد - که في الجملة مردم فراهم آمدند - بصوابدين
 اعتماد خان بر شير خان فولادي (که دران ضلع نخوت آرا بود)
 قوجه فرستاده بر شکست - درين اثنا عبد الرحيم ميرزا خان
 از حضور رسیده سلطان مظفر را آرايه باديۀ فرار ساخت - و سرکار
 بهرونج بتيول شهاب الدين احمد خان مقرر ساخته بکوک
 قليج خان [که با سپاه مالوه بکشایش قلعه بهرونج (که بتصرف
 کسان سلطان مظفر درآمده بود) همت گماشته] نامزد شد
 سال بيست و نهم آنرا بدست آورده بجور پراگندگيها دم
 آسایش برگرفت - بهال سي و چهارم از عزل اعظم خان کوکه
 باز ايالت مالوه بار قرار يافت - همان جا در سنه (۹۹۹)
 نهصد و نود و نه رخت هستي بر بست - در ملک آبادي
 و رعيت آسودگي از يکتايان زبانه بود - کدبانوی خانه او
 بابا آغا (که پيوند خويسي با مريم مکاني داشت) بشايستگي
 زندگي نموده سال چهل و دوم سنه (۱۰۰۵) هزار
 و پنجم درگذشت *

* شيخ ابراهيم پور شيخ موسی *

برادر شيخ سايم سيکري سم - شيخ موسی از جمله

خودان وقت بوده - و در قصبه سيگري (که چهار کوره‌ی اکبر آباد است - و عرش آشياني دران جا قلعه و شهر پناه بنا کرده بفتح پور مخاطب ساخت) کنج عزمت گزيده ^(۲) برباضت و مجاهدت مي برداخت - چون اولاد عرش آشياني زنده نمي ماندند بدین جهت از درويشان استمداد نمود و روی التجا بشيخ سليم هم آورد - در همان ايام مادر شاهزاده سلطان سليم بارور شد - اين معني موجب مزيد حسن ظن گردیده در قرب جوهر منزل شيخ مکانيه برای حامله مذکوره اساس پذيرفت - در همان مکان شاهزاده تولد يافته بمناسبت نام شيخ بدین اسم موسوم شد - لهذا اولاد و اشاعر شيخ درين دولت بمدارج ترقی رسیده *

شيخ ابراهيم مدني بتعيينائی شاهزادگان در دار الخلافه ^(۳) اکبر آباد سرگرم خدمت بود - در سال بيست و دوم جلوس با برخه مبارزان بتهانه داری لادائي و تذبذبه سرکشان آنحدود مامور گشت - ازان جا (که حسن عمل و کارکردگی او فروغ استحسان گرفت) سال بيست و سيوم بايالت فتح پور سر مباحثات برفراخت - سال بيست و هشتم بکرمک خان اعظم کوکه مقرر شد - و در کشايش بنگاله ترددات شايان بتقديم رسانيد - پستر با وزير خان در دفع قتلو (که در اُدیسه

هر فساد داشت) شریک بود - سال بیست و نهم بحضور
 رسیده نامه ارادت بر زمین فراعنه نهاد . سال سیّم
 (که پس از فوت میرزا حکیم عزیمت کابل پیش نهاد خاطر
 عرش آشیانی شد) او بهاسپانی دار الخلافه آگره لوی
 کامیابی افراشت - و مدت مهتد بدان کار پرداخت - سال
 سی و ششم مطابق سنه (۹۹۹) نهصد و نود و نه هجری
 داعی حق را لبیک اجابت گفت - معامله دانی و کار شناسی او
 خاطر نشین پادشاه بود - از امرای درهزاری ست *

* شیرویه خان *

پسر شیر افکن ولد قوچ بیگ است - قوچ بیگ از
 قدیمان همایون پادشاه بود - در شکسته (که از افغانه
 بفروج پادشاهی رسید) چون فرصت تنگ بود نامه برده را با
 دیگران جهت برآوردن مریم مکانی حلیه آن پادشاه والا جاه
 تعیین فرمود - هشار الیه بر در سراپرده جان نثار شد - چون
 پادشاه را سفر عراق پیش آمد شیر افکن برفوت میرزا
 کامران در کابل ماند - و پس از مراجعت جنت آشیانی
 از عراق از انجا (که از میرزا اطمینان نداشت) خود را پیش
 پادشاه رسانیده بحکومت قلات سر برافراخت - پستور
 که مرد و فحاک و بامیان به قبول از تقرر یافت - اما بعد
 تسلط میرزا کامران بر کابل فریب طمع خورده بدر پیوست

و در جنگ با ميرزا دستگير مردم پادشاهي شده بياسا رسيد
 پسرش، شيرويه ملازمهت عرش آشياني دريافته ابتدا در کومکيان
 و نعم خان خانخاندان تعيين بنگاله گرديد - و در جنگ دارن افغان
 (که در حدود آديسه رودان) جوهر مردانگي بر روی
 روز آورد - پس ازان سال بيست و ششم بهمراهی شاهزاده
 سلطان مراد بصوب کابل دستوري پذيرفت - پستتر همراه
 ميرزا خان خانخاندان بسمت گجرات نامزد شده سال سيم
 باتفاق خان اعظم کوکه بهمم دکن کمر خدمت بست - و سال
 سي و دوم با مطلب خان بهتذيه جلاله تاريخي مامور گرديد
 و سال سي و نهم بخطاب خاني سراندي يافته پداسپاني
 اجمير سرمايه مباحثات اندوخت - از امرای هزاري ست *

* شيخ عبدالله خان *

خلف ارشد اسره مشايخ الشطار شيخ محمد غوث
 گواليداري ست - از پسران آن بزرگوار شيخ عبدالله و شيخ
 ضياءالله بمزيد اشتهاار اختصاص داشتند - نخستين بعيش بدري
 معروف - در علم دعوت و تکثير شاگرد رشيد پدر والا مقدار
 و در ابتدا و ارشاد خلايق جانشين والد گرامي صفات بود
 بسرنوشت تقدير با ذقه فقر و درويشي نوکری پادشاهي اختيار
 نموده درسلک امرای اکبري انتظام يافت - پيوسته در يسانها
 بقطره و پيوه مراسم نيکوبنديها متقديم رسانيده - و همواره

در معارک جدال مراتب جان فشانی بجا آوردے - تا سال
چہام اکبری بمنصب ہزاری امتیاز یافتہ صاحب شوکت
و جمعیت گردید - گویند تا ۵۰ ہزاری مرتقی مدارج امارت گشتہ
در عین جوانی لوای ارتحال بعالم بقا افراشت *

و دومین شیخ ضیاء اللہ نوکری اختیار نکرده بدریشی
در ساخت - در حیات پدر بکسچرات شتافتہ در خدمت شیخ
وجیہ الدین علوی (کہ عالم علوم ظاہر بود - و بر اکثر کتب
شروح و حواشی مفید دار - و مرید پدر اوست) اکتساب
علم کردہ در پٲن از شیخ محمد طاهر محدث بھرہ سند
حدیث نمود - دران هنگام از جانب پدر بصدد عزایت نامہ
و تفویض خرقہ خلافت مشرف گشتہ - پس از رحلت آن بزرگوار
در سال (۹۷۰) نہصد و ہفتاد بگوالیار آمدہ روزے چند
گذرانیدہ در دار الخلافۃ آکرہ طرح سکونت ریخت - و خانہ
و خانقاہ بر ساخت - و مدتہا باحراز مٹوبات اخروی ہمت
گماشتہ برسم دانش دلائر صوفی افادہ می فرمود - تا سوم
رمضان سنہ (۱۰۰۵) ہزار و پٲج بعالم دیگر خرامید *

گویند در سال [کہ در لاہور بعرش آشیانی شاخ آہوئے (کہ
تماشای جنگ آن می فرمود) بانڈیین رسید - و سخت
رنجوری در گرفت] اکثر اکابر از اطراف و جوانب بعبادت

آمدند - روزی پادشاه فرمود که شیخ ضیاء الله یان ما نکود
 علامی شیخ ابوالفضل ازین مقوله آگهی داد - ناچار خود را
 بلاهور رسانید - اتفاقاً پس از چندسے یکے از حریمهای شاهزاده
 دانیال حامله بود - پادشاه فرمود که وقت وضع حمل
 بمنزل شیخ براند - هرچند شیخ عذرهای برانگیخت پذیرا
 نه افتاد - آن عقیقه را آوردند - چون شیخ را تضرع نفس الامری
 بود از زندگی ستوه آمده بعد از هفته جان بسپرد *

باقضای مقام مجملی از احوال والد ماجد این هردو
 برادر ثبت می گردند - شیخ محمد غوث و برادر کلانش
 شیخ بهلول از فرزندان شیخ فرید عطار اند - و از مشاهیر مشائخ وقت
 بودند - هردو در دعوت اسما کمال مهارت و نفس گیرا داشتند
 شیخ بهلول مرید شاه قمیص است - که در سادهورا آسوده
 جنت آشیانی را بدر اخلاص و ارادت بهم رسید - با آنکه
 با خواجه خاوند محمود نپیره خواجه ناصرالدین احرار بیعت
 داشت خلع ربهی او نموده بشیخ بیعت کرد - خواجه
 برآشت - و ترک رفاقت کرده از هند بوطن شتافت - و این
 بیعت برخواند *

* بیعت *

* همای گوی مفکن سایه شرف هرگز *

* دران دیار که طوطی کم از زغن باشد *

(۲) در [بعضی نسخه] بهلول - و در [بعضی نسخه] اکبرنامه [بهلول (۳)
 نسخه [ب] فیض .

و چون در سنه (۹۴۵) نهصد و چهل و پنج ولایت بنگاله
 مفتوح گشت هوای آنجا موافق مزاج جفت آشیانی افتاد - و بساط
 عیش و طرب گسترده باستیقای حظوظ انسانی پرداخت - میرزا
 هندال برادر خرد پادشاه تهرمت جاگیر یافته بود - بمرافقت
 بعضی ارباب فساد افدیشة تباہ بخود راه داده در عین موسم
 باران - بی رخصت روانه دار الخلافه گردید - میر فقیر علی حاکم
 دهلی (که از ارکان سلطنت بود) باکره آمده بضائع ارجمند
 میرزا را بر دولتخواهی آورد - که زود بر جونپور شتافته مالش
 بافغانان دهد - درین اثنا برخی امرا از بنگاله گریخته در جونپور
 بمیرزا پیوستند - و سلسله جنیان خطبه و تخت آرائی گشتند
 میرزا باز آن تبه خیالی را از سر گرفت - جذت آشیانی ازین
 خبر آگهی یافته شیخ بهول را (که بوی فرط محبت و حسن
 اعتقاد داشت) به بند گذاری و موعظت پردازي روانه
 ساخت - میرزا شیخ را استقبال نموده بمنزل خود آورد
 و بر اعزاز و تکریم افزود - امرا از آمدن شیخ بدولتی و خدوک
 افتادند - و آخرها یکتائی مشروط بقتل شیخ گردید - که
 تا پوده از روی کار بردارند ^(۲) مرافقت صورت نگیرد - میرزا
 نورالدین محمد شیخ را بتهمت (که با افغانه اتفاق دارد)
 از خانه میرزا گرفته در ریگستان (که نزدیک باغ پادشاهی بود)

گردن زد - شیخ محمد غوث * فقد مات شهیدا * تاریخ یافته
قبرش در ظاهر قلعه بدانه است - بالای کوه *

جنت آشیانی از قتل شیخ ترین قاسف و اندوه گشته
طریق اتحاد و ادب با برادرش شیخ محمد غوث مسلوک
و مرعی داشت - او مرید حاجی حمید گوالیاری غزنوی ست
که او مرید شیخ قاضی ^(۲) بنگالی و او مرید شیخ عبد الله
شطاری ست - نامش ابوالموید محمد - و از جانب پیر

بغوث ملقب گشته - شیخ در کوهستان چناده صوبه بهار بهکم
پیر بسر برده و چند سال بچله نشینی گذرانیده در سنه
(۹۲۹) نهصد و بیست و نه جواهر خمره را (که نسخه بیست

مشهور) دران خلوت نشینی از سواد به بیاض آورد - و درین
هنگام عمرش بیست و دو سال بود - چون شهر شاه در سنه

(۹۴۷) نهصد و چهل و هفت بر هندوستان استیلا یافت
شیخ بنابر اشتهار ربط خود ^(۳) با همایون پادشاه اندیشه ناک گشته
بکجرات شتافت - و در انجا خانقاه عالی بنا نهاده فراوان

مردم آندیار را بفوائد معنوی برنواخت - چون در سنه (۹۶۱)
نهصد و شصت و یک رایات همایونی در دیار هند افراخته شد

شیخ از کجرات اراده معارفت تصمیم نموده در سال (۹۶۳)

نهصد و شصت و سه (که آغاز سربو آرائی عرش آشیانی ست)

(۲) در [بعضی نسخه] قاضی (۳) نسخه [ا ب] خود و همایون *

شيخ بگواليار آمده با گره شتافت - پادشاه لوازم استقبال
بجا آورده فرادان نياز مندي بتقديم رسانيد - شيخ گدائي كنبو
(كه مدر مدر بود) بهابقه عداوت (كه با شيخ داشت) بتازگي
كمردشمني بسته رساله او را (كه در گجرات نوشته مشهور
بمعراجيه - و براي خود معراج نسبت داده - و علمای گجرات
بانكار برخاسته هنگامه برپا كرده بودند) به بيروم خان خانانان
رسانيد - و خاطر خان را برو متغير گردانيد - آن قدر رعايت
پادشاهي كه متوقع شيخ بود بظهور نرسيد - ازان سبب رهائي
يافته آزرده خاطر بگواليار كه مسكن او بود برگشته گوشه انزوا
گزيذ - تا در شنبه هفدهم رمضان سنه (۹۷۰) نهصد و هفتاد ازین
۹۷۰

خاكدان بنعيم چاروان شتافت * بنده خدا شد * تاريخ است *

گويند از جانب عرش آشياني يك كورر دام وظيفه
مقرر بود . و در ذخيره الخوانين آورده كه شيخ نه لك رويه را
جاگير داشت - و چهل فيل در فوج او ميرفت - و آنچه
بزبانها افتاده (كه عرش آشياني نيز مرید شيخ بود)
از اكبرنامه هم ظاهر مي شود - اگرچه شيخ ابوالفضل بظاہر
همچشمي مشيخت يا بصوطن كه داشته يا بمزاج گوتی پادشاه
در لباس ديگر را نموده - چنانچه آورده كه در سال چهارم سنه
(۹۶۶) نهصد و شصت و شش (كه برخه در همين سال
مراجعت شيخ از گجرات نوشته اند) عرش آشياني بقصد شكار

از آگره برآمده عرصه گوالیار بقدم پادشاهی رونق پذیرفت
ظاهر شد که گاران قبیحاق همراه شیخ محمد غوث از گجرات
آورده اند - حکم شد که بیهای دلخواه از سوداگران بگیرند
درین میانه معروض گردید که شیخ و کسان او بهتر ازین گاران
دارند - اگر در وقت مراجعت از منزلش عبور فرمایند هرآینه
شیخ آنها را پیشکش خواهد کرد - چون عرش آشیانی تشریف فرمود
شیخ مقدم پادشاهی را مغنم شمرده حوز آفت بیرام خان
اندیشید - و جمیع گاران را (که بمردم شیخ منسوب بود) با سایر تحف
و هدایا و نوادر گجرات پیشکش کرد - و اقسام حلویات و عطریات
حاضر ساخت - و در آخر مجلس از پادشاه پرسید - که حضرت
دست ارادت بکس داده اند یا نه - فرمود که نه - شیخ دست
خود را دراز کرده دست عرش آشیانی گرفت - و گفت ما دست
شما را گرفتیم - پادشاه تبسم کنان بوخواست - و از زبان پادشاه
نقل می کنند - همان شب بمخیم دولت آمده بزم جام و باده
ترتیب داده سوگرم نشئه نشاط بودیم - و برطریق گرفتن گاران
و طرز دراز دستی شیخ خنده داشتیم *

* بیعت *

* بزیر دلق ملمع کمزدها دارند *

* دراز دستی این کوته آستینان بین *

پس ازان آن مرد ساده خود آرا در هنگامه عوام باین (دش
مباهات می نمود - و این حکایت را الفاظه چند تحریر

نمود - و نقل بالمصدر آن درینجا مناسب نبود *

غریب، تر آنکه در حق شیخ بهول می نویسد که چون
جنت آشیانی را توجه بدعوات بود شیخ را بادعای ادعیه
عزت می داشتند - و از نسبت بآن حضرت گاهی رابطه ارادت
و گاهی واسطه عقیدت افتساب داده تفاخر نموده - حالانکه
این دو برادر از فضائل و کمالات علمی عاری بودند - یک لخته
ارقات در زوایای جبال نشسته بدعوت اسمی اشتغال می نمودند
و آنرا دستاریز جاه و اعتبار خود می ساختند - و بصحبت
سلاطین و امرا بوسیله ساده لوحان زود فریب رسیده متاع ولایت
می فروختند - و بلطایف الحیل مواضعات و قربات می گرفتند *
بالجمله این همه زبان طعن شیخ ابوالفضل (که بر مشائخ
وقت میروند) بسبب عداوت باطنی و حسد همچشمی ست که
پدرش نیز از مقتدایان وقت بود - و دعوی همسری داشت
اما قبولیت نیافت - با از واشکافیها و بے پرده گوئی ست
که منافعی مصلحت و مخالف جمهور است - بهر تقدیر
(۲)
تحقیق و اثبات ولایت و غوثیت (که امری مبطل است)
یکطرف - اما اتحاد و ارادت جنت آشیانی باین دو برادر
در غایت ظهور است - چنانچه صحیفه همایونی (که بعد
از تسلط شیر شاه بشیخ محمد غوث رسیده و در گلزار الابرار

بجنس آنرا آورده) با جواب شيخ درين جا بضرورت مقام
ارتسام مي يابد * * محيقة شاهي *

بعد از عرض آداب دسمت بوس و معرض آنکه عذائت
قدیر لم یزل از گریوه دشواری تقدیر به بدرقه توجه و دعای
ایشان و جمیع درویشان بآسانی برآوردن - و از سوانح رزگار
فته انگیز آنچه پیش آمد بجز محرومی ملازمت باعث آزار
خاطر و سبب تیوگی دل نگردید - و در هر نفس و هر گام
خیال در گرو این اندیشه بود - که آن دیو سرشت مردم بآن
ذات ملکوت صفات چه سلوک کرده باشند - چون شنید (که
در همان نزدیکی هجرت بدیار گجرات فرمودند) دل ازان
اندوه گرفتاری قدری رهائی یافت - و پیوسته از صدق عقیدت
امیدوار است - که فیض فضل کردگار همچنان که از تنگنای
آفت بیرون آورده از بند اندوه ناکمی مذکور آزاد ساخت
از محنت مفارقت صوري نیز خلاصی بخشد - سبحان الله
چگونه سپاس و شکر گذاری بیقین باطن نشین آن رهنمای
حقیقی بتقدیم رساند - با اکثر اسباب پریشانی (که بظاهر قالب
فرر پیچیده است) در جمعیت وحدت سرای سویدای قلب
باندازه یک ذره قصور و فتور و راه نیافته - راه آمد و رفت
باندازه قافله دعای خیر پیوسته مسلوک باد * جواب *

وصول نامه نامی سلطانی و مطالعه صحیفه گرامی همایونی
مبارکباد زندگانی بمخاصان این حدود رسانید - و نوید سعادت
محکم و عافیت ملازمان رکاب دولت برداد - آنچه بملک
وقائع نگار قلمی بود مطابق نفس الامر است - هیچگونه تکلف
دران واقع نیست *

* ع *

* سخن کز دل بودن آید نشیند لاجرم در دل *

المرام سر خداوند افسر از اندر هذاکمی سوگذشت شوریده مباد * ع *

* در طریقت هرچه پیش سالک آید خیر اوست *

هرگاه حق سبحانه تعالی بنده سعادت مند خود را می خواهد
بدرجه کمال رساند پرورش باسمای جمال و جلال هر دو
میفرماید - یک دور جمالی گذشت - اکنون چند روز نوبت
جلالی ست - بحکم (ان مع العسر یسرا ان مع العسر یسرا)
بزودی باز نوبت جمال خواهد رسید - زیرا که بقانون عربیت
یک عسر در میان دو یسر واقع شده - و بجهت آنکه سطح محاط
بمحسب مسافت کمتر از دایره محیط اسمت عنقریب عروس
مراد بر منصف ظهور جلوه گر خواهد شد - انشاء الله تعالی
و لله الحمد من قبل و من بعد *

بالجمله شیخ محمد غوث مقتدای متاخرین شطاریه
هندوستان است - خلفا و مریدان صاحب کمال بسیار دارن
سید وجیه الدین علوی گجراتی (که بر کتب درسیه شروح دارن

و عالم علوم ظاهر بود) مرید وی است - یکم بهدید گفت که با این علم و دانش دست انابت بشیخ (که چندان علم ندارد) داد - فرمود جای شکر است - که پیغمبر من امی است - و پدر من امی - سلسله شطاریه بسلطان العارفين بایزید بسطامی منتهی میشود - و لهذا در (دم این خانواده به بسطامیه شهرت دارد - و چون یکم از رسايط این سلسله شیخ ابو الحسن عشقی ست (قدس سره) در ایران و توران عشقیه خوانند - و پیروان این طایفه را شطاری ازان گویند که در سلوک از مشائخ دیگر سلاسل تیزتر و گرم تر اند و پیوسته کدوای این طایفه در عراق عرب و عجم بافاضة سالکان شمع هدایت می افروختند - نخستین کسی (که از ایران وارد هندوستان گشت) شیخ عبد الله شطاری ست - که در نسیب به پنج واسطه بشیخ الشیوخ شیخ شهاب الدین سهروردی میرسد - و در ازادیت بهفتم واسطه بایزید بسطامی (قدس سره) و در اخبار الاخیار گفته که شیخ عبد الله به پنج واسطه بشیخ نجم الدین کبری (رحمه الله علیه) میرسد - در ماندو مالوه سکونت اختیار کرده در (۸۹۰) هشت صد و نود در گذشت همان جا مدفون است - خلفای او در اطراف و جوانب هندوستان بارشاد طلاب اشتغال ورزیدند *

* شيخ ابو الفيز فيضي فهاصي •

پسر کلان شيخ مبارک ناگوري ست - که از علمای وقت
 رياضت و تقوی مشهور بود - یکم از اسلاف دی از دیار یمن
 در زی اهل تجرید برآمده بپای همت معمور جهان را
 در نوشت - و در مائة تاسعه در قصبه ایل از توابع سیوستان
 بار غربت کشاده توطن و قاهر گزید - و در عنفوان مائة عاشره
 پدر شيخ بصوب هندوستان رهگرای سیاحت گردیده
 در بلده ناگور طرح اقامت انداخت - چون دی را فرزند
 زنده نمی ماند در سنه (۹۱۱) نهصد و یازده شيخ که
 بوجود آمد بمبارک مسمی گردانید - چون بهن شباب رسید
 بمجرات شتافته نزد خطیب ابوالفضل گادرنی و مولانا عماد
 لاری تلمذ نموده از صحبت علمای آن دیار و مشایخ بزرگوار
 فوائد بسیار کسب نموده در (۹۵۰) نهصد و پنجاه بدار الاخلاص
 آگره رحل سکونت انداخته پنجاه سال در آن مکان بافاده
 علوم می پرداخت - و بدرویشی و قناعت بسر می برد
 و در توکل شانه عظیم داشت - مبادی حال در امر معروف
 و نهی منکر بحدی مبالغه می کرد که از کوچه (که آواز نغمه
 می آمد) نمی گذشت - و آخرها بمرتبه مولع شد که خود سماع
 و وجد می نمود - اوضاع مختلفه بسیار بدر نسبت داده اند

(مائراامرا) [۵۸۵] (باب الشين)

در عهد سليم شاه بربط شيخ علائى مهدوي بمهدويت شهرت گرفت - و از علمای وقت چه سرزنشها که نيافت - در عهد آغاز اکبري (که امرای چغتای بیشتر در عرصه بودند) بطريقه نقشبديه خود را دانمود - و پس ازان بسلسله مشائخ همدانيه منسوب ميکرد - چون آخرها عراقيه دربار را فرو گرفتند ب رنگ ايشان سخن راند - چنانچه بتشييع اشتها ر يافت - تفسير موسوم بمنبع العيون مقابل تفسير كبير در چهار جلد نوشته و جوامع الكلم نيز از موافقات اوست - تذکره اجتهاد عرش آئيني (که بکواهی علمای عصر مرتب گشت) بخط شيخ تدوين يافته در ذيل آن مرقوم نمود که اين امری است که از سالها منتظر آن بودم - گویند آخرها بتکليف پسران بمذبي هم امتياز يافت اگرچه شيخ ابوالفضل نوشته در آخر عمر ضعف بصر بهم رسانيده در سنه (۱۰۰۱) يکهزار و يک در بلده لاهور زندگي بسپرد ۱۰۰۱ * شيخ کامل * تاريخ فوئش يافته اند *

شيخ فيضي در سنه (۹۵۴) فهد و پنجاه و چهار متولد شد - بدقت طبع و جودت ذهن از جميع علوم بخشه رافر برداشته - در حکمت و عربيت بيشتر تتبع نموده - و پزشکی دانش فرا پيش گرفته رنجوران تهی دست را چاره ميکرد - ابتدا بضيق معيشت و تنگی احوال گرفتار بود - (دز) بهمراهی

(۲) نسخه [ب ج] شيخ عالمي •

پدر نزد شيخ عبدالنبي صدر عرش آشياني رفته اظهار حال
 و استدعای مدد بيگمه مدد معاش نمود - شيخ بتعصب مذهب ادرا
 با پدرش بتشيع سرزنشها کرده بحقارت از مجلس برخيزاند
 شيخ فيضي را حميت بران آورد که بپادشاه وقت (رشدي)
 و راه حرف پيدا شود - مکرر بوساطت برخه باريابان فضل
 و کمال شيخ و سخن طرازي و بلاغت گسترخی او مذکور محفل
 سلطاني گشت - سال دوازدهم (که عرش آشياني بتسخير
 قلعه چيتور متوجه بودند) اشارتي باحضار شيخ سرزد - چاره
 ابدای روزگار سيما اهل مدارس را بداندیشي با اينها بود
 اين طلب عاطفت را مطالبه عذابي وانموده بحاکم دارالخلافه
 آگره خاطر نشين کردند - که پدرش مبادا او را مخفي سازد
 چند مغله فرستاد - که ناگهان خانه شيخ قبل نمايذد - حسب
 اتفاق شيخ فيضي دران وقت در خانه نبود - في الجملة کشمکش
 وقت - چون در (سيد سمعنا و اطعنا گفته در سرانجام سفر افتاد
 چون ابواب مکاسب مسدود بود بدشواري کشيد - آخر بسعي
 تلامذه آساني گرفت - و پس از ملازمت محفوف نوازش گردیده
 بتدریج درجه پيمای قرب و مصاحبت گشت - و قسمی
 پوست کشی شيخ عبدالنبي صدر کرد که از منصب و رتبه

افتاده بخجاز اخراج یافت - و آخر جان و مال بخوارى
و ذلت در باخت *

و چون شیخ حسن شعر را باعلی مرتبه رسانیده بود
در سال سیم بخطاب ملک الشعرا مورد مرام گردید - و در
سال سی و سیوم خواست که زمین خمره را جولانگاه طبع خود سازد
برابر مخزن اسرار مرکز ادوار - بسه هزار بیت - و مقابل
خسرو شیرین سلیمان و بلقیس - و بجای لیلی و مجنون
نلدمن - که از دیرین داستانهای هذروستان است - هر یک
بچهار هزار بیت - و در وزن هفت بیکر هفت کشور - و در
بحر سکدر نامه اکبرنامه - هر کدام به پنجهزار بیت برسخته آید
در کمتر زمانه عذوان پنج نامه با برخه داستان برشته نظم
کشیده دل نهاد اتمام نگشت - و یکمشت که هنگام ستردن نقش
همتی ست - نه نگارین ساختن پیشطاق باذن نامی *

(۲)

در سال سی و نهم عرش آشیانی بانجام تاکید بکار بردند
و حکم شد اول افسانه نلدمن بترازی سخن برسجد - در
همان سال به پایان رسانیده از نظر گذرانید - اما چون از
دیر باز تفهائی دوست داشتی و راه خموشی سپردی با کوشش
پادشاهی خمره انجام گرفت - در سرآغاز زنجوری (که
ضیق النفس داشت) بر سخته بود *

* بیت *

* دیدی که فلک چه زهره فیرونگی کرد *

* مرغ دلم از قفس شب آهنگی کرد *

* آن سینه که عالمه درو می گنجید^(۲) *

* تا نیم دمه بر آدرم تنگ-ی کرد *

و در ایام بیماری مکرر می خواند *

* گر همه عالم بهم آیدن تنگ *

* به نشود پای یکی مور لنگ *

دهم صفر سنه (۱۰۰۴) هزار و چهار هجری سال چهارم

اکبری درگذشت * فیاض عجم * تاریخ فوت او یافته اند

سالها فیضی تخلص می کرد - سپس فیاضی - خود

* میگوید *

* زین پیش که سکه ام سخن بود *

* فیضی رقم نگین من بود *

* اکنون که شدم بعشق مرتاض *

* فیاضیم از محیط فیاض *

یک صد و یک کتاب تالیف شیخ است - و شاهد قوی

بر فضل او تفسیر سواطع الالهام بے نقط است - که میر حیدر

معنائی تاریخ اتمام آن سرور خلاص یافته - که (۱۰۰۲)

هزار و دو است - و ده هزار روپیه صلہ گرفته - موارد الکلم

در اخلاق نیز بے نقط نوشته - علمای عصر اعتراض کردند که
تا حال هیچ کس از فحول علما با ولوع آنها در علوم تفسیر
بے نقط نگوشته اند - شیخ گفت که هرگاه کلمه طیبه (که
ایمان موقوف بران است) بے نقط است دیگر کدام دلیل
فضیلت خواهد بود *

گویند از متروکه شیخ چهار هزار و سه صد کتاب صحیح
نقیس بسرکار پادشاهی ضبط شد - پیش آمد و مصاحبت
شیخ در پیشگاه خلافت بعنوان علم و کمال بود - بتعلیم
پادشاهزادها مامور میشد - بسفارت هم نزد حکام دکن شتافته
زیاده بر چهار صدي منصب نیافت - و شیخ ابوالفضل با آنکه
برادر خرد بود برسم امارت ترقی کرد - در حضور شیخ دو هزار
و پانصدی شده - و آخر بهمنتهای مراتب منصب و دولت رسید
جمع (که آفتاب پرستی را بعرض آشیانی نسبت دهند)
این قطعه شیخ را استشهد دارند *

* قسمت نگر که در خور هر جوهر عطا است *

* آئینه با سکندر و با اکبر آفتاب *

* از می کند معاینه خود در آئینه *

* این می کند مشاهده حق در آفتاب *

اگر چه شک نیست که این نیر اعظم و فروغ بخش عالم از
اعظم آیات قدرت الهی است و بند و بعثت جهان کون و فساد

منوط بدان اما نوعی تعظیم (که نه رسم اهل اسلام است و کلام شیخ ابوالفضل نیز اشعاره بآن دارد) موهم اینچنین نسبتهاست - اشعار آبدار و قصائد غرای شیخ شهرت تمام دارد - بیت بر می نویسد *

* چه دست می بری ای تیغ عشق اگر داد است *

* به بر زبان ملاست گر زلیخا را *

(۲)
* شهباز خان کنگر *

نسبش بهش واسطه بحاجی جمال میرسد - که مرید مخدوم بهاء الدین زکریای ملتانی بوده - گویند درویش به مخدوم سوال کرد که بدوستی خدا بغام هر پیغمبره یک اشرفی بمن ده - مخدوم متفکر شد - حاجی عرض کرد که بمن حواله نمایند - بخانه اش برده گفت - نام هر پیغمبره بگیر و یک اشرفی بستان - او ده بیست نام برده اشرفی گرفت - و دیگر اعتراف بعجز خود نمود - چون به مخدوم معلوم شد دعا در حق او کردند - که خفیف العقلم در میان شما نباشد - چنانچه اکثر این فرقه بحدت ذهن در هذد شهرت دارند - شهباز خان در مبادی حال بطور آبی خود بزه و درویشی می گذرانید - پس ازان در جا نشینی کوتوال بمرتبه احتیاط در مقدمات نمود که منظور نظر عرش آشیانی

گرددیده از صدي منصب برتبه امارت فائز گشت - و بخدمت
ميرتوزکي اختصاص يافت - در سال شانزدهم (که لشکر
خان ميربخشي معاتب شد) مفاصم او شهيداز خان مغوض
گشته پس از چنده ميربخشيگري نيز ضميمه گرديد - و در
سال بيست و یکم به تغيبه ثمرن منشان راتهور علی الخصوص
که پسر رای رام نبیره رای مالديو و تسخير قلاع سوانه
متعلقه جودهپور دستوري يافت - جمعی از سرکشان آن ناحیه
در قلعه دیکور سر استکبار ميخاريدند - نخستين همت بکشایش
آن گماشت - در کمتر فرصتی فيروز مذي (و دان - گروه
انبوه بگونيسيائي نگونسار آمدند - و پس ازان قلعه دو تاره کشته
روی همت بتسخير سوانه (که از قلاع نامور آن سرزمين است)
آورد - متحصنان بزهار در آمده قلعه سپردند - شهيداز خان
بحضور رسیده بالطاف پادشاهي اختصاص گرفت *

و در همین سال (که سنه (۹۸۴) نهد و هشتاد
و چهار بود) شهيداز خان بر سر راجه گچپتي تعين شد
او از زمينداران عمده صوبه بهار است - همواره با عساکر
پادشاهي همراهي گزيده در کشایش بنگاله خدمات شايسته
بتقديم رسانيد - و بتخیله واهي رخصت گونه گرفته بولايت
خود آمد - و از شورش طلبي بهنگام آشوب بنگاله (که پس از
فوت منعم خان برخاست) بخيال قذاه در شده (هزني

فرايش گرفت - و دست بتاراج و غارت بلاد و امصار كشود
 فرحت خان تيول دار آره و فرهنگ خان پسرش و قراطاق^(۲)
 خان در جنگ او فرو شدند - چون شهباز خان رسيد ارکان
 ثبات او بارزش درآمده صلاح کارها در گريزديد - شهباز
 خان دست از دنبال برنداشته هرجا مي رفت پاشنه كوب
 مي شتافت - تا بجگديس پور (که محکم ترين جاهای او سم)
 متحصن گرديد - و بعد چنده (که قلعه مسخر شد) زه و زاده
 اسير گشت - و از روی بخمول آورد - شهباز خان قلعه شيرگده را
 (که سري رام پسر گچپتي بقلعه دارى آن دم نخوت ميزد)
 بمحاصره نيز بر گرفت - درين ضمن قلعه هتاس (که تسخير آن
 بياوردى اسباب برتر است) بدست جنيد کراني بود - از بسيد
 محمد نام معتمد سپرد - چون روزگارش سپري شد مظفر
 خان روى بتسخير نهاد - او بشهباز خان ملتجي گشته امان
 طلبيد - و کامياب خواهش شده قلعه تسليم نمود *

شهباز خان پس ازين کارهای نمايان بحضور (سيده
 بمراحم بيكران لوى بلند نامي افراخت - و پس ازان
 به تنبيه انا پرتاب مغرور تعين گشته در سال بيست و سيوم
 سنه (۹۸۶) نهصد و هشتاد و شش قلعه کونهلير^(۳) را (که

(۲) نسخه [ب] قراطام خان (۳) در [اکثر نسخه] کونهلير - و در
 [بعض جا] کونهلير آمده *

در زمان باستانی کمتر کسی بر دست کشای چیرگی شده (گرد گرفت - رانا سراسیمه شده نیم شب بلباس سناسیان بدر زده بخفایای کوهسار خزین - قلعه مفتوح گردید - روز دیگر حصار گلکنده و قلعه اودیپور نیز بتصرف درآمد - و دقیقه از تاخمت و تالان آن ولایت فرود نگذاشته پذیراه تهانه درون کوهستان و سی و پنج بیرون از اودیپور تا دور ماندل نشاند و در دای پسر دای سرجن هادا را (که همواره گرد شورش برانگیخته) رهگرایی فرمان پذیری ساخته همراه بحضور آورده بعواطف خسروانی اختصاص گرفت - و باز بمالش نخوت آرایان صوبه اجمیر باقامت آن نواح مامور گردید - چنانچه رانا پرتاب (که بنه و پار او یغمائی شده بود) ملک او از بدگوهران پاک گشته سپه نشین گردید - و دیگر سرتابان تهر گرا در بیم ناکي (۲) افتاده هر بامداد و هر شام دم واپسین می شمرند *

چون هنگامه امرای ناسپاس بهار و بنگاله بمیان آمد شهید از خان را بدان طرف کسایل کردند - اما از خود سری با خان اعظم کوکه (که او نیز به تنبیه باغیان ادبار پزوه تعیین شده بود) نساخته جداگانه در استیصال فتنه اندوزان بهار کوشش بکار برد چنانچه عرب بهادر را سزای شایسته داده و بمالش سرکشان جگدیس پور نهان - چون معلوم کرد (که معصوم خان فرزند خودی

بفرامه ميرد در عرب بهادر و ثبات خان پدر پيوسده
 هنگامه آرای بدگومری ار شده اند) بجانب اوده شتاب
 آورد - نزدیك سلطانپور بلهري بيستم و پنجم كرده اوده
 بهام درآريختند - معصوم خان بقول رسیده گرد پيكار برانگيخت
 شهباز خان از جا رفته راه گويز پيش گرفت - و تا چونپور
 سي كروهی جنگ گاه عنان باز نكشيد - از قضا آواز درگذشتن
 معصوم خان فوج مخالف را پراكنده ساخت - درين اثنا
 جرانغار عسكو پادشاهی متوجه پيكار گشت - بمقتر آريوش
 معصوم خان زخمی باوده فرار نمود - چون مزده فيروزي
 بشهباز خان رسيد تيز دستي نموده هفت كروهی اوده باز
 رده آرا گشت - و پس از جنگ معب مخالف آواره داشت
 هزيمت شده در اوده هم نتوانست ثبات درزيده - هر يك
 بطرف شتاب *

و چون شورش اين فتنه پزوهان فرور نشست امدار الخلافه
 آگره رسیده در غيبت پادشاهی (كه بدفع هنگامه ميرزا محمد
 حليم بكابل انتهاز فرموده) حسب الحكم بحفاظت آن مصر
 جامع هي پرداخت - سال بيست و ششم وقت مراجعت
 پادشاهی بملازمت كامياب گشت - چون باد دنيا مرد افكن
 است درين ايام (كه كارهای نمايان ازو ظهور گرفت) بخود بيدي

افتاده هنگام پرستش خويشتن فروشي كرد - و همان ايام (كه شكار نگرچين اتفاق افتاد) وقت تهاليم چوكي بخشيان اذرا از ميرزا خان خلف بگرام خان پايان داشته بودند - چون شراب زياده بر حوصله كشيده بود از جا درآمده حرفهاي سبك بر زبان راند - عرش آشياني براي پند پذيرى او براى سال درباري سپردند - چون در سال بيستم و هشتم خان اعظم (كه از هواى بنگاله دل گرفته بود) استدهاى خدمت ديگر ناحيه نمود شهباز خان بهاسباني آنديار با مراى بسيار رخصت يافت - و چون بدان ممالك پيوست به پيكار معصوم خان كابلي بگهواره گهاك در آردن - پس از آريزش سخت شكست بران ناسپاس افتاد - فيل پرشان و ديگر غنيمت بدست در آمد - شهباز خان بتعاقب او (كه پناه بولايت بهائي برده) رهگرا گشت *

آن ولايت سمك نشيب شمالى ثانيه قريب چهار صد كوزه طول - و نزديك سه صد كوزه عرض - چون بنگاله از بلذتر است بددين نام خوانند - چون اين سرزمين بى سپر قاخك و تاراج عساكر گرديد و بكترا پور (كه بنگاه بومى آنجا است) يغماني شد و سنارگانون بدست آمد و ساحل برهم پوتر (كه بزرگ دريايى است از خطا مي آيد) معسكر گرديده آريزشها رو داد عيسى زميندار آنجا در شكست فوج پادشاهي

هرچه اندیشید سودمند نه افتاد - ناچار ببلایه گری درآمده
 طرح آشتی انداخت - بقرار آنکه سنارگانون را داروغه نشین
 پادشاهی گرداند - و معصوم عاصی را بحجاز روانه نماید
 بشرطیکه فوج نصرتمند برگردد - چون شهباز خان رودبارها
 گذشته در انتظار ایفای وعده نشست آن مفسد چندی
 بلیمک و لعل گذرانیده آخر ورق برگردانید - و آماده پیکار
 گشته رو بآویزش آورد - امرا از مدارا گسیختگی و نخوت فردشی
 سردار آزردہ خاطر بودند - دل نهاد رفاقت نگشته هر کدام
 راهی برگرفت - ناگزیر شهباز خان بتانده معارفت نمود
 اندوخته برباد رفت - برخی جان سپردند - و جوتی گرفتار
 گردیدند - غنیمت خیره شده بعضی جاها متصرف شد - شهباز
 خان از دورویی و بے اتفاقی امرا بسیج حضور کرد - ازین آگهی
 پادشاه سزاولان تعیین کرده از راه برگردانیدند - و تیولداران بهار
 بهمراهی او نامزد گشتند - شهباز خان به نیروی همت کار بند
 حکم گردیده جاهای رفته بدست آورد - و مالشهای پی در پی
 بمعصوم عاصی داده اداره ساخت *

و در سال سیم از خود بینی و غرض پرستی میان شهباز
 خان و صادق خان رشته یکدلی گسیخته گشت - صادق خان
 بر طبق اشاره حضور کار بنگاله بر خود گرفت - شهباز خان
 بے آنکه کار سرانجام یابد ازان ملک برآمد - و پس از چندی

باز بسزاولی حضور از بهار به بنگاله رفته به بزد و بست
 آن ملک همت برگماشت - و بسیارے سرتابان را برانداخت
 فوجے بر بهائی فرستاده زمیندارش را بایلی در آردن^(۲)
 و جمعی بولایت کوکره (که میان اردبسه و دکن آباد ملکه ست)
 تعیین کرده فراوان غنیمت اندوخت - مادھو سنگھ بومی
 آنجا مالگذاری پیش گرفت - چون در سال سی و دوم آرامش
 دران ناحیه پدید آمد و سعید خان از بهار بدان دیار رسید
 شهباز خان عازم حضور شده در سال سی و چهارم بکوتوالی
 اردری پادشاهی مامور شد - پس ازان بمالش افغانان
 سواد رخصت یافت - چون ازانجا بے حکم برخاسته آمد
 زندانی ساخته پس از دو سال رهائی یافت - و باثالیقی
 میرزا شاهرخ (که باایالت مالوه نامزد شده بود) اختصاص
 گرفت - و پس ازان باتفاق میرزا با شاهزاده مراد بهم
 دکن تعیین گشت - در محاصره احمد نگر چون مردم شهر نو
 (که موسوم ببرهان آباد بود) بقبول امان شاهزاده طمانینتی
 داشتند شهباز خان بتعصب مذهب بهمانه گشت و سیر سوار
 شده محاکه (که بلغگر درازده امام شهرت دارد - و سکنة آنجا
 بتشیع مشهور) بیک اشرف او غارتگران لشکر یغمائی ساختن
 چون اعتماد قول مغول بدکنیان نماند بیشتري جلاوطن

گشتند - شاهزاده اظهار ناخوشی کرد - چون با صادق خان
 اتالیق شاهزاده از قدیم نفاق و عداوت متحقق بود بے اجازت
 کوچ کرده بمالوه آمد - عرش آشیانی تیواش را (که در صوبه
 مالوه داشت) تغییر کرده بمیرزا شاهرخ دادند - و او را در
 سال چهل و سیوم باجمیر فرستادند - بمهم رانا بطریق مقلای
 شاهزاده سلطان سلیم (که از آلّه آباد عازم آن مهم بود) تعین
 شد - چون بمیداب خوری شیفته بود سال که از هفتاد برگذشت
 دست و کمر بدرد آمد - لخته بهی یافت - در شهر اجهیر
 بهمان بیماری باز گردید - و تب افزود - از چاره گری پزشکان
 تقدستی روداد - و در سال چهل و چهارم اکبری [که سنه
 (۱۰۰۸) هزار و هشت هجری بود] ناگهان در گذشت
 شاهزاده اموالش متصرف گشته بے تمشیت آن مهم بالّه آباد
 معارفت کرده لوائی خود سری افراخت *

گویند شهناز خان وصیت کرده بود که در محوطه مرقده مذکور
 معینه (قدس سره) دفنش کنند - مجاداران بقعه شریفه
 سرزده نگذاشتند - ناچار بیرون مدفون گردید - شب خواجه
 بزرگ در دریا بمجاداران تاکید فرمود - که او محب ماست
 اندرون شمال رویه گنبد گذارند - فردا بمبالغه آنها بر آورده
 بجای معین سپردند - صلاح و تقوای او مشهور است - و پاس
 شریعت غوا را بسیار ملحوظ میداشت - برسم و رواج و تمک

فصر لحدیه نکرد - و خمر نه پیمود - و در نگین لفظ سرید نکند
 تهجد ، اشراق تا سنک عصر قضا نشد - و بے وضو نمی بود
 و همیشه تسبیح در دست ورد میخواند - چون ما بین عصر
 و مغرب حرف دنیوی نمیگفت (روزے آخر وقت عرش آشیانی
 بگذار تالاب فتحپور کسب هوا می کردند - و دست شهباز
 خان گرفته مشغول حرف زدن بودند - او هر ساعت نگاه
 بافتاب می کرد - حکیم ابوالفتح با حکیم علی (که بتفاوت
 استاده بودند) گفت - اگر امروز نماز عصر این مرد قضا نشود
 میدانیم که واقعی دیدار است - چون وقت نماز تذك شد
 ناچار عرض کرد - پادشاه فرمود قضا خواهی کرد - ما را تنها
 میگذاری - شهباز خان بے اختیار دست خود را کشید - و دوپته
 انداخته شروع بنماز نمود - و پس ازان مشغول ورد گشت
 پادشاه هر لحظه دسته بسروش میزد - که برخیز - حکیم ابوالفتح
 گفت اوصاف فیست که در شغل این عزیز خلل شود - پیش رفته
 عرض کرد که این همه لطف تنها باین مرد حسابه ندارد
 دیگران هم امیدوار چنین مراحم اند - پادشاه او را گذاشته
 بآنها متوجه شد - لهذا شیخ ابوالفضل در حق او میفرمود
 که در هر گونه پرستاری و سربراهی سپاه کم همتا بود - اگر
 تقلید پرستی و اهسته^(۲) و زبان را بهنجار کشودے طراز

فرهيدگي برگرفته - و در همت و بخشش هم نظير نداشت
 بلکه اخراجانش ديده مردم متعير مي بودند - برخه بيافتن
 سنگ پارس شهرت ميدادند - و آن حجرست ست که هر کاني
 گدازنده چکش پذير بدو رسد زر گردد - گویند در ديار مالوه
 پديد آمد - پيش از زمان بکرماجيت در عهد راجه جيئنگهه ديو
 بهم رسيد - قلعه ماندو بهمان زر در دوازده سال اتمام گرفت
 درز بر ساحل نريده جشن آراسته خواست ببرهن خود
 بخشش فراوان نمايد - چون از دنيا لخته دل برگرفته بود
 همان سنگ داد - او از ناشناسائي بخشم رفته آنرا بآب
 انداخت - و بجاييد حسرت در افتاد - و از ژرفائي آب دست
 بدو نرسيد - امروز غير از اين افسانه نشان از پيدا نيست *

بالجمله گویند شهيدار خان مردم بيش قرار نوکر
 داشت - چنانچه ده کس بودند - که هر کدام ساليانه یک لک
 روبه مي يافت - و در جنگ بهرم پوتر از خود نه هزار سوار
 موجودي داشت - و هر شب جمعه صد اشرفي را شيريني نذر
 حضرت غوث الغلین (قدس سره) بخش میکرد - و بهرم کنبو
 آنقدرها داد که هيچکس ازین قوم در هند پريشان و بد حال
 نماند - مع هذا بعد مردنش تا پنجاه سال از اشرفي و روبه دفائن
 و خزائن برمي آمد - غريب تر آنکه منصب او تا سال چهل
 اکبري زياده بر درهزاري نبود - گمان مردم بيافتن سنگ پارس

(مآثر الامراء) [۶۰۱] (باب الشين)

راهم بدیهی داشت - اگرچه آن معلوم والاتیاس بجائ
نمیرسد - یسرانش ترقی نکردند - اللهم الله نام پسرش در
عهد اعلی حضرت واقعه نویسی بکلانہ شدہ عمرے درانجا
گذرانید - اما کرم الله برادر شهباز خان رشده داشت - سنہ
(۱۰۰۲) هزارد در در سررنج باجل طبعی درگذشت *

* شریف خان انگه *

برادر خرد شمس الدین محمد خان انگه از امرای
سه هزار پی ست - پس از برهم خوردن مقدمه بیروم خان چون
خلاصه پنجاب به قبول انگه خیل تنخواه شد او نیز بجاگیر
فراخور حال ازان موبه کامرانی اندوخت - و باتفاق میر محمد
خان برادر کلان خود بتقدیم نیکو خدمتی مصدر جانفشانی بود
سال سیزدهم جلوس چون امرای انگه خیل از پنجاب تغیر
یافتند شریف خان بتیولداری سرکار تزوج اختصاص پذیرفت
سال بیست و یکم با جمعی بقصبه موہیر تعیین گردید - کہ
از احوال رانا با خبر بودہ اگر آن شقاوت پژوہ از تنگنای
خمول (کہ بنابر آمد آمد پادشاہ گزیدہ) پا بیرون نہد
بسزای اعمالش رساند - پس ازان در تسخیر کوتھلمیر لوازم
دولت خواہی بظہور آردہ مورد عاطفت خصروی گشت
و سال بیست و پنجم بتفویض التالیقی شاہزادہ سلطان مراد

(۲) نسخہ [ب] موسی - و نسخہ [ج] موسی .

قامت قابليت آراست - و بزم چشمة ترتيب داده منزلگاه او
 بقدم ميمخت لزوم عرش آشياني زين و زينت پذيرفت
 و هم در اين سال از انتقال شجاعت خان مقيم بحکومت مالوه
 چهره اعتبار افروخته بدانصوب شتافت - و باز بهادر پور او را
 فرمان رفت که از گجرات برآمده بيداري پردازد - و باطاع داران
 آن سرزمين آنکه از صوابديد او بيرون نروند - سال بيست
 و هشتم باثفاق قليچ خان و غيره بمومک ميرزا خان خانانان
 نامزد شد - چون بدر پيوسم سرداري برانگار يافته در روز
 جنگ مظفر از توپ اندازي و برق اندازي تردد شايسته
 بتقديم رسانيد - چون امراي مالوه پس از تذبذب سلطان مظفر
 گجراتي بهتسخير قلعه سرونج مامور بودند از نيز پيای قلعه
 مذکور رسیده مورچال بهمت - روز يورش نصيرا (که حارس
 قلعه بود) بدستان سرائي از مورچال او بدر رفت - و قلعه
 مفتوح گردید - و سال سيم باثفاق شهاب الدين احمد خان
 بخابر کومک خان اعظم (که بيورش دکن دستوري يافته بود)
 قارک بندگي افراشت - سال سي و پنجم از مالوه ببارگاه
 سلطنت رسیده جدين ارادت را فروغ پذير گردانيد - سال
 سي و نهم بپاسداري غزنين (که وطن شريف خان بود - و از
 مدتها آرزوي تعلقه داري آنجا در سر داشت) سر بلندي

یافته کام دل برگرفت - تا سال چهل و هفتم بتعلقه مزبور
می پرداخت - بستر غزنین از تغیر او بشاه بیگ خان مقرر
شد - باقی احوالش معلوم نیست - باز بهادر پسر او در
صوبه گجرات جاگیر یافته داخل کومکیان آنجا بود - سال
بیست و پنجم جلوس اکبری بتعیناتی پدر سرفراز شده
در مالوه جاگیر یافت - سال چهل و چهارم (که عرش آشیانی
بنفس نفیس متوجه کشایش قلعه آسیر گردید) او با دیگر
امرا بمحاصره قلعه مذکور پیشتر روانه شده - و پس ازان
بجانب احمد نگر تعیین شده در کومکیان دکن قرار یافت
و سال چهل و ششم در جنگ دستگیر مردم تلنگانه گردیده
چون علامی شیخ ابو الفضل باقتضای وقت طرح ملحه قرار داد
و دستگیران طرفین رهائی یافتند او هم مستخلص گشته
بمشکر پادشاهی رسید *

* شام خان جلایر *

از امرای کهن سال اکبری بوده - پدرش بابا بیگ جلایر
درین دردمان خدمات شایسته بجا آورد - جنت آشیانی
حکومت جونپور بوی تفویض نمود - در آن هنگام (که هوای
ولایت بنگاله مرغوب طبع آن پادشاه عالی جاه اقتاده ابواب
عشرت و شادمانی برکشود) جلال خان مخاطب بسلیم شاه

باشاره پدر خویش شیر شاه بر سر جونیور آمده قبل کرد
بابا بیگ در حفاظت و نگاهبانی داد مردانگی و کاردانی داد^(۲)
بسترد در هنگامه گذر چوسا سنه (۹۴۶) نصد و چهل و شش
(که شیر شاه بے خبر بر اردوی پادشاهی ریخته بر شکست
و جنت آشیانی بهراسیمگی راه آگوه پیش گرفت) ادرا با
دیگر معتمدان جهت برآوردن حاجی بیگم و دیگر پرستاران^(۳)
حرم سرا بارو فرستاد - آن اخلاص شعار بر در سرا پرده
پادشاهی از دست افغانان شریک مرگ در چشید - شام خان
بعسن پرستاری و خدمت گزینی در عهد عرش آشیانی بپایه
امارت رسید - چون بهمراهی خانخانان منعم خان بتسخیر
ولایت بنگاله رخصت یافت قضارا خانخانان دران دیار زندگی
بسپرد - امرا بواسطه ضبط سرحدات ادرا بسرداری برداشتند
و پیش ازان در سال سی و دوم موافق منصب سه هزار و دویست و شصت
گزه تیولش مقرر گردید - و بعد ازان بحکومت دهلی مورد
نوازش خسروی گشت - و چون سال چهل و سیوم آن بلده پس
از اقامت چهارده ساله پنجاب مهبط الوبه پادشاهی گردید
پیدائی گرفت که خان مذکور آن معموره را بچندے آزر^(۴)
سپرده خود بتن آسانی بهر می برد - چندے بعتاب گاه

(۲) نسخه [ج] مردی و مردانگی داده (۳) نسخه [ج] مریم مکانی

(۴) در [چند نسخه] بچندین

(مأثر الامر) [۹۰۵] (باب الشين)

باز داشتند - در يهاق آسپر دکن ههيب فرمان سامان نموده
چست و چالاک در رسیده بتازگي محفوف عواطف پادشاهانه
گشت - و در همان ایام محاصره آن نامور حصار سال چهل و پنجم
ذی الحجه سنه (۱۰۰۹) هزار و نه هجري باسهال از دربند
هستي بر آمد *

* شاه قلبي خان محرم *

بهارلو نوکر عمده بگرام خان بوده - در جنگ هيمو (که
نخستين محاربه است - و باعث استقرار سلطنت عرش آشياني
گردیده) مصدر خدمت شايسته گشت - چون در اذای گيودار
تيری از کمانخانه غضب الهي بهيمو رسیده کاسه چشمش
شکافته از پس سر او گذارا شد مردم او بے دست و پا
شده راه گريز سپردند - شاه قلبي خان بسر وقت هيمو
در رسیده بے آنکه مطلع شود قصد فيلبان او کرد - تا فيل را
بطريق ألجا از جماعه غنائم خود سازد - فيلبان از بيم جان
خود صاحب خود را نشان داد - شاه قلبي خان ازین نويد
ممنون طالع خود گشته فيل را از معرکه برآورد - و هيمو را
دست و گردن بسته بنظر پادشاه درآورد - و مورد نوازش والا
گردید - و چون بقبول خان نام پسرے (که فزون رقص
دانست) علاقه خاطر بهم رسانیده پيوسته او را با خود داشته
عرش آشياني [که امثال اين حرکات را (که هرچند بپاک بازي

• باشد متضمن ناخوشی چند است) نهایت مكرره شمرده
از سائر برايها نمي پسنديد - خصوص از امرا [در سال سيوم
حكم فرمود كه ادرا از شاه قلبي خان جدا نمايند - خان (كه
مغلوب طبيعت بود) آتش بخان و مان در زده لباس جوگيان
پوشيد - و افزوا گرفت - بپرام خان در تدارك و تلافي سعي
بسيار كرد - كه باز بتوجه پادشاهي بحال خون آمد - و در ايام
برهمزنگی دولت بپرام خان آنهاي را (كه فرزند و برادر
مي گفت) جدائي گزیدند - شاه قلبي خان از وفا كيشي
دست از رفاقت برنداشت *

گویند چون بپرام خان در تلواره میان کوه سواك بر اجه
(۲)
گنيس پناه برد و عرش آشياني بذواحي كوهستان پيوست (دز
(كه منعم خان حسب الائتماس بپرام خان باوردنش شتافت)
شاه قلبي خان و باباي زنبور دست در دامن بپرام خان آويخته
بنفاد گريه و زاري كردند - هر چند منعم خان دلاسا نمود
سودمند نيامد - ناچار گفت كه شما امشب در همين جا
بوده منتظر خبر باشيد - بعد ازان كه خاطر جمع كرد متوجه
ملازمت خواهيد شد - آن وقت از همراهي بپرام خان تخلف
نمود - همانا اين اندیشه براي خود بوده - و پس از فوت
بپرام خان ترقی بسیار كرده بمرتبه امارت رسيد - در سال

بيستم (که خانجهان ناظم پنجاب برپاست بنگاه نامزد گردید) صاحب سوبگي آن ولايت بشاه قاي خان تقويض يافت - و هميشه مصدر خدمات شايسته شده منظور نظر پادشاهي مي بود *

گویند عرش آشياني از کمال عظمت و مهروابي از درون محل بردند - بخانه رفته خود را مجبوب ساخت - چون پادشاه آگهي رسيد مخاطب بمحرم گردید - چون در آخر سال سي و چهارم هنگام معاودت زابلستان از دريای بهت گذشته روزی (که متصل هيلان مضرب خيام پادشاهي گردید)^(۲) در راه (که نوبت فيل ملول راي بود)^(۳) با عریده کاري و بد مستي^(۴) که داشت پادشاه خواست بر ماده فيل سوار شده بر فراز آن بر آید - پيش ازان (که پا بکلاره استوار شود) آن عریده ناک بر ماده دوید - عرش آشياني بزمين آمد - اگرچه فيل بد دیگر سو توجه گماشت اما از افتادگي پادشاه لخته به بيهوشي گرائيد و سخت دردمندي داد - بتجويز خود خون گرفتن سودمند آمد - در ممالک فتنه اندوزان نافر جام سخنها بر ساخته - بسيارے برگزانت دوردست بتاراج رفت - راجپوتان شيخوار^(۵) با آنکه سران آنها در حضور بودند خود تباہ گشته بيرات را يغمائي

(۲) نسخه [ب] هلان (۳) در [بعضی نسخه] هول رای (۴) در [بعضی

نسخه] با تپه کاري و بد مستي (۵) نسخه [۱] شيخوارت .

ساخته از میوات نا ریواری دست نهپ ر غارت برکشودند
 لهذا در سال سی و پنجم شاه قلی خان بمالش آن کوته اندیشان
 تعیین گشته در اندک فرصتی به نیروی مردانگی و پردلی خار بن
 آن فتنه برکنده جهانے برآسود - در سر آغاز سال چهل
 و یکم بمنصب چهارهزاری سر برافراخت - و پس ازان بمنصب
 عمده پنجهزاری و مرحمت علم و نقاره بلندنامی گرفت - و در
 سال چهل و ششم سنه (۱۰۱۰) هزار و ده هجری در
 دارالخلافه آگره بعارضه اسهال بهاط هستی در پیچید
 با کهن سالی برنا دل بود - از مردانگی و راست کاری فرادان
 بهره داشت - نازنول را بطریق ملکیت بوطن گرفته عمارات
 عالیه و تالاب کلان اساس نهاد - گویند در ایام بیداری دانست
 که جان بر نیست - سپاه را دوساله پیشگی داده زرهای بسیار
 بمستحقین خیرات کرد - و در گذشت *

• علامی فهامی شیخ ابرو الفضل •

رومین پسر شیخ مبارک ناکوری ست - در سنه (۹۵۸)
 نهصد و پنجاه و هشتم بوجود آمده بحدوث طبع و رسائی فهم
 و علو فطرت و طلاقت لسان در کمتر زمانے یگانه و بے همتای
 وقت گردید - از فنون حکمی و علوم نقلی در سن پانزده سالگی
 فراغ حاصل نمود - گویند اول هنگام تدریس (که هنوز
 به بیست سالگی نرسیده) حاشیه بر مفاهمی بنظرش در آمد

که تا نصف بیشتر دیمک خورده - و از استفاده مانده - او سر کرم زده دور ساخته کاغذ سفید پیوند داد - و باندک تامل مبدأ و منتهای هر کدام دریافته باندازه آن مسعود مربوط نگاشته بر بیاض برد - پس ازان (که آن نسخه بدست آمد) در مقابله درجا تغیر بالمرادف و سه چهار جا ایراد بالمقارب شده - همگان بشگفت افتادند - از بس (که مزاج عزلت گزین و تجرید درست بود) از بار تعلق بیکدوش میزیست - و آزادانه میخواست بسر برد - بکشد ابواب مکاسب نمی گرائید - بتکلیف دوستان در سال نوزدهم جلوس عرش آشیانی هنگامی (که عزیمت پادشاهی بیورش دیار شرقی تصمیم داشت) بتقبیل عتبه خلافت استسعا یافته تفسیر آیه الکرسی نوشته گذرانید و پس از مراجعت بفتحپور بار دوم باریاب ملازمت گشت آرازه فضل و دانائی او چون مکرر بمسامع اقبال رسیده بود مشمول عواطف بیکران پادشاهی گردید - و هنگام انحراف مزاج اکبری از علمای متعصب این هر در برادر (که با رجحان علم و فضل خالی از مزاج شناسی و خداوند ستائی نبودند) کوه بعد اخروی و مرقه بعد اولی بشیخ عبد النبی و مخدوم الملک (که با علم و دانش رسمی عمده سلطنت بودند) مناظره را بمجادله و مکابره رسانیده پیشتر گرمی عرش آشیانی بالزامهای مسکوت خفیف تر ساخته در عرصه اعتبار

بقرب و مصاحبت روز افزون پادشاه وقت اختصاص گرفتند و چون شيخ را نهبت ببرادر کلان خود شيخ فيضي مناسبت قام اثم بمزاج پادشاه بهم رسيد بوسم امارت پيش آمد کرده سال سيم بمنصب هزاري افتخار اندوخت - و در سال سي و چهارم (که والده شيخ نقاب گزين خاک گرديد) عرش آشياني بخانه اش آمده تعزیه و تسايه فرمود - که اگر جهانيان طراز پايدگي داشته و جزیکه راه نيستی نسپرد دوستان شناسا دل را از رضا و تسليم گزير نبود - هرگاه درين کارواني سرا هيچکس ديرنماد نکوهش ناشکيدائي را کجا اندازه توان گرفت - در سال سي و هفتم بمنصب دو هزاري سر برافراخت *

و چون شيخ بمزاج پادشاهي بمرتبه جا کرده (که محسود شاهزادهها بود - تا بامرا چه رسد) و همواره در خدمت پادشاه چون عرض با جوهر قائم بوده امر بے موافديش متمشي نميشد بعضی اهل عذاب عرش آشياني را بران آوردند که شيخ را بدکن روانه نمايند - و مشهور آنست که سلطان سليم روزی بخانه شيخ در آمده ديد چهل کاتب نشسته قرآن و تفسير مي نويسند - همه را باجزي کتاب نزد پادشاه بوده بد مظنه ساخت - که ما را ترغييب بچيزهاي ديگر مي نمايد و خود چون بخلاوت ميرود آن کار ديگر مي کند - ازان روز در قرب و مصاحبت فترت واقع شد *

در چهل و سيوم سال آلهي بآوردن شاهزاده مراد دستوري
 دكن يافت - و حكم شد كه اگر امرای آنجا نگهداشت آن ملك
 بعهده خود گيرند با پادشاهزاده بدرگاه آيد - والا شاهزاده را
 روانه نموده بيداري ميرزا شاهرخ كارها سربراه كند - چوپ
 بپرهانپور رسيد بهادر خان مرزبان خانديمس (كه همشير شيخ
 بخانه برادرش بود) خواست بخانه برده بمراسم ضيافت
 قيام نمايد - شيخ گفت اگر شما در كار پادشاهي همراهي
 گزيڤيد پذيرفته شود - چون اين راه بسته ديد برخه کالا و خواسته
 بامرغان فرستاد - شيخ برگذار با ايزد بے همال پيمان رفته
 كه تا چهار چيز فراهم نشود از كس بر نستاند - نخست
 دوستي - دوم دهش را بزرگ نشمرند - سيوم خود بداده
 آرزومند نبود - چهارم احتياج خویش - سه طرز بيدائي دارد
 چهارمين را چه چاره بر سازد - كه شاهنشاهي نواخت نقش
 خواهش بزرده *

چون شاهزاده مراد (كه از ناکام برگشتن از احمدنگر
 بدراز اندوه در شد - و فوت ستم ميرزا پور او سرباري گرديد)
 بدمسازي طبيعت پرستاران بداده پيمائي افتاده بصرع انجا مييد
 از آرازه طلب روانه احمدنگر شد - تا اين يورش را دستمايه
 نازفتن حضور سازد - نزديك بديهاري برساحل پورنا رسیده
 در سنه (۱۰۰۷) هزار و هفت بعالم بقا خراميد - همان

روز شيخ هم باستعجال بارو داخل شد - شگرف شورش
 برخاست - که و مه را خواهش باز گردیدن در سر - و شيخ برانکه
 درين وقت با غنيم نزديکي و بوم بيگانگي باز گردیدن بگزند
 خویش در بازیدن است - با آنکه بسيار خشم گرفته جدائي
 گزیدند شيخ بدلۀ توانا و همتی درست بدلاسی سران
 لشکر و گرد آدری فوج پرداخته بکشایش دکن کوچ کرد
 و در کمتر زمانی پراگندگیها فراهم آورده همگی قلمرو را
 بگزیده روش پاسباني نمود - مگر ناسک که از دوری راه
 باز گرفته نشد - لیکن بیشتر جاها چون قلعهٔ پتیاله و قلتم^(۲)
 و ستونده هر قلمرو افزود - و بر ساحل گنگ معسکر ساخته هر سو
 فوج شایسته تعیین کرد - و به پیام گذاری با چاند بی بی
 عهد و پیمان درست ساخت - که چون اهنک خان حبشی
 (که با او منازعت دارد) مالش یابد جنیر باقطاع برگرفته
 قلعهٔ احمد نگر تسلیم نماید - شيخ از شاهگده بدان سو
 روانه شد *

درین اثنا عرش آشیانی باجین رسیده پیدائي گرفت که
 بهادر خان مرزبان آسیر شاهزاده دانیال را ندیده - شاهزاده
 آهنک مالش او پیش گرفته - لهذا پادشاه عازم برهانپور
 شده بشاهزاده نوشتند که همت بکشایش احمدنگر گمارد

بنا برين پيهم نگاشتهای شاهزاده بشيخ رسيد که کار بر و هي
آن دولت خواه دلنشين دور و نزديک است - خواهش آنست
که احمد نگر حضور ما مفتوح شود - خون را ازان آهنج
باز دارد - و چون شاهزاده از برهان دور راهي گشت شيخ
حسب فرمان ميرزا شاهرخ را با مير مرتضی و خواجه ابو الحسن
بر اردو گذاشته خون بعزم آستان بوس روانه شد - چهاردهم
رمضان سنه (۱۰۰۸) هزار و هشت و آغاز سال چهل و پنجم
نزد کرکانون بيجا گده بهسجون قدسي عتبه ناصيه بختمذني
بر افرخت - بر زبان عرش آشياني گذشت *

* فرخنده شمع بايد و خوش مهتاب *

* تو با تو حکايت کنم از هر باي *

شيخ باتفاق ميرزا عزيز کوکه و آصف خان جعفر و شيخ فرين
بخشي بمحاصره قلعه آسير تعين شده حکومت خاندیس
بدر مفوض گشت - از مردم خون را با پسر و برادر همراه
داده بيست و در جا تهانه بر نشانده در مالش سرتابان
همت بست - و در همين ايام بمنصب چهار هزاري لوی
ناموري برافراخت *

دزے شيخ بدید بانی مورچال رفته بود - يکے از درونيان
(که باهل مورچال پيوسته) راهی باز نمود - که ازان بر دیوار
مالي گده توان برآمد - چه در کمرگه کوه آسير باختار

و لخته شمال سو در نامور قلعه است - مالي و انتر مالي
هرکه خواهد بآن استوار دژ در شود نخست بدین دو گذاره رود
و در بایب و شمال و ایسان بسان مالي - و آن را جونه مالي^(۲)
گویند - از دیوار او لخته مانده - و از خاور تا نیوت نیز
کوچهها در گرفته - جنوب سو بلند کوهی ست کورته نام^(۳)
و در نیرت بزرگ کوهی ست ساپن خوانند - چون پهمین
بدست مردم پادشاهی درآمده بود شیخ بخداوندان مورچال
قرار داد - که چون آراز نقاره و کرنا بگوش رسد هرکس
بزینه برآید - و کوس را بلند آرازه گردانند - و خود در
شب تار (که ابر در ریش بود) با مردم خود بر فواز کوه ساپن
برآمده مردم را بدان راه نشان داده روانه گرد - آنها رفته
درازه مالي بر شکستند - و بقاعه درآمده کوس و کرنا بنوا
در آوردند - قلعه نشیخان بکارزار ایستادند - شیخ از پی دیده
قریب بصبح خود را رسانید - آنها سراسیمه بآسیر در شدند
روزانه از هر سو یکی بکورته و دیگری بجونه مالي برآمده
فتح سترگ چهره برافروخت - بهادر خان زینباری شده بوساطت
خان اعظم کوکه سعادت ملازمت دریافت - و چون شاهزاده
وانبال به تهنیت فتح قلعه آسیر بحضور رسید شورش افزائی

(۲) در [بعضی نسخه] چونه مالي (۳) نسخه [ج] کورته - و در

[بعضی جا] کورته •

راجو منا و بسري برگرفتن پور شاه علي عم نظام شاه بميان آمد
خانخانان بجانب احمد نگر و شيخ بكشايش ملك ناسك
دستوري يافت - اما چون بر سر پور شاه علي مردم بسيار
هجوم کردند شيخ بموجب حكم ازان سو باز گردیده باتفاق
خانخانان روی توجه بدان سمت گذاشت *

و چون در سال چهل و ششم عرش آشياني از برهان پور
به هندوستان معاودت فرمود شاهزاده دانيال در برهان پور
طرح اقامت ريخت - خانخانان با احمد نگر سکونت گرفت
سپه سالاري و فوج کشي بشيخ باز گردید - شيخ پس از ستيز
و آريز با پور شاه علي عهد و پيمان موكد ساخته بمالش
راجو منا رو آورد - و جالنه پور و آن نواح (که متصرف
شده بود) برآورده تا گهاتی دولت آباد و روضه بدنبال شتافته
و از کتک چتواره فرود آمده با راجو مکرر درآريخت - هر بار
فيروزي در داد - راجو چنده در پناه دولت آباد گذرانیده
باز هجوم کرده (سيد - و باندک آريزش فرار نمود - نزديک
بود که گرفتار شود - خود را بخندق آن قلعه افکند - بزه
و بارش يغمائي شد *

در سنه چهل و هفتم (که مزاج عرش آشياني بسخر
لخته امور از شاهزاده سلطان سليم انكراف يافت)
شيخ را ازين رهگذر (که خدمت اندوزان حضور باز گشته

بشاهزاده دارند - و در راستی و درستی و اعتماد و محرمیت هیچ یک بار نمی (سید) از دکن طلب فرمودند - و حکم شد که جمعیت خود در آنجا گذاشته جریده بشتابد - او شیخ عبد الرحمن پور خود را با جمعیت خود و امرای کومک در دکن گذاشته برسم ایلغار براه نوردی در آمد - جنت مکانی (که از فرط اخلاص و یکرویی شیخ بولی نعمت خویش غبار آلوده خاطر بود) آمدنش درین هنگام مغل مطلب انگاشته و جریده رفتنش غنیمت پنداشته بل از قدر شناسایی دفع شیخ را اولین پایۀ سلطنت دانهسته برسنگه دیو بندیده را (که از سرزمین او عبور شیخ ناگزیر بود) بانواع نوازش امیدوار ساخته بقتلش تخریض نمود - او در کمین فرصت نشست - چون در اجین این خبر بشیخ رسید مردم گفتند که از راه گهاتی چاندا باید شتافت - شیخ گفت که دزدی را چه مجال که سر راه من بگیرد - (روز جمعه چهارم ربیع الاول سنه (۱۰۱۱) هزار و یازده در نیم گروهی سرای بیر (که از نرد شش کوره است) برسنگه دیو با سوار و پیاده بسیار هجوم آورد - هواخواهان شیخ ترغیب برآمدن از عرصه بیگار نمودند - و گدائی افغان از قدیمان او گفت - که در قصبه انتربی که متصل است رای رایان و راجه سورجسنگه با سه هزار سوار فرود آمده اند - آنها را همراه گرفته تذبیه باید کرد - شیخ

عار فرار بر خود نه پسندیده مردانه نقد زندگي در باخت *

جذبت مكاني خود مي نويسند كه چون شيخ ابوالفضل بدرد من
ذهن نشين كرده بود كه جذاب ختمي پناهي (صلى الله
عليه و آله و سلم) فصاحت تمام داشت - قران كلام دوست
لهذا وقت آمدنش از دكن به برسنگه ديو گفتم كه بقتل آرد
بعد از اين پدرم از اين اعتقاد برگشت - و بذابر ضابطه قديم سلسله
چغته (كه فوت شاهزاده مريض پادشاه نمي رسانيدند
و وكيلش رومال نيلي بدست بسته سلام مي كرد - ازان معلوم
ميشد) چون كسي را از مردم حضور جرأت نشد كه واته شيخ
بعرض رساند وكيلش همان ضابطه بعمل آرد - عرش آشيانيه
زياده بر فوت پسران متاسف گشته پس از استفسار فرمود
كه اگر شاهزاده را دايه پادشاهي بودي مرا كشته - و شيخ را
نگهداشتم - و بدهة اين بيت خواند *

* بيت *

* شيخ ما از شوق بيكد چون سوي ما آمده *

* ز اشتياق پاي بوسه بے سر و پا آمده *

خان اعظم تاريخ فوت شيخ بطريق تعميه يافته *

* ع *

۱۰۱۱

* تيغ اعجاز نبي الله سر باغي بريد *

گويند شيخ در خواب آمده گفت كه تاريخ فوت من

۱۰۱۱

بنده ابوالفضل است - چرا در كارخانه حق حيوان مانده

فضل او وسيع است - كسي نوميده نشود *

از شاه ابوالمعالي قادري (که از مشائخ لاهور است)
آوردۀ اند که گفت : من از کارهای ابوالفضل انکار داشتم
شبه در خواب دیدم که در مجلس جناب رسالت ابوالفضل را
حاضر کردند - حضرت جبه مبارک را بر روی شیخ انداخته
در مجلس نشانند - و فرمودند که این مرد در حیات چند درزه
مرتکب افعال بد گشته - اما این مذاجات او (که ابتدایش اینست
الهي نيکان را بوسیله نيکي سراقازي بخشي - و بدان را
بمقتضای کرم دلنوازي کني) سبب نجات او شد - تکفیر شیخ
زبان زد خواص و عوام است - برخی بکیش برهن بیغاره
زنند - و بعضی آفتاب پرست گیرند - و جوق دهریه خوانند
آنکه غایت تفریط بکار برد بالحد و زندۀ نسبت دهد
دیگری که انصاف می درزد چون مقلدان متصوفه (که
بدنام کنندۀ نیکو نامه چند اند) بصلح کل و وسعت مشرب
و ادعای همه درست و خلع ربه شریعت و التزام طریقه اباحت
منسوب می کنند - صاحب عالم آرای عباسی گوید - که شیخ
ابوالفضل نقطوی بود - چنانچه منشورے { که بهیر سید احمد
کاشی [که از اکابر این طائفه و صاحب رساله در علم نقط است
و در سال (۱۰۰۲) هزار و دو هجری (که در ایران ملحد کشی
واقع شد) شاه عباس در کاشان میرزا بدست خود بقتل آورد]
انشاء نموده فرستاده بود { دلالت برین معنی دارد

و علم نقطه الحاد و زندگه و اباحت و توسیع مشرب است
و مثل حکما بقدم عالم کردند - و انکار حشر و قیامت نمایند
و مکافات حسن و قبح اعمال و جنت و نار در عافیت و مذامات
دنیا قرار دهند - العیان بالله *

شیخ با آن طبع رسا و ذهن درست و مزاج محققانه و نظر
تدقیق (که در مهمات دنیایی و مقدمات رسمی هیچ نقیر
و قطمیر فرو نگذاشته) چگونه در متفکات عقلا خوض نموده
طرف (اجم) را ^(۲) فرو گذاشت - آدمی در کار دنیا که ناپایدار است
زیان خود نه اندیشد - و نقصان بخود نه پسنجد - در کار عقبی
که باقی و پایدار است چگونه دیده و دانسته خسارت گزیند
خمن بضلل الله فلهادی له *

آنچه تتبع احوال اشعار می نماید عرش آشیانی از ابتدای
هن شعور برسوم و اوضاع هندوستان ولوع تمام داشت
پس از آن بهاس و صایای پدر بزرگوار بر طبق ارشاد دارای
ایران شاه ظهماسپ مغوی در حین ملاقات (که استفهام
احوال علی الخصوص کیفیت هند و برهمزدگی سلطنت
بمیان آمده شاه گفت - معلوم شد که در هندوستان دو فرقه اند
که به پاهگری و قمن داری اختصاص دارند - افغان و راجپوت
الجال افغان را از خود نمی توان کرد - که اعتماد نماند - آنها را

از نوکري بسوداگري اندازند - و با راجپوت بهازند - و تربيت
نمايند) عرش آشياني تاليف اين جماعه را از اعظم امور ملكي
دانسته بانصی الغایت مي كوشيد - حتی مراسم معموله
اينها را مثل منع ذبح^(۲) گاو و حلق لحيه و انداختن گوشوارهای
مرداريد در گوش و جشن دسهره و ديوالي و غير ذلک مراعات
مي نمود - شيخ هرچند بمزاج پادشاه تصرف داشت اما
شايد بحسب جاه نتوانست عيان گرفت - اين همه نسبتها
بدو عائد گرديد *

در ذخيرة الخوانين آورده كه شيخ شيبا بخانه درويشان
رفته اشرفيه مي گذرانيد - و التماس ميكرد - كه براي سلامت
ايمان ابو الفضل دعا كنيد - و اين لفظ بارگير كلامش بود
كه آه چه بايد كرد - و دست بر زانو ميزد - و آه سرد
ميكشيد - ناسزا بر زبان نداشت - بدگوئي و غير حاضري و
بازيافت و فروغي هرگز در سركار او نبود - و هر كرا
عامل ميكرد اگر بد هم مي بود تا مقدور تغير نمي نمود
مي گفت كه مردم حمل بر خفت عقل من خواهند كرد
كه نادانسته چرا بتربيت او متوجه شد - و روز تحصيل
حمل جميع كارخانه از نظر او مي گذشت - موجودات آن
نوشته نزد خود نگاه ميداشت - و دفاتر را مي سوخت

و ملبوسات مستعمل سوای پاجامه که حضورش مي سوختند همه را روز نوروز بنوکوران مي بخشيد - اشتهاي غريب داشت - نقل گزند که سوای آب و هيمه بيست و دو آثار وزن راتبه طعام بود - پسرش شيخ عبد الرحمن سفره چي شده مي نشست - و مشرف باورچيخانه که مسلمان بود استاده نگاه مي کرد - در طعامي که شيخ در مرتبه دست مي کرد آن را روز ديگر هم مي پختند - و اگر چيزي بے مزه مي بود به پسر مي خورانيد - او رفته بباورچيان چشم نمائي مي کرد ليکن خود هيچ نمي گفت *

گويند در يساق دکن آنقدر توره و ضابطه بکار برد که مزيد بران • متصور نيست - در چهل (۲) مسندے برای شيخ فرش مي انداختند - و هر روز هزار لنگري طعام خاصي مي کشيدند - بتمام امرا تقسيم مي شد - و بيرون نه گزي برپا کرده بهرکس از وضع و شريف که اشتها داشته باشد کهچري تمام روز پخته مي دادند - گویند هنگامی که شيخ وکیل مطلق است (روز خانخانان با ميرزا جاني بيگ حاکم تتهه بدیدنش آمد - شيخ بر پلنگ دراز کشيده جزو اکبر ناه ميديد - املا متوجه نشد - همين قدر گفت بياييد ميرزا يان بنشينيد - ميرزا جاني بيگ که دماغ سلطنت

داشت بهیار بر خود پیچیده برخاست - خانخانان باو دیگر
بعجز و الحاح میوزا را بخانه شیخ برد - شیخ تا سر
دروازه استقبال کرده تواضع زیاد نمود - و گفت ما مخادیم
و هم شهری شما ایم - میوزا متحیر گشته از خانخانان پرسید
آن نخوت و این غرور کجاست - خانخانان گفت آنروز
تورگی و کالت در نظر داشت - سایه بمثل اصل کار کرد
و امروز برادرانه در خورد - قطع نظر از همه چیز شیخ در فن
انشا طرفه سحره بکار برده - با آنکه از تکلفات منشیانه و تصلفات
مترسلانه عاری است اما متانت سخن و استخوان بندی
کلمات و نشست مفردات و تراکیب مهتکسسه و فقرات
بیگانه قسمه است که دیگر را تتبع بدشواری میسر است
و شاهد این مدعا تاریخ اکبری است - و چون التزام نموده
(که بیشتر الفاظ فارسی باشد) لهذا گفته اند که شیخ خمسه
فضای را نثر کرده - و از کمال مهارت ادست درین فن که
مطالب بهیاری بدیهی البطلان را بغیر خداوند ستائی در
بادی الرای به تمهیدات چند تحریر نموده که بے امعان نظر
بی بمقصد نتوان برد *

• شیر افکن خان علی قلی بیگ •

استجلو سفرچی شاه اسمعیل ثانی فرمانروای ایران بود
که بعد فوتش از راه قندهار بهند می آمد - در ملتان

بخانخانان سپه سالار (که متوجه تسخیر قلمه بود) پیوست
و بوسیله التفات آن سپه سالار غایبان در سلک نوکران پادشاهی
ملتزم گردیده خدمات شایسته و مردانگیهای نمایان بجا آورد
چون خانخانان مظفر و منصور ازان یورش معاودت نمود
حسب الالتماس او بمنصب مناسب سرفراز گردید - و عرش آشیانی
در همان ایام مهرنسا صبیۀ غیاث بیگ طهرانی را (که دیوان
بیوتات بود) بمقد ازدواج او در آورد •

گوبند کوچ میرزا غیاث همیشه در جشن و اعیان
بمحل قدس منزل پادشاهی می رفت - مهرنسا (که
بنور جهان مخاطب گردید) اکثر همراه مادر می بود - از غرائب
اتفاق شاهزاده سلیم (که بریعیان شباب رسیده) میلان خاطر
بدر بهم رسانید - و پس ازان (که این کچه در محل گل کرد)
خفیه پیدایشه آگهی شد - فوراً او را بعای قای بیگ پیوند
بیوگانی داد - و چون شاهزاده بهم رانا مامور شد علی قای
بیگ بهمراهی تعیین گشت - شاهزاده او را مورد الطاف
و عواطف فرموده بخطاب شیرافکن خانی بر فراخت - و پس
از جلوس بتیولداری بردوان (که بوزخه ست میدان بنگاه
و ادیسه) مرخص نمود - و چون او کار طالبیها داشت در تعلقه
خود لوازم جرأت و جرات بجا می آورد - جزئی مکانی

در وقت رخصت قطب الدين خان كوكلتاش صاحب موبه بنگاله دو كلمه در حق او ارشاد فرمود - شيرافكن خان از نوشته وكيل مطالع شده بدمظنه گشت - و دانست كه زير كاسه نيم كاسه هست - و ازان روز ترك يراق بستن نموده بواقعه نگر و مردم پادشاهي گفت - كه من الحال نوكر پادشاه نيستم چون قطب الدين خان در سال دوم ببيرون سپرے كشيد شيرافكن خان (كه بيرون خيمه زده بود) باستقبال روانه شد *

گويند وقت وداع مادرش دربلغه برسرش راست كرده گفت - كه بونم پيش ازآنكه مادر تو گريه كند مادر او را بگريه آر - و سر و چشم بوسيده رخصت نمود - و هر چند او از مكر و غدر كوكلتاش ايمن نبود اما في الجملة از بيغماهايش طمانينتي حاصل كرده از اجل گرفتگي فوج را بيرون لشكر گذاشته خود با دو سوار (كه يكه ازان خواجه سزا بود) بملاقات شتافت - پس ازان كه از وضع در خورد و حرف زدند كوكلتاش غدرے بخود تفرس نمود پيشدستي كرده كار قطب الدين خان را باتمام رسانيد - چون اطراف و جوانب مردم كوكلتاش فرو گرفته بودند نگذاشتند كه بدر زند

۱۰۱۶

* مظلوم * تاريخ كشته شدن اوست *

و آنچه گويند [كه شيرافكن خان با آن همه جراحتهاي بے شمار (كه هر يكه مولم و جانگاه بود)

به نیروی هممت و یارویی غیرت خود را بخانه رسانیده خواست
که زرجه خود را بکشد - مادرش بشیون و ناله ظاهر نمود
که او خود را بجای انداخته - شیرافکن خان آن را شنیده
جان بسپرد [مخالف اقبال نامه جهانگیری ست - بعد ازین
واقعہ شیخ غیاث خواهرزاده قطب الدین خان مهرنسا را
با دختر و پسر شیرافکن خان مع اموالش بحضور رسانید
او چندے بعلمت تقصیر شوهرش (که کولتاش پادشاهی را
کشته) معاتب ماند - چون بشرف ازدواج جنت مکانی درآمد
دخترے (که از شیرافکن خان داشت) در حباله عقد شاهزاده
سلطان شهریار کوچکترین اخلاف جنت مکانی درآمد - و بدان
سبب با شاهزاده ولیعهد شاهجهان مدعی گشته سلسله جنان
شورش عظیم گردید - چنانچه بتفصیل جا بجا درین اوراق
رقمزدہ کلک سوانح ساک گشته *

* شریف خان امیرالامرا *

پسر خواجه عبد الصمد شیرین قلم شیرازی ست - که
جدش خواجه نظام الملک وزیر شاه شجاع شیراز بود - هنگامی
(که جنت آشیانی همایون پادشاه از شاه ایران رخصت
قندهار یافته بمیر تبریز شتافت) خواجه (که در فن تصویر
نادره کار سحر آفرین بود) درانجا بملازمت رسیده بمبار
مرغوب خاطر آمد - اما بنابر عوائق (درکار نتوانست

همراهي گزید - تا آنکه در سنه (۹۵۶) نهصد و پنجاه و شش در کابل شرف بهساط بوس دریافتہ مشمول عواطف گردید در عهد عرش آشیانی هر چند منصب چهار مدی داشت اما در مصاحبت و قرب پایۀ برتر افرخته بعزت و اعتبار بسر برد - گویند خواجه در یکدانه خشخاش سورہ اخلاص نوشته بود - محمد شریف بمنصب در مدی سرفرازي یافته سال سی و چهارم در حین مراجعت موکمب اکبری از کابل در جامک سفید سنگ یکے از فرومایگان پردہ ناموس کشاروزے دریده بیاسا رسید - ظاهر شد کہ محمد شریف نیز با او همراز و همدستان بود - گوشمالی خورده مالشے بسزا یافت - چون پادشاهزادہ سلطان سلیم باعتبار هم مکتبی ربطے تمام داشت در وقتے (کہ شاهزادہ مهم رانا ملتوی گذاشته بآلہ آباد فرودکش کرد - و آثار خود سری ظاهر نمود) عرش آشیانی او را از برهانپور برهنمونئ شاهزادہ بشاهراہ مقصود روانہ فرمود - او زیادہ بر سابق بر شورش مزاج شاهزادہ افزوده خود وکیل درامت گردید - و بمرتبۀ در مزاج شاهی جا کرد کہ از بے اندیشگی وعده فرمود - کہ ہرگاه نوبت سلطنت بمن رسد نصف پادشاهی بتو خواہم داد - و پس ازان (کہ شاهزادہ بقاید توفیق عازم حضور شد) محمد شریف بہسبب کردار ناپسندیدہ خود جدا گشتہ بشعاب چال خزید - و ہر روز

بيک تنگدانه پناه بوده روزگار بفاکسي مي گذرانيد - از آب و هواي مخالف نيم جانے بيش نداشت - که آرازه جلوس جهانگيري عالم را در گرفت - آزين نويد جان بخش بعد پانزده روز از سرير آرائي گرم و گيرا بعز ملازمت فايز شده بخطاب اميرالامرا و منصب والای وکالت و تفويض مهر اوزک باغد پايه گشت - و مختار کردند که هر قدر جاگير خواسته باشد
(۲)
از محالات حيدرآباد بگيرد *

جنت مکاني در روز نامه (که مرتوم خامه خاص ايشان است) بذوک قلم داده - که نسبت بزدگي شريف خان بجائے رسیده که هم بوا در و هم فرزند و هم يار و هم مصاحب منست - روزيکه رسيد حيات تازه يافته دانستم که الحال پادشاه شدم - و در خور کاردانی او خطايے نيافتم - اگرچه اميرالامرا کردم - و پنجهزاري نمودم - چکنم ضابطه پدرم همين بود که زياده ازين نمیکرد - آنچه از من است پيش اوست اميرالامرا در اول جلوس کاريکه کرد برای اخراج افغان (که دشمن مغول است) عرض نموده احکام بممالک محروسه قلمي نمود اما اعظم خان بمبالغه ازين کار باز داشت - که جم غفیر اند و هيچ ناحيه ازانها خالي نيست - مفسده عظيم برپا خواهد شد و چون اميرالامرا بر جميع اعيان سلطنت تفوق و برتري

مي نمود خان اعظم نخوت و (عوتقه که داشت املا اعتفا نميکرد
 روزی بتقریب طرفداري سلطان خسرو سر ديوان بار گفتگوی
 درشت کرد - و بيپاكانه بهادشاه گفت - که اين دولتخواه
 خسرو است - کشتن او صلاح وقت - و پس ازان (که پادشاه از
 نقصير ميرزا کوکه در گذشت) فرمود که ميرزا امير الامرا را
 مهمان ساخته لک روپيه نقد و جنس بگذراند *

گویند وقت طعام همه امرای آمده حاضر بودند - ميرزا
 کوکه با امير الامرا بچاپلوسی در آمد - که نواب شما بما مهرباني
 نداريد - و الا والد مرحوم شما ملا عبد الصمد چه قدر محبت
 داشت - درين خلوت خانه نقش و نگاره که مي بينيد بدست
 خود کشيده - خانجهان و مهابت خان بمقتضای جواني
 ضبط خود نکرده برخاستند - چون اين ماجرا بهادشاه رسيد
 بامير الامرا گفت که زبان باختيار از نيست - شما بدو در نه افتيد
 در سال دوم بعارضه بيماري از موکب پادشاهي (که بسير کابل
 متوجه بود) در لاهور ماند - رکامت بآصف خان جعفر مقرر شد
 و پس از آنکه تعيين دکن شد با خانخانان محبت برار نکرديد
 طلب حضور گشت - جمعيت بسيار فراهم آورده باکثره
 پيشگي داده بود - باز پس گرفته سه هزار سوار نگاهداشت
 گویند مرض نصيان بهم رسانيده بود - هرچه مي گفت از خاطر
 ميرفت - خانجهان بعيادت او مامور شد - او را معلوب الحال

ديده عرض كرد - خواستند منزوي سازند - خانجهان گفت مردم
خوب جمع کرده - و بر کشیده حضرت است - نبايد از پا
انداخت - باز تعيين دکن گرديد - و مدتی درانجا بسر برده
باجل طبعي در گذشت - شعر را خوب مي گفت - صاحب
ديوان است - فارسي تخلص ميکرد - ازوست * * بيت *

* بيمن عشق بكونين صلح كل كرديم *

* تو خصم باش ز ما دوستي تماشا كن *

* ديگر *

* شرر ناله بغربال ادب مي بيزم *

* كه بگوش تو مبدا رسد آواز درشت *

میران امیر الامرا شهباز خان در حیات پدر ترقی کرده زندگی
بهپرد - یک گروهی لکنو سرائے بنام خود آباد نمود - و میرزا
گل و میرزا جلاله با جنت مکانی نرد و شطرنج می باختند
و مصاحب و مقرب بودند - اما بعد از فوت پدر آن حالت
و رتبه نماند - چنانچه از میرزا جلاله (که هیچ پادشاهزاده
این قسم تعیش نکرد) مصري بیگم صبیة آصف خان جعفر را
(که در خانه او بود - و از ناسازی زن و شوئی در میان نیامده)
بعد فوت آصف خان بموجب حکم مطلقه ساخته بمیرزا لشکری
یسر یوسف خان عقد بستند - هر دو برادر همراه مهابت خان
بکابل رفته در عین جوانی ایام حیات شان بسر آمد *

* شجاعت خان شيخ كمير *

مخاطب برستم زمان چشتي فارقي ست - ساكن موز
 قرابت قريبه باسلام خان چشتي داشت - و از عمدۀ منصبداران
 روشناس عهد اكبري بود - در زمان جنّت مكاني ترقّي نموده
 هنگامے (كه خانجهان لودي با فوج جرار بسرداري دكن
 تعيين گشت) چون هراولي فوج پادشاهي (كه هميشه متعلق
 بسادات بارهه بود) خانجهان بسكه اعتماد بر شهامت و پردلي
 شجاعت خان داشت ادرا هراول كل عساکر نمود - هرچند
 سادات اظهار رنجش نمودند (كه اين امر ارثي ما ست)
 اما خانجهان نه پذيرفت - و پس ازان تعيين بنگاله گرديد
 اسلام خان صاحب صوبۀ آنجا در سال ششم اكثر امراي نامي را
 بسرداري شجاعت خان بر سر عثمان خان لوهاني (كه راجه
 مانسنگه در ايام حكومت خود بسيارے از خویش و قوم خود را
 در محاربات او بکشتن داده کارے نساخته بود) كهيل
 نمود - چون شجاعت خان بحدود متعلقۀ او رسيد عثمان
 خان (كه بخار نخوت و غرور در كالخ دماغش جا گرفته بود)
 در كمال سطوت و شوكت به ترتيب صفوف پرداخته عرصۀ
 مبارزت آراست - و هر فوجے با فوج مقابل خود در آريخت
 عثمان فيل مسكت جنگي (كه اعتضاد قوي خود ميدانست)
 پيش انداخته بر فوج هراول تاخت - بهادران نامي فوج

پادشاهی پای همت افشوده جان نثار گشتند - افتخار خان سردار فوج برانغار و کشور خان سر فوج جرانغار داد تهور و جلالت داده مردانه جان در کار ولی نعمت سپردند آن متهور بے باک (با آنکه از همراهیان او جم غفیر علف تیغ خون آشام شده بودند) حسابے ازان برنگرفته دیگر باره بر فوج قول شجاعت خان تلخت - خویشان و برادران شجاعت خان رستمانه بکارزار درآمده جمعی نقد جان در باختند - و گروهی زخمهای منکر برداشته از کار باز ماندند *

درین وقت عثمان خان (که بسیار فربه و مبطن بود) بر فیل حوضه دار سوار بر سر شجاعت خان رسید - آن شجاع نامور اول نیزه بر فیل زده پس ازان دو زخم شمشیری در پی بر چهره فیل رسانید - آنگاه جمدهر کشیده دو زخم دیگر زد فیل از مستی و دلدری غضب آلود قدم پیش نهاده شجاعت خان را با اسب زیر کرد - و او بچستی و چالاکی چون برق از اسب جدا شده راست ایستاد - درین وقت جلو دارش شمشیر دو دستی چنان بر دستهای فیل زد که بزانو درآمد و شجاعت خان بدستیار جلودار فیل بان را از فراز فیل کشیده جمدهرے دیگر بخراطوم رسانید - فیل فریاد زنان چند قدم بستر رفته افتاد - و درین هنگام تنگ تفنگی از غیب بر پیشانی عثمان رسید - دانست که ازین زخم جان بر نیست

عنان برگردانیده نیم جان خود را به بنگاه رسانید - و نیم شب
 جان بهپرد - ولي خان برادرش و ممريز خان پسر او خيمه
 و اسباب را برجا گذاشته نعلش او را برداشته بمحکمۀ خود
 شتافتند - چون در بهادران لشکر فيروزي قاب و طاقم قطره و
 پويه نمانده بود شجاعت خان باثفاق معتقد خان (که پس از
 جنگ بکومک (سيده بود) بتعاقب شتافت - ولي خان نجات
 خود در باز گشت ديده زينهارى گرديد - و بقول و پيمان
 با جميع خويشان و برادران آمده ملاقات نمود - و چهل و نه
 زنجير فيل برسم پيشکش آورد - شجاعت خان آنها را همراه
 گرفته در جهانگيرنگر باسلام خان پيوست - و در جلدی
 اين حسن خدمت و پاداش اين قسم بهادري از پيشگاه خلافت
 و جهان باني باضافۀ منصب و خطاب رستم زمان اختصاص
 گرفت - و چون اسلام خان پاس قول او و مراعات عهده (که
 با بازماندهای عثمان کرده بود) نگاه نداشته همه را درانۀ حضور
 ساخت چنانچه ولي خان را با ممريز خان حسب الحکم
 عبدالله خان در کالي تالورمي احمدآباد رهگرای فنا ساخت
 و اياز غلام که متبناي عثمان بود با ديگران در چاهها بحبس
 طريل گذرانيد شجاعت خان از عهد شکنی اسلام خان کبيده خاطر
 شده از بنگاله برآمد - اتفاقا دران ايام فرمان صاحب سوبگي
 بهار بغام او (سيد - روزه) (که بشهر پتقه داخل مي شود)

بر ماده فيل سوار بود - از قضا فيله بران دريد - شجاعت خان
با آنهمه استقلال باضطراب از ماده فيل فرود آمد - پايش
شکسته بدان درگذشت *

* شمشير خان ارسلان بے اوزبک *

از امرای عهد جنّت مکاني سمت - سابقا حکومت کهمرد
داشت - و از نوکران متوسط الحال والي محمد خان والی
قرانديار بود - پس ازان (که کهمرد را در سرکار پادشاهي سپرد)
سال سيوم جلوس آمده دولت ملازمت دريافت - و بعنايت
منصب مناسب و خلعت سر عزت برافراخت - پستر تيل
در سيوستان مضاف صوبه تتهه يافته بحکومت آنجا نامزد گرديد
سال پنجم بعنايت علم رايت امارت برافراخت - سال نهم چون
صوبه دارى تتهه بمظفر خان معموري مقرر شد او معزول گشته
بحضور آمد - و در مهم رانا برکاب پادشاهزاده سلطان خرم
دستوري پذيرفت - و وقت موعود چشم جهان بين را بر بست
گویند مرد ساده برد - و بادای عبادت يوميه و تلاوت کلام الهي
مي پرداخت - و از سحاب همتش رشقه هذات هميشه
مي چکيد - بمرتبه سه هزارى رسیده بود *

* شيخ فريد مرتضى خان بخاري *

در اقبال نامه گوید که شيخ از سادات موسوي همت - و ابن
خالى از غرايت نيست - چه نسبت سادات بخاريه بسيد

جلال بخاري (قدس سره) متدهي مي شود - و ايشان بهفت واسطه
 بامام همام علي نقی الهادي عليه السلام ميرسند - گویند جد^(۲)
 چهارم شيخ سيد عبدالغفار دهلوي بفرزندان وصيت کرد - که
 مدد معاش بگذاريد - و نوکري سپاه گري نماييد - بالجمله
 شيخ در مغر سن بملازميت عرش آشياني - رسيد - و بحسن
 اخلاص و پرستاري شايسته مورد التفات گشته بقرب و اعتبار
 اختصاص يافت - و بکارداراني و فراسمت و مردانگي و شجاعت
 ناموري اندوخت - سال بيست و هشتم (که خان اعظم از
 فاسازي هواي بنگاله معاودت بهار نمود - و سپاه آرائي بوزير
 خان بازگريد) قتلوی لوهاني (که چيره دست اردیسه بوده
 سرتابي و زياده طلبي پيش گرفت) ناچار نوحه ماحال از بنگاله
 فيز افزودند - و قرار يافت که شيخ فرید در جای معين ملاقات
 کرده عهد و شروط آشتي را استحکام دهد - آن غدار در موعد
 ملاقات حاضر نشد - شيخ از خير انديشي و ساده لوحي
 بگفته چرب زبانان سخن ساز متوجه منزل او گشت - قتل
 بلايه و چاپلوسي پيش آمده اندیشه آن داشت که هرگاه
 مردم بجای خود آسایش گزينند شيخ را گرفته بگوشه
 بر نشاند - و بگروگانی او کامياب خواهش کرد - شيخ دريافته
 سرآغاز شپ آهنگ رفتن نمود - در جلو خانه اسب نگذاشته

بودند - و چند جا راه بگیرفته - آویزه گرمی پذیرفت - دران
 میان شیخ بر فراز فیل خود برآمد - از نیرنگی تقدیر فیل
 غرمان پذیري گذاشته بیراهه شتافت - شیخ بررد بارے رسیده
 تفحص گذر داشت - که ناگاه جمعی در رسیده به تیراندازی
 و خمی رسانیدند - شیخ خود را بطرف انداخته رهگرا گشت
 آنها بران که شیخ در عماري ست - دران هنگام ملازمی رسیده
 بر اسب خود نشانده بار در آورد - ملج قرار یافته برهم خورد
 قتل و بشومی غدر به پیکار پی در پی دشت فرار بدای
 فاکامی پیمود *

شیخ در سال سیّم بمنصب هفتصدی سرورازی یافته
 قّا سال چهارم بهزار و پانصدی رسیده بود - از یاری اقبال
 بمیربخشیکری علم افتخار افراخت - بخشی بوده وزیر نشان
 چند سال دفترتن را (که لازمه خدمت دیوانی ست) از بے رشدی
 دیوان بجانب خود کشیده محال جاگیر را بارباب طلب
 قنذواہ میداد - و پس از فوت عرش آشیانی در خدمت
 شایسته از شیخ بظهور آمد - که بدان سبب اعتبار و رتبه او
 از اقران و امثال بلکه جمیع اعیان و ارکان سلطنت برگذشت *

نخستین آنکه چون جنم مکانی در شاهزادگی بخود سری
 در آله آباد بنوکران خود خطاب و مناصب داده قبول تقسیم
 نمود عرش آشیانی سلطان خسرو پسر کلان ایشان را اعتبار افزود

چنانچه مردم را گمان وليعهدی او بهم رسيد - پس از آنکه شاهزاده بحضور رسيد خالي از شورش دماغ نبود - پادشاه بمسأله و مدهنه مي گذرانيد - چون مردم شاهزاده بگجرات (که بتازگي در تيرول ايشان مقرر شده) رفته بودند عرش آشياني در ايام بيماری ارتحال اياما فرمود که شاهزاده بيرون قلعه خانه نشين شوند - تا مبدا اهل خلاف غدري توانند بکاربرد ميرزا عزيز کوکه و راجه مانسنگه بقرابته (که با سلطان خسرو داشتند) در فکر فرمان روائی او افتاده دروازه های قلعه را بمردم خود حواله کرده دروازه خسري بشرکت کسان خود بشيخ سپردند - برخاطر شيخ (که صاحب اختيار فوج بود) بمران آمده از قلعه برآمده بشاهزاده آداب تهنيص سلطنت بجا آورد - امرا آنرا شنیده از هر جاني هجوم کردند - و هنوز عرش آشياني محضر بود که راجه مانسنگه ببحالي صوبه بنگاله مستمال گشت - چنت مکاني بقلعه درآمده سرير آرا گشت و شيخ را بصاحب السيف و القام مخاطب نموده بمنصب پنجزاری و خدمت عمده مير بخشگري سرفراز فرمود *

دوم آنکه چون خيال سلطنت بکلمترة سرائی خوشامد گويان در دماغ سلطان خسرو پيچيده بود در سال اول جلوس پدر والا اقبال سنه (۱۰۱۴) هزار و چهارده هشتم ذي الحجه وقت شب فرار گزيده و تاراج گنان از آگوه بلاهور

شتافت - شیخ با اکثر امرا بتعاقب تعیین گشت - و جنت مکانی خود نیز پاشنه کوب روانه شدند - امیر الامرا شریف خان و مهابت خان (که با شیخ خصومت داشتند عرض کردند که شیخ دیده و دانسته کم پائی می نماید - قصد گرفتن ندارند چنانچه مهابت خان رفته از جانب پادشاهی مقوله تهدیدات گفت - شیخ از جا برنیامده در خور اخلاص پاسخ گذار شد سلطان خسرو از رسیدن شیخ بحوالی آب سلطانپور آگهی یافته دهت از لاهور که محاصره نموده بود برداشت - و با درازده هزار سوار (که درین چند روز فراهم آورده) عنان عزیمت بتقابل گردانید - شیخ با جمعیت کم مستعد کارزار گشته از آب بیاه گذشته بچنگ پیوست - کارزار صعب اتفاق افتاد سادات باره و بخاری داد جلالت داده بسیاری جان نثار شدند - سلطان خسرو اکثری را بقتل داده آواره بادیه فرار گشت - و شیخ یک میدان راه پیش از ناورگاه فرود آمد *

همان روز در سه ساعت از شب گذشته جنت مکانی بر جناح استعجال رسیده شیخ را درآغوش گرفت - و درخیمه او بیتوتت فرموده آن مکان را (که از پرگنه بهیرون دال بود) حسب الالتماس شیخ پرگنه ساخته بفتح آباد موسوم نموده بشیخ عنایت کرد - و شیخ را بخطاب مرتضی خان و صاحب صوبگی

هشتم آمده است بدو گفت - که آنچه بهفت مرتبه گرفته مخفی دار - تا دریشان از تو نستانند - باهل خانقاه و ارباب توکل و احتیاج و بیوه زنان از یومیه تا سالیانه مقرر داشته در حضور و غیبت او بے سند و پروانگی مجذد می‌رسید در جاگیرش بیشتر مدد معاش بود - اطفال آنها (که در نوکری او مرده بودند) در خور هر کدام در ماهه مقرر کرده مثل فرزندان در کنار و بغل شیخ بازي می کردند - و معلم نگاهداشته تربیت می نمود - در گجرات اسلامی سادات را از ذکور و اناث بقلم آورده اسباب عروسی فرزندان آنها از سرکار خود بخشیده - حتی بحواصل زرے بامانت سپرد - چنانچه هرکه پس از آن خلعت و جود پوشید عروسی او از آن زر سرانجام یافت - اما بباد فروش و کلاونت نمیداد - رباط و سرا بسیار بنا گذاشته - در احمد آباد بخارا نام محله آباد کرده - مسجد و روضه شاه وجیه الدین بغای اوست - و در دهلی فرید آباد با عمارات و تالاب یادگار گذاشت - و در لاهور نیز محله دارد و حمام کلان چوک آنجا از رست - شیخ ساله سه مرتبه خلعت فاخره بمردم پادشاهی (که با او مربوط بودند) میداد - و ببرخی فقوز^(۲) هم - و بنوکران خود ساله یک خلعت و پیداه را کماله و حلال خور را با افزارے - و این طریقه معمولش بود

تا زیست تخلف نکرد - ببعضی رفقای خود که جاگیر هم داشتند
 یک روپیه سالیانه می رسانید - و سه هزار سوار خوش اسب
 چیده موجود در حضور نگاه میداشت - و از زمان عرش آشیانی
 تا عهد جنّت مکانی در حوایی نرفته - همیشه در پیش خانه
 حاضر بود - و سه چوکی مقرر نموده هر روز هزار کس با پانصد
 طعام می خورد - و پانصد دیگر را حصه می فرستاد - طلب
 سپاه را حضور خود میداد - از غلو مردم و شور و غوغای آنها
 ناخوش نمیشد *

گویند شیر خان نام افغان ترین نوکر در شناس بود - از گجرات
 رخصت وطن گرفته پنج شش سال در انجا بسر برد - چون شیخ
 بمهم کانگرة تعین شد او در قصبه کلانور آمده ملازمت کرد
 شیخ بدرارکا داس بخشی خود گفت که خرجی باین مرد
 بدهید - که بقبائل خود داده بیاید - بخشی فرد خرج او
 نوشته برای تاریخ بدست شیخ داد - شیخ برهم شده گفت
 نوکر قدیم است - اگر بذایر سببی دیر رسید کدام کار ما ابتر
 شد - از همان تاریخ (که طلب او در سرکار است) حساب کرده
 هفت هزار روپیه دادند *

سبحان الله اگرچه همان تقلب لیل و نهار است و سیر
 کواکب و دور سپهر لیکن درین جزو زمان این ولایت ازین
 مردم خالی است - شاید که بعضی دیگر مملکتی رفته اند

شيخ پسر نداشت - يك صبيه مانده بود - آن هم لاولد فوت كرد - محمد سعيد و مير خان متبناهاي شيخ بودند بگروفر تمام مي گذرانيدند - و اسرافهاي طرفه بكار مي بردند از نخوت و رعونت بشان پادشاهي اعتنا نمي كردند - تا بامرا چه رسد - پيش جهروكه دولت خانه بامشعل و فانوس بسيار سر آب جون ميذموندند - مكرر ممدوع شدند - سودمذد نيفتاد تا آنكه جنت مكاني اشاره بمهابت خان كردند - او براي سيد مبارك مانكپوري (كه نوكر معتبرش بود) گفت - بے آنكه پرده برداشته شود از ميان بردار - شيخ مير خان از دربار برخاسته مي آمد - كه سيد او را از هم گذرانيد - و خون هم از دست او زخم خورد - شيخ بطلب خون مدعي مهابت خان شد - او حضور پادشاه بينه از مردم معتبر آورد - كه كشدند مير خان محمد سعيد است - او را بقصاص رسانيد شيخ از صورت مجلس اصل مدعا دريافته هيچ نگفته از سر خون درگذشت *

(٢)

* شجاعت خان سلام الله عرب *

برادرزاده مبارك عرب - سال چهارم جاوس جنت مكاني بمذصب چهار صدي دريشت سوار سرفراز گرديده بهمراهي خانجهان لودي بصوب دكن تعيين شد - سال دهم باضافه

پانصدي در صد هوار و سال يازدهم بخطاب شجاعت خان
 بلند پایه گشت - جاگیر در موبه گجرات داشت - در انجا
 مي گذرانيد - تا آنکه بعالم آخرت خراميد - رحمن الله پسر او
 در عصر فردرس آشياني منصب هفتم صدي چهار صد
 سوار يافته سال سيوم در جنگ خانجهان لودي جان
 بمردانگي درياخت *

* شاه بيگ خان ارفري *

مخاطب بخاندوران پسر ابراهيم بيگ چريک است - ابتدا
 نوکر ميرزا محمد حکيم بود - بحکومت پيشاور قيام داشت
 پس از فوت ميرزا (که راجه مانسنگه حسب الامر اکبري
 بآوردن زه و زاده آن مرحوم از نيلاپ عبور کرده) شاه بيگ
 بکابل بدر زده همراه پسران ميرزا ملازمت پادشاهي دريافت
 و بمنصب درخور امتياز گرفت - و در سواد و بجزر بمالش
 يوسف زئي نام بمردانگي برآورده خوشاب اقطاع يافت
 و در فتح قنده بهمراهي خانخانان کارهای نمايان و تردد
 شايسته بظهور آورده بمنصب در هزار و پانصدي افتخار
 (۲)
 اندوخت - و در سال سي و نهم چون ميرزا مظفر حسين
 قندهاري صفوي استدعای بزدگي پادشاهي نمود شاه بيگ
 خان از بنگشات بحکومت قندهار تعيين گشت - و در تاخت

(۲) نضعه [ج] امتياز (۳) در [بعضه نضعه] بيست و نهم *

النوس کاکر (که از مدت‌ها دزان سرزمین برهنی و رعیت آزاری
بسر می‌بردند) کارنامها ساخته در سال چهل و دوم
بمنصب سه هزار و پانصدی لوی اعتبار برافراخت *

در سال اول جلوس جهانگیوی حسین خان شاملو حاکم
هرات فوت عرش آشیانی شخیده با لشکر خراسان آمده
قندهار را محاصره نمود - شاه بیگ خان با دل قوی و همت
درست روزانه مردم را آراسته بکارزار میفرستاد - و شبها
بالای ارک نشسته بزم نشاط ترتیب میداد - روزیکه ایلیچی
قزلباش بقلعه می‌آمد فقدان غله بمرتبه تمام بود - او از
سرکار خود در راسته و بازار از هر قسم غله تودها کرد - تا
مخالف بعشرت پی نبود - و چون این محاصره بی اجازت
دارای ایران شاه عباس صفوی بود حسین خان بعتاب شاهی
بی نیل مقصود برخاسته رفت - شاه بیگ خان حسمپ الحکم
در سنه (۱۰۱۶) هزار و شازده از قندهار بکابل رسیده
ملازمین جنت مکانی دریافت - و بمنصب پنجهزاری و خطاب
خاندوران و صاحب موبگی کابل و ضبط افغانستان مباهی
گشته از حسن ابدال رخصت تعلقه یافت - مدت‌ها بضبط
و نسق گذرانید - چون از کبر سن قوت بدنی کمی پذیرفت
و سواری و قطره (که ناگزیر موبه کابل است) نماند طلب
حضور شده بصوبه داری تنه نامزد شد - سال چهاردهم از پیری

و سالخوردگی استعفاى ملازم پيشگي نمود - جنت مكاني
نظر بر قدم خدمت او برگشته خوشاب (كه از جاگيرهاى قديم
بود) بحاصل هفتاد و پنج هزار روبيه بطريق مدد خرج
مرحمت فرمود *

گويند چون بتهه مي رفت برخصت آصف جاهي آمد
او سفارش برادران ملا محمد نتهي (كه مصاحبش بود) كرد
شاه بيگ خان شنیده بود كه برادران ملا بدشت گرمي او
حكam را بخاطر نمي آرند - در جواب گفت - اگر آنها
سر حساب باشند بهتر - و الا پوست خواهم كشيد - آصف جاهي
بسيار ناخوش شد - و آخر باعث برهمزدگی كارهاى او گشته
بعزل منصب و جاگير منزوي ساخت - شاه بيگ خان مرد ترك
ساده سپاهي بود - در عهد عرش آشياني وقت (رخصت قذهار
شيخ فريد ميربخشي ايستاده كرده تسليم عنايت علم و نقاره
فرمود - همان وقت بشيخ مي گويد - اينها بچه كار مي آيد - در
منصب بيفزايند - و جاگير دهند - كه سواران ديگر براي كار
پادشاهي نگاهدارم - مشهور است كه با مثل جهانگير پادشاه
ديوانه سر ديوان گفت - كه حضرت در دنكل پدر شما
جوانان چند ايستاده مي شدند كه شاه بيگ بپشم خايه آنها
نميرسيد - و الحال اين مردم كه ايستاده اند هيچكدام بپشم
خايه شاه بيگ نمي رسد - بامان خمر ابتلا داشت - ميگفت

صراحي در نظر نباشد - گو عالم نباشد - گو یزد مسکرات دیگر را
مثل بنگ و افیون و کوکنار با شراب آمیخته مي خورد
و چار لغزا^(۲) مي نامید - شاه بیگ خان کور چار لغزا خور
زبان زد مردم بود - از پسرانش میرزا شاه محمد مخاطب
بغزنین خان صاحب کمال و دانای وقت بود - بمنصب
هزاری رسیده درگذشت - و دیگر یعقوب بیگ داماد میرزا
جعفر آصف خان شده - ارادل پرست بود - ترقی نکرد *

* شاه نواز خان بهادر میوزا ایرج *

خلف الرشید خانخانان میرزا عبد الرحیم است - در آغاز
برنایی خانخانان جوانش مي گفتند - بشجاعت و مردانگی
و سپه کشی و سپه آرایی شهره روزگار و یگانه^(۳) آفاق گشت
در سال چهل و شش عرش آشیانی بمنصب چهار صدي سرفرازی
داشت - چون در سال چهل و هفتم سنه (۱۰۱۰) هزار و ده
با ملک عنبر حبشی در حوالی ناندیر عرصه مبارزت آراسته
لوی چیرگی و فیروزی برافراشت بخطاب بهادری تحصیل
ناموری نمود - گو یزد دران جنگ (که از طرفین در جانفشانی
و جانستانی خود داری نمی رفت) میرزا رستمیه نمود که
صاحب داستان رستم و اسفندیار گردید - ملک عنبر (که ادرا
زخمی از میدان برداشته بودند) ازان روز سر حساب گشته

(۲) در [بمضی نسخه] چهار مغزا (۳) نسخه [ج] یگانه وقت بود *

بخانخانان ملاقات نموده طرح آشتي افگند . و در زمان
جنت مكاني بسرداري صوبه بوزار و بالاگهات احمد نگر اختصاص
گرفت . كارهاي دست بسته او زياده از انست كه درين اوراق
بهيز تحرير آيد - سيما كارنامه كهركي كه سرآمد پيكارهاست
سال دهم جهانگيري سنه (۱۰۲۴) يکهزار و بيست و چهار
هجري (كه شاه نواز خان در بالا پور بوزار رنگ سکونت
ويخته بود) چنده از سران سپاه دکن مثل آدم خان و ياقوت
خان و مالوجي کانتیه از ملک عنبر رنجيده بعهده و پيمان
آمده تحريك و ترغيب پيكار با ملک عنبر نمودند - شاه نواز
خان پس از تقديم مردمی و دلجوئي و تکليف نقد و جنس
بيديد آنها کوچ نموده روانه شد - پيش از ملک عنبر
محمدرخان و آتش خان و دلاور خان و غيره سرداران نظام الملکيه
بمقابله پرداخته بحال تباه راه فرار سپرده بملک عنبر پيوستند
او با کثرت لشکر و افزونى توپخانه و فيلان مهت جنگي بمرافقت
فوج عادلشاهيه و قطب شاهيه رزم طلب گرديد - چون مسافت
پنج شش کرده پيش نمانده يعقوب خان بدخشي (که از
کهنه سپاهيان کار دیده نبرد آزما بود - و خانخانان زمام اختيار
ميرزا بدست او داده) باتفاق محمد خان نيازي ميدان جنگ
جائے قرار داد که ناله آيه در پيش داشت - آنرا بجوانان
تيرونداز استحکام داد - همين که خوش اسهان هراول مخالف

(که همه نوخیزان تربیت کرده ملک عنبر بودند) جلوریز
 بکنار ناله رسیدند ازین طرف جوانان قرقچی بباد تیر گرفتند
 بسیاری از اسب و آدم بر خاک هلاک غلطید - پس ازان
 داراب خان با بهادران هراول و دیگر پروران عرصه جلادت
 از آب گذشته تاختند - چون ملک عنبر در قول پای ثبات
 افشوده بود زمانه ممتد نیران قتال اشتعال پذیرفت - غریب
 زد و خورد و عجیب گیر و دار و دراد - از کشتهها پشتهها
 نمودار گردید - گویند شاه نواز خان دران روز دستبردهای
 قوی نموده چون شیر غران بهر جانب که می تاخت فوج
 مخالف را دست از کار رفته بذات المعش می کشمت - ناچار
 ملک عنبر عنان تماسک از دست داده بی سپر راه هزیمت
 شد - میروا تا سه کوه تعاتب نموده گریختگان را علف
 تیغ گردانید - و بنابر ظلمت شب و ماندگی و خستگی
 همراهان جلو کشیده معارفت نمود - جمعی کثیر از سرداران
 مخالف با توپخانه و فیلان و دیگر غنائم بدست آمد - روز
 دیگر بجانب کهرکی (که پنج کوه رسمی دولت آباد است
 و درینولا بادرنک آباد موسوم و مسکن و مادی ملک عنبر
 بود) رهگرا شد - و چون دران مکان اثری از مخالفان ندید
 منازل و بساطین آن معموره را سوخته و ریخته بخاک تیره
 برابر ساخت - و ازانجا عطف عذان نموده از گریوه روهن هیره

فرود آمده بدالاپور رسيد - از پيشگاه خلافت بر مناصب
جميع امراى شريك كار افزودند - شاه نواز خان بمنصب
عمده پنجهزاري سر بلندي يافت - و جنت مكاني چون
در دارالخير اجمير تشريف داشتند بشكر اين عطيه از دولخانه
پا پياده بروضة معينه رفته لوازم نياز و نثار بجا آوردند *

چون سال دوازدهم بيمن مساعى شاهزاده شاهجهان ملك عذر
حدود متعلقه پادشاهي را كه متصرف شده بود بدستور سابق
در تصرف اولياى دولت باز گذاشت و مقاليد قلاع و حصون
حواله نمود شاهزاده پس از فراغ مهمات دكن هنگام معاودت
شاه نواز خان را با دوازده هزار سوار موجود بضبط ولايت
مفتوحه^(۲) بالاگهات مقرر فرمود - چون در انفزان جواني
و دولت شيفته شراب گشته از آفت مصاحبان خانه برانداز
خوشامد پرداز مي گساري بافراط كشيد در سال چهاردهم سنه
(۱۰۲۸) هزار و بيست و هشت هجري اسير سر پنجه اجل
گريد - ميرزا ايروج جوان وجيه عالي فطرت بود - شجاعت را
با تدبير هم آغوش داشت - در رزم آرائي و سرداري بے همتا
و با اين خويدها كم كرم و بد لباس بود *

* شير خواجه *

از سادات اتائي ست - و از جانب مادر نقشبندي

پادشاه خواجه نام داشت - از ترددات مردانه ار عرش آشياني
 شير خواجه نام كرد - سال سيم همراه سعيد خان چغتاي بتاخت
 يوسف زئي مامور گرديد - پس ازان همراه شاهزاده سلطان
 مراد بمهم دكن تعيين شد - سال چهارم با چند كس بجانب
 پتن از شاهزاده دستوري يافته در آريز اخلاص خان مصدر
 ترددات گرديد - سال چهل و يكم (كه افواج پادشاهي را
 با سپاه دكن نبرد و داد - و دران جنگ راجه علي خان
 مرزيان خاندیس بكار آمد) او سردار قلعمة برانغار بود
 كارنامها پرداخت - پستر همراه شيخ ابوالفضل در دكن ترددات
 شايان و خدمات نمايان بتقديم رسانيد - در جنگه (كه متصل
 قصبه بئر صورت گرفت) تاخته فوج مقابل را ميدان ميدان^(۲)
 بوداشت - و زخمه برداشته خود را بقصبه بئر رسانيد - ازانجا
 (كه مردم دكن با فوج كثير آمده قصبه مزبور را گرد گرفتند
 و از بے آذوقي حال متحصنان به تنگي كشيد) چفدے
 بگوشه اسپ گذرانيد - چون بذابر طغيان آب گنگ اميد
 كوك نبود اراده كرد كه جنگ كوده خود را بگشتن دهد
 درين ضمن شيخ ابوالفضل خبر يافته با فوج شايسته رسيد
 اهل محاصره برخاسته رفتند - بعد ملاقات خواجه شيخ
 خواست كه شيخ عبد الرحمن پسر خود را در تھانہ بئر بگذارند

(۲) نسخه [ج] از ميدان برداشت *

خواجه راضي نشد - و خود تعهد بودن نمود - بخابران سال
چهل و ششم بعنايت علم و تقاره کوس سربلندي نواخت - پس
از فوت عرش آشياني جنت مکاني برای او خلعت عنايت
فرستاد - و معلوم نيست کدام وقت بحضور آمده - در هنگامه
کذار آب بهت (که از مهابت خان گستاخی عظيم سرزده)
در رکاب جنت مکاني و پس از فوت جنت مکاني باتفاق
آصف جاهي شريک جنگ (که با شهريار رو داده) بود
سال اول جلوس اعلى حضرت بهلازمت پيوست - و منصب
چهار هزارى هزار سوار و خطاب خواجه باقي خان بر سر مسلم
ماند - و بصوبه دارى تتهه کامياب شده رخصت آنجا يافت
و در اثنای راه مطابق سنه (۱۰۳۷) هزار و شي و هفت
هجري رخت زندگي بسفر آخرت بر بهت - پسرش خواجه
هاشم نام بمنصب پانصدي مد سوار سرافرازي داشت *

(۲)

* شهباز خان معروف بشيزو روهله *

سال اول جلوس فردوس آشياني ب خطاب شهباز خان
سرافرازي يافته و همراه مهابت خان بجهت دفعه نذر محمد
خان والى بلخ (که در نواح کابل گرد فساد بر داشته بود)
بدانصوب تعيين شده و پستتر همراه عبدالله خان بمالش ججهار
سنگه بنديله (که دفعه اول بغی و زبده بود) دستوري يافته

سال سيوم با رادرتن هادا بتوقف در باسم مامور شده بعطای
 علم لوائی سر بلندي برافراخت - پس ازان باتفاق نصيري خان
 سمت قلعه تدهار مضاف دکن شتافته در تسخير آن مصدر
 تردد گردید - پستر با اعظام خان در نواح بهالکي و چتدوبه
 مضاف بيدر رسیده سال چهارم روز نوبت کهي در جنگه
 (که بهادر خان روهله و يوسف محمد خان تاشکذدي دستگیر
 مقاهير اهل دکن گشتند) مطابق سنه (۱۰۴۰) هزار و چهل
 هجري او با پسر در کار داي نعمت جان درياخت - بپايه
 سه هزارى دو هزار سوار رسیده بود *

* شیرخان *

عرف ناهر خان تونور - ابا عن جد نوکر قدیم فاروقيه
 خاندیس اسمت - هنوز طفل بود که پدرش کشته گردید
 راجه علي خان فاروقي ادا به يتيمي پرورش نموده برشادت
 قطري و يارچی بخت بيدار بعرضه روزگار جولاني گشته
 بخانجهان لودي پیوست - و او در رشد و تربيتش شده
 در کمتر زمانه به منصب پادشاهي امتياز یافته تعین صوبه
 گجرات گردید - در هنگام برهمزدگی شاهزاده ولي عهد با
 جنت مکاني نيابت صوبه دارى گجرات از جانب شاهي بعدالله
 خان متعلق گشت - و از جانب او خواجه سرائے بے حیثيت

(٢)
بحر است باده احمد آباد شتافت - ناهر خان بسلسله جنباني
و مراسلات ميرزا صفي سيف خان (كه دران وقت ديوان گجرات
بود) از محال تيول خود بغلة با احمد آباد رسیده بانفاق سيف
خان شهر را بتصرف درآورد - عبد الله خان در ماندو برين
ماجرا آگهي يافته باراده مباربه بر سبيل استعجال در رسيد
ناهر خان خود هرا دل فوج سيف خان گشته با از در آريخت
و به محض تأييد ايزدي اعلام نصرت برافراشت - در جلدوی
ابن حسن تردد نمايان از پيشگاه سلطنت بمنصب سه هزار
دو هزار و پانصد سوار و خطاب شير خان ناموري اندوخت *

پس از شتاف شدن هجت مكاني چون موکب صاحب قران
ثاني بسرحد گجرات وصول اقبال شمول نمود عرضداشت
شير خان مبني بر دولتيخواهي و فدويت و منبي از ارادهای
باطل سيف خان صوبه دار آنجا رسيد - از آنجا (كه بے اخلاصی
سيف خان از سابق معلوم همگان بود) نوشته شير خان
قرين صدق گرديد - اعلى حضرت اورا بهرام پادشاهانه
مستمال ساخته بنويد صاحب صوبگی گجرات سرگرم خدمت
گردانيد - و اشاره رفت كه باده احمد آباد را متصرف شده
سيف خان را نظر بند نمايد - و چون محمود آباد (كه دوازه
كرههی احمد آباد است) مهبط رايات پادشاهي گرديد شير خان

با جميع متعينه باستلام سده عليه کامياب گشت - و هفدهم
 ربيع الثاني سنه (۱۰۳۷) هزار و سي و هفت هجري کنار
 تالاب کاکريه (که در ظاهر شهر واقع است) مخيم فيروززي شده
 شير خان از اصل و اضافه بمنصب پنجهازاري پنجهازار سوار
 و صوبه دارمي مملکت گجرات بلند پايگي يافت - و در سال (که
 اعلیٰ حضرت باستيصال خانجهان لودي ببلده برهانپور درود
 فرمود - و خواجه ابوالحسن تربتي را بتسخير الکة ناسک و سنگمذير
 رخصت نمود) قرار يافت که تا رسيدن شير خان از گجرات
 در نواحی قلعه^(۲) للنگ موسم برسات بگذراند - خواجه در دهوايه
 توقف نمود - تا شير خان بدر پيوست - و بمجرد وصول
 بتلخت حوالی چاندر مامور گشته دست نهب و غارت بران
 ملک برکشاد - و با عذيمت فرازان مراجعت کرد - پس ازان
 در قطره و پويه و ضبط آن ناحيه با خواجه شريک بود - در
 سال چهارم سنه (۱۰۴۰) يک هزار و چهل هجري روزگار ش
 سپري گشت - سردارے بود سپاهي و بسيار متواضع - اگرچه
 چون و کرم کمتر داشت اما با سپاه مدارا و سلوک خوب
 مي کرد - طلب ماه بماه ميداد - در سوازي غير حاضر
 نمي کرد - شراب بانرا مي خورد - ليکن با مردم محل
 شگفت آنکه با اين دولت و شان دانه خورجی دراب حضور

خود می کرد - و می گفت میدانم قبحاتها دارد - چون طبیعت من شده نمی توانم گذاشت - از پسرانش یاسین خان و شمشیر خان در حضور پدر ترقی کرده - اما اجل نگذاشت نخستین هزار و پانصدی هزار سوار شده در سال هشتم درگذشت - سیومین دلاور خان نام داشت *

* شیرخان ترین *

زمیندار فوشنج که معرب پوشنگ است - و آن موضعه ست واقع مابین قندهار و بهکر - آبای شیرخان در سلک ملازمان پادشاهی انتظام داشتند - چون پدرش را با شاه بیگ خان کابلی (که از پیشگاه عرش آشیانی به حکومت قندهار اختصاص داشت) ^(۲) نقش سازگاری نشست در عهد جنت مکانی بایران دیار شتافته در خدمت شاه عباس صفوی نسبت بزدگی خود درست نمود - و شیرخان در همان روز و بوم فشو و نما یافت بعد ازان (که شاه عالی جاه بر سرفندهار آمده در سنه (۱۰۳۱) هزار و سی و یک هجری آنولایت را بتصرف در آورد) شیرخان را به حکومت فوشنج و ایالت الوسات افغانه آن نواح نامزد ساخت - و چون او با وجاهت صوری و مهابت ظاهری عقل متین و ادراک رسا داشت بریاست موردی فایز گشته دران سرزمین علم استقلال برافراشت - و از مترددین

عراق و هندوستان زرهایی خاطر خواه بطریق راهداری
 می گرفت - و اگر قابو میدید بذهب و غارت نیز می پرداخت
 پس از ارتحال شاه از زیاده سوری و فتنه گری بعلي مردان
 خان زیك كه حاكم قندهار بود دم منازعت زده سر از گریبان
 انقیاد بیرون آوردن - چون بشاه صفی دارای ایران مكرز
 رسیده بود (كه آمد و شد قوافل و تجار بعلى اذیت و تعدی او
 بفرانت میسر نیست) (رقم بطلبش فرستاد - شیر خان
 چندسے بایت و اعل بسر برد - و آخر الامر فكرے
 اندیشیده بجذاب اعلی حضرت صاحب قران ثانی متوسل
 و ملتجی گشت - از پدشاه خلافت کشمیری خان (كه از
 برهمنان کشمیر بود - و در ایام شاهزادگی در خدمت شاهي
 شرف اسلام دریافت - و در زمان هرج و مرج خدمات شایسته
 بتقدیم رسانید - و قتب اهل ایران بسیار می کرد) با فرمان
 عاطفت و خلعت فاخوه تعیین گردید - شیر خان هنگام برف
 و باران را عذر انگيخته کشمیری خان را در بهكر نگاهداشت
 تا آنكه بشاه اطلاع شده رقم دیگر مشعر بر استمالمت
 و عاطفت بذا م اصدار نمود - و مخفی بعلي مردان خان
 اشاره فرمود كه در استیصال او جویای فرصت باشد - شیر خان
 در مرز رقم ثانی را فوز مقصود انگاشته کشمیری خان را
 بے نیل مدعا برگردانید *

و چون در سال چهارم شیر خان از افغانان کوهستان آن نوادي هجوم فرهم آورده بقصد تاخت حوالی سوی (۲) کُنْجابه معموله بهکر روانه شد علي مردان خان قابو یافته با چهار هزار سوار از نوکران و زمينداران قندهار ايلغار کرده صبح بقلعه فوشنج (سید - و سرسواي گرفته عيال و اطفال شیر خان را اسير ساخت - و با اسباب بسيار) که برهزاي و قطاع الطريقي اندوخته بود (بقندهار فرستاده خود متوقف شد شیر خان ازین خبر هوش ربا غنائم و اسارای کُنْجابه را که بدست آورده بود برتافته بسرعت تمام رجوع القهقري نمود (۳) علي مردان خان بر سر راه هنگام پیکار گرم ساخت - اگرچه هزارل قزلباش را پای ثبات از جا رفت لیکن علي مردان خان با قول جلو انداخت - و دران اثنا تَنَگَمَ بر پاشنه او خورده بران جست - مخفي داشته بارصف آن زخم منکر پاره راه پيشتو راند - و بدلدهی مردم پرداخته چندان در معرکه قدم افشرد که مخالف شکست خورده متفرق گشت - علي مردان خان سالم و غنام کوس معاودت بقندهار بلند آوازه ساخت - شیر خان بدو کي رفته هرچند تلاش کرد که کاره پيش رود میسر نشد ناچار دل از موطن برداشته باحمد بیگ خان (که به نیابت یمین الدوله حاکم ملتان بود) توسل جسته در سال پنجم

(۲) در [بعض جا] کُنْجابه (۳) در [بعض نسخه] رجعة القهقري *

سنه (۱۰۴۱) هزار و چهل و يك بملازمت اعلیٰ حضرت
 سرمایه افتخار اندوخت - و بنوازش منصب دو هزارى و تنخواه
 جاگیر جيد در صوبه پنجاب بتازگی دیدہ امیدش (رشن گشت
 و بانعام بیست هزار روپيه نقد مکرر بدفعات مشمول عواطف
 شد - اما از اسیرى اطفال و تفرقه اهل و عیال پیوسته در تب
 و تلواسه بود - و شب و روز گریه و ناله داشت - اگرچه
 شاه متعلقانش را باعزاز نگاه می داشت - چون با شکل
 و شمائل پسندیده و فطانت و ذکا در مردم کوهی ممتاز
 بود در پیشگاه خلافت قرب و منزلت او (در افزون گردید
 او نیز کمر دولخواهی و نیکو بندگی بر میان بسته در مهم
 پرینده بهمراهی شاهزاده محمد شجاع و در سال نهم با سید
 خانجهان بمالش عادلشاهی و تخریب ملک او ترددات
 نمایان نمود - لیکن از انجا (که هنوز پاداش اعمال نکوهیده اش
 در انتقام کده تقدیر باقی بود) زمانه بناکامی دیگر انداخت
 ظاهراً بشاه صفی صفوی رسانیدند - که شیر خان متعهد تضریر
 قندهار گشته - و نطاق همت باقدام این خدمت بسته - چون
 واقف کار و صاحب الوس است و سوای فرقه ترین الوسات
 ناحیه مثل کاکر و پنی با وی متفق مبدا کارے پیش برد
 شاه از مصلحت سنحی رقی بنام او متضمن ارسال عرضداشت
 مشعر بر هواخواهی و تجدید بندگی دیرین و اراده برآمدن

از هندوستان بهر بهانه فرستاده بمردم بادشاهي گيراند - چون
 بعرض اعلیٰ حضرت رسيد بعزل منصب و جاگير معاتب شد
 و از مجرا ممنوع گشت - در سال دوازدهم (که نهضت پادشاهي
 سميت پندجاب واقع شد) همراه نگرفته در اکبرآباد نظر بند
 نگاهداشته هزار روييه در ماهه قرار يافت - هرچند بدين قصيری
 خود کوشيد و در براءت نامه مي درويد بجائے نرسيد - در سه
 سال در آگره منزوي بوده مدقوق شده در عيد جواني
 در گذشت - هيئات اين کجور فلک دغلباز بسا دروغ بيفروغ را
 با لباس راستي دانشين که و مه ساخته - و بسيار صدق کيشان
 درست آئين را پايمال انقلاب نموده بدشمن گامي نشانده
 آه آه اگر بدیده تحقيق و انگرند همان ناهنجاري و بيراهه ري
 عادي اوست - که در صورت جزا و نتيجه همان صور
 اعتيادش متمثل مي شود *

* ع *

* صورت اعمال ماسمت هرچه بما ميرسد *

* شاه قلي خان وقاص حاجي *

از باشندگان بلخ است - ابتدا در سال پنجم جلوس
 فردوس آشياني از موطن خود بطريق سفارت از جانب
 نذر محمد خان والي آنجا وارد هندوستان شد - چون بحوالي
 اکبرآباد رسيد معتمد خان بخشي باستقبال رفته بملازمت آورد

او نامه و ارمغان خان مزبور (که بقیمت پانزده هزار روپيه بود) گذرانید - و بعذایت خلعت و خنجر مرصع بقیمت چهار هزار روپيه و مومن پسرش بعطای خلعت افتخار اندوختند - و پس از دو روز سي و پنج راس اسپ و ده نفر شتر خود و هیزده راس اسپ و چند شتر پسرش برسم پیشکش بنظر در آوردند - و سي هزار روپيه بار و ده هزار روپيه پسرش مرحمت گردید - و پس از چندی (که جشن وزن شمسي شد) باز بیست هزار روپيه بار و پنج هزار روپيه پسرش انعام شد - سال ششم بعطای خلعت و اسپ با زین مطلا و فیل و پسرش بخلعت سرافرازي یافته با جواب نامه مصحوب تربیت خان دستوری انصراف پذیرفت *

ازانجا (که کروفر هندوستان را دیده - و بداد و دهش اینجا آشنا شده بود) از وطن مالونه دل برگرفته سال نهم بمدد بخت آمده دولت بار حاصل کرد - و بمنصب وزارت هشت صد سوار و عنایت خلعت و خنجر مرصع و شمشیر طلائی میناکار و اسپ با زین مطلا و فیل و انعام بیست هزار روپيه نقد سر رشته اعتبار بدست آورد - و چون اواخر همین سال بعرض رسید (که میرزا خان منوچهر فوجدار کانگه از شوریگی دماغ منزوی شد) نظر بفزونی جمعیت برای ضبط محال کوهستان او از اصل و اضافه بمنصب در وزارت

در هزار سوار و خطاب شاه قلي خان و عذایت علم
و خلعت تفویض تعلقه مزبور و عطای خنجر مرصع و اسب
و فیل نوای عزت برافراخت - و پس از رسیدن آنجا بضبط
و ربط پرداخته بهویست و کد سنگرام زمیندار جمو را (که همواره
کومک فیوجدان آنجا بود - و رفته رفته در ادای خدمت
قصور می نمود) طلب داشت - او با جمعیت کثیر آمد
شاه قلی خان جمعی فراهم آورده مستعد پیکار گشت - و بعد
زد و خورد او با جمعی بمقر اصلي شتافت - این معنی در
پیشگاه حضور درجه استعسان پذیرفته سال دهم بعذایت
خلعت و نقاره و فیل طبل شادمانی برنواخت - و سال
دوازدهم در ایامی (که پادشاه متوجه دارالمطانت گردید)
او در اندای راه آمده بحصول ملازمت کسب سعادت نمود
و از تعلقه مزبور معزول شده بحکومت بهکر از انتقال جان نثار
خان نامزد گشت - سال چهاردهم از اصل و اضافه بمنصب
سه هزار و دو هزار سوار و عطای خلعت نظم صوبه کشمیر
و شمشیر با یراق طلائی میناکار و انعام پنجاه هزار روپیه نقد
کام دل برگرفت - و بعد (رسیدن در نواهی حسن ابدال
مطابق سنه (۱۰۵۰) هزار و پنجاه هجری بدرالبقا پیروسم
محمد امین پسرش بمنصب نهصدی پانصد سوار کامیاب

شده سال بيست و پنجم ديار خاموشان گزید *

* شادي خان اوزبك *

از منصبداران عهد فردوس آشياني ست - بتعييناتي قلعه
 قندهار مامور بود - سال بيست و دوم جلوس مطابق سده
 (۱۰۵۸) هزار و پنجاه و هشت هجري (که والي ايران
 بارادگ تسخير قلعه مذکور رسیده در باغ گنج علي خان
 فرد (آمد) نامبرده از جانب خواص خان قلعهدار پادشاهي
 بمحافظت درازگه و پس قرن مي پرداخت - پس از محاصره
 چون عرصه زد و خورد بامندان کشيد نامبرده شيوه پاس
 نمک را خير باد گفته راه بغيرتي سپرد - و با مردم
 مخالف همدستان شده قبچاق خان را (که احوالش جداگانه
 بنوک قام گذشته) از راه برد - و باتفاق بعضي منصبداران ديگر
 پيش قلعهدار آمده ظاهر نمود - که بظاہر انسداد طرق بسبب
 کثرت برف اميد رسيدن کومک نيست - و از جد فوج قزلباش
 معلوم مي شود که قلعه زود بتسخير خواهد در آمد - پس ازان
 ما را نه امان جان است - و نه اميد رستگاري فرزندان و عيال
 قلعه دار (که همت باي داده بود) درين وقت که بایسته
 تيغ ميراند بموعظت اکتفا نمود *

* بيت *

* هر کجا زخم بايدت فرمود *

* گرتو مرهم نهی ندارد سود *

پهتر بخانه خود رفت - و بعد از چند روز بقلعه دار گفته فرستاد - که محمد بیگ نامی از جانب والی ایران باتفاق شرف الدین (که داروغه عمارت و ذخیره قلعه بسم بود) آمده - چند پیامی دارد - و چهار رقم آورد - قلعه دار مبرک حسن بخشی را فرستاد که آمده را باز گرداند - مومی‌الیه چون بدروازه رسید دید که محمد بیگ را شادی خان درون دروازه نشانده - و قبحاق خان و جمعی منصبداران نشسته اند لهذا برگشته بقلعه دار کیفیت ظاهر نمود - او لشکر نویس خود را فرستاد که محمد بیگ را همان جا نگاهدارد - و شادی خان و قبحاق خان را پیش او بفرستد - پس از آمدن استفسار کرد که بدون اجازت من درون گرفتن مردم مخالف چه وجه داشت - گفتند چون نوشته چند آورده بود نادیده برگردانیدن پسندیده نبود - قلعه دار خود بر دروازه مزبور آمده رقمها ملاحظه نمود - و بر کیفیت از دست رفتن قلعه بسم آگهی یافته وعده پنجروز کرد - روز پنجم شادی خان بیست و هشتم صفر سنه (۱۰۵۶) هزار و پنجاه و شش هجری دروازه ویس قرن را بعلي قاي خان سردار والی ایران را گذاشت و با قبحاق خان نزد والی مذکور رفت *

* شجاعت خان شادی بیگ *

پسر جانش بهادر است - که احوالش جداگانه اندراج

پذیرفته - نام برده سال هفتم جلوس فردوس آشیانی از اصل
و اضافه بمقتضی هزار و هشت صد سوار و خطاب شادی خان
سر عزت برافراخته سال دوازدهم بعزایت خلعت و جیغه
و خنجر مرصع و شمشیر با یزاق طلا میناکار و اسپ با زین نقوه
امتیاز یافته با جواب نذر محمد خان و ارمغان بقیامت
یک لک روپیه ببلخ روانه شد - و سال چهاردهم از آنجا برگردیده
در حین (که پادشاه از کشمیر بدار السلطنه لاهور عالم معارفت
برافراشته بود) باستلام عتبه خلافت پرداخته بیست و هفت
اسپ پیشکش گذرانید - پادشاه مورد مرحمت ساخته از اصل
و اضافه بمقتضی هزار و پانصدی هزار و دو بیست سوار و حکومت
بهکر از تغیر شاه قلی خان و عطای اسپ برخواست - پستور
چون خبر فوت غیرت خان صوبه دار تتهه بعرض رسید او
بعزایت خلعت و شمشیر و اضافه پانصدی پانصد سوار و تفویض
صوبه داری مذکور بلغدی گرای اوج دولت شد - سال پانزدهم
باضافه سه صد سوار تابینانش با ذات معاوی گردید - سال
نوزدهم همراهِ پادشاهزاده مراد بخش بتسخیر بلخ و بدخشان
مقرر شد - و چون پادشاهزاده دانهاد آنکدود نگشته برگشت
و جمله الملکی سعد الله خان به بندر بست آنجا تعیین شد
ادرا بحراست میمده با نواحی آن معین نمود - سال بیست
و یکم بمهرمت خلعت و اسپ با زین طلا و قاعه داری کابل

از تغيير سيورام كور مامور گردید - و حكم شد كه تا رسیدن او
 از ميمنه ملتفت خان بصيانك آن يردازن - سال بيست و دوم
 در ركاب پادشاهزاده محمد اوزنگ زيب بهادر بصوب قندهار
 دستوري يافته سر كردگي فوج قرارداد بدو تعلق گرفت - و بعد
 رسیدن بدان جا بهمراهی قليچ خان بكشودن بست شذافته
 از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدي در هزار سوار
 شادكامي اندوخت - و در جنگ قزلباشيه (كه با رستم خان
 و قليچ خان رودان) در مثل خود پای ثبات قائم كرده محمد
 سعيد پسرش با جمعه بكار پادشاهي در آمد - بنابران سال
 بيست و سيوم از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و دو هزار
 و پانصد سوار و عطای علم و نقاره طبل كامراني بر نواخت
 سال بيست و پنجم نوبت دوم همراه شاهزاده مذکور بهم مصطور
 عزيمت نمود - درين ضمن درود مركب پادشاهي بكابل صورت
 بست - نام برده كه قلعه دارى آنجا داشت شرف ملازمت
 دريافته بمرحمت خلعت و جیغه مرمع و اسب بازين مطلا
 و فيل و از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و پانصدي سه هزار
 سوار و خطاب شجاعت خان بلند آوازه گشت - سال بيست
 و ششم همراه شاهزاده دارا شكوه بتسخير قلعه قندهار و از آنجا
 باتفاق رستم خان بهادر بجانب بهت كمر عزيمت بست
 پحتر روزگارش بكنجا انجاميد معلوم نيست *

* شاه بيگ خان اوزبك *

در عهد جنت مكاني بمنصب پادشاهي سرافرازي يافته بديان
 هزاري چهار صد سوار رسیده سال اول جلوس فردوس آشياني
 بخطاب خاني نامور گردیده در افواج متعینه قاديپ چهار
 سنگه بنديله بهمپائی عبد الله خان بهادر اختصاص پذیرفته
 سال دوم باضافه پانصدي دريستم سوار کام دل بر گرفته
 سال سوم بعنايت علم و از اصل و اضافه بمنصب
 دو هزاري هزار سوار لوی کاميابي برافراخت - ^(۲) پستو
 باضافه دريستم سوار و سال چهارم بافرزنی سه صد سوار
 و سال ششم از اصل و اضافه بمنصب در هزاري در هزار
 سوار و پس ازان باضافه هزاري هزار سوار امتياز پذیرفته
 سال نهم در افواج متعینه تذبیه ساهو بهونسله و تخريب ملک
 عادل خانیه بهمراهی خان زمان دستوري يافته سرکردگی جرانغار
 داشت - و پس از رسيدن در نواح رايباغ مضاف صوبه بيجاپور
 چپقلشهای مردانه از گشتن و بهتن و اسير ساختن ازو بظهور
 انجاميدن - سال دهم از اصل و اضافه بمنصب چهار هزاري
 سه هزار سوار کامران گشته بخدمت قلعه دارى جنير
 ناميه بخت روشن نمود - سال پانزدهم بعنايت نقاره کوس
 بلند پاىگي زن - پستر بنظم صوبه برار مامور گردید - سال

هیزدهم بحضور (سیده جبهه ارادت بر [ستانه عقیدت گذاشت
 ظاهر در همین سال بوجوداری میوات^(۲) مامور گردیده - که
 صاحب پادشاه نامه می نویسد - سال نوزدهم حسب الحکم
 از میوات آمده باستلام سده خلافت پرداخته همراه پادشاهزاده
 مراد بخش بتسخیر باخ و بدخشان نامزد شد - سال بیستم
 از تغیر اهتمام خان هارس غوری گردید - و در اینجا بکرات
 به تنبیه ارزبکان خود سر و المانان بد سیر پرداخته آثار دلیری^(۳)
 و دلادری بر روی روز افکند - سال بیست و یکم از غوری
 معاودت نموده بحضور رسید - چون فوجداری میوات غایبانه
 تغیر شده بود او بعفایت خلعت برخی محالات صوبه برار
 در قبول رخصت دکن یافت - سال بیست و هشتم خدمت
 حراست قلعه احمد نگر بدر مفوض شد - سال بیست و نهم
 از اینجا معزول گردید - سال سیّم در رکاب پادشاهزاده محمد
 اورنگ زیب بهادر به تنبیه قطب الملک حاکم حیدرآباد
 شتافت - و پس از انفصال یافتن معاملات [انجا با برخی
 منصبداران که مجموع سه هزار سوار بود بتوقف در سرحد ملک
 پادشاهی تا انقضای برسات مامور شد - و پس ازان (که زمانه
 طرح دیگر ریخت - و چرخ نیلگون رنگ تازه بر روی کار آورد)
 پادشاهزاده مذکور عیادت پدر را تقریب ساخته روانه حضور

(۲) در [بعضی نسخه] میوار (۳) نسخه [ج] آثار دلیری بر روی روز •

گردید - و اورا بفوجداری بیرون ادرنگ آباد برگماشت - بعد ازان
احوالش دریافت نشده *

(۲)

* شیرخان سید شهاب بارهه *

پسر سید عزت خان جهانگیری سن - تا سال دهم جلوس
فردوس آشیانی بمنصب هشتصدی شش صد سوار سرفرازی
داشت - سال سیزدهم باضافه دو صدی کامیاب گردید - سال
نوزدهم همراه سلطان مران بخش بتسخیر بلخ و بدخشان
تعیین گشته وقت رخصت بعطای خاعت و اسپ عزامتیاز
اندرخته سال بیست و دوم در رکاب سلطان محمد ادرنگ زیب
بهادر بیساق قندهار کمر عزیمت بست - و بعد وصول
بدانجا با رستم خان بکوهک قلیج خان بصوب همت شتافت
و در جنگ قزلباشان تود مردانه بطور رسانید - سال بیست
و سیوم از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی ششصد سوار
چهارم عزت برافروخت - سال بیست و پنجم بعنایت خلعت
واسپ با زین نقره افتخار پذیرفته باز بهمراهی شاهزاده مذکور
بهم مسطور گام جرأت پیش نهاد - سال بیست و ششم
با سلطان دارا شکوه بیساق مزبور دامن جلالت بر کمر همت زده
سال بیست و هفتم از اصل و اضافه بمنصب دو هزار
هفتصد سوار رایت شادکامی برافراشت - سال بیست و هشتم

با جملة الملکي سعد الله خان برای انهدام قلعه چیتور شتابید
سال سیم با معظم خان بصوب دکن نژد سلطان اردنگ زیب
بهادر روانه شد - و درانجا بتقدیم نیکو خدمتیها پرداخت
سال سی و یکم حسب الطلب بحضور آمده احوال سعادت
ملازمت نموده از اصل و اضافہ بمنصب در هزار و پانصدی
هزار و دویست سوار و خطاب شیر خان و تفویض فوجداری
مندسور بر منزلتش افزود - و در جنگ سموگده بهمراهی
دارا شکوه اختصاص داشت - چون دارا شکوه هزیمت یافته راه
فرار گزید او بملازمت خلد مکان پیوسته در جنگ سلطان شجاع
باتفاق ذوالفقار خان محمد بیگ همراه توپخانه پیش پیش
فوج هراول بود *

• شیخ میر خوافی •

میر محمد النسیب - از نوکران دل سوز ایام شاهزادگی
خلد مکان اسم - و بحسن تدبیر و شیوه شجاعت معروف
سال سیم جلوس فردوس آشیانی (که پادشاهزاده بر طبق
حکم پدر لشکر بر سر والی حیدرآباد کشید) نامبرده
با شاهزاده محمد سلطان در هراولی بود - در تنبیه خصم
زود شایسته بظهور آورده بزخم تفنگ مجروح گردید
هائے (که پادشاهزاده مذکور بتقریب عیادت پدر والا قدر
انب همدوستان گام همت برداشت) او از مشیوران رازدار

بود - در جنگ مهاراجه جسونت سنگه سرداری طرح دست راست و در محاربه اول دارا شکوه سرکردگی التمش داشت بر وقت رخس شجاعست جهانده مصدر قردادات شایان گشت و در جلدوری اخلاص درست بعثایت خلعت خاص اختصاص یافت - پستور چون مصروع شد [که سلیمان شکوه می خواهد از دریای گنگا و جمنا گذشته پستور خود (که جانب لاهور رفته بود) ملحق شود] نامبرده با امرای دیگر جهت سد راه او تعیین شد - و پس از آوارگی او جانب سری نگر بحضور آمده بعد وصول موکب خلد مکان بملتان بقعاقب دارا شکوه دمتوری پذیرفت - و تا تتهه راه تعاقب پیمود - و دارا شکوه چون از فواج تتهه کوچ کرده داخل ملک گجرات شد و درین ضمن فرمان معارفت بنام او صدور یافت بسرعت سریع خود را بحضور رسانید - و در جنگ دوم دارا شکوه باز کار فرمائی فوج التمش برای او تعلق گرفت - روز یورش از سایر عساکر پیش قدمی نموده حمله مردانه بر مورچال شاه نواز خان صفوی بده زد و خورد رسا بمیان آمد - دران اثنا گوی تفتنگ از کارخانه قضا بر سینه اش خورده مطابق سده (۴۰۶۸) هزار و شصت و هشت هجری جان در راه وفا در داد - میر هاشم نامی از هموطنان او (که در عقب حوضه نشسته بود) سر رشته تدبیر از دست نداده نامبرده را

در برگرفته نگاهداشتن - خلد مکان را از سزوح این حادثه
 نظر بدیدین بندگی و ارادت کیشی او خاطر قرین تأسف شد
 و بر طبق حکم در روضه شاه معین الدین (قدس سره) مدفون
 گردید - پسرانش محکشم خان میر ابراهیم و مکرم خان میر
 محمد اسحاق - احوال هر یک جداگانه درین نامه بهنگارش آمده
 پسرسیم او میر محمد یعقوب - که آخرها بشمشیر خان مخاطب
 شد - در برادران خود با فوزنی نشه شجاعت امتیاز داشت
 با مکرم خان برادر خود به تنبیه افغانه سمت کتل جانوس
 دستوری یافت - و سال هیزدهم در جنگ اخیر (که افغانه
 غالب می‌شوند) بجذبش رگ غیرت پای ثبات محکم کرده
 در عین جوانی مردانه شربت مهات چشید *

* شاه نواز خان صفری *

میرزا بدیع الزمان نام داشت - مشهور بمیرزا دکنی
 رشیدترین پسران میرزا رستم فندهاری ست - در عهد جهانگیری
 بمعارض دولت و امارت مرتقی گشته بخطاب شاه نواز خانی
 چهارم کامرانی برافروخت - و در صوبه قندهار و بهار بخدمات
 پادشاهی میگذرانید - بعد ارتحال جنت مکانی در قضیه شهریار
 ناکرده کار بآصف جاهی یکتائی ورزیده نیکو پرستاریها بظهور
 آورد - در سال سیوم صاحب قران ثانی بهمراهی خواجه

ابو الحسن تربتی باستخلاص ناسک و تربنگ تعین گشت
 و در سال نهم چون از حوالی دولت آباد چهار فوج سنگین
 بمرداری امرای عمده بتخریب ملک عادل شاهی و تسخیر
 بقیه قلاع نظام المالکی نامزد گردید شاه نواز خان بهمراهی
 سید خانجهان بارهه مامور شده همواره هراولی آن فوج
 بدر متعلق بود *

(وزی (که مخالف بهیئت مجموعی هجوم آورد) چون
 بیشتر جنگ در دکن با چنداوی ست خان مذکور بمبالغه
 چنداوی بعهده خود گرفت - بعد ثلاثی فریقین تا یک پهر
 فیما بین ابراب مبارزه مفتوح بود - چون چیرگی غنیم
 از حد گذشت سید خانجهان بشاهنواز خان پیوسته اشقیار
 برداشت - دران روز طرفه کارنامها بر ساخت - و بغابر علونسب
 و والا دودمانی خان مشار الیه بیست و سیوم ذی الحجه
 سال دهم جشن ازدواج شاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر
 با صبیئه کریمه ار منعقد گردید - اعلی حضرت پایان شب جشن
 سفینه سوار بخانه اش تشریف فرمود - بحضور اقدس چهار لک
 رویه کابین قرار یافت - طالب کلیم

۱۰۴۷

* دو گوهر بیک عقد دران کشیده *

تاریخ یافته - و چون دران شب برسم هندوستان (که پدر عروس

در مجلس حاضر نمی شود) دولت اندوز مواجهه نشد روز دیگر شایسته پیشکش بنظر در آردن - متاع لک روپیه شرف پذیرائی یافت - و در سال پانزدهم صبیۀ دیگرش بجهت شاهزاده محمد مراد بخش خواستگاری شد - چون درانوقت شاهنواز خان بانتظام موبۀ اردبیه اشتغال داشت حسبالحکم اهلیۀ مکرمة او نوزس بانو بیگم با صبیۀ مذکور بحضور رسیده مراسم طوی بجا آوردند - و پس ازان ایالت جونپور بخان مذکور مفوض گردید - در سال بیستم بصاحب صوبگی مالوہ سر برافراخت *

و چون اسلام خان ناظم دکن بدارالبقا منزل گزید بغام او فرمان رفت که بنابر قرب و جوار بسرعت سربعه خود را بآن ولایت رسانیده بحفاظت پردازد - در همان سال بیست و دوم شاهزاده مراد بخش بایالت چهار موبۀ دکن رخصت یافت - ازانجا (که آثار فراست و دانائی و نشانهای بزرگی و سرداری از چهرۀ احوال خان مذکور ظاهر و نمایان بود) انالیقی و رکالت شاهزاده بدر بازگردید - ابتدا شاهنواز خان در نظم اشقات آن مملکت مساعی جمیلہ بکار برده فوج برسر دیوگده کشیده مقضی المرام برگشت - اما چون مزاج شاهزاده بسبب نوجوانی و ناتجربگی خود سربها داشت محبتها برهم خورد - و ازین ناسازگاری آخر معاملات ملکی

از (رنق افتاد - و فصل و قطع مقدمات صورت نمي گرفت
ازين جهت در سال بيست و سيوم شاهزاده بحضور شذافته
او باز بضبط مالوه مامور شد - و در سال بيست و ششم
بمنصب پنجهازاري پنجهازار سوار در اسپه سه اسپه و نظم
صوبه اوده و جاگيرداري گورکهور و بهرائج معزز و مفتخر^(۲)
گشت - و چون در اواخر فرمانروائي اعلى حضرت شاهزاده محمد
ادرنگ زيب بهادر بهرم بيجادر متوجه گرديد شاهنواز خان
و امراي ديگر از حضور دستوري يافتند - و هنوز کارهاي
ماموره بانصرام نگراييده بود که گريز فکريهاي دارا شکوه
غبار آشوب و برهمزدگي بهر جانب و سو برانگيخت - محمد
ادرنگ زيب بهادر باقتضاي صلاح انديشي با سامان شايان
روانه هندوستان گرديد - شاهنواز خان بحکم عقل مصلحت کيش
در بهرائجور مکث نموده از همراهي سر باز زد - شاهزاده او را
از حويلي برآدرده در قلعه ارک نظر بند نگاهداشت - تا آنکه
بعد از جنگ داراشکوه و سوبه آرائي هندوستان بارسال فرمان
صوبه داراي گجرات و باضافه هزاري هزار سوار بمنصب ششهازاري
ششهازار سوار پايه عزتش برافراخت - و هنوز او دران ولايت
جا گرم نکرده بود که دارا شکوه بذکر تعاقب افواج عالمگيري
از ملتان بتمهه رفته ازانجا بدان ناحيه سرے کشيد - چون

بحوالی احمد آباد (سید شاهنواز خان بغا بر ذخیرہ خاطر
(کہ از سلوک برهانپور داشت) یا بعدم سامان مقاومت با آنکہ
می توانست بدکن یا بحضور خود را رسانید با کمال دانائی
سر رشته ہمت از کف گذاشتہ باستقبال او شتافت - و ادرا
بشہر در آردہ در عمارات دولتخانہ پادشاہی (کہ دارا شکوہ
میخواست برعایت پدر بزرگوار پائین برنشیند) خان مزبور
مبالغہ از حد بردہ ادرا در جہورک پادشاہی نشانہ - اگرچہ
مرکز خاطر آن سرگشتہ بادیدہ ناکامی آن بود (کہ از راہ سلطانپور
و نذر بار ^(۲) بدکن شتافتہ دران ملک لوای اقتدار برافرازد)
اخبار ناملائم جنگ شاہ شجاع متضمن اسر و ہزیمت عالمگیری
شنیدہ و آن اکاذیب را راست پنداشتہ رفتن آگرہ را استخلاصہ
اعلیٰ حضرت پیش نہاد ہمت ساخت - و شاہنواز خان را
رفیق و مشیر خود گردانیدہ باجتماع سپاہ اشارہ نمود - قریب
بیست ہزار سوار فراہم آورد *

درین اثنا متواتر نوشتہای راجہ جہونٹ سنگھ رسید - کہ
نقش بندگی اعلیٰ حضرت بر لوح دل مرتسم است - زردتو
بدین طرف نہضت نمایند - کہ با سایر راجپوتیہ در ملازمت
بودہ مصدر جانفشانی شوم - ناچار دارا شکوہ فسخ عزیمت آگرہ
نمودہ شاہنواز خان را با ہمہ پسران و خویشان ہمراہ برداشتہ

باجمير شتافت - چون آن بيهفاظ بدنام كندد مهارجي
 ودر نه پيوسمت ناگزير دارا شكوه از قلعه كدهه پتهلي تا كوهچه
 مدار ديوار بست كشيده مورچال بقاعده پيكار ترتيب داده
 در مقابل عالمگير پادشاه برنشست - و پس از زن و خورد
 بيهست و نهم جمادی الاخری سنه (۱۰۶۹) هزار و شصت
 و نه هجري دليرخان و شيخ مير محامدي دره متصل كوكلا بهاري
 (كه در ضبط شاهنواز خان بود) دليوانه قدم گذاشته بشپه
 سهام جگرو دوز مردم اورا از پيش رد برداشتند - درين هنگام
 شاهنواز خان نزد دارا شكوه بود - از اين خبر گرم و گيرا خود را
 رسانيده بمداخله دست و بازو بر كشد - و در عين جنگ (كه
 بر بلذدي مورچال قيام داشته بآريزش و پيكار تحريض مي نمود)
 تيرے بر نافش رسیده كار او تمام ساخت - دارا شكوه از كشته شدنش
 همت بای داده راه فرار سپرد - خلد مكان بر سابقه نصبت (كه
 بآن والا دودمان بود) نعلش اورا با احترام برداشته در صحن روضه
 معينيه (قدس سره) دفن فرمود - از بداييت حال در توزك و تزئين
 و خوش معاشي مي كوشيد - و بگرم اختلاطي و حسن درخور
 مي جوشيد - در امور دنياياري و تدابير ملكي هم رسائي تمام
 داشت - و خود بجزوي و كلي مي پرداخت - و بسيار شيفته
 ميد و شكار بود - و هم دل داده راگ و نغمه - خواننده و سازنده
 (كه نزد او فراهم آمده بودند) در هيچ سوكارس درانوقت نبود

معصوم خان مہین پھرش بعد واقعہ پدرش بمذنب دو ہزاری
و میر معظم مخاطب بسیادت خان پسر دوش بمذنب
ہزار و پانصدی چہرہ کامیابی برافروختند - و در سال بیست
و ششم سنہ (۱۰۹۴) یکہزار و نود و چہار ہجری در بلاد
اردنگ آباد بآزم بانو صبیہ سیادت خان ازدواج پادشاہزادہ
محمد کامبخش زیب انعقاد یافت - و در سال بیست و ہفتم
سیادت خان بخطاب معظم خان سرفرازی یافتہ از تغیر مغل خان
قوش بیگی گردید - خالی از شورش مزاج نبود *

* شمس الدین خان خوشگی *

بہر کلان نظر بہادر است - سال بیستم جلوس فردوس آشیانی
در حیات پدر بفرجدارۃ دامن کویہ کانگرہ از تغیر مرشد قلی
امتیاز یافت - سال بیست و پنجم چون پدرش فوت نمود
پادشاہ ابرا از اصل و اضافہ بمذنب ہزار و پانصدی ہزار
و پانصد سوار برنواخت - و ہمراہ محمد اردنگ زیب بہادر
(کہ نویت دوم بمہم قذدہار نامزد شدہ) تعیین گردید - سال
بیست و ہفتم از تغیر محمد صالح پسر میرزا عیسی ترخان
بفرجدارۃ جوانگدہ و تیولدارۃ برخہ محال آن دستوری یافت
سال سیم چون ابرا با برادر خود قطب الدین بر سر تیولدارۃ
جوانگدہ منازعت بہم رسید بقطب الدین فوجدارۃ و تیولدارۃ
پنن صوبہ کجرات قرار یافتہ نامبردہ را حکم شد کہ بدکن نزد

محمد ادرنگ زیب بهادر برود - که در خور حال او شاهزاده
 مذکور تجویز خدمت خواهد نمود - لهذا بدکن رسیده سال
 سی و یکم در جنگ دکنیان ترددات شایان بتقدیم رسانید
 بعد از چندے (که فلک توطیة دیگر برانگیخت - و شاهزاده
 مذکور عزیمت هذوستان نمود) او از اصل و اضافه بمذنب
 سه هزار سی و دو هزار سوار سرمایه افتخار اندوخت - و در کومکیان
 دکن انسلاک یافته در فتح قلعه چاکده با امیرالامرا شایسته خان
 مصدر ترددات شایسته گردید - و دوزیورش خود دریده قلعه
 را مفتوح ساخت - و بوقت موعود درگذشت - از اولادش
 هیچکس نشده نکرده - نبسه زاده او متهور خان بهادر است^(۲)
 که احوالش درین نامه ثبت شده *

* شمشیر خان حیات ترین *

پسر علی خان است که از بندهای روشناس فردوس آشیانی
 بود - و در جنگ تهمه جان نثار گشته - پس ازان (که سلطنت
 بقبضة اقتدار آن پادشاه درآمد) نام برده سال اول بعیای
 خلعت و مذنب هزار سی و پنصد سوار و انعام هفت هزار درپیه
 نقد گردن عزت برافراخت - سال سیوم در ازان (که دکن معسکر
 پادشاهی بود) همراه شایسته خان بتخریب نظام الملک
 دکنی تعیین گردیده سال یازدهم همراه سعید خان بهادر بصوب

قندهار راهي شده در تسخير قلعه بهست مصدر تودن گردید
 سال پانزدهم باضافه سه صد سوار و سال نوزدهم بافزونی
 دو صد سوار قابیذانش با ذات مهاري گردیدند - پسترو همواره
 سلطان مراد بخش بتسخير بلخ و بدخشان شرف رخصت
 یافت - و بعد وصول بدانجا باتفاق بهادر خان روهله
 بجنگ نذر محمد خان والی بلخ پرداخت سال بیستم
 از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدي هزار سوار چهاره
 امتیاز افروخت *

و چون شاهزاده بگذاشت حکومت آنصوبه اصرار ورزیده
 رانته حضور شد و سعدالله خان بخابر بند و بهست آنجا رسید
 و تهانه داری خان آباد بار مغرض نمود حسب تجویز خان
 مزبور بافزایش پانصدي پانصد سوار برنواخته آمد - و پسترو
 بخطاب شمشیر خان ناموري اندوخت - و پس از رسیدن سلطان
 ادرنگ زیب بهادر دران نواح بحر است شهر بلخ معین شد
 سال بیست و دوم بعطای علم رایت بلند رنگي برافراشت
 و برکاب شاهزاده مذکور بصوب قندهار کمر عزیمت بسته پس از
 رسیدن بقلات باشاره شاهزاده بحر است آنجا مقرر گشت - سال
 بیست و سیوم از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدي
 دو هزار و دريست سوار و خدمت تهانه داری غزنین از تغیر
 سعادت خان از همگان تفوق جهت - و چون از قرار واقع بضبط

هزاره و افغانه آنجا پرداخته بود سال بیست و پنجم از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصد سوار درجه اعلا پیمود - و چون رتق و فتق مهمات سلطنت بکف اقتدار خلد مکان در آمد او سال اول جلوس پس ازان (که سعادت خان حارس کابل از دست شیرزاد پسر خود کشته گردید) او بحراست صوبه مزبور مباحی شد - سال چهارم از انتقال راجه راجروپ باز به تهمانه داری غزنین سرعزت برافراخت - و سال دهم حسب الحکم به تدبیه افغانه رده تعیین شده در کشتن و بستن مقامیو تردد نمایان بظهور آورد - و از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و پانصد سوار در هزار سوار دواستیه سه استیه تصاعد نمود - و پس از رسیدن محمد امین خان بخشی دران نواح باز مصدر خدمات شایان در جنگ معذولان مزبور شده بر طبق یرلیغ پادشاهی بتهانه داری اوهند تعیین یافت *

* شجاعت خان رعد انداز بیگ *

از امرای عهد عالمگیری ست - ابتدا بمنصب در خور و خطاب خانی مباحات اندرخته سال اول جلوس (که پادشاه متوجه مقابل سلطان شجاع بود) بقلعه داری اکبرآباد از تغیر ذو الفقار خان سرفرازی یافت - و بعد چندی از آنجا معزول گشته در جنگ دوم داراشکوه بفوج قوادی تعیین شده پستتر

ببخشیکری احدیان می پرداخت - سال سیوم از تعلقه مذکور
 عزل پذیرفته همراه کنور رام سنگه پتخریب قلعه زمینداری
 سری نگر شتافت - سال چهارم بفوجداری میان دو آب از تغیر
 عاقل خان کام دل برگرفت - سال ششم بفوجداری نواحی
 اکبرآباد بجای همت خان مامور گردید - سال هفتم از انتقال
 اعتبار خان بقلعه داری مستقر الخلافه و از اصل و اضافه
 بمنصب دو هزار و پانصد سوار لوای اعتبار برافراخت
 سال نهم بتفویض خدمت آخته بیگی و میو توزکی از تغیر
 ملتفت خان سر تفاخر بلند کرد - سال دهم بتخدمت داروغگی
 توپخانه از تغیر فدائی خان سر بلند گشته کله گوشه افتخار
 کج نهاد - سال دوازدهم باستیصال مفیدان نواحی دارالخلافه
 مامور گردیده اسب با ساز طلا یافت - و سال سیزدهم همراه
 فدائی خان (که بانام گوالیار رخصت گردیده بود) دستوری
 پذیرفت - سال پانزدهم (که خروج سمت نامیان در ناحیه
 میوات بعمره ظهور آمده) نامبرده با فوج شایسته و سامان
 درست به تنبیه آن مردم تعیین گردید *

سمت نامیان عبارت است از مردمی که گرد آمده بودند
 از ارادل و اجلاف و اصناف مختلفه - در سال مذکور دران
 سرزمین در نواحی نارنول پای طغیان دراز کرده دست
 بغارت قصبات و برگذات کشادند - گویند خود را زنده جاوید

(مآثر الامراء) [۶۸۱] (باب الشين)

مي دانستند - بعد رسيدن خان مذكور بدان ضلع بجنك
پيش آمدند - و بعد زن و خورد جمعی جان بکشتن دادند
و بقیه راه فرار گزیده بیشتر در تعاقب بدار البوار پیوستند
نامبرده پس از رسيدن بحضور مورد تحسین و مخاطب
بشجاعت خان گشته از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و
پانصدي در هزار سوار سرمایه شادکامی حاصل نمود - سال
شازدهم از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار و دو هزار
و پانصد سوار و عنایت خلعت و جینة بر خانة سنگ یشم
مرمع و اسب عربي با ساز طلا ممتاز گشته بمالش افغانه
طغیان سرشت راه کابل رایت عزیمت برافراخت - سال
هفدهم چون از گذر آب گذشته باراد عبور از کتل کهریه لشکر
آراست افغانه که در کمین بودند در تنگی کوه راه برو تنگ
گرفتند - هرچند آریزش سخت زدند و کوشش بهیاری
بتقدیم رسانید اما او در اثنای زن و خورد مطابق سنه
(۱۰۸۴) هزار و هشتاد و چهار هجری نقد جان در کار
دلی نعمت در باخت *

* شہامت خان سید فاسم بارهه *

ابتدا نوکر دارا شکوه بود - و از جانب او در قلعة اله آباد
قیام داشته بحکومت آنصوبه می پرداخت - در ایامی که
دارا شکوه عزیمت یافته راه پنجاب پیش گرفت (خلد مکان

خاندوران سید محمود را بدان صوبه کسبل نمود - که قلعه مذکور را بفهمایش یا باستیلا ازو بتصرف آرد - درین ضمن (که محمد شجاع حسب قرار داد خلد مکان آمده صوبه بهار را قابض شد) چون پادشاه بتعاقب دارا شکوه بالکه پنجاب متوجه بود مقر خلافت را خالی دیده گام طمع پیش نهاد و چون قلعه داران رهتاس و چغاده (که از جانب دارا شکوه مقرر بودند) قلاع مذکوره را حسب ایمای او (که بعد فرار نوشته بود) سپردن محمد شجاع نمودند سید قاسم نیز بدین اراده ادرا مطلع ساخت - و پس از وصول او باله آباد برآمده ملاقی گردید - و در جنگ با او شریک بوده پس از مغرور شدن پیش از وی خود را باله آباد (که محمد شجاع برو بحال داشته بود) رسانید - و بعد رسیدن محمد شجاع از پخته کاری قاعه مزبور بار نسیرون - و چون خبر آمد آمد پادشاهزاده محمد سلطان و معظم خان (که بتعاقب شجاع نامزد شده بودند) شنید توسل بخاندوران بسته دادن قلعه را وسیله استشفاع گردانید - بر طبق حکم خسروانی سال اول جلوس به پیشگاه ساطنت رسیده کسب سعادت آستان بوس نمود - و بعزایت خلعت و منصب سه هزاری هزار سوار و خطاب شرامت خان چهارم اعتبار برافروخت - و سال دوم جلوس بتهانه داری غزنین از تغیر شمشیر خان ترین مقرر گشت

و سال چهارم از آنجا معزول شده در سلک کومکیان دارالملک کابل منتظم گردید - و سال ششم بحراسهت حصار شهر مذکور مامور شده بین الاقران تفوق جست - و مدتها دران سرزمین گذرانید - گاهی بحراسهت سربلند میشد - و گاهی در زمره تعییناتیان آنصوبه منتظم می گردید - تا سال بیست و چهارم حیات او مستفاد می شود - نصرت یار خان برادر زاده او در عهد فردوس آرامگاه به پیش منصبی نامه برآورد - اما هیچ حمله بر نداشت *

(۲) * شمشیر خان قرین *

اعظم شاهي - حسین خان نام داشت - آغاز حال نوکر دلیر خان . داور زئي برده پستتر برفافت داور خان قریشي پیوست - دران هنگام (که صوبه داری برهانپور بخان مشار الیه نامزد گردید) او را بروائی مهمات آنجا تعیین کردند - صاحب ساز و سامان گشت - چون پیمانۀ حیات خان مذکور ابریز شد بذوکرهی شاهزاده محمد اعظم شاه (که دران وقت صاحب صوبه ملتان بود) اختصاص یافت - و پس ازان بفروداری جمو محال قبول پادشاهزاده مورد امتیاز گردید - و چون در یساق پرمشاق بجهانپور مصدر تلاشهای نمایان شد پس از فتح از پیشگاه خلافت بخطاب شمشیر خان جبهۀ ناموری برافروخته از پایۀ

جماعه ازي بدرجۀ امارت مرقعي شد - و در خدمت پادشاهزاده اعتبار تمام داشت - در وقت موعود باجل طبعي در گذشت پسرانش محمد مهر و محمد عثمان - كه تربيت يافته التفات شاهي و مغرور ناز خانه زادي بودند - از جوش برائتي و جهالت سپاه پيشگي تقديم بعضي از استادهاي حضور بر طبع آنها خورده بر شورانيد - ناخوشي بيجا نموده بوطن (كه سه گروهی سرهند مشهور بآبادي ملك حيدر است) شتافتند - روزی چند به بيكاري و عطالت گذرانیده عزيمت بارگاه پادشاهي (كه دران هنگام احمدنگر مضرب خيام سلطاني بود) نمودند بر سر چوكي (كه در حوالی اردوی معلی میباشد - و بدون برانگي محبي و ذهاب متعذر است) مدتی ماندند - بپاس خاطر شاهزاده (كه بتازگي از گجرات رسیده بود) كه بعضي نمي(سانيد - از پريشاني كار بيچارها بجان و كرد باستخوان رسيد - قضا را فرج غنيم بنواحي معسكر اداره گشت - و جمعی از امرای پادشاهي بمالش برآمدند - آن هنگامه جويان گردن بشمشير خارنده سبكدستي نمودند - و بتك پا اشقي را بفرار آوردند - و چون از هركارها بعرض پادشاهي رسيد برتر عاطفت بر احوال اينان تافته بملازمين استمعان يافتند - اما چون خاطر پادشاهزاده از جانب آنها كينه آما بود صرفه خود

در بودن ركاب نديده بهمراهي شاهزاده (كه بجانب خجسته بنياد و برهانپور رخصت يافته بود) بر آمدند . با وصف اين هم پادشاهزاده بر سر توجه نيامد . دوسه منزل قطع نشده بود كه خبر ارتحال خلد مكان رسيد . بمرحمت و خصوصيت بر نواخته بروز جنگ با خلد منزل پيش روی فيل پادشاهزاده برادر خرد جانفشاني نموده دوش همت را از بار نمكخوارگي سبك گردانيد . پس ازان شاهزاده عظيم الشان عمر خان را باعزاز پيش خود نگهداشت . در آغاز عهد محمد فرخ سير بهمراهي نواب نظام الملک فتح جنگ بدكن رفته بفوجداری سنگمغير محال خالصه مقرري صوبه خجسته بنياد شتافته بمواخذه و هارش حيدر قلي خان ديوان دكن دل نهاد اقامت نگشته روانه حضور گرديد . و از پيشگاه خلافت بفوجداری کالا باغ (كه از اقطاع مقصده خيز صوبه مالوه است) سرفرازي يافته بسيارے از فتنه پزوهان را پذيراي اطاعت گردانيد و لخته را (كه از صوب سدان و صواب انحراف ورزيده طريق خطا و سرتابي مي پيموندند) بگو عدم افگند . در زمان خاقان آفاق يعني محمد شاه پادشاه بقلعه داري و فوجداری دهار مامور شد . و چون در گذشت تعلقه بمسرانش مقرر

گشمت - از اینجا (که موید مالوه در بسمت بتصرف مرهقه درآمد)
 نمی خواستند که احدی از منتسبان سلطنت دران ولایت تمکن
 داشته باشد - ملهار هولکر بابت نزاع حصاردهار (که از آثار راجه
 بهوج مشهور است) کمر همت چسب بست - و بمحاصره (دوز
 چند نقبها بدیوار قلعه رسانید - آن بیچارها بقدر میسر
 دست و پای ممانعت و مقارمت بحرکت آوردند - چون
 کرمک بررون هفقود دیدند ناچار باشقیا قلعه سپرده بر راجه
 جیمزنگه سوائی پیوستند - آخر صحبتها برار نیامد - بر خاسته
 بحضور رفتند - کسی باحوال آنها نپرداخت *

* شیخ عبدالعزیز خان *

از متوسلان شیخ عبد اللطیف برهانپوری بود - چون
 محمد اورنگ زیب بهادر را با شیخ مذکور (که بکمال صلاح
 و تقوی اتصاف داشت) ربط بسیار بل نوعی از اعتقاد متحقق
 بود شیخ سفارش نامبرده نمود - ازین جهت در زمره نوکران
 منساک گردید - و در جنگ مهاراجه جسونت سنگه جوهر
 کار طلبی را بروی رز افگنده بیست و یک زخم برداشت
 و بعزایت خلعت و اسب چهره عزت برافروخت - و در ایام
 (که خلد مکان بتعاقب دارا شکوه از اکبر آباد سمت شاهجهان آباد
 توجه فرمود) از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی
 پانصد سوار و خطاب خانی و تفویض قلعه دارمی رایسین

مضاف مالوه گردن اعتبار بر افراختن - سال هفتم حسب الحکم
 بحضور آمده دولت ملازمین دریافت - و در همان سال از
 انتقال میر باقر خان بفوجداری چکاء سهرند نامزد گردید
 پستری بقلعه دارعی آسیر مضاف صوبه خجسته بنیان قرار یافته
 سال بیستم (که سیوا بهونسله مردم خود را بکشد بالای قلعه
 گذرانید) از خبردار شده در آمدها را بقتل رسانید - و مدتها
 باستقلال در آنجا ماند - سال بیست و نهم مطابق سنه

(۱۰۹۶) هزار و نود و شش هجری از تنگنای هستی
 برآمد - پس ازو خلش ابوالخیر خان به تعلقه مزبور سرفراز
 گردید - سال سی و سوم بکراسن قلعه راج گده امتیاز^(۲)
 اندوخت - چون فوج مرهته رفته بیغام خالی نمودن قلعه
 فرستادند او مرعوب گشته امان درخواست نمود با عیال
 و اسباب ضروری برآمد - مرهته قول و قرار پس پشت افکنده
 هرچه یافتند مال خود دانسته گرفتند - و چون این ماجرا
 بعرض رسید از مقصب بر طرف شده سزاول شدید تعبیر گردید
 که روانه مکه سازد - هرچند مادرش سعی بسیار نمود و حکم
 بازداشتن از عزیمت مزبور حاصل نموده روانه ساختن لیکن
 تا رسیدن حکم به بندر سورت او سوار جهاز گشته بود - و پس
 از معادرت از مکه مشرفه باز مورد عواطف گشته بخطاب

پدر و تولیت مقبره شاه عبد اللطیف (که در دولت میدان
بلده برهانپور واقع است) کمر خدمت بست - پسرش
محمد ناصر خان عرف میان مستی ست - که بنوکری دیگران
می گذرانید - او هم بآخرت سرا شتافت *

* شریف الملک حیدرآبادی *

یزنه ابوالحسن قطب شاه والی آنجا ست - چون شاهزاده
بهادر شاه عالم با خانجهان و عساکر گران بگوشمال ابوالحسن^(۲)
(که نزد عالمگیر پادشاه بوجوه شتی لازم الاستیصال شده بود)
تعیین گردید و پس ازان در سال بیست و نهم مکرر
جنگهای مردانه و تلاشهای بهادرانه با افواج ابوالحسن اتفاق
افتاد همه جا آن جهالت مژگان را زده و برداشته در تعاقب او
روی عزیمت بجانب حیدرآباد آرد - چون بحوالی معموره
پیوست و محمد ابراهیم سر لشکر او بفوج فیروزی ملحق
گردید ابوالحسن خود را باخته ازل شب از چار محل (که
در همان ایام بدستیاچی معمار همت باندش در کمال رفعت
و زینت تاسیس یافته بود) با مردم محل از جواهر و اشرافی
و هون آنچه توانست برداشته خود را بقلعه گلگنده کشید
و ستخیز عظیم برپا گردید - اعیان و اکابر دست زن و فرزند
گرفته یا پیاده سر بقلعه گذاشتند - ناگهان بدیدن مبع

غازتگران شهر و لشکر بخانههای مردم ریختند - کرد در کرد
نقد و جنس از کارخانجات ابو الحسن و مال تجار و اسباب
امرا دستخوش غارت گشت - عرض و خاموس وضع و شریف
یک قام پایمال بیداد گردید - بیشتر نوکران از کام ناکام
شاهزاده پیوسته بزدگی درگاه پادشاهی اختیار نمودند - دران
هنگام و بقول در مبادی این سانکه شریف الملک فیروز
بملازمات شاهي استسعاد یافت - و در سواد شولاپور با هر دو
پسر هدایت الله و عنایم الله نامیده سالی عتبه خلافت گشته
حسب التجویز شاهزاده بمنصب سه هزار و انعام ده هزار
روپیه و دیگر عطای پادشاهانه کامیاب گردید - و در اواخر ایام
محاصره گاهنده منتهای سال سیم بیست و چهارم شعبان
سنه (۱۰۹۸) یکهزار و نود و هشت هجری سفر واپسین
گزید - پسرانش بعنایت خلع مائمی تسلی پذیرفتند - و در
همان ایام قرب ارتحالش افتخار خان پسر او (که همشیره زاده
ابو الحسن بود) باستلام سده سلطنت مفتخر گشته بمنصب
سه هزار و سوار سرفرازی یافت - هدایت الله (که
به هدایت خان مخاطب گشته) خالی از کمال و فراست نبود
طبع موزون داشت - بخانه سامانی سرکار محمد اعظم شاه درجه
اعتبار یافت - گویند نعمت خان میرزا محمد حاجی (۲) که

اکثر امرا و نویزان زخمی تیغ زبان او و تشنهٔ خوش بودند
و از دست از کفایت و هجو بر نمیداشت حتی در حق خلد مکان
گفته و حق نمک و نمک کلام ادا نموده *
* بیت *

* بندهشته چنان قوی که برداشتنش *

* کار دگر نیست خدا بر دارد *

چون هجو هدایت خان نمود خان مذکور بمقتضای * ع *

* کلوخ انداز را پاداش سنگ است *

رباعی گفت - که بیت دوم اینست *

* بیت *

* فرزندی زن و قبیلۀ آن کس کش *

* بر خوان جماعت نعمت الوان است *

چون بمشار الیه رسید باز نطق نکشید *

* شایستهٔ خان امیر الامرا *

(۳) خلف الصدق یمین الدوله آصف خان است - نامش

میرزا ابوطالب - در ایام تصاوت و تغلب مهابت خان او نیز
با پدر بقیدش درآمد - چون روزگار نیرنگ ساز آن بے باک را
از حضور اداره کرد آصف خان را عذر مافات خواسته رانده
حضور ساخت - و ابوطالب را بمصلحت آنکه مبادا لشکر
بر سر او تعیین شود دیگر روزی چند نگهداشته رخصت نمود

و او بزمین بوس سده سلطنت رنگ رفته بر روی آرد
 در همین سال بیست و یکم جهانگیری بخطاب شایسته خانی
 ناموری اندوخت - و در سر آغاز جلوس صاحبقران ثانی همراه
 پدر از لاهور باستان خلافت ناصیه سعادت افروخته از اصل
 و اضافه بمنصب پنجزاری چهار هزار سوار بلند پایگی یافت
 آنچه زبان زد مردم است (که شایسته خان روز تولد بمنصب
 پنجزاری سرفراز شده) اصل شایسته ندارد - و جائی بنظر
 هم رسید - که برعایت پدر و جدش اودا در اوان صبا و طفلی
 اول رهله پانصدی منصب عزایت فرمودند - و بهمان ذریعه
 اضافهای متواتر یافته در حدائث سن بمنصب عمده اختصاص
 گرفت - و در عهد اعلیٰ حضرت بسرداری و سرکردگی تعین گشت
 در سال سیوم چون از خطه برهانپور سه فوج سنگین باستیصال
 خانجهان و مالش نظام شاهیه متعین گردید سرداری یکم
 بنام دی نامزد شد - ازان (که مهمات کل عساکر باعظم خان
 صوبه دار دکن مفوض بود) صحبت خان مذکور با دی در نگرفت
 طلب حضور گردید *

چون سال نهم ناحیه قلعه دولت آباد مهبط رایات
 فردوس آشیانی شد مشار الیه با آلهرردی خان و غیره
 امرا جهت استخلاص ولایت سنگمخیر و دیگر قلاع متعلقه آن
 (که در دست ساهو بهونسله بود) دستوری یافت - خان مذکور

بسنکمزير (سیده) برگزانت آن را از تصرف پسرش سیوا
و دیگر مفسدان برآردند و مقایر را آزاره دشت قرار ساخت
و بهر قلعه فوج تعیین نمود - پس از انفتاح اکثر حصون مشهوره
و فراغ از بند و بست آن الکه بجانب جنیر گام سرعت
بوداشت - چون سیوا از نزد پدر آمده آن قلعه را استحکام
داده بآسانی تسخیر پذیر نبود شهر جنیر را با محاللات
متعلقه آن بضبط درآزرد و معارفت نمود - و در کم مایه فرصتی
در سرکار عمده بجمع دو کرد و شخصت لک دام مشتمل بر
هفده محال ضمیمه ممالک محروسه گردانید - در سال دهم
خان زمان (که به نیابت شاهزاده محمد اوزنگ زویب بهادر
بنظم بالاگهات دکن می پرداخت) و دیعت حیات سپرد
ازانجا [که تعیین یکم از اعظم امرا بجای خان زمان (که در
حین غیبت شاهزاده مامور به نیابت و هنگام بودن در دولت آباد
بکار و خدمت قیام داشته باشد) ناگزیر مصالح ملکی بود]
لهذا شایسته خان باین خدمت معین گشته پیش از شاهزاده
(که بجهت طری کتخدائی بحضور (سیده) رخصت یافت
که تا آمدن ایشان نیابة بنظم امور آندیار پردازد - و در سال
دوازدهم از تغیر عبدالله خان بصاحب صوبگی بهار و پتنه
سر بوفراخت - خان مزبور سال پانزدهم بر سر پرتاب زمیندار
(۲) پلاژن (که از عمده بومیان آندیار بود) فوج کشیده پایمال

معجز و انكسار ساخت - و چون سال هیزدهم صوبه آله آباد از تغیر او در قبول دارا شکوه مقرر گشت خان مشار الیه بصوبه داری مالوه نامور گردید - چون در سال بیستم فرمان طلب از احمد آباد گجرات بزام شاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر بجهت تفویض ولایت بانخ و بدخشان مدور یافت نظم آن دیار بخان مذکور قرار گرفت - و چون از شایسته خان (که بمذنب پنجزاری پنجزار سوار در اسبه سه اسبه میاهی بود - و سواى آن مبلغ پنج لک روپیه هرسال بجهت علوفه سه هزار سوار سبندی از خزانه عامره آنصوبه نقد بار تنخواه میشد) تنبیه و تادیب متمدندان آن سرزمین چنانچه باید صورت نمی پذیرفت و مکرر این معنی از عرائض او مفهوم شد در آغاز سال بیست و دوم صوبه احمد آباد به قبول شاهزاده دارا شکوه متعلق گشت - و مجدداً حکومت مالوه بخان مسطور باز گردید - و در سال بیست و سیوم از تغیر شاهزاده مراد بخش بانظام مهم هر چهار صوبه دکن امتیاز یافت - و پس ازان باز بایالت گجرات شتافت - چون سال بیست و هفتم آنصوبه بمراد بخش مغوض گردید آن شایسته مراحم نامیه سالی عتبه خلافت گشته سال بیست و هشتم بتازگی بصوبه داری مالوه دستوری یافت - چون سال بیست و نهم شاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر صاحب صوبه

دکن حسب التماس مير جملة جهت استخلاص پسر و متعلقانش و مالش قطب شاه بسيج حيدر آباد وجهه همت ساخت شايسته خان با تعيذاتيان صوبه مالوه بر وفق حکم پادشاهي بکرمک رفته در عين محاصره بخدمت شاهزاده سعادت بار اندرخت - و پس از انصرام آن مهم سال سيم رخصت شده بتعلقه رسيد - و بالتماس پادشاهزاده در صله حسن خدمت بمنصب والای شش هزاري شش هزار سوار در اسبه سه اسبه و والا خطاب معتبر خانجهان سر برافراخته محسود اتران گشت - و چون در همين سال محمد اورنگ زيب بهادر با عساکر دکن به تنبيه عادلشاهيه مامور گرديد بخانجهان اشاره رفت - که خود را بر سبيل استعجال بدولت آباد رسانيده تا معارفت جذاب شاهي اقامت نمايد - و چون در سال سي و يکم سنه (۱۰۶۷) هزار و شصت و هفت هجري عارضه حبس بول باعلی حضرت طاري گشته امتداد گرفت امور جهانبناني و فرمانفرمائي باسرها پشاهزاده ولي عهد دارا شکوه باز گرديد - او از تبعه زائي و بد سکالي امرای کومکي دکن را (که هنوز مقدمه بيجا پور بهين انجامه نگرفته بود) طلب حضور نمود - شايسته خان نيز بمالوه برگشت - چون آن الکه در جوار دکن واقع است درين هنگام (که مرکوز خاطر دارا شکوه کارهای ديگر بود) بودن

خانجهان (که اخلاص و ارادت او بشاهزاده اردنگ زیب
 شهرت داشت) مبداین صلاح وقت دانسته حضور طلب ساخته
 مهاراجه را بصوبه دارى ارجین منصوب کرد - و پس از هزیمت
 مهاراجه از مقابله عالمگیری چون هزیمت آن شاهزاده
 فتح نصیب بسمت دار الخلافه مجموع اعلی حضرت گردید
 رای (زین پادشاهی بران بود که خود برای مقابله برآیند
 اغلب که کار بجنگ و جدال نکشد - چه آنطرف هم بیشتر
 نوکران پادشاهی اند - یحتمل که شمشیر کشیدن بر روی
 ولی نعمت بخود قرار ندهند - اما دارا شکوه (که از سهل انگاری
 میخواست به تغائی خود مباشر امر قتال شود) اصرار
 و استبداد درزیده مجوز برآمدن آنحضرت نمی شد - درین
 باب مطارحه با خانجهان درمیان آمد - او نیز بداس خاطر
 دارا شکوه یا بذابر اخلاص (که با محمد اردنگ زیب بهادر
 داشت - و نقش بهبود از صفحه احوالش می خواند) مانع
 آمد - و پس از هزیمت دارا شکوه ظاهر شد که اصلاح همان
 بود - و آنچه شد بمحض سوء تدبیر واقع شد - اعلی حضرت
 از روی غضب سرعاً بسینه خانجهان رسانیده بجهت
 خیانت مشورت معاتب و مخاطب ساخته بنوشته دارا شکوه
 و اغوای جمعی از ارباب غرض نظر بند فرموده پس از در (در)

از قيد رهايندند - و باز ضوايد حال را كه از استفسار كردند
او باز همان ممانعت را اعاده كرد - و ظاهر است كه درين
وقت حركت چه فائده مي كرد - مع هذا اعلى حضرت پيشخانه
بر آوردند - اما چون كار از دست رفته بود اگر خون هم بر مي آمدند
سودمند نمي افتاد *

بالجملة خانجهان در باغ نور منزل بتلثيم عتبة عالمگيري
چهره افروز طالع گرديد - بعد از تكميل پيغام بوساطت
فاضل خان خانسامان از جانب اعلى حضرت پيادشاهزاده
ظفر نصيب محمد اورنگ زيب و آمدن بيگم صاحبه نزد برادر
عزيز القدر و گزارش پيغام پدر بزرگوار] كه ولايت پنجاب
با مملكتي (كه بدان ضلع واقع شده) بداراكوه و گجرات
بدستور سابق بمران بخش اختصاص مي يابد - و دكن بسلطان
محمد نخستين خلف شما تعلق گيرد - و بمنصب والاي
ولايت عهد و خطاب بلند اقبالي و اختيار كل ممالك محروسه
مادراي ولايت مقسومه مذكوره بشما ارزاني گردن - بايد كه احراز
سعادت ملازمت نموده در استرضاي خاطر اقدس كوشيد]
جذاب عالمگيري از اقبال اين معني پهلواني کرده
گفت - تا ان فراغ از مقدمه داراكوه رسيدن حضور متعذر
بيگم صاحبه قرين حزن و اندوه مراجعت نموده باظهار صورت
ماجرا بر ملاقات و سامت خاطر اعلى حضرت افزون - تا آنكه

در روز سیوم بعد گفت و شنود بسیار عزم ملازمت پدر بزرگوار از خاطر عالمگیری سر برزد - و بدین نیت شگرف از باغ دهرة سوار شد - از انجا (که مشیت ازلی بخلاف آن متعلق شده بود) خانجهان و شیخ^(۲) میر از پس رسیده معروض داشتند - که تصمیم این اراده از تجویز عقل مصلحت بین بعید است - هرگاه ملازمان سرکار قلعه را بضبط خود آورده و اعلیٰ حضرت را کل سر رشته از اختیار رفته بے باعث ضرری در جائیکه مظانۀ خطر باشد رفتن چه ضرر *

درین اثنا (که خلد مکان گوش بر سخنان دولت سگالان داشته متوعد بود) باهر دل چپاه رسیده - و فرمانی که اعلیٰ حضرت بخط خود بداراشکوه نوشته از روی اعتماد پدر حواله نموده بود (که خود بعدوان سبکروی بشاهجهان آباد نزد داراشکوه رسانیده جواب بیارد) آورده گذرانید - مضمون آنکه در لشکرها فراهم آورده در دهلی ثبات قدم ورزه - ما درینجا مهم را فیصل می فرمائیم - لهذا رای خانجهان جایزه استحسان یافته عزیمت ملازمت سمت انقلاب پذیرفت و باقتضای مصلحت الوبۀ عالمگیری بتعاقب داراشکوه از آگره سمت دهلی باهتزاز آمد - در منزلگاه متعرا خانجهان را (که بسبب عتاب مذکور از منصب و جاگیر معزل شده بود)

(۲) نسخه [ج] شیخ کبیر (۳) نسخه [۱] زهر دل *

بمنصب هفت هزار هفت هزار دو اسده سه اسده
 نوازش نموده بخطاب اميرالامرائي بلند نامي بخشيدند
 و محاله (که دو کرد دام جمع آن بود) برسم انعام مرحمت
 شد - و چون سليمان شکوه نخستين پور دارا شکوه از ديار شرقيه
 برگشته باستماع شکست پدر ازان روي آب گنگ بسمت
 هردار شتافته ميخواست از راه سهارن پور بپنجاب رفته
 بپدر ملحق گردد اميرالامرا تعيين شد - که بکفايت مهم او
 پردازد - آن حادثه زده روزگار از صولت لشکر منصوره سر
 آوارگي بکوهستان سري نگر کشيده بزميگذار آنجا پناه بود
 اميرالامرا از کنار گنگ برخاسته حسب الحکم بمستقر الخلافه
 اکبرآباد معاودت نموده در خدمت پادشاهزاده محمد سلطان
 ينظم مهمات آن موبه قيام ورزید - و چون سلطان محمد
 بطريق منقلا بجانب شاه شجاع لوائ نهضت برافراخت تنظيم
 امور آن مرکز خلافت باميرالامرا باز گردید - چون در جنگ
 شجاع راجه جسونت از بد سگاي و تيره باطني داراد برهمزني
 و کارشکني آخر شب (که فردای آن صف آرائي و کارزار اتفاق
 افتاد) با ساير راجپوتيه از رکاب عالمگيري فوار گزيده راه آگره
 پيش گرفت اين آشوب طوفان زای یک محشر تفرقه
 بر مردم ريخت - که پای ثبات کهنه سپاهيها (که بارها

در معارك همچا شمشيرهای نمايان زده بودند) از جاى رفت - و بسيارى راه بيوفائي و هزيمت سپردند - و باطراف و جوانب اين خبر وحشت افزا چنين شيوع يافت كه شاه شجاع عالمگير پادشاه را بدست آورده عازم اكبرآباد است و بمرتبه تواتر گرفت كه اين اراجيف و اكاذيب را اميرالامرا بر راستي حمل كرده مضطرب گرديد - و دست و پا گم كرده بدان فكر افتاد كه بجانب دكن بدر زنده - و از آسيمة سري بفاضل خان خاناسامان (كه هنوز بخدمت گذاري اعلى حضرت قيام داشت) حقوق آصفجاهي را بپادش داده ملتجي گشت كه از جناب اعلى حضرت استشفاع جرائم او نمايد - آن خردمزن كارشناس بتسلي و تسكين كوشيده گفت - كه تا صبح صبر و سكون بايد ورزيد - كه شايد ازان طرف خبرى (كه اعتماد را شايد) برسد - و پس ازان ظاهر گشت كه عالمگير شاه كوه تحمل شيرتهور با معدودى شجاع را رهگرای هزيمت ساخته علم فيروزي افراخت - و پس ازين فتح خدا داد (كه الويه عالمگيري بظاهر مستقر الخلافه رسیده بجانب اجمير بعزم محاربه داراشكوه باهتزاز آمد) اميرالامرا را ملتزم ركاب ساختند و بعد جالوس ثاني سنه (۱۰۶۹) هزار و شصت و نه هجري سال دوم عالمگيري بوالا امتياز نواختن نوبت در حضور (كه اين نوازش بزرگ در عهد شاهجهاني و جهانگيري مخصوص

پدر و جد او بود (بلند آرازه گردانیدند - و در همین ایام
 از تغیر پادشاهزاده محمد معظم بصوبه دارى دکن اختصاص
 یافت - امیرالامرا پس از وصول بولایت مذکور بیست و پنجم
 جمادى الاول این سال سنه (۱۰۷۰) هزار و هفتاد هجریه
 بدفع سیوی سوز و انتزاع حصون ولایتش (که بهسبب
 انقلاب حکومت بیجاپور و کشتن افضل خان عمده عادل شاهیه
 اکثر بغداد و قلاع متصرف شده برردی دریا سبک راه مترددین
 بیعت الاله گشته - و در قنخمت و قاراج مملکت پادشاهی دقیقه
 فرور نمی گذاشت) از ادرنگ آباد برآمده هرچا مردم او بجنگ
 پیش می آمدند سزای واجبی داده جابجا محالات متعلقه اش را
 تهانه نشین می ساخت - و این ابتدای مهم مرهته است
 و چون برشکال رسیده بود چند روزی در قصبه پونا گذرانیده
 تسخیر قلعه چاکنه را (که از قلاع متینة کوکن نظام شاهیه بود
 و بنابر اختلال احوال عادل شاهیه سیوا بران دست تملک
 یافته) ازان (که متصل بولایت پادشاهی واقع شده انتزعش
 از مقدمات ضروریة آن مهم دانسته پیش نهاد عزمیت ساخت *
 و چون بهای حصار مذکور رسید اطراف و نواحی را بنظر
 احتیاط در آورده بتقسیم مورچاها پرداخت - و در جاهائے (که
 مناسب بساختن دمدمه و حفر نقب بود) همت برگماشت
 و پنجاه و شش روز با دمه دارش بارش ابرهای طوفان بار

و تواتر تقاطر امطار شب و روز بتوپ و تفنگ هنگامه جنگ و پیکار گرم بود - آخر الامر نقيب را (که ببرز مقابل مورچال امير الامرا رسیده بود) بباروت انباشته آتش دادند - آن برج از هم پاشیده اجزایش مانند خیل کبوتران رمیده بهوا اوج گرفت - عساکر فيروززي (که آماده يورش بودند) سپو حفظ الهي برسر کشیده یکدفعه بر قلعه دریدند - و چون دران آديزش و ستيز روز بآخر (سید مجاهدان عار قرار بر خون نه پسندیده شب در پای قلعه قدم جلالت فشرده بسر بردند - و بدمیدن صبح يورش ديگر نموده بشهر بند درآمده بقر و صولت هيزدهم ذي الحجه سال سيوم مسخر ساختند - بقیة السيف بحصار ارک پناه برده چون ضبط آن از حيز قدرت خویش بیرون دیدند امان خواسته برآمدند - قلعه مذکور بحکم پادشاهی باسلام آباد موسوم گردید *

پس از آنکه ولایت سیوا پی سپر عساکر مقصوده گردید و آن نیرنگ ساز حيله گر بدزهای دشوار گذار خزید امير الامرا بقصبه پونا طرح اقامت ریخته در حویلی ساخته سیوا فرود آمد - درین ایام آن بر فن سراپا مکیدت بفکر شبخون افتاده جمعی را بدان کار برگماشت - چون دران وقت تفید بود (که چه در لشکر و چه در شهر بدون دستک و پروانگی کسی را نمی گذاشتند که درآید) و همچنین قدغن بود

که مرهته را بر اسپ نگاه نمي داشتند قضا را در سر آغاز سال ششم جمعی از پادشاهان این طایفه بتقریب کتخدائی یکی از کوتوال دستک دو صد نفر مرهته گرفته وقت شب بعنوان شادي دنف زنان بشهر درآمدند - و روز دیگر جوفی را بشهرت مردم غنیم (که از تهايه دستگیر کرده ایم) دستها بسته سیاهی زنان آوردند - شبی دیگر آن ضلالت کیشان بوقت دو پهر شب عقب محل سرا که بارچیخانه بود خود را رسانیده هرکرا بیدار یافتند بتیغ تیز در گذرانیده در یچه (که بگل و خشت مسدود بود) وا کردند - برخی خواصان محل از آواز بیل و کاذبی آگاه شده بامیر الامرا خبر رسانیدند - او گفت که چون ایام صیام است عمل و فعله بارچیخانه برای طعام شب خور برخاسته باشند - و چون این خبر سمت تکرار یافت امیر الامرا سراسیمه تیر و کمان و برچهی در دست گرفته برخاست یکی ازان شوریده سران شمشیر حواله کرد - بدست امیر الامرا رسید - و انگشت سیاه جدا شد - و ابو الفتح خان پسر نوجوانش دران زن و خورد دستبندی کرده کشته گردید اهل محل امیر الامرا را کشیده یکسو بردند - و از شور و غوغا مردم بیرون دریده کار آن ناتمامان را با تمام رسانیدند - و چون این معنی ناشی از غفلت آن عمده الملک و محمول بر بی خبری او بود و در عالم عملداری در نظرها سبک و در

دلها بيوقع مي نمود معاتب پادشاهي گشته صوبه داري دکن
 پادشاهزاده محمد معظم تفويض يافت - و از به بندوبست
 ولايت بنگاله (که در همان ايام مير جماله ناظم آنجا
 در گذشته بود) مامور گرديد - و چون ضلالت مژشان ولايت
 خذنگ (که در افواه و السنه بقوم مگه مشهور اند) از بدگوهری
 هنگام انتهاز فرصت بسرحد بنگاله آمده سکنة بعضی مواضع
 سر راه را عرضه انتهاب مي ساختند امير الامرا کشايش قلعه
 چانگام را (که سرحد آن ولايت است) موجب سد طريق
 دست اندازی آن گروه شقاوت پزوه دانسته کمر همت
 بتمشيت اين مهم بر بست - و بزرگ اميد خان خاف
 خويش را باه فوجی رخصت نمود - و از پس از تلاش
 و کوشش نمايان در آخر سال هشتم^(۲) آن حصن متين را بدست
 آورده باسلام آباد موسوم گردانيد *

امير الامرا مدت مدید بضبط و ربط ممالک فسيحة
 بنگاله پرداخته در سال بيستم (که نظم آنصوبه باعظم خان
 کوکه مفوض گرديد) آن عمدة الملک احرام ملازمت بسته
 در سال بيست و یکم ادراک شرف ملازمت نموده پيشکش
 سي لک روپيه نقد و چهار لک روپيه جواهر با ديگر اجناس
 از نظر گذرانيد - از جمله تحائف آن آئينه بوده که تبرز

(باب الشين) [۷ - ۴] (متأثر الامرا)

مقابل آن مي گذاشتند - خشک شده قطره قطره آب از
مي چکید - و مزدوق بوده که از یک طرف آن فيل و یکطرف
بز بسته بودند - فيل نتوانست کشید - بز آن مزدوق را
با فيل کشیده مي برد - امير الامرا بعطای عصای خاصه
سنگ يشم (که در دست پادشاهي بود) با ديگر عذایات
خسرواني نوازش يافت - و حکم شد که آن سرآمد نوئينان
والامرتيمت تا در غسلخانه بالکي سواره مي آمده باشد
و بعد نوبت شاه عالم بهادر نوبت بذارند - و در همين
سال بصوبه دارى اکبرآباد دستوري يافت - و در آخر سال
بيستم و دوم از تغيير شاهزاده محمد اعظم (که حسب الحکم
برسم ايلغار روانه حضور شده) بصوبه دارى بنگاله سرفراز گردید
و پس از چند سال ديگر بصاحب صوبگی مستقر الخلافه
آگره اختصاص گرفت - و تا انجام حيات مستعار به نیک نامي
بهر برده در سر آغاز سي و هشتم سنه (۱۱۰۵)

یکمزار و یکصد و پنچ هجري بدار بقا ارتحال نمود *

اميرے بدین محاسن اخلاق و محامد شمل در نوئينان
قريب العهد ديگرے نگذشته - با اين همه مواد مجد و بزرگي
(که در ذات او فراهم آمده و اگر عشرے ازان در ديگرے
سر ميزد کله گوشه نخوت بر خاک برين مي سود) در
در کمال حلم و ملائمت تواضع و حسن سلوک با وضع

(مآثر الامرا) [۷۰۵] (باب الشين)

و شريف بكار مي برد - و گلبانگ چون و احسانش آفاق را
محيط گشته - آثار خير از قبيل رباط و مسجد و جسر (که
لكها بصرف آن رفته) در چار دانگ هندوستان بسيار يادگار
پيوسته بے نويان و عجز در دست از بذل و نوال او
بهره مند بودند - مع هذا اموال (که پس از فوٹش داخل
سرکار پادشاهي شد) از حيطه قياس بيرون است با آنکه
مكرر جنس اعلى ازان (از طلا آلات و نقره) بصرف
حوائج پادشاهي درآمده هنوز در قلعه آگره حجرها مقفل
افتاده است *

از كثرت اسباب و عروض كارخانهاى او غريب حكايات
مسموع شده - از معتبره استماع افتاده كه هنگامى در شكار
عالمگيري موم مطلوب شد - عمال خالصه و پرگنات نواح (كه
فرمايش بنام آنها رفته بود) بعد از موسم برشكال يك قلم ذياب
بقلم آردند - خانسامان بعرض رسانيد - موم هيچ جا
بهم نمي رسد - مگر در كارخانه امير الامرا (كه در دهلي است)
ذخيرت موم شغیده ميشود - حكم شد كه بقدر ضرورت
عاريت بگيرند - چون بمتصدى امير الامرا ابلاغ فرمان شد
استيذان آقا كه در بنگاه بود بدير مي كشيد - و ايستادگي
مقدور نبود - ناچار دو صد من موم از جانب خود و هزار

(۲) در [اكثر نسخه] بذل نوال او (۳) در [بعضى نسخه] عرض •

(باب الشین) [۷۰۶] (مآثر الامراء)

یا دو هزار اشیای موم (که هر یک دو منی و سه منی بوده)
پیشکش کرد - و اعتذار کرد که غایبانۀ آقا ست - زیاده برین
جرات نمی تواند شد - و معلوم شد که برای ذخیرۀ این موم
چاهها کندن نگه داشته اند - و در تابستان آبے سر می دهند
که بگداز نرود - ازینجا قیاس دیگر اسباب باید کرد - صبیح
شاهنواز خان پسر عبد الرحیم خانخانان بحکم جهانگیری
در عقد ازدواجش بود - اما اولادش از بطن سراری و غیره
بودند - از پسرانش عقیدت خان است - ابوطالب نام - که
سال دوم عالمگیری چون پدرش بنظم دکن مامور گردید او
بهر است دولت آباد اختصاص گرفت - و زود درگذشت - دیگر
ابوالفتح خان - که در شبخون سیوا بهونسله بکار آمد - و هر که
نام^(۳) تحصیل نمود درین جرائد مرقوم است - از دخترهایش
یکم بازواج روح الله خان اول درآمده - و دیگرے با ذوالفقار
خان نصرت جنگ عقد بیوگانی داشت *

* شجاعت خان محمد بیگ ترکمان *

در جرگه منصبداران کوئچی صوبه گجرات انسلک داشت
با سلطان مراد بخش در ایامے (که بنظم صوبه مذکور
مامور بود) ساز موافقت کوفته بپایه (روشناسی شاهزاده
افتخار اندرخت - و چون شاهزاده مذکور حسب اشاره بواور

(۲) در [بعضی نسخه] آسیای موم (۳) نسخه [ج] تحصیل نامے نمود *

سلطان محمد اورنگ زیب بهادر از صوبه مذکور نهضت نموده بصوبه مالوه آمده با برادر مذکور ملحق گردید و پس از جنگ مهاراجه جسونت سنگه و مصاف اول دارا شکوه به نیرنگسازی چرخ دوار محبوس گشت نامبرده بصوبه تعیناتی خود شتافت . سال دوم جلوس خلد مکان (که دارا شکوه بگجرات رسیده جمعیت فراهم آورد) ادرا خطاب قزلباش خان داده همراه گرفت . او پس از فرار گزیدن دارا شکوه بملازمت خلد مکان پیوسته خلعت عنایت و رخصت صوبه احمدآباد بدستور قدیم یافت . و مدتها دران صوبه بسر برد . چون کار طلبی او در خاطر پادشاه جا گرفت رفته رفته بخطاب کار طلب خلی و تفویض متصدی گری بندر سورت اعتبار برگرفت . سال بیست و ششم ازانجا معزول شده بفوجداری احمدآباد سرمایه امتیاز اندوخت . پس ازان بصوبه داری احمدآباد و خطاب شجاعت خان نامور گشته سال چهارم از اصل و اضافه بمنصب چهارهزاری چهار هزار سوار درجه اعتلا پیموده سال چهل و پنجم مطابق سنه (۱۱۱۲) هزار و یکصد و دوازده هجری بعالم باقی خرامید . باکثر اخلاق کریمه متصف بود . و طرفه اقبال داشت . از کم پایگی بنهایت مراتب دولت غایبانه عروج نمود . و نقش راستی و درستی و سپاه یگری و عملداری او در خاطر پادشاهی

قسمی درست نشست که هیچ گاه لغزش نیافت - پسرنداشت
 دهقان زاده را بفرزندی برگرفته - بخاطر داشت او بمنصب
 عمده و خطاب نظر عالی خان نامی بر آورد - و پس از
 فوت او با قوم مرهته جنگ بے تدبیرانه کرده منهزم گردیده
 سرمایه در باخت - مبدی شجاعت خان بدست معصوم بیگ
 پور کاظم بیگ بود - که در ایام صوبه داری حیدر قلی خان
 فیاض احمد آباد و خطاب شجاعت خان یافته - و برادر
 دوم او رستم عالی خان - متصدی بذر سورت شده - و برادر
 سیومین ابراهیم قلی خان خطاب داشت - هر سه در وقت
 نظامت معز الدوله حامد خان بهادر بقتل رسیدند *

* شجاعت خان بهادر *

محمد شاه نام از شیخ زادهای فاروقی ست - نسبش
 بشیخ فرید الدین شکر گنج منتهی می شود - وطنش جونپور
 صوبه آله آباد - نام جدش غلام محمد خان - که در عهد
 فردوس آشیانی بمنصب و خطاب خانی سرفراز شده بفوجداری
 حاجی پور مضاف بهار می پرداخت - و در جنگ شجاع
 برکاب عالمگیر پادشاه بکار آمد - پدرش شیخ عبدالکریم
 خان منصب یافته ابتدا بفوجداری متبرّا و پس ازان بفوجداری
 گوالیار نامور شد - سپس فوجدار کره مانکپور صوبه آله آباد
 گردیده با راجپوتان آن نواح جنگ نموده بقتل رسید - نامبرده

در ایامی (که پادشاه بر کماله دکن مقامات داشت) بمنصب چهار صدي و بخشیکری و داروغگی عدالت بندر سورت به قیبل دران حدرد افتخار اندوخت - و گاهی بفوجداری نیاپور دهاتیا سرکار سورت و لغتی بتعلقه داری بیرم گانو و چندے بفوجداری سرکار سورت گجرات مفتخر بوده از اصل و اضافه بمنصب هفتصدی و خطاب شاه علی خان ناموری پذیرفت و در وقت جهاندار شاه بجبهت آنکه نزد محمد فرخ سیر شتافته بود از منصب و جاگیر افتاد - سال اول جلوس محمد فرخ سیر بدکالی منصب معزز شده بفوجداری مندرسور مالوه معین گشت - سال دوم محمد شاهي چون نظام الملک آصف جاه از مالوه اراده دکن تصمیم نمود بدلدھی او پرداخته با شیخ نور الله برادر خردش در رفاتت خود برگرفت - او بداروغگی توپ خانه سرکار آن نوین بلند قدر و برادرش بداروغگی احشام سرمایة اعتبار اندوختند - و در جنگ سید دالور علی خان و عالم علی خان مصدر ترددات شایان گردید - در مصاف اخیر چون کار بر اینها تنگ شد برسم بهادران جانفشان پیاده پا گشته دقیقه از زد و خورد مهمل نگذاشتند - شیخ نور الله دران نبرد مرد آزما بکار آمد و شیخ محمد شاه مجروح گشته از کار باز ماند - پس ازین نامبرده بمنصب سه هزار ی در هزار سوار و عطای علم

و نقاره بلند آوازه گردیده بخطاب شجاعت خان بلند نامی
اندوخت - و بتقرر برگزیده بیر و برن دیهات فتح آباد دهارور
صوبه خجسته بنیان و حویلی پاتھری صوبه برار و سرکار بیجاگده
کهرکون صوبه خاندیس عز امتیاز پذیرفت - و پس ازان (که
(۲)
بیر و غیره محالات بجاکیر (راجه سلطان جی قرار یافت) او
جاکیردار بالاپور و غیره محالات برار گردید - و رفتہ رفتہ بمنصب
پنج هزاری و خطاب بهادری چهره عزت برافروخت - بعد
فوت عضد الدوله در سنه (۱۱۴۳) هزار و یکصد و چهل و سه
هجری به نیابت صوبه دارمی برار لوائی ترقی برافروخت - ضبط
و ربط عملداری خوب داشت - مکاسداران مرهقه سر حساب بودند
و چون دیوان خود را قید نموده بود بتحریک او مقاهیر
بهنازمت برخاستند - رگهوجی بهونسله فوج فراهم آورده بر
سر ایلچپور آمد *

گویند خان مذکور دیوان لسان الغیب را همواره روبروی
خود داشته - و برای امور عظیمه بطریق تفادل کتاب مزبور را
میدید - این مرتبه در جواب فال برآمد *
* ع *
* ای کبوتر نگران باش که شاهین آمد *

قرار دان که خون از شهر بر آمده بر سر مقهوران باید رفت
تا حاصل مصراع مذکور متوجه او باشد - بچهار کوزهی بلده
(۳)

شتافته بجنگ پیوست - و زن و خورد بهمان آمده نامبرده
 زخم برداشته دستگیر خصم گردید - و بهمان جراحتها مطابق
 سنه (۱۱۵۰) هزار و یکصد و پنجاه هجری بگلشن بقا
 خرامید - صرف طعام بسیار داشت - هر روز از خاصه خود
 خوانهای مقرری نوبت بذویت بجماعه داران می فرستاد
 سواى آن بدو صد کس از مردم وطن او (که در رفاقت بودند)
 خوراک در وقت بضايط اهل یوزب (که عبارت از دیار شرقی
 شاهجهان آباد است) مقرر بود - پسرانش غلام محي الدين
 شجاعت خان - که بسردر جنگ مخاطب است - و اشرف خان
 و اعظم خان و معظم خان - جاگیر قلیل از برگذنه بیر محال
 ارث یافته بذوکري می بردازند *

* شهداد خان خريشکي *

عبد الرحيم نام - یزنه شمس خان است - که در فوجدارى
 (۲)
 درآبه تتهه با سکهان (که دران هنگام هرکه از سران و سرداران
 دوچار آنها شد دستخوش تاراج و غارت گشت) بکرات
 و مرات عرصه نبرد برآراست - و هر مرتبه فیروز جنگ آمد
 و آخر سر در سر آن کرد - مشارایه مرد بے مایه و کم روزگار
 بود - نام و نشانه نداشت - در عهد خلد و نزل منصب
 پانصدي و خطاب شهداد خاني یافته بهمراهی قطب الدين

خان عم شمس خان در فوجداری جمو مصدر کار بود
چون خان مذکور بدست کروی مقهور گشته شد او تا رسیدن
حاکم دیگر دست و پای بحرکت آزرده طرفه بر بهمت - و سرمایه
اندوخت - و دران وقت (که عبد الصمد خان دلیر جنگ
بصاحب صوبگی لاهور تعیین گردید) بکم جمعیتی از عیسی
خان منج (که در عرض راه سر خود سري می افراشت)
توهمی داشت - او خود را از قصبه قصور باشاره مهم غیبی
و تیسیر بخت بیدار با جوق نمایان بر وقت رسانید - و بموافقت
و همو هی لوازم خدمت و یکجتهی بتقدیم آورد - پس ازان
بفوجداری لکهی جاگل پدایه شهرت و ناموری برآمد *

و چون دلیر جنگ از جانب عیسی خان منج (که در مابین
ردبار ستلج و آب بیاہ بانا و لاغیری می گذرانید - و اطراف
و جوانب آن را بقهر و جبر فور گرفته بود) دل پری
داشت بعد از مهم کروی مخدول او را بفوجداری درآبه
و مالش آن بیدادگر کسپیل نمود - شہداد خان در فراہم آوردن
سپاہ تیز دستی بکار برده چون سیاهی فالیز بهم آمد از بے زری
و کم مایگی (که مبدا سنگ تفرقه دران جمعیت افتد)
گرم و گیرا شتافته متصل تہارہ عرصہ کارزار بر آراست - و چون
آن بومی بمیدان نبرد درآمد (می سهام و ضرب مصمام را
رونق دیگر بخشید - و زربندهای نوگرد آمده شہداد خان

پدای فرار راه هزیمت سر کردند - عیسی خان از شتاب زدگی
 بدجاوی کرد - و تیز راند - هر دو سردار بیکدیگر در افتادند
 اگرچه از شمشیر آن بومی (که شهداد خان بدست گرفت)
 انگشتانش از کار رفت اما بتیر جگر دوز افغانان (که در
 حواصی فیل ردیف خان مذکور بودند) آن نخوت کیش نقد جان
 در باخت - سرش بریدند - و لشکرش را تالان زدند - و چون شهداد
 خان بسبب جراحت خویش و تیمار زخم رسیدگان تیز پایی
 نذود پس از هفته برکوت او (که موطن و مسکن این قوم
 بدین نام شهرت دارد) شتافت - درین فرصت غارتگران اطراف
 (که هم ازان طایفه اند) براندوخته های او ریخته نقد را بردند
 جنس بدست مشارالیه افتاد - یارک بلاهور فرستان - و قتمه
 بوطن روانه کرد - دلیر جنگ برآشفته جریده طلبداشت
 و پدرس و جوی اموال مقتول درآورد - او ببهانه تاراج
 از خود پی سپر می کرد - کار بتعین محافظان کشید - او هم
 در مضافات حویلی دارا شکوه فروکش کرد - از فاقه کشی
 و بے چیزی بقالان هرکرا دستش رسید بدستبرد بدن میروفت
 هرچند دلیر جنگ گارتازها نمود و زهرچشم نگارش کرد اصلا^(۲)
 بازوی همت او بسستی نگرفتید - و پای ثباتش از جای
 درنیامد - تا آنکه فوج خود را از تعلقه و جمعه را از وطن

بر خوانده نقاره نواخته راه قصور گرفت - نخست دلیبر جنگ
مالش او بر سگالید - و پستر بیدانجامی آن پی برده خود را
(۲)
باز داشت - و پیچ و قاسه خورده بعرفان بدر برن *

اتفاقا میر جملة (که پدای عتاب محمد فرخ سیر پادشاه
در آمده بلاهور اخراج یافته بود) بعد چندے طلب حضور
گشت - چون بر جرأت و جهارت خان مزبور مطلع شده بود
بخواهش نزد خود خوانده بدار الخلافه همراه آورد - و وقت
ملازمت در پیشگاه خلافت زیاده بر آنچه بایست در باره او گفت
اما درین مرتبه صحبتش بپادشاه در نگرفت - اعتبار و اعزاز
قیافت - فتح البابی بخان مذکور هم روی نیارد - و پس
ازان قطب الملک بنظر توجه تفقد فرمود - و بنوارش منصب
معتبر برنواخته بآوردن خزانه بنگاله تعیین کرد - همان ایام
احسین خان خوشگمی کشته شد - بعد ایصال خزانه پرتو
التفات و رعایت بر حالش نتافت - کارش بفقیر و فاقه کشید
دران وقت هم رفقا را متفرق نکرد - چون امیر الامرا کشته شد
بار دیگر قطب الملک بگرم جوشي و عطای زر نقد مستمال
ساخت - و بعد ازان (که معامله او فزونی شد) از خاندوران (که
کن رکن سلطنت گردیده) بظاهر قتل عیسی خان منج (که
بتوسل او اشتها داشت) خائف بود - از شگرفی تأیید و رسائی

اقبال خاندوران بدستگيري برخاست - و در عهد محمد شاه پادشاه از بازگاہ جهانبناني باضافه نمايان و فوجداری هانسي حصار (که از قديم الايام مفسده زار زرد طلب است - و بانقلابات سلطنت غير عملي محض شده بود) کامرزا گردانيد - خان شهاست نشان درخستن و بستن متمردان و قتل و اسر سرتابان آن ناحيه کمر سعي چست بر بهست - مشهور است که او تمام تصور را در حصار بکشتن داد - بهيارے از خوبشان همقوم او در جنگ گدھي و زد و خورد روز و شب بکار آمدند اما قسمے نقش او نشست و رعب او در دلها جا کرد که در سوالف ايام کمتر نشان دهند - و چون از ضبط و ربط آن ولايت واپرداخت بحضور رسیده بيمن اعانت آن نوئين جوانمرد بمذنب شش هزاري و بالکي چهاردار مرتقي والا پايه اعتبار گشت - و در جنگ نادر شاه برفاقت آن نام آرد ناموس پرست مردانه جان بر افشاند - پسرانش بمذنب عمده و جاگيرهاي خوب در حالت تحرير کامياب جمعيت اند *

* شجاع الدوله بهادر *

پور ابو المنصور خان - نام اصلي او ميرزا جلال الدين خيدر است - پس از فوت پدر ببحالي نظم صوبه اودهه و آله آباد امتياز اندرخته بندوبست آنجا چنانچه بايد نمود - و در سنه (۱۱۷۰) هزار و يکصد و هفتاد هجري عمان الملک

مختصیله (که در احوالش نگارش یافته) فوج بر سر تعلقه او
 (۲)
 بود - و نامبرده از لکھنؤ برآمده تا میدان ساندی و بالی
 (که سرحد صوبه اودهه است) پیش آمد - و جنگ سهله
 بمیان آمده بوساطت سعد الله خان پسر علی محمد خان
 روهله بر پنج لک رپیہ قدرے نقد و تئمه بوعده انفصال یافت
 و در سنه (۱۱۷۳) هزار و یکصد و هفتاد و سه هجری حسب
 استدعای نجیب خان روهله و دیگر افغانه (که برگزین صوبه
 دار الخلافه آن طرف گنگا متعلق بآنها بود - و مرهته بنابر
 اشکال عبور گنگا گذر نمی توانست نمود - و در سنه (۱۱۷۱) هزار
 و یکصد و هفتاد و یک هجری دنا سدهیه بندوبست نواحی
 دار الخلافه نموده اول از آب جمنا گذشته نجیب خان را
 در سکر تال محصور نمود - و بعد انقضای برسات گویند پندت
 (۳)
 را با بیست هزار سوار از تهاکر دواره که متصل کوه است
 از گنگا گذرانیده برای تالان تعیین کرد (رفته پندت مزبور
 را شکست فاحش داد سعد الله خان و دوندی خان و
 حافظ رحمت خان) که بغا بر (ع) فوج مرهته بکوه کمایون
 پناه برده بودند (آمده ملحق گشتند - و نجیب خان هم از
 صعوبت محاصره نجات اندوخت - از انجا (که جمعیت مرهته
 افزون بود) از مال اندیشی حرف مصالحت بمیان آورد *

درین ضمن (که آمد آمد شاه درانی زبان زد شد - و دتا
 سندهیه روبروی او کشته گردید - و شاه درانی در سکنده
 چهارانی کرد) نامبرده باستصواب نجیب خان بعد استحکام
 عهد و پیمان با ده هزار سوار رفته شاه را دید - و در جنگ
 (۲) با سدا شیو بهار ترددات شایسته بتقدیم رسانیده مورد تحسین
 گشت - و شاه وقت مراجعت بوطن سلطنت هندوستان
 بنام سلطان عالی گهر (که درین ایام مسند جهانبانی بوجود
 فائض الجود او رونق دارد - و بخطاب شاه عالم بهادر بالسنه
 که رومه مشتهر) و وزارت بشجاع الدوله قرار داد - نامبرده
 بصوبه اوده رسیده عرضه داشت متضمن استدعای معاودت
 به پیشگاه شاه عالم بهادر (که بعد فوت پدر عالی قدر عزیزالدین
 پادشاه عالمگیر ثانی در سنه (۱۱۷۳) هزار و یکصد و هفتاد
 و سه هجری مابین صوبه بهار و بنگاله دیهیم خلافت را
 بجلوس خود آراسته بود) ارسال داشت - و خود تا دریای
 کوم ناسا باستقبال شتافته احرار ملازمت نمود - و چون
 موکب خسروانی اواخر سنه (۱۱۷۴) هزار و یکصد و هفتاد
 و چهار هجری در سوان جاجمیو رسیده چهارانی نمود
 محالات انترید (که عبارت از اماکن واقع مابین دریای گنگا
 و جمناست - و از ده سال کم و بیش در تصرف مرهته بود)

عمل نشین پادشاهی گردید - و سال (۱۱۷۵) هزار و یکصد و هفتاد و پنج هجری الوبی ظفر طراز از دریای جمنا گذشته نواح کالمپی و قلعه جهانسی از کسان مرهته برآمد - درین سال نامبرده بعزیمت خلعت وزارت و مالای مروراید و قلمدان مرصع علم بلند رتبی برافراشت - پستور همراه پادشاه عزیمت صوبه بنگاله نمود - و از فوج اهل فرنگ (که دران نواح دست تسلط یافته بودند) شکست یافت - و پادشاه با کلاه پوشان ملاقات نمود - و شجاع الدوله بآباد رفته باجتماع جمعیت پرداخت - و نوبت درم در نواح بگسر بمقابله اهل فرنگ پرداخت - و این بار هم شکست فاحش یافته اسباب بغارت داد - ناچار او پناه بحفاظت رحمت خان برد - انواع خفت بحالش رسانید - و نظر بمال باقی مانده داشت - آخرتا دریای گنگ متصل فرخ آباد آمده بار برسر احمد خان بنگش انداخت - او هم پهلو تهی کرد - نوبت سیوم باتفاق عمان الملک بهادر و ملهار راز هولکر کموعزیمت بجبال آنها جهت بعثت - آنها فوج قلیله رو برو فرستادند جنگ سهله بمیان آمد - هولکر جانب کالمپی و عمان الملک در تعلقه جات شتافتند - اهضا با کلاه پوشان بدر صلح زده بنام وزارت قانع بود - و ساله چند بامداد اهل فرنگ به بندر بسیم صوبجات خود پرداخت - و آنها را در آمدنی

آن صوبه شریک ساخت - سال (۱۱۸۸) یک هزار و یکصد و هشتاد و هشت هجری بمعارفت آنها بر سر حافظ رحمت خان درهله (که از رفقای علی محمد خان درهله بود - و پس از فوت او پاره از محالات متصرفه او در قبضه اقتدار خود داشته سر سرداری می افراخت) رفته ته تیغ درآورد و همان سال بظاہر عروض بیماری گوناگون از تماشاگاه هستی دیده در پوشید - پسر او (که در اران تحریر بجای او در صوبه اردهه اسم) میرزا امانی نام دارد - بخطاب آصف الدوله مخاطب - اما اهل فرنگ شریک غالب اند *

چون بتقریب شجاع الدوله نام احمد شاه درانی بزبان قلم گذشت تحریر پاره از احوال او ناگزیر خامه حقائق نویس گردید - گویند در اصل از رفقای نادرشاه بود - و در سلک یسارلان او منسلک - آخرها منک باشی هم گشته - پس از شتقار شدن نادرشاه در تذهار و کابل عام اقتدار بر افراخت و سکه و خطبه بنام خود نمود - هفت بار بهندوستان آمد - اول اواخر سنه (۱۱۵۱) هزار و یکصد و پنجاه و یک هجری همراه نادرشاه - درم سنه (۱۱۶۱) هزار و یکصد و شصت و یک هجری - که احمد شاه پادشاهزاده با امرا بمقابلہ شتافت و دران نبرد قمر الدین خان بگونه اجل نقد هستی درباخت

(۲) نسخه [ج] میرزا مانی •

(باب الشين) [۷۲ -] (مؤثرالامرا)

و شاه دراني راه کابل و تذههار گرفت - سوم سنه (۱۱۶۲)

هزار و یکصد و شصت و دو هجري - و چهارم سنه (۱۱۶۵)

هزار و یکصد و شصت و پنجم هجري - هنر دو بار با معين الملک

جنگ واقع شده - نوبت اخير معين الملک ملاقات کرده به نيابت

شاه در لاهور ماند - پنجم سنه (۱۱۷۰) هزار و یکصد و هفتاد

هجري - بشاه جهان آباد رسیده با عالم گير ثاني ملاقات نمود

و دختر عز الدين برادر عالم گير ثاني بعقد تيمور شاه پسر خود

در آردن - و به تنبيه سورجمل جانت همت گماشت - و بحدوث

و با گام مراجعت برداشت - دران هنگام دختر فردوس آراستگه

را با خود در سلک نکاح کشيد - ششم در سنه (۱۱۷۳) هزار

و یکصد و هفتاد و سه هجري - دران نوبت دتا سکرهيه را قتل

ساخت - و در سکندره چهارني کرد - و در سال ديگر سدا سيوار

عرف بهار را با فوج بسيار ته تيغ آردن - و بقندهار برگشت

هفتم در سنه (۱۱۷۵) هزار و یکصد و هفتاد و پنجم هجري

دران بار قوم سکمه را تنبيه بواقعي (سانيد - و نورالدين خان

دراني را (که از بني اعمام اشرف الوزرا شاه واي خان است)

بر سر سکجيون موبه دار کشمير تعيين کرد *

سکجيون از قوم کتھري باشند؛ کابل است - در ابتدا

متمددی اشرف الوزرا شاه ولي خان وزير شاه دراني بود

یک مرتبه شاه دراني از را برای وصول زر از کابل نزد معين الملک

فرستاده بود - چون شاه دراني در سنه (۱۱۶۷) هزار و يكصد و شصت و هفت هجري عبد الله خان ايشك آقاسي را از كابل براي تسخير كشمير روانه كرد و از كشمير را از صوبه دار جانب عالمگيرفاني انتزاع نموده عبد الله خان عرف خواجه كيچك^(۲) را با فوجي از افاغنه نائب گذاشت ديواني را بسكجيون مقرر كرد - و خود برگشت - بعد از چنده سكجيون سردار افاغنه را كشت - و خواجه كيچك را اول قيد كرد - سپس از كشمير بر آرد - و از عالمگيرفاني بوساطت عماد الملك وزير قدره زر فرستاده فرمان صوبه داري بنام خود طلبيد - و خطبه و سكه بنام عالمگيرفاني كرد - و تمام صوبه را چه خالصه و چه جاگيرات منصبداران ضبط نمود مشار اليه خوش روي متصف باوصاف شايسته قريب الاسلام بود جميع مزارات بزرگان و باغات كشمير را ترميم نمود - و هر روز بعد فراغ از ديوان دو صد كس مسلمين را زبردی خود الوان اطعمه مي خوراند - و در هر ماهه دوازدهم و يازدهم طعام نياز پخته ب مردم تقسيم مي نمود - و دار و صادر را چه در ريش و چه غير آن درخور حال هر كس مراعات مي كرد و در هر هفته يكبار مشاعره مقرر كرده بود - جميع شعراي كشمير حاضر ميشدند - در آخر مجلس شيلانه مي كشيد *

(۲) در [اكثر نسخه] كچك *

پس از رسیدن نورالدین خان دران نواح سکجیون فوج را
فرستاد - که شعاب جبال را مضبوط کرده بمدافعه قیام نمایند
درانیاں بعد از حرب و ضرب بسیار غالب آمدند - و کشامره را
از شعاب جبال برداشته بسیاری را سر مشق تیغ جلادت
ساختند - و در عقب آن بر سر شهر کشمیر شتافتند - سکجیون
با جمعی که همراه بودند صف آرا گردید - و حشم المقدور دست
و پای زد - آخر کشامره تاب مقاومت نیاورده هزیمت یافتند
و سکجیون با اهل و عیال دستگیر گردید - شاه درانی بعد
فتح نورالدین خان را به نیابت کشمیر مامور ساخت *

* شجاع الملک امیر الامرا *

پنجمین پسر نظام الملک آصف جاه است - ^(۳) نام اصلی او
میر محمد شریف - در حین حیات پدر بخانی و خطاب
بسالت جنگ بهادر مباحی گردید - و در عمل ملائمت جنگ
بصوبه داری بیجاپور نام زد شد - و پس از چند پیش برادر
خود ملائمت جنگ آمده بانضمام وکالت مطلقه دخیل مهمات
خانگی ارگشت - و چون سال (۱۱۷۲) هزار و یکصد و هفتاد
و دو هجری نظام الدوله آصف جاه بذاور علائق ولیعهدی
(که از سابق بقام ار مقرر بود) از برار اراده ملائمت

(۲) نسخه [ب] شجاع الملک بهادر بسالت جنگ (۳) نسخه [ب ج]

اصلی او محمد شیف *

صلايت جنگ نموده نزديک رسيد از بودن خود را پيش
صلايت جنگ مصلحت ندیده از کارها پهلوتپي کرده کمر
عزيمت بهمت صوبه متعلقه خود بر بست - و هنگامی (که
آصف جاه مذکور بملاحظه حرکات غير مربوط صلايت جنگ
از جدائی گزيده بنابر اخذ پيشگشات جانب (راج بندري
مضاف حيدر آباد نهضت نمود) باز خود را نزد صلايت جنگ
رسانیده بدستور سابق محيط مقدمات گشت - (از انجا (که
آمدنی محالات بکمی گرانيد - و طلب سپاه بيش از بيش
افزود) (نقاي غرض آلود (که هریک بذفع خود نظر مي دوخت)
بندربست متعذر دانسته کذاره گرفتند - و پس ازان (که صوبه داری
دکن بآصف جاه مذکور تعلق گرفت) چذد سرشته ظاهر داری
از کف رها کرده اندیشه های چذد در چند بخاطر راه داد - چون
کار پيش نرفت و اکثر محالات صوبه بيدجاپور بتصرف
مرهته و حيدر علي خان نامي (که احوالش جداگانه بزبان
قلم گذشته) در آمد در حالت تحریر بر بعضی محالات سرکار
امتياز گده عرف ادوني و فيروز گده رايچور قناعت دارد
و بکج دار و ميرزمي گذراند *

* حرف الصاد *

* صادق محمد خان هروي *

پسر محمد باقر هروي سم - وزير قرا خان تركمان حاكم
 خراسان بود - كه با شاه طهماسب بغي ورزيده - در بدايت
 حال (كه وارد هند گشت) نوكر بيرام خان شده خدمت
 ركابداري يافت - و از رشادتي كه داشت در مدت كمي
 بمنصب پادشاهي افتخار اندوخت - پس از فوت بيرام خان
 ترقى كرده بپايه امارت بر آمد - هنگامى (كه بعد فتح پتنه
 عرش آشياني كشتي سواره علم معارفت بجونپور افراخت)
 صادق خان مامور شد كه اردو را از راه خشكي بگذرهای مناسب
 عبور داده بآهستگي بيارد - اتفاقاً لال خان نام فيل خاصه
 در گذر چوسا فرو رفت - و ظاهر شد كه صادق خان احتياطي
 در گذراندن بجا نياورد - جاگيرش ضبط و از مجرا ممنوع
 بولايت ^(۲) تنه بر آوردند - تا گزين فيله (كه بدل آن فيل
 تواند شد) بيارد بگورنش سرافراز نگردد - في الحقيقت تعليم
 خدمت شناسي بود - كه در كار پادشاهان خرد را از بزرگ

جدداً نه ساخته بهمگی همت فرمان پذیر گردن - از چنڈے نشیب
و فراز روزگار پیموده سال بیستم بدرگاه پادشاهی (و آورد - و صد
خیل برسم جرمانه گذرانیده مورد عنایت شد - و بحرامت
ولایت گدھے از تغیر رای سرچن اختصاص گرفت *

در سال بیست و دوم صادق محمد خان با امرای دیگر
به تقبیه راجه مدهکر (که ثروت صوری و مکنت ظاهری
و مستحکمی جا و افزونی گزیده تهور گزین را سرمایۀ نخوت
ساخته از شاهراه اطاعت قدم بیرون می گذاشت) تعیین شد
چون از حدود نوردر گذشت داستان اندرز در میان نهاد
آن شوریده سر بسر انجام جنگل بری پرداخته متصل اوندچھے
با فوجے گران بکھرزار پیوست - جنگے عظیم بمیان آمد - (۲)
هول راد
پسرش بعدم شتافته خود زخمی بدرزد - صادق محمد خان از
دفور کاردانی رخت اقامت دران حدود انداخت - ناگزیر
بعجز گرائیده سال بیست و سیوم باتفاق خان مذکور بملازمت
عرش آشیانی رسید - پس ازان اقطاع صادق محمد خان
بولایت شرقی قرار گرفت *

چون مظفر خان را روزگار بدست اهل خلاف سپری گشت
و بیشتر بنگاله و بهار را شورش پڑھان بر گرفتند صادق محمد
خان با افزونی اخلاص و نیروی همت درست آویزشها نموده

برخی امکان عمده را از دستبرد آنها محفوظ نگاهداشت
و در سال بیست و هفتم با خبیثه (که از گم نامان الوس
مغول در سپاه بدخشیان مصر می بود - و به همراهی معصوم خان
کابل در شورش و فتنه افزائی کارهای نمایان کرده نامی بمردانگی
بر آورد - و از بنگاله بهار آمده برعیمت آزاری دست بر کشاد)
صادق محمد خان در پتنه جنگ کرده غالب آمد - و سرش
بریده بحضور فرستاد - و چون وزیرخان در مقابل قتلوی کرزانی
(که بر اودیسه چیرگی یافته) در حدود بردوان برنشست
و بدستان سرائی او کار پیش نمیرفت در سال بیست و نهم
صادق محمد خان بدر پیوسته کاربند^(۲) معامله دانی گردید
قتلو را پای شکیمپ از جا شده بارودیسه کام برگرفت - و امر
تکامشی نمودند - و او بآسیجه سرجی در آمده پیغام مصالحه
نمود - و برادر زاده خود را با فیلان گزیده روانه حضور ساخت
امر اودیسه باو باز گذاشتند - صادق محمد خان باقطاع
خود پتنه باز گردید - و چون شهباز خان بناکامی از ملک
بهائی برگشت - و تیواداران بهار بکومک تعیین بنگاله شدند
میان او و شهباز خان صحبت در نگرفت - از آنجا (که یک کار
بد سردار مخالف منتج برهمی ست) خواجه سلیمان
نامی از حضور نامزد شد - که هر که ازین دو سردار کار آن ولایت

(۲) با معامله رانی باشد *

بعهد خون گيرد ديگر به بهار برگردند - در سال سيم
صادق محمد خان بر ذمه خود گرفت - و در همين سال به طلب
برسم اياغار بحضور رسيد - و بار نيافت - و چون شهباز خان بحکم
والا از بهار به بنگاله برگرديد صادق محمد خان بحضور رسیده
حکومت ملتان يافت - چون در شانيدان تيراہ را (که کوهستانه ست
غربی پشاور سي و دو کوه طول و دوازده عرض بنگاه افريدي
و درک زئي) پناه گاه خود ساخته شورش افزودند صادق محمد
خان در سال سي و سيم بمالش آنها تعين گشت - و به نيروی
شجاعت و حسن تدبير آن قوم مرز نشين را نوعی ايل ساخت
که متعهد روانی راه خيبر شده ملا ابراهيم را (که جلاہ او را
بجای پدر مي شمرد) بدست آوردند - جلاہ را اعتماد بر آنها
نمانده آوارہ توران ديار گرديد - چون زين خان کوک (که سواد
و بجور را لختی انتظام داده) بحضور شتافت صادق
محمد خان در همين سال از تيراہ بفرمان پذير ساختن باقي
سرکشان آن نواحی مامور گرديد - و در سال سي و هشتم (که
شاهزاده سلطان مراد از مالوہ بايالت گجرات نامزد گشت)
چون از اسمعيل قلي خان امر وکالت شاهزاده بشايستگي
سرانجام نمی گرفت صادق محمد خان باتاليقي رخصت
يافت - و در سال چہلم (که شاهزاده بتسخير دکن مامور
شد - و شاہرخ ميرزا پاشہباز خان و خانخانان کومکي گشت)

میدان صادق محمد خان و شهباز خان همان صحبتها (و داد و از دیورین کینه بنکوهش یکدیگر کشید - اگرچه در سنه (۱۰۰۴) هزار و چهارم احمد نگر را گرد گرفتند و قلعه نشینان از کم آذوقی و بے اتفاقی نیروی تحصن نداشتند اما از درئی و بے پروائی امرا چاند بی بی باستحکام کوشید - و آخر کار بسست پیمانها آشتی نموده برخاستند - شاهزاده با امرا راه سپر برار گشت - و صادق محمد خان پاسبانی سرحد بر خود گرفته در مہر بنگاه ساخت *

در سر آغاز سال چهل و یکم بمقصد پنجہزاری سر برافراخت و در همین سال بر سر اوز خان (کہ شورش افزائی داشت) فوجی فرستاده بر شکست - و غنیمت فرادان انداخت - چون خداوند خان دکنی جمعے از امرای دکن با خود متفق ساخته نخوت می فروخت صادق محمد خان بآهنگ پیکار برآمده چپقلشهای مردانه نمود - و اوقاب نیاورده بسیاری را بکشتن داده هزیمت درزید - و چون شاهزاده از یتاق داری برار لختی را پرداخته شش کرہی بالاپور سنه (۱۰۰۴) هزار و چهار ہجری سال چهل و یکم طرح معموره انداختہ بشاہپور موسوم گردانید و خانخانان و میرزا شاہرخ طلب حضور شدند سپاہ آرائی و ملک آبادی بے شرکت غیرے بصادق محمد خان تعلق گرفت - در آغاز سال چهل و دوم سنه

(مآثر الامرا) [۷۲۹] (باب اوصاف)

(۱۰۰۵) هزار و پنج هجری در شاهپور باسپاهل مسافر ملک بقا گشت - دھول پور بیست کروهی آگرہ وطن گرفته سرا و عمارت و مقبرہ عالی بذا نہادہ دیہات گرد و نواحی آن آباد ساخت پسر کلانش زاهد خان - کہ ذکر او جدا تحریر یافتہ - و دیگر پسرانش دوست محمد و یار محمد - کہ در عہد اکبری بمناصب مناسب امتیاز داشتند - تا عہد شاہجہان کہ از اینہا نماند - لیکن صادق محمد خان بائیچی مدتها در دھول پور می بود - در گذشت *

* صادہ ، خان میر بخشی *

پسر آقا طاہر و صلی تخلص بن محمد شریف ہروی و برادر زانہ و خویش اعتماد الدولہ طہرانی سن - چندانہ ہمراہ پدر ب فوجدارۃ نواح پنجاب گذرانیدہ در عہد جہانگیری بمناصب درخور سربلندی یافت - سال ہشتم جلوس بخطاب خانہی مورد نوازش شد - و سال نہم بتعلقہ بخشیگری و از اصل و اضافہ بمناصب ہزاری پانصد سوار لوای ناموری فراشت و سال دہم باضافہ در صد سوار امتیاز اندرخت - و باضافہی متواترہ بمناصب عمدہ مرتقی گشت - سال ہیزدہم حکومت صوبہ پنجاب نیز بنام او قرار گرفتہ بضبط کوهستان شمالی دستوری پذیرفت - و پس از انتظام یافتن کارہای آن نواح با کومکیان خود بملازمت پادشاہی پیوست - رجکت سنگہ را

(که چندے غبار فتنه دران حدود بلند کرده بود) بعواطف
سلطانی امیدوار ساخته بحضور آورد - و باستشفاع نور جهان
بیگم منفع جرائم آر صورت بست - و چون در اوان مراجعت
از کشمیر واقع ناگزیر جنت مکانی در دان و یمین الدوله
بمقتضای وقت دادر بخش پسر خسرو را بسلطنت برداشت
صادق خان (که نسبت بشاهجهان نفاق می ورزید) از مال کار
خود خائف شده التماس بیمین الدوله آورد - او هر سه شاهزاده را
از نور جهان بیگم برگرفته سپرد صادق خان نمود - که خدمت
اینها وسیله رستگاری خود اندیشد - و سال اول جلوس
فردوس آشیانی همراه شاهزاده ها آمده دولت بار یافت - و ببخالی
منصب سابق (که چهار هزار و چهار هزار سوار و غنم و نقاره
بود) مشمول مرحمت شد - و چون پیشتر بخشگیری ارادت خان
مقرر شده بود و باز حسب التماس بیمین الدوله ارادت خان
بتعلقه وزارت سر بلند شد صادق خان ببخالی تعلقه بخشگیری
و عطای قلمدان مرمع آب رفته بجو آورد - و سال ششم نهم
ربیع الاول سنه (۱۰۴۳) هزار و چهل و سه هجری برحمت
ایزدی پیوست - پادشاه از راه قدر شناسی شاهزاده محمد
اورنگ زیب را برای تسلی پسرانش فرستاد - چهار پسر داشت
از شد آنها جعفر خان است - دومین روشن ضمیر ملائک خان
(که احوال هر دو علیحده ترقیم پذیرفته - سیرومین عبد الرحمن

که بعد وفات پدر باضافه منصب کام دل اندوخت - و پس
ازان ببخشیدگری احدیان مباحی شد - سال هشتم ازان معزول
گردید - سال دوازدهم بمنصب هزاری ذات چهار صد سوار
رایت اعتبار انراخت - و پستتر بخطاب مرحمت خان چهارم
افتخار افروخت - سال نوزدهم برای مهمانداری خسرو پور
نذر محمد خان والی بلخ [که عزیمت آمدن حضور در ادانے (که
کابل معسکر فیروززی بود) داشت] تعیین یافت - سال بیستم
باضافه پانصدی چهار صد سوار درجه اعلا پیمود - چهارمین
بهرام - که احوالش در ترجمه بهره مزد خان میربخشی پسرش
مرقوم گشته - گویند صادق خان خلیق و متواضع بود - و با
همه کس آئین صلح می سپرد - حتا مهابت خان (که دشمن
این سلسله بود) از مدارا شعاری او را از خود میدانست
باسپ خوب خیل شوق داشت - و از جفس عراقی بسیار
فراهم آورده بود - اما غیر حاضری سپاه بهر بهانه وضع می کرد
ازین جهت پیش آن مردم مطعون بود *

(۲)

* صلابت خان روشن ضمیر *

— (۲)

پسر دوم صادق خان میربخشی سمت - سال پنجم جلوس
فردوس آشیانی از اصل و اضافه بمنصب هزاری دویست سوار

(۲) نسخه [ب] صلابت خان پسر دوم (۳) نسخه [ب ج] پنجم

فردوس آشیانی *

و خدمت قوریگی از تغیر سردار خان سر بلند گردید - و چون سال ششم پدرش بعالم بقا خرامید شاهزاده محمد اوزنگ زیب بر طبق حکم پدر رفته جعفر خان پسر کلان خان متوفی را با برادرانش برداشته به پیشگاه سلطانی آورد - او بعد از خلعت و اضافه منصب نوازش یافت - سال هشتم باضافه پانصدی صد سوار بمنصب دوهزاری هشتصد سوار افتخار اندرخت - و پستتر بخطاب صلابت خان بلند آوازه گردید سال یازدهم پانصدی دو صد سوار بر پایه او افزوده دوهزار و پانصدی هزار سوار منصب او قرار گرفت - و سال دوازدهم از خدمت قوریگی معزول گردیده بتعلق بخشگیری درم از تغیر تربیت خان و از اصل و اضافه بمنصب سه هزار هزار سوار درجه اعتلا پیمود - و سال هفدهم از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار دوهزار سوار و عام و نقاره سرفرازی یافته رایت بلند رتبی برافراخت *

و در همین سال سلخ جمادی الاول مطابق سنه (۱۰۵۴) هزار و پنجاه و چهار هجری بزخم جمدهر (او امر سنگه پسر راجه گجسنگه جهان فانی را پدرود نمود - مچلا حقیقتش اینکه او مزبور چندس بنابر بیماری از باریابی اعلی حضرت معزوم بود - پس از افاقه چون بدربار آمد صلابت خان در خلوتخانه منزل سلطان داراشکوه (که پادشاه در آنجا تشریف داشت)

بشرف آستان بوس رسانید - او در صف دست چپ بجای خون
 رفته ایستاد - و صلابت خان جانب دست راست - چون پس
 از نماز شام پادشاه فرمان بنام یکی از نوئینان بدست خود
 می نوشت صلابت خان برای کارے از ایوان فرود آمده
 با کسی گرم سخن بود - او جمدهر کشیده دویده در حالت
 غفلت تحت سینۀ او فرود بود - از آنجا که جانب دل بود
 بمجرد آن کارش با تمام گرائید - چون شایسته برنائه بود
 و بپمن ترقیت خاقان بنده پورر مستعد خدمات بزرگ
 پادشاه برحسب خدمت و صدق ارادت و حدائق سن او تاسف
 بسیار فرمود - و محمد مراد پسرش که چهار ساله بود بمنصب
 پانصدی صد سوار سر بلندی یافت - و تا سال سیوم بدیۀ هزار
 صد سوار رسیده سال دوم عالمگیری بخطاب التفات خان سرفراز
 گشته سال ششم بمنصب هزار و پانصدی صد و پنجاه سوار
 و سال نهم باضافۀ یکصد سوار لوائی ترقی برافراخت *

(۲)

* صفدر خان خواجه قاسم *

سید انائی ست - گویند ابتدا از ملازمان دنگل نشین
 عبد الله خان بهادر فیروز جنگ بوده - پس ازان در ایام
 شاهزادگی برکاب شاهجهانی پیوسته در مدت فترات بدوام
 خدمت جا در دل شاهزاده بهم رسانید - پس از ادرنگ نشینی

سال اول بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و دو یست سوار
و عطای خلعت و خنجر مرصع و اسب بازین نقره رفیل
و انعام سی هزار ردیده چهره امتیاز بر آراست - پستر بخطاب
مقدور خان (که در زمان جنت مکانی میزرا لشکری پسر سید
یوسف خان رضوی داشت - و درینولا بصف شکن خان مخاطب
گردید) ناموری اندوخت - و بغوجداري و تیولداري سرورنج
اختصاص پذیرفت - و در هنگام طغیان نوبت اول بجهار
سنگه بهمرای خانجهان لودی بهم مرزبور تعیین شد - و پس
ازان بعزایت علم راییت مباحثات بر افراشت - و سال دوم همراه
خواجه ابوالحسن تربتی بتعاقب خانجهان لودی نامزد گشت
و سال سیوم باضافه پانصد سوار و مرحمت نقره بلند آرازه
گردیده باثفاق (او رتن هادا) که با چند منصبداران دیگر
جهت انسداد راه مفسدان بتوقف در باسم مضاف بالاگهات^(۳)
صوبه برار ملک تلنگانه مامور بود) کمر همت بست - و پستر
از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و سوار لوی
کامرانی عام ساخت - سال چهارم بصوبه دارمی مستقر الخلافه
و میانت قاعه آن دامن (سوخ بر کمر عقیدت زن - سال
پنجم از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار و پانصد

(۲) نسخه [ب] سرورنج (۳) نسخه [ب ج] بتوقف پرگنده باسم (۴)

نسخه [۱] مضاف صوبه برار *

سوار سربلند گشته پس از معاودت پادشاه از دکن دولت بار
 اندوخته به سفارت ایران دیار قاصت امتیاز پیراست - و وقت
 رخصت بعطای یک لک و پنجاه هزار روپیه بطریق مدد خرج
 و خلعت و جیفه و خنجر مرصع و اسپ با زین طلا و فیل
 تفوق جسته با ارمغان بقیامت چهار لک روپیه (که از انجمله
 یک لک روپیه مرصع آلات و سه لک روپیه اقمشه نفیسه
 هندوستان بود) کام مهمت بجانب مقصود برداشت - و پس از
 وصول بدان نواحی چون والی ایران شاه صفی بمهمات ایران
 سرحد ملک روم اشتغال داشت برای ملاقات انتظار به دیار کشین
 و بعد ملاقات شاه صفی از آداب دانی او خیلی معظوظ
 شده بخانه او آمد - و تا رخصت رعایت موفور نمود - و از
 پیشکش نمایان بشاه و سوغات باعیان آنجا گذرانید - سال یازدهم
 معاودت نمود - سال دوازدهم بعد حصول ملازمت پانصد
 اسپ عراقی و اصناف اقمشه ایران بنظر پادشاه در آردن
 چون رسم سفارت بآئین شایسته بتقدیم رسانیده بود مورد
 عنایت شده از اصل و اضافه بمنصب پنج هزار و سه هزار
 سوار عرصه بلند (تبگی) بیمود - در همین سال (که پادشاه
 از اکبر آباد متوجه لامور شد) از اثنای راه او بتقویض صوبه داری
 مستقر الخلافه و عطای خلعت خاصه و جمدهر مرصع با بهول کتاره
 و فیل رخصت انصراف یافت - و سال چهاردهم از آنجا معزول

شده بحضور رسیده از اصل و اضافه بمنصب پنج هزار
پنجهزار سوار و مرحمت خلعت و اسب با زین مطلا و فیل
و تقرر صوبه داری قندهار از تغیر قلیچ خان لوی عزت
برافراشت - و سال هفدهم از انجا عزل پذیرفته بحضور آمد
چون در قندهار بیماری بمزاج او عارض گردیده بود بملازمت
نتوانست کامیاب گردید - سال هیزدهم مطابق سنه (۱۰۵۴)
هزار و پنجاه و چهار هجری رخت سفر از دار فانی بربست
پسرانش بمنصب در خود مشمول عنایت شدند - ارشد
آنها خواجه عبد الهادی ست - که احوالش جداگانه زیست
تسطیر پذیرفته - پسر دومش خواجه عبد العزیز تا سال سیوم
بمنصب هشتصدی شش صد سوار کام دل می انداخت *

* صف شکن خان میوزا لشکری *

پسر سید یوسف خان رضوی ست - که احوالش درین نامه
علیحده ثبت شده - پس از فوت پدر در عهد عرش آشیانی
به تهمانه داری بیر مضاف دکن می پرداخت - و اوائل عصر
جنت مکانی مخاطب بصفر خان گشته از جاگیر داران صوبه
بهار گردید - سال پنجم از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی
هفتصد سوار افتخار انداخت - سال ششم از تغیر هاشم خان پور
قاسم خان میر بحر بصوبه داری کشمیر امتیاز پذیرفت - سال
هشتم از انجا معزل گردیده سال بیست و یکم چون مهابت خان

مصدر گستاخی شده از حضور فرار نمود و مسموع شد خزانه او
 (که از بنگاه می آوردند) بنواحی دهلی رسیده بنابراین
 او با جمعی جهت بدست آوردن آن تعیین یافت - و پس
 از رسیدن بر سر آن چون مردم او بمسرائی متحصن شده
 بزد و خورد پرداختند و بعد آتش دادن بدروازه سرا بدر رفتند
 زرها بدست آمد - پس ازان (که تخت سلطنت بجلوس
 فردوس آشیانی (ونق گرفت) بهکالی منصب دو هزار و پانصدی
 دو هزار سوار (که تا آخر عهد جنت مکانی داشت)
 کام دل یافت - چون خطاب بمدر خان بخواجه قاسم سید
 انائی مرحمت شد او بخطاب صف شکن خان چهارم عزت
 برافروخت و دران زمان (که بیر از دست کسان نظام الملک
 دکنی برآمد) بدستور قدیم تهانه داری آنجا بدر تفویض
 پذیرفت - مدتها درانجا بسر برد - بتقریب بدایه عتاب^(۲)
 آمده از جاگیر و منصب افتاد - و دوازده هزار روپیه سالیانه
 مقرر شده در لاهور می بود - سال نوزدهم مطابق سنه (۱۰۵۵)

هزار و پنجاه و پنج هجری بساط زندگی در نورید *
^(۳)

گویند مرد منقلب الحال بپروا مزاج دهن دریده بود
 هرچه بخاطرش می آمد میگفت - چون معمر و از قدیمان
 این دولت بود صوبه داران دکن مراعات او می کردند - در ایام

(۲) نسخه [ج] یافت (۳) نسخه [ب] لفظ (گویند) نیست *

حکومت کشمیر خود تنها با یک جلودار ایالچی شده نزد
 راجه^(۲) کشنوار رفت - مردم آنجا ارزا شذاخته مقید ساختند
 بسفارش مادر راجه رهائی یافت - و چنده تعینات کابل بود
 منصبداران آنجا را بضیافت طلبیده کباب گوشت خوک بخورد
 همه کس داد - چون این معنی بعرض جنم مکانی رسید
 طلب حضور نموده از استفسار این امر فرمودند - گفت
 شراب و گوشت خوک یک حکم دارن - مگر اینکه گوشت خوک
 مکروه طبعی ست - لهذا چنده از نظر افکنده معاتب ساختند
 خانجهان باعانت مبلغ و سپردن تهانه داری بیر دران وقت
 سایه^(۳) قرحم گمتون - اما شیوه قبیله پروری داشت *

* صف شکن خان محمد طاهر *

در اواخر عهد فردوس آشیانی بداروغگی توپخانه دکن
 کامیاب گردید - پس ازان (که خلد مکان عبادت پدر والا قدر را
 وجهه همت ساخته از دکن روانه هندوستان شد) بعد وصول
 بنوبده او بخطاب صف شکن خان سرمایه ناموری اندر خدمت
 و در جنگ مهاراجه جسونت سنگه مصدر ترویات گشت - و سال
 اول ابتدا بانفاق شیخ میر خوافی برای سد راه سلیمان شکوه
 بگذار دریای جون و ثانیاً بمحق گردیدن با خلیل الله خان
 (که بتعاقب دارا شکوه بسمت پنجاب می شتافت) بانفاق

میرزا راجه جیسنگه و بعد استماع فرار دارا شکوه از ملتان خود نامبرده با فوجی بتکاشی ار تعین یافته - و تا تنه از قطره و پیوه نیاسوده - پس ازان (که دارا شکوه داخل سرحد گجرات گشت - و درین ضمن حکم پادشاهی در باب برگشتن بار رسید) معادلت نموده در ایامی (که خلد مکان باراد جنگ ثانی^(۲) دارا شکوه عزیمت جانب اجمیر داشت) آمده دولت بار یافت سال چهارم بتقصیر از منصب معزول گردیده بعد چند سال بخشایش و ببحالی منصب دو هزار و یک هزار سوار گشت سال پنجم باضافه دو صد سوار سر برافراخته سال ششم (که پادشاه متوجه سیر گلگشت کشمیر گردیده) از مامور گشت که در پای کتی بهنهر متوقف شده بحفاظت دهنه آن کوهستان پردازد - آخر همین سال از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و هزار و پانصد سوار تصاعد نموده با فوجی بدکن نزد سلطان معظم دستوری پذیرفت - و سال نهم بحضور رسید - و سال دهم باز همراه شاهزاده مذکور (که بنابر بندوبست دکن مرخص گردیده) معین شد - سال یازدهم بحضور آمده احرار سعادت ملازمت نموده سال دوازدهم بفوجداری متعرا لوی رشادت بر افراشت - سال هفدهم بانتقال شجاعت خان بعد انداز خان بداروغگی توپخانه بر فراز اعتبار بر آمد - سال هیزدهم

مطابق سنه (۱۰۸۵) هزار و هشتاد و پنج هجری پیمانه
مات در کشید *

* صفی خان *

پسر دوم اسلام خان مشهیدی مت - سال نوزدهم جلوس
فردوس آشیانی (که پدرش بنظم صوبجات دکن مامور گردید)
او باضافه در خور مباحی گشته همراه پدر مرخص شد - سال
بیستم با پیشکش پدر بحضور رسیده دولت بار اندوخت
سال بیست و یکم چون پدرش فوت نمود او از اصل و اضافه
به منصب هزار و پانصدی چهارمده سوار ترقی پذیرفت - سال
بیست و دوم همراه سلطان اورنگ زیب بهم قندهار دامن همت
برگمرزد - و سال بیست و سیوم به حاجت بیجاپور نزد عادل
خان دستوری یافت - سال بیست و پنجم با پیشکش خان مذکور
(که جمله از نقد و جنس چهل لک روبیه قیمت داشت)
آمده فیض اندوز آستان بوس گردید - پس ازان در رکاب سلطان
اورنگ زیب ببساق قندهار شتافت - سال بیست و ششم بعد
معادرت ازانجا بتقرر خدمت بخشیکری و واقعه نویسی هر چهار
صوبه دکن کام دل برگرفت - سال بیست و هفتم بخطاب
خانی سرمایة ناموری اندوخت - سال سیم بغابر تقصیر
بپای عتاب در آمده بکمی منصب پانصدی صد سوار ازان
خدمت معزول و طلب حضور گردید - سال سی و یکم باضافه

(مآثر الامراء) [۷۴۱] (باب الصاد)

دو صد سوار و تقرر قلعه داری کانگه مشمول عاطفت گشت
پس ازان (که تخت سلطنت بجلوس عالمگیری رونق تازه
یافت) سال اول جلوس در ایامی (که پادشاه بارادۀ جنگ
دارا شکوه عزیمت اجمیر داشت) نامبرده بحضور رسیده
بتفویض قلعه داری دارالخلافه (ایت خوشدلی افرخت - سال دوم
بتعلقه بخشیگری والا شاهیان ممتاز شد - سال پنجم از اصل
و اضافه بمنصب سه هزار و دو صد سوار تصاعد نمود - سال
ششم بقلعه داری و نظم مهمات دارالخلافه از تغیر هوشداد خان
به بلند رتبه گرانید - و سال دهم همراه سلطان محمد معظم
بجانب دکن تعین گردید - و سال دوازدهم از تغیر تربیت خان
بصوبه داری آردیسه نامور شد - و پستر بنظم اکبر آباد مقرر
گشته سال هفدهم بنظم شاه جهان آباد تعین یافت - سال
بیست و یکم همراه سلطان محمد اکبر (که بنظامت ملتان
دستوری پذیرفت) تعینات گشت - و سال بیست و دوم ازان جا
برگردیده بتفویض صوبه داری اکبر آباد چهره عزت برافروخت
سال بیست و هفتم بحراست اردنگ آباد مانده سال بیست
و هشتم باز بنظم صوبه اکبر آباد لوای عزیمت افراشت - پسرش
میر عبدالسلام است - که در عهد عالمگیری بمنصب هزاره پانصد
سوار و خطاب بر خوردار خان و داروغگی توپخانه سلطان معظم
سرفرازی داشت - چون شاهزاده مذکور بر تخت سلطنت

نشست بخطاب جدش اسلام خان مخاطب گشته بمنصب
پانجهزاري و انضمام داروغگی دیوان خاص و میورتوزکی اول
فایز شد - و در سلطنت محمد فرخ سیر چندے میورتوزک
و چندے بخشے درم بود - و در عهد فردوس آرامگاه بمنصب
هفت هزاره درجه اعتلا پیمود - گویند متین و موقر بود
و بخوشخواری مشهور - قبولی اسلام خانی (که وضع کرده خود
ارست) در سرکار او خوب تیبار میشد *

(۲)

* صلابت خان *

خواجه میر خوافی - خودش هندوستان راست - آباء او
ازان مکان فراست بنیان بدین دیار رسیده - چون اکثر امزجه
اهل خواف به نیکوئی و یکدستی مغفور و مجبول است خان
مشارالیه نیز در معاملات راست و درست و در رضا جوئی
خداوند چابک و چست بود - از یاربهایی نیک اختری منظور
نظر تربیت عالمگیری شده بقرب و اعتبار خسروانی درجه
اعزاز پیمود - و برشادت و کاردانی در سال بیست و دوم از
تغیر بهره هند خان بداروغگی فیل خانه سرفرازی یافته بلعبار
مهابت و صلابت ظاهری (که مرد قوی هیکل بلند بالا بود)
بخطاب صلابت خان ناموری یافت - و در سال بیست و سیوم
از تغیر روح الله خان بداروغگی توپخانه جبهه روزگار افروخت

و پس ازان بذابر صدر زلته از نوکری بر طرف شده در سال
 بیست و پنجم باز ببحالی منصب و خدمت میرآتشی
 عز امتیاز یافت - پس ازان بالکۀ اردهه تعیین شد - چون
 از انجا آمده بآستان دوس خلافت مستسعد گردید بداروغگی
 بندهای جلو اختصاص گرفت - و در سال بیست و هشتم
 از تغیر کار طلب خان محمد بیگ بمتصدیگری بندر سورت شتافته
 در سال سی و سیوم حسب التماس خودش طلب حضور گشته
 بمیر توزکی اول کامیابی اندوخت - پس ازان بداروغگی چوکی
 خاص مطرح نوازش شده از اصل و اضافه بمذنب در هزار
 و پانصدی هزار و دود سوار رتبه برتری بدست آورد *

گویند در مقامات گوری گانون سردیوان بر سر اهتمام
 چوب سه دستی سهراب خان میر توزک دوم بر سر یکم از سران -
 عملۀ توپخانه رسید - چندی از معتبران آن جماعه که حاضر
 بودند بحمایمت او بسهراب خان در افتادند - ملائمت خان
 باعتبار میر توزکی اول خواست که بچشم نمائی آنها پردازن
 قضیه منعکس گردید - و بخفت میر اهتمامان انجامید - و دفعه
 غلوی عملۀ آن کارخانه بجائے کشید که پادشاه از دیوان
 برخاست - و امرای ذی شان بفرونشاندن آن شورش تعیین
 شدند - و ملائمت خان را سینه سپر ساخته بخانه رسانیدند
 تا در دیگر آشوب برپا بود - روح الهی خان اول خود سوار شده

بتهدید و تهریب آن فتنه جویان پرداخت - و ملائمت خان را
از خانه بدر بار آورد - و چندی از منک باشیان و یوزباشیان
روشناس معاتب و مغضوب شدند *

خان مذکور در سال سی و ششم آخر سنه (۱۱۰۳) هزار
و یکصد و سه از مقامات کلکاه بسبب اشتداد بیماری و ازمان آن
برخصمت دار الخلافه به موجب درخواست خودش مجاز گردید
مرحله چند قطع کرده بود که اجل موعود قطره زنان در رسید
درین مدت اکثر می خوابد *

* خود رفته ایم و کذب هزاره گرفته ایم *

* تا بار درش کس نشود استخوان ما *

مطابق اخبار پرتو وضوح داد - که خان مذکور در مرتبه میرآتشی
یافته - در سال بیست و هشتم متصدی بذر سورت گردیده
در سال سی و سیوم باستدعای خودش در حضور رسید - حالانکه
تذاقض دارد با آنکه در ایام محاصره قلعه گواخته سال بیست
و نهم جلوس چون صف شکن خان میرآتش از نفاق ورزی
و کینه توزی با فیروز جنگ دست از کار کشیده استعفا نمود
صلابت خان بجای او خلعت میرآتشی یافت - پس ازان
(که او هم - نتوانست کماحقه بتقدیم خدمت پرداخت)
مستعفی شد - و سید عزت خان بجای او کمر همت بر بست
تا آنکه نیم شبی از غفلت و خود داری سرداران کارکن غنیم

بر دهمده ریخت - و عزت خان و سربراه خان جلال چیله و جماعه را که بدست افغانان بسته بقلعه بود - بار دیگر صلاحیت خان بخدمت میرآتش میفرستاد - چنانچه نعمت خان حاجی (که در طور خود یکتاست) در وقائع حیدرآباد (که هزل آمیز نوشته و داد استادی داده) بر تفویض میرآتش مرتبه ثانی بخان مذکور و سر باززدن او ازان مضمونها تراشیده - و بساط ظرافت طرازی پهن تر ساخته - درین صورت ظاهر میشود که خان مشارالیه دو مرتبه بمتصدیگری بذر سورت رفته باشد - اما در مآثر عالمگیری نیارده *

بالجمله صلاحیت خان مرحوم پسر رشید داشت - کار طلب سپاهی نقش - در حیات پدر مکرر مصدر ترددات شده بقطاب تهر خان علم شهرت افراشت - و نقش جدکاری و پردایی آر و جان نثار خان - خواجه ابوالمکارم نوعی دز پیشگاه خلافت نشسته بود که در جذب کار سرکردگی خانجهان بهادر نام آنها بر زبان پادشاهی می گذشت - و بتحسین بهادری و جانفشانی آنها بر واسوختگی خانجهان بهادر می افزودند - چون هر دو به تذبیه اشقیا مامور میشدند در سال سی و هفتم در نزدیکی سرحد کرناٹک با سزائی مشهور سرور کار مقابلہ افتاد - بعد زد و خورد شایان بنگاه و توپخانه بغارت داده زخمی بتکتک پا جان بدر بردند - در سال چهارم

بوجود آری سهارنپور تعیین گشته از اینجا چون تغیر شده بحضور آمد داروغگی قورخانه یافت - و در سال چهل و نهم بخطاب فدائی خان امتیاز حاصل کرد *

* صفی شکن خان میرو صدر الدین *

یسر قوام الدین خان برادر خلیفه سلطان وزیر ایران است سال هفدهم جلوس عالمگیری همراه پدر وارد هندوستان گشته ملازمت پادشاهی در یافت - و بعزایت خلعت و شمشیر با ساز طلا و منصب هفتصدی یکصد سوار چهره عزت برافروخت چون پدرش سال بیست و سیوم فوت نمود بخلعت ماتمی معزز شده بعد چند سال بخطاب شجاعت خان و پستور بتفویض خدمت میرآتشی برفراز تقرب برآمد - سال بیست و پنجم بخطاب صفی شکن خان و عزایت خلعت و جیغه مرموع و علم و توغ اعتبار پذیرفته سمت سریزنگ پتن مرخص گشت - سال بیست و نهم بتلثم بساط سلطنت پرداخته معاذنجر و فیل یافته رخصت معاودت به بیجاپور (که محمد اعظم شاه بمحاصره آن اشتغال داشت) پذیرفت پس از تسخیر آن سال سیم بعطای نقاره بلند آدازه گردیده همراه فیروز جنگ جهت تسخیر قلعه ابراهیم گدهه مضاف حیدرآباد شتافت - و در محاصره قلعه گلکندة اگرچه

دمدمه بلند ساخته بکنگره قلعه رسانید و فون توپ بران
 برآوردن اما بنابر نفاق ورزی با فیروز جنگ دست از کار کشیده
 استعفا نمود - بذابران بیدرطرفی منصب معائب گشته زایه نشین
 زندان ادب شد - و پس از چند روز مچلکا نوشته دان - که
 در فرصت کم از جانب دیگر دمدمه تیار نموده بکنگره قلعه
 برساند - بدین تقریب از حبس رهائی یافته آنچه گفته بود
 از قوت بفعل آورد - سال سی و نهم باتفاق خانه زاد خان
 بتادیب بسونت کهورپره مجاز گردید - و بمقتضای گردش
 فلک کج رفتار بتفصیل (که در احوال قاسم خان کرمانی
 ثبت شده) در ششدر چشم بد زمانه افتاد - و نظر بچشم نمائی
 از پیشگاه سلطنت بفوجداری دهمونی تعیین یافت
 پسرش مخلص خان است - که ترجمه اش علیحده زینت
 تسطیر پذیرفته *

* حرف الضاد *

(۲)

* ضیاء الدوله محمد حفیظ *

پسر خواجه سعد الدین خان است - که ابتدا ملازم
 سلطان جهان شاه بود - و بخدمت قوریبگی و عرض مکرر
 سرفرازی داشت - تا آنکه شاهزاده مذکور در جنگ با برادران
 کشته شد - پستر نامبرده رفاقت نظام الملک آصف جاه گزیده
 خانسامانی سرکار آن نوین بلند مقدار سرانجام میداد - و در
 جنگ سید دلارعلی خان شریک ترددات بود - و پس از
 جنگ عالم علی خان بمنصب سه هزار سوار و خطاب
 بهادری و عطای تقاره خرسند گردید - و پس ازان (که سلطنت
 فردوس آرامگاه خلف سلطان جهان شاه مذکور استقرار گرفت)
 از آصف جاه رخصت شده بدار الخلافه شتافت - و بملازمت
 پادشاهی پیوسته اول بداروغگی عرض مکرر و ثانیاً بخدمت
 بیوثاتی چهره عزت بر افروخت - و آخرها میر آتشی نیز

ضمیمه گشت - چون در گذشت پسرش بخطاب پدر و تعلقه
 ارثی و خانسامانی سرمایه ناموری اندوخت - و رفته رفته
 بمنصب عمده و خطاب ضیاء الدوله تصاعد نمود - گویند
 بعد برهمخورنگی مقدمه سلطنت در شاهجهان آباد نشست
 مدار اخراجات بر جاگیر داشت - در جنگ جواهر سنگه جات
 همراه نجیب الدوله بود - مطابق سنه (۱۱۷۹) هزار و یکصد
 و هشتاد و نه هجری بمرض فوت نمود *

* حرف الطاء *

* طیب خواجه چو بیماری *

پسر حسن خواجه مهین برادر عبد الرحیم خواجه بن کلان خواجه است - که عمه نذر محمد خان خواهر دین محمد خان حلیمه او بود - عبد الرحیم خواجه در سلطنت جنیت مکانی برسم رسالت از جانب امام قلی خان بهندوستان آمده عظمت او بعد رسید که در مجلس جنیت مکانی می نشست سال اول جلوس فردوس آشیانی جهان را پدر او نمود - افضل خان بموجب حکم پیش صدیق خواجه ولد خواجه مذکور رفته بعد ادای مراسم تعزیت بحضور آوردن - حسن خواجه پدرش در ربائے (که پیش از تسخیر بلخ در آنجا رو داده بود) در گذشت - و یوسف خواجه عم دوم او جانشین نیاگان بود طیب خواجه دختر عبد الرحیم خواجه در خانه داشت - سال بیستم شاهجهانی بعد از فتح بلخ روانه حضور شد - چون نزدیک رسید قاضی محمد اسلام و خواجه ابو الخیر میر عدل باستقبال شتافته بهلازمیت پادشاهی رسانیدند - و در تقوز اسب و پانزده شتر بر سهیل پیشکش گذرانید - و بعطای خلعت

و هزار مهر بانعام سر بلند گردید - پستور بعنايت خنجر مرصع
 امتياز يافت - سپس بانعام پانصد دهن (که صد و پنجاه اشرفي
 باشد) افتخار اندوخت - و دهن عبارت است از نقد مسکوک
 طلائي - که در وقت عرش آشياني مخترع گرديده - سال
 بيست و يکم بمرحمت اسپ و پنج هزار روپيه مفتخر گشت
 چون درين سال پادشاه از کابل به هندوستان معاودت فرمود
 او حسب الحکم تا رسيدن فرزندانش (که از بلخ طلب داشته بود)
 در کابل ماند - پس ازان معه پسران خود خواجه موسی
 و خواجه عيسى دختر زادهای عبد الرحيم خواجه آمده احرار
 سعادت ملازمت نمود - سال بيست و دوم بعطای اسپ
 بازين مطلا و در اسپ بهر دو پسر مشغول عاطفت شد - و پس
 از چندی معه پسران بانعام پنجاه هزار روپيه سرفروزي يافت
 سال بيست و ششم يکهزار اشرفي از زر وزن بار مرحمت
 گشت - پستور چون يوسف خواجه برادر کلان او (که جانشين
 بزرگان بود) فوت نمود و غير ازو کسی که قيام بآن نمايد نماند
 در همين سال رخصت شده بوطن رنم - از آخر جلد دوم
 پادشاه نامه مستفاد مي شود که منصب چهار هزاري ذات
 چهار صد سوار داشت *

* طاهر خان *

نامش طاهر شيخ است - سال بيستم جلوس فردوس آشياني

از باخ آمده بتقبیل سده سلطنت پرداخت - و بعنایت خلعت و خنجر مرصع و ده هزار روپیه نقد و پستر بعطای شمشیر با یراق طلائی میذاکار و منصب هشتصدی چهار صد سوار مبهایی گردید - و پس ازان بمهرخت جیغه مرصع و از اصل و اضافه بمنصب هزارى پانصد سوار و خطاب خانى و اسپ با زین نقره سرعزت برافراخت - و در رکاب پادشاهزاده محمد ادرنگ زیب بهادر ببلخ شتافت - سال بیست و یکم باضافه پانصدی صد سوار ممتاز گردید - و پس از معارفت ازانجا به پیشگاه سلطنت رسیده جبین ارادت را بر آستانه عقیدت گذاشت - و سال بیست و دوم از اصل و اضافه بمنصب دو هزارى هفتصد سوار نوازش پذیرفته در رکاب پادشاهزاده محمد ادرنگ زیب بهادر بیساق قندهار تعیین یافت و پس از وصول بدانجا همراه قلیچ خان بصوب بست رفت و بر قلعه خنسی (که سرحد ولایت سیستان است) تاخته فراوان غذائهم آورده - و در جنگ قزلباش تردد نمایان بتقدیم رسانید سال بیست و سیوم در جلدوی آن از اصل و اضافه بمنصب در هزار و پانصدی هزار سوار گردن مبهات افراشت - پستر بحضور رسیده بکار پردازان بیوتاتی حکم شد - که تا یک سال پیشکش روز پنجشنبه بخان مذکور برسانند - سال بیست

و پنجم نوبت دوم همراه پادشاهزاده مذکور . بهمهم قندهار
 کمر عزیمت بهمت - سال بیست و ششم همراه پادشاهزاده
 دارا شکوه بهمهم مسطور دامن همت بر کمر زد - و همراه
 رستم خان پیش از شاهزاده بقندهار رسید - و از آنجا باتفاق
 خان وزیر جانب بسمت رفت - سال بیست و هشتم باغافه
 پانصد سوار اختصاص گرفته بهمدائی جمله الملکی سعد الله
 خان بر سر قلعه چیتور شتابید - و در جنگ متصل سموگده
 همراه دارا شکوه بود - پس از فرار از چون موکب عالمگیری
 در نواح مستقر الخلافه رسید مومنی الیه احرار ملازمت نموده
 بعزیمت خلعت مباحات پذیرفت - پستتر همراه خلیل الله خان
 بتعاقب دهارا شکوه نامزد گشت - و در نبرد دوم دارا شکوه
 بعزیمت ترکش مشمول عاطفت شده با جمعی بقرادلی گام
 جلالت برداشت - ظاهرا پس از آن بصوبه داری ملتان سرفرازی
 یافته - که مولف مآثر عالمگیری معاودت او بعد عزل از ملتان
 سال یازدهم بزبان قلم داده - سال بیست و دوم (که پس از
 فوت مهاراجه جسونت سنگه ضبط و طغش قرار یافت) او
 بفرجدارای جودهپور معین شد - و چون نوکران راجه مذکور
 با پسرانش از مضافات کابل کوچ کرده بدار الخلافه رسیدند
 و از فرموده پادشاه سر پیچیده آغاز شرسنجی نمودند و با
 فرجی (که بر سر آنها تعیین شده بود) بزد و خورد پرداخته

دخت فرار بجانب وطنش بردند از اینجا (که طاهر خان
 بممانعت گریختها پا قائم نکرد) در همان سال از معزول
 خدمت و بطرفی خطاب خانی معائب گشت - و بوقت موعود
 درگذشت - پسرش مغل خان عرب شیخ است - که ترجمه اش
 جداگانه نوکریز خامه اخبار طراز گشته *

✽ حرف الظاء ✽

✽ ظفر خان ✽

(۲)
 پسر زین خان کوکه اسمت - غالباً نام او شکر الله است
 تا سال چهارم اکبری منصب دوزدیی داشت - و پس از
 فوت پدر هفتصدی گردیده - ظاهراً اواخر عهد عرش آشیانی
 خطاب ظفرخانی یافت - و پس از سریر آرائی جنت مکانی
 چون دختر زین خان کوکه در خانۀ پادشاه بود بیش از پیش
 مشمول عواطف شد - سال دوم جلوس چون رایات دولت
 از دار السلطنۀ لاهور بعزیمت کابل حرکت نموده موضع آهر رُئی
 قریب قلعۀ اتک منزلگاه شد و فریاد سکند ^(۴) آنجا از قوم کهتر
 (که دله گر بودند - و انواع فساد از قطاع الطریقی و هزنی
 می نمودند) بعرض رسید اتک از تغیر احمد بیگ خان بجاگیر
 نامبرده قرار داده حکم شد که تا مراجعت از کابل در آنجا
 بوده آنها را کوچانیده بلاهور فرستد - و کلانتران را در بند دارد

(۲) نسخه [ج] بود (۳) نسخه [ج] آبروهی (۴) در [بعضی نسخه]
 سکند آنجا که از قوم که قرو دله زاک بودند - و در [بعضی] که قرو له را
 بودند - و الله اعلم ✽

و هرچه از کسی بظلم گرفته باشند معتود سازد - مشار الیه
 کاربرد خدمت مأموره گردیده هنگام مراجعت بملازمت پیوست
 و مورد تحسین شد - سال سیوم از اصل و اضافه بمنصب دو هزار
 ذات هزار سوار سرمایه ناموری اندوخت . و پستتر در
 همین سال بعزایت علم و خلعت خامه و خنجر مرصع کامیاب
 گشت - سال هفتم از اصل و اضافه بمنصب سه هزار
 دو هزار سوار مرقی گردیده بصاحب صوبگی بهار لوی کامرانی
 برافراشت - سال دهم از آنجا معزل شده بحضور رسیده
 باضافه پانصدی ذات پانصد سوار نوازش یافته بهمهم بذکش
 دستوری پذیرفت - فتمه احوالش بنظر فرسیده - پسرش سعادت
 خان است - که ترجمه اش علیحده بزبان خامه در آمده *

(۲)

* ظفر خان خواجه احسن الله *

پسر خواجه ابوالحسن تربتی ست - سال نوزدهم جاسوس
 جنت مکانی چون صوبه داری کابل از تغیر مهابت خان
 بخواجه مقرر گشت او به نیابت پدر بکراس است آنجا تعیین شده
 از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار
 و خطاب ظفر خان و عطای علم و خنجر و شمشیر مرصع و فیل
 جبهه امتیاز برافروخت - و تا آخر عهد آن پادشاه بمنصب
 دو هزار و پانصدی هزار و دوست سوار فائز گشت - سال اول

سلطنت فردرس آشیانی چون بعرض رسید [که او عبد القادر
 پسر احد دان را در دره خرما به ^(۲) از مضافات تیراه در قبل
 داشت - پس ازان (که خبر فوت جنت مکانی شذفت) جمع را
 بکابل فرستاده خود بپشاور آمد - و پس از فراغ مقدمات آنجا
 برسم معمول (که ناظم آنجا قشلاق در پشاور کند - و ایلاق
 در کابل) عازم کابل گردید - و در (ه نوردی مراتب احتیاط
 از دست دان - و گرده ارک زئی و افویدی (که از شعب افغانه
 کوهستان خیبر اند) بر سر راه آمده بتاراج اردو قسمی
 پرداخته که از عذای همت از دست داده بچاره آن نتوانست
 قیام نمود] بنابراین تعلقه مذکور از پدرش تغیر شده او بحضور
 آمد - سال دوم با خواجه ابوالحسن بتعاقب جبهار سنگه
 بزدیله مامور گردیده سال سیوم هنگامی (که ملک دکن مقر
 موکب سلطانی بود) همراه خواجه مذکور بتسخیر ولایت ناسک
 و تربنگ و سنگمیر دستوری یافت - و سال پنجم چون
 صوبه داری کشمیر از تغیر اعتقاد خان شاه پور پدرش مفروض
 گشت از به نیابت خاعت و اسپ یافته بدان صوبه مرخص
 گردید - و سال ششم (که پدرش بدار باقی شتافت) پادشاه
 صوبه داری کشمیر اصاله باز مقرر کرده از اصل و اضافه بمنصب
 سه هزار و دو هزار سوار و عطای علم و نقاره بر نواخت

سال هفتم (که پادشاه عزیمت کشمیر نمود) او تا بهنبهر
آمده دولت بار اندوخت - و سال دهم بر طبق حکم محکم
بملک ثبت (که از کشمیر دو راه دارد - یکی مسمی بکرج است
و دومین بلار - ازین اگرچه چهار منزل از زمین افزون است
اما دومین بنا بر کثرت و دوام برف و درمیان بودن دو کتل
متعسر العبور واقع شده) برای ازل شتافت - و بحسن تدبیر
ملک را مفتوح ساخته ابدال مرزبان آنجا را همراه گرفته
بسرعت برای اخیر برگردید - عجالت از درین باب پادشاه
مستحسن فیفتاد *

ملک ثبت همگی بیست و یک پرگنه و سی و هفت قاعه
دارد - از فزونیه کوه و تذگی میدان بسیار کم زراعت است
و از حبوبات بیشتر جو و گندم در آنجا میروید - محصول سال
کامل آن افزون بر یک لک روپیه نیست - دران نواح
جوی آبی است که بر یکطرف آن قراضهای طلا کم عیار (که
توله زیاده بر هفت روپیه فیروز) بهم میرسد - قریب
دو هزار توله ساله اجاره آنست - میوههای سردسیری چون
زرد آلو و شفتالو و خربزه و انگور لطیف و شیرین یکموسمه
می شود - سیله دارد که درون و بیرونش سرخ است *

(۲) سال یازدهم حسب الحکم معه ابدال مرزبان آنجا آمده

ب حصول ملازمت کسب سعادت نمود - و سال درازدهم از صوبه کشمیر معزول شده باتفاق خاندوران نصرت جنگ به تنبیه هزارجات کمر عزیمت بر بست - و سال سیزدهم همراه پادشاهزاده محمد مراد بخش (که بتوقف در بهیره مامور گردیده بود) خصمت پذیرفت - پس ازان دو سال بوجه معاتب شده بے منصب و جاگیر منزوی شد - و آخر سال چهاردهم ببحالی آن بدستور سابق آب رفته بجو آورد و سال پانزدهم چون بعرض (سید) [که تربیت خان صوبه دار کشمیر باوصف مدبر تاکید و ارسال زر نقد باحوال مساکین آنجا (که دران سال قحط و داده بود) چنانچه باید نمی پردازد] مرتبه ثانی خان مزبور بصوبه دار کشمیر دستوری یافت چون سال هیزدهم گل زمین کشمیر بهار تخمیر بگلگشت پادشاهی شک گلزار ارم گردید روزی [که باغ ظفر آباد (که احداث کرده اوست) بقدم پادشاهی رونق پذیرفت] در جابزه حسن سلوک (که رعایا و سکنه آنجا را از خود راضی داشته) باضافه هزار سوار سرفراز گردید - و پس ازان باز بوقوع امری از دولت بزدگی چندی محروم گردیده در سال بیست و پنجم ببحالی منصب سه هزار و پانصد سوار اختصاص یافت - و در سال بیست و ششم از انتقال سردار خان

بحکومت تتّه باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزارى سه هزار
 سوار پایه برتر افراخت - و چون سال بیست و نهم حکومت
 آنجا بنام سلطان سپهر شکوه اختصاص گرفت خان مزبور
 در سال سیم از تتّه بدرگاه معلی آمده شرف اندوز ملازمت
 گشت - و در اولین محاربه دارا شکوه با پنج هزار سوار دلار
 جانباز بسرداری میسر قول او انتظام داشت - از آنجا (که
 خان مذکور مزاج زمانه ساز و فکر روزگار سنج نداشت) لهذا
 در عهد اعلی حضرت (که زمان قدر شناسی و خانه زاد پروری
 بود) در مرتبه عزلت نشین گردید - چون نوبت سلطنت
 بخلد مکان رسید محنت طلبی و قلعه چي گری را (۲) روز بازار شد
 ناز برداری و گرم خوئی را ^(۳) خیرباد گفتند - در مبادی جلوس
 بمالیانه چهل هزار (دوبه) موظف گشت - و سال ششم سنه
 (۱۰۷۳) هزار و هفتاد و سه هجری در لاهور بساط هستی
 در نوردید - در مقبره پدر مدفون شد *

گویند ظاهرش بسیار محقر و کوتاه قد بود - مشهور است
 که روزه در حضور اعلی حضرت مذکور شد - که خواجه
 ابوالحسن دو تمام روز یک مرتبه آب می خورد - ملا حفظی
 حاضر بود - عرض کرد که قد قصیر ظفر خان ازین سبب

(۲) در [بعضی نسخه] قلعه چي گری را (۳) در [اکثر نسخه]

نخستین زنده بی آبی است - اما در دستائی دانش و درستی
 تدبیر یکتائی داشت - در برهمنی تسلط مهابت خان در
 کابل با نور جهان بیگم شریک غالب بود - و بیه اندیشی او
 کار پیش رفت - و خالی از کمال نبود - در عهد جهانگیری
 زبانزد مردم بود که در آموها چهار کس رشید تر از پندرانند
 جهانگیر قلی خان پسر خان اعظم - و سعد الله خان خلف
 سعید خان چغتای - و ظفر خان ولد زین خان - چهارم این ظفر خان
 پسر خواجه ابو الحسن - با آنکه خواجه سنی بود اما ظفر خان
 در تشیع تعصب تمام داشت - زها بمردم ایران میداد
 خصوص در حق شعرا طرفه بذل و کرم می فرمود - سخندوان
 صاحب استعداد دل از اوطان بر داشته روی امید بدرگاهش
 می گذاشتند - و بمنتهای متمنا میرسیدند - افصح المتأخرین
 میرزا صایب تبریزی چون از ایران بکابل رسید از گرم چوشتی
 و دریا بخشی او دل بسته صحتش گردیده مدتها بهمراهی
 خان مذکور در هندوستان بسر برد - چنانچه گوید *

* خانخانان را بزم و رزم صایب دیده ام *

* در سخا و در شجاعت چون ظفر خان تو نیست *

و او انتخاب اشعار شعرائی (که با وی رابطه اخلاص داشتند)

بخط هر کدام نویسانیده بر پشت هر ورق صورت آن معنی سنج

مصور ساخت - خود نیز شعر را بکمال رسانیده - از دست * بیت *

* بتیغ بے نیازی تا توانی قطع هستی کن *

* فلک تا افکند از پا ترا خود پیشدستی کن *

بزرگ خانم بنمت مکمل بانو همشیره کلان ممتاز محل زوجة
سیف خان در عقد ازدواج داشت - از بطن اوست میرزا
محمد طاهر آشنا تخلص - که در زمان اعلیٰ حضرت بمنصب
هزار و پانصدی سر برافراخته بخطاب عزایت خان امتیاز
یافت - و بداروغگیهای حضور (که جز بخانه زادان معتبر نرسد)
مأمور میشد - در اواخر آن عهد بداروغگی کتاب خانه
فایز گشته - گریزند اعلیٰ حضرت جهت ملاحظه اوضاع و اطوار
سرمد معجزوب (که عریان می بود) فرستاد - از آمده این
بیت خواند

* بیت *

* بر سر مد برهنه کرامات قہمت است *

* کشفی که ظاهر است از کشف عورت است *

چون پسر آن پدر بود که بمزاج روزگار آشنائی نداشت در خطه
کشمیر گوشه نشین گشته سال ششم عالمگیری بیست و چهار هزار
روپیہ سالیانہ او معین شد - در سنہ (۱۰۸۱) هزار و هشتاد
و یک دامن از صحبت آشنا و بیگانه بر چیده رخت بفرمانخانہ
عدم کشید - احوال سی سالہ اعلیٰ حضرت را از پادشاه نامہ تالخیص

نموده بملخص موسوم ساخته - در معني بندي و سخن سنجي
استاد است - و صاحب مندوزي و ديوان - از دست * بيت *

* درميچ سبکباري سمت آسایش *

* سایه خوابیده قطع راه کند *

* حرف العین *

* های قلی خان اندرابی *

از پیش آردهای جغت آشیانی سمت - سال (که آن پادشاه سخنان غیر واقع از مردم نسبت به بیروم خان شنیده از کابل عازم قندهار گردید) حکومت کابل بوی مفوض نموده در اینجا گذاشت - پس ازان در ظل عاطفت سلطانی بمماکت هذد آمد در ابتدای عهد عرش آشیانی باتفاق علی قلی خان زمان بهمم همو بقال و یستر همراه خواجه خضر خان بدفع اسکندر سور تعین شده آخر سال پنجم همراه شمس الدین محمد خان ائکه بمقابلت بیروم خان شتافت - پس ازان احوالش بنظر نیامد *

* عبد الله خان اوزبک *

از امرای جغت آشیانی سمت - در سلک جان سپاران بزرگ منش انسلک داشت - در عهد عرش آشیانی بعد فتح همو بخطاب شجاعت خانی اختصاص یافته به تیولداری سرکار کاپی مامور گردید - و چون در تسخیر مالوه کومک

ادهم خان بود و بطرز آن ملک آشنا گشته در سال هفتم (که
 پیر محمد خان شیررانی حاکم آنجا در آب نریده فرو رفت
 و باز بهادر بدعوی ارث بران دیار دست تصرف یافت)
 عرش آشیانی عبد الله خان را بدایه والای پنج هزاره بر آورده
 بمالش آن متغلب و ضبط و ربط آن ولایت تعیین فرمود
 و جمیع امور سیاست و دار و گیر آنجا من حیث الاستقلال
 برای او مفوض شد - و چون عبد الله خان بسامان شایسته
 روی عزیمت بتسخیر مالوه نهان باز بهادر قاپ مقارنت
 از حوصله خود بیرون یافته بگریزگاه عافیت شتافت - و آن
 ولایت بتازگی در قبضه تصرف درآمد - عبد الله خان بشهر
 مندر (که پای تخت سلاطین مالوه بود) بر رساد حکومت
 متمکن گشت - و بلاد و قصبات آن مملکت فراخور رتبه
 و حالت بامرا تقسیم نمود *

و چون نشه برزدر ریاست کم حوصلگان اخلاص را زود
 بدست می و بیراهه روی می آرد در اندک زمانی عبد الله
 خان کلاه نخوت کج نهاده خواست سر بشورش برادر
 عرش آشیانی در سال نهم سنه (۹۷۱) نهصد و هفتاد و یک
 در عین موسم برشکال بتقریب شکار فیل بجانب نورد و سپهری
 (که دران هنگام پیشهای فیل داشته) نهضت فرمود - و پس

ازان (که خاطر از شوق شکار و اپرداخت) جریده بصوب مژدو
 (که مقور آن خود سر بود) متوجه شد - چون از امتداد
 برق و باران و اشتداد خلابها و سیلابها و رفور گل رلای لزج و کثرت
 گور مغاک (که در زمین مالوه می باشد) کار بر دهرزان
 دشوار شده اسبان چون آسبان آبی شنا کرده می آمدند و شتران
 چون جهازهای عمان طوفان نوردی می کردند و در طی
 این راه از کثرت وحل و خلاب جانوران را پای تا سینه
 فرو میرفت و اکثر بار بردار از در بر جا ماند از گامزن
 ایباخار قرار یافت - چه غرض از ارتکاب این یوزش تعب ناک
 آن بود که عبد الله خان (که در چنین وقت گمان نداشته
 که لشکر بمالوه که متعسر العبور است در آید) بغته
 بر سرش باید شتافت - و اشرف خان و اعتمان خان را بدیستر
 فرستاد - که تا از راه اعمال ناشایسته که متوهم و خائف است
 نوید عنایت پادشاهی داده بملازم آدرند - و نگذارند
 که آواره صحرای بیدولتی شود - و خود عرش آشیانی بیست
 و پنج کوه مالوه (که از چهل کوه معمول دهلی زیاده
 مسافت دارد) در چنین آب و گل بیک منزل راه سپرده
 بحدود سارنگپور رسید - و چون بقصبه دهار ورون نمود از
 فرستاده بظهور پیوست که هر چند اینها گرم نفسی کردند
 بهاطن وسوسه ناک از در نگرفت - بعضی ملتمسات واهی

گفته اینها را از سر خود را کرد - و خود با بنه و بار در بره
 گریز آورد - عرش آشیدانی عذر توجه از صوب مندر مصروف
 نموده جمعی از امرا را برسم منقلا پیشتر روانه کرد - تا گرم
 شتافته سر راه بگیرند - و خود نیز در ایغار شتابنده تر گشت
 و چون فوج منقلا بدر پیوست عبدالله خان بگیان آنکه در چنین
 رقتی (که از راه در ایغار کرده اند) مردم کم رسیده باشند
 برگشته بجنگ در آمد - و چون نایره پیکار اشتعال پذیرفت و کار
 بجائی رسید که تیر مخالف از بالای سر پادشاه می گذشت
 بالهام غیبی اشارت نمود که نقره فتح بلند آوازه سازند - و بمنعم
 خان خانانان فرمود که دیگر جای توقف نیست - بر سر غنیم
 باید تاخمت - ^۱خانانان عرض کرد که خوب است - اما جای
 یکه تازی نیست - مجموعه ملازمان فدائی یکجا شده می تازیم
 عرش آشیدانی خشم آلود در مقام تاختن شد - اعتماد خان
 از فرط اخلاص جاو گرفت - پادشاه برز اعتراضی شده پیشتر
 توجه فرمود - چون تأیید الهی قرین حال والا همتان می باشد
 غنیم را از شکوه پادشاهی پای از جا و دل از دست رفته
 با آنکه عبد الله خان زیاده بر هزار سوار داشت و با عرش آشیدانی
 از سه صد کس زیاده نبود مردم معتبر خود را بقتل داده
 از معرکه در بر تافت - و بره ^(۲) آبی موهان گجرات سو روانه

گشت - عرش آشیانی جمعی را بصر کردگی قاسم خان
 نیشابوری بتعاقب تعیین نمود - و زمینداران آن ناحیه از روی
 دولتخواهی نیز ضمیمه لشکر گشته نزدیک گریوه چانپانی
 بر ادوی عبد الله خان ریختند - او سراسیمه شده زنان خود را
 بصحرا بر تافت - و پسر خود را همراه گرفته از میان بیرون رفعت
 امرا تمامی بزه و بار خصوصا حرملها و فیلان او را گرد آورده
 دران منزل توقف نمودند - پادشاه از آبی گذشته بآن سرزمین
 درآمد - و شکر الهی بجا آورده با غنائم فرادان مراجعت نمود
 عبد الله خان (که نیم جان ازان مهلکه بیرون بوده) خود را
 بمرسد گجرات انداخت - و بچنگیز خان (که درانولا در گجرات
 سر ببرزگی برداشته بود) پیوست - عرش آشیانی حکیم
 عین الملک را نزد چنگیز خان کسبیل نمود - تا آن مدبر
 منکر ب را بحضور فرستد - یا ازان ملک اداره سازد - او عرض
 داشت که از فرمان پذیری گزیر ندارم - اگر درین مرتبه
 گناه او را بخشیده نوازش فرمایند او را بدرگاه عالی می فرستم
 و اگر این التماس پاینده قبول نیابد ناگزیر ازین ولایت بدر
 خواهم کرد - و چون این پیغام سمت تکرار یافت چنگیز خان
 او را از پیش خود راند - و او باز بمالوه آمده سر
 بشویش برداشت - شهاب الدین احمد خان (که پیشتر ازان
 بمرانجام ولایت مالوه از پیشگاه خلافت نامزد شده بود)

در سال یازدهم لشکرکشی شایسته سرانجام نموده بر سر اردو رفت
نزدیک بود که عبد الله خان دستگیر گردد - بهزار کلفت
و مشقت خود را بعلي قلی خان خان زمان و سکندر خان اوزبک
رسانید - و در اینجا باجل طبعی در گذشت *

* عهد المطلب خان *

پسر شاه بداخ خان - از امرای دو هزار و پانصد تن
اکبری سمت - ابتدا همراه میرزا شرف الدین حسین بتسخیر
میرتیه تعیین گردیده مصدر گردد شد - پستتر از ملتزمان رکاب
خیض انتساب بود - سال دهم همراه میر معز الماک بمالش
سکندر خان اوزبک و بهادر خان شیبنی دستوری یافت - چوب
فوج پادشاهی هزیمت یافته پراکنده شد او نیز راه خویش
گرفت - پس ازان با اتفاق محمد قلی خان برلاس بر سر سکندر
خان (که در او دهه مصدر حرکات ناشایسته بود) رخصت
پذیرفته - بعد آن مدتی در نیول خود که در صوبه مالوه داشت
گذرانید - چون سال هفدهم امرای مالوه بکومک خان اعظم کوکه
نامزد شدند او نیز بگجرات شتافته در جنگ محمد حسین
میرزا چپقلشهای مردانه بتقدیم رسانیده چهره ناموری افروخت
و حسب الحکم همراه خان اعظم کوکه هنگامی (که پادشاه محاصر
قلعه سورت داشت) بدولت آستان بوس مورد فوازش گشته
بر رخصت جایگزین کام دل برگرفت - سال بیست و سیوم (که

مظفر حسین میرزا را مردم قطب الدین خان مقید از دکن
به پیشگاه خلافت می بردند) از بنابر مزید احتیاط با برخه
سپاه مالوه چستی بکار برده پیوست - و بحضور (سانید - سال
بیست و پنجم همراه اسمعیل قلی خان بنابر تذبیه نیابت خان
عرب مامور گشته بتقدیم مراسم جانفشانی علم اعتبار افراشت
سال بیست و ششم بتهمت خون ریزی فتح دوهت پور
صلی دوست باریگی بیایه عتاب در آمده پس از چندے مطرح
انظار توجه پادشاهی گردید - در ایامار کابل باشایقهی جوافار
بدو تعلق گرفت - سال بیست و هفتم (که عرش آشیانی
توجه بشرتی دیار فرمود) چون نزدیک کالپی (که باقطاع
عبدالمطلب خان مقرر بود) مورد لشکر شد باستدعای خان
مزبور منزل او را بمایه اقبال آراستگی بخشید - سال سیّم در
کومکیان خان اعظم کوکه بدیار جنوبی کمر خدمت بست
و سال سی و دوم با جمعه کثیر بهزا دادن جلالت تاریکی مقرر شده
هرمایه مبلهات اندوخت - روزے (که جلالت تاریکی بر مردم
چندارلی جنگ انداخت) اگرچه عبدالمطلب خان سوار نشد
اما امرای دیگر پیهم شتافته هنگامه مخالف را درهم شکستند
هر کرده آن گروه شقاوت پزوه بهیارسه را بکشتن داده راه
دیار سپرد - عبدالمطلب خان از وفور فکر و کثرت اوهام
مردانی شده ناچار بحضور رسید - تا آنکه وقت موعود

به نیستی سوار شتافت - شیر زان پسرش در عهد جهانگیري
بمذصب پانصدی دیست سوار سرفرازى داشت *

* عرب بهادر *

در عهد عرش آشیانی از متعینان دیار شرقی بود - و بتقدیم
مراسم نیکو خدمتی نامه بمردانگی بر آردن - برگشته سهراردن
صوبه بهار در جاگیر داشت - چون امرای آن صوبه رایت
بغی بر افراشتند او نیز خاک به حقیقتی بر فرق خود
بیخته آثار طغیان ظاهر نمود - سال بیست و پنجم (که مظفر
خان حاکم بنگاله اموال خانجهان حسین قای را روانه بارگاه
خلافت نمود - و بسیاری از بازارگانان و سپاهی همراه آن
بودند) بعد رسیدن صوبه بهار محب علی خان حبش خان
نامی را با فوج از همراهیان خود بقابر حزم اندرزی
بدرقه ساخت - عرب عربده جوی بدنبال آن قافله گام فراخ
برزد - چون از گذر چوسا گذشته بودند فیل چند که عقب
مانده بود بدست آردن - دستر بوسر رای پرکه و تم دیوان
صوبه مذکور (که در حوالی خطه بکسر باجتماع سپاه آنولایت
تکاپو داشت - و روزی بر ساحل دریای گنگ پیرستش
معهوده می پرداخت) ناگهانی ریخت - او گرم پیکار شده
حسب تقدیر زخمی بر زمین افتاده روز دردم فوت نمود
محب علی خان ازین آگهی بآن بدسرسشت رسیده بهنگامی

نبرد آراست - بعد زد و خورد عرب غبار آلود رادی فرار شد
و پس ازان (که شهباز خان از بارگاه سلطنت بآن دیار
مرخص گردید - و در قلعه دایمت اجینیه رسیده بعد تادیب او
سعادت علی خان را در قلعه^(۲) کنت از مضافات رهناس
جهت پاسپانی گذاشت) عرب باتفاق دایمت قابو یافته بر قلعه
مذکور دوید - و شگوف آریزش رو داد - سعادت علی خان
بشایستگی کشته شد - عرب از بد نهادی قدری خون او بیاشامید
و لخته بر پیشانی مالید - پستو همراهی معصوم خان فرزند خودی
گزید - و در دو جنگ (که با شهباز خان صورت گرفت) شریک او
بود - پس از شکست یافتن او جدائی اختیار کرده در حدود
سنبل گرد فتنه بلند کرد - ازانجا (که جاگیرداران آن نواح یکجا
شده هنگامه نبرد آراستند) او عرصه پیمای رادی هزیمت
گردید - پستو بهار دریه شتافته با فوجی (که خان اعظم کوکه
درانه نموده بود) ستیز آرا گشته راه گریز سپرد - و بجانب
جوانپور گام شتاب برداشت - چون گوردهن پور راجه تودرمل
بفرمان پادشاه جهت سزا دادن او درانه شده بود آن خسروان زده
در تنگنای جبال در شد - پستو در کوهستان بهرایج بنگاه ساخته
قلعه بنیاد کرد - و پناه گاه رفت برگشتن از غارت ساخت
دزده بهمان کار شتافته بود - کهوک رای بومی پور خود

دوله راى را بر سر آن قلعه فرستاد - دربانان عرب انگاشته مانع نشدند - مردم زميندار اندوختها برگرفتند - و در باز گشت او در کمپن گاه بود - (سيده مردم را متفرق گردانيد - دوله راى (که عقب مانده بود) ملحق شده ادرا بر شکست - عرب با دوکس بجانب افتاده بود - بومي در پى او رفته کار آن بد سرشت را با تمام رسانيد - اين مقدمه در سال سي و يکم مطابق سنه (۹۹۴) نصد و نون و چهار هجري (ز داده شيخ ابوالفضل در اکبرنامه مي نويسد که پيش ازين سه روز عرب نامي مير شکار در آب بهت فروفت - پادشاه (که رونق افزاي در آبه چهنمت بود) بر زبان آورد - که بدل پرتو مي افکند - (روزگار عرب بآخر رسیده باشد *

* ملي مردان بهادر *

از امرای عهد عرش آشياني سمت - تا سال چهارم منصوب سه صد و پنجاهي داشت - ابتدا همراه خانخانان عبدالرحيم بهم تته تعيين گردهده مصدر تودات شد - سال سي و هشتم باتفاق نوئين مذکور ببارگاه ساطنت رسیده بحدصول ملازمت شادمانی اندوخت - پس ازان بهم دکن تعيين شده در جنگه (که سال چهل و يکم بهوداري ميرزا شاهرخ و خانخانان با سران دکن (ز داد) او در التمش جا داشت - پسترسوداري

سپاه تلنگانه بوی نامزد شد - سال چهل و ششم او از کار طلبیه
 بیداری شیر خواجه نزدیک پاتھری رسید - درین ضمن
 شکست بهادر خان گیلانی (که او را با اندک مردم در تلنگانه
 گذاشته بود) شنیده بدان سو برگردید - و با مردم مخالف
 دوچار شده هرچند بیشتر از همراهان پهلوی تھی کردند
 از پای ثبات افشوده داد مردانگی داد - و بدست مخالفان
 گرفتار آمد - و در همین سال چون شیخ ابو الفضل باقتضای
 مصاحبت ماکي با سران دکن در آشتی زد او باین تقریب
 رهایی یافته بسرداران پادشاهی ملحق گشت - سال چهل
 و هفتم در جنگی (که بسرداری شاهنواز خان میرزا ایرج با ملک
 عنبر واقع شد - و فتح عظیم نصیب اولیای دولت گردید)
 سرداری جرانغار بار تعلق داشت - سال هفتم جهانگیری
 همراه عبدالله خان فیروز جنگ تعین گردید - حکم مدور
 یافته بود که اینها با لشکر گجرات از راه ناسک بدکن
 در آیند - و از فوج دوم (که بسرداری خانجهان لودی
 تعین شده) خبر گیران بوده باتفاق در کار پادشاهی بذل
 جهد نمایند - چون عبدالله خان بذایر خود سری بملک غنیم
 در آمد و پس از آنکه اثری از فوج دیگر ندید گجرات رویم
 برگشت از قرار برگشتن خود داده با فوج غنیم (که دنبال
 گرفته می آمد) مبارزت نمود - و زخمها برداشته اسیر گردید

برگدان عذبر برداشته بودند - هرچند جراح برای معالجه
برگماشتند اما بعد دو روز مطابق سنه (۱۰۲۱) هزار و بیستم
و یک هجری چراغ هستیش خاموش گردید - این حرف از
زبان زن است - شخص بتقریب گفت که فتح آسمانی سم
بهدار جواب داد - الحق فتح آسمانی سم - اما میدان
از ما سم - کرم الله پسرش در عهد فردوس آشیانی بمنصب
هزاری هزار سوار رسیده چند قلعه دار اوگیر مضاف دکن
بود - سال بیست و یکم در گذشت *

* عزت خان خواجه بابا *

ظاهرا از قرابتیان عبد الله خان فیروز جنگ است - در
عهد جهانگیری بمنصب هزاری هفتصد سوار رسیده - و پس
از سریر آرائی فردوس آشیانی همراه یمین الدوله از لاهور آمده
بملازمت و بحالی منصب سابق رایت امتیاز بر افراخت
و سال سیوم بدایه هزار و پانصدی هزار سوار مرتقی گشته
همراه عبد الله خان بهادر (که بتعاقب خانجهان لودی
بعد فرار او از دکن بجانب مالوه تعیین گردیده) دستوری
پذیرفت - و سال چهارم از اصل و اضافه بمنصب دو هزار
هزار سوار و خطاب عزت خان و عنایت علم و فیل و تفویض
فوجداری بهکر سرمایه شادکامی اندوخت - و سال ششم مطابق

سنه (۱۰۴۲) هزار و چهل و دو هجری در بهکر برحمت
حق پیوست *

* عرض خان قاتشال *

عوض بیگ نام - از تعیینانیان صوبه کابل بود - چون سال
درم جلوس فردوس آشیانی تهانه ضحاک مضاف کابل از
دست اوزبکان استخلاص یافت از بمنصب هزاره شش صد
سوار و تهانه دارمی آنجا سرفراز گردید - و سال ششم باضافه
دو صد سوار کام دل برگرفت - و سال هفتم از اصل و اضافه
بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار چهاره مباحات برافروخت
و سال دهم باضافه دویست سوار و سال یازدهم بغزنی سه صد
سوار کامیاب گشت - و در هنگامه (که علی مردان خان سپردن
قلعه قندهار بارلیدی دولت قرار داد) از (که از سابق
در غزنین منتظر بود) باشاره سعید خان ناظم کابل با یک هزار
سوار روانه آنصوب شده بقلعه مزبور درآمد - و در جنگی
(که سعید خان را با سیاوش و فوج قزلباش دست داد)
مصدر تردد شده بغزایت خلعت و خنجر مرصع و از اصل
و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار و عطای
نقاره و اسب و فیل فوق عزت باسمان رسانید - و همراه راجه
جگمت سنگه بتسخیر قاعه زمین داور شتافته در گرفتن قلعه
ساربان و محاصره زمین داور نیکو خدمتیها بتقدیم (رسانید

و چندے بحر اسمت قلات معین بود - سال سیزدهم از تغیر
 خانه زاد خان حارس غزنین نیز گردید - و بذابر عروض مروض
 چون ضعف و ناتوانی او روز بروز می افزود معزول شد
 و سال چهاردهم مطابق سنه (۱۰۵۰) هزار و پنجاه و هجری
 بیاد بعالم عقبی کشید *

* عهد الله خان فیروز جنگ *

خواجه عبدالله نام - از ارلان خواجه عبید الله ناصرالدین
 اصرار اسمت (قدس سره) و خواهر زاده خواجه حسن
 نقشبندی - اواخر عهد مرش آشیانی از ولایت بهندوستان
 آمده (روزی چند با شیر خواجه در دکن بهربرد - و هرجا
 کار و تودے پیش آمد جوهر شمشیر زنی و راد مردی
 نمایان ساخته یستر از خواجه جدائی گزیده در لاهور
 بشاهزاده سلطان سلیم پیوسته داخل اهدیا گردیده بحسن
 خدمات ترقی کرد - در ایام (که شاهزاده در آله آباد
 (۲) از خود سری و خون رانی شروع بتقسیم مناصب و خطاب
 و تنخواه قبول و جاگیر بملازمان نمود) او بمنصب هزار
 و پانصدی و خطاب خانی امتیاز یافت - لیکن چون با شریف
 خان (که مختار سرکار شاهزاده بود) نقش او خوب نداشت سال
 چهل و هشتم بعینه خلافت روی امید نهان - پادشاه جوهر

(۲) نسخه [ب ج] از خود رانی •

امالت و شجاعت از سیمای حال او دریافته بمنصب هزاری^(۲) و خطاب صفدر خانی برنواخت - و برادرانش خواجه یادگار و خواجه برخوردار بمناصب مناسب فرق عزت برافراختند و پس از سرپر آرائی صاحب طبل و علم گشت *

چون مهم رانا از مهابت خان چنانچه باید متمشی نشد او در سال چهارم بهر داری آن عساکر نامزد گردید - دران مهم بتحصیل نام آردی علم شهرت افراخت - مهرپور را (که پناه جای رانا امر سنگمه بود) قاخته فیل عالم گمان (که مثلش دیگر نشان نمی دادند) بدست آورد - و در^(۳) کونپامیر تھانه نشانده بیرم دیو سولنکھی را (که از راجپوتان عمده بود) بنهب و غارت داد - سال ششم سنه (۱۰۲۰) هزار و بیست هجری بصوبه داری گجرات اختصاص گرفت - و فوج کومکي از حضور نیز باو تعیین شد - بقرار آنکه با لشکر گجرات از راه ناسک و تربنگ بدکن درآید - و خانجهان با راجه مانسنگمه و امیر الامرا و میوزا رستم از راه بوار و هردو فوج از یکدیگر خبر گرفته بروز معین غنیم را در میان گیرند انابکه استیصال واقعی مقاهیر صورت پذیرد *

عبد الله خان با ده هزار سوار مستعد خوش اسب آراسته

(۲) نسخه [ج] از ناصیه حال او (۳) در [بعضی جا] کوتلهامیر - و در [بعضی نسخه] کبرنامه [کونپامیر]

از غایت غرور و نخوت (بے آنکه از فوج دوم خبر بگیرد)
 بملک غنیم درآمد - ملک عفر (که از توهم عظیم داشت)
 مردم چیده خود را باستیصال او فرستاد - تا هر روز بر دور
 لشکرش برگی گری میکردند - و شب تا سحر بان میزدند
 هرچند بدولت آباد نزدیکتر میشد افبوهی مخالف بیشتر
 می گشت - چون بحوالی دولت آباد رسید اثری از فوج دوم
 ظاهر نگردید - صلاح در مراجعت دیده از راه بکلانه باحمدآباه
 برگشت - درین راه غنیم پیچیده می آمد - و هر روز آریزشه
 می نمود - علی مردان بهادر عار فرار برخود نپسندیده مردانه
 تهر آرا گشته دستگیر شد - آنچه شهرت دارد (که ملک عفر
 بخانخانان در ساخت - و از خانجهان را بلطائف الحیل
 متوقف کرد) اصلی ندارد - چه درانوقت خانخانان از دکن
 بحضور رسیده بودند - خانجهان در برابر این خبر موحد شنیده
 عود کرده در عادل آباد بخدومت شاهزاده پریز پیوست *

گویند جنت مکانی تصویر عبد الله خان و دیگر امرای
 همراهی او کشیده طلبید - و تصویر هر کدام را بدست
 گرفته چیزه می فرمود - تصویر او را مخاطب ساخت
 که امروز در حسپ و نمپ شما هیچ کس نمی رسد
 باین شکل و شمائل و قرب و مرتبه و خزانه و جمعیت

لایق نبود بگیریزید - گریز جنگ خطاب شماسست - و چون در سال یازدهم عابد خان پسر خواجه نظام الدین احمد بخشی را (که واقعه نگار احمد آباد بود) بذا بر تحریر واقعی پیاده از خانه طلب داشته انواع اهانت رسانید دیانت خان از حضور تعیین شده که عبد الله خان را با پیاده بحضور بیارد - او پیش از وصول همان طور روانه گشته باستشفاع شاهزاده سلطان خرم صفح جرائم گردید - و چون موبته ثانی شاهزاده ولی عهد شاهجهان بدکن رخصت یافت عبد الله خان به همراهی مومکب شاهي مامور گشته بے رخصت از دکن به تیول خود شتافت - ازین جهت بعزل جاگیر معاتب ساخته اعتماد رای بهزاولی تعیین شد - که او را بخدمت شاهزاده رساند - و چون شاهزاده بجهت مهم قندهار از دکن طامب حضور گردیده بانقضای موسم برشکال در ماندو اقامت گزید و مزاج پادشاهی بغابر درائی برانگیخته اهل عناد از چنین پسر منصرف شده کار بقتال و جدال انجامید عبد الله خان از محال جاگیر آمده در لاهور ملازمت پادشاهی نمود - چون شاهزاده از مقابل پدر و الا قدر کناره گزیده فوج بسرکردگی راجه بکرماجیت در برابر لشکر پادشاهی گذاشت (که اگر جمعی بتعاقب نامزد شوند تواند روی آنها نگاهداشت - چنانچه

بتحریریک ارداب نفاق خواجہ ابوالحسن بہرادرسی عبد اللہ خان
 تعین شد) بمجرد تلاقی فریقین عبد اللہ خان جلوریز بلشکو
 شاہزادہ پیوست . قضا را دران وقت تیر تفنگ از شست
 غیب بمقتل راجہ بکرماجیت رسید - ہر دو فوج از تزک افتادہ
 بجای خود رفتہ قرار گرفتند - چون حکومت گجرات بر راجہ
 تعلق داشت درین هنگام شاہزادہ بعبد اللہ خان تفویض فرمود
 او وفا نام خواجہ سرئی را با معدرے بہ نیابت آنجا تعین
 کرد - میرزا صفی سیف خان دولتخواہی پادشاہ با خود مصمم
 ساختہ باتفاق متعینہ آنصوبہ آن خواجہ سرا را دستگیر نمودہ
 شہر را متصرف شد - عبد اللہ خان در ماندہ از شاہزادہ
 رخصت گرفتہ و ملتفت کومک نکشتہ گرم و گیرا بدان طرف
 شتافت - چون فیما بین عرمہ مبارزت آراستہ گشت شکست
 بر عبد اللہ خان افتاد - ناچار ببردہ آمدہ بہ بذر سورت
 رفت - و جمعے فراہم آردہ در برہانپور بشاہزادہ خود را رسانید
 پس ازان در ایام ہرج و مرج ہمہ جا ہرادل شاہی بود *

چون سال بیستّم شاہزادہ از بنگالہ معاودت بدکن نمود
 و یاقوت خان حبشی و غیرہ ملازمان نظام شاہیہ را ہمراہ
 گرفتہ بوسر برہانپور آمد عبد اللہ خان عہد کرد - کہ ہر گاہ
 بران بلدہ استیلا یابد قتل عام نماید - چون شاہزادہ بے نیل
 مقصود از گرد برہانپور برخاست عبد اللہ خان بے التقاتی

شاهزاده بحال خود مشاهده کرده ازان همه عنایت چشم پوشیده
مغایرت و رزید - و بملک عنبر پیوست - چون او فراخور توقعش
نپوداخت بوسیله خانجهان در سلک بڈههائی پادشاهی انتظام
گرفت - گویند چون ببرهانپور رسید خانجهان تا باغ زین آباد
استقبال کرده باعزاز و احترام آورد - او بلاه و چاپلوسی
زده فرجی پوش مثل درویشان ازبک محاسن تا بذات رسیده
به سلاح یک گھڑی شب مانده در دیوان خانه خانجهان آمده
می نشستم - چون خانجهان حسب الحکم بجذیر راهی شد
همراهی گزیده بملک عنبر نوشتم - که اگر درین وقت بر سر
خانجهان میریزی قابوست - اتفاقاً خط را گرفتند - خانجهان
بدست او داد - اقرار کرد - بر طبق فرمان در قلعه آسیر زندانی
گشت - اکرام خان فتحپوری قلعه دار آنجا بدسلوکیها نمود
و بدتحریک مهابت خان در ایام استیلای او مکرر احکام رسید که
او را کور نمایند - خانجهان مجبور نشد - در جواب نوشتم که
بقول من آمده - بحضور می آرم *

چون سریر خلافت بجلوس صاحبقران ثانی مزین گردید
بالتماس سلاله سلسله نقشبندیه عبد الرحیم خواجه که خلف
خواجه کلان خواجه جویداری ست [که بسی واسطه بهید علی
عریض بن امام همام جعفر صادق (علیه السلام) میرسد
و از اجله سادات و اعز اکابر توران بود - اخلاص و اعتقاد

خوانین از بیکه باین خاندان بمرتبۀ کمال اسمت - عبد الله خان والی آنجا حلقۀ ارادت خواجه کلان در گوش عقیدت داشت - در عهد جغت مکانی از قبل امام قلی خان والی توران برسم سفارت آمده باقسام اعزاز سرافراز گشت - و بعنایت نشستن پهلوی تخت از جمیع اعیان و اشراف ایران و توران و هندوستان امتیاز عظیم یافت - در بدر جلوس اعلیٰ حضرت از لاهور با گره آمده زیاده بر سابق باکرام و احترام اختصاص گرفت [چون عبد الله خان را بسلسلۀ نقشبندیہ قرابت بود رقم عفو بر جرائم او کشیده از زندان رستگاری یافت - و بمنصب والی پنجزاری پنجزار سوار و عنایت علم و تقاریر بر نواخته سرکار تئوج به قبول او مرحمت شد *

چون در همین سال اول چهار سنگه بندیلہ از حضور فرار نموده بموطن خود اوندچہ شتافت فوجی بهرکردگی مہابت خان از حضور تعیین گشت - خانچہان لودی از مالوہ و عبد الله خان از جاگیر خود با امرای اطراف و جوانب بملک او در آمده دست جلالت بر کشودند - چون کار بران نابکار به تنگی گرائند بمہابت خان متوسل گشته عازم آستانپوس شد - عبد الله خان با بہادر خان و جمعی دیگر امرا (کہ نہ ہزار سوار ہوں) بقلعہ ایرچ شازدہ کرورھی اوندچہ (کہ مشرق رویہ آن ملک و در تصرف

جبهار سنگه بود) (سیده بچستی و چیره دستی مفتوح
 ساخت - و چون اعلیٰ حضرت بعزم استیصال خانجهان لودی
 ببرهانپور طرح اقامت اذاخت عبد الله خان از کالپی محال
 قبول خود بدکن رفته بهرداری فوج (که بهری شایسته خان
 تعین شده بود) دستوری یافت - و بنابر ورے (که بر شکم
 بهم رسانیده بود) پس از بهی بحضور رسیده بگوشمال دریاخان
 رهله (که در نواح چالیس گانو شورش افزا بود) نامزد گردید
 و حکم شد که در خاندیس متوقف بوده هر طرف (که خانجهان
 و دریاخان از درلت آباد راهی شوند) بلا اہمال و توقف
 بتعاقب پردازند *

چون در سال چهارم خانجهان باتفاق دریاخان از درلت آباء
 بواء خاندیس آرد مالوہ گشت اُر پاشنه کوب شتافته هیچ جا
 مجال درنگ ندان - تا در کنار سندهیه خانجهان پای نبات
 افشوده کشته گردید . در جلدوی این کار سترگ بمنصب ششزاری
 شش هزار سوار و خطاب فیروز جنگ مفتخر و مباهی گشت
 در سال پنجم بصوبہ داری بہار مامور گردید . عبد الله خان
 تغبیه زمیندار رتن دور پیشنهاد همت ساخته بدان سر زمین
 در آمد - بابو لچھمی زمیندار آنجا خایف شده بواسطت راجہ
 امر سنگه مرزبان باندھو زینہاری گشته سال هشتم با پیشکش
 همراہ خان مذکور سعادت آستانبوس پادشاهی اندر خدمت

(مآثر الامراء) [۷۸۵] (باب العین)

چون عبدالله خان مرخص شده بتعلقه روانه گشت ججهار
بندیلہ باز بغی ورزید - برطبق حکم از راه برگشته بمالش
او پرداخت - خاندوزان از مالوہ وسید خانجہان بارہہ نیز
پیوستہ چون یک کرویہی اوندچہہ معسکر ساختند آن تیرہ بخت
اندیشہ ناک گشتہ با اہل و عیال و لختیہ از سرخ و سفید
از حصار برآمده بصوب قلعہ دہامونی (کہ پدر او بکمال
استحکام بنا نمودہ) رہ نورد فرار گشت - عساکر پادشاہی پس از
برکشدن اوندچہہ بتعاقب او سہ کرویہی دہامونی رسیدہ
آگہی یافتند - کہ او با اسباب و خواستہ بقلعہ چورا گدہہ
شتافتہ انتظار نوشتہ زمیندار دیوگدہہ دارد - اگر بملک خود
راہ دہد بدکن بدر زند - افواج پادشاہی دہامونی برگرفتہ
سید خانجہان بجهت تنسيق ولايت مقتوحہ توقف گزید
و عبدالله خان بہراولی خاندوزان بہادر بدان سمت راہی گردید
ججهار از راہ لانجی (کہ داخل ملک زمیندار دیوگدہہ است)
گریخت - عبدالله خان ہر روز دہ کرویہ گوندی و گاہ
بیسٹ کرویہ (کہ قریب مضاعف کرویہ رسمی ست) می پیمود
در سرحد چاندا بار رسیدہ دستبرد نمایان نمود - آن مدبر
راہ گلکندہ گرفت - پس از رہ نوردی بسیار بار پیوست
آن پدر و پسر از خوف جان بجنگلہ در شدہ بدست طايفہ

(۲) نسخہ [ج] ججهار سنگھہ •

گوند آن ناحیه جان بهپردند - فیروز جنگ سر هر در بریده
روانۀ حضور ساخت *

چون سال دهم راجه پرتاب اُجینیه [که بمتصب هزار
و پانصدی هزار سوار سرازیزی یافته بحکومت سرزمین خود
(که از دیوباز آرزوی او بود) دستوری گرفته] از فتنه سرشتی
سرازینقیاد پیچیده براه ادبار شتافت عبد الله خان حسب
فرمان از بهار بمالش آن بد کردار (ر آورد - نخست حصار
بهوجپور را (که حاکم نشین آندیار است - و پرتاب دران متحصن
بود) محاصره نمود - او بعد زن و خورن پی در پی هراسان
شده بعجز گرائید - و لنگی بر بسته دست زن خود گرفته
بوساطت یکی از خواجه سرایان فیروز جنگ حاضر شد - خان
ادرا با زلفش مقید ساخته بحضور نوشت - حکم رسید که آن
مخدول را بیاسا رسانیده زن ادرا با اموالش خود متصرف شود
فیروز جنگ لخته از غذائیم بگندادران را گذاشته زنش را مسلمان
ساخت - و بکالج نبیره خود در آورد - و در سال سیزدهم بمالش
پرتیجراج پسر چهار سنگه و جنیت پندیل (که در نواح
اوندچه سر بشورش برداشته بودند) تعین شد - اگرچه بسعی
باقی خان (که عبد الله خان ادرا فرستاده بود) پرتیجراج اسیر
گردید لیکن جنیت (که محرک سلسله فساد بود) بکثک (۲) یا جان

قدر برد - و این حرکت محمول بر اتمه‌ها و فراغت دوستی
 و روز جنگ شده بعزل تیدول اسلام آباد مورد عذاب گشت - و در
 سال شانزدهم از تغیر سید شجاعت خان ب صاحب صوبگی آله آباد
 مقرر گردید - و پس از چند ساله اعلیٰ حضرت او را از منصب
 باز داشته لک (رپید) بطریق مساعد قرار یافت - و در همان ایام
 مجددا بر سر عنایت شده بمنصب سابق مبادی فرمود
 عمرش قریب بهفتاد (رسیده) بود - که هفدهم شوال سال هیزدهم
 سنه (۱۰۵۴) یکهزار و پنجاه و چهار در گذشت *

باسفای و ظلمه که داشت مردم دعوی مشاهده خوارق از
 می کردند - و نذر و فتوح می گذرانیدند - پنجاه سال در امارت
 گذرانید - مکرر از منصب افتاد - و باز بهمان شوکت و دولت
 دیده میشد - نوکری او ایمانی داشت - در حیات او اکثر
 ملازمانش پنجاهزاری و چهار هزار می شدند - گویند سده
 بیش قرار نگاه می داشت - اما در سال جز دو سه ماه
 طلب نمی یافتند - اگرچه نسبت بجای دیگر آن سه ماهه
 طایب یکساله بود - و کس قدرت نداشت که خود عرض احوال
 خود نماید - بدیوان و بخشی بگویند - اگر آنها در عرض توقف
 میکردند مغازی می بخشید - و ضابطه از در یورش و سوار می
 چنان بود که در یکروز شصت هفتاد کرده می نورید - چند اوی

معتبر مقرر میکرد - هر که عقب می ماند سرش بریده می آورد
 پنجاه مغول (که یساول میر توزک بودند) بلباس و سلاح و طره
 و عصاهای مرمع اهتمام می کردند - گویند در مهم رانا سه صد
 سوار زرین پوش مرمع سلاح و دویست پیاده از خدمتگزار و جلودار
 و چوبدار بهمین وضع با او می بودند - و بچهره زخمی رسیده
 بسیار خوش نما بود - و مهابته تمام داشت - در آخر ایام
 یکپاس شب مانده دیوان می کرد - از سخاکی هم دست
 کشیده بود *

شیخ فرید بهکری در ذخیره الخوانین آورده - هنگامی (که
 عبد الله خان را خانجهان لودی نظربند نمود) ده هزار (دوبله
 جهمت خرج او مصحوب من فرستاد - بعد الله خان عرض کردم
 که نواب غزا در راه خدا بجایار کردند - چه قدر سر کافران
 بریده باشند - گفت دو لک سر خواهد بود - که از آگه تا پتنه
 در (۲) ریه منار کله آنها ست - گفتم البته درین مردم مسلمان
 بے گناهی هم خواهد بود - بر آشفته گفت پنج لک از زن و مرد
 اسیر کرده فروخته ام - همه مسلمان شدند - بتوالد و تناسل آنها
 تا قیامت کردها میشود - پیغمبر خدا بخانه نداف میرفت
 و معجزات می نمود تا مسلمان میشد - من یک مرتبه پنج لک آدم
 مسلمان کرده باشم - اگر عدالت هم شود اهل اسلام بیشتر

بر می آید - چون بخانجهان نقل کردم گفت - عجب ازین مرد
که با افعال نگوینده فخر می کند - و ندامت ندارد - ارلادش
رشدی نکرد - میرزا عبد الرسول تعینات دکن بود *

عزیز الله خان

عزیز الله نام - پسر یوسف خان پور حسین خان تکریم
است - که احوال هر دو بزبان خامه و قائع طراز گذشته - نامبرده
از تعیناتیان صوبه کابل بود - و تا آخر عهد جنت مکانی
بمنصب دو هزار و سوار فایز گردید - پس از مسند نشینی
فردوس آشیانی بیکالی منصب مزبور افتخار اندوخته سال هفتم
بخطاب عزت خان و عطای عام رایت ناموری برافراخت - سال
یازدهم از اصل و اضافه بدایه دو هزار و پانصد سوار
تفوق جست - و در همین سال چون به همراهی سعید خان بهادر
بجنگ قزلباش متصل قندهار شتافت و فوج مخالف هزیمت
یافت باضافه پانصدی صد سوار سرشته اعتبار بدست آورد
و از نواحی قندهار با پرول خان جهت تسخیر قلعه بست
بدانصوب رفت - سال دوازدهم بعزایت تقاره بلند آرازه گشته
بحراست قلعه بست و گرشک (که مفتوح شده بود) مامور گردید
سال چهاردهم از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و سوار
سوار و خطاب عزیز الله خان درجه اعتلا پیمود - سال

هفدهم مطابق سنه (۱۰۵۴) هزار و پنجاه و چهار هجری
 بدار آخرت خرامید *

عادل خان عنایت الله

برادر زاده و متبذای افضل خان ملا شکر الله است
 قام پدرش عبد الحق - که در عهد فردوس آشیانی بمنصب
 هزاره دیست سوار رسیده - و بامانتخانی ممتاز گردیده
 خط نسخ بسیار خوب ^(۲) می نوشت - سال پانزدهم در جایزه
 کتابه (که در گنبد ممتاز الزمانی نگاشته) بعیای فیل
 سرافرازی یافت - سال شانزدهم رخت از دنیا بر بست - خان
 مذکور سال دوازدهم بتفویض خدمت عرض مکرر مباحثات اندوخت
 پستمر بخطاب عادل خان و تقرر دیوانی بیوتات از تغیر
 ملتفت خان نامور گشت - سال پانزدهم از اصل و اضافه
 بمنصب دو هزاره پانصد سوار و خدمت میر سامانی
 سر بلند شده پایۀ عزت برتر نهاد - سال هفدهم چون موسوی
 خان بملک بقا شتافت خدمت عرض وقائع صوبجات و رساله
 انعام (که بار متعلق بود) نیز بنامبرده مغرض شد - سال
 هیزدهم باضافه دیست سوار رایت افتخار بر افراخت
 و عرض وقائع صوبجات از تغیر او بملا علاء الماک مقرر گردید
 سال نوزدهم از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی

هشتصد سوار قامت قابلیت آراست - و پستور چون خانسامانی
از عزل او بملا علاءالملک تونی مقرر شد او باضافه دريست سوار
و خدمت بخشیکری درم و عوض و فائز صوبجات فرق عزت
برافراخت - سال بیستم با جمعی برای رسانیدن مبلغ بیست
و پنج لک (رپیّه) بغوری نزد شاه بیگ خان تهانده دار آنجا
دستوری پذیرفت - در همان سال از اصل و اضافه بمصوب
سه هزار سوار و مرحمت علم لوی کامرانی بر افراخت
و آخر سال بیست و درم مطابق سنه (۱۰۵۹) هزار و پنجاه
و نه هجری در ایامی (که بلده کابل مطرح الویه ظفر طراز
بود) بمرگ مفاجات بمطاط زندگی در (نوردید - از نظام
و سیاق بهره در بود - صبیحه پرورش کرده سنی خانم) که
رائق و فائق مهمات مشکوی اعلیٰ حضرت بود (در حباله
نکاح داشت *

خانم مذکوره از ارلاد اهالی مازندران است - و خواهر
طالب آملی - که در عهد جنت مکانی بخطاب ملک الشعرائی
سرفرازی یافته - پس از فوت شوهر خود نصیرا برادر حکیم
رکمای کاشی بامداد طالع بخدمتگاری ممتاز الزمانی امتیاز
اندوخت - (از آنجا) که بشیوا زبانی و ادب شاعری متجلی بود
و از مراسم خانه داری و علم طب باخبر) از سایر خدمتگاران
قدیم گذرانیده بپایه مهر داری رسید - و چون از عالم قرائت

و سواد فارسی نامها آگهی داشت بتعلیم بیگم صاحب مقرر شده سر بارچ کیوان رسانید - پس از فوت ممتاز زمانی پادشاه از راه قدر دانی صدارت محل بار تفویض فرمود از آنرو که فرزندی نداشت پس از فوت طالبا دو دختر او را بفرزندی برگرفته بود - کلان را بعقد از نراج عاقل خان و خرد را بقید تزویج ضیاء الدین مخاطب برحمت خان پسر حکیم قطبا برادر حکیم رکنا در آورده بود - سال بیستم در ایامه (که بلده لاهور مقرر سلطنت بود) کوچک (که با وی خانم را آنست بسیار بود) بعارضه وضع حمل فوت کرد - خانم چند روز بسوگواری او بخانه خود رفته نشست - پس از آن پادشاه او را در مکانی (که میان محل پادشاهی داشت) از خانه طلب داشته خود بتسلی او متوجه شده در آن مکان تشریف فرمود و بدرامت خانه همراه آورد - او بعد از فراغ کارهای حضور بمنزل معهود رفته واصل بحق گردید - پادشاه ده هزار روپیه برای تجهیز و تکفین او از سرکار داده حکم نمود - که جائی بامانت بپارند - پس از یک سال و کسریه باکبر آباد برده در مقبره (که غربی روضه مهد علیا متصل بچوک چلرخانه بمباغ سی هزار روپیه از سرکار پادشاهی ترتیب یافته) مدفون گردید - و دیه (که حاصلش سی هزار روپیه است) جهت اخراجات آنجا مرحمت شد *

* عهد الرحیم بیگ اوزبک *

برادر عبد الرحمن بیگ اتالیق عبد العزیز خان مصر
نذر محمد خان والی بلخ است - سال یازدهم جلوس
خردوس آشیانی از بلخ آمده بدولت آستانبوس شرف امتیاز
حاصل نمود - پادشاه او را بعنایت خلعت و خنجر مرصع
و شمشیر با یراق طلائی میفاکار و منصب هزاري شش صد
سوار و انعام بیست و پنج هزار روپیه نقد نوازش فرمود
و پستتر اضافه پانصدی دو صد سوار و تیول در صوبه بهار یافته
بدان صوب مرخص گردید - و بعد رسیدن آنجا چون بنابر
درشت خوئی عبد الله خان بهادر ناظم آن صوبه مابین او
و خان مذکور ناسازگاری رو داد او این معنی را باعث ضرر
خویش شمرده چند روز تمارض نموده خود را گنگ ظاهر
ساخت - و تا یکسال در خلا و ملا زبان از سخن بریست
حتا که زنان او آگهی نیافتند - چون این مقدمه بسمع
پادشاه رسید حکم در باب آمدن او بحضور صادر گردید - سال
سیزدهم بحضور آمده بحرف در آمد - و سبب گنگی بعرضه
بیان در آورده حضار را بحیرت انداخت - و چون درین سال
پادشاه بکشمیر متوجه شد او را از اصل و اضافه بمنصب
در هزاري هزار سوار برنواخته بتوقف دار السلطنه مامور فرمود
سال بیست و دوم همراه سلطان ادرنگه زیب بهادر بصوب

قندهار نامزد شد - و از انجا همراه قلیچ خان جانب بست
شتافت - و در جنگ با قزلباش مصدر نیکو خدمتی گردید
لهذا سال بیست و سیوم پدایه دو هزار و پانصدی هزار
سوار تفوق بر همگان جهت - سال بیست و چهارم همراه
جعفر خان صوبه دار بهار بدان صوب روانه گشت - سال
بیست و ششم برکاب سلطان دارا شکوه بجانب قندهار کمر
عزیمت بست - و از انجا با رستم خان بتسخیر بست کام
جلالت برداشت *

* عرب خان *

نور محمد نام - در عهد فردوس آشیانی منصب یافته
سال سیوم [که بلده برهانپور معمر فیروزی بود - و سه فوج
بسرکردگی سه عمده جهت تنبیه خانجهان لودی و تخریب
تعلقه نظام الملک دکنی (که او را در پناه خود داشته بود) تعین
گردید] او بهمراهی اعظم خان نامزد شد - و پس ازان بتعییناتی
دکن مخصوص گشته سال هفتم (که پادشاهزاده محمد شجاع
بتسخیر پریندا بدکن رسید - و خان زمان بهادر را با جمعی
بطریق منقلا پیشتر روانه ساخت) چون بنابر احتیاط راه
در تصبات سر راه تهاجمات قرار یافت او را با پانصد سوار
در ظفرنگر گذاشت - اواخر سال مذکور بخطاب عرب خان
بر افرخته از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هشتصد

سوار کامیابی اندوخت - سال نهم (که ملک دکن دوم بار
 مطرح الویة ظفر گردید - و افواج بگوشمال ساهو بهونسله و پامال
 ساختن ملک عادل خان روانه شد) از بهمهراهی خاندوران
 اختصاص پذیرفته در تنبیه مردم عادل خان کردن واقعی نمود
 سال دهم از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصد
 سوار ازان جمله پانصد سوار دو اسپه سه اسپه سر بلند شده
 بقلاع داری فتح آباد دهادر از اقران تفوق جست - و بهتر
 باضافه پانصد سوار درجه اعتلا پیمود - سال بیست و چهارم
 بعزایت نقاره کوس شادمانی زد - و پس ازان (که هفده سال
 و کسرے زیاده در حراست فتح آباد دهادر بعزت و آبرو
 بسر برد) سال بیست و هفتم مطابق سنه (۱۰۶۳) هزار
 و شصت و سه هجری روح بر فتوحش بروضة رضوان پرواز نمود
 پسرش قلعه دار خان است - که احوالش علیحدہ درین نامه
 (۲)
 بگذارش آمده *

* علی مردان خان امیر الامرا *

پدرش گنج علی خان زیگ - که از عشائو اکراد است
 ملازم قدیم شاه عباس ماضی بود - در ادان طفولیت شاه
 و ایام اقامت هرات بشگرف پرستاری قیام داشت - در زمان
 فرماندهی بحسن خدمات و مردانگیهای (که در فتور

از بکیه خراسان و محاربات آن گروه صدور یافت (بمراتب علیای خانی و لقب ارجمند بابا قزق نموده قریب سی سال من حیث الاستقلال حاکم کرمان بود - پیوسته آثار عدالت و رعیت پروری بظهور می آورد - چون شاه در عهد جنت مکانی قلعه قندهار را بمحاصره چهل و پنج روز از عبد العزیز خان نقشبندی برگرفت ایالت آندیار بدو تفویض نمود - شش هزار سنه (۱۰۳۴) هزار و سی و چهار بالای ایوان ارک قندهار بر سر برے (که بمحجر ایوان تکیه داشت) خوابیده بود محجر سستی پذیرفته میان خواب و بیداری پایان افتاد و هیچکس مطلع نبود - بعد از زمانه برخی خدمتگاران آگهی یافته بر سرش رفتند - مرده یافتند - شاه پسرش علی مردان بیگ را بخطاب خانی و ریاست قندهار سرفراز کرده بپادشاهی ثانی ملقب فرمود *

و پس از ارتحال شاه چون نوبت دارائی ایران بشاه صفی پسرزاده او رسید بمظنهای بی اصل و احتیاطهای دور از کار اکثر عمدهای دولت عباس شاهی را از پا در آورد - علی مردان خان اندیشه ناک شده سلامت خود مذکور در توسل بدرگاه فردوس آشیانی دانسته نوشتم و خواند به سعید خان صوبه دار کابل در میان آورد - و باستحکام برج و باره پرداخته قلعه بالای کوه لکه (که بر حصار قندهار مشرف است)

بنا نموده در عرض چهل روز بانجام رسانید - و چون این اخبار
 بشاه رسید دفع آن مصمم ساخته اول بهسر کلانش را طامپ داشت
 عای مردان خان اگرچه باقتضای وقت از راه رزانه نمود اما
 بعد از آن بهرکه گمان دورنگی داشت بقتل آورده پرده
 از روی کار برداشت - شاه سیاوش قلندر آفاسی را (که بمشهد
 مقدس فرستاده بود) بر سر او تعیین کرد - عای مردان خان
 باعلی حضرت عرضداشت نمود که شاه بجان ستانی من افتاده
 یکم از عمدها تعیین شود که قلعه باو سپرده روانه درگاه شوم *

در سال یازدهم سنه (۱۰۴۷) هزار و چهل و هفت
 سعید خان صوبه دار کابل و قلیچ خان صوبه دار لاهور با حاکم
 غزنین و بهک و سیوستان بر طبق حکم روانه قندهار گشتند - چون
 سعید خان پیش از قلیچ خان خود را رسانید دانست که
 تا سیارش در حوالی قندهار است رعایا چنانچه باید اطاعت
 نخواهند کرد - باتفاق علی مردان خان (که همگی هشت هزار
 سوار بودند) بیک فرسخی قلعه با سیاوش (که پنج شش هزار
 سوار داشت) بجنگ پرداخت - زد و خورد غریب واقع شد
 قزلباشیه رو بفرار آورده تا معسکر خود (که آنروی آب اندراب^(۳)
 بود) عذاب باز نکشیدند - سعید خان فرصت درنگ نداده متوجه
 آن سمت گشت - آنها احوال و ائقال بر جا گذاشته بدر زدند

(۲) در [بعضی نسخه] قزلباشیان (۳) در [اکثر نسخه] اندراب •

بهادران نصرتمند شب در خیمهای قزلباش گذرانیده جمیع اسباب و اشیاء غنیمت گرفته بقندهار برگشتند - بعد رسیدن قلیچ خان (که بحکومت قندهار مقرر شده بود) علی مردان خان روانه حضور شد - در سال درازدهم سنه مذکور در لاهور شرف آستانبوس خلافت دریافت - و چون قبل از ادراک ملازمت بمنصب پنجهازاری ذات و سوار و عام و نقاره اختصاص یافته بود درین روز شش هزاری ذات و سوار مقرر گشت و حویلی اعتماد الدراه (که بسرکار والا متعلق بود) مرحمت گردید - و ده کس از نوکران عمده او بمنصب درخور سرفراز گشتند - و از رفور عاطفت علی مردان خان را (که بآب و هوای ایران خو گرفته تاب تعب تابستان هزدوستان نداشت) بصاحب صوبگی کشمیر جنّت نظیر مورد تفضل فرمود در حین انتهای الویة پادشاهی بکابل خان مزبور دستوری تعلقه (۲) یافت - و چون میادی سال سیزدهم سنه (۱۰۴۹) هزار و چهل و نه هجری لاهور مهبط اعلام خلافت گردید علی مردان خان حسب الطلب از کشمیر رسیده بمنصب هفت هزاری هفت هزار سوار بلند رتبه گشته باوصف صوبه داری کشمیر بصاحب صوبگی پنجاب نیز فایز گردید - تا در ایلاق و قشلاق تابستان و زمستان را باآسودگی و فراغت بسربرد - و در سال

چهاردهم سنه (۱۰۵۰) هزار و پنجاه از تغیر سعید خان بنظم
صوبه کابل مورد مراحم گشت - و سال شانزدهم (که دار الخلافه
اکبر آباد بفر نزل پادشاهی (ونق گرفت) علی مردان خان
برطبق طامب بملازمت رسیده بخطاب عمده امیر الامرا و انعام
یک کورور دام و عنایت حویلی اعتقاد خان که بهترین منازل سمت
(که امرای نیشان در آگوه بر کنار جون اساس گذاشته اند - و خان
مذکور بخواهش پادشاهی پیشکش کرده بود) مطرح انظار
عواطف گردید - و اجازت انصراف بصوبه کابل یافت *

و در سال هیزدهم تودی علی قطغان اتالیق سبکان قلی
خان پسر نذر محمد خان (که بضبط کهمرد و مضافات آن
از تغیر یلگتوش از جانب نذر محمد خان تعیین شده بود)
از نا عاقبت اندیشی بر احشام بلوچان نواحی زمین داور
تاخته برخی الوس هزاره را (که بر کنار دریای هیرمند
اقامت دارند) غارت نمود - و بیست گروهی بامیان توقف گزید
تا قابو یافته دست اندازی دیگر نماید - علی مردان فریدون
و فرهاد را (که از غلامان معتبر او بودند) با فوجی بر سر او
فرستاد - اینها باستعجال شنافته بمخیم اوزبکیه ریختند - قطغان
دست و پای زده (ر بفرار گذاشت - زوجه او با چنده از اقاربش
با تمام اسباب و اشیاء بدست در آمد - و در همین سال

امیر الامرا بحضور رسیده جهت تسخیر مملکت بدخشان
 (که نذر محمد خان با پسران و نوکران در افتاده) دستوری
 یافت - اصالت خان میر بخشی بهمراهی مامور گشت
 علی مردان خان در سال نوزدهم فوجی از کابل بر کهمرد^(۲)
 فرستاد - چون مردم کمی در حصار بودند بے استعمال سیف
 و سنان فرار نموده قلعه بتصرف در آمد - ازین خبر امیر الامرا
 با فوج کابل روانه گشت - چون در راه ظاهر شد (که محافظان
 قلعه کهمرد از بیجگری و آمدن فوج اوزبک قلعه را سپرده
 غارت زده الوسات و ادیماقات سر راه گشتند - و درین طریق از
 نایابی آذوقه و کاه عبور عساکر متعسر بل متعذر است) تسخیر
 آن قلعه موقوف بوقت دیگر داشته بکشایش بدخشان (ر آوردن) - چون^(۳)
 بکهار رسید تهافه دار پنجشیر (که از حقیقت راه واقف بود)
 آگهی داد - که گذشتن چغین لشکر از کتلها و تنگنای این راه
 صعب المرور دشوار - معینا یازده جا از آب پنجشیر (که بے پل
 نمی توان گذشت) عبور باید نمود - بغایران امیر الامرا اصالت
 خان را بتاخت خذجان کسید نمود - که در شازده روز رفت
 و رپے کرده برگشت - و باتفاق عازم کابل گردید - و این
 رفتن و آمدن در چندین هنگامه (که در توران هرچ و مرجے
 واقع شده) ملائم طبع اعلی حضرت نیفتاد *

و در همین سال مبادی سنه (۱۰۵۶) هزار و پنجاه و شش بعزم تسخیر بلخ و بدخشان و تذبیه اوزبک و المان شاهزاده مراد بخش را با علی مردان خان و دیگر امرای عمده با پنجاه هزار سوار جرار تعین فرمود - و چون درین ایام جان نثار خان جهت تعزیه شاه صفی و تهنیت جاسوس شاه عباس ثانی به سفارت ایران رخصت یافت در نامه اشعار به طلب پسر کلان امیرالامرا (که برسم یرغمال نزد شاه بود) رقم پذیرفت - شاه از فرط مرورت سلسله دیرین موالات نگسیخته اودرا روانه فرمود - و امیرالامرا به همراهی شاهزاده مراد بخش براه کتل طول (اهی گشت - چون بحوالی سراب رسید سلطان خسرو پسر دوم نذر محمد خان (که حکومت قندز داشت) از چیرگی المانان نتوانست ثبات ورزید - بشاهزاده پیوست و پس ازان (که شاهزاده بحوالی خلم سه منزلی بلخ رسید) نذر محمد خان را با ارسال فرمان پادشاهی متضمن تسلیه و دلدهی و رسیدن خود بطریق کوک مستظهر گردانید - از در جواب گفت که همه ملک تعلق بسرکار والا دارد - من ادراک ملازمت نموده روانه حجاز میشوم - اما از شوخی و خیره سری اوزبک احتمال آن بود که خان را از هم گذرانیده اسوال و اشیاء متصرف شوند - امیرالامرا با شاهزاده سرعت بکار برده بآستانه امام رسیدند - ظاهر گشت که نذر محمد خان بحیله و خدعه

تاج العین می کند - و گروهی بلخ رفته دایره گردید - شامگاه
 بهرام سلطان و سبحان قلی سلطان پسران او با جمعی از اکابر
 آن بلده به ملازمت رسیده رخصت معارفت یافتند - صبح بعزم
 ملاقات او بلخ شتافته فرود آمدند - نذر محمد خان بتهیه
 ضیافت در شده بلخ مراد رفت - و لخته جواهر و اشرفی گرفته
 قرار نمود - و در شرغان بفکر فراهم آوردن سپاه گردید - بهادر
 خان رهله و اصالت خان تعاقب نموده بجنگ پیوستند - خان
 از مشاهده استیلای آنها جلو گردانیده باندخود شتافته روانه
 ایران دیار گشت - در سو آغاز بیستم سال سنه مزبور در باخ خطبه
 و سه صاحب قران ثانی پیرایه ظهور گرفته همگی درازده لک
 روپیه از مرمع آلات و غبیه با دو هزار و پانصد اسب و سه صد
 شتر بضبط در آمد - اما از متصدیان مهمات او ظاهر شد
 که از نقد و جنس هفتاد لک روپیه بود - قدری عبد العزیز
 خان متصرف گشت - و بسیاری اوزبکان بغارت بردند - و قلیله
 خود همراه برد - سواى خسرو (که سابق روانه حضور گشته بود)
 بهرام و عبد الرحمن در پسر و سه دختر و سه زوجه در کابل
 کامیاب عواطف پادشاهی شدند - بطریق تعمیه تاریخ این
 فتح است *

* شده ز باخ و بدخشان نذر محمد خان *

* ز و قبیله و املاک را گذاشت دران *

چون شاهزاده مراد بخش پیش ازان (که ولایات تازه گرفته از قرار واقع مضبوط گردد) اراده مراجعت نمود و باره صف منفع حضور ممنوع نشده معاملات رو براه آورد؛ آندیار مجدها برهم خورده هرج و مرج و تازہ پدید آمد اعلیٰ حضرت شاهزاده را بعزل جاگیر و منصب تادیب فرموده جهت بزد و بیست آن مملکت سعد الله خان مامور گشت - بامیر الامرا حکم شده که متمردان قندز را مالشہ بسزا داده بعد از رسیدن حاکم بدخشان بصوبه داری کابل (که بدر متعلق است) باز گردند و در همین سال سنه (۱۰۵۷) هزار و پنجاه و هفت شاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر بعطای ولایت بلخ و بدخشان لختصاص یافته مرخص گردید - امیر الامرا نیز با شاهزاده همراه گشت چون بنواحی بلخ رسید ظاهر شد که عبد العزیز خان پسر کلان نذر محمد خان والی بخارا از قرشی متوجه کنار جیحون شده بیگ اوغلی را با لشکر توران پیش از خود فرستاده - او اثر آب آمویه گذشته در حوالی آقچه مجتمع گشته - و قتل محمد سلطان پسر دیگر نذر محمد خان نیز بار پیوسته - شاهزاده بلخ در نیامده متوجه آن سمت گردید - و در تیمور آباد هنگامه نبرد آراستگی یافت - امیر الامرا حریف خود را برداشته تا منزل قتل محمد سلطان (که از دایره ارغلی دور بود) رسیده پیشتر راند - و خیمه و اسباب درامت او را همراهانش

قاراج کرده سالم و غانم برگردید - (رز دیگر بیک ازغلی با تمام لشکر بر امیرالامرا هجوم آورد - او پای ثبات افشرد - و خود شاهزاده بکومک رسید - جمعی از اعیان اوزبکیه بر خاک هلاک افتاده متفرق گشت - درین اثنا عبد العزیز خان و سبکان قلی (۲) سلطان برادرش (که بخان خرد موسوم بود) با اوزبک بتسلیار پیوسته بتفریق اسپان بزبون و خوش اسبه پرداختند - و هرکه (۳) اسب خوب داشت پیش آمده جنگ میکرد - یادگار نکریمه (۴) با فوجی از یکه تازان بر امیرالامرا تاخته نزدیک بود که خود را برساند - او بمشاهده آن تیغ از غلاف کشیده مهمیز بر اسب زد - دیگران با او در آریخته نایره جدال ملتحمه ساختند - آخر کار یادگار بزخم شمشیر که بر در خورد و اسبش نیز بزخم تفنگ از پا درآمدند - و بدست غلامان امیرالامرا افتاد - او را نزد شاهزاده آورده مورد تحسین و آفرین گردید *

بالجمله هفت رز جنگ قیامت آشوب درمیان بود پنج شش هزار کس از اوزبک بقتل رسید - شاهزاده جنگ کزان بباخت رسیده خواست اردو در شهر گذاشته جریده (۵)

(۲) نسخه [ج] سبکان قلی برادرش (۳) در [اکثر نسخه] اسپان بزبون و خوش اسبه (۴) در [اکثر نسخه] مکریت (۵) در [بعضی نسخه] جریده بمقانب آنها *

به مداربه و تعاقب آنها پردازد - عبدالعزیز خان عطف عثمان نموده
 در یکرز از جیحون گذشت - و بسیاری را غریق گرداب
 اجل ساخت - و پس ازان (که بلخ و بدخشان بنذر محمد
 خان را گذاشتند) امیر الامرا بکابل رسیده بکارهای آنجا
 می پرداخت - در سال بیست و سیم از کابل بحضور رسیده
 به تیولداری صوبه لاهور مامور گردید - پس از چندی برخصمه
 کشمیر (که آب و هوای آن دیار بمزاج او سازگار بود)
 خوش دلی اندوخت - و چون شاهزاده دارا شکوه بهم پندهار
 تعین گشت اگرچه صوبه داری کابل بسلیمان شکوه مهین پسرش
 مقرر بود امیر الامرا بحراست آن ملک دستوری یافت - و باز
 بصوبه داری کشمیر شتافت - در آخر سال سیم حسب الطلب
 بملازمت رسیده اسفاله بهم رسانید - لهذا در آغاز سال سی
 و یکم سنه (۱۰۶۷) هزار و شصت و هفت اجازت کشمیر
 گرفت - در منزل ماچهیواره رهگرای عقبی گردید - نعلش او را
 بلاهور برده در مقبره والده اش مدفون ساختند - متروکات او
 از نقد و جنس یک کرد در پییه بضبط در آمد - هرچند
 در ایران خلاف طریقه ملازمان خاندان صفویه درزیده بکور نمکی
 و بیوفائی خود را مطعون ساخت اما در هندوستان بحسن اخلاص
 و شگرفی عقیدت و رفور دانائی و مردانگی پایه اعتبار از
 جمیع امرا برتر افراخته بمرتبه در مزاج پادشاهی جاگرد که

اعلیٰ حضرت در مخاطبات یار وفادار می فرمود *

از کارهای پا برجای او (که بمروز دهور و اعوام بر صفحه ایام خواهد بود) آوردن آب نهر است در بلده دارالسلطنه لاهور - که آبرو بخش آن شهر گشته - در سال سیزدهم سنه (۱۰۴۹) هزار و چهل و نه علی مردان خان بعرض رسانید که از مردم او شخصی (که در کندن نهر مهارت دارد) تعهد میکند که نهری بحوالی لاهور بیارد - یک لک روپیه برآوردن اخراجات مرحمت شد - آن شخص از منبع دریای رادی (که بکوهستان شمالی سمت بمسافت پنجاه کوه جریبی از لاهور و بر زمین هموار جریان دارد) شروع بحفر نموده در عرض یک سال و کسری انجام گرفت - سال چهاردهم بگذار آن نهر در حوالی شهر مذکور در مکانی (که بلندی و پستی داشت) باغی (که مشهور بشاله مار است) با حیاض و انهار و فواره و آبشار متعدد مرتبه بمرتبه احداث فرموده بصرف هشت لک روپیه در سال شانزدهم باهتمام خلیل الله خان حسن ترتیب پذیرفت - الحق بدین کیفیت و خصوصیت باغی در هندوستان نیست * * بیت *

* اگر فردوس بر روی زمین است *

* همین است و همین است و همین است *

و چون آب نهر چنانچه باید نمی آمد لک روپیه دیگر حواله کار گذاران شد - اتفاقاً میرکاران از بیوقوفی پنجاه هزار روپیه

بترمیم آن بیجا خرج نمودند - آخر بتجويز جمعه (که در ترازوی آب شناسا بودند) پنج کوره (را از نهرو سابق بحال داشته سی و هر کوره نو کردند - آب دافر بے فتور بداغ* (سید *

علي مردان خان در صوبه دارى لاهور فقراى تارک ملوۃ و صوم را (که خود را بے قيد نامزد - و مرتکب اقسام فسق و فجور مي شوند) مقید نموده بکابل فرستاد - دولت و مکنز و ساز و سرانجام او در هندوستان شهرت تمام دارد - گویند در ضیافت پادشاهی صد لنگری طلا مع سرپوش و سه صد لنگری نقره در مجلس کشید - از پسرانش احوال ابراهیم خان (که ترقی نمایان کرده) و عبدالله بیگ (که در عهد عالمگیری بخطاب گنج علي خان مخاطب گردیده) علیحده ارتسام پذیرفته - و دو پسر دیگر اسحق بیگ و اسمعیل بیگ (که بعد فوتیش هریک بم منصب هزار و پانصدی هشتصد سوار امتیاز اندوخته) هر دو در جنگ سموگده همراه داراشکوۃ بودند - بکار پادشاهی در آمدند *

* عبد الله خان سعید خان *

چهارمین پسر سعید خان بهادر ظفر جنگ سمت - چون بمردن بغت و حسن خدمت کار پدرش همواره در ترقی بود او بم منصب در خور سرفراز شده سال سیزدهم جلوس فردرس آشیانی

بعظ بنکش پائین^(۲) نوازش آموذ گردید - و سال هفدهم از اصل
و اضافه بمنصب هزاري ذات چهار صد سوار افتخار اندوخته
بقندهار نود پدر دستوري یافت - چون پدرش را در سال
بیست و پنجم روزگار سپری شد او از اصل و اضافه بمنصب
دو هزاري هزار و پانصد سوار لوی افتخار برافراخت - و آخر
همین سال بخطاب خانی و عطای اسپ با زن نقره ناموري
پندرفته با سلطان محمد اوزنگ زیب بهادر (که بار دوم بیساق
قندهار مامور شده بود) مرخص گشت - پستر مدتها بهکرامت
شهر کابل معین بود - سال سی و یکم از اصل و اضافه بمنصب
دو هزاري دو هزار سوار و عطای علم و نقاره و پستر باضافه
پانصدی طبل شادکامی نواخت - و با سلطان سلیمان شکوه
(که بر سر سلطان شجاع تعیین یافته بود) دامن عزیمت بوکمر
همت زد - پس ازان (که سپهر طرح تازه برانگیخت - و داراشکوه
بعد از جنگ سموگدهه پهای فرار بلاهور شتافت) او از
شاهزاده مزبور جدا شده شرف ملازمت خلد مکان در یافت
و بعطای خلعت و خطاب سعید خانی و از اصل و اضافه
بمنصب سه هزاري دو هزار و پانصد سوار بکام دل رسید

تتمه احوالش بنظر نویسنده *

* **مسکرم خان نجم نانی** *

نامش عبد الله بیگ است - در عهد فردوس آشیانی سال
 نوزدهم جلوس بمنصب در خور و قلعه دارمی کالنجر چهارم
 عزت بر افروخته بستر قوسل با محمد داراشکوه جمعه
 میربخشی سرکار شاهزاده مزبور گردید - سال سیّم بخطاب
 مسکرم خان نامور گشت - و چون پس از انهزام مهاراجه جسونت
 سنگه آمد آمد محمد اورنگ زیب بهادر بجانب اکبر آباد
 شهرت گرفت او از جانب داراشکوه ابتدا همراه خلیل الله
 خان جهت بستن معبر دهو پور و رز جنگ در مثل هراولی
 تعیین یافت - و در مصاف دوم در مورچال متصل گده پتهای^(۲)
 بود - چون داراشکوه اسامیها و اسباب ضروری همراه گرفته
 بخبر گجرات رویه شتافت آخر شب نامبرده برین قضیه
 مطاع گشته از صف شکن خان امان طلبیده نزد او آمد
 و بحصول ملازمت و عذایت خلعت و بحالی نوکری کامیابی
 اندوخت - بستر در کوهکیان خانخانان معظم خان قرار یافته
 بصوبه^(۳) بنگاله رفت - سال هشتم جلوس عالمگیری باتفاق بزرگ امید
 خان جهت تسخیر چاکام کمر همت بست - بعد از ان احوالش
 بگوش نرسیده *

* **عبد الرحمن سلطان** *

ششمین پور ندر محمد خان است - سال نوزدهم جلوس

(۲) در [بعضی نسخه] پتهای (۳) نسخه [ج] بصوب بنگاله *

فردوس آشیانی چون پادشاهزاده محمد مراد بخش با فوج
 کثیر رفته پس ازان (که نذر محمد خان با سبکان قلی
 و قتل محمد دو پسر خود راه فرار گزید) باخ را بتصرف
 در آورد بهرام و عبد الرحمن پسران و (ستم ولد خسرو
 نبیر) خان مذکور را طلب داشته حواله لهراسپ خان نمود^(۲)
 سال بیستم سعد الله خان (که بعد استعفای شاهزاده
 به بندوبست آنجا تعیین شده بود) حصب الحکم هر سه کس
 مذکور را با سایر متعلقات همراه راجه بیتهداس و غیره (رانده
 حضور ساخت - بعد رسیدن اینها بعتبه خلافت صدر الصدر
 سید جلال قاضیایان پذیرا شده بحضور آورد - پادشاه بهرام را
 بعطای خلعت با چارقمب زر درزی و جیغه و خنجر مرصع
 با پهل کتاره و منصب پنجهزاری هزار سوار و دو اسب
 با زین طلا و سلا و ده تقوز پارچه و یک لک شاهي (که
 بیست و پنجهزار روپیه باشد) و عبد الرحمن را بمرحمت
 خلعت و جیغه و خنجر مرصع و اسب با ساز طلا و پنج تقوز
 پارچه و رستم را بخلعت و اسب بر نواخت - و عبد الرحمن را
 (که خرد ترین برادران بود) صد روپیه (رزانه) مقرر کرده
 پادشاهزاده داراشکوه سپردند - و مستورات خان مذکور را
 بیگم صاحب اندرون طلبیده باقسام دلجوئی تسلی خاطر

بخشیدند - پس ازان همواره بکرات بانعام اسب و فیل و نقد
مشمول عواطف بود - بعد ازان (که بلغ بنذر محمد خان
مسترد شد و خان مذکور بعد وقوع گوناگون هنگامهای گروه اوزبک
(۲) و المان و دفع آنها استقلال و اطمینان بهم رسانیده در باب
رژانه ساختن پسران و متعلقان خود بخودمت پادشاه محرک
شد) ازانجا (که خسرو پیش از تسخیر بلغ و بدخشان از پدر
آزاده شده به پیشگاه خسروی آمده بود) نه پدر طلب نمود
و نه او برفتن رضامند شد - و بهرام نیز دل از مستلذات اینجا
برنگرفته برفتن راضی نشد - لهذا سال بیست و سیوم عبد الرحمن
بعنايت خلعت و جیغۀ مرصع و خنجر و شمشیر و سپر با یراق
مرصع و دو اسب با زین طلا و مطلا و سی هزار روبیه نقد
کامیاب گشته همراه یادگار جولا ق سفیر نذر محمد خان پیش
خان مذکور مرخص گردید - چون نزد پدر رسید خان اردا
ولایت غوری داد - سبحان قلی پسر چهارمین خان ازین امر
آزاده شده با هزار سوار بوسر بلغ آمده خان را قنک ساخت
ناگزیر خان عبد الرحمن را مطلع گردانید - که از راه برگشته
خود را برساند - عبد الرحمن قصد آن طرف نمود - قلماقان
(که با سبحان قلی موافقت داشتند) سر راه گرفتند - و دستگیر
ساخته پیش سبحان قلی برنند - او مقید ساخت - عبد الرحمن

با نگاهبانان ساخته سال بیست و چهارم بعد از سلطنت رسید
و بعضای خلعت و جیغ مرمع با پهل کتاره و منصب چهارهزاری
پانصد سوار و اسب با زین مطلا و فیل و بیست هزار روپیه
نقد فرق عزت برافراخت - سال بیست و پنجم چون خبر فوت
نذر محمد خان معروض گردید خسرو و بهرام و عبد الرحمن
پسران خان مذکور بخلعت تعزیت مخاع گردیدند - سال
بیست و ششم چون اطوار نا پسندیده از ظاهر گشت پادشاه
بیدماغ شده اورا تعینات بنگاله فرمود - پس ازان (که عالمگیر
پادشاه بر تخت سلطنت نشست) در جنگی که با شجاع در داند
او در فوج قول بود - بعد از فرار شجاع بملازمت پادشاه
پیوست - تا سال سیزدهم زندگی او و بهرام مستفاد می شود
گاه گاه از پیشگاه سلطنت بانعام نقد و اسب و فیل
سر بلندی می اندوخت *

* عبد الرحیم خان *

پنجمین پور اسلام خان مشهدی ست - بعد فوت پدر
بمنصب در خور سرفراز گردیده سال سیم جلوس فردوس آشیافی
بداروغگی خواصان مامور شد - و سال دوم جلوس خلد مکان
بخطاب خان و سال نوزدهم از تغیر همت خان بدخشی
بداروغگی غسلخانه چهاره عزت برافراخت - سال بیست و سیو

از تغیر بهره مند خان بخدمت آخته بیگی کامیابی اندوخت
سال بیست و چهارم ازان تعلقه عزل پذیرفته بتفویض بخشیکری
سیوم و مرحمت دوات سنگ یشم بر پایه عزت بر افزود سال
بیست و پنجم مطابق سنه (۱۰۹۲) هزار و نود و در
هجری رخت زندگانی بر بست *

* عنایت خان *

بر اصل و نژاد از منشأ و موطنش چنانچه باید آگهی
نیست - نه از اسلاف از خبری و نه از اخلافش اثری در میان
غیر ازینکه گویند خوافی بود - در آخر سال دهم عالمگیری
بدیوانی خالصه سرافرازی یافت - مشارالیه در سال سیزدهم
افزونی مدد خرج از عهد اعلیٰ حضرت چهارده لک روپیه
بر دخل معروض داشت - حکم شد چهار کردار روپیه خالصه
مقرر دارند - و همین قدر خرج - و کاغذ اخراجات ملاحظه
فرموده اکثری ابواب خرج از سرکار پادشاهی و پادشاه زاده‌ها
و بیگمات کم نمودند - ازینجا اندک بعظمت و پهنائی سلطنت
هندوستان و بسطت و وسعت آن مملکت عظیم الشان
بی توان بود - که موسوم الساطنت سلاطین دیگر بیافتم نوکری
امرای اینجا نمی رسد - ماحصل امام قای خان و نذر محمد
خان (که سراسر ولایت مارا انهر و ترکستان بلکه تا بلخ

(۲)
و بدخشان در تصرف داشتند) از مال و سائر نقدي
و غله و ارتفاع و زکات بیک کرد و بیست لک خاني
(که سي لک روپيه باشد) مي (سيد - که تنخواه هر هفت هزاري
هفت هزار سوار در اسپه سه اسپه و یک کردور دام
انعام است - فکيف یمین الدوله آصف خان که هر سال پنجاه لک
روپيه حامل تیول داشت - و شاه بلند اقبال دارا شکوه که آخرها
بمنصب شصت هزاري چهل هزار سوار دو اسپه سه اسپه
و انعام هشتاد و سه کردور دام رسیده بقرار دوازده ^{پناه}
دو کردور و هفت لک و پنجاه هزار روپيه تنخواه یافت *
بر ارباب تتبع اخبار ظاهر است - که در عهد عرش آشیاني
(که بانی مبنای خلافت و جهانبانی و موسس قواعد
جهان ستاني ست) بسابقه استمرار و پیشین معمول اخراجات
آنقدر نبود - چون روز بروز ناحیه بر ناحیه و مملکت
بر مملکت مي افزود و وسعت و فسحتی در ملک پذیرد آمد
هرچند بقدر ضروري آن خرج افزایش گرفت اما مداخل
از یکم بصد کشید - و اندوختها فراهم آمد - در ^{نوبت}
سلطنت ^{جنت} مکانی (که آن پادشاه لا ابايي اصلا بمهمات
ملکی و مالی گیرا نبود - و مزاج مجبول بپروائی و عالیجاهی
داشت) متصدیان خیانت آلود آرزو از زر اندوزي و (شوت ستاني

در کارسازی و معامله پردازنی مرد هر کار و کار هر مرد مرعی
 فداشتند - و روانی ملک و کمی مداخل بجائی رسانیدند که
 محصول محالات خالصه به پنجاه لک روپیه عاید گردید
 و مخارج بیک کرد و پنجاه لک روپیه رسید - و زرهای گرانمذ
 از خزانه عامره بصرف در آمد - آغاز عهد جمعیت مهد
 اعلی حضرت چون مداخل و مخارج با کیفیت ملکی معروض
 بار یابان پادشاهی گردید آن خافان هوشیار دقیقه رس محالات
 یک کرد و پنجاه لک (روپیه) که از قرار دوازده ماهه
 پانزدهم حصه ممالک مکروسه است) در خالصه ضبط فرموده
 کرد (روپیه) را اخراجات مقرری بحال داشته تنمه را برای خرج
 ودان نگهداشت - رفته رفته بحسن نیت و شگرفی اقبال آن
 پادشاه یوما فیوما مداخل افزونی گرفت - و مخارج نیز توفیر
 یافت - چنانچه آخر سال بیستم از هشت صد و هشتاد کرد
 دام ممالک یکصد و بیست کرد دام خالصه مقرر کرد
 که موافق دوازده ماهه سه کرد (روپیه) می شود - و آخرها
 قریب بچهار انجاهید - چنانکه گذشت *

غریب تر آنکه مینغهای خطیر در بخشش و انعامات
 و صرف هم و عمارات بخرج رفته - چنانچه در سال اول
 جلوس یک کرد و هشتاد لک روپیه نقد و جنس و چهار لک

بیگانه زمین و یکصد و بیست موضع در ^(۲) بست به بیگمان
 و شاهزادها و نوئیان و امرا و سادات و فضلا و مشائخ ^(۳)
 و تا آخر سال بیستم نه کرد و شصت لک روپیه در وجه
 انعام محسوب شد - و بریماق بلخ و بدخشان هوای در کرد
 روپیه وجه علوفه و مراجب دو کرد روپیه نقد بر سرانجام
 ضروریات صرف شده - و در کرد و پنججاه لک روپیه بر اذنیه
 والا اساس بکار رفته - ازان جمله پنججاه لک روپیه بر روضه
 ممتاز محل - و پنججاه و دو لک روپیه بر عمارات دیگر آگره
 و پنججاه لک روپیه بر قلعه شاهجهان آباد - و ده بر مسجد جامع
 آنجا - و پنججاه لک روپیه بر حدائق و عمارات لاهور - و دوازده
 در کابل - و هشت بر منزهات کشمیر - و هشت در قندهار
 و ده لک بر عمارات احمد آباد و اجمیر و غیرهما - ^(۲) مع هذا
 گنجینهائی (که در سلطنت پنججاه و یکساله اکبری دم پری
 میزد - و صفت لاحلا و لاملا بهم رسانیده بود) نعره هل من مزید
 کشید - خلد مکان که حزم و احتیاط داشت مدتی در تعویبه
 دخل و خرج کوشید - اما بنابر کهنه لنگی مهم دکن زرها
 رایگان رفت - حتی اموال مردم دارا شکوه و غیره از
 هندوستان بار شده بدکن آمده بتغذوا در آمد - و ویرانی

و کم حاصلی ملک سرباری گشت - معینا تا اختتام ایام
حیات آن پادشاه در قلعه آگره ده درازده کرور روپیه تخمینا
موجود بود - قدری در زمان خاد مزل (که دخلها مفقود
شده همه خرج بود) تلف گردید - و پست^(۲)ر محمد معزالدین
بریان داد - آنچه ماند در هنگامه نیکو سیر سادات باره
گرفتند - درینوقت (که مداخل سلطانیه منحصر بر صوبه
بنگاله بود) مرهته از دو سه سال خلل انداز آندیار شد
لیکن اخراجات هم آنقدر نماند - فلم طغیانی نمود - سخن
کجا بود بکجا رسید *

بالجملة غایت خان در سال چهاردهم از دیوانی خالصه
» که بمیرک معین الدین امانت خان مرحوم تفویض یافته بود
تغیر گشته بفوجداری چکله بریای تعیین گردید - و در سال
پنجاهم بفوجداری خیرآباد از تغیر مجاهد خان کامیابی
اندوخت - ویس ازان (که امانت خان مرحوم از دیوانی
خالصه استعفا نمود) حکم شد که کفایت خان دیوان تن دفتر
خالصه را نیز سرانجام دهد - در سال بیستم بار دیگر بتفویض
پیشدستی خالصه بمنصب هزاری صد سوار فرق عزت
برافراخت - در سال بیست و چهارم در خطه اجمیر بعد
ازان [که خویش او تهور خان مخاطب پادشاه قلی خان

(که به بیراهردی رهنمون پادشاهزاده محمد اکبر شده) خواه
 باران فاسد و آهنج غدر و خواه بنوشته خسرو خود باز گشت
 به بندگی و عقیدت نموده بدر درلخانه پادشاهی حاضر شد
 و روزگار سزای کرد نمکی در کنارش گذاشت [از دیوانی خالصه
 قنبر شده به بیوثائی سرکار والا از عزل کامگار خان مقرر گردید
 و در همین سال باعتبار آنکه داماد او تهور خان در فوجداری
 اجمیر در مالش راجپوته دستبردهای سترگ نموده التماس
 فوجداری مذکور و ادعای صرف مسای در تنبیه رانهوران
 مقهور کرده بپذیرائی خواهش اسپ شادکامی دواند - در سال
 بیست و ششم سنه (۱۰۹۳) هزار و نود و سه هجری
 باجل طبعی در گذشت *

* عبدالرزاق خان لاری *

(۲)

ابتدا نوکر ابوالحسن خان والی حیدر آباد بود - و
 مصطفی خان خطاب داشت - چون خلد مکان سال بیست
 و نهم جلوس رفته قلعه گولکنده را (که ابوالحسن در آنجا
 متحصن شده بود) گرد گرفت اکثر نوکران ابوالحسن
 بمقتضای وقت (جوع بدرگاه سلطانی آورده بمناصب شایان
 و خطابه های عمده فائز گردیدند - مگر فامبرده که پاس نمک
 منظور داشته همواره از قلعه برآمده بر مردچالها میریخت

و بهیچ باب خود را معذور نمیداشت - و فرمان پادشاهی متضمن امیدواریها (که بخاطر تالیف او مدور یافت) از وفا کیشی دست زد بران زده باقیم وجوه پاره ساخت شیه (که امرای پادشاهی بساخت بعضی اهل حصن درون قلعه در آمدند - و صدا بلند شد) او فرصت کمر بستن نیافته با شمشیر و سپر بر اسب چار جامه باثفاق ده درازده کس از رفقا جانب دروازه دوید - از آنجا (که مردم پادشاهی بندوبست دروازه شهر پناه نموده چون سیل بلا راه قلعه^(۲) ارک پیش گرفته بودند) نامبرده دوچار شده بهر که میرسید شمشیر می انداخت - و از مردم پادشاهی جراحتهای می برداشت دروازه زخم بر چهره او رسیده بود - تا آنکه پوست پیشانیاش چشمها را پوشید - و مرکب او را برده متصل ارک زیر درخت رسانید - کسی شناخته مردمی کرده بخانه اش برد - چون ماجرا بامرای پادشاهی معلوم شد و بعرض خلد مکان رسید پادشاه (سوخ او با ولای نعمتش پسندیده بمقتضای قدردانی جراح برای معالجه^۱ او تعیین فرمود *

گویند چون امید روز بهی او بعرض رسید پادشاه پیغام کرد - که پسران خود را برای ملازمت بفرستد - که از جانب او هم تسلیمات منصب نمایند - او بعد ادای شکر

قدر شناسی گفت - که هر چند این جان سخت تا حال
 بر نیامده اما امید حیات بدین حال معلوم - و اگر حیات هم شد
 بدست و پای مجروح تقدیم مراسم نوکری متعذر - و اگر
 نوکری هم توانم کشم (که گوشت و پوست آر بنمک ابو الحسن
 پرورش یافته باشد) نوکری عالمگیر پادشاه نتواند نمود
 ازین جواب بر چهره پادشاه اثر ملال ظاهر گردید - اما از
 انصاف پژوهی حکم شد که بعد صحت تمام احوال آر بعرض
 رسانند - و پس از صحیح شدن در بصوئه دار حیدر آباد حکم
 رفت - که باستمالت از پرداخته رانده حضور سازد - چون باز
 زبان بابا کشود فرمان شد - که مقید نموده بفرستد - خان
 فیروز جنگ شقیع گشته پیش خود طلبید - و چند گاه با خود
 داشته هموار کرد - سال سی و ششم بمنصب چهار هزار
 سه هزار سوار در زمره ملازمان انسلک یافت - و بخطاب خانی
 بوزام و عطای اسپ و فیل و تفویض خدمت فوجداری
 نواحی راهیری سر باندی اندوخت - و سال چهارم بتعاقد فوجداری
 کوکن عادل شاهیه (که کنار دریای شور متصل کوه بندر
 واقع است) بلند آوازه گشت - و پستور بابرار رخصت بیت الله
 گرفته رانده گردید - و بعد رسیدن بوطن خود لار درانجا منزلی
 شد - پادشاه باستماع احوال از عبد الکرم نام پسرش را

معه فرمان طلب بغام او با هزار جوان لاری روانه ساخت
 درین ضمن خبر رسید - که او حسب اطلب والی ایران
 از وطن راهی شده در عرض راه مقیم ملک جاویدانی گردید
 در پسرش یکی رزاق قلی خان و دومین محمد خلیل در
 ادرنگ آباد بودند - و بجاکیر می گذرانیدند - در گذشتند
 دومین با محور اوراق شناسا بود *

* عاقل خان میر عسکری *

خوافی الاصل است - و از والا شاهیان عالمگیری - در عهد
 شاهزادگی ببخشیکری درم مامور بود - در اوانی (که
 پادشاهزاده مذکور بتقریب عیادت پدر گرامی قدر از دکن
 عزیمت همدوستان نمود) او را بخراسان شهر در ادرنگ آباد
 گذاشت - و پس از جلوس خلد مکان به پیشگاه سلطنت آمده
 بخطاب عاقل خان مخاطب شده بفوجداری میان در آب
 سر بلندی اندوخت - و سال چهارم ازان تعاقب معزول شده بظاہر
 عوارض جسمانی گوشه انزوا گزیده بتقرر سالیانه ده هزار روپیه
 رخصت لاهور یافت - سال ششم در اوانی (که مراجعت
 پادشاهی از کشمیر بلاهور واقع شد) فرغ التفات سلطانی
 بحال او تافته از لباس گوشه گزینی بیرون آورد - و بعزایت
 خلعت و منصب در هزاری هفتصد سوار دیگر باره کامیاب
 گشت - پستتر بدادریگی غسالخانه چهره عزت بر افروخت

سال نهم باضافه پانصدی ذات لوای بلند مرتبگی برافراشت
 سال دوازدهم باز عزت اختیار کرده بسالیانه دوازده هزار
 روپیه ممتاز گشت - و باز مورد عافیت خسروانی شده سال
 بیست و دوم ببخشیکری قن از تغیر صفی خان بادج اعتبار^(۲)
 گرائید - سال بیست و چهارم بتفویض نظام صوبه دارالخلافه بر
 چار بالش عزت نشست - و مدت ممتد بدان کار پرداخته سال
 چهارم مطابق سنه (۱۱۰۷) هزار و یکصد و هفت هجری
 زاده نشین عدم سرا گردید - با فقر و آزادی استقامت مزاج
 جمع داشت - نوکری به تبختر می کرد - و با هم چشمان
 تکبر می ورزید *

چون مهابت خان محمد ابراهیم صوبه داری لاهور
 مامور شد برای سیر قلعه و عمارات دولتخانه استدعای
 پروانگی نمود - و عرض او پذیرائی یافته فرمان بنام خان
 مذکور درین باب صدر یافت - در جواب نگاشت - که او را
 بسبب بعضی موانع نخواهم طلبید - اول حیدرآبادی قابل
 آن نیست که عمارات پادشاهی را بنظر سیر و تماشا ببیند
 دیگر ابواب اماکن بنابر احتیاط مسدود میدارند - و امکان
 غیر مفروش - و تماشای او لایق این نه که برای او بتصفیه و فرش
 باید پرداخت - دیگر در ملاقات سلوک (که از من متوقع

باشد) بوقوع نخواهد آمد - بار ندادن او بجمیع وجوه رحمان
دارد - و بعد رسیدنش بدارالخلافه و پیام نمودن بحرف و صوت
از سر واکرد - پادشاه هم نظر بقدم خدمت و تدین و اخلاص
از خودرائی و خود آرائی او اغماض می فرمود - و تمشیت تعلقات
عمده بار می سپرد - خالی از کمال ظاهر نبوده - چون بخدومت
شاه برهان الدین راز آلهی (رحمه الله علیه) اعتقاد بسیار
داشت رازی تخاص می کرد - دیوان و مثنوی از مشهور است
در حل تدقیقات مثنوی مولانای رزم خود را یگانه میدانست
(۲)
مخیر موفق و کریم الصفات بود - این بیت از دست - که در سوازی
ردز فوت زین آبادی پیش شاهزاده محمد اردنگ زیب بهادر
خوانده بود *

* عشق چه آسان نمود آه چه دشوار بود *

* هجر که دشوار بود یار چه آسان گرفت *

پادشاهزاده یک در بار حکم اعاده فرمود - و پرسید که این
بیت از کیست - گفت از کسیست که نمی خواهد بخدومت
خداوند نعمت خود را بشاعری موسوم سازد *

* عزیز الله خان *

پسر سیوم خلیل الله خان یزدی است - پس از فوت پدر
بمغصب درخور و خطاب خانیه سر بلند گردیده سال بیست

(باب العین) [۸۲۴] (مآثر الامراء)

و ششم خلد مکان از تغیر محمد یار خان بخد مت میر توزکی
چهارم عزت بر افروخت - سال سیّم چون برادرش روح الله
خان بنظم موبه بیجاپور مامور گردید از بقلعه دارمی آنجا
اختصاص گرفت - سال سی و ششم بعد فوت روح الله خان
از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار سرمایه
اعتبار اندوخت - پستتر بخد مت قوربیگی نامزد شده سال چهل
و ششم از تغیر سردار خان بقلعه دارمی قندهار و از اصل و اضافه
بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار مرتقی گردید - باقی کیفیت
حالش دریافت نشده *

* علی مردان خان حیدر آبادی *

میر حسینی نام داشت - از نوکران عمده ابرار الحسن والی
حیدر آباد بود - سال سیّم جلوس عالمگیری بعد فتح گلکذّه
ملازم پادشاهی گشته بمنصب شش هزاری و خطاب عایمردان
خان بلند آوازه گردید - و بتعلقه دارمی کنجی مضاف کرناٹک
حیدر آباد سرفرازی یافت - سال سی و پنجم (که سنتاجی
که در پره بکومک کنجی (که در محامره فوج پادشاهی
بود) رسید نامبرده بدفع او کمر بسته بر آمد - و بعد مقابله
و رودان زن و خوردن دستگیر شد - و اخیال و غیره اسباب
بغارت مقاهیر در آمد - بعد دو سال مبلغ معتدبه داده
مخلصی حاصل نمود - و غایبانه بمنصب پنجهزاری پنجهزار سوار

رنگ رفته بر رو آرد - پستتر چندے صوبہ داری ہزار ہذا اُد
قرار گرفت - و برخے ایام بہ نیابت محمد بیدار بخت در
برہانپور ماند - سال چہل و نہم ^(۲) در گذشت - محمد رضا
پسرش از انتقال او بقلعہ داری رام گدھے و از اصل و اضافہ
بمنصب ہزاری چہار صد سوار قامت قابلیت آراست *
(۳)

* عیسیٰ خان مہین *

و منہم نیز گویند - طایفہ ایست منہج از قوم رنگہیر کہ
خود را از راجپوت شمارند - بیشتر در چکلہ سرھند و در آبہ
پتھہ ^(۴) بیومی گری و زمینداری بسر برند - رھزنی و قطاع الطریق
را نیز از دست ندھند - پیشین ایام نیاکان مشارالیه مرزبانے
معتد بہ نداقتند - جدش بولاقي دست و پای زدہ نامے
پیدا کرد - اما ^(۵) چون او بعرضہ تردد و تلاش خرامید دزدی
و دست اندازی آغاز نہادہ سرمایہ مردم آزاری بہم رسانید
و حرامے قافلہ گشت - پس ازان جمعیتے فراہم آردہ ہرجا
دستش میرسید بغارت و تاراج می پرداخت - و رفته رفته
از اطراف و جوانب زمینداری و اوطان مردم بتعدی گرفتہ
صاحب حشم و دستگاہ گشت - و در جنگ اعظم شاہ بہمراہے
محمد معز الدین تردد نمایان نمودہ نامے بمردانگی و بہادری
^(۶)

(۲) نسخہ [ب ج] ششم (۳) نسخہ [ب ج] مہین (۴) در [اکثر نسخہ]

تدھے (۵) نسخہ [ج] چوں او (۶) نسخہ [ج] تردد نمودہ •

برآوردن - و بمنصب پادشاهی فرق افتخار بر افراخت - و در
قتال و جدال (که شاهزاده را در لاهور واقع شد) با فوج
شایسته جرار ملتزم (کاب جهاندار شاه گردید - دران هرچ
و مرج از یاردی طالع غنیمت سترگ (که همگی عربهای
خزانه بون) بدستش در آمد - و هیچ کس بداز پرس نیفتاد
و پس از فتح از پیشگاه سلطنت بمنصب پنج هزار و
فوجداری درآبک پنه و لکھی جنگل (۲) علم اعتبار افراشت
و از حسیض زمینداری به بلند پایة امارت و ایالت مرتقی
گشته کله گوشه پندار بارج فلک رسانید - و چون قابو طلبی
و راقعه پژوهی تمغای زمینداری ست خصوص متمردان (که
سر زیاده سری بذخن فتنه و فساد می خارفند) همین که
انقلاب سلطنت بمیان آمد و جهاندار شاه از سریر فرمانروایی
غافلید یکبار سر از ربه اطاعت کشیده دست تصرف و تغلب
بنواحی و جوانب دراز ساخت - و بطریق مالوفه معهوده
بر قوافل دهلی و لاهور می تاخت - و مکرر با فوجداران قرب
و جوار ساخت جنگ و پیگار پیموده چهره غرور و نخوت
افروخت - و مال و اسباب بسیار بحرام توشگی اندوخت -
(۳)
از راه حیل و رزی و بهانه سازی بوسیله ارسال رسل و اهدای
تحف با ضمصاص الدوله خاندوران ربطی و توسل بهم رسانید

(۲) نسخه [ب] تنه و آکھی جنگل (۳) نسخه [ا] حیل وری •

و بزعم آنکه با رئیس بسازد و برویه بتازد بیش از بیش
 بدمود و سرکشی افزود - و دامی از مال واجب بجاگیرداران
 آن ناحیه عاید نمی نمود - و از کنار رودبار بیاه (که قلعه
 موسوم بادریسا^(۲) اساس گذاشته بود) تا قصبه تهره مضاف
 سرهند (که بر لب دریای ستلج است) در تصرف داشت
 و از نهیب او شیر ناخن میگذاشت - دیگری را چه یارا که
 دران حوالی دست از آستین برآورد *

چون عبدالصمد خان دلیر جنگ ناظم لاهور^(۳) از شرمنجی
 و بیراهه روی او خار خار غم در دل می شکست پس از مهم
 گرو شهداد خان خوشگویی را (که از ابطال رجال بود) بفرونداری
 آن ناحیه برگماشت - و باستیصال آن مغرور اشاره نمود
 اگرچه حسین خان (که رب النوع خان مزبور و سرآمد سرتابان
 وقت بود) راضی ببرداشتن عیسی خان نمیشد - که تا
 او هست کم بها نمی پردازد (واقع درست اندیشیده بود
 چنانچه احوالش برگوید) شهداد خان کار بدن حکم ناظم شده -
 چون در مبادی سال پنجم فرخ سیر تقارب فلئین بهم پیوست
 آن بومی بے باک (که پشت گرمی او بکثرت مواد و بهیاری
 استعداد بود) متصل قصبه تهره (که منشا و مولد آن خود سر
 همان نواحی است) با سه هزار سوار جرار بزد و خورن مردانه درآمده

(باب العبدی) [۸۲۸] (مآثر الامراء)

(۲) بازار کوشش و کشش را گوم نمود - مردم تازه نگاهداشت (۳) -
شهداد خان تاب مقاومت نیاورد و به هزیمت گذاشت -
قضا را درین اثنا تفنگی بپدر آن ستمگر دولت خان نام
(که بدولت پسر دم آسایش می زد) رسیده به نیستی سرا
در شد - آن به مسمت پندار (که نشئه باده در بالا داشت)
برخود پیچید - و فیل را تغذ (انده) یکسر بر سر شهداد خان
(که بر ماده فیل کوچک سوار بود) رسید و در سه ضرب تیغ
خون آشام حواله کرد - درین ضمن تیرے بمقتل او آمده
پاداش اعمال خسران مال پیوست - سر بریده او بحکم
ناظم بدار الخلافه ارسال یافت - و پس ازان زمینداری بر
پسرش مقرر گشت - بواه و (سم) معمول زمیندارانه می پردازد -
هیچکس مثل مقتول ازین فرقه نام آرد نگرید *

* عنایت الله خان *

نسبش بسید جمال نیشاپوری میرسد - حسب اتفاق وارد
کشمیر گردیده درانجا اقامت گزید - پدرش میرزا شکر الله
نام داشت - مادرش حافظه مریم (که عقیقه صالحه بود) در عهد
خلد مکان بتعلیم زیب النساء بیگم صبیغه پادشاه خواهر حقیقی
محمد اعظم شاه مامور شد - بیگم پیش او بحفظ کلام الهی
و کسب آداب پرداخته برای مذهب عنایت الله بخدمت

پدر معروض داشت - نامبرده ابتدا بمنصب قلیل و اشرف جواهرخانه سر بلند افزود و سال سی و یکم از اصل و اضافه بمنصب چهار صدی شصت سوار فایز گردید - و سال سی و دوم بخاندان سامانی سرکار بیگم چهره عزت برافروخت - و سال سی و پنجم (چون رشید خان بدیع الزمان دفتر دار خالصه برای تشخیص جمع بعضی محالات خالصه صوبه حیدرآباد رخصت یافت) او به نیابت خان مزبور و از اصل و اضافه بمنصب شش صدی شصت سوار و عطای خطاب خانی امتیاز برگرفت و سال سی و ششم از تغیر امانت خان میر حسین بدیوانی تن و از اصل و اضافه بمنصب هفتصدی هشتاد سوار و بعد چند روز بانضمام دیوانی صرف خاص و اضافه بیست سوار امتیاز یافت - و سال چهل و دوم خدمت مدارت نیز ثاقتور دیگرے متعلق باو شده از اصل و اضافه بمنصب هزار و صد سوار کردن کامیابی برافراخت - و سال چهل و پنجم از انتقال ارشد خان ابوالعلا دیوانی خالصه نیز بنام او قرار یافته از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی دو صد و پنجاه سوار درجه ارتقا پیمود - سال چهل و ششم بعزایت فیل بلند مرتبه گشت و سال چهل و نهم از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و صد و پنجاه سوار بر فراز بلندرتبگی برآمد - ساز محبت او با پادشاه قسمه کوک شده اعتبار او در دل جا گرفته بود

که چون اسد خان بسبب پیروی و عیاش مزاجی در دستخط
کواغذ وزارت تهران می کرد حکم میشد - که عذایت الله خان
نیایه دستخط می نموده باشد - و از غرائب عذایات بادشاهی
نسبت بحال او (که صاحب مآثر عالمگیری نوشته) از ذیل
احوال امیرالامرا اسد خان باید دریافت *

پس از ارتحال خلد مکان همراه اعظم شاه بهندوستان رفته -
(چون محالات کارخانجات غیر ضروری در گوالیار گذاشته شد)
او نیز باتفاق اسد خان درانجا ماند - و در عهد خلد منزل
ببحالی خدمات سابق آبرو حاصل کرده همراه اسد خان
بدار الخلافه مرخص گردید - و پسرش هدایت الله خان نیایه
در حضور خدمات ماموره را سرانجام میداد - پس از وصول
بدکن چون مختار خان (که بتعلقه خانسمانی مقرر شده
بود) در گذشت - تعلقه مذکور بقام او قرار یافته حسب الطلب
بمحضر رسید - و در عهد جهاندار شاه عذایت الله خان
بنظم صوبه کشمیر نامزد گردید - و در ابتدای عهد محمد
فرخ سیر (که پسر رشیدش سعد الله خان هدایت الله خان
بقتل رسید) عذایت الله خان از کشمیر عزیمت بیعت الله
نمود - و در اواسط عهد مذکور مراجعت کرده از اصل و
اضافه بمنصب چهار هزاری دو هزار سوار فایز شد - و خدمت
دیوانی خالصه و دیوانی تن بانضمام صوبه داری کشمیر بار

تفویض یافت - که خود در حضور باشد و نایب بتعلقه
بفرستد - و در عهد فردوس آرامگاه پیش از فوت اعتماد الدوله
محمد امین خان بمنصب هفت هزاره جبین بخت روشن
ساخته تا رسیدن آصف جاه بحضور نیابة امور وزارت و اصاله
میر سامانی سرانجام می نمود - در همین عصر سنه (۱۱۳۹)
هزار و یکصد و سی و نه هجری بساط هستی در نوردید *
گریزند مرد پاکیزه صورت خوش وضع متین و متدین بود
و صلاح و تقوی و حسن اعتقاد با فقرا معروف - ضوابط
جهانداری و سر دشته دفتر بر سر زبان داشت - خلد مکان
انشا و املاى او را می پسندید - احکامی (که بواسطه او بدام
پادشاه زاده ها و امرا صدور یافته) فراهم کرده با حکام عالمگیری
موسوم ساخته - و شقهای دستخط پادشاه نیز جمع کرده
کلمات طیبات نام گذاشته - هر دو نسخه متداول است - خان مزبور
شش پسر داشت - یکی سعد الله خان هدایت الله خان که
احوال او بر آسه بزبان قلم گذشته - دوم ضیاء الله خان که احوال
او در ضمن ترجمه ثناء الله خان و امان الله خان پسرانش
نگارش یافته - سیوم کفایت الله خان - چهارم عظمت الله
(۲) خان - که بعد پدر مخاطب بعزایت الله خان و حاکم
کشمیر گردیده - پنجم عبید الله خان - ششم عبد الله خان

که در دارالخلافه بقید حیات است - و بخطاب منصور الدوله
سرفرازی دارد *

* مفصل الدوله عرض خان بهادر قسوره جنگ *

خواجه کمال نام نبهت همشیره میر بهاء الدین سمرقندیست
پدرش میر عرض نام از سادات حیدری بود - و نامبرده
خدایچه بیگم صبیح قلیچ خان در خانه داشت - سید نیاز خان
خال حقیقی او (که سال چهل و هفتم سلطنت خلد مکان
از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار
و نیابت صوبه داری بیجاپور شرف افتخار حاصل نموده
و پس از ارتحال آن پادشاه چون سلطان کامبخش بر سر
بیجاپور رفت او بانتظار تحقیق خبر چندی تعویق بمیان
آورد - بستر ملازمت نمود - و بے اطلاع شاهزاده دفعه برخاسته
نزد اعظم شاه شتافت) سید نیاز خان دوم پسر او بود (که
صبیح اعتماد الدوله قمرالدین خان زوجة او میشد) در
هنگامه نادر شاه بنابر صدور گستاخی ازو شکمش را چاک
کردند - نامبرده در عهد عالمگیری از توران بهندوستان رسیده
بتوسط خان فیروز جنگ خطاب عرض خان یافته همراهِ خان
مزیور در صوبه داری احمد آباد دخیل کارهای خانه او
بود - پس از فوتش بدربار پادشاهی رفته ابتدا بوساطت
میر جمله در عهد محمّد فرخ سیر بصوبه داری برار مامور

گردیده - یستر به نیابت امیر الامراء حسین علی خان بنظم
 صوبه مزبور می پرداخت - و بضبط و ربط همت گذاشته نقش
 دلیوی و دلوری او دران صوبه درست نشست - سال دوم
 جلوس فردوس آرامگاه (که نظام الملک آصف جاه بهادر از مالوه
 راه دکن پیش گرفت) او از مضمون نوشتها بما فی الضمیر
 پی برده فوج شایسته فراهم کرده پس از رسیدن بهادر مزبور
 در نواح برهانپور رسیده ملحق شد - و در جنگ دلور علی
 خان (که حرب معرب بر افتاد و مردم بهیار از همراهیانش
 بکار آمدند) هر چند فیل او قدری بر گشته بود اما سر رشته
 همت از دست نداده در جانفشانی کوتاهی نذمود - و در
 جنگ عالم علی خان بمثل دست راست نامزد شد - و بعد
 فتح (که وصول بخجسته بنیاد صورت بست) او از اصل و
 اضافه بمنصب پنجزاری پنجهزار سوار و خطاب عضدالدوله
 بهادر قسوره جنگ چهره اعتبار بر افروخت - و اصالة بصوبه داری
 برار تعین پذیرفت - و رفته رفته بمنصب هفت هزاره هفت
 هزار سوار تصاعد نمود - و سال دوم (که آصف جاه عزیمت
 بندوبست صوبه بیجاپور نمود) او بنیابت در خجسته بنیاد
 ماند - و یستور (که آصف جاه حسب الطلب فردوس آرامگاه
 راه دارالخلافه پیش گرفت) دوائر دیوانی و بخشیکری پیش
 او گذاشته او را نائب مسئول ساخت - و پس از (فتن

بحضور چون به تنبیه حیدر قلی خان ناصر جنگ (که در صوبه
احمد آباد سر شورش داشت) مامور گشت عضد الدوله
حسب الطلب از مع جمعیت رسیده چندی همراه بود
و از منزل جهابو^(۲) مضاف مالوه بتعلقه خود رخصت

یافت - و در جنگ مبارز خان عمان الملک مراسم نیکو خدمتی
(۳)

بظهور رسانید - پستور در سال (۱۱۴۲) هزار و یک صد و چهل و سه

هجری بمرض در گذشت - و در درگاه شیخ برهان الدین

غریب رحمه الله مدفون گشت - از علم بهره داشت و در

عمل می کوشید - با علما خیل بتعظیم پیش می آمد - و

با فقرا و صلحا طریق خوش خلقی می پیمود - در بر انداختن

زبردستان و تقویت زیردستان سعی بلیغ می نمود - و در

حفظ قانون عدالت و اجرای سیاست سریع الغضب بود -

مسجد شاه گنج واقع بلده خجسته بنیان ساخته اوست

که خجسته بنیان تاریخ آنست - حوض پیش روی مسجد

مزبور اگرچه حسین علی خان بنا نهاده بود اما از وسیع تر

گردانیده - و حویلی و باره درمی از واقع بلده مزبور مشهور

عالم است - طعام خوب و وافر داشت - پسرانش کلان ترین

آنها سید جمال خان است (که در حین حیات پدر بریعیان شباب

رسیده در معرکهها نامی بشجاعت و دلادری بر آورد - پس از

جنگ هجراز خان به منصب پنج هزار داری پنج هزار سوار ممتاز گردیده به نیابت پدر بصوبه داری برار می پرداخت - بعد فوت پدر معزول شد - و در ایامی (که آصف جاه بدار الخلافه عازم شده نظام الدوله ناصر جنگ را در دکن گذاشت - و در اینجا هنگام مرگته پیش از پیش بمیان آمد) در بصوبه داری برار تعیین پذیرفته بخطاب قسوره جنگ مامور گشت - و پس از مراجعت آصف جاه با ناصر جنگ در روضه شاه برهان الدین غریب رفته نشست - و در جنگ ناصر جنگ با پدر شریک بود - آصف جاه بصفحه تقصیراتش پرداخته طلب داشت و بعد از جاگیر نوازش نمود - در سنه (۱۱۵۹) هزار و یک صد و پنجاه و نه هجری سفر عقبی گزید - پهران بسیار گذاشت - در همین خواجه مومن خان اسم - که در عهد آصف جاه به نیابت صوبه داری حیدر آباد و متصدی گری آنجا نامزد شده - و بتذبیه علی خان قراول (که نوکر رگه و به و نسله بود) مورد استحضار گشت - و لختی بظلم برهانپور مامور شده در عمل صلاحیت جنگ بخطاب عضد الدوله کامیاب گشته مکرر بصوبه داری ناندیور (۳) سربلند گردید - آخرها بجایگزینی داری برگزیده پاتور شیخ بابو مضاف برار قانع بود - سال چندی قبل ازین منزل دار باقی اختیار

(۲) نسخه [۱ ب] هزار و پنجاه و نه (۳) نسخه [ج] ماددیور (۴) نسخه

[ب] ناپور شیخ مالو .

کرد - کثیر الاخلاف بود - سیومین ^۱خواجه عبدالهادی خان است که مدتی بقلعه دارچی ماهر می پرداخت - ابتدای عمل صلاحیت جنگ تغییر شده باز بحالی اندوخت - و بخطاب ظهیرالدوله قسوره جنگ مخاطب گردید - پیش ازین چند سال بدار بقا خرامید - از هم اولاد باقیست - میرزا منشر و زنده دل بود و با مکرر بسیار جوشش داشت - چهارمین ^۲خواجه عبدالرشید خان بهادر همت جنگ - و پنجمین ^۳خواجه عبد الشهید خان بهادر هیبت جنگ - هر دو روزگاری در سرکار نظام الدوله آصف جاه دارند *

* عبد العزیز خان بهادر *

(۲) شیخ مقبول عالم از اولاد شیخ فرید الدین گنج شکر قدس سره است - موطن نیگانش موضع اسمی متصل قصبه بلگرام - جدش شیخ علاء الدین نام داشت - و بشیخ ^(۳)الهدیه معروف بود - گویند سید ابوالقاسم ولد سید خان محمد بن سید محمود بهته را سه پسر بود - سید عبد الحکیم و سید عبد القادر از بطن زوجه که از اهل قرابت بود - و از زنی دیگر سید بدالدین (که در موضع اسمی کتخدائی نمود - چون فرزندی بوجود نیامد مذکوحه او پسر برادر یا خواهر خود را مسمی بشیخ الهدیه

بفرزندی بر گرفت) - در ایامی (که سید فاضل ولد سید عبدالحکیم در دولت آباد دکن بدیوانی یکی از امرا می پرداخت) شیخ مذکور همراه او بود - امیر مرقوم آثار قابلیت از جبین او خوانده بوکالت خود بآردی معلی فرستاد - از آنجا که شیخ الهدیه در امور معاش سلیقه درست داشت رفته رفته جمعیت معقول بهم رسانید - او را سه پسر بود - سیومین عبدالرسول خان که پدر صاحب ترجمه اسم *

خان مذکور را فیروز جنگ بهادر در عهد خلد مکان بملازمت بادشاهی و پایه رشناسی رسانید - پستر بمنصب در خور و خطاب خانی سرفرازی یافته رفته رفته بخدمت طلب خان مخاطب گردید - و بقلعداری نادرک صوبه بیجاپور و ارسا صوبه محمد آباد بیدر می پرداخت - پس از و نامبرده (شدی بهم رسانیده در عمل نظام الملک آصفجاه بقاعه داری جنیر کامیاب گشت - و نسبت بامثال بیشتر مورد مهربانیهای آن نویین باند مرتبه بود - در ایامی (که نظام الملک آصفجاه ناصر جنگ شهید را بدکن گذاشته خود پیش فردوس آرامگاه نهضت نمود - و باجی راو سردار مرهقه سر بفساد برداشته بهاط مغازعت پهن گسترد) ناصر جنگ بفکر تالیف مردم افتاده نامبرده را (که بجزرات متصف بود و برریه مرهقه آشنا) از جنیر طلب داشته داخل مشورت ساخت - و پس از انفصال

جنگ مرهته به نیابت صوبه داری خجسته بنیان فرق افتخار برافراخت - و چون بعد معارفت نظام الملک آصف جاه از هندوستان میان پدر و پسر بدوهمی محبت انجامید و ناصر جنگ در خلد آباد روضه (که دو کروهی قلعه دولت آباد است) رفته انرا گزید عبد العزیز خان از روضه مرخص شده پیش نظام الملک آصف جاه رفت - و بملاحظه کمی عنایت بتقریب در ادرنگ آباد آمده بزمه و پیام مزاج ناصر جنگ را برسر برآمدن از روضه آورد - تا آنکه از روضه بملبهیر شتافته جمعیت و سامان فراهم کرده بیرون ادرنگ آباد بر روی پدر آمد - و شد آنچه شد - چون کار از دست رفت نامبرده خود را بجایر رسانید پس ازان وسائل برانگیخته (که عمده آن گذشت و بمقتدای پدری آصف جاه بود) صفح جرائم حاصل نمود - و حقیقه نوشت و خواند بدربار فردوس آرمگاه نموده سند صوبه گجرات (که بتصرف مرهته رفته بود) بزم خود طلبداشت - و در ایامه (که آصف جاه متصل ترچنابلی چهارنی داشت) مردم بسیار نوکر کرده عازم آن صوبه شد - مرهته در اثنای راه سد گردیده نوبت بجنگ رسید - و حسب تقدیر نامبرده سال (۱۱۵۶) هزار و یک صد و پنجاه و شش هجری بدرجه شهادت پیوست - صاحب جرأت بود - بکار کرد عملداری شناسا -

در گرفت و گیر زر از حساب و بے حساب پروائے نداشت -
(۲)
از پسرانش یکی محمود عالم خان است - که پس از پدر
بقعه داری جنیر معین گشته مدتها بدان می پرداخت -
چون مرهقه بسیار غالب شد و امید کومک نماند محاله از
مرهقه گرفته قلعه بآنها سپرد - در حالت تحریر بقید حیات
است - درم خدمت طلب خان که آخرها بقلعداری نلدرك
ممتاز گشته در گذشت *

* عمدة الملک امیر خان میر اسحق *

پسر امیر خان میر میران است - ابتدا عزیزالله خان
خطاب داشت - برفاقت محمد فرخ سیر بجنگ جهاندارشاه
مصدر خدمت شده - پس از فیروزی بخدمت قوربیگی
و داروغگی قوشخانه مترقی گردید - و سال دوم فردوس آرامگاه
(۳)
چون حسین علی خان بهمراهی پادشاه عازم دکن گشت او
باتفاق قطب الملک راه شاه جهان آباد پیش گرفت - و پستور
(که قطب الملک سلطان ابراهیم را همراه گرفته با افواج سلطانی
بمقابلہ پیوست) خان مزبور در هراولی جا داشت - و بعد
گرفتاری قطب الملک بپناه باغے نشست - درین ضمن باستماع
این (که سلطان ابراهیم بحالت تباه سرگردان این وادی
ست) نامبرده را بباغ آورده بپادشاه عرضی نوشت - و سلطان

مزبور را همراه برده مورد مزاحم بیکران گردید - در عهد مزبور مدتی بخشیکری سیوم داشت - چون مزاج شاه فراغت دوست و عیش طلب واقع شده بود انداز گفتگوی او که مجموعه رنگینی بود خوش گاه مزاج سلطانی گشته قسم ساز صحبت او کوک گردیده که همه وقت از بازیابان محفل سلطانی شد - و رفته رفته بمنصب عمده و خطاب عمده الملک تصاعد نموده محسود همگان گشت - از آنجا که پادشاه بکار توجه نداشت امرای دیگر این امر را محمول بر آموزش او کرده جهت بر آوردنش از حضور با پادشاه مبالغه بمیان آوردند - لهذا نامبرده بنظم آه آباد مامور گردید - سال (۱۱۵۲) هزار و یکصد و پنجاه و دو هجری بدانصوبه دستوری یافت - و سنه (۱۱۵۶) هزار و یکصد و پنجاه و شش هجری حسب الطلب دامن عزیمت بر کمر همت زده بحضور رسید - و بیش از پیش مورد التفات خسروانی گشت - و حسب العرض او مقدر جنگ ناظم اوده (که ما بین هر دو اخلاص بسیار متحقق بود) طلب حضور شده بداروغگی توپخانه اختصاص گرفت - و هر دو متفق شده فردوس آرامگاه را بر سر علی محمد خان رهیله (که احوالش جداگانه سمت ترقیم پذیرفته) بردند - اما بهسبب نفاق اعتماد الدوله قمرالدین خان پیش رفت نشد - دران ایام بر زبان خاص و عام بود که وزارت بار میشود - بیست و سیوم

ذی حجه سنه (۱۱۵۹) هزار و یکصد و پنجاه و نه هجری
حسب الطلب بدربار می رفت - چون بدرواز دیوان خاص
رسید یکی از نوکران نوملازمش او را بزخم جمدهر کشت -
او بحاضر جوابی و مطایبه گوئی متصف بود - و از پس
مصاحبت پادشاه بهیچ یک سرفرو نمی آرد - در فزون بسیار
سهارت داشت - شعر می گفت و انجام تخلص می نمود -
از دست * * شعر *

* من از جمعیت آسودگان خاک دانستم *

* که غیر از خشت بهر خواب راحت نیست بالین *

(۲)

* علی محمد خان روهیلہ *

گویند در اصل افغان نبود - چون مدتی با یکی ازین قوم
بسربرد و او مالدار و لادارت فوت نمود در حین حیات نامبرده
را قابض گردانید - مومی الیه اموال او گرفته ابتدا در انوله
وبنگر (که از پرگذاش شمالی دهلی در دامن کوه کمانون واقع
شده) سکونت ورزید - چندی بنوکری زمینداران و فوجداران
آن نواحی ساخت - پستر تسلط بهم رسانیده بانس بریلی و
مراد آباد جاگیر اعتماد الدوله قمرالدین خان را ویران نمود -
بظاہر اعتماد الدوله هیزند نامی متصدی را جهمت بندر بست
محالات خود تعیین نمود - او بجنگ پیش آمده متصدی مزبور را

(۲) نسخه [ج] علی محمد خان (۳) نسخه [ب - ج] کایرون *

(۲) شکست فاحش داده غنائم بسیار و توبیخانۀ عظیم بدست آوردن -
 و از اعتماد الدوله تدارک بظهور نه پیوست - بعد ازین شیوۀ
 بغی اختیار کرده مردم بسیار از ده که وطن افغانه است طلب
 داشته یارۀ از ملک پادشاهی و یارۀ از حدود راجۀ کمانون
 متصرف شد - و خیمها را بدواب سلاطین هندوستان بزرگ
 سرخ تیار کرد - لهذا پادشاه خود متوجه تذبیه او گشته - لچهای
 لشکر فیروززی پیشتر شتافته آتش بانوله دادند - آخر بواسطت
 وزیر (که باوصف غارت نمودن هیرنزد متصدی او بر غم
 عمده الماک و مفدر جنگ مصروف طرفدار می او بود) بذای
 صلح گذاشته آمده ملازمت نمود - در عوض اماکن این
 ضلع فوجداری سرکار سهرورد یافت - در آمد آمد شاه درانی
 سنه (۱۱۶۱) هزار و یکصد و شصت و یک هجری از سهرورد
 برآمده بانوله و بزرگ محالات قدیم خود شتافته همان سال
 بدار باقی شتافت - پسرانش سعدالله خان و عبدالله خان
 و فیض الله خان - اولین بمرض در گذشت - درمین همراه
 حافظ رحمت خان مقتول گردید - و سیومین در رام گدشه تا
 حالت تحریر زنده است - و از همراهیاناش حافظ رحمت
 خان و دوزدی خان^(۲) که باهم بنی عم بودند - و اولین
 قرابت قریبه با افغانه (که خاوند علی محمد خان بود)

(مآثر الاسرا) [۸۴۳] (باب العین)

داشت [بتصرف ملک متعلقه او پرداخته نامه بهری
بر آوردند - در همین بمرض درگذشت - و نخستین مدتی
در قید حیات بود - تا آنکه شجاع الدوله پسر صفدر جنگ ابوالمنصور
خان در سنه (۱۱۸۸) هزار و یکصد و هشتاد و هشت هجری
فوجی برو کشیده - بعد جنگ ته تیغ در آمد - ازان بعد
ازین قوم کسی شهرت ننموده *

(۲)

* علی وردی خان میرزا بندی *

گویند او و حاجی احمد برادرش هر دو پسران حاجی محمد
اند (که در سرکار شاهزاده محمد اعظم شاه بتعلقه بکازلی مامور^(۳)
بود) خان مزبور در عالم کم روزگاریها با شجاع الدوله ناظم بنگاله
آشنائی داشت - در عهد فو درس آرامگاه ایام حکومت او باتفاق
حاجی احمد بدان صوبه شتافته پائابۀ غربت کشان - شجاع الدوله
بگرمی پیش آمده مدد خرج برای هر دو مقرر ساخت - و
جلس و انیس خود ساخته هیچ کار بے مشورت اینها نمیکرد -
و در پیشگاه سلطنت نوشته منصب شایان و خطاب علی وردی
خانی برای خان مزبور طلب داشت - و چون صوبۀ پتنه
ضمیمۀ بنگاله بنام او تقرر یافت علی وردی خان را به نیابت
آنجا تعیین کرد - او در زندگی شجاع الدوله در پتنه بدر
خودسری زده از حضور بادشاه خطاب مهابت جنگ و صوبه دارمی

(۲) نسخه [ج] مهابت جنگ میرزا بندی (۳) نسخه [ج] بمهدیه *

پنجاهه اصله گرفت - شجاع الدوله صوبه داري را طوعاً و کرهً باو گذاشت - پس از فوت شجاع الدوله (چون صوبه داري بنگاله پسر او علاء الدوله سرفراز خان مقرر شد - و بسبب بخل طبعي که منافعی رياست است اکثر سپاه را برطرف کرد) علي دردي خان سنه (۱۱۵۲) هزار و یکصد و پنجاه و دو هجري هوی گرفتن بنگاله در سرخود جا داد - و با فوج سنگين بتقریب حصول ملاقات سرفراز عازم مرشد آباد شد - و ببرادر خود حاجي احمد (که در کارهای سرفراز خان دخیل بود) از مافی الضمیر خود اطلاع داد - حاجی مزبور در مدد فریب بود - مهابت جنگ چون قریب رسید سرفراز خان متنبه شده با مردم قلیل از مرشد آباد برآمد - و حرکت مذبوهي کرده سنه (۱۱۵۳) هزار و یکصد و پنجاه و سه هجري بقتل رسید - مرشد قلی خان مخمور تخاص داماد شجاع الدوله در انونت فاطم اویسه بود - فوج فراهم آورده بمحاربه علي دردي خان شتافت - و مکرر شکست یافته خود را بدکن پیش آصف جاہ رسانید - میر حبیب اردستانی (که بخشی مرشد قلی خان بود) نزد رگهو بهونسله مکسدار صوبه برار رفته او را تحریک تسخیر بنگاله نمود - رگهو فوج سنگين بمرداری بهاسکر پندت دیوان خود و علي قزاول که (سردار عمده از رفقای او بود) همراه میر حبیب کرده بر سر عاي دردي خان به بنگاله فرستاد - و قریب یکماه جدال

و قتال طول کشید - علی دردی خان سلسله صلح جنبانید - و بهاسکر پندت و علی قرارل را با بیعت و در سردار بتقریب ضیافت در خیمه خود طابیده همه را علف تیغ بے دریغ ساخت - فوج بغات النعش شده رو بفرار نهاد - رگهو و میرحبیب خائب و خاسر برگشتند - اما هر سال فوج بتاخت و تاراج بنگاله میفرستادند - تا آنکه علی دردی خان هر سال زرے برای رگهو مقرر کرده در عوض آن صوبه ادریسه حواله نمود - و ملک را از خرابی محفوظ داشت - سیزده سال بایالت آنجا دم استقلال زد - بعد فوتش نبیره اش (که بخطاب سراج الدوله مخاطب بوده) ده ماه حکومت کرد - درانمیان بذکر کلکته را غارت نمود - و پستری از فوج کلاه پوشان فرنگ هزیمت یافته کشتی سواره ده سپر دادی فرار گشت - و پس از وصول براج محل یکم از نوکرانش نظام نام او را دستگیر ساخته پیش میرجعفر بخشی او (که خواهر مهابت جنگ در خانه و با اهل فرنگ سازش داشت) فرستاد - و بتیغ بیداد سرش از تن جدا شد - میرجعفر بخطاب شمس الدوله جعفر علی خان زبان زد شده به امداد اهل فرنگ حاکم آنجا گشت - و در سنه (۱۱۷۳) هزار و یکصد و هفتاد و دو هجری (که موبک سلطان عالی گوهر متصل پتند (سیده محاصره نمود) صادقعلی خان عرف میرون پسر او

مکرر بکومک پتله عازم گردید - و در جنگ ثبات پا ورزیده زخمی گشت - و چون شاهزاده عثمان رخس عزیزمت را جانب مرشد آباد گردانید از زود رفته با پدر ملحق شد - و پستار جانب پورنیه (که خادم حسن خان نائب آنجا دم مخالفت می زد) شتافته بعد وصول در نواحی بتیا مضاف پورنیه سنه (۱۱۷۳) هزار و یکصد و هفتاد و سه هجری قضا را شے برق بر افشاده خرمین هستیش بسوخت *

* ع *

* بذاکه برق افشاده بمیرن *

تاریخ این سازه اسم - پس از وقوع این حادثه قاسم علی خان نام داماد جعفر علی خان خسر را بیدخل ساخته خود مساط شد - لهذا جعفر علی خان بملکته رفت - آخر صحبت قاسم علی خان با نصاری در نگرفت - و جعفر علی خان بار دوم بر حکومت دست یافت - قاسم علی خان از آنجا برآمد - و پادشاه وقت و شجاع الدوله وزیر را بران صوبه برد - و هیچ کار صورت نگرفت - مدتی مترصد گشاه مقاصد در حضور بود - چون مفید نشد چندی به بیرونجات گذرانید - مال حالش معلوم نیست - اما جعفر علی خان در سنه (۱۱۷۸) هزار و یکصد و هفتاد و هشت هجری فوت نمود - پس از پهرش نجم الدوله بر مسند حکم رانی نشست - و در سنه (۱۱۷۹) هزار و یکصد و هفتاد و نه هجری عالم را پدرود کرد - بعد از ساله چند سیف الدوله نامی و ماهی چند

مبارک الدوله بنام ریاست موسوم شدند - و سنه (۱۱۸۵)
هزار و یکصد و هشتاد و پنج هجری صوبه بنگاله و بهار بالکلیه
بتصرف کلاه پوشان درآمد *

* عماد الملک *

پسر امیرالامرای فیروز جنگ خلف نظام الملک آصف جاه
است - و دختر زاده اعتماد الدوله قمر الدین خان - نام اصلی
او میر شهاب الدین - چون پدرش بنظم دکن مامور شده
بذلان حدود شتافت او را به نیابت میر بخشیکری در حضور
احمد شاه گذاشته بصفدر جنگ وزیر بسپرد - سپس (۲) که
خبر فوتش از دکن (رسید) او پاس وقت از دست نداده
با صفدر جنگ آنقدر جوشید که بکار بندی مرآت میر بخشیکری
بنام او تقرر یافت - و بخطاب پدر مخاطب شد - پس ازان
(که در مزاج پادشاه درآمد گرد از جانب صفدر جنگ تکرار
یافته) باتفاق خال خود خانخانان با فوج در قلعه شاهجهان آباد
درآمده موسوی خان را (که به نیابت صفدر جنگ با چهار
صد کس بکار میر آتشی می پرداخت) از قلعه بیرون کرد -
و تعلقه مزبور به پسر خاندوران مقرر ساخت - صفدر جنگ
فرمای آن پیش پادشاه رفته مبالغه در بحالی میر آتشی
نمود - پیش رفت نشد - حکم صادر گردید که تعلقه دیگر

بخواهید - او میر بخشیکری از تغیر عمادالملک به سادات خان ذوالفقار جنگ دهانید - چون پادشاه را با صفدر جنگ سرگرانی در داد عمادالملک خواست که صفدر جنگ را برهم زند - شش ماه با او جنگید - و در ایام جنگ مذکور ملهار را و هولکر را از مالوه و چهپا را از ناگور بکومک خود طلبید - اما پیش از رسیدن اینها با صفدر جنگ مصالحه در میان آمد - عمادالملک و هولکر و چهپا مرهه باتفاق بر سر سوزجمل جات رفتند - بهرت پور و کمهزیر و دیک^(۲) را (که هر سه از قلاع حصیفه ملک جات است) محاصره نمودند - و چون عمده اسباب قلعه گیری اضراب توپ است عمادالملک بالتماس سرداران غنیم عریضه بدرگاه پادشاه مشتمل بر استدعای اضراب توپ مصحوب عاقبت محمود خان کشمیری (که مدارالمهام او بود) ارسال داشت - انتظام الدوله وزیر بن اعتماد الدوله قمرالدین خان مرحوم بضد عمادالملک پادشاه را از فرستادن اضراب توپ مانع آمد - عاقبت محمود خان اکثری از منصب داران پادشاهی و مردم توپخانه را بوعده این (که اگر دور عمادالملک شد با شما مراعات چندین و چنان بعمل می آید) با خود متفق ساخته خواست که انتظام الدوله را بردارد - و روزی قرار داده بر سر خانه انتظام الدوله غلو کرده هنگامی

دار و گیر گرم ساخت - و همان روز کارے نساخته روی گریز بجانب
 داسنه نهاد - و از در قطاع الطریق درآمده بتاخت و قاراج^(۲)
 محاللات خالصه پادشاهی و جاگیر منصبداران (که در نواحی
 دار الخلافه بود) غبار فتنه برانگیخت - و درین ضمن سورجمل
 جات (که از دست اهل محاصره بحالت تباہ رسیده بود)
 از پادشاه التماس امداد کرد - پادشاه در ظاهر برای شکار
 و نظم و نسق انترپید و در باطن برای کومک جات از دهلی
 برآمده در سکندره مضروب خیم ساخت - و عاقبت محمود
 خان را (که دران نواحی هنگامه پرداز بود) استمالت نموده
 بحضور طلبید - عاقبت محمود خان از مقام خورجه جریده آمده
 ملازمت پادشاه نموده بخورجه برگشت *

از مقدرات الهی اینکه هولگر بخاطر آوردن که احمد شاه در
 دادن اضراب توپ تغافل کرد - الحال که بیرون برآمده اسم^(۳)
 رفته رسد غله و کاه لشکر پادشاهی بزد باید کرد - و قافیه
 را تنگ نموده اضراب توپ باید گرفت - و خواست که این^(۴)
 کار را بے سهیم و شریک بر کرسی نشاند - عماد الملک و
 جیایا را خبر ناکرده شبگیر نمود - و از گذر متھرا عبور دریای
 جون کرده شبی (که عاقبت محمود خان ملازمت نموده

(۲) نسخه [ب] دهنه (۳) نسخه [۱ - ب] برون (۴) نسخه [ب] قافیه
 قنگ نموده *

بخورجه برگشت) هولکر قریب معسکر احمد شاه رسیده اول شب
چند بان سرداد - مردم گمان کردند که عاقبت محمود خان
از راه شرارت باز آمده آتش افروز هنگامه است - امر
سهل دانسته^(۲) استعداد جنگ نکردند - و فکر فرار هم نذمودند -
و آلا خرابیها پیش نمی آمد - آخر شب متحقق شد که هولکر
آمده است - دست و پا کم کردند - که نه وقت استعداد
جنگ ماند و نه فرصت فرار - ناچار احمد شاه و مادر او
و مصمص الدوله میر آتش پسر امیر الامرا خاندوران ناموس
و احمال و ائقال را گذاشته با چند کس راه دارالخلافه
برگرفتند - و از ناتجربگی چشم زخم عظیم رسید - هولکر
آمده بی منازعت تمام اثاثه سلطنت را غارت کرد - و ملکه
زمانیه دختر محمد فرخ سیر پادشاه (که زوجه فردوس آرامگاه
بود) و دیگر بردگیان سرادقات پادشاهی باسر^(۳) در آمدند -
هولکر اینها را بحرمست نگاهداشت - عمادالملک این خبر شنیده
محاصره را گذاشته بدار الخلافه شتافت - بی ایا چون دید
که این هردو سردار برخاسته رفتند و تنها عهده برای محاصره
نمی توان شد او هم دست از محاصره برداشته بفارنول رفت -
و سوریجمل خود بخود از تنگنای محاصره برآمد - و عمادالملک
بزور هولکر و سازش امرای حضور خصوص مصمص الدوله میر آتش

وزارت را از تغییر انتظام الدوله خود گرفت - و اسیرالامرائی
 بمصمصام الدوله مذکور دهانید - روزیکه وزارت گرفت صبح خلعت
 پوشید - و وقت استموا احمد شاه را با مادرش قید کرده عزیزالدین
 خلاف معزالدین جهاندار شاه را دهم شعبان روز یکشنبه سنه
(۱۱۶۷) هزار و یکصد و شصت و هفت هجری بر تخت
 سلطنت اجلاس نمود - و بعالمگیر ثانی ملقب ساخت - و بعد
 یک هفته از قید کردن چشم احمد شاه و چشم مادرش (که
 تمام فتنها از زائیده بود) مکهحول گشت - بعد ایامی برای
 انتظام صوبه پنجاب (که پس از فوت معینالملک از جانب
 شاه درانی بتصرف اهلیه معینالملک بود) قصد لاهور کرد -
 عالمگیر ثانی را در دهلی گذاشته شاهزاده عالی گهر را بتوزکی
 برداشته از راه هانسی و حصار درانه لاهور گردید - و قریب دریای
 ستلج رسیده حسب الطلب ادینه بیگ خان فوج را بفر کردگی
 سید جمیل الدین خان سپه سالار و حکیم عبید الله خان کشمیری
 مدارالمهام خود را (که بمنصب شش هزار و خطاب بهادالدوله
 سرافراز بود) شبشب بلاهور (خصمت کرد - و اینها باستعمال
 تمام خود را بلاهور رسانیدند - و خواجه سرایان را در حرم
 فرستاده مسماة مذکوره را (که در کمال غفلت خوابیده بود)

(۲) نسخه [ب] چکارو [ج] روبه لاهور کرد - (۳) نسخه [ب ج] چون
 قریب دریای ستلج رسید *

بیدار کرده مقید ساختند - و از عمارت برآورده در خیمه جا دادند
 مسماء مسطوره زن تغائی عمادالملک است - و نیز دختر ار
 بعماد الملک نامزد بود - عمادالملک صوبه دار ری لاهور بآدینه
 بیگ خان در بدل پیشکش سی^(۲) لک روپیه مقرر کرده بدھلی معاودت
 نمود - و چون این اخبار بسمع شاه درانی رسید بسیار شاق
 آمد - و از قندهار پاشاه کوب خود را بلاهور رسانید - آدینه
 بیگ خان از لاهور بصحرای هانسی و حصار فرار نمود - شاه
 درانی برجناح استعجال بیعت کرههی دهلی عام افراز شد -
 عمادالملک که سروسامانی نداشت جز انقیاد چاره نیافته ملازم
 شاه نمود - اول معاتب شد - آخر بسفارش مسماء مذکوره
 و سعی اشرف الوزرا شاه ولی خان محفوظ ماند - و وزارت
 هم بقرار پیشکش بار مسلم شد - و چون شاه درانی جهان خان
 را به تسخیر قلعات سورجمل جات تعیین کرد عمادالملک
 همراه جهان خان ترددات نمایان بعرضه ظهور آورد - و مورد
 آفرین شاه گردید - و چون طلب پیشکش بابت وزارت
 درمیان آمد عمادالملک از شاه التماس کرد که نوره از نسل^(۳)
 تیموریه و فوجی از درانیان همراه من شود - که از اندویدن
 (و آن عبارت است از سرزمین واقع مابین دریای گنگ و
 جون)^(۴) زر خطیر بمعرض وصول درآورده داخل سرکار سازم -

(۲) نسخه [ب] سه لک - (۳) نسخه [ب] نوباره (۴) نسخه [ب] زرے •

شاه درانی دو شاهزاده یکم هدایت بخش بن عالمگیر ثانی دوم میرزا بابر خورشید عزیزالدین برادر عالمگیر ثانی را از دهلی طلبیده با جانباز خان (که یکم از سرداران رکاب شاه بود) همراه عمان الملک کرد - عمان الملک با هر دو شاهزاده و جانباز خان در کمال بے سرانجامی عبور چون نموده عازم فرخ آباد مسکن احمد خان بن محمد خان بنگش گردید - احمد خان استقبال کرده خیمه و خرگاه و افیال و اسبان و غیره پیشکش شاهزاده و عمان الملک نمود - از اینجا پیشتر رفته از آب گنگ گذشته رو بصوبه اودهه آورد - شجاع الدوله ناظم اودهه باستعداد جنگ از لکھنؤ برآمده خود را در میدان ساندی و پالی (که سرحد صوبه اودهه است) رسانید - دو بار جنگ سهل با قراولان طرفین واقع شد - آخر بوساطت سعد الله خان (بهیلہ بر پنج لک روپیہ قدرے نقد و باقی بوعده صلح قرار یافت - عمان الماک مع شاهزاده سنه (۱۱۷۰) هزار و یکصد و هفتاد هجری از میدان نزاع کوچید - و از دریای گنگ گذشته بفرخ آباد رفت - و چون شاه درانی (که بنابر حدوث وبا در لشکر او) از حوالی اکبرآباد بعزم ولایت گام سرعت برگرفت - روزیکه محاذی دار الخلافه رسید عالمگیر ثانی با نجیب الدوله بر سر قلاب مقصود آباد آمده با شاه ملاقات نمود - و از عمان الملک شکایت بسیار کرد -

لهذا شاه نجیب الدوله را منصب امیر الادرائی هندوستان داده
درانه لاهور گردید - عماد الملک در فکر نجیب الدوله از فرخ آباد
عازم دهلی گشت - و رکنانته^(۲) را برادر اعیانی بالاجی را
و هواکر را بمبالغه تمام از دکن طلبیده باتفاق دهلی را
محاصره نمود - عالمگیر ثانی و نجیب الدوله محصور شدند -
چهل و پنج روز جنگ توب و رهکله درمیان ماند - آخر هواکر
رشوت سنگین از نجیب الدوله گرفته بذای صلح گذاشت - و^(۳)
نجیب الدوله را با آبر و مال و ائصال از قلعه برآورده متصل
خیمه خود جا داد - و بتعلقه او آن طرف آب چون (که
عبارت از سهارنپور بوری و چاندپور و تمام تصبات باره باشد)
رخصت نمود - عماد الملک بتقویت غنیم (رقی و فتق مهمات
سلطنت بتمامها بدست آوردن - و چون دتا سردار غنیم^(۴)
نجیب الدوله را در شکر تال محاصره کرد - و عماد الملک
را از دهلی بکومک خون طلبید و عماد الملک با خانخانان^(۵)
انتظام الدوله خال خود ناخوش بود - و با عالمگیر ثانی
هم صفا نداشت - و می دانست (که اینها با شاه درانی
مخفی سلسله رسل و سائل دارند - و نیز غلبه نجیب الدوله
بر دتا میخواهند) بنا بران خانخانان (که از سابق محبوس

(۲) نسخه [ب - ج] رکنانته را - (۳) نسخه [ب ج] بنا بر صلح -

(۴) نسخه (ب) دتا - (۵) نسخه [ا ب] عماد الملک که •

بود (مقتول گردید - و همان روز هشتم (بیع الآخر روز پنجمشنبه
 سنه (۱۱۷۳) هزار و یکصد و هفتاد و سه هجری عالمگیر
 ثانی هم بدرجۀ شهادت پیوست - و در تاریخ مذکور محیی الملة
 یسر محیی السنه بن کام بخش بن خلد مکان را بر تخت
 نشاده بشاهجهان ثانی مقلب ساخت - و بعد فوت
 عالمگیر ثانی و خانخانان بر طبق طلب دنا بکومک او شتافت -
 در همین ایام آمد آمد شاه درانی غلغله دران نواحی افگند
 دنا از نواحی شکرताल برخاسته بازاده مقابله با شاه درانی
 جانب سرهند رو نهاد - و عماد الملک بشاهجهان آباد آمد -
 و چون خبر مقابله دنا با قراران شاه درانی شنید غالبیت
 درانیان بر غنیم استنباط نمود - بنابراین پادشاه تازۀ را در دهلی
 گذاشته خود نزد سورجمل جات رفته مدتی نشست - و پستر
 (که پادشاه مذکور را زمانه از میان برداشت و نجیب الدوله
 سلطان جوان بخت یور عالی گهر شاه عالم بهادر پادشاه را
 بتوزکی برگرفته در دار الخلافه حکمرانی میکرد) او بفرخ آباد
 نزد احمد خان بنگش رفت - و همراه شجاع الدوله بجنک اهل
 فرنگ شتافت - و بعد هزیمت در تعلقۀ جات پناه جست -
 و سنه (۱۱۸۷) هزار و یکصد و هشتاد و هفت هجری بدکن
 آمده - مرهقه محالۀ چند برای اخراجات او در صوبۀ مالوه

(باب العیر) [۸۵۶] (متأثر الامرا)

دادند - چون از پادشاه وقت اطمینان خاطر ندارند چندی وارد
بندر سورت گردیده با کلاه پوشان آنجا در ساخته اوقات بسر برد -
درینولا سوار جهاز شده عازم بیت الله گردیده - با حفظ کلام الهی
و تحصیل علوم - بمشق خط را درست ساخته - و جوهر همت و
شجاعت را بهم بر آمیخته - شعر می گوید - ازوست * * بیت *
مرا بهنگ فلاحن کجاست همسنگی
که دورم افگنی و گرد سر نگردانی
کثیرالاولاد است - یک پسر او در سرکار نظام الدوله آصف جاه
آمده برعایت قرابت بمنصب پنجهزاری و خطاب حمیدالدوله
و مدد خرج نقدی سرفراز گردیده *

* حرف الغین *

(۲)

* فازی خان بدخشی *

قاضي نظام نام داشت - علوم مکتسبه را نزد ملا عصام تلمذ نمود - و در دانش عقلي و نقلي یکنای روزگار گردید - و نسبت مریدی بشیخ حسین خوارزمي پیدا کرد - و بطریقه صوفیه صافیه مناسبت تمام بهم رسانید - و چون ذهن رسا و فکر بلند فطری او بود بفرط کاردانی و رشادت ناموری اندر خسته پیایه امارت برآمد - ابتدا با میرزا سلیمان والی بدخشان قرب و مصاحبت بهم رسانید - و در زمره عمدهای او منتظم گشت - و بخطاب قاضي خان اختصاص گرفت - و در سال (که همایون پادشاه لوی سفر آخرت برافراخت - و میرزا سلیمان از قاپوطلبی آمده کابل را محاصره نمود) منعم خان (که سردار کاردیده بود) حصاری گشت - و باستدعای کومک معرمان را بهندوستان گسیل نمود - چون محاصره بامتداد کشید میرزا قاضي خان را نزد منعم خان فرستاده

(۲) نسخه [ب] هفت امیر *

سخنان فریب آمیز پیغام کرد - خان قاضی را چند روز نگاه داشته هر روز الوان اطعمه و فواکه بسیار (که بوقت سعه و آسودگی در حوصله بدخشیان نگنجد) در مجلس می کشید - قاضی را یقین شد که فتح قلعه از مقوله ممتنع است - بیرون آمده بمیرزا سلیمان گفت که سعی در تسخیر قلعه آهن سرد کوفتن است - ناگزیر میرزا در آشتی زده بددخشان برگشت - و پس از آنکه قاضی از میرزا سلیمان جدا شده بکابل رسید میرزا محمد حکیم با احترام و اعزاز پیش آمد - و بمصاحبت خود برگزید - و او در سال نوزدهم روانه هند گشته در منزل خانپور هنگام مراجعت الیه پادشاهی از جونیور شرف ملازمت عرش آشیانی دریافت - و بکمر و شمشیر مرصع و خلعت فاخره و انعام پنج هزار روپیه و تفویض منصب پروانچی گری^(۲) چهره کامیابی برافروخت - چون از مزاج شناسی روزگار نصیحه فرادان داشت در کمتر فرصت محفوف عواطف پادشاهی گشته اعتباری تمام بهم رسانید - و بمنصب هزاری سر برافراخت - و پس از تردد در معارک و مغازی (که مکرر بهری و سرداری لوی چیرگی افراشت) مخاطب بغازی خان گردید - و در سال بیست و یک بهمراهی راجه مانسنکه در جنگ (انا سردار فوج جرانغار بود - چون مبارزان غنیمت بنیروی کذ آردی این فوج

را برداشتند بسیاری از بهادران را پای ثبات لغزید - غازی خان از کار طلبی برگشته بفوج - هراول پیوست - و مردانه کارزار نمود - و پس ازان در تیولدارى اوده در مالش امرای سرتاب صوبه بهار (که از تباہ خردی و کوتاه اندیشی غبار فساد دران دیار برانگیخته بودند) بهمراهی عساکر حضور جوهر مردانگی او فرود دیگر بخشید - و بگونه اخلاص و

یکجہتی چہرہ حالش آراستہ تر گردید - و سال بیست و نہم سنہ (۹۹۰) نہصد و نہد ہجری در سن ہفتاد سالگی بقصبہ

(۲)

اودہ سفر را پسین پیش گرفت - صاحب تصانیف معتبرہ است - شیخ علامی در احوال او نوشتہ کہ کذا درت چہرہ افروز دانائی داشت - و شمشیر را پایہ افزای قلم گردانیدہ با فرو رفتگی در علم زار رسمی با صوفیان صافی نیایش گری نمودہ - و با پابستگی صوری دارستگی اندوختہ - و ہموارہ چشم گریان و دل تقسیدہ داشتہ - گویند اول کسیکہ اختراع سجدہ پیش عرش آشیانی کردہ از بود - طرفہ ایذہ ملا عالم کابل (کہ از فضائی رقت بود) ہموارہ بحسرت میگفت - کہ دریغا من مخترع این امر نشدم *

بر متصفحات صدائف اخبار ظاہر است کہ در ملل سابقہ و اسم سالفہ برای برگزیدگان دین و پیشوایان راہ یقین

بطریق تحکیم و فردائی نه عبادت و بندگی پیشانی بر زمین
می گذاشتند - سجده ملائکه آدم را و پدر و برادران یوسف
اد را ازین قبیل بود - و این تحیت در زمان پیشین بمثابه
سلام راج داشت - چون بغرغ خورشید اسلام چراغ ادیان
خالیه انطفا پذیرفت بدل آن سلام و مصافحه مقرر گشت -
(۲)
عرش آشیانی (که موسس سلطنت و جهانبانی و موجد اکثر
قواعد و رسوم است) در نیایشگری نیز مراتب متنوعه بر ساخت -
(روی دست بر فراز پیشانی نهاده سر فرود آوردن قرار داده آنرا
کورنش نامید - یعنی سر را که زندگانی محسوس و معقول
بدوست بدست گرفته نیاز می کزد - و خود را باطاعت آماده
می سازد - و روی دست را بر زمین گذاشته بآرمیدگی بردارند
و راست ایستاده (روی دست بر تارک سر نهند - آنرا تسلیم
خوانند - هنگام رخصت و ملازمت و تفویض منصب و جاگیر
و عذایت خلعت و فیل و اسب سه تسلیم قرار یافت - و
در باقی مراسم داد و دهش و گوناگون نوازش بیکه اکتفا
فرمود - و پس از آنکه بتجویز دنیایرستان خوشامدگو آئین سجده
در میان آمد طعن عامه اندیشیده دربار عام موقوف نمود - و
آن را مخصوص مقربان مجلس خاص ساخت - چه هرگاه در
خاوت بدشستن امرا حکم می شد سجده بجا می آوردند -

و در عهد جنت مگانی از بے قاعده و ناپروائیی این طریقه
نکوهیده همه وقت معمول گردید - چون سرور فرمان درائی
بجلوس فردوس آشیانی (۲) (شکر الله سعیه) مزین گشت اول
حکمه (که از قهرمان خلافت پیرویه صدر یافت) منع سجده
بود که جز ذات معبود حقیقی شایان این تعظیم عظیم نیست
مهابت خان سپه سالار بعرض رسانید - که ناگزیر پایه شناسی
آن است که تحیه پادشاهی مغائر تحیات مشترکه میان سائر
بزرگان الهی باشد - اگر بجای سجده زمین بوس قرار یابد هراینه
سر رشته خادم و مخدوم و سلطان و رعیت مضبوط می ماند -
لهذا تقرر یافت که هر دو دست بر زمین گذاشته پشت
دست را استلام نمایند - و چون زمین بوس صورت سجده
داشت آن را نیز پادشاه حق آئین در سال دهم جلوس
برطرف ساخته تسلیم چهارم بجای آن مقرر شد - که در برابر
عزایتم (که از پیشگاه سلطنت در حضور و غیبت پرتو ظهور
دهد) تسلیمات چهارگانه بجا آرند - و برای سادات و
علما و مشائخ وقت ملازمت سلام شرعی و هنگام وداع فاتحه
متعین گشت *

خلف ارشد اغر غازی خان میر حسام الدین - مشهور
است که از مشائخ وقت بود - در عهد اکبری بمنصب

هزاره‌ی رسیده تعیین کردن گردید - درانجا با خانخانان ساز
 صحبتش کوک شد - که ناگاه در عین ریعان شباب محبت
 آه‌ی دل‌وله برانگیخت - و جذبۀ ازان طرف در رسید -
 بخانخانان گفت ترک روزگار سراپای خاطر فرود گرفته -
 بدرخواست نه خواهند گذاشت - بدر جنون میزنم - شما
 بحضور نوشته روانۀ دهلی نمائید - که بقیۀ عمر بر مزار
 سلطان المشایخ بیداسیم - هرچند خانخانان الحاح و ابرام نمود
 (که ازین فرزاندگی دیوانگی نما بگذرد) ممنوع نشد - روز
 دیگر عریان گشته گل و لای ببدن مالید - و در کوچه و
 بازار می‌گشت - چون بعرض پادشاهی رسید - رخصت انزوای
 دهلی حاصل شد - مدت سی سال در کمال توزع و تشوع
 بسربرد - با آنکه از علم بهره تمام داشت همه را بآب
 فراموشی شسته - بتلاوت قران شریف و باشغال صوفیۀ صافیه
 قیام می نمود - و از خواجه باقی بالله سمرفندی الاعل
 کابلی المول (که در دهلی آسوده است) اجازت ارشاد
 سالکان داشت - در سنه (۱۰۴۳) یک‌هزار و چهل و سه هجری
 رحلت نمود - زوجۀ او همشیره علامی شیخ ابوالفضل بود - بفرمود
 شوهر آنچه زر و زیور داشت بدریشان داده دامن از لوث
 علائق برچید - گویند هر سال دوازده هزار (ریبه) جهت خرج
 خانقاه شاه حسام الدین می فرستاد *

* غیور خان *

خواجه کامگار برادرزاده عبد الله خان بهادر فیروز جنگ
اسمت - در سال سیوم شاهجهانی از اصل و اضافه بمنصب
هزار و چار صد سوار سرفرازی یافت - و چون (سال چهارم
خانجهان لودی از دکن برآمده بقصد شورش افزائی سرے
بهندوستان کشید - و پس از کشته شدن دریا خان همه آرزو
از سر بدر کرده مامنی میخواست و میخواست اسمت که بگمناهی
از میان بدر رود عبد الله خان فیروز جنگ بهراولی سید مظفر
خان باره دست از تعاقب باز نکشیده هرچا می رفت
خود را بار می رسانید - ناچار هنگام کارزار گرم کرده برخه
از خویشان و اقربا را بکشتن داده راه فرار می سپرد)
خواجه کامگار* بهمراهی عم بزرگوار بتقدیم خدمات می پرداخت -
چون خانجهان از حوالی کالنجر سرچنگ خورده بیست کرده دیگر
شتافته برکنار سپیده فرود آمد - ازانجا (که امید رستگاری
منقطع ساخته و از زندگانی سیر آمده بود) همانجا غره
(جب سنه (۱۰۴۰) هزار و چهل هجری در مقابل هراول
لشکر فیروزی از اسب فرود آمده با معدودے (که برفاقت
او پای ثبات افشوده بودند) بزد و خورد درآمد - پیش
ازانکه سید مظفر خان هراول برسد سادات با جوقی از پردلان
لشکر هجوم آورده خوی گرفته را با رفیقانش پاره پاره ساختند -

یستتر عبد الله خان از عقب رسیده سر خانجهان و عزیز نام
پسرش و ایمل خان را مصحوب خواجه کامگار بدرگاه پادشاهی
فرستاد . مشارالیه هشتم ماه مذکور در اذاعه آن (که صاحب قران
ثانی در آب تپتی کشتی سوار عسرت اندوز مید مرغابی
بود) با سرهای آن نگونساران رسید - اعلی حضرت زبان بشکر
افضال الہی گشاده حکم بنواختن کوس شادمانی فرمود -
خواجه کامگار بعذایت خلعت و اسب و باضافه پانصدی در
صد سوار و خطاب غیرت خانی سربرافراخت - و چون مشارالیه
خالی از فهمید و کاردانی نبود بدوام خدمت حضور مورد
نوازش گشته بافروزی سواران منصب عز و امتیاز یافت - و در
سال دهم باضافه هزار و دروست سوار بمنصب دو هزار
و پانصدی ذات دو هزار سوار و خدمت نظام صوبه دارالملک
دهلی از تعیر اصالت خان تارک افتخار برافراخت - و در
سال دوازدهم تاسیس عمارات شاهجهان آباد باهتمام او مفوض
گشته - بصراکری و صاحب اعتباری مشارالیه پنجم ذی الحجه
سنه (۱۰۴۸) هزار و چهل و هشت هجری موافق طرح
(که قرار یافته بود) بحفر بنیان پرداختند - نهم محرم سنه
(۱۰۴۹) هزار و چهل و نه هجری اساس نوآیین گذاشتند -
تا چار ماه دیگر بصرف جد کاری خان مذکور بخره مصالح
موجود شده لخته جا اسس برآمده بود (که بتفویض

صوبه دارى تهته چاره بختوري افروخته عازم آن سمت گردید -
 و در سال چهاردهم سنه (۱۰۵۰) هزار و پانجاه هجری همانجا
 پیمانۀ زندگیش پر شد - جهانگیر نامه (غیر از اقبالنامه تالیف
 معتمد خان) از مولفات اوست - و مشار الیه نسبت به معتمد
 خان (که بمزاح کوئی ناچار و گرفتار است) اکثر مقدمات را بے
 کم و کاست نوشته - سیما بغی ایام شاهزادگی جنم مکانی که
 بتفصیل مرقوم ساخته *

(۲)
 * غالب خان بیجاپوری *

ابتدا نوکر عادل خان والی بیجاپور بود - و بقلعه دارى حصن
 پریدنا مضاف صوبۀ خجسته بنیان (که دران ایام تعلق بوالی
 مذکور داشت) می پرداخت - سال سیوم جلوس خلد مکان
 از عادل خان متروم گردیده بشایسته خان امیرالامرا صوبه دار
 دکن ملتجی گشته قلعه مذکور را بمسکار پادشاهی گذاشت - و در
 جلدوی آن بمنصب چارهزاری چهار هزار سوار و خطاب خانی سر
 برافراخته در زمرة تعیناتیان دکن منسلک گشت - سال فہم
 همراه میرزا راجہ جے سنگہ بتادیب بیجاپوریان کمر بسته در
 تسخیر کدھی موضع دھونکی از اعمال بیجاپور و نلکھ مصدر^(۳)
 ترددات شد - پس ازان احوالش معلوم نگردیده *

(۲) در نسخۀ [ج] ذکر این امیر نیست - (۳) نسخۀ [ب] نیلکھه .

* غضنفر خان *

بهر آلودردی خان است - از دیر باز از خدمت پدر جدائی
 گزیده در حضور اعلیٰ حضرت شرف‌اندوز پرستاری بود - و
 نسبت بسائر اخوان (غیر از مهین برادر میرزا جعفر) بمزید
 روشناسی و اعتبار و عزت امتیاز داشت - و از کار طلبیها
 در تقدیم خدمات پادشاهی چست و چالاک بود - اولا از
 پیشگاه خلافت بخدمت ترک سرفروزی یافت - و در سال
 شانزدهم بداروغگی توپخانه و کوتوالی لشکر سربلند گردید - و
 در یساق باخ شاهزاده مراد بخش خلیل الله خان را (که
 بهرداری طرح دست چپ معین شده بود) از چاری کار^(۲)
 بانفتاح حصار کهمرود و غوری دستوری داد - خان مذکور غضنفر خان
 را با جمعی بطریق منقلا بر سر قلعه غوری فرستاد - مشارالیه
 با قباد خان میر آخور باشی ضابط آن حصار کارزار مردانه نموده
 او را بقاعه در آرد - و از ناموس جوئی و نام طلبی از اسبان
 پیاده شده دست و بازو بقعله ستانی برگشاد - درین اثنا
 فوج عقب نیز رسید قلعه دار را غیر از تسلیم چاره نماند - و در
 سال بیست و دوم بداروغگی فیلخانه و منصب هزاره پانصد
 سوار تارک افتخار افرامت - و بخطاب خانی نیز مفتخر
 گشت - و آخر بهبب تقاعد او از رفتن بنگاله منصبش

تغیر شد - و در سال بیست و هفتم باز بمنصب سابق هزاری
 هشتصد سوار و خدمت فوجداري میان درآب سر بلند گردید -
 ناگاه فیل کلان دندان دار از کوه دامن شمالی بپرگنه چوراسی
 مضاف سرکار سهارنپور آمد - خان مذکور بحضور اخبار نمود -
 قراولان با فیلان و دیگر لوازم شکار فیل بدانجا تعیین گشتند -
 خان مذکور آن را گرفته از نظر گذرانید - و بخاص شکار موسوم
 گردید - و در سال بیست و هشتم خدمت مذکور و اهتمام
 عمارت مخلص پور از تغیرش بحسین بیگ خان تفویض یافت -
 اتفاقاً در سال سیام محمد ابراهیم پسر اصالت خان بدیدن
 عمارت مخلص پور مامور شده برگشت - و بعرض رسانید که
 کار عمارت بآئین سابق جاری نیست - لهذا مجدداً خان مذکور
 را بفوجداري میان درآب و اضافه در صد سوار بر نواخته -
 بر سبیل تعجیل دستوری یافت که زود عمارت مذکور را بوجه
 دلخواه با تمام رساند *

مخفی نماند که کنار جون متصل دامن کوه شمالی که بکوه
 سرمرور نزدیک است چهل و هفت کروه دهلی موضعی ست معروف
 بمخلص پور از مضافات سهارنپور - بخوش هوایی و چندین صفات
 شگرف موصوف - از دار الخلافه کشتی سواره در یک هفته توان
 آمد - در سال بیست و هشتم حکم اساس عمارت رفیع امدار
 یافته بود - در سال سیام بصرف پنج لک روپیه با تمام رسید -

و بقدرم پادشاهی مورد سعادت گردیده بفیض آباد موسوم گشت -
و مواضع پرگذاشت نواح بجمع سی لک دام جدا ساخته بدو متعلق
نمودند - خان مذکور در جنگ داراشکوه در فوج بوانغارش بود -
پس از آن (که الویه عالمگیری بفتح و فیروزی ارتفاع آسمانی
گرفت و زمام سلطنت بقبضه افتدارش درآمد) اکثر پسران
آله دردی خان باندازه رشادت و کار طلبی یا بعلمت تالیف پدر آنها
(که همراه شجاع بود) مورد عاطفت خسروانی گشتند - مشار الیه
در آغاز جلوس نیز بفوجداری میان دو آب اختصاص گرفت -
و در آخر سال دوم از تغیر مکرم خان صفوی بفوجداری جونپور
عزت اندوخت - و در سال هفتم بصوبه دارمی تهنه از تغیر^(۲)
قباد خان منصوب شد - و باضافه پانصدی هزار سوار بمنصب
سه هزاری سه هزار سوار (از انجمله هزار سوار دو اسبه سه
اسبه) مباهی گشت - در سال دهم آخر سنه (۱۰۷۷) هزار
و هفتاد و هفت هجری در تهنه باجل طبیعی بساط زندگی
در نوشت - حسن علی خان برادرش (که فوجدار مرادآباد
بود) و اسلام خان برادر خردش (که فوجداری سیوستان
داشت) و همچنین پسران و دیگر منسوبانش بارسال خلعت
مورد عاطفت گشتند *

(۲)

* غیرت خان محمد ابراهیم *

پسر نجابت خان است - در خدمت فردوس آشیانی پایه
 رذاسی داشت - و بمنصب هشتصدی چهار صد سوار مرتقی
 گشته در ایامی (که محمد اورنگ زیب بهادر از دکن عزیمت
 رفتن پیش پدر نمود - و نجابت خان در رفاقت شاهزاده
 مذکور تن در داده کمر موافقت چست بست) او باضافهای
 متواتره از اصل و اضافه بدایه^(۳) در هزار سوار و خطاب
 شجاعت خان سر بلذدی اندوخت - و پس از جنگ مهاراجه
 جسونت سنگه و محاربه اول دارا شکوه از اصل و اضافه
 بمنصب پنجهزاری پنج هزار سوار و خطاب خان عالم سرفراز
 گشته بر چلر بالش بلند رتبیگی تکیه زد - و چون [پادشاه
 بتعاقب دارا شکوه تا ملتان شتافته معاودت فرمود - و نظم
 صوبه مذکور بزام لشکر خان (که در کشمیر بود) قرار یافت] تا
 رسیدن او بذابر خبر داری بلده مذکور در انجا ماند - پستو
 از انجا رسیده در جنگ دوم دارا شکوه همراه رکاب پادشاهی
 بود - پس از آن بوجهی از منصب معزول شده اواخر سال دوم
 جلوس بمنصب سه هزار سوار در هزار سوار مشمول عاطفت
 گشت - و سال سیوم بخطاب غیرت خان مخاطب شده آب
 رفته بجو آورد - سال نهم بهمراهی سلطان محمد معظم (که

(۲) در نسخه [ج] ذکر این امیر نیست - (۳) نسخه [ب] بمنصب پایه *

بذابر شهرت حرکت والی ایران باین طرف بدارالملک کابل
(خصمت یافته بود) معین گشته باضافه پانصد سوار سرمایه
کامرانی اندوخت . سال دهم با شاهزاده مذکور بملازمت
پیوسته [چون شاهزاده بمکان صوبه‌داری خود (که عبارت از
دکن باشد) (خصمت یافت) او نیز بهمراکبی مامور شد -
پس‌تر بفوجداری جونپور سربلند شده سال بیست و سیوم از
آنجا معزول گردیده بحضور (سید - و بهمراهی سلطان محمد اکبر
بوسر قوم سیسودیه و راته‌ور (که دران سال مصدر فساد شده
بودند) نامزد گشت *

و چون شاهزاده باغ‌وای (اجپوتان بغی وریزیده بمقابله
با پدر پیش آمد نامبرده با او درین مقدمه شریک بود -
پس از فرار نمودن شاهزاده مزبور او خود را نزد شاه عالم
رسانید - شاه عالم بحضور فرستاد - ازین جهت مغضوب
گردیده حواله اهتمام خان شد - که در محلات اکبری نظر بزد
دارد - مدتها در آنجا محبوس بود - سال چهل و سیوم
غائبانه رهائی یافته بمنصب سه‌هزاری در هزار سوار و تعلقه
فوجداری جونپور امتیاز یافت - و یک برادر او محمد قلی
نام سال بیست و ششم جلوس فردوس آشیانی از امل
و اضافه بمنصب هزار و چهار صد سرار امتیاز گرفته
با سلطان دارا شکوه بهم قذره‌ار شتافته - و سال بیست و هشتم

بداد و غمی فیل خانه میبای گزیده - و سال سی ام بتعلقه
 میر تو زکی و خطاب معتقد خان سر بر افراخته - سال سی و یکم
 از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و دو هزار سوار (از انجمله
 هشت صد سوار دو اسبه سه اسبه) و تعلقه فوجداری و
 تیولدار و بهرانج مضاف اوده طبل شاد کامی نواخته - و سال
 دهم جلوس خلد مکان بفوجداری سلطان پور مله ری فرق
 اعتبار باذن کرده - پستر بوجه معاتب گشته از منصب بر افتاد -
 و سال دوازدهم ببحالی دو هزار و دو هزار سوار و خدمت
 دار و غمی بندهای جلو مطرح انظار مرحمت گردید - برادر دیگرش
 محمد اسمعیل خان است که پیش از جلوس خلد مکان بمنصب
 هزار و پانصد سوار سر فراز شده - و سال دوم بخطاب خانی نامور
 گشته - و یکی از نمایر نجابت خان بهره ور خان است - سال
 بیست و نهم جلوس خلد مکان از انتقال رای رایان ملوک چند
 بنیابت محمد اعظم شاه بصوبه مالوه رفته - و پستر بخطاب نجابت
 خان سر افراشته ناظم برهانپور و فوجدار بکلانه بود - سال چهل
 و هفتم بمنصب دو هزار و پانصد سوار رایت اعتبار افراخت -
 و در ایام اقتدار اعظم شاه صوبداری مالوه بار متعلق گردیده -
 در عهد محمد فرخ سیر نامبرده را حسین علی خان امیر الامرا
 بر سردادن عمل در قلعه مله ری (که بار مقرر بود) نظر بند

نمود - از دو پسر باقی ماندند - یکم فتح‌یاب خان (که مدتها بقلعه‌داری و درویشی در رنگ‌گدازه عرف مله‌پور می‌پرداخت - سنه ۱۱۵۶) هزار و یکصد و پنجاه و شش هجری باتفاق عبدالعزیز خان بهادر (که سند صوبه‌داری گجرات از حضور فردوس آرامگا بار رسیده بود) عزیمت آنصوبه نموده - و در اثنا راه با غنیم جنگ اتفاق افتاده بدرجه شهادت پیوست - پسرش بخطاب پدر مخاطب گشته چندے بآئین جاگیرداری گذرانید - در حالت تحریر بنوکری این و آن پسر می‌برد - درمیان فیض‌یاب خان مرد یارباش بود - در گذشت *

* غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ *

میر شهاب الدین نام پسر قلیچ خان خواجه عابد است - در سال دوازدهم از توران بملازمت خلد مکان رسیده بمنصب سیصدی هفتاد سوار سرافراز گردید - گویند (وزے سبحان قلی خان والی آنجا بمیر فالیز رفته بود - میر شهاب الدین بخواجه یعقوب جویداری و رستم پے اتالیق ظاهر کرد که پدرم بهند می‌طلبند - و خان رخصت نمیدهد - چون وقت رسیده بود این هر دو عزیز نزد خان رفته بالتماس اجازت حاصل کردند - خان طلبیده فاتحه خواند - و گفت تو بهندوستان میروی مرد عمده خواهی شد - اتفاقاً بدولت رسید که ثروت و مکنات سلاطین بلغ و بخارا را در جنب آن چه نعمت در سال بیست و سیوم

(ماثرالامرا) [۸۷۳] (باب الغبن)

(که بعزم گوشمال رانا اردیپور مرکز ریایات پادشاهی بود) از
حسن عالی خان بهادر عالمگیر شاهی (که بتعاقب رانا
بکوهستان در آمده) خبر واقعی نمیرسید - خاقان زمان
نیم شبیه میر شهاب الدین را (که بامر کشک قیام داشت طلبیده
بخبرگیری خان مزبور فرستادند - آن اقبال‌مزد با عدم اطلاع
بر کیفیت ملک بیگانه و نشیب و فراز راه و تعدد طرق و بعد
مهافت و خوف راهگیران بے توقف پهای استعجال شتافت -
و بعد دو روز عرضداشت خان مشارالیه آورده از نظر گذرانید -
و این حسن خدمت باعث پیش آمد او شده بخطاب خانی
و دیگر عذایات نوازش یافت - و پس ازان بتنبیه درگداس
(۲) و سونک و دیگر شورش گرایان راتهور با فوج شایسته بطرف
سورهی تعیین شد - و چون آن فتنه پڑوهان شاهزاده محمد اکبر
پیوسته رهبر بیراهه‌رزی و تباهی گشتند شاهزاده میرک خان
را (که از نوکران روشناس پادشاهی بود) نزد خان فرستاد -
و بوعدهای مکرمیت و رعایت درخواست رفاقت نمود - خان
قدیریت‌نشان از فرط نیک اندیشی و اخلاص منشی با میرک
خان شصت گروه (۳) مهافت در دو روز پیموده در حضور (۴) رسیده
مورد تحسین گشت - و بداروغی عرض مکرر اختصاص گرفت -

(۲) نسخه [ج] سونک (۳) نسخه [ب] میقت کرده (۴) نسخه [ب]

بمضور رسیده مورد فراوان تحسین گشت *

و پس از قدوم پادشاهی بدیاز دکن سال بیست و ششم بتغیبه متحردان نواح جتیر تعیین گشت - و داروغگی گرز برداران از تغیر مکرم خان غائبانه بنام او تقرر یافته سید آغلان به فیاضت دخیل کار گردید - و چون مکرم بآرایشهای سخت و تلاطمهای مودانه غنیم را منکوب و مغلوب ساخت سال بیست و هفتم بخطاب غازی الدین خان بهادر بامد نامی یافت - و سال بیست و هشتم بتسخیر قلعه راهیری (که مامن و مسکن سنبها بود) رخصت یافت - او باره آنرا آتش زد و بسیاری از سرکردهای کفار را بقتل آورده مصدر فتح نمایان شد - و بخطاب فیروز جنگ و عطای نقاره سر بر افراخت - و چون در محاصره بیجاپور در لشکر شاهزاده محمد اعظم شاه تخط و غلای تمام بهم رسید^{۱)} (که اقامت متعذر بل متعسر شد) خان فیروز جنگ بعزایت ماهی امتیاز یافته با رسد فرادان تعیین گشت - ناکاه بوسرشش هزار پیاده جنگی (که پیدبا نایک زمیندار سکوها رسد و سرباری بکومک بیجاپور مخفی فرستاده بود) تلخته همه را علف تیغ سیاست گردانید - و رفاه بلشکر پادشاهزاده در آورد - خلد مکان فتح بیجاپور را (که سد سکندر گرفت) تاربخ اسمت (بنام او مقرر فرمود - و بدستخط خاص فقره بواقع نگار کل نوشته فرستادند که داخل وقائع نماید -

بدستیاری فرزند بی (یو و رنگ غازی الدین خان بهادر
 فیروز جنگ مغتوح شد - و بعد از آنکه قلعه ابراهیم گدده عرف
 ایکتر را ^(۲) (که بفیروز گدده موسوم شده) جبراً و قهراً گرفت - و
 در محاصره هیدرآباد مصاعبی جمیل و بهادری نمایان بر
 روی کار آورده زخمها برداشت بعد فتح بمنصب والای
 هفت هزارگی هفت هزار سوار لوی بلندرتبگی برافراشت - و
 پس از آن قلعه حصین ادونی ^(۳) (که موسوم بامتیاز گدده
 گردید) به ستیزهای نمایان و آرزوهای مترک از دست
 سیدی مسعود بیجاپوری (که از عمدهای عادل شاهیه بود)
 انتزاع نموده در سال سی و دوم با مضافات آن ضمیمه ملک
 پادشاهی ساخت - و در همین سال از بیجاپور باستیصال
 سنبها دستوری یافت - و چون وبا و طاعون شائع گشت
 و بسیاری را (که از دست اجل بدرجستند) ماده دماغی
 ریخته چشم و زبان و گوش از کار رفت - بخان فیروز جنگ
 نیز چشم زخم رسید - و موقوف البصر گردید - اگرچه
 بغابر ضابطه بحضور نیامد اما در مراتب سرداری و فوج
 کشی تفاوتی نداد - و در سال چهل و دوم سنتای شقی
 (که فوجهای عمده اسلام دستخوش تاراج ارگشت - و امرای
 نامی و پادشاهی را قتل و اسیر ساخت - و پس از مفتوح

شدن قلعه چنجی فرار نمود) باراد مغاصمت دیرینه دهنه
جادو سمت ستاره رفته شکست فاحش خورد - و بحال قباد
آداره میرفت - اتفاقا ناکوبا میان نامی مرهته بغدر سرش
جدا کرد - می خواست نزد دهنه جادو ببرد در راه بدست
لشکریان خان فیروز جنگ افتاد - خان مذکور مصحوب خواجه
بابای قورانی (که در جائزه این مژده بخوشخبر خان
مخاطب گردید) بحضور فرستاد و هزاران تحسین و آفرین
اندوخت - و در سال چهل و سیوم بمهم اسلام گذهه عرف
دیوگذهه تعیین گشته بتصرف در آوردن - و پس ازان
بمحافظت بنگاه اسلام پوری مامور شد - و در وقت مراجعت
رایات ظفرسمات پادشاهی از تسخیر کهیلنا ^(۲) بیهار گذهه
مجلای فرج او (که از بنگاه ترتیب داده فرستاده بود) تا
چهار کرده جویبی بنظر پادشاهی گذشت *

گویند باین شان و توزک و سامان و سرانجام هیچ امیر در
هیچ وقت مجلا نداده - و از هر جنس پیشکش فراوان گذرانید
پادشاه بعد از ملاحظه اکثر توپخانه در سرکار ضبط نمودند
و بشاهزاده بیدار بخت سرزنش نامه صادر شد - که شما
با اضعاف یافت و مداخل این سرانجام ندارید که خان
فیروز جنگ در خانه خود توپ و گجنال و شترنال و کهورنال

و همه چیز آن قدر که باید بل نباید دارد - و در سال هشتم بتعاقب پاشنه کوب بنما سینه‌ها تا مالوه عذان را نکشید - و سرچنگی مستوفی (سانید) - و بخطاب سپه سالاری مامور گردید - اما بنابر وجهی موقوف ماند - و در وقت رحلت خلد مکان بصوبه دارمی برار در ایلچپور اقامت داشت - هر چند با محمد اعظم شاه اخلاص و ربط بسیار بود اما شاهزاده بنابر غرور (که فطری و جبلی از بود) بمراءات بایست وقت کمتر پرداخت - و چنان سردار (را همراه نگرفت) *

گویند وقتی (که محمد اعظم شاه بعد جلوس از احمد نگر روانه شد در الفقار خان در نواح (خجسته بنیاد ملازمت نمود - فرمودند که شما هم اصلح وقت عرض کنید - التماس کرد که مناسب این است که بدستور عالمگیر پادشاه قبایل بدولت آبادان بایند گذاشت - و مردم پادشاهی نهایت بی سرانجام افتد - در ماهه از خزانه اندرون محل تذخواه باید داد - که اسباب یساق درست نمایند - و نهضت مبارک از کتل فروداپور نشود از دیولکھیات فرود باید آمد - تا خان فیروز جنگ ملحق گردد - پادشاهزاده (که سمت نخوت و دیوانه غرور بود) جواب داد که گذاشتن قبایل در صورتی است که مثل دارا شکوه حریف باشد - معظم معلوم - و مرا توقع کار از مردم خود است - مردم پادشاهی بغیر مبارک و سلامت کار

ندارند - و راه راست گذاشتن برای کوری چرا - از چه میخیزد
در واقع نظر بر اسباب ظاهر غلط عظیم و نهایت سوء تدبیر
واقع شد - که مثل خان فیروز جنگ سردار صاحب جمعیت
را رفیق نکرد - و الا طرفه شیراز فراهم آردن مردم بود -
خصوص مغلیه توران که همه بریاست و فرمان برداری او
گردن میگذاشتند - و چون محمد اعظم شاه از نربدا گذشت
بخان فیروز جنگ نوشت - که از برار ببرهانپور آمده
بنشینید - و پس از سرور آرائی خلد منزل بصوبه داری
گجرات مامور گردید - و در سال چهارم در احمد آباد باجل
طبیعی در گذشت - نعلش او را بآلهلی برده متصل دروازه
اجمیری در مقبره و خانقاهی (که ساخته اوست) مدفون
نمودند - در امرای توران بخوبیها یگانه بود - خوش خلق -
با وقار - فتح نصیب - صاحب نسق - دولتش رونق داشت -
در عهد ماضیه کم اتفاق افتاده که سلاطین نوکر را در حالت
نا بینائی بسری و سرداری فوج کشی و کار فرمائی در عرصه
داشته باشند - محض با مامت رای و حسن تدبیرش بود
که پیوسته به تمشیم کارهای عمده پرداخته در سولای
و دیوان همان توره و ضابطه مرعی میداشت - و آنچه شهرت
دارد (که بادشاه بر بعضی مکامن ارادهای ار مطلق شده در
آشوب چشم (که عارض شده بود) باطبا اشارت کردند

که باعدام و صارت او بود ازند اصلا فروغی از راستی ندارد -
 عالمگیر پادشاه بهیاری غضوب و کینه‌ور بود اگر ازین قبیل
 چیزی در می یافت این آب و رنگ نمیگذاشت - خیر سگلی
 و نیک اندیشی او نقش پذیر خاطر بادشاهی بود - حتا
 آخرها (که خان فیروز جنگ مکرر در تنبیه اشقیای دکن
 اعماض و مدهنده کرد) دراز ازین قسم مقوله از راه عناد کسی
 پادشاه عوض کرد - در جواب دستخط شد حاشا که بر
 خان فیروز جنگ که از کجا بکجا - با این حال رسید گمان
 کفو ان نعمت که دو کفر است کرده شود - ابتدا حسب الامر
 جلیل القدر بادشاهی خان فیروز جنگ صبیح علامی سعد الله خان
 در عقد ازدواج داشت - پس از فوت آن عقیقه با دو دختر
 بوادر آن مرحومه حفظ الله خان عرف میان خان مره بعد
 اولی کرة بعد اخری تزویج نمود - ازین هر دو اولاد نماند *

(۲)

* غازی الدین خان بهادر غالب جنگ *

مشهور بکوسه احمد بیگ نام کوکته سلطان معز الدین است
 موطن نیانگانش مملکت توران - ابتدا ملازم سلطان مذکور بود -
 چون اختیار مالی و ملک آن سرکار به علی مراد (که از هم
 کوکته سلطان بود - و در عهد سلطنت مخاطب بخانجهان بهادر
 گردیده) تعلق داشت این معنی بر طبعش خورده از نوکری

دست برداشت - و ملازم سرکار سلطان عظیم الشان گشته
بتفویض بعضی خدمات همراهی سلطان محمد فرخ سیر
(که به نیابت پدر در بنگاله بود) (خصمت آنصوب یافت -
و چون (پس از ارتحال خلد منزل سلطان عظیم الشان نیز
گشته گردید - و محمد فرخ سیر را داعیه سلطنت پیش نهاد
خاطر شد) او را بمنصب شایان و خطاب غازی الدین خان
برنواخته سرگرم گرد آوری سپاه و دلدهی مردم ساخت -
دین ضمن الحاق سید عبدالله خان و حسین علی خان (که از
اهم تدابیر بود) صورتی بهمت - بادشاه برای تسلی خاطر
آنها نامیده را از منصب و خطاب و امجرا باز داشت - و پس
ازان (که بر عم خود جهاندار شاه فیروزی مند گشت - و
همراهیان بعنایت منصب و خطاب مورد مرحمت شدند) او
نیز از اصل و اضافه بمنصب شش هزاری پنجم هزار سوار و
خطاب غازی الدین خان بهادر غالب جنگ و تفویض بخشیکری
سوم سر بلندی اندوخت و بعد ازان (که میان پادشاه و
سادات باره گرد فتنه بلندی گرفت) او بطرف داری
پادشاه برزیانها افتاد - و پس از گرفتار شدن پادشاه مذکور
قطب الملک قدر دانی نموده او را رفیق خود ساخت - و
پس ازآنکه حسین علی خان عزیمت دکن نمود با فردوس آرامگاه
از اکبر آباد روانه گردید - قطب الملک (که معاودت بهدار الخلافه

نمود) او را همراه بود - و پستور (که زمانه طرح دیگر ریخت
 و چرخ نیلگون قوطیه تازه بر انگیزخت - و خبر کشته شدن
 حسین عالی خان بقطب الماک (سید) تالیف او اهم تدابیر
 دانسته بخانه ارشادافته با او دستار بدل ساخت - و پیش
 سلطان ابراهیم بن سلطان رفیع الشان (که بتوزکی بر داشته
 بود) آورد و بخطاب امیرالامرا و خدمت میر بخشیمیری
 سر بلندی یافت - و روز جنگ در هرادی اوجا داشت -
 پس از دستگیر شدن قطب الملک راه دارالخلافه پیش گرفت -
 و چون موکب معلای فردرس آرامگاه دارالخلافه رسید امیرالامرا
 خاندوران را بخانه اش فرستاده عفو جرائم فرمود - و بحضور
 طلب داشته بحالی خطاب و منصب قدیم مورد نوازش گردانید -
 بعد چند سال بسر منزل عقبی شتافت - مرد سپاهی نقش
 غیور بود - هندوستان زبانه وضع داشت - با عمدهای وقت
 ساوک مساری می نمود *

گوبند چون فردرس آرامگاه برای بحالی منصب و خطاب
 او بامیرالامرای خاندوران ارشاد نمود او عرض کرد که سابق
 خطاب ایشان غالب جنگ بود و الحال شیرافکن خان بخطاب
 عزت الدوا بهادر غالب جنگ مخاطب شده درین باب قسمی
 که حکم شود - پادشاه فرمود که ایشان را عفو جنگ باید
 کرد - تمایز الدرن خان (که همان روز ملازمت کرده بود) بعرض

رسانید که پیر غلام بحضور حاضر و عزت الدوله نیز باریاب -
هکم شود که هر دو بشمشیر باهم بجنگند - هر که غالب
آید همان غالب جنگ باشد - پادشاه متبسم شده او را
بخطاب غالب جنگ بنواخت - و عزت الدوله را مقدر جنگ
مقرر ساخت *

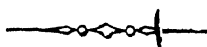

* تمام شد *

* جلد دوم از مآثر الامراء

بسم الله الرحمن الرحيم

فهرست نامهای مردمان و قبائل و اقوام و مواضع و قلمچات
و آبها و غیره (که در دومین جلد متأثر الامرا اندراج یافته اند)
بترتیب حروف هجاء - مرتب بر دو منظر - اولین در ذکر
اسامی مردمان و اقوام و غیره و دومین در بیان اسمای مواضع
و غیره - و التوفیق من الله العلیل و هو حسبی و نعم الوکیل *

منظر اول در اسمای مردمان و قبائل

و اقوام و غیره -

آزرم بانو صبیحہ سیادت خان			* حروف الف *		
۶۷۶	۶۴۶	..	آتش خان
۳۰۳	..	آشامیان (گرده)	۸۶۰	..	آدم (علیه السلام)
۴۷۴ - ۴۵۴	۶۴۶	..	آدم خان
۱۰۳	..	آصف الدوله اسد خان	۳۵۶ -	..	آدینه بیگ خان
۲۲۳	۸۵۲ - ۸۵۱

آصف خان پنهان الدوله ۲۳۷-	آصف الدوله - خطاب ميرزا
۴۹۰ - ۴۱۹ ..	اماني (يا) ميرزا ماني
۳۸۹ .. آغر خان	پسر شجاع الدوله بهادر
آقا طاهر - وصلي تخلص	ناظم صوبه اردبه و آله ابدان
برادر اعظم الدوله طهراني	۷۱۹
د پسر محمد شريف	آصف جاه (خطاب نظام الملک)
۷۲۹ .. هردی	۴۱ - ۴۳ - ۴۷ - ۷۷ -
۳۸۷ - ۳۸۹ ..	۳۲۸ - ۳۳۰ - ۳۳۲ - ۳۳۷ -
آئي بيگم (يا) الي بيگم (يا)	۳۳۸ - ۳۵۴ - ۵۰۴ - ۵۱۹ -
الن بيگم (يا) آي بيگم	۵۲۳ - ۵۲۸ - ۷۲۳ - ۸۳۱ -
صبيه ميرزا شاهرخ ۴۷۹	۸۳۵ - ۸۳۳
۷۵۸ ابدال مرزبان ثبت	آصف جاهي ۶۴۴ - ۶۵۰ -
۵۵۳ ابدالي (قوم)	۶۷۰
۱۰۴ .. ابراهيم	آصف خان ۱۳۵ - ۱۵۹ -
ابراهيم بيگ چابوق جد	۱۹۴ - ۱۹۶ - ۳۷۷ - ۷۴۸ -
۴۰۳ سعيد خان چغتاي	۸۴۴
۹۴۲ ابراهيم بيگ چريک	آصف خان ابو الحسن ۸
۱۱۹ - ابراهيم حسين ميرزا	آصف خان جعفر ۱۶۸ -
۳۷۹ - ۱۸۶ - ۱۴۸ - ۱۲۹	۶۲۸ - ۶۱۳ - ۶۴۶ ..
ابراهيم خان پسر علي مردان	آصف خان عبد المجيد ۱۳۵

۷۰۶ - ۷۰۲	خان امير الامرا ۸۰۷
۵۶۲ .. ابو الفضل	ابراهيم خان فتح جنگ صوبه دار
۱۲۶ - ابو الفضل علامي	بنگالہ .. ۱۹ - ۱۸
۱۲۷	ابراهيم خان مخاطب به بهادر
ابو القاسم پسر سيف خان	خان پسر خضر خان پني
۴۲۰ ميرزا صفی	۴۷ - ۴۶ - ۴۳ ..
ابو المريد محمد نام شيخ	ابراهيم عادل شاه ۱۸۳
۵۷۷ محمد غوث	ابراهيم ولي خان برادر معسوم
۳۵۵ ابو المنصور خان	بيگ .. ۷۰۸
ابو المنصور خان پدر شجاع	ابو الحسن تربتي - النظم
الدوله بهادر ناظم صوبه	صوبه کابل .. ۲۴۶
اودهه و آله آبان ۷۱۵	ابو الحسن والي حيدر آبان (يا)
ابو سعيد خان پسر سيد حسين	والي قاعه گلکندہ ۳۱۱ -
خان بارهه ۵۰۱	۳۱۲ - ۳۸۹ - ۴۹۲ - ۴۸۸ -
ابو طالب - (نام شايسته خان	۴۸۹ - ۸۱۹ - ۸۱۸ - ۸۲۰ -
امير الامرا خلف يمين الدوله	۸۲۴
آصف خان) ۶۹۰	ابو الخير خان خلف شيخ
ابو طالب - (نام عقيدت خان	عبد العزيز خان ۴۸۷
پسر شايسته خان) امير الامرا	ابو الفتح خان پسر شايسته خان
۷۰۶	امير الامرا ناظم دکن ۳۴۶ -

احمد بیگ (نام غازی الدین	۶۱۲	ابھنگ خان حبشی
خان غالب جنگ) ۸۷۹	۹	ابھیراج
احمد بیگ خان کابلی ۱۰ -		اتکہ خان (شف) شمس الدین
۴۲۹		محمد خان ۵۳۳ - ۵۳۴
احمد ترقبای .. ۳۹۱		اتکہ خیل (طایفہ) ۵۳۵ -
احمد خان بن محمد خان	۶۰۱
بنگش ۳۵۵ - ۷۱۸ -		اچھ پھر سہیا برادر زادہ
۸۵۵ - ۸۵۳		راجہ جے چند راجہ قنوج
احمد شاہ ۸۶۷ - ۸۶۹ -	 ۱۷۹ - ۱۸۰
۸۵۱ - ۸۵۰		احمد داد .. ۴۳۲
احمد شاہ بادشاہ - لقب میرزا		احمد داد بن شیخ عمر عمزادہ
احمد بہادر ۵۲۵ -		و داماد شیخ جلال الدین
۵۲۶ ۲۶۶
احمد شاہ پادشاہزادہ ۷۱۹		احسان خان .. ۶۲
احمد شاہ بہمنی ۳۰۵		احسن خان عرف مہر ملنگ
احمد شاہ درانی ۷۱۹		میر بخش و سپہ سالار
اختیار خان - خواجہ سرا		شاہزادہ محمد کام بخش
سعید خان چغتآ ۴۰۸	 ۳۲۶ - ۳۲۷ - ۴۸۵
اخلاص خان .. ۶۴۹		احمد بیگ خان ۱۸ - ۱۹ -
اخلاص خان ابوالمحمد بن	 ۶۵۶ - ۷۵۵

۱۸۸	..	زن مهادیو	عبد القادر بن بهلول خان
اسحق بیگ	پسر عای مردان	کلان عمزاده	بهلول خان
۸۰۷	..	خان امیر الامرا	عبد الکرم
اسد الله	برادر کلان رشید خان	اد (کیوان) یا	در کیوان سرآمد
۳۰۴	..	الهام الله	مجنوسیان ایران
اسد الله	پسر آله دان رشید خان	۷۶۵	..
۲۵۰
اسد الله	پسر رحمت خان	۵۴۶ - ۴۰۱	..
۲۲۰	..	میر فیض الله	..
۸۳۰ - ۴۷۸	..	اسد خان	..
اسد خان	امیر الامرا خلف	۷۳۰	..
ذو الفقار	خان قرمانلو	ارجن پسر راجه	بیتهاداس کرز
موسوم به خانلر	۸۱ -	۲۳۳ - ۲۳۴ - ۲۵۴ - ۲۵۵	..
۱۰۳ - ۸۹
۴۶	..	اسفندیار	..
اسکون برادر	راجه بهارامل ۱۱۲	۳۸۵	..
اسکندر خان	ارزبک ۱۶۳ -	۸۲۹	..
..
۵۴۶
۷۶۴	..	اسکندر سور	..
اسلام خان	۲۴ - ۴۴۲ -	اساردها	(نام پسر درگا بهوانی)

غوث گوالیاری (قدس)	۶۳۲ - ۴۵۵ - ۴۴۳ ..
سره (..)	۴۸۰ -
اسوٹھاما پسر سہ—یا برادر زادہ	۴۸۲ - ۴۸۱ .. .
راجہ جے چند راجہ فزوج	اسلام خان برادر خرد غضنفر
۱۸۰ - ۱۷۹	خان فوجدار سیوستان ۸۶۸
اشرف الوزرا شاہ ولی خان	اسلام خان چشتی ۶۳۰
وزیر شاہ درانی ۷۲۰ -	اسلام خان خطاب میر عبد السلام
۸۵۲	پسر صفی خان ۷۴۲
اشرف خان .. ۷۶۶	اسلام خان صاحب موٹی بنگالہ
اشرف خان پسر شجاعت خان	۶۳۰ - ۴۳۰
بہادر (محمد شاہ نام) ۷۱۱	اسلام خان مشہدی ۴۶۳ -
اشرف خان خانسامان ۳۱۰	۸۱۲ - ۷۴۰ - ۴۶۴ ..
اشرف خان میر بخش ۳۱۱	اسلام خان ناظم دکن ۶۷۲
اشرف خان میر بخش ۴۰۱	اسمعیل .. ۱۰۴
امالت خان ۴۴۰ - ۱۴۴ -	اسمعیل بیگ پسر علی مردان
۲۶۸ - ۲۶۷ - ۲۶۶ - ۲۴۲ -	خان امیر الامرا ۸۰۷
۸۰۲	اسمعیل خان مکھا ۹۵ ..
امالت خان میر بخش ۸۰۰	اسمعیل قلی ۱۳۷ -
اعتبار خان .. ۶۸۰	۲۴۵ - ۵۶۶ - ۷۲۷ - ۷۷۰
اعتبار خان - خواجہ سراي	اسوٹھ مشائخ الشطار شیخ محمد

۳۹۶	اعتماد خان گجراتي	۴۰۸	سعید خان چغتآ
۲۲۲	اعتماد راي ..	۷۹۹ - ۳۱	اعتقاد خان
۰۴۱۸ - ۲۱۲	اعظم خان	۷۵۷	اعتقود خان شاه پور
- ۴۲۷ - ۴۳۹ - ۴۲۸		۳۷۲	اعتقاد خان صوبه دار بهار
۷۹۴ - ۶۵۱			اعتقاد خان مخاطب به روح الله
اعظم خان پسر شجاعت خان			خان پسر دوم روح الله خان
بہادر (محمد شاه نام) ۷۱۱		۳۱۷	خانہ زاد خان
اعظم خان صوبہ دار دکن ۲۱ -			اعتماد الدولہ ۷۶ - ۹ - ۸
- ۲۴۹ - ۲۴۸ - ۲۲۵ - ۱۴۳			۷۹۸ - ۱۹۶ - ۱۹۵ - ۱۷۸
۶۹۱ - ۳۴۳ - ۲۷۱ - ۲۵۷		۷۲۱	اعتماد الدولہ طهراني
- ۵۷۱ - ۵۷۰	اعظم خان کوکہ		اعتماد الدولہ قمر الدین خان
۷۰۳			ناظم لاهور ۳۳۲ - ۱۰۷ -
- ۳۰۷ - ۲۳۶	اعظم شاه		- ۳۵۳ - ۵۱۷ - ۸۳۲ - ۸۴۰ -
۸۳۲ - ۸۳۰ - ۸۲۵ - ۳۱۹			۸۴۷ - ۸۴۲ - ۸۴۱ ..
اعلیٰ حضرت (یعنی حضرت			اعتماد الدولہ محمد امین خان
صاحب قرآن ثانی محمد			بہادر وزیر نظام الملک
شاه جهان بادشاہ (شف			آصف جاہ ۵۰۸ - ۳۳۲ -
محمد شاہ جهان بادشاہ)			۸۳۱ - ۵۲۸ - ۵۲۶ - ۵۱۵
- ۲۵ - ۲۳ - ۲۲ - ۲۱ - ۱۸			اعتماد خان ۵۵۷ - ۵۵۶ -
- ۹۰ - ۵۶ - ۴۲ - ۳۹ - ۳۱			۵۷۰ - ۵۶۹ - ۵۶۷ - ۵۶۶

شاملو ۵۴۹ - ۵۵۰

افاغذه (يا) افغانان (قوم)

۷ - ۱۸ - ۲۱ - ۴۴ - ۵۵ -

۵۷ - ۱۲۰ - ۱۳۵ - ۱۴۱ -

۲۲۷ - ۲۳۰ - ۲۴۲ - ۲۴۳ -

۲۴۸ - ۳۴۵ - ۳۴۶ - ۳۴۷ -

۳۴۸ - ۳۹۹ - ۴۳۰ - ۴۳۱ -

۴۳۲ - ۴۴۰ - ۴۷۹ - ۵۲۳ -

۵۲۴ - ۵۵۳ - ۵۷۲ - ۵۷۴ -

۵۹۷_۱ - ۶۱۹ - ۶۲۷ - ۶۵۴ -

۶۷۰ - ۶۷۹ - ۶۸۱ - ۷۱۳ -

۷۱۴ - ۷۲۱ - ۷۵۷ - ۸۴۱ -

۸۴۲

افتخار خان .. ۶۳۱

افتخار خان همشيد — رة زاندة

ابوالحسن قطب شاه و پسر

شريف المالك حيدر آبادي

۴۸۹

افراسياب .. ۲۴۶

افويدي (طائفة از شعب افاغذه)

۹۱ - ۱۲۷ - ۲۰۱ - ۲۱۴ -

۲۱۵ - ۲۲۵ - ۲۴۱ - ۲۴۳ -

۲۴۷ - ۲۴۸ - ۲۵۰ - ۲۵۱ -

۲۸۴ - ۲۸۸ - ۲۹۱ - ۲۹۳ -

۳۱۷ - ۳۴۳ - ۳۹۹ - ۴۱۳ -

۴۱۴ - ۴۱۹ - ۴۲۱ - ۴۲۲ -

۴۲۴ - ۴۲۵ - ۴۲۶ - ۴۳۲ -

۴۳۶ - ۴۳۸ - ۴۴۲ - ۴۴۴ -

۴۴۷ - ۴۴۹ - ۴۵۸ - ۴۶۳ -

۴۶۵ - ۴۶۶ - ۴۶۹ - ۴۷۰ -

۴۷۱ - ۴۷۴ - ۴۹۳ - ۵۱۸ -

۵۵۲ - ۶۰۱ - ۶۵۰ - ۶۵۲ -

۶۵۵ - ۶۵۸ - ۶۶۳ - ۶۷۱ -

۶۷۳ - ۶۷۴ - ۶۹۱ - ۶۹۴ -

۶۹۵ - ۶۹۶ - ۶۹۷ - ۶۹۹ -

۷۳۲ - ۸۴۰ - ۷۶۲ - ۷۸۳ -

۷۸۴ - ۷۸۷ - ۷۹۱ - ۷۹۷ -

۸۰۰ - ۸۰۴ - ۸۱۳ - ۸۱۵ -

۸۴۴ - ۸۶۶

تغريواز خان (يا) اغرنواز خان

الف خان پسر بهادر خان	کوهستان خیبر (۲۴۴ -
ابراهیم نام .. ۶۷	۷۵۷ - ۷۲۷ - ۳۶۷ ..
الف خان محمد طاهر نبیر	افضل خان ۱۸۳ - ۲۸۶ -
دولت خان .. ۳۶۵ ۷۵۰ - ۳۱۶
الله وردی (یا) الله وردی خان	افضل خان سردار عادل خان
.. .. ۳۲۳ ۷۰۰ - ۳۴۵
المانان (قوم) ۱۴۳ - ۲۴۱ -	افضل خان ملا شکر الله ۷۹۰
۲۴۲ - ۲۵۸ - ۲۴۳ -	اکاجی مخاطب به راجه بیر
۲۶۷ - ۲۶۸ - ۲۷۳ - ۲۷۸ -	بهادر پسر کلان بهرجی
۲۹۶ - ۳۹۱ - ۶۶۶ - ۸۰۱ -	(یا) بهرجی { ۳۶۲
.. .. ۸۱۱	اکبر پادشاه ۱۲۷ - ۱۳۲ -
الوسات (قوم) ۲۴۷ - ۴۵۷ -	۳۹۰ - ۳۹۳ - ۵۵۵ - ۵۹۱ -
.. .. ۸۰۰	اکراد (طایفه) .. ۷۹۵
الوسات افغانه (طائفه) ۶۵۳	اکرام خان .. ۳۸۱
الوس افریدی (قوم) (شف	اکرام خان فتح پوری قلعه دار
افریدی) .. ۲۴۵	قلعه اسیر .. ۷۸۲
الوس چوهان .. ۱۱۳	اکهیراج .. ۹
الوس خنک (گرده) ۲۳۹	التفات خان - (خطاب محمد
الوس راتهور .. ۱۴۸	مراد پسر ملایت خان
الوس کاکر .. ۶۴۳	(دشن ضمیر) ۷۳۳

امام همام جعفر صادق عليه السلام	١٣٠ - ٣	الوس كچه راعه
۷۸۲	۲۴۸	الوس لكن (قوم افغان)
امام همام علي نقی الهادي	۲۴۶	الوس لوهاني (قوم)
عليه السلام .. ۴۳۴	۷۹۹	الوس هزاره ..
امان الله پسر سيف خان كوكه	۱۱۹ -	الوس يوسف زئي
۳۷۵	۱۳۰ - ۱۲۵
امان الله خان پسر الله وردی		الهام الله پسر آله داد خان
(يا) آله وردی خان ۳۳۳	۲۵	رشید خان ..
امان الله خان پسر ضياء الله		الهام الله پسر شهباز خان كنبر
خان و نبیرة عذایت الله	۶۰۱
خان ۸۳۱	۲۴۸	آله داد پسر جلال الدین
امانت خان ۴۱۶ - ۵۲۷ -		آله داد نام رشید خان انصاري
۵۲۸	۲۴۲
امانت خان ثاني موسوم به	۸۶ - ۶۹۱ -	آله وردی خان
میر حسین ۶۱ - ۸۴۹	۸۶۸
امانت خان خواجه محمد	۳۸۱	الهيان (طایفه) ..
۱۴۷		امام ابو حنیفه كوفي (رحمة
امانت خان خواني ۵۹	۵۶۰	الله عليه)
امانت خان ميرك معين الدين	۷۵۰ - ۸۱۳	امام قاي خان
۸۱۷	۱۰۳	امام وردی خان ..

۴۷۴ - ۶۷۷ - ۶۹۹ - ۷۰۰	امیر سنگھ ۲۳۳ - ۲۳۴
۷۰۱ - ۷۰۲ - ۷۰۳ - ۷۰۴	امیر سنگھ پسر راجہ جے رام
۷۰۵	بدگوچر .. ۲۴۲
امیر الامرا شریف خان ۶۲۸ -	امیر سنگھ پسر رانا ۱۳۰
۶۳۷	امیر سنگھ پسر راجہ گجسنگھ
امیر الامرا علی مؤدان خان	۲۲۶
۸۰۰ - ۸۰۳ - ۸۰۴	امیر سنگھ نبیرہ راجہ رام داس
امیر الامرا فیروز جنگ خلف	نرہری .. ۲۲۷
نظام الملک آصف جاہ	امیر سنگھ نبیرہ راو چاند ۱۴۵
۸۴۷ - ۳۵۵	امید سنگھ (یا) امید سنگھ
امیر الممالک نظام الدولہ آصف	پسر بدھہ سنگھ ۳۰۷
۳۵۶ .. جاہ	امیر الامرا احمد خان ۸۳۰
امیر الہند والا جاہ - (خطاب	امیر الامرا حسین علی خان
مراج الدولہ انور الدین	خان بہادر پسر سید عبداللہ
خان بہادر ظفر جنگ) ۵۳۰	خان بارہہ عرف سید میان
امیر حمزہ .. ۲	۷۴ - ۷۵ - ۳۳۰ - ۳۳۱
امیر خان - خطاب سید امیر	۳۵۱ - ۴۹۱ - ۴۹۴ - ۵۰۸
خان خواتی سید میر نام	۸۳۳
برادر کوچک شیخ میر	امیر الامرا خاندوران ۸۸۱
۴۷۶ - ۲۸۹ ..	امیر الامرا شایستہ خان ۳۰۹ -

انروده سنگهه (يا) انروده سنگهه	۵۴۸	امير ذوالنون ارغون
پهر کشن سنگهه ۳۰۶		امير غياث الدين ترخان (يکي
انگريز (قوم) ۳۲۳ - ۵۱۴ -		از امراي صاحب قران
۵۲۹	۴۳۰	امير تيمور (
انند سنگهه پهر سروپ سنگهه		امير فتح الله شيرازي علامه
ولد انوپ سنگهه بن رادکون	۳۸۶ ..	الدهر
بهورتیه .. ۲۹۱	۸۵۱ ..	انتظام الدوله
انگک پال بڅالکر ۳۳۸ -		انتظام الدوله وزير خان بن
۳۴۳		اعتماد الدوله قمر الدين
انوپ سنگهه ۱۳۸ - ۲۲۲ -	۸۴۸ ..	خان
۲۲۳		اندر جيت پهر راجه مدهکر
انوپ سنگهه پهر راجه امر	۱۳۳ ..	ساه بنديله
سنگهه .. ۱۳۷		اندر سنگهه پهر راي سنگهه
انوپ سنگهه پهر راجه راي	۲۳۶	
سنگهه سيسوديه ۳۰۱		اندر من برادر خرد راجه سجان
انوپ سنگهه پسر رادکون		سنگهه بونديله (يا) بنديله
بهورتیه .. ۲۸۹		پهر راجه پهاړ سنگهه (يا)
انوپ سنگهه بدگوجر پهر پير		پهاړ سنگهه (يا) پهاړ سنگهه
نراين بدگوجر ۲۲۱	۲۵۹ - ۲۹۳
انوپ سنگهه زميندار باندهو		اندر من زميندار دهنديرو ۲۵۲

مآثر .. ۱۷۹ - ۱۸۱	۲۵۸ - ۲۵۹ ..
اوردت پدر راجه رامداس	انور الدین خان بهادر شہامص
کچھوہ .. ۱۵۵	جنگ (شیخ خان جہان
اورک زئی (طائفہ از شعب	نام) .. ۵۲۷
افغانہ کوهستان خیبر	انور الدین خان فوجدار ارکات
۳۶۷ - ۷۲۷ - ۷۵۷ ..	۵۱۳
اورنگ زیب بادشاہ ۲۰۷ -	انور الدین خان فوجدار کونانک
۲۸۹	حیدر آباد ۵۲۳
اورنگیہ (یا) اورنگان (قوم)	انی رای سنگھ دین خطاب
۱۴۲ - ۱۴۴ - ۱۴۵ - ۲۱۱ -	انوپ سنگھ بدگوڑ
۲۴۱ - ۲۴۲ - ۲۵۸ - ۲۴۲ -	۲۲۳ - ۲۲۰ ..
۲۷۸ - ۲۹۹ - ۳۳۵ - ۳۶۱ -	اوجلا پھر بلبلدھر ۴
۴۶۶ - ۷۲۸ - ۷۷۶ - ۷۸۲ -	اودی پوری محل ۳۱۵
۷۸۳ - ۷۹۶ - ۷۹۹ - ۸۰۰ -	اودی سنگھ .. ۲۲۶
۸۰۱ - ۸۰۲ - ۸۰۳ - ۸۱۱ -	اودی سنگھ پسر پرتاپ سنگھ
اورمقات (گورہ) ۸۰۰	۲۹۴
اھتدا خان مصاحب شاہزادہ	اودی سنگھ پھر مہا سنگھ
محمد کام بخش ۳۲۷	۲۳۰
اھتمام خان .. ۸۷۰	اودی سنگھ عرف سوتہ راجہ
اھتمام خان حارس غوری ۹۶۶	بن رای مالدیو زمیندار

۶۰۶ .. باباي زنبور	اهتمام خان - خطاب سردار
بابو لچھمي زميندار رتن پور	خان سردار بيگ پھر باقي
۷۸۴	خان قلماق چيله ۴۹۱ -
باجي رار پسر بالاجي بهونا ته	۴۹۲
۳۵۵ - ۳۵۴ - ۳۵۳ - ۳۵۲	اهتمام خان کوتوال ۶۰
باجي رار - سردار جانب راجه	اهل خواف (فرقه) ۸۴۲
۳۶۰ ساهو بهونسله	اهل فرنگ ۳۲۲ - ۳۵۸ -
باجي رار سردار مرهتہ ۸۳ -	۸۵۵ - ۷۱۹ - ۷۱۸ ..
۸۳۷	اياز غلام مديناي عثمان خان
دارل (شف - زين الدين خان)	لوهاني ۶۳۲ ..
۵۱۴	ايسر داس ۱۱۷ ..
۷۶۵	ايشور سنگهه ۸۳ ..
باز بهادر پسر شريف خان انگه	اهمل خان ۸۶۱۰ ..
۶۰۳ - ۶۰۲ ..	ايکو (يا) انکوجي پسر شاهجي
۴۲۹ باقر خان نجم ثاني	بهونسله ۳۴۵ - ۳۴۴
۷۸۶ - ۴۶۱۰ باقي خان	
۴۹۱ باقي خان قلماق چيله	
۲۰۴ باگهه پسر خرد رانا پرتاب	
۳۵۲ بالاجي بهونا ته	
بالاجي پسر باجي رار ولد	

• حرف با •

بابا آغا (کدبانوی شهاب الدين

احمد خان) .. ۵۷۰

بابا بيگ جلاير ۶۰۳ - ۶۰۴

بابا حاجي .. ۲۶۵

۵۰۱ .. سرائي	بالاجي بهو ناتھ ۳۵۴ -
بجيسنگھ مضاطب به راجه	۳۵۷ - ۳۵۶ - ۳۵۵ ..
جيسنگھ پسر بشن سنگھ	۸۵۴ .. بالاجي (او)
۳۰۴	باننا - نام (يا) بانا نام پسر
بجاجي (يا) نجاجي مانک	بوسى نرناله (يا) نرناله
(يا) نايک نبيرہ انگ	۲۰۴
۳۳۸ .. پال	باهر دل (يا) ناهر دل چيله
۱۵۸ .. بخت مل	۶۹۷
بخشي الملک (خطاب روح الله	بايزيد بسماامي رحمة الله عليه
خان اول) .. ۳۱۲	۵۸۳
بدگوجر (طائفہ از راجپوت)	بايزيد خان (يا) بازيد خان
۲۲۰	۶۶
۱۳۸ .. بدنسنگھ	۲۶ .. بايسنقر جعلي
بدن سنگھ نبيرہ عم راجه کشن	بدر جنگ - خطاب حرز الله
سنگھ بهدرزيہ ۲۲۹	خان بهادر بن حفظ الله خان
بدهچند (يا) بدیچند پسر راجه	۵۲۱
جيچند راجہ نگ-رکوت	بجايي خان پسر خواجہ بہار
۱۱۸	خان ۱۲۵
بدھہ سنگھ پسر انورده سنگھ	۸۱ .. بجيسنگھ
(يا) انورده سنگھ ۳۰۶	بجيسنگھ برادر راجه بجيسنگھ

بزرگ اميد خان خلف شايسته	بدیع الزمان پسر سلطان حسين
خان امير الامرا ۷۰۳	ميرزا والی خراسان ۵۴۸
بزرگ خانم بذت مکالمه بانو	براهمه (قوم) ۳۲۸ - ۳۵۲ -
هشيره کلان ممتاز محل	.. ۳۸۳ - ۳۹۵ - ۵۶۵
زوجه حيف خان ۷۶۲	برسنکهديو پور پرتاپ ديو
بسالت جنگ (شف - شجاع	۱۶۳ - ۲۱۳ - ۲۹۵ - ۲۵۷ -
الملك) .. ۷۲۲ ۵۱۰
بسظاميه (طائفه سلطه دريشان)	برسنکهديو بنديله پسر راجه
.. .. ۵۷۳	مدهکر ساء بنديله ۱۳۴
بسواس راد پسر بالاجي راد	برسنکهديو بنديله ۱۴۰ -
.. .. ۳۵۷ - ۳۵۶	.. ۱۷۱ - ۶۱۶ - ۶۱۷
برسونت کهور پور ۷۴۷	برگيدان غنبري (طائفه) ۱۴
.. .. ۸۱	برنبه (يا) برهنه - تخاص راجه
بشن هنگه پسر کزور کشن	بي-رور مهيس داس نام
.. .. ۳۰۳ ۱۲۲
بکر ماجيت ۶۰۰	بروي رام (يا) ه-روي رام
بکر ماجيت پسر راجه ججهار	زميندار چوراکده ۱۳۸
.. .. ۲۱۷ - ۲۱	برهان الله خان پسر حسين خان
بشن هنگه (يا) ججهار سنگه	بن سرفراز خان دکني ۴۷۲
بنديله ۲۱۷ - ۲۱	برهان الملك .. ۳۵۴
بکر ماجيت زميندار باندهو	

۳۲۴	بني مختار (قوم)	۱۷۵
	بوداغ خان قاجار (سردار لشکر		بکر ماجیت نبیرہ (راجہ رام چند	
	قزلباش والہ سلطان مراد		بکھیلہ (یا) بکھیلہ (یا) مکھیلہ	
۵۵۱ - ۵۵۰	میرزا)	۱۳۶
۳۸۷	.. بوزنجرقا	۴	..	باجہ دھر
۲۱۴	.. والی قصبہ وکلور		بلرام دسر (راجہ بیتہلداس کور	
	بولاقی جد عیسیٰ خان مئین	۲۵۱
۸۲۵	..	۲۶۳	..	بلرام بھر (راجہ گوہاللداس
۴۴	.. بہادر	۷۹۹ - ۵۵۳	..	بلرچ (قوم)
	بہادر دسر کلان مظفر خان	۲۲۴۰	..	بلون (اتھور
۱۸۲ - ۱۸۱	گجراتی		بغالکر - لقب (راجہ سلطان جی (۱)	
	بہادر (خطاب حوزالہ خان	۳۳۸	..	سلطان جی
۵۲۱	.. بدر جنگ		بذراہن دیوان شاہزادہ شاہ عالم	
	بہادر (خطاب رکن الدولہ سید	۴۸۹	..	بہادر
	لشکر خان بہادر نصیر جنگ	۳۱۷	..	بذراسی دیوی
	میر اسمعیل نام برادرزادہ	۱۷۱ - ۲۶۵	..	بندیہ (قوم)
۳۶۰	.. سید ہاشم خان	۴۲۶ - ۳۱۷ - ۲۹۵
	بہادر (خطاب سعداللہ خان	۸۷۷	..	بنما سیدہیا
	مظفر جنگ ہدایت		بني تمیم قریش (طایفہ)	
۵۲۲	.. محی الدین نام	۴۴۱

بهادر (خطاب متوسل خان	بهادر خان شیبانی برادر
رستم جنگ بن حفظ الله	خان زمان ۵۴۳ - ۵۴۵
خان .. ۵۲۱	بهادر خان کوکه ۱۴۷ -
بهادر خان ۹۸ - ۹۰ - ۲۱۵ -	.. ۲۸۵ - ۲۹۰ - ۳۴۹
۲۴۲ - ۲۶۶ - ۲۶۸ - ۶۱۴ -	بهادر خان گیلانی ۷۷۳
.. ۷۸۳	بهادر خان مرزبان آسدر ۶۱۲
بهادر خان باقی بیگ ۲۷۵	بهادر خان مرزبان خاندیس
بهادر خان برادر زاده خانجهان	... ۹۱۱
.. ۲۵۷	بهادر خان (خطاب ابراهیم خان
بهادر خان پسر الف خان	پسر خضر خان پنی (
.. ۶۷ - ۶۸	.. ۶۶ - ۶۷
بهادر خان پسر خضر خان پنی	بهادر سنگه پسر خرد راجه
.. ۶۳	بهادر .. ۲۷۰
بهادر خان پنی (یا) پتني	بهادر شاه غازی ۶۱ - ۶۶ -
.. ۵۲۳ - ۵۲۴	۶۷ - ۸۱ - ۹۸ - ۳۲۷ -
بهادر خان روهيله ۴۲ - ۸۵ -	.. ۴۸۷ - ۳۵۱
۱۴۴ - ۲۱۵ - ۲۴۹ - ۳۵۵ -	بهادر ظفر جنگ (خطاب سعید
.. ۶۵۱ - ۶۷۸ - ۸۰۲ -	خان چغتای پسر احمد بیگ
بهادر خان شیبانی ۵۳۶ -	خان کابلی (.. ۳۳۳
.. ۷۶۹	بهادر کوکلتاش .. ۵۷

بهارتھه نبيره رام چند پسر راجه	۱۷۵	..	بهار سنگهه
مدمكر	۲۱۳	..	بهار سنگهه رانهور
بهارتھي چند	۱۳۷	..	بهاء الدين تويچي
بهار سنگهه (يا) بهار سنگهه	۵۹۰		بهاء الدين زكريا ملتانى
جد راجه گويال سنگهه كور			بهيديـن (نام مادر جلاله
.. ..	۳۴۰	..	روشاني)
بهار سنگهه (يا) بهار سنگهه			بھتي (طائفه) ۲۴ - ۱۰۶
.. ..	۲۸۱	..	بھرام پسر صادق خان مير
بھاره (يا) بھاره (يا) بھاره			بخشي ۷۳۱ ..
(لقب زميندار صوبه			بھرام سلطان پسر نذر محمد خان
گجرات)	۱۸۴	..	دالي بلخ ۸۰۲ - ۸۱۰
بھاري چند پسر راد دلپت		 ۸۱۱ - ۸۱۲
بنديله	۳۲۰	..	بھرام ميرزا ۵۶۳ ..
بھاسكر بنذت ديوان رگهـو			بھرجي ۶۶۸ ..
بھونسله	۸۴۴ - ۸۴۵		بھرجي سرگر ۳۶۱ - ۳۶۲
بھار موسوم به سدا سيو راد			بھره مند خان ۷۴۲ - ۸۱۳
پسر جمنا جي (يا)			بھره مند خان بخشي جد
چمنا جي برادر باجي راد			مادري بھـره مند خان
(شف - سدا سيو راد)			موسوم به مين (يا) مين
.. ..	۳۵۵ - ۷۲۰ ۴۰ - ۴۱

۵۹ - ۴۲	بہلول خان میاں	۷۳۱	بہرہ مند خان میر بخش
۶۶۰	بہوینت ولد سنگرام		بہرہ در خان (یکی از نیایر
	بہوج پھر رای سورجن ہادا	۸۷۱	نجات خان)
۱۱۴	۳	بہزاد ..
	بہوج پسر مکتبن بہدزیہ	۱۱۳	بہگونت داس ..
۲۲۸	۲۹۴	بہگونت سنگھ
۳۴۲	بہونسلہ - لقب سورسین		بہگونت سنگھ برادر دار بہار
۳۲۷	۳۰۶	سنگھ ہادا
۲۳۴	بہیلان (طاقت) ..		بہگونت سنگھ بن بہار سنگھ
۲۵۵	۳۴۰	(یا) بہادر سنگھ
	بہیم پھر راجہ بیتھلداس کور		بہگونت سنگھ زمیندار کرا
۲۵۵	۳۲۱	جہان آباد
	بہیم سنگھ پسر رام سنگھ ہادا		بہگون رای پھر راجہ بر سنگھ دیو
۳۲۴ - ۳۰۷	۳۱۷
	بہیم نراین (یا) پیم نراین	۲۶۱
	زمیندار چورا گدھہ ۲۱۶ -	۴۷۰
۲۱۷		بہلول خان عبد الکرم میاں
	بی بی الائی زن احد داد	۵۷ - ۵۹ - ۶۳ - ۶۴	
۲۴۷	دختر جلالت روشانی		بہلول خان کلان عمزادہ بہاول
	بی بی بخہ بیگی (یا)	۱۵۹	خان عبد الکرم

بیر نرائین بدگوجو پدر انوپ	۳	تختہ بیگی
سنگھہ انی (ای سنگدان	۹۷	بیدار بخت ..
۲۲۱ - ۲۲۳		بید نایک (یا) سرما نایک
۸۰۴ - ۸۰۳ بیگ ازغای	۵۰۰	(یا) پانڈ نایک
بیگم صاحب (یا) صاحبہ -	۵	بیرام خان خانخانان
لقب مہیہ کلان فردوس	۱۱۶ - ۱۵۸ - ۱۸۱ - ۳۷۵	
آشیانی ۲۶۸ - ۳۷۰	۵۳۳ - ۵۳۶ - ۵۴۰	
۳۷۱	۵۴۱ - ۵۴۳ - ۵۵۱ - ۵۶۷	
بیللاجی جادرس ۳۵۳ - ۳۵۴	۵۶۸ - ۵۷۸ - ۵۹۵ - ۶۰۱	
	۶۰۵ - ۶۰۶ - ۷۲۴ - ۷۴۴	
	بیرام خان محمد باقر پسر	
	سیوہین روح اللہ خان اول	
	۳۱۵	
	بیر بر (نام راجہ مہیس داس)	
	۳۴۹	
	بیرمدیو پسر سورجمل سیودیہ	
	(یا) سیسودیہ دومین پور	
	۴۵۲	رانا امر سنگھ
	بیرم دیو سولنگھی (راجہ - وت	
	۷۷۸	

* حرف پے *

پادشاہ بیگم (خطاب نواب	
زیمب النسا بیگم ۵۰۷	
پادشاہ خواجہ نام شیر خواجہ	
۶۴۹	
پادشاہ - زادہ پرویز (شف -	
شاهزادہ پرویز) ۴۱۱ -	
۷۷۹ - ۴۱۹	
پادشاہزادہ دارا شکوہ (شف -	
شاهزادہ دارا شکوہ) ۲۴۰ -	

پادشاهزاده عظیم الشان بہادر	۲۶۲ - ۲۶۴ - ۲۷۲ - ۲۷۵
۹۸۵ - ۵۰۵	۲۷۶ - ۲۷۹ - ۲۹۸ - ۲۹۹
پادشاهزاده محمد اعظم شاہ	۴۴۳ - ۴۵۳ - ۴۵۷ - ۴۶۲
(شف - شاہزادہ محمد	۴۶۹ - ۴۷۷ - ۴۷۴ - ۴۶۹
اعظم شاہ) ۹۷ - ۵۳	۷۵۳ - ۸۰۵ - ۸۰۷ ..
۸۴۳ - ۷۰۴ - ۳۱۱ ..	پادشاهزادہ سلطان خرم ۹
پادشاهزادہ محمد اکبر (شف -	۴۱۲ - ۴۱۵ - ۴۳۳ - ۷۸۰
شاہزادہ محمد اکبر)	پادشاهزادہ سلطان سلیم (شف -
۸۱۸ - ۸۷۳ - ۵۲۲	شاہزادہ سلطان سلیم) ۱۳۰ -
پادشاهزادہ محمد اورنگ زیب	۱۵۱ - ۱۵۳ - ۱۵۵ - ۱۶۰
بہادر (شف - شاہزادہ	۱۶۶ - ۱۶۷ - ۱۹۷ - ۳۶۳
محمد اورنگ زیب) ۲۴ -	۳۶۹ - ۵۵۵ - ۵۷۱ - ۵۹۸
۲۸ - ۲۹ - ۴۲ - ۲۵۵	۶۱۵ - ۶۲۳ - ۶۲۶ - ۷۷۷
۲۶۱ - ۲۶۲ - ۲۶۳ - ۲۶۴	پادشاهزادہ شاہجہان (شف -
۲۶۵ - ۲۶۷ - ۲۶۹ - ۲۷۳	شاہزادہ شاہجہان) ۱۰ -
۲۷۴ - ۲۷۶ - ۲۷۹ - ۲۹۸	۱۵ - ۱۷۷ - ۱۸۳ - ۱۹۹
۲۹۹ - ۳۰۰ - ۴۳۵ - ۴۴۶	۲۰۰ - ۲۲۲ - ۲۹۷ - ۶۲۵
۴۴۷ - ۴۵۱ - ۴۵۲ - ۴۵۳	۷۸۰ - ۶۴۸
۴۵۴ - ۴۵۵ - ۴۶۲ - ۴۶۶	پادشاهزادہ شاہ عالم بہادر
۴۶۹ - ۴۷۱ - ۴۷۴ - ۴۶۶	۳۱۳

۸۵ - ۲۴۰ - ۲۴۲ - ۲۵۳ -

۲۵۴ - ۲۶۲ - ۲۶۴ - ۲۶۶ -

۲۶۸ - ۲۷۳ - ۲۷۲ - ۲۶۸ -

۲۹۵ - ۲۹۹ - ۳۳۴ - ۳۴۳ -

۳۵۱ - ۳۵۲ - ۳۵۵ - ۳۶۱ -

۵۹۷ - ۹۱۱ - ۹۶۳ - ۹۶۶ -

۹۷۲ - ۹۹۳ - ۷۵۹ - ۸۰۱ -

۸۰۳ - ۸۱۰ - ۸۶۶ - ..

پادشاهزاده محمد معظم ۵۲ -

۳۰۱ - ۳۶۷ - ۴۹۲ - ۷۰۰ -

۷۰۳

پایندہ خان مغل ۱۸۱

پتھوجي (يا) بيتھرجي پسر

دادا جي (يا) داراجي

۳۴۲ - ۳۴۳

پتھورا .. ۱۷۹

پدم سنگھ (يا) بدم سنگھ

پسر رار کون بهورتھیہ

۲۸۹ - ۲۹۰

پرتاب رار - کار پرداز سیدواجي

۹۷۱ - ۹۷۳ - ۹۸۳ - ۹۹۲ -

۹۹۳ - ۷۳۰ - ۷۳۲ - ۷۵۲ -

۸۰۳ - ۸۲۳

پادشاهزاده محمد سلطان

(شف - شاهزاده محمد

سلطان) ۱۴۶ - ۲۱۹ -

۲۲۷ - ۲۶۶ - ۲۹۲ - ۳۰۱ -

۳۰۴ - ۳۰۵ - ۴۶۸ - ۶۸۲ -

۶۹۸

پادشاهزاده محمد شجاع شف

شاهزاده محمد شجاع (

۲۵ - ۳۷ - ۴۳ - ۲۵۲ -

۲۶۶ - ۴۲۰ - ۴۳۴ - ۴۵۵ -

۶۵۷ - ۷۹۴

پادشاهزاده محمد کام بخش

۳۱۰ - ۳۲۵ - ۴۶۸ - ۴۸۵ -

۹۷۶

پادشاهزاده محمد مراد بخش

(شف - شاهزاده محمد

مراد بخش) ۳۸ -

۳۴۶	۳۴۸
پرسوتم سنگهه نبيبرگ (اجه راج)			پرتاب زميندار بلازن (يا)		
سنگهه (كه) — ريقه اسلام			بلاول	۶۹۲	..
درآمده موسوم به سعادت مند			پرتاب سنگهه برادر پرتهي		
گرديد (..)	۱۷۲	..	سنگهه	۸۳	..
بناجي (يا) بناجي پسر			پرتاب سنگهه برادر (اجه مان		
پتهرجي (يا) بيتهوجي			سنگهه	۱۷۵	..
..	۳۴۲	..	پرتهي بخت زميندار سري نگر		
پنچي (يا) نيچي			..	۲۸۰	..
راگه و زميندار چنچادر	۳۴۴	..	پرتهي راج	۴۶۴	..
پنچم سنگهه پسر سانول سنگه			پرتهي راج پسر ججهار سنگهه		
..	۲۹۵	۷۸۶	..
پنوار (قوم)	۲۶۵	..	پرتهي راج كچهوايه	۱۱۱	
پني (فرقه از الوس)	۶۵۷	..	پرتهي سنگهه	۸۳	..
پوزنمل	۱۱۲	..	پرتهي سنگهه پسر پرتاب		
پوزنمل پسر كلان شيخاوت			سنگهه	۲۹۴	..
..	۱۱۴	..	پرتهي سنگهه پسر رادليمت		
پوزنمل كندهوريه	۱۶۲	..	بنديله	۳۲۰ - ۴۴۶	
پهار خان	۱۳۵	..	پودل خان	۲۸ - ۷۸۹	
پهار سنگهه بؤيله	۲۱۵	..	پودل خان قلعه دار بسمت		

۴۷۹	بهار سنگهه (يا) بهار سنگهه
تربيت خان صوبه دار كشمير	۲۹۳		(يا) بهار سنگهه
۷۵۹	بهار سنگهه پسر راجه برسنگهديو
تربيت خان عبدالرحيم	۱۹۹
۵۶۰			بيچه جان انگه عرش آشياني
تردي بيدگ خان			و مادر زين خان كوكه
۳۷۵ -
۵۵۷	۳۶۲
تردي علي قطغان اتالايق	پيدبا نايك زهيندار سكرپا
سبحان قلبي خان پسر نذر	۸۷۴		پير محمد خان شيرواني حاكم
محمد خان	۷۹۹	..	مالوه
۷۹۹	۷۶۵
ترسون محمد خان	۱۴۹ -		
۵۵۷	
ترکمان (قوم)	۵۴۳		
ترين (فرقه)	۴۵۷	..	
تكلو خان قصهخوان	۱		
تلجا بهواني (نام ياره از جهم			
درگا بهواني زن مهاديو			
۱۸۸	
تلوكهي برادرزاده راجه			
بهارامل	۴	..	
تمن داس (يا) تمن داس			

* حرف تاء *

۱۵۹	..	تاج خان
۳۵۱		تارا بائي زن رام راجه
۱۳۴		تانسين (نام كلاونت)
		تخت مل برادر بخت مل
۱۵۸
۲۸۱ - ۴۵۹ -		تربيت خان
۷۳۲ - ۷۴۱
		تربيت خان بخش شاهجهاني

تیمور شاه پسر شاه درانی

۳۵۶

تیموریه - لقب خاندان امیر

۳۷۵ تیمور

* حرف ثاء *

ثناء الله خان پسر ضیاء الله خان

و نپیره عنایت الله خان

۸۳۱

* حرف جیم *

جانت (قوم) ۷۱۸ - ۷۲۰

۷۴۹

جادر (یا) جادون (قوم) ۳۴۳

۳۴۳ جادو - لقب لکھی

جادوان - لقب راجه چندر

سین پسر دهاجی جادوان

۳۳۶

جالندهری (نام درختی از جسم

درگا بهوانی زن مهادیو)

۱۸۸

پسر راجه رزم داس کچھواہ

۱۵۷

۱۲۸ قودرمل

۳۹۵ ترانیان (طایفه)

۳۴۴ قوکا بائی صبیحہ مرثیہ

توکر جی (یا) توکوجی پسر

ایکو (یا) انکو جی بن

۳۴۵ شاہجی بھونسلہ

قہمتن - لقب رستم بھلوان

۴۵

تھور خان پسر ملابت خان

۷۴۵ خواجہ میر خوافی

تھور خان دامان عنایت خان

۸۱۸

تھور خان مخاطب بہ بادشاہ قلی

خان خویش عنایت خان

۸۱۷

تیما راجہ سندھیہ (یا) پتھا

۳۶۲ راجہ سندھیہ

۷۲۰ تیمور شاه

جام زميندار كچه خرد	۴۱۰	جان نثار خان خواجه ابوالمكارم
جام (لقب زميندار صوبه)
گجرات)	۱۸۴	جانوجي پسر كلان راجه ماهو
جامي - تخلص مولانا	..	(گهوچي بهونسله ۳۵۸
عبد الرحمن (قدس سره)	..	جاريده خان خواجه سـرا
..	۵۳۹	(مختار كار سلطنت احمد
جانباز خان	۸۵۳	شاه پادشاه)
جان جهان (انورالدين خان	..	۵۲۶
بهادر شهابت جنگ را	..	ججهار سنگهه ۲۱۲ - ۲۱۵ -
خادم مكان باين خطاب نامزد	..	۲۵۷ - ۲۵۸ - ۲۹۵ - ۲۹۸ -
كرده)	۴۲۷	۵۱۰ - ۶۳۴ - ۷۸۶ -
جانبهران لودي	۲۵ - ۳۲ -	ججهار سنگهه بنديله ۲۴ -
..	۵۶	۱۳۸ - ۲۱۸ - ۲۲۰ - ۲۲۶ -
جان سپار خان بنمي مختار	..	۲۲۸ - ۲۳۰ - ۲۵۱ - ۲۵۵ -
پسر رستم دل خان ناظم	..	۲۵۶ - ۲۷۲ - ۴۲۷ - ۴۳۸ -
صوبه حيدرآباد	۳۲۴ -	۴۵۵ - ۴۵۰ - ۶۶۵ - ۷۵۷ -
..	۳۲۷ - ۳۲۵	..
جانش بهادر	۳۶۶ - ۴۶۲	۷۸۳ - ۷۸۴ - ۷۸۵ -
جان نثار خان	۴۲۸ -	ججهار سنگهه پور راجه
..	۴۳۹ - ۶۶۰ - ۸۰۱	برسنگههديو .. ۱۹۹
		جسونت سنگهه .. ۲۹۳
		جسونت سنگهه برادر راو

۱۱۲ .. بهارامل	۲۳۲ .. امر سنگهه
۴۰۲ - ۱۱۰ .. جگنانهه	جسونت سنگهه پسر راجه گج
جگنانهه پسر راجه بهارامل	سنگهه .. ۲۲۶ - ۲۲۵
۱۱۲	جعفر خان پسر صادق خان
جلال نام شيخ جمالی دهلوی	میر بخشی ۷۳۲ - ۷۳۰
۵۳۹	جعفر خان میر جعفر حاکم
جلال الدین .. ۲۴۸	بنگاله .. ۸۴۶
جلال الدین روشانی ۲۴۲ -	جکاجرت (نام فیل) (اردن)
۳۹۸ - ۳۶۶ - ۲۴۴	هادا () .. ۲۱۰
جلال الدین محمد اکبر پادشاه	جکتا زمیندار مؤ ۴۳۴
ملقب به عرش آشیانی	جکت سنگهه .. ۷۲۹
(شف - عرش آشیانی)	جکت سنگهه پسر راجه مانهککه
۳۹۱ - ۳۹۰ ۱۶۷ - ۱۵۹ - ۱۴۱
جلال چیلے سربراہ خان ۷۴۵	جکت سنگهه پسر مکند سنگهه
جلال خان .. ۱۴	هادا .. ۳۲۳
جلال خان پسر درمین دلدار	جکت سنگهه زمیندار جمر
خان کاکر .. ۱۲ ۲۹۸ - ۲۷۲
جلال خان قورچی ۱۳۴ -	جکت سنگهه ولد کنور کرن
۳۷۸ ۲۰۶ - ۲۰۵
جلال خان مخاطب به دلیر	جگمال (یا) جگمل برادر راجه

جمال خان پسر کلان دلور خان	خان داوزي (يا) دارن زئي
کاکر ۱۱	برادر خرد بهادر خان (دوهمه)
جمالي - تخلص جلال دهلوي ۴۲
پدر شيخ گدائي کذبو	جلال خان مخاطب به سليم
.. .. ۵۳۹	شاه پسر شير شاه ۴۰۳ -
جملة الملك اسد خان ۳۰۳ - ۶۰۳
.. .. ۴۶۸	جلال کهوگر وال .. ۱۷۵
جملة الملك (يا) جملة الملكي	جلالي - تخلص شيخ جمالي
سعد الله خان (شف -	دهلوي .. ۵۳۹
سعد الله خان) ۲۴۸ -	جلاله .. ۳۶۷ - ۳۶۸
۲۷۵ - ۴۶۱ - ۴۶۳ - ۴۶۸ -	جلاله تاريخي ۲۳۹ - ۵۷۳ -
.. .. ۷۵۳ ۷۷۰
جمناجي (يا) چمناجي برادر	جلاله (يا) جلالة روشاني
باجي راد .. ۳۵۵	شيخ بايزيد (يا) بازيد
جميل بيگ پسر تاج خان	معروف به پير (يا)
.. .. ۱۵۹	روشاني خلف شيخ عبدالله
جنيت (يا) چنيت بنديله	۲۴۳ - ۲۴۴ - ۲۴۶ - ۷۲۷ -
يکے از نوکران برهنگهديو	جمال الدين پسر جلالة روشاني
و ججهار سنگه ۲۵۷ - ۲۴۴
.. .. ۲۵۸	جمال خان .. ۱۳

- ۱۶۲ - ۱۵۳ - ۱۵۶ - ۱۶۰ -
 - ۱۶۸ - ۱۷۲ - ۱۷۳ - ۱۷۴ -
 - ۱۷۶ - ۱۸۷ - ۱۸۸ -
 - ۱۹۲ - ۱۹۳ - ۱۹۶ - ۱۹۷ -
 - ۱۹۸ - ۲۰۴ - ۲۰۵ - ۲۰۹ -
 - ۲۱۱ - ۲۱۲ - ۲۱۳ - ۲۱۵ -
 - ۲۱۶ - ۲۱۸ - ۲۲۱ - ۲۲۲ -
 - ۲۲۳ - ۲۲۴ - ۲۲۶ - ۲۲۸ -
 - ۲۳۸ - ۲۴۶ - ۲۴۸ - ۲۸۳ -
 - ۲۹۸ - ۳۷۰ - ۴۰۵ - ۴۰۷ -
 - ۴۱۰ - ۴۱۱ - ۴۱۵ - ۴۱۶ -
 - ۴۱۹ - ۴۲۱ - ۴۲۴ - ۴۲۷ -
 - ۴۲۸ - ۴۳۰ - ۴۳۳ - ۴۴۷ -
 - ۴۵۴ - ۴۵۶ - ۴۶۱ - ۴۳۷ -
 - ۴۳۸ - ۵۵۵ - ۵۵۴ - ۶۱۶ -
 - ۶۱۷ - ۶۲۵ - ۶۲۹ - ۶۳۰ -
 - ۶۳۳ - ۶۳۵ - ۶۳۷ - ۶۴۰ -
 - ۶۴۱ - ۶۴۳ - ۶۴۶ - ۶۴۸ -
 - ۶۵۰ - ۶۵۱ - ۶۵۲ - ۶۵۴ -
 - ۶۶۵ - ۶۷۰ - ۶۷۳ - ۷۲۶ -

جنیت (یا) جیت بندیله
 پدر سترسال بندیله ۵۱۰
 جنیت بندیله ۲۳۰ - ۲۹۳ -
 ۲۹۴ - ۲۹۷ - ۳۱۸ - ۵۱۰ -
 ۷۸۶
 جنیت آشیانی (یعنی نصیرالدین
 محمد - همایون پادشاه
 شرف - همایون پادشاه)
 .. ۱۱۱ - ۱۵۸ -
 ۵۳۰ - ۵۳۱ - ۵۳۲ - ۵۳۵ -
 ۵۳۶ - ۵۳۹ - ۵۴۳ - ۵۴۴ -
 ۵۴۷ - ۵۵۱ - ۵۵۲ - ۵۵۶ -
 ۵۵۷ - ۵۵۸ - ۵۷۲ - ۵۷۵ -
 ۵۷۶ - ۵۷۷ - ۵۸۰ - ۶۰۳ -
 .. ۶۰۴ - ۶۲۵ - ۷۶۱ -
 جنیت مکانی (یعنی نور الدین
 محمد جهانگیر پادشاه)
 .. ۸ - ۹ - ۱۲ -
 ۱۷ - ۲۲ - ۲۴ - ۲۵ - ۵۶ -
 ۸۸ - ۱۱۷ - ۱۳۷ - ۱۴۱ -

جہانگیر قلی خان لالہ بیگ	۷۳۷ - ۷۳۸ - ۷۵۰ - ۷۵۵
ناظم صوبہ بہار ۲۱۸	۷۵۶ - ۷۵۷ - ۷۷۹ - ۷۸۳
جہمیت رای ۱۶۳ - ۱۶۴	۷۸۹ - ۷۹۱ - ۷۹۴ - ۷۹۶
جہجارا (یا) جنجارہ دختر	.. ۸۱۴ - ۸۶۱ - ۸۶۵
لکھی جادو (یا) جادون	۳۵۶
.. .. ۳۴۲ - ۳۴۴	جذید کرانی .. ۵۹۲
جے آپا سندھیہ ۳۵۵ - ۳۵۶	جواہر سنگھ جات ۷۴۹
جے آپا مرہٹہ ۸۴۸ - ۸۴۹	جودہ سنگھ پسر مہاراجہ
.. .. ۸۵۰	قیجسنگھ .. ۲۶۱
جیجی انگہ ۳۸۸ - ۵۳۲	جہان خان ۳۵۶ - ۸۵۲
جے چند راجہ قنوج ۱۷۹	جہان شاہ .. ۹۹ - ۱۰۰
جے رام ولد راجہ انی رای	جہاندار شاہ ۴۰ - ۹۹
سنگھ دلیں .. ۲۲۳	۱۰۰ - ۱۰۲ - ۱۰۴ - ۱۴۷
	۳۲۸ - ۳۳۴ - ۵۰۶ - ۵۱۹
	۷۰۹ - ۸۲۶ - ۸۳۰ - ۸۳۹
 ۸۸۰
	جہانگیر پادشاہ ۲۱۳ - ۲۹۵
	.. ۴۰۵ - ۴۲۷ - ۴۴۴
چاند بی بی ۶۱۲ - ۷۲۸	جہانگیر قلی خان پسر خان
چتر بہوج .. ۴۰۵	اعظم .. ۷۶۱
چرکس (قوم) .. ۲۷۰	

* حرف چے *

چاندا پسر رای درگا سیسودیہ

.. .. ۱۴۳

چاند بی بی ۶۱۲ - ۷۲۸

چتر بہوج .. ۴۰۵

چرکس (قوم) .. ۲۷۰

۶۰۱۵ .. حاجي بيگم	۱۱۲ .. چغتآ خان
حاجي جمال مريد مستخدم	چغتآ (يا) چغتہ (يا) چغتائي
بهاء الدين زکریای ملتاني	(قوم) ۵۴۷ - ۵۵۱ -
۵۹۰	۵۸۵ - ۵۹۸
حاجي حميد گوالياري غزنوي	۸۲۱۵ .. چنجي
۵۷۷	چندا صاحب (يا) نواب چندا
حاجي خان غلام شير خان سور	صاحب (شف - حسين
۳۷۵ - ۱۱۱	درست خان) ۵۱۳
حاجي سياح ۶۹ ..	چندر سين پسر راي مالديو
حاجي شهاب (يا) شهاب الدين	۱۴۹ - ۱۸۰ - ۱۴۰۹ ..
۵۵۹	چانگيز خان ۷۶۸ ..
حاجي محمد پدر علي دردي	چورامن جات ۸۳ - ۸۲
خان ميرزا بندي ۸۴۳	چين قليچ خان بهادر ۴۷۲ -
حاجي محمد خان سيستاني	۴۸۶
۵۶۸	
حافظ رحمت خان ۷۱۶ -	
۸۴۲ - ۷۱۸	
حافظ رحمت خان رهله ۷۱۹	حاجي احمد برادر علي دردي
حافظه مريم مادر عنايت الله	خان ميرزا بندي ۸۴۳ -
خان (که بتعليم زيب الغسا	۸۴۴
	حاجي انور ۵۲۷ ..

* حرف حاء *

خان فوجدار مراد آباد	بیگم صبیحہ خلد مکان عالمگیر
۸۶۸	۸۲۸ (بادشاہ ممتاز بود)
حسن علی خان بہادر عالمگیر	۷۷۱ حبیب علی خان
۸۷۳ - ۳۱۹ شاہی	۷۷۱ درز اللہ خان بہادر بدر جڈگ
حسن محی الدین خان پھر	مہرودار ناندیہ ر ولد
طالب محی الدین خان	۵۲۱ حفظ اللہ خان
۵۲۱	۴۶۰ حسام الدین خان
حسین بیگ ایچک اُغلی	۱۵۹
۵۴۴	۱۵۹ حسن بیگ شیخ عمری
۸۲۷	۱۳۹۰ حسن خان چغتائ
حسین خان پسر کلان سرفراز	حسن خان پسر پدر شیہ شاہ
۴۷۲ خان دکئی	۱۷۲
۷۱۴ حسین خان خویشگی	حسن خان پسر سید حسین
حسین خان خویشگی تعلقہ دار	۵۰۱ خان بارہہ
۵۱۷	حسن خواجہ مہین برادر
حسین خان شاملو حاکم ہرات	عبدالرحیم خواجہ بن کلان
۶۴۳	۷۵۰ خواجہ
حسین خان - نام شمشیر خان	حسن علی خان (یا) حسین
۶۸۳ ترین اعظم شاہی	۱۰۲ علی خان بارہہ
حسین دوست خان عرب	حسن علی خان برادر غضنفر

۵۶۳	..	حکیم الملک	چندا صاحب داماد
۳۷۱		حکیم دارُود تقرب خان	سعادت اللہ خان
۲۸۳		حکیم رکذای کاشی	حسین علیخان ۴۱ - ۸۲
۷۹۲	۲۰۸ - ۳۲۹ - ۳۳۴ - ۴۵۲
		حکیم ضیاء الدین رحمت خان	۸۳۴ - ۸۳۹ - ۸۸۰ - ۸۸۱
۲۸۳		پسر حکیم قطبا	حسین علیخان امیر الامرا
		حکیم عبداللہ خان کشمیری	۴۱ - ۶۶ - ۶۹ - ۸۷۱
		مخاطب بہ بہاء الدولہ	حسین قلی خان خانجہان
۸۵۱	ناظم پنجاب ۱۱۸ -
۵۹۹	..	حکیم علی ۱۱۹ - ۱۸۶
۷۹۸		حکیم عین الملک	حضرت غوث الثقلین رضی اللہ
۳۹۰	..	حکیم فیروز	عندہ و قدس سرہ ۶۰۰
		حکیم قطبا درادر حکیم رکذای	حفظ اللہ خان عرف میان خان
۷۹۲ - ۲۸۳		کاشی	۸۷۹
		حکیم محسن تقرب خان وزیر	حفظ اللہ خان ناظم صوبہ تٹہ
		شاهزادہ محمد کام بخش	و فوجدار سیوستان پور
۳۲۷	سعد اللہ خان شاہجہانی
		حمید الدولہ سیادت خان سید	۵۲۰
		حمید خطاب پسر عمان الملک	حکیم ابوالفتح ۱۲۰ -
۸۵۶	۱۶۲ - ۳۶۵ - ۵۹۵ - ۵۹۹

حمید الدین خان	۳۵۰	حیدر علیخان خراسانی (یا)
حمید الدین خان پسر سردار		حیدر قلی خان ۶۲ -
خان سردار بیگ	۴۹۴ ۷۳
حمید الدین خان عالمگیر شاہی		حیدر علی خان بہادر تعلقہ دار
.. ..	۵۲۵	سری رنگ پتن ۵۲۹
حمید خان پسر دارن خان		حیدر علی خان (یا) نواب
قریشی	۳۷	حیدر علی خان ۵۶
حمید خان حبشی	۲۷۰	حیدر قلی خان ۳۳۱ - ۷۰۸
حمیدہ بانو بیگم والدہ (رحمہ اللہ)		حیدر قلی خان (یا) حیدر
خان اول و خالہ خلد مکان		علی خان .. ۳۲۹
.. ..	۳۱۰	حیدر قلی خان دیوان دکن
ہوزی خانم انکہ بیگم صاحب	 ۶۸۵
صبیہ کلان فردوس آشیانی		حیدر قلی خان ناصر الجذی
.. ..	۳۷۰ ۸۳۴

* حرف خاء *

حیات خان داروغہ آبدار خانہ		خادم حسن خان نائب پورنیہ
.. ..	۲۲۲ - ۲۲۳ ۸۴۶
حیدر علی خان	۳۵۸ -	خامہ خیل (طایفہ) ۵۴۱
.. ..	۷۲۳	خاقان آفاق - لقب محمد نادر
حیدر علی خان (یا) حیدر	 ۴۳ - ۴۷
..

۵۷ - ۵۶ - ۵۲ کوکه	۶۸۵ .. پادشاه
۵۰۶ - ۲۹۱۴ - ۲۳۶ - ۶۴	۴۸۹ .. خاقان زمان
خانجهان پدر سيد منصـور	- ۵۹۵ - ۱۵۵ .. خان اعظم
۴۵۰ .. خان بارهه	۷۶۱ - ۷۲۸ - ۶۱۷ - ۶۰۲
۱۶۴ خانجهان ترکمان	خان اعظم ميرزا عزيز کوکه (يا)
۷۷۱ خانجهان حسين قلي	- ۵ - ۳ خان اعظم کوکه
خانجهان - خطاب سيد	- ۳۹۱ - ۳۷۸ - ۱۷۱ - ۱۴۲
خانجهان شاهجهاني ۴۶۶	- ۳۹۷ - ۴۰۰ - ۴۰۹ - ۴۱۰
خانجهان - خطاب شايسته	- ۵۵۷ - ۵۴۶ - ۵۴۲ - ۴۱۲
خان امير الامرا ۲۹۴ -	- ۷۶۹ - ۶۱۴ - ۵۹۳ - ۵۷۳
۶۹۷ - ۶۹۶ - ۶۹۵ ..	۷۷۲ - ۷۷۰
خان جهان لودي حاکم مالوه	- ۱۶۹ - ۱۲۴ .. خانجهان
۲۱۶ - ۲۱۵	- ۶۹۱ - ۶۸۸ - ۶۲۸ - ۱۹۸
خانجهان لودي صوبه دار دکن	۷۷۸ - ۷۳۸
- ۲۳ - ۲۲ - ۲۱ - ۲۰ - ۸	- ۲۴۰ - ۲۳۰ خانجهان بارهه
- ۲۱۳ - ۲۰۶ - ۱۶۸ - ۱۵۳	۲۷۲
- ۲۲۵ - ۲۲۴ - ۲۱۹ - ۲۱۴	۷۴۵ - ۲۹۳ خانجهان بهادر
- ۴۲۱ - ۴۱۹ - ۲۵۷ - ۲۵۱	خانجهان بهادر ناظم دکن
- ۶۴۱ - ۶۳۰ - ۴۳۰ - ۴۲۸	۴۹۷ - ۳۱۹ - ۲۹۱ - ۵۳
- ۷۳۴ - ۶۵۳ - ۶۵۱ - ۶۴۲	خانجهان بهادر کوکلتاش (يا)

خانہ اناں میرزا عبد الرحیم	۷۷۴ - ۷۷۵ - ۷۸۲ - ۷۸۴
۶ - ۷ - ۸ - ۱۵ - ۱۶	۷۸۸ - ۷۹۴ - ۸۹۳ - ۸۹۴
۱۷ - ۱۲۱ - ۱۵۱ - ۱۵۳	خانچہاں ناظم پنجاب ۶۰۷
۱۸۲ - ۳۹۲ - ۴۴۶ - ۷۷۳	خانخانان انتظام الدولہ خاں
۸۳ - ۲۱۷	عماد الملک ۸۵۴
۲۵۲ - ۲۵۷ - ۲۹۵ - ۳۴۰	خانخانان پیرام خان (یا)
۳۵۳ - ۳۵۴ - ۳۶۰ - ۴۴۲	خانخانان ۶۵ - ۷۳
۷۱۴ - ۷۹۵ - ۸۴۷	۸۲ - ۱۲۹ - ۱۵۳ - ۱۵۵
۲۳۱	۱۶۸ - ۲۹۲ - ۳۷۵ - ۴۰۰
۷۸۵ - ۴۴۴	۴۵۵ - ۴۸۸ - ۵۹۸ - ۶۱۵
خانہ دران - خطاب نصیری	۶۲۱ - ۶۲۲ - ۶۲۸ - ۶۴۲
۴۷۰	۷۲۷ - ۷۷۹ - ۸۴۷ - ۸۹۲
خانہ دران خواجہ حسین یزنہ	خانہ اناں - خطاب مہابت
کوکلتاش خان ۱۰۱	خان .. ۴۲۵
خانہ دران سید محمود ۲۹۷	خانخانان سپہ سالار ۶۲۳
۴۸۲	خانخانان - لقب میرزا خان
خانہ دران - شاہ بیگ خان ۴۱۰
ارغون پسر ابراہیم بیگ	خانخانان منعم خان ۱۲۰
چریک .. ۴۴۲	۳۷۵ - ۵۰۵ - ۵۱۵ - ۵۵۹
خانہ دران موبد دار برہانپور ۶۰۴ - ۸۰۹

خانه زاد خان حارس غزنین	۲۲۰ - ۲۸۷
۷۷۷	خان دوران نصر علی جنگ ۱۵ - ۴۱۵ -
خانه زاد خان - خطاب روح الله	۷۵۹
خان درمین پسر روح الله	خان زمان ۱۳ - ۲۲۹ -
خان اول .. ۳۱۵	۲۴۹ - ۲۵۷ - ۲۶۰ - ۵۴۳ -
خانه زاد خان - خطاب میرزا	۶۹۲ - ۶۹۵
شیخ (یا) محمد شیخ	خان زمان بهادر ۱۴۴ -
پسر کلان سعید خان بهادر	۷۹۴ - ۴۵۵
ظفر جنگ چغتای ۴۳۳ -	خان زمان شیخ نظام فوجدار
۴۳۴ - ۴۳۵ - ۴۳۶ ..	کولابور نواح پرناله ۳۵۰
خاندان علی محمد خان ۸۴۲	خانزمان - ویه دار خاندیس
(جناب) ختمی پناه (صلی الله	۲۰
علیه و سلام) ۶۱۷	خان عالم ۱۲۳ - ۴۰۰ -
خدیطه (از الوس مغول و	۴۲۰ - ۴۰۹
از همراهیان معصوم خان	خان فیروز جنگ ۵۸ - ۶۱ -
کابلی) ۷۲۶ ..	۳۱۱ - ۴۹۲ - ۴۹۴ - ۵۰۳ -
خداوند خان حبشی ۱۸۲	۵۰۴
خداوند خان دکئی ۷۲۸	خان کلان ۱۰۹ - ۱۴۹ -
خدمت پرست خان ۴۱۹	۳۷۶ - ۳۷۸ - ۴۰۰ - ۵۵۶ -
خدمت خان .. ۴۹۲	خانه زاد خان ۷۴۷

۵۶ - ۵۷ - ۵۸ - ۵۹ - ۶۰ -	۸۳۹ خدمت طلب خان
۶۱ - ۶۴ - ۶۵ - ۶۶ -	خدیدجہ بیگم صبیحہ قلیج خان
۶۹ - ۷۲ - ۸۱ - ۸۹ -	۸۳۲
۹۷ - ۱۴۶ - ۲۱۹ - ۲۳۰ -	۳۱۱ - ۳۹۹ - ۱۵۳ - ۹ خسرو
۲۳۵ - ۲۳۶ - ۲۵۵ - ۲۵۶ -	۷۳۰ خسرو پدر دادر بخش
۲۷۵ - ۲۷۷ - ۲۸۵ - ۲۸۷ -	خسرو پسر نذر محمد خان
۲۹۲ - ۲۹۳ - ۲۹۴ - ۲۹۶ -	والی بلخ ۷۳۱ - ۸۰۲ -
۳۰۰ - ۳۰۵ - ۳۰۷ - ۳۰۸ -	۸۱۲
۳۱۰ - ۳۱۴ - ۳۱۵ - ۳۱۸ -	خسرو - تخلص حکیم ناصر
۳۲۰ - ۳۲۴ - ۳۴۰ - ۳۴۶ -	۳۹۰
۳۴۷ - ۳۵۱ - ۳۷۲ - ۴۱۵ -	خسرو خان وکیل میرزا غازی
۴۲۲ - ۴۲۳ - ۴۴۰ - ۴۴۸ -	۴۰۵
۴۵۶ - ۴۵۷ - ۴۶۰ - ۴۶۳ -	۶۳ - ۶۴ خضر خان پنی
۴۶۷ - ۴۷۴ - ۴۷۶ - ۴۷۸ -	۵۳۵ خضر خواجہ خان
۴۸۴ - ۴۸۵ - ۴۹۵ - ۴۹۷ -	خطیب ابوالفضل کاذرنی
۴۹۹ - ۵۰۰ - ۵۰۳ - ۵۰۵ -	۵۸۴
۵۱۰ - ۵۱۲ - ۵۱۳ - ۵۱۸ -	خلد مکان (یعنی محمد اورنگزیب
۵۱۹ - ۵۲۰ - ۵۲۷ - ۵۶۸ -	عالمگیر پادشاہ - شف
۴۶۹ - ۴۷۵ - ۴۷۰ - ۴۶۹ -	محمد اورنگزیب پادشاہ)
۶۸۱ - ۶۸۲ - ۶۸۵ - ۶۸۶ -	۲۴ - ۴۰ - ۴۱ - ۵۴ -

خلیل اللہ خان بھٹو کلان	۶۹۰ - ۷۰۷ - ۷۳۸ - ۷۶۰ -
روح اللہ خان خانہ زاد خان	۸۰۸ - ۸۱۲ - ۸۱۶ - ۸۱۸ -
۳۱۷	۸۱۹ - ۸۲۱ - ۸۲۴ - ۸۲۸ -
خلیل اللہ خان صوبہ دار لاہور	۸۳۰ - ۸۳۱ - ۸۳۲ - ۸۳۷ -
۵۱۱	۸۴۵ - ۸۷۱ - ۸۷۲ - ۸۷۷ -
خلیل اللہ خان یزدی ۳۰۹ -	خلد منزل - (یغز قطب الدین
۸۲۳	محمد شاہ عالم یادشاہ
۲۷۹	مخاطب بہ بہادر شاہ)
خنجر خان حارس احمدنگر	۴۰ - ۴۲ - ۴۵ - ۴۷ -
۱۴	۷۲ - ۷۳ - ۷۴ - ۸۱ - ۸۲ - ۹۹ -
خنجر خان - خطاب سپہدار	۲۷۰ - ۳۰۶ - ۳۰۷ - ۳۲۱ -
خان محمد صالح ۴۲۷	۴۸۷ - ۴۸۸ - ۵۰۱ - ۵۰۲ -
خواجہ ابوالحسن ۱۹۱ -	۵۰۴ - ۵۰۵ - ۵۱۲ - ۵۱۵ -
۷۸۱ - ۲۱۴ - ۲۵۱ - ۴۱۳ -	۵۲۷ - ۵۵۳ - ۵۸۵ - ۷۱۱ -
خواجہ ابوالحسن تربتی ناظم	۸۱۷ - ۸۳۰ - ۸۷۸ - ۸۸۰ -
کابل ۱۹۵ - ۲۴۶ -	خلیفہ سلطان وزیر ایران ۷۴۶
۷۳۴ - ۴۱۳ - ۴۵۳ - ۴۷۱ -	خلیفہ شاملو .. ۵۴۵
۷۵۷ - ۷۵۶	خلیل اللہ خان ۲۳۳ - ۲۳۵ -
خواجہ ابوالحسن ظفر خان	۲۴۷ - ۲۷۹ - ۴۵۲ - ۷۳۸ -
۷۶۰	۷۵۳ - ۸۰۶ - ۸۰۹ - ۸۶۶ -

خواجہ ابوالخیر میر عدل	و مرید خواجہ عبدالشہید
۷۵۰	۳۷۹
خواجہ احسن اللہ مخاطب بہ	خواجہ خارند محمود نبیرہ
ظفر خان .. ۷۵۶	خواجہ ناصر الدین احرار
خواجہ بابای ترانی ۸۷۶	(قدس سرہ) ۵۷۵
خواجہ باقی باللہ سمرقندی	خواجہ خضر خان ۷۶۴
الاصل کابلی المولد ۸۶۲	خواجہ رحمت اللہ - نام سربلند
خواجہ باقی خان (خطاب	خان ہمشیرہ زادہ نجابت
شیر خواجہ) ۶۵۰	خان میروزا شجاع ۴۷۷
خواجہ برخوردار برادر خواجہ	خواجہ زکریا عم سیف الدولہ
عبداللہ خان فیروز جنگ	عبد الصمد خان بہادر
۷۷۸	دلیر جنگ ۵۱۴
خواجہ بیگت میروزا صفوی	خواجہ سعد الدین خان ۷۴۸
۴۲۷ - ۴۲۹	خواجہ سلیمان .. ۷۲۶
خواجہ جہان .. ۶۶۸	خواجہ سلیمان بہر قتلہ ۱۶۵
خواجہ حسن عم زین خان کوکہ	خواجہ شمس الدین خوافی
۳۶۳	۳۶۴
خواجہ حسن نقشبندی ۷۷۷	خواجہ عبدالرشید خان بہادر
خواجہ خارند درہمت پدر	ہمت جنگ چہارمین پدر
سلطان خواجہ نقشبندی	عبدالدرہ عوض خان بہادر

ناصرالدین بهسار قدس
 سره .. ۷۷۷
 خواجه عبدالله مشهور بخواجگان
 خواجه فرزنت بی—واسطه
 خواجه ناصرالدین احرار
 .. ۳۷۹ ..
 خواجه عبدالهادی پسر کلان
 صغیر خان خ—واجه قاسم
 .. ۷۳۴ ..
 خواجه عبدالهادی خان سیومین
 پسر عضد الدوله ع—وض
 خان .. ۸۳۶ ..
 خواجه عبیدالله ناصرالدین
 بهسار قدس سره ۷۷۷
 خواجه عثمان پسر قتالوی اوهانی
 .. ۱۶۵ - ۱۶۷ ..
 خواجه عطاء الله منشی قزوینی
 .. ۳ ..
 خواجه عیسی پسر طیب خواجه
 هوپاری .. ۷۵۱

قصور جنگ .. ۸۳۶
 خواجه عبدالشہید بن خواجه
 عبد الله مشهور بخواجگان
 خواجه .. ۳۷۹
 خواجه عبدالشہید خان بہادر
 ہیبت جنگ پنجمین پسر
 عضدالدولہ عوض خان
 بہادر قصور جنگ ۸۳۶
 خواجه عبدالصمد شیرین قلم
 شیرازی ۳ - ۴۲۵ -
 .. ۴۲۶ ..
 خواجه عبدالعزیز نقشبندی
 .. ۵۵۲ ..
 خواجه عبدالقادر پسر خواجه
 محمد ناصر مخاطب بہ
 محمد فقراالدین خان
 .. ۳۳۳ ..
 خواجه عبداللہ مخاطب بہ
 عبداللہ خان فیروز جنگ
 پسر خواجه عبیداللہ

۳۳۲	خواجه قاسم سيد اثنائي (شف
خواجه مظفر (نام روشن الدوله	مفدر خان) ۷۳۷
بهادر رستم جنگ نيدره	خواجه قطب الدين بختيار
خواجه محمد نامر) ۳۳۳	تاکي .. ۳۳۵
خواجه معين الدين چشتي	خواجه کامگار غيرت خان ۸۶۳
رحمة الله عليه ۴۶۷ - ۸۶۴
۵۴۲	خواجه کلان بيگ (که از امرای
خواجه مقصود علي هروي پدر	فردس مکاني بود و از
زين خان کوه ۳۶۳	بجانب ميرزا کامران حکومت
خواجه موهي پسر طيب خواجه	قندهار داشت) ۵۴۵ -
جويباري .. ۷۵۱ ۵۵۰
خواجه مولانای شيبـرازوي	خواجه کلان خواجه جويباري
جفردان .. ۳۹۵ ۷۸۲
خواجه مؤمن خان پسر درمين	خواجه کمال (نام عضد الدوله
عضد الدوله عـوض خان	عوض خان بهادر قصوره
بهادر .. ۸۳۵	جنگ .. ۸۳۲
خواجه مير خوافي (شفـ	خواجه محمد امانت خان
ملازمت خان) ۶۴۲	وجودار سزگمغير ۵۲۷
خواجه ناصر الدين احصرار	خواجه محمد نامر مخاطب به
(قدس سره) ۳۷۹ = ۵۷۵	محمد نکرالدين خان

مئي ۲۵ ..
 خواص خان قلعدار قلعه قندهار
 ۴۴۶ - ۵۵۳ - ۶۶۱ ..
 خوشخبر خان خطاب خواجه
 باباي توراني ۸۷۶
 خوشم بيگ اوزبك ملازم ادهم
 خان ۵۳۴ ..
 خير النساء بيگم صبيح نظام الملك
 آصف جاله ۵۲۲ ..

* حرف دال *

داداجي (يا) داراجي بهونساء
 ۲۴۲
 داراب خان ۴۱ - ۱۹۱ - ۱۹۴
 ۳۱۰ - ۶۴۷
 داراب خان پسر مختار خان
 ۳۹
 داراب خان ميرزا داراب پسر
 دوم خانخا - امان - ميرزا
 عبد الرحيم ۴ - ۱۵ -

خواجه نظام الدين احمد بخشي
 ۷۸۰
 خواجه نظام الملك وزير شاه
 شجاع شيراز جد شريف
 خان ۶۲۵
 خواجه نظام موداگر ۴۱۴
 خواجه ويسی ۱۱۷
 خواجه هاشم پسر شير خواجه
 ۶۵۰
 خواجه هلال - غلام قاسم خان
 نمکين (يا) نمکين ۴۰۷
 خواجه يادگار برادر عبد الله
 خان فيزور جنگ ۷۷۸
 خواجه يعقوب جويازي ۸۷۲
 خواجگان خواجه (شف -
 خواجه عبد الله ۳۷۹
 خواجگي فتح الله ۱۵۳
 خواص خان ۵۷ - ۴۶۱
 خواص خان حبشي ۵۶ - ۶۳
 خواص خان خطاب دولتمند خان

۳۱ - ۳۰ .. یزیدی	۱۷ - ۱۶
۷۳۰ دارو بخش پسر خسرو	۴۳ - ۳۹ - ۳۳ دارو شکوه
۱۰۵ - ۳۲۵ - دارو خان	۴۵ - ۴۶ - ۸۹ - ۹۰ -
۲۳۰	۲۳۰ - ۲۳۲ - ۲۳۶ - ۲۵۵ -
۵۷۳ دارو خان افغان	۲۵۶ - ۲۶۳ - ۲۶۷ - ۲۶۹ -
دارو خان پسر خضر خان پندی	۲۷۵ - ۲۷۹ - ۲۸۰ - ۲۸۲ -
۶۳ - ۶۴ - ۶۵ - ۶۶ - ۶۷	۲۸۴ - ۲۸۵ - ۲۸۷ - ۲۸۸ -
دارو خان پسر هلمیمان خان	۲۹۷ - ۳۰۰ - ۳۰۱ - ۳۰۴ -
۴۰۰ .. کرزانی	۳۰۵ - ۳۰۹ - ۳۱۸ - ۴۲۲ -
دارو خان قریشی ۳۳ -	۴۴۹ - ۴۵۲ - ۴۵۴ - ۴۵۸ -
۵۹ - ۳۴۸ - ۶۸۳ ..	۴۵۹ - ۴۶۰ - ۴۶۶ - ۴۶۷ -
دارو خان قریشی پسر بهیمن	۴۷۱ - ۴۷۶ - ۴۸۰ - ۴۸۱ -
خان .. ۳۲ - ۳۴ - ۳۵	۵۱۱ - ۶۶۹ - ۶۷۳ - ۶۷۴ -
دارو خان کرزانی ۱۲۳ -	۶۷۵ - ۶۷۹ - ۶۸۱ - ۶۸۲ -
۱۲۴	۶۸۶ - ۶۹۳ - ۶۹۴ - ۶۹۵ -
دارو خان نائب نواب ۱۰۳	۶۹۶ - ۶۹۷ - ۶۹۸ - ۶۹۹ -
دقاجی سندهیه برادر چه	۷۰۷ - ۷۱۳ - ۷۳۸ - ۷۳۹ -
آپا سندهیه .. ۳۵۶	۷۴۱ - ۷۵۳ - ۷۶۰ - ۸۱۰ -
دقا (یا) دنا سردار مرهته	۸۱۶ - ۸۶۸ - ۸۶۹ - ۸۷۷ -
۸۵۵ - ۸۵۴	دانشمند خان ملا شفیعی

۵۴۶ - ۴ - ۳	۷۱۶ - ۷۱۷ -	داتا مندیه
۲۶۱ - ۶۴ (گرد)	۷۲۰
۲۹۰ - ۳۱۸ - ۲۴۰ - ۴۱۰ -	۵۲۶ -	دوانیان (فرقه)
۴۷۷	۷۲۲
۱۰ - ۱۱ - ۱۲ -	۲	دربار خان
۶۴۶ - ۱۳	دربار خان عنایت نام پسر	
دلدار خان بهادر محمد نعیم	تکلو خان قصه خوان	۱
نصرت تخلص سیومین پور	درجن سال	۳۲۴
دلدار خان عبدالعزیز پسر	درجودهن نبیره (راجه رام چند	
میر عبدالحمید بن میر	بکھیلہ (یا) بکھیلہ (یا)	
عبدالرحیم بن مولانا کمال	مکھیلہ	۱۳۷
نیشاپوری	درگتبیج (یا) درگد پنج	۱۶۳ -
دلدار خان شیر خان تونور	۱۶۴
۶۵۴	درگا داس راتھور	۵۰۱
دلدار خان لاکر ابراهیم نام	درگداس (راتھور)	۸۷۳
دلدار علی خان	دریا خان	۸۶۳
دل دلدار خان پسر دلدار خان	دریا خان روهلہ داؤد زئی (یا)	
بهادر محمد نعیم	داؤ زئی	۱۸ - ۱۹ -
دلب نرائین پسر راجہ رامداس	۲۰ - ۲۱ - ۷۸۴
کچھواہہ	دستم خان پسر دستم ترکستانی	

۳۱۸ - ۳۱۹ - ۳۴۹ - ۴۱۸ -	دلپت اچینیه ۷۷۲
۴۷۲ - ۴۷۵	دلپت به ورتیه ۱۷۴
دلیر خان داوزی (یا) داؤد زئی	دلپت پسر کلان رای رایسنکجه
جلال نام برادر خرد بهادر	.. ۱۵۲ - ۱۵۳ - ۱۵۴
خان روهله ۴۲ - ۴۳ -	دلپت سنگه پسر کلان راجه
۴۴ - ۴۵ - ۴۶ - ۴۷ -	گوزال سنگه کور ۳۴۱
۴۸ - ۴۹ - ۵۰ - ۵۱ -	دلدار پسر سرفراز خان چغتای
۵۴ - ۵۵ - ۲۸۹ - ۲۹۰ - ۴۲۳
۳۰۹ - ۴۹۹ - ۴۸۳ ..	دلدار ولد الف خان محمد
دلیر خان عبدالرؤف میانه	طاهر نپیره دولمت خان
نپیره زاده بهلول خان میانه ۵۴۵
۵۶ - ۵۷ - ۵۸ ..	دلدار زمیندار ولایت تبت
دوازکا داس بخش شیخ فرید ۴۸۲
۴۴۰	دل دوست نام سردار خان پسر
دودا پسر رای سرچن هادا ۴۲۲
۱۱۰ - ۱۱۴ - ۱۱۵ - ۱۱۶ -	دلیر جنگ (خطاب سیف الدوله
۱۴۱ - ۵۹۳	عبدالصمد خان بهادر
دور میش (یا) دورمنش (یا)	صاحب صوبه لاهور ۵۱۵ -
دور بینش خان شاملو	۵۱۶ - ۷۱۲ - ۷۱۳ - ۷۱۴
۵۴۹	دلیر خان ۲۹۳ - ۳۰۴ -

ساسانی موبد تخلص	کاشي ۳۷
۳۹۱	دیانت خان ۲۳ - ۷۸۰
ذوالفقار الدوله میرزا نجف	دیانت خان قاسم بیگ ۸
۱۰۷	دیانت خان محمد حسین
ذوالفقار بیگ بخشعی حسین	دشت بیاضی ۲۲
۳۳۰	دیانت خان میر عبدالقادر
ذوالفقار جنگ (شف - سادات	مهرین خلف امانت خان
۵۲۴	خوافی .. ۵۹
ذوالفقار خان ۶۵ - ۱۰۱ -	دیانت خان ثانی میر علی
۲۳۶ - ۲۷۰ - ۳۱۷ - ۳۲۰ -	نقی خلف میر عبدالقادر
۳۵۰ - ۳۵۱ - ۴۹۰ - ۵۰۰ -	دیانت خان ۴۲ - ۷۰
۵۱۳ - ۵۱۵ - ۹۷۹ - ۸۷۷ -	دین دار خان بخاری سید
ذوالفقار خان امیر الامرا ۴۰ -	بهرده نام ۲۳ - ۲۴
۷۳ - ۴۸۷ - ۵۰۵ - ۵۰۶ -	دین محمد خان ۷۵۰
ذوالفقار خان امیر الامرا	دین محمد خان اوزبک ۸۵
آذربایجان برادر خرد فرهاد	دیوانکن مخاطب به معتمد
خان قرمانلو ۸۵ -	خان پسر دیانت خان حکیم
۸۸ - ۸۷ - ۸۶	جمالای کاشي ۳۸
ذوالفقار خان بهادر ۲۹۱ -	* حرف ذال *
۳۲۴	ذوالفقار اردستانی (یا) آذر

۴۰ - ۸۹ - ۱۱۱ - ۱۱۲ -

۱۳۵ - ۱۴۵ - ۱۵۵ - ۱۵۶ -

۱۷۵ - ۲۲۱ - ۲۲۵ - ۲۶۰ -

۲۶۵ - ۳۰۰ - ۳۷۵ - ۴۵۳ -

۴۸۷ - ۵۰۱ - ۶۰۷ - ۶۱۹ -

۶۲۰ - ۶۷۳ - ۶۹۸ - ۷۰۸ -

۷۷۸ - ۸۱۸ - ۸۲۵ - ۸۷۰ -

راجورپ پسر راجه جگت سنگه

۰۰ .. ۲۴۰ - ۲۴۱

راج سنگه پسر اسکر ۱۱۲

راج سنگه مخاطب براجه بهادر

تغائی سلطان عظیم الشان

۰۰ .. ۲۷۰

راجکندور پسر تیکه رانا جگت

سنگه .. ۲۰۶

راجو .. ۶۱۵

راجوی دکئی .. ۱۸۲

راجومنا .. ۶۱۵

راجه اجیت سنگه ۸۲ -

۰۰ .. ۳۸۷

ذوالفقار خان قرامانلو خانلار

پسر ذوالفقار خان برادر

خرن فرهاد خان قرامانلو

۸۵

ذوالفقار خان محمد بیگ

۸۹ - ۹۰ - ۹۱ - ۹۲ - ۹۴۸

ذوالفقار خان نصرت جنگ

۷۰۶ - ۲۶۸

ذوالقدر خان .. ۴۶۲

ذوالقدر خان ترکمان پیری آقا

(یا) پیری آقا نام ۸۴

* حرف را *

راتهور (یا) راتهوران (قومی

از راجپوت) ۱۳۷ -

۲۲۵ - ۲۳۵ - ۳۰۳ - ۴۷۹

۵۹۱ - ۸۱۸ - ۸۷۰ - ۸۷۳

راجادت (طائفه) ۱۷۲

راجپوت (یا) راجپوتیه - (یا)

راجپوتان (قوم) ۳۹ -

راجہ اسکون برادر راجہ بہارا مل	راجہ باسو زمیندار مو و پتھان
۱۳۲ - ۱۳۳ - ۱۷۰ - ۱۷۱	۱۵۷ - ۱۵۸ - ۱۵۹ - ۱۷۶
راجہ امر سنگھ مرزبان باندھو	۲۱۳ - ۲۳۸ - ۲۷۷ - ۳۶۷
.. .. ۷۸۴	راجہ بدھچند (یا) بدیچند
راجہ امر سنگھ نبیرہ (راجہ رام	پسر راجہ جیچند راجہ
چند بکھیلہ (یا) بکھیلہ (یا)	نگرکوت .. ۱۱۹
مکھیلہ .. ۱۳۷	راجہ بدھی چند ۳۶۷
راجہ اندرمین دھندیرہ زمیندار	راجہ برسنگھ دیو بدیلہ پسر
دھندیرہ ۲۶۵ - ۵۱۱	راو مدھکر ۱۹۷ - ۱۹۸
راجہ انبرودہ .. ۲۵۵	.. ۲۱۳ - ۲۵۶ - ۳۱۷
راجہ انبرودہ (یا) انوادہ	راجہ بکرماجیت ۱۶ - ۱۷۷
جسوال .. ۳۶۷	۱۷۸ - ۱۸۷ - ۱۹۰ - ۱۹۱
راجہ انبرودہ کور پسر کلان راجہ	۱۹۴ - ۲۲۸ - ۷۸۰ - ۷۸۱
بیٹھلداس کور ۲۵۴	راجہ بکرماجیت پتھوداس
.. .. ۲۷۶ ۱۳۹
راجہ انوپ سنگھ بدکوجر	راجہ بکرماجیت رای رایان
(یاندر گرجر یا برگوجر) مشہور	سندر داس نام ۱۸۳
بہ انی رای سنگھ دلن (یا) ۱۸۴ - ۲۳۸
سنگ دلان ۲۲۰ - ۲۲۳	راجہ بہارا مل ۴ - ۱۰۹
.. .. ۲۴۱	۱۱۱ - ۱۱۲ - ۱۷۰ - ۱۷۱

۲۵۰ - ۲۴۶ - ۲۴۵ - ۲۷۶	راجہ بہار سنگھ بندیلا جاگیردار
۸۱۰	چوراکدھہ ۱۳۷
راجہ بیربر (مہیس داس	راجہ بہارتھہ .. ۲۹۵
نام المتخلص بہ — رتھہ	راجہ بہارتھہ بندیلا نبیرگ رام
.. ۱۱۶ - ۱۱۸ -	چند پسر راجہ مدھکر ۲۱۲
۱۲۰ - ۱۲۲ - ۱۲۵ - ۱۳۶ -	راجہ بہار سنگھ پسر راجہ
۱۶۱ - ۱۸۶ - ۱۸۷ - ۳۶۵ -	مان سنگھ ۱۷۰
.. .. ۳۸۶	راجہ بہروز پسر راجہ رز افزن
راجہ بیر بہادر کلجی پسر ۲۱۹
کلن بہروچی سرکر ۳۶۱	راجہ بہگونٹ داس کچھواہہ
راجہ بیر بہدر پسر راجہ رام	پسر راجہ بہارا مل کچھواہہ
چند بہکیلہ (یا) بہکیلہ (یا)	۱۱۱ - ۱۱۴ - ۱۲۶ - ۱۲۹ -
مکیلہ .. ۱۳۶	۱۶۰ - ۱۶۲ - ۲۰۳ - ۴۰۴ -
راجہ پدم سنگھ (یا) پدم سنگھہ	راجہ بہگونٹ سنگھہ پسر راجہ
پسر راجہ اجیچند بن راجہ	جسونٹ سنگھہ ۲۹۴
گوبال سنگھہ کور ۳۴۱	راجہ بہوج .. ۶۸۶
راجہ پرتاب .. ۱۳۱	راجہ بہیم ۱۸ - ۱۹۰ - ۱۹۱ -
راجہ پرتاب اوجینہ ۷۸۶ ۱۹۴
راجہ پرسرام .. ۳۶۷	راجہ بیتھلداس کور پسر راجہ
راجہ بہار سنگھہ ۲۵۹ - ۳۱۷	گوبال داس کور ۲۳۳ -

راجہ جسونت سنگھ ۴۸۰ -	راجہ بہار سنگھ (یا) بہار
۴۹۸ - ۴۷۴	سنگھ (یا) بہار سنگھ پدر
راجہ جسونت سنگھ بذیلہ	راجہ سحان سنگھ بذیلہ
۵۱۱	(یا) بذیلہ ۲۹۱ - ۵۱۰
راجہ جسونت سنگھ پسر راجہ	راجہ بہار سنگھ بذیلہ پسر
۲۹۳ .. اندرمن	راجہ برسنگھ دیو (یا) بہار
۷۷۶ .. راجہ جگت	سنگھ .. ۲۵۶
راجہ جگت سنگھ ۲۳۲ -	راجہ تودرمل کہتری لاہوری
۲۴۸	۱۱۶ - ۱۲۳ - ۱۲۴ - ۱۲۷ -
راجہ جگت سنگھ بن کنور	۱۳۱ - ۱۵۵ - ۱۵۹ - ۱۷۱ -
مانسنگھ کچھواہ ۱۷۴	۲۰۴
راجہ جگت سنگھ پسر راجہ	راجہ تودرمل شاہجہانی
۲۷۷ - ۲۳۸ - ۱۹۰ باسو	۲۸۶
راجہ جگدیس چند دھال	راجہ تیج سنگھ پسر راجہ
۳۶۷	اجی چند بن راجہ گودال
راجہ جگمن دھندیرہ ۲۶۵	سنگھ کور .. ۳۴۱
راجہ جی چند پسر دوم راجہ	(راجہ جہار سنگھ (یا) جہار
۳۴۱ گودال سنگھ کور	سنگھ .. ۲۱
راجہ جی چند مرزبان قلعہ کانگرہ	راجہ جہار سنگھ بذیلہ پسر
۱۸۷ - ۱۸۶	راجہ برسنگھ دیو ۲۱۴

۲۷۷	سنگهه بن راجه باسو	راجہ جیرام بدگوجر پسر راجہ	
۱۷۰-	راجہ راجسنگهه کچھواہہ	انوپ سنگهه مشهور بہ	
۱۷۱	انی رای سنگدلن	۲۴۱
۱۶۵	راجہ رام چند	راجہ جے سنگهه	۴۴ - ۴۹ -
(یا)	راجہ رام چند بکھیلہ	۵۰ - ۵۱ - ۱۱۸ - ۲۸۵ -	
۱۳۶-	مکیلہ ..	۳۵۳ - ۴۶۷ - ۴۸۷ - ۵۰۸ -	
۱۳۵ - ۱۳۶ - ۱۳۹ -		راجہ جیسنگهه دیو	۶۰۰
۱۵۱	راجہ جیسنگهه سوائی	۵۰۱ -
راجہ رامچند مخاطب بہ		۵۰۲ - ۶۸۶ -
.. مہاراجہ پسر راجہ چندرسین		راجہ چندرسین ملقب بہ	
۳۳۷	ملقب بجادوان	جادوان پسر دھناجي	
راجہ رامداس کچھواہہ پسر		جادوان ..	۳۳۶
۱۵۵ - ۲۲۲ -	اوردت	راجہ چھیلہ رام ناگر برادر	
۲۲۳	دیازام ..	۳۲۸
۲۲۶	راجہ رام داس نوردي	راجہ دیبی سنگهه	۵۱۱
۱۶۱	راجہ رامسائہ گوالدري	راجہ دیبی سنگهه بندیلہ پسر	
راجہ رام سنگهه کچھواہہ پسر		راجہ بہارتہہ بندیلہ	۲۱۴ -
کلان میرزا راجہ جیسنگهه		۲۹۵
۴۵۴ - ۳۰۱ -	راجہ راجرپ	۴۵ - ۶۷۹ -
۱۷۲	راجہ رای رامل شیخارت	راجہ راجرپ پور راجہ جگت	

۳۵۸	راجہ رایسال درباری ۱۷۲ -
راجہ سحان سنگھ بوندیلہ (یا)	۱۷۳
بندیلہ پسر راجہ بہار سنگھ	راجہ رای سنگھ سیسودیہ پسر
(یا) بہار سنگھ (یا)	سہارا راجہ بہیم پور رانا
بہار سنگھ ۲۹۱ - ۵۱۱	امر سنگھ ۲۹۷ - ۲۹۸ -
راجہ سلطان جی (یا) سلطان	۴۵۴
جی - ملقب بیذالکمر	راجہ رتن چند ۷۱۴ - ۷۶ -
۷۱۰ - ۳۳۸	۳۲۹
راجہ سنگرام زمیندار پرگنات	راجہ رگناتھ ۲۸۲
مضاف صوبہ بہار ۲۱۸	راجہ روز افزون راجہ سنگرام
راجہ سوچا پسر راجہ رای رامل	۲۱۸
۱۷۲ .. شیشدارت	راجہ ساہو بہونسلہ (یا)
راجہ سورج سنگھ ۱۸۱ -	ساہوجی بہونسلہ پسر سنبھا
۴۱۶ - ۲۶۸	ولد سیواجی بن شاہجی
راجہ سورج سنگھ راتھور پسر	بن مالو جی ولد داداجی
ازدے سنگھ .. ۱۷۹	(یا) داداجی بہونسلہ
راجہ سورجمل پسر کلان راجہ	۳۰۲ - ۳۳۰ - ۳۳۴ - ۳۳۷ -
باسو ۱۴۰ - ۱۷۶ -	۳۴۲ - ۳۶۰ - ۳۵۱ - ۳۵۲
۲۳۸ - ۱۸۷	راجہ ساہو دیپاریہ ۳۵۸
راجہ سیورام کور پسر بلرام بن	راجہ ساہو رگھوجی بہونسلہ

۲۲۳ - سورج سنگهه راڻهور	۲۶۳ راجه گودال داس
۲۳۰	۲۹۷ راجه عالم سنگهه
۱۷۴ .. راجه گردهر	۶۵۱ راجه علي خان فاروقي
راجه گردهر بهادر صوبه دار مالوه	راجه علي خان مـوزان
۳۶۹ پسر رينا رام بهادر	۶۴۹ .. خاندیس
۶۰۶ راجه گنيس ..	راجه کاملوري (يا) کاملوري
۲۶۳ راجه گودال داس ..	۳۶۷ (يا) کاملور ..
راجه گودال داس کور پدر راجه	راجه کرن - خطاب راجه
۲۵۱ بيتله داس کور ..	۱۵۶ رام داس کچه راهه
راجه گودال سنگهه کور پسر	راجه کشتوار (يا) کشنوار
بهگونت سنگهه بن بهار	۷۳۸
سنگهه (يا) بهادر سنگهه	راجه کشن سنگهه بهدرپه
۳۴۷ - ۳۴۰	۲۲۸
راجه گودال سنگهه هندو پت	۸۴۲ راجه کامرون ..
مهندر پسر کلان راجه	۱۰۶ راجه کورامل ..
اجيچند بن راجه گودال	راجه گچپتي زميندار صوبه
۳۴۱ سنگهه کور ..	۵۹۱ بهار ..
۱۷۲ راجه لونکرن ..	راجه گچسنگهه ۲۱۹ -
۱۴۹ راجه مالديو ..	۷۳۲ - ۲۵۲ - ۲۳۲ ..
۱۵۵ - راجه مان سنگهه	راجه گچسنگهه راڻهور پسر راجه

۱۰۲ .. (راجي خان	۱۵۹ - ۱۶۵ - ۱۶۶ - ۱۶۷
(راجي سيد • پارک مانکپوري	۱۶۸ - ۱۶۹ - ۱۷۰ - ۱۷۵
۴۱۱	۲۴۵ - ۳۶۶ - ۴۰۴ - ۴۳۰
(راجي علي خان (يا) راجه	۴۳۶ - ۴۴۲ - ۷۷۸ - ۸۵۸
۱۳۹ علي خان	راجہ مانمنگه پسر راجہ
راما برادر منبها بهونسلہ ۴۹۰ -	بھگونت داس کچھواہہ
۵۰۰ ۱۶۰ - ۱۶۱
رام چند پسر راجہ مدھکر	راجہ مدھکر سنگھ ۳۳۰ -
۲۱۳ - ۲۱۲ ۳۳۱
رامچند پسر کلان رازداپت	راجہ مدھکر ۱۷۱ - ۱۹۷ -
۳۲۰ .. بذیلہ	۲۱۲ - ۲۹۴ - ۴۰۲ - ۷۲۵
رام چند چوهان پور بدنسنگھہ	راجہ مدھکر سالاہ بذیلہ (قوم
۴۳۸	کھزار) .. ۱۳۱ -
رامداس پسر راجہ راجھنگھہ	.. ۱۳۲ - ۱۳۳ - ۱۸۱
۱۷۲ - ۱۵۷	راجہ مسلم خان ۵۲۸
رام راجہ - خطاب بدھہ سنگھہ	راجہ مکرماجیت ۴۱۶
پسر انرودہ سنگھہ (يا)	راجہ مندلک بھیل ۲۰۲
انرودہ سنگھہ .. ۳۰۷	راجہ مہا سنگھہ ولد راجہ
رام راج خطاب راز رتن هادا کھ	جگت سنگھہ ۱۷۴ -
ادل سر بلذد راي خطاب ۱۷۵

۷۷۸ - ۷۳۳ - ۶۲۶ - ۶۲۳	داشت .. ۲۱۰
۸۵۸ - ۷۸۸	رام راجہ ۳۵۱ - ۳۵۲ - ۴۶۷
رانا امرا بن رانا پرتاب عرف	رام ساء پسر جانشین راجہ
کینکا بن رانا اودے سنگھ	مدھکر ساء بندیلہ ۱۳۲ -
بن رانا سانکا زمیندار میوار ۱۳۴
۲۰۱	رام سنگھ ہادا پسر کشور سنگھ
رانا امرا پسر کلان رانا اودے	و نیپورگ مادھو سنگھ ہادا
سنگھ ۲۰۳ - ۲۰۴ ۳۲۳ - ۳۲۴
رانا امر سنگھ ۱۱۷ - ۱۹۸ -	رام سنگھ نیپورگ مادھو سنگھ
۲۰۵ - ۲۰۹ - ۲۹۷ - ۴۱۲ -	ہادا .. ۳۰۷
۷۷۸ - ۴۶۸ - ۴۵۲ - ۴۱۵	رام سنگھ ولد کرم سی راتھور
رانا امر سنگھ (یا) اودے	ہمیشہ زادہ رانا جگت
سنگھ .. ۴۱۹	سنگھ .. ۲۲۱
رانا اودے سنگھ ۲۰۲ - ۲۰۳	رام سنگھ کہین پسر مانجی
رانا اودے سنگھ بن رانا سانکا	۵۲ لار زمیندار چاندہ
زمیندار میوار ۱۷۴ - ۲۰۱	رانا ۱۰۰ - ۱۱۴ - ۱۱۶ -
رانا پرتاب ۱۴۳ - ۲۰۳ -	۱۲۹ - ۱۴۷ - ۱۵۳ - ۱۶۶ -
۵۹۲ - ۲۰۴ - ۵۹۳	۱۸۲ - ۱۸۳ - ۱۹۸ - ۲۱۳ -
رانا پرتاب برادر رانا سکرا	۲۲۸ - ۲۶۹ - ۲۷۶ - ۳۷۸ -
۱۷۴	۴۰۲ - ۴۰۹ - ۵۹۸ - ۶۰۱ -

۱۵۰	رانا زمیڈار اودیڈور	رانا پرناب بن رانا اودے
	رانا کون پھر رانا امرا بن رانا	سنگھہ .. ۲۰۱
	پرتاب عرف کیکا بن رانا	رانا جگت سنگھہ ۲۰۵ -
	اودے سنگھہ بن رانا سانکا	.. ۲۰۶ - ۲۶۶ - ۴۷۷
	زمیڈار میوار ۲۰۶ -	رانا جیس سنگھہ پسر رانا راج سنگھہ
۴۴۷ ۲۰۸
۱۶۰	رانا کیکا ..	رانا - خطاب رانا امر سنگھہ
	رانا کھور پورہ پسر سنگھہ کھور پورہ	.. ۴۵۳
۳۵۲ - ۳۲۴	رانا - خطاب راج سنگھہ پسر رانا
	رانی امر کڈور جدہ راجہ	جگت سنگھہ ۴۴۸
۲۹۴	بھگونت سنگھہ	رانا راج سنگھہ ۲۰۷ - ۲۰۸
	رانی کڈور منکوحہ راجہ مان	رانا راج سنگھہ پسر رانا جگت
۱۶۹	سنگھہ ..	سنگھہ .. ۴۴۷
	راو امر سنگھہ پسر راجہ	رانا راج سنگھہ خطاب راجکڈور
۲۳۰ -	کچسنگھہ راتھور	پسر تیکہ رانا جگت سنگھہ
۷۲۲ ۲۰۶
۲۵۴	راو امر سنگھہ راتھور	رانا سانکا زمیڈار میوار ۱۷۴ -
	راو بہار سنگھہ ہادا پسر راو	.. ۲۰۱ - ۲۰۲ - ۵۵۴
۳۰۶ - ۳۰۵	ستر سال	رانا سکرا پسر رانا اودے
	راو بدھہ سنگھہ متبغای راہ	سنگھہ .. ۱۷۴

٣١٨	٣٢٤ سنگه هادا
راو ستر سال هادا نڀيرڙا راو رتن	٢٠٨ راو بهوج هادا
هادا و پسر گوڀي فاتهه	١٤٥ راو چاندا
٣٠٥ - ٢٩٠ - ٣٣ ..	راو چاندا پسر راڀي درگا
راو سوز بهورتيه جاگيردار بيگانير	١٤٤ سيسوديه
٢٨٧ - ٢٣٣	راو خطاب محكم سنگه پسر
راو سوز پسر راڀي رايسنگه	١٤٧ امر سنگه
٢١١ - ١٥٤	راو دلپت بنديله ولد راو سڀهڪرن
راو ڪرن پسر راو سوز بهورتيه	پور بهڪون راڀي بن راجه
جاگيردار بيگانير ٢١٢ -	برسنگه ديو ٢٩١ -
٢٣٣ - ٢٨٧ - ٤٧٦ ..	٣١٧ - ٣١٨ - ٣١٩ ..
راڌل سردار بومي چيتـوز	٣٧٠ راو دلپت بهورتيه
٢٠٢	١٤٣ راو دون
راڀي - خطاب امر سنگه ١٤٦	٢٠٨ - ٢١٠ - .. راو رتن هادا
راڀي - خطاب چاندا پسر راڀي	٢١١ - ٢١٤ - ٢٢٦ - ٢٩٠ -
درگا سيسوديه ١٤٣ -	٧٣٤ - ٧٥١
١٤٤	راو زرپ سنگه نڀيرڙا راو چاندا
راڀي - خطاب راو بهاو سنگه	١٤٥
هادا پسر راو ستر سال	راو سڀهڪرن ولد بهڪون راڀي بن
٣٠٥	راجه برسنگه ديو ٣١٧ -

کلپان مل زمیندار بیکانیر	رای - خطاب هستی سنگه
۱۳۶ - ۱۴۸ - ۱۴۹ - ۲۱۱ -	۱۴۴
۴۰۹	رای بلبلدهر ۳۶۷
رای راودیه دهمری وال ۳۶۷	رای بهوج پسر خرد رای سرچن
رای سال درباری ۱۱۰ -	هادا .. ۱۴۱
۵۹۵ - ۱۵۶ - ۱۵۵ ..	رای بهسو (۱) بهونر بزرگ
رای سرچن هادا ۱۱۳ -	چسودته .. ۳۶۷
۱۱۴ - ۱۱۵ - ۱۴۱ - ۵۹۳ -	رای پترداس .. ۱۳۶
۷۲۵	رای پرتاب .. ۳۶۷
رای سندر داس ارهمن - نام راجه	رای درگا .. ۱۱۷
بکرماعت ۱۸۳	رای درگا سیسودیه چندزارت
رای سنسار چند ۳۶۷ ۱۴۲
رای سنگه پسر امر سنگه	ری رام نیبرگ رای مالادیو
۲۳۵ ۵۹۱
رای کاسیداس .. ۳۷	رای رایان ۳۸ - ۶۱۶
رای کرشن بلادیه (یا) یلادیه	رای رایان پترداس ۱۷۱
۳۶۷	رای رایان ملوک چند ۸۷۱
رای کلپان مل زمیندار بیکانیر	رای رایسنگه (یا) رایسنگه
۱۴۸	۱۵۰ - ۱۵۱ - ۱۵۲ - ۱۵۴
رای گوردهن — ررج دهج	رای رایسنگه رانهور پسر رای

رحمن الله پسر شجاعت خان	۱۹۵ - ۱۹۶
۶۴۲ سلام الله عرب	رای لونکرن کچھواہہ المتخلص
رزاق قلی خان پسر عبد الرزاق	۱۱۶ - ۱۱۷ بہ قوسنی
۸۲۱ .. خان لاری	۵۹۱ - ۱۴۸ رای مالدیو
۲۴۶ - ۱۴۶ .. رستم	رای مالدیو زمیندار مازدار
رستم پسر دیانت خان حکیم	۱۷۹ - ۱۸۰
۳۸ جمالی کاشی	رای مکند نازنوی کایم مآثر
۸۷۲ رستم پے اتالیق	۲۳۷ - ۲۳۸
رستم جنک - خطاب مآثرسل	رای مذوہر داس پسر رای
خان بہادر بن حفظ الله	لونکرن کچھواہہ ۱۱۶
۵۲۰ .. خان	رتن سنگھ پسر گوپال سنگھ
۵۲۱	۱۴۷
رستم خان ۱۴۵ - ۲۲۷ -	جارت (طائفہ) ۱۱۱
۲۶۲ - ۲۶۷ - ۲۶۹ - ۲۹۹ -	رحمت الله پسر شفقت الله
۷۹۴ - ۶۶۷ - ۶۶۴ -	ولد سزاوار خان ۱۴۰
۶۶۴ .. رستم خان بہادر	رحمت خان .. ۲۸۴
رستم خان بہادر فیروز جنک	رحمت خان حکیم ضیاء الدین
۲۷۶	۲۸۳
۳ رستم خان ترکستانی	رحمت خان میر فیض الله
رستم خان - خطاب شروزہ خان	۲۱۹ - ۲۲۰

۷۰۸	..	بیگ	سید رستم خان دکنی پسر
		رستم میرزا پسر شاهزاده مراد	شرزه خان سید الیاس
۶۱۱	۵۰۳
		رستم ولد خسرو و نبیرا نذر	رستم خان - خطاب مقرب خان
۸۱۰		محمد خان	دکنی سپاهسالار نظام شاهیه
		رسولدار - لقب میر سید محمد	۴۷۰
۵۱۸	..	قزوجی	رستم خان سپه سالار ایران ۲۸
		رشیدای خوش نویس (یا)	رستم خان شغالی ۱۹۹ -
۳۰۸	..	رشیدائی	۲۰۱ - ۲۰۰
		رشید خان الهام الله پسر دوم	رستم خان فیروز جنگ ۲۶۵
		رشید خان انصاری ۳۰۳	رستم خان مقرب خان ۲۷۰ -
		رشید خان انصاری - خطاب	۲۷۲ - ۲۷۱
		الهداد پسر جلال الدین	رستم دل خان پسر جانشینارخان
		۲۳۴ - ۲۴۲ - ۲۴۸ - ۲۴۹	بذی مختار و نواسه میرزا
۳۰۳	خلیل خانزمان ۳۲۴ -
۸۲۹		رشید خان بدیع الزمان	۳۲۷ - ۳۲۶ - ۳۲۶ ..
		رشید خان ناظم صوبه تلنگانه	رستم دل خان ناظم حیدر آباد
۲۴۷	۴۸۵
		رضوی خان هید علی (یا)	رستم علی خان متصددی
		شیر علی درمین پسر	بندر سورت برادر معصوم

۳۵۶	صدر الصدور میوان سید
رگه ناکه زار (یا) رگه ناکه برادر	جلال بخاری ۳۰۷ -
۸۵۴ بالاجی زار	۳۰۸
رگه ناکه زار عم مانهو زار ۳۵۷	رعایت خان ظهیر الدوله برادر
رگه و بهونسله مکسدار سوریه برادر	مایندری محمد امین خان
۸۶۵ - ۸۶۴ - ۸۳۵	بهادر ۳۳۲
رگه و جی بهونسله ۵۱۳ - ۷۱۰	رعد انداز بیگ (شیف -
رگه و جی پسر مودهو زار	شجاعت خان) ۶۷۹
رگه و جی راجه ساهو بهونسله	رعد انداز خان ۲۸۱ - ۹۲
۳۵۸	رفیع الدرجات ۳۲۹
رندوله خان پسر بهادر خان	رفیع الدوله ۵۱۷
ابراہیم نام .. ۹۷	رفعت الدوله بهادر زردار جنگ
رندوله خان عادل خانجی ۴۷۰	۳۶۱
رندوله خان غازی بیجاپوری	رفیع الشان ۹۹ - ۱۰۰ -
۳۰۹	۳۳۳
رنگهیر (قوم) .. ۸۲۵	رکن الدوله سید لشکر خان بهادر
رشمیت خان .. ۳۱۲	نصیر جنگ میر اسمعیل
رشمیت خان کلان ۳۱۱	نام برادرزاد سید هاشم
رشمیت خان عرف منور خان	خان ۳۵۹ - ۳۶۰
برادر علانی بهادر خان ۶۸	رگه ناکه زار ۳۲۳ - ۳۴۱ -

۷۴۳ - ۷۰۶ ..	رامسخت خان مخاطب به بهادر
روح الله خان خانه زان خان	خان عاي نام - عم نازد
درومين پسر روح الله خان	خان .. ۹۴۵
۳۱۶ - ۳۱۵ .. ازل	روپ نام خواص روشن آشداني
روح الله خان خطاب اعتقاد خان	۵۹۹ ..
پسر روح الله خان خانه زان	روپ مکندي پسر راو چاندا ۱۴۴
خان .. ۳۱۷	روپ سنگهه راڻهور نبيزرگ کشن
روشاني (يا) روشانيان (فربه)	سنگهه راڻهور کهن برادر
۷۲۷ - ۱۹۲ - ۱۹۱ ..	حقيقي راجه سورج سنگهه
روشن الدوله بهادر رستم جنگ	۲۶۸ ..
خواجه مظفر نام پسر خواجه	روپ سنگهه ولد روپ مکندي بن
عبد القادر ر نبيزرگ خواجه	راو چاندا .. ۱۴۴
محمد ناصر مخاطب به	روپسي برادر زاده راجه بهارامل
محمد فخر الدين خان	۱۰۹ - ۱۱۰ - ۱۱۱ - ۱۱۳
۳۳۶ - ۳۳۵ - ۳۳۴ ..	روح الله خان ۳۹ - ۴۵ -
روشن راي بيگم ۲۸۴	۸۲۴ - ۷۴۲ - ۴۹۰ - ۴۸۹
روشن ضمير صلابت خان درمين	روح الله خان اول - پسر دزم
پسر صادق خان مير بخشبي	خايل الله خان ۲ - زدي
۷۳۱ - ۷۳۰	۳۰۹ - ۳۱۰ - ۳۱۱ - ۳۱۲ -
	۳۱۳ - ۳۱۴ - ۳۱۵ - ۳۱۶ -

سنگھہ ولد انوپ سنگھہ بن

زاد کرن بہورتھیہ ۲۹۱

زاسپ النساء بیگم دختر خلد مکان

خواہر حقیقی مہمد

اعظم شاہ ۸۲۸ - ۸۲۹

زین الدین خان (یا)

زین العابدین خان بادل

تخلص پسر حسین دوست

خان عرف نواب چندا

صاحب .. ۵۱۴

زین العابدین خان خوانی ۷۸

زین خان کوکہ (یا) کوکلتاش

۱۱۵ - ۱۱۹ - ۱۲۰ - ۱۲۱

۱۳۶ - ۱۴۲ - ۱۴۵ - ۱۴۶

۷۲۷ - ۷۵۵ - ۷۶۱ ..

زین خان کوکہ پسر بیچہ جان

انگہ عرش آشیانی و زوجہ

خواجہ مقصود علی ہردی

۳۶۴ - ۳۶۷ - ۳۶۸ - ۳۶۹

۳۷۰ .. ۳۷۳

* حرف زا *

زابلی (طائفہ) .. ۳۶۸

زاهد خان پسر کلان صادق

مہمد خان ہردی ۳۷۰

۷۲۹

زاهد خان کوکہ پسر حوری

خانم انگہ بیگم صاحب

مہدیہ کلان فردوس آشیانی

۷۳۰

زبردست خان فوجدار سیوسدان

مضاف مویہ تٹھہ و از

الاشاہیان فردوس آشیانی

۳۷۲

زکریا خان بہادر وزیر جنگ

۱۰۶

زدرغان خان پسر سیف الدولہ

عبدالصمد خان بہادر

دلیر جنگ .. ۵۱۷

زور آدر سنگھہ ندیرہ سوپ

سانول سنگهه فبیرو یرتاپ

سنگهه .. ۲۹۵

ساهر و به نسله ۲۰ - ۲۱

۲۵ - ۲۲۰ - ۲۲۹ - ۲۳۱ -

۲۵۲ - ۲۵۷ - ۲۶۱ - ۳۵۵ -

۷۹۵ - ۶۹۱ - ۶۶۵ ..

ساهر و جی پسر سنجهاجی ولد

سیواجی بن شاهجی

۳۵۰

سیدخان قای خان حاکم بخارا

۴۶۱

سیدخان قلی سلطان موسوم

بخان خرد پسر نذر محمد

خان .. ۷۹۹ -

۸۰۲ - ۸۰۴ - ۸۱۰ - ۸۱۱ -

۸۷۲

سیدکون (یا) سیدکون بندیلہ

۲۳۰ - ۲۹۳ - ۴۶۷ - ۵۱۰ -

۵۱۱

سبل سنگهه سید و نیه ندیرہ رانا

* حرف سین *

سادات (قوم) ۳۳۰ -

۴۶۷ - ۵۰۷ - ۵۱۸ - ۵۴۱

سادات بارهه (گره) ۳۳۴ -

۳۷۶ - ۳۷۷ - ۳۹۹ - ۴۱۰ -

۴۱۵ - ۴۲۳ - ۴۵۶ - ۴۵۸ -

۵۰۹ - ۵۲۵ - ۶۳۰ - ۶۳۷ -

۸۸۰ - ۸۱۷

سادات خان ذوالفقار جنگ پسر

سادات خان عرف سید

حسین خان ۵۲۴ -

۸۴۸

سادات خان عرف سید حسین

خان ۵۲۴ ۵۲۵

سادات موسوی .. ۶۳۳

سادات نیشاپور (طایفه) ۵۶۷

سام میرزا برادر شاه طهماسب

۵۴۹ - ۵۵۰

سانول داس .. ۱۱۷

۴۹۸	امر سنگهه ..
سبها	چند کهتری نام دیوان
ذو الفقار خان	۱۰۱ -
.. ..	۱۰۳ - ۱۰۵
سبهاک	سنگهه (یا) سهاگ
سنگهه ..	۲۰۷
سپهدار خان	.. ۴۳۹
سپهدار خان	محمد صالح
برادر زاده و متبنای خواجه	
بیگ میرزا منوی	۴۲۷
سپهر شکوه پسر داراشکوه	
..	۲۷۵ - ۴۸۱
ستروال بندیده پسر جنیت	
(یا) جنیت بندیده	۵۱۰ -
.. ..	۵۱۱
ستروال پسر زار شور بهورقیه	
.. ..	۲۱۲
ستروال پور درجن سال	۳۲۴
ستروال نیدره زار زتن	۱۵۵
.. ..	۴۱۱
سنت بامیدان (طایفه)	۶۸۰
سنتی خانم زن نصیرا برادر حکیم	
رکضای کاشی	۲۸۳ - ۷۹۱
سحان سنگهه پسر سوزجملی	
سیس — ویدیه در زمین پوزرانا	
امر سنگهه ..	۴۵۲
سحان سنگهه پسر کلان راجه	
بهار سنگهه بندیده	۲۵۹
سدا سیو زار عرف بهار پسر	
جهانجی برادر ناجی زار	
..	۳۵۴ - ۳۵۶ - ۷۲۰
سدا سیو بهار (یا) سدا شیو	
بهار	۷۱۷
سدهرم (یا) سدهرم پسر راجه	
بیر بهادر اکجی نام	۳۶۲
سراج الدوله انور الدین خان	
بهار ظفر جنگ محمد	
علی نام پسر انور الدین	
خان بهادر شهابت جنگ	
شیخ خان جهسان نام	

سردار خان دلدوست نام پسر	٥٢٩ - ٥٢٧
سرفراز خان چغتای ٤٢٢	سراج الدوله نبی علی دردی
سردار خان سردار بیگ پسر	خان صوبه دار بنگاله ٨٤٥
باقی خان تلماق چیلہ	سربراہ خان .. ٧٤٥
.. ٤٩١ - ٤٩٣ - ٤٩٤	سر بلند خان .. ٣٥٨
سردار خان شاهجهانی ٤٣٧ -	سر بلند خان خواجہ رحمت اللہ
.. .. ٤٣٨	ہمشیرہ زادہ نجابت خان
سرس بائی محبوبہ سلطان	میرزا شجاع ٤٧٧ -
مراد بخش ٢٨٥ ٤٧٨
سرفراز خان .. ٨٤٤	سر بلند خان صوبہ دار کجوات
سرفراز خان چغتای نبیرہ صاحب ٥٠٩
بیگ ہمایونی .. ٤٢١	سر بلند راجی خطاب رادرتن
سرفراز خان دکنی ٤٦٨ -	ہادا .. ٢٠٩ - ٢١٠
٤٦٩ - ٣٧٠ - ٤٧١ - ٤٧٢	سردار خان ٢٥١ - ٤٩١ -
سرفراز خان سید امین حارس	.. ٧٣٢ - ٧٥٩ - ٨٢٤
حیدر آباد پسر سرفراز خان	سردار خان جاگیردار چورا گدھہ
سید لطیف ... ٥٠٠ ٢٥٨
سرفراز خان سید لطیف ٣٩٩	سردار خان خواجہ یادگار برادر
سرکر - فریقہ سنت از قوم دھکر	عبداللہ خان فیروز جنگ
٣٩١ (یا) دھنکر ٤١١

۷۷۲	سعادت علي خان	۷۶۲	..	سرمد مجذوب ..
- ۳۳	سرورپ سنگهه پسر انوپ سنگهه
۲۳۵ - ۲۰۷	..	۲۹۱	..	بن راز کرن بهورتھيه
- ۲۵۳	سعادت الله خان	سرور جنگ - خطاب غلام
- ۶۷۸ - ۲۸۲ - ۲۷۳	محيي الدين شجاعت خان
۸۱۰ - ۸۰۳	..	۷۱۱
..	سري پنت زميندار سرکار جوار
..	..	۲۸۸
..	..	۵۹۲	..	سري رام پسر گچپتي
..	سزادار خان پسر لشکر خان
..	..	۴۳۸	..	ابوالحسن ..
..	سطروت جنگ - خطاب
..	..	۵۸	..	عبدالحميد خان
..	..	۵۱۳	..	سعادت الله خان
..	سعادت خان پسر ظفر خان
..	..	۷۵۶	..	شکر الله ..
..	سعادت خان پور ظفر خان بن
..	..	۴۶۱	..	زين خان کوکھ
..	سعادت خان حارس کابل
..	..	۶۷۹ - ۶۷۸

۷۶۱	چغتآ ..
۷۶۱ - ۷۶۹	سعد اللہ خان شاہجہانی جد
۷۶۱ - ۷۶۹	سعد اللہ خان بہادر
۵۲۰	مظفر جنگ ..
۷۶۱ - ۷۶۹	سعد اللہ خان عرف ہدایت اللہ
۷۶۱ - ۷۶۹	خان پسر عنایت اللہ
۸۳۱ - ۸۳۰ - ۵۰۴	خان
۷۶۱ - ۷۶۹	سعد اللہ خان
۵۹۷ - ۴۶۳ - ۳۷۰	..
۷۶۱ - ۷۶۹	سعد اللہ خان بہادر
۷۸۹ - ۶۷۷	..
۷۶۱ - ۷۶۹	سعد اللہ خان بہادر صوبہ دار کابل
۷۶۱ - ۷۶۹	۸۴ - ۲۴۷ - ۲۴۸ - ۷۷۶
۷۶۱ - ۷۶۹	..
۷۶۱ - ۷۶۹	سعد اللہ خان بہادر مظفر جنگ
۷۶۱ - ۷۶۹	پسر احمد بیگ خان کابل
۷۶۱ - ۷۶۹	۴۰ - ۲۴۱ - ۲۹۸ - ۴۲۹
۷۶۱ - ۷۶۹	۴۰ - ۴۳۱ - ۴۳۲ - ۴۳۳
۷۶۱ - ۷۶۹	۴۰ - ۴۳۵ - ۴۳۶ - ۴۳۷
۸۰۷	..
۱۹۴	سعد اللہ خان چغتآ
۴۰۳ - ۴۰۴ - ۴۰۵ - ۴۰۶	..
۷۶۱ - ۷۶۹	سعد اللہ خان صوبہ دار بنگالہ
۱۹۵	..
۷۶۱ - ۷۶۹	سکنت سنگھ پسر رانا اردے
۲۰۳	سنگھ ..
۷۶۱ - ۷۶۹	سکندریون صوبہ دار کشمیر
۷۶۱ - ۷۶۹	..
۱۹۰	سکندر نور القرنین ..
۷۶۱ - ۷۶۹	سکندر خان اوزبک ..
۷۶۱ - ۷۶۹	سکندر عادل خان (یا) عادل
۵۰۳ - ۳۴۴ - ۵۸	شاہ
۷۶۱ - ۷۶۹	سکھہ (یا) سکھان (سوم)
۷۶۱ - ۷۶۹	۵۱۲ - ۵۱۵ - ۷۱۱ - ۷۲۰
۴۳۸	سلاطین خلجیہ ..
۵۴۷	سلاطین مغویہ ..
۵۳۸	سلاطین غوریہ ..
۷۶۱ - ۷۶۹	سالک مسلمان نقشبندیہ عبد الرحیم
۷۶۱ - ۷۶۹	خواجہ خالف خواجہ کلان

سلطان حسین میرزا دلی	خواجه جویباری ۷۸۱ -
خراسان ۵۳۹ - ۵۴۸ -	۷۸۲
۵۵۲	۵۴۷ سلسله علیّه صفویه
سلطان حسین میرزا برادرزاده	سلطان ابراهیم ۵۲۵ - ۸۳۹
شاه طهماسب صفوی دارای	سلطان ابراهیم بن سلطان
ایران و پسر بهرام میرزا	رفیع الشان .. ۸۸۱
۵۴۵ - ۵۴۴	سلطان اعز الدین پسر جهانداد
سلطان خرم ۱۸۱ - ۱۸۲ -	شاه .. ۳۲۸
۱۹۸ - ۲۰۴ - ۲۰۵ - ۲۰۹ -	سلطان العارفين شیخ بایزید
۲۵۱ - ۴۱۱ - ۴۱۲ - ۴۲۷ -	بسطامی قدس سره ۵۸۳
سلطان خسرو ۹ - ۱۱۳ -	سلطان بهادر گجراتی ۳۲۱
۱۵۵ - ۱۶۶ - ۱۶۸ - ۲۰۴ -	سلطان بیدار بخت ۲۰۸ -
۶۳۵ - ۶۳۶ - ۶۴۸ ..	۲۳۶
سلطان خسرو پسر دوم نذر	سلطان پرنیز ۱۷ - ۱۹ -
محمد خان حاکم قندهار	۱۱۷ - ۱۹۸ - ۲۰۴ - ۲۰۹ -
۸۰۱	۲۱۰ - ۲۲۴ - ۲۹۸ - ۳۶۳ -
سلطان خواجه نقشبندی	۴۱۵ - ۳۲۴
عبد العظیم نام خالف	سلطان جوان بخت پور عالی
خواجه خارند درست مرید	گهر شاه عالم بهادر ۸۵۵
خواجه عبد الشید ۳۹	سلطان جهان شاه ۵۱۵ - ۶۴۸

۸۰۸ - ۴۷۴	۳۸۲ - ۳۸۱ - ۳۸۰ ..
سلطان شجاع ۲۲۷ - ۲۳۵ -	سلطان دارا شکوه - ۳۳
۳۰۴ - ۳۳۳ - ۴۷۴ - ۵۱۱ -	۱۴۶ - ۲۰۷ - ۲۲۷ - ۲۳۵ -
۸۰۸ - ۴۷۹ - ۴۶۸ ..	۲۵۹ - ۲۶۱ - ۲۶۳ - ۲۶۵ -
سلطان شهریار ۱۹۲ - ۱۹۳ -	۲۸۴ - ۲۹۶ - ۴۳۹ - ۴۷۴ -
سلطان عالی گهر مخاطب به	۵۱۰ - ۴۶۷ - ۴۶۸ - ۷۳۲ -
شاه عالم بهادر ۷۱۷	۸۷۰ - ۷۹۴ ..
سلطان عظیم الاشان - ۳۲۰ -	سلطان دانیال ۱۸۲ - ۳۸۱ -
۸۸۰ - ۳۲۸ - ۳۲۴ ..	۵۵۵
سلطان علاءالدین بن احمد شاه	سلطان دیوهره حاکم سردهی
بهمئی .. ۳۰۵	۴۰۹
سلطان علی گوهر ۸۴۵	سلطان رفیع الدوله ۵۰۸
سلطان غیاث الدین خلجی	سلطان زین الدین مهین خلف
۵۳۸	شاهزاده شجاع ۸۸
سلطان فیروز شاه ۱۸۵ -	سلطان سپهر شکوه ۷۶۰
۱۹۰ - ۱۸۹	سلطان سکندر .. ۳۶۳
سلطان کام بخش ۸۳۲	سلطان سکندر سور ۱۵۱۸
سلطان محمد (نخستین خلف	سلطان سکندر لودی ۵۳۹
خلد مکان) ۹۱ - ۹۲ -	سلطان سلیم ۱۸۱ - ۴۱۰ -
۶۹۸ - ۵۹۴	سلطان سلیمان شکوه - ۲۷۶ -

شف - خلد مکان (۱۴۵ -	سلطان محمد اکبر (ملقب به
۱۴۶ - ۲۱۷ - ۲۲۷ - ۲۳۵ -	عرش آشیانی - شف عرش
۲۵۵ - ۲۵۸ - ۲۵۷ - ۲۵۹ -	آشیانی (۲۳۶ - ۳۰۶ -
۲۶۲ - ۲۶۳ - ۲۸۸ - ۲۹۲ -	۳۲۹ - ۳۵۰ - ۳۶۵ - ۳۶۸ -
۲۹۳ - ۲۹۶ - ۳۰۹ - ۴۳۹ -	۳۶۹ - ۳۷۰ - ۳۷۳ - ۳۷۴ -
۴۷۳ - ۴۹۷ - ۴۹۸ - ۶۷۸ -	۳۷۷ - ۳۷۹ - ۳۸۰ - ۳۸۸ -
۷۰۷ - ۷۴۰ - ۷۹۳ - ۸۰۸ -	۳۸۹ - ۳۹۰ - ۳۹۷ - ۴۰۱ -
سلطان محمد فرخ سیر ۵۱۵ -	۴۰۶ - ۴۲۱ - ۴۴۰ - ۴۴۲ -
۸۸۰	۵۳۴ - ۵۳۶ - ۵۴۴ - ۵۵۴ -
سلطان محمد معظم ۲۹۰ -	۵۶۱ - ۵۶۵ - ۵۶۸ - ۵۹۰ -
۳۰۶ - ۳۲۳ - ۳۴۸ - ۴۷۸ -	۵۹۵ - ۵۹۸ - ۶۰۶ - ۶۰۹ -
۴۹۸ - ۷۳۹ - ۷۴۱ - ۸۶۹ -	۶۱۳ - ۶۱۹ - ۶۴۳ - ۶۴۴ -
سلطان محمد میرزا ۲۰۲ -	۶۴۵ - ۶۴۹ - ۶۵۰ - ۶۵۴ -
سلطان محمود ۴۱ - ۳۹۶ -	۷۲۴ - ۷۳۶ - ۷۵۱ - ۷۵۵ -
سلطان مراد میرزا ۱۳۸ -	۷۶۴ - ۷۶۵ - ۷۶۶ - ۷۶۷ -
۱۴۲ - ۱۸۲ - ۱۸۴ - ۵۵۱ -	۷۶۸ - ۷۷۰ - ۷۷۱ - ۷۷۳ -
۵۵۵	۷۷۷ - ۷۷۸ - ۸۰۹ - ۸۰۸ -
سلطان مراد بخش ۱۴۴ -	۸۶۰
۲۲۷ - ۲۳۲ - ۲۳۵ - ۲۵۸ -	سلطان محمد اورنگ زیب
۲۸۴ - ۲۹۶ - ۴۱۵ - ۴۹۷ -	بهادر (ملقب به خلد مکان

سليمان كوراني (يا) سليمان	۷۰۶ - ۶۷۸
خان كوراني ۱۶۵ -	سلطان مظفر گجراتي (يا)
سليم شاه ۵۸۴ - ۱۳۲	سلطان مظفر ۴۱۰ -
سمانجي خان (يا) سمانجي	۵۶۹ - ۵۷۰ - ۶۰۲ ..
خان فرغوجي (يكي از	سلطان معزالدين ۶۴ -
امراء همايوني) ۴۰۱	۸۷۹ - ۵۲۰
سنجها .. ۸۷۴ - ۸۷۵	سلطان نصيرالدين (يا)
سنجها بهونسله ۴۹۰ - ۳۳۶	ناصرالدين پسر سلطان
سنجها پسر سيواجي بن شاهجي	غياث الدين خلجي ۵۳۸
بهونسله ۳۰۲ - ۳۴۷ -	سلطان نظر برادر سيف خان
۳۵۱ - ۳۴۹ - ۳۵۰ -	ميرزا صفي ۴۲۱
سنجها پسر شاهجي بهونسله	سلطان هوشنگ غوري ۵۳۸
۳۴۴	سلطاني (طائفه) ۳۶۳
سنڌا .. ۷۴۵ - ۸۷۵	سليمان خان پسر خضر خان
سنڌا كهوڙڙه (يا) سنڌا جي	پني ۶۳ - ۶۴ - ۶۶
كهوڙڙه ۳۱۶ - ۳۲۴ -	سليمان شڪوه مهين پور داراشڪوه
۸۲۴ - ۳۵۲	۴۳ - ۴۴ - ۲۷۹ - ۲۸۰ -
سنڌو خان .. ۴۷۵	۳۰۲ - ۳۰۹ - ۴۵۸ - ۴۵۹ -
سنڪرام زميندار جمو ۶۶۰	۴۶۲ - ۴۷۴ - ۶۶۹ - ۶۹۸ -
سوٽڪ (راڻه ور) ۸۷۳	۸۰۵ - ۷۳۸

سہراب خان میر توزک دوم	سوتیک پسر سہیا برادرزادہ
۷۴۳	راجہ جے چند راجہ قنوج
سہیا برادرزادہ راجہ جے چند	۱۸۰ - ۱۷۹
۱۷۹ .. راجہ قنوج	۱۱۲ سوچا پسر پورنمل
سیادت خان ۲۵۵ - ۲۸۷	۶۱۶ سورج سنگھ ..
۶۷۶	سورج سنگھ پسر اردی سنگھ
سیادت خان سید ارغلان	۶۱۶ - ۲۲۶
ارستان زادہ خان فیروز جنگ	سورجمل جات ۱۷۷ - ۷۲۰ -
بہادر ۳۱۶ - ۴۹۴ - ۴۹۵	۸۱۴۸ - ۸۴۹ - ۸۵۰ - ۸۵۲ -
سیادت خان میر زین الدین	۸۵۵
علی — برادر اسلام خان	سورجمل — سیمسودہ پور رانا
۴۶۳ .. مشہدی	۴۵۲ .. امر سنگھ
۷۷۶ .. سیارش	سورجمل ولد راجہ باسو
سیارش قلمار آقاسی ۴۳۳ -	۱۸۵ - ۱۸۴ ..
۷۹۷	سور داس — برادر زادہ راجہ
سید ابو القاسم ولد سید خان	بہارامل ۴ ..
محمد بن سید محمود	سور سنگھ پسر رای ریسنگھ
۸۳۶ .. بہتہ	۱۵۴
سید احمد برادر سید جلال	سورسین ملقب بہ — ونملد
بخاری ۲۴۲ ..	۳۴۲

نام برادر کوچک شیخ میر	سید احمد خان بارهه برادر
۴۷۶	خرد سید محمود خان
سید امین - نام سرفراز خان	بارهه .. ۳۷۸
حارس حیدر آباد پسر	سید احمد قادری ۴۵۶
سرفراز خان سید لطیف	سید اختصاص خان - خطاب
۵۰۰	سید فیروز خان برادرزاده
سید ارغلان - نام سیادت خان	و خویش سید خانجهان
۴۹۴	بارهه شاهجهانی ۴۷۳ -
سید بایزید پسر سید هاشم بن	۴۷۴
سید محمود خان مشهور	سید ارغلان .. ۸۷۴
به کوندلی وال ۴۵۷	سید الیاس - نام شروزه خان
سید بدرالدین ولد سید	پدر سید رستم خان دکنی
ابوالقاسم بهتہ ۸۳۶ ۵۰۲ - ۵۰۳
سید جعفر - نام سید شجاعت	سید الیاس خان پسر سید
خان بارهه پسر سید جهانگیر	رستم خان دکنی ۵۰۴
ولد سید محمود خان بارهه	سید امانت خان معزوف به
۴۲۳	ارجمند خان .. ۶۲
سید جلال بخاری (قدس سره)	سید امجد خان پسر میر سید
۴۲۲ - ۴۳۴	محمود قنوجی ۵۱۸
سید جمال الدین پسر سید	سید امیر خان خوافی سید میر

۵۰۲	۳۷۹ احمد خان بارہہ
سید حسین خان (شف -	سید جمال خان پسر کلان
سادات خان) ۵۲۴ -	عضد الدولہ عوض خان
۵۲۵	۸۳۴ .. بہادر
سید حسین خان پسر سادات	۸۲۸ سید جمال نیشاپوری
خان عرف سید حسین	سید جمیل الدین خان سپہ
خان ۵۲۵ ..	۸۵۱ .. سالار
سید حمید خان مخاطب بہ	سید جہانگیر ولد سید محمود
سیادت خان ۴۹۶	خان بارہہ .. ۴۲۳
سید خانجہان ۴۲۴ - ۴۲۶ -	سید حامد بخاری (یا) سید
۴۵۷	احمد بخاری پسر سید
سید خانجہان بارہہ ۸۲ -	میر - مران بن سید مبارک
۲۱۷ - ۲۲۷ - ۲۳۴ - ۲۴۰ - ۳۹۶ - ۳۹۷
۲۸۷ - ۲۹۵ - ۴۲۹ - ۶۷۱ -	سید حامد بخاری قیول دار
۷۸۵	۲۴۴ .. پشاور
سید خانجہان شاہجہانی	سید حسن پسر سید دلیر خان
۴۶۵ - ۴۴۹	بارہہ .. ۴۱۳ - ۴۱۴
سید خلیل پسر سید دلیر خان	سید حسین خان بارہہ (از والا
بارہہ ۴۱۳ - ۴۱۴ - ۴۱۵	شاہیان بہادر شاہی ست)
سید دلادر عالی خان ۳۲۴ -	۸۱ - ۸۲ - ۵۰۰ - ۵۰۱ -

بایزید بن سید هاشم بن	۳۲۵ - ۵۲۰ - ۷۰۹ - ۷۴۸
سید محمود خان مشهور به	سید دلیر خان بارهه فوجدار
کوندلی وال .. ۴۵۷	بروده مضاب صوبه گجرات
سید شجاعت خان بارهه سید ۴۱۷ - ۴۱۲
جعفر نام پسر سید جهانگیر	سید راجو بارهه (یکی از امرای
ولد سید محمود خان بارهه	عرش آشیانی) ۴۰۲
.. .. ۱۹۷ - ۴۲۳	سید (ستم خان دکنی پسر شرزه
سید شجاعت خان بهادر بهکری	خان سید الیاس ۵۰۲
پسر سید لطف علی بهکری	سید زبردست پور سید هزار
(یا) لطیف علی بهکری	خان .. ۴۱۶
(یا) لطیف بهکری	سید سادات خان بهادر نورالفقار
.. .. ۴۶۰	جنگ (شف - سید ملابت
سید شریف خان قنوجی	خان) .. ۵۲۶
.. .. ۴۹۲	سید سعد الله سجاده نشین
سید شریف خان میر عبدالکریم	میدان شاه نور حمامی
بن میر سید محمد قنوجی	(قدس سره) همشیره زاده
ملقب به رسولدار ۵۱۷	سید شهاب الدین ۷۲
.. .. ۵۱۸	سید سلطان - نام سید ملابت
سید شهاب الدین صاحب	خان بارهه ملقب به
سجاده میدان شاه نور	اختصاص خان پسر سید

رکن الدولہ سید لشکر خان	حمامی (قدس سرہ) ۷۲
بہادر نصیر - جنگ میر	سید شہامت خان .. ۲۹۱
اسمعیل نام .. ۳۶۱	سید شیر زمان - نام سید مظفر
سید عارف خان برادر اعمامی	خان بارہہ پسر سید خان
رکن الدولہ سید لشکر خان	جہان شاہ چھانی ۳۶۵ -
بہادر نصیر - جنگ میر ۳۶۶
اسمعیل نام .. ۳۶۱	سید صفی بارہہ .. ۱۷۸
سید عالم بارہہ برادر سید ہزیر	سید ملا بخت خان بارہہ ملقب
خان .. ۴۵۴	بہ اختصاص خان سید
سید عبد الحکیم ولد سید	سلطان نام پسر سید بایزید
ابو القاسم بہتہ ۸۳۶ -	بن سید ہاشم بن سید
.. .. ۸۳۷	محمود خان مشہور - بہ
سید عبد الرسول بارہہ ۲۳۴	کوندلی وال ۴۵۷ -
سید عبد القادر پسر سید ۴۵۸ - ۴۵۹
ابو القاسم بہتہ ۸۳۶	سید ملا بخت خان حارس صوبہ
سید عبد اللہ پسر میر خواندہ	الہ آباد .. ۱۳۸
.. .. ۴۰۰	سید ملا بخت خان خطاب - سید
سید عبد اللہ خان ۷۴ -	سادات خان بہادر ذوالفقار
.. .. ۱۰۲ - ۸۸۰	جنگ ۵۲۴ - ۵۲۶
سید عبد اللہ خان بارہہ عرف	سید ظریف خان برادر اعمامی

سید فاضل ولد سید عبدالکیم	سید میان ۱۴۶۷ - ۱۴۶۸
۸۳۷	۵۰۸ - ۱۴۸۹
سید فتاح خان پسر سید رستم	سید عبدالوهاب چوڑہ گدھی
۵۰۴ .. خان دکنی	۳۱۸
سید فیروز خان تھانہ دار	سید عثمان خان پسر سید رستم
۳۰۳ .. گواہٹی	۵۰۴ .. خان دکنی
سید قاسم پسر سید محمود	سید عزت خان ۷۴۴ ..
خان بارہہ ۳۷۷ - ۳۷۸	سید عزت خان جہانگیری
۱۴۰۹	۶۶۶
سید قاسم بارہہ مخاطب بہ	سید عزت خان عبد الرزاق
۶۸۱ خان شہامت	گیلانی ۱۴۷۵ ..
۶۸۲	سید علی خویش سید خانچہاں
سید قطب الدین مشہور بہ	شاہجہانی ۱۴۶۵
میان منجملہ پسر سید	سید علوی عریض دین امام ہمام
شہاب الدین سجادہ نشین	جعفر صادق (علیہ السلام)
میان شاہ نور حماسی	۷۸۲
(قدس سرہ) ۷۲ - ۱۷۸	سید غالب خان پسر سید رستم
سید کمال بہر خرد سید	خان دکنی ۵۰۴ ..
حامد (یا) سید احمد	سید غلام محمد ولد سید
۳۹۹ .. بخاری	محی الدین ۲۳۵ ..

سید محمد - معتمد جنید	۲۰ سید کمال نظام شاهیه
کرزانی .. ۵۹۲	سید لشکر خان بارهه سید منور
سید محمود خان بارهه (از	نام پسر سید خانجهان
طایفه سادات بارهه اول این	شاهجهانی .. ۴۶۵
کس بدرجه امارت رسید)	سید لشکر خان خطاب رکن
۳۷۵ - ۳۷۶ - ۳۷۸ - ۴۰۹	الدوله بهادر نصیر جنگ
.. .. ۴۱۰ - ۴۲۳	میر اسمعیل نام برادر زاده
سید محمود خان مشهور به	سید هاشم خان ۳۵۹
کوندلی وال ۴۵۷	سید لشکر خان ناظم برار یزنه
سید مسعود خان همشیره زاده	سید حمید خان مخاطب
سید حسین خان بارهه	به سیادت خان ۴۹۶
.. .. ۵۰۱ - ۵۰۲	سید لطف علی بهکری (یا)
سید مظفر خان بارهه سید شیر	لطیف علی بهکری (یا)
زمان نام پسر سید خانجهان	لطیف بهکری ۴۶۰
شاهجهانی ۴۶۵ - ۸۴۳	سید لطیف - نام سرفراز خان
سید مظفر مخاطب به هم ۴۹۹
خان پسر سید شجاع	سید مبارک .. ۳۹۶
خان بارهه سید جعفر نام	سید محمد امروهه ۳۷۶
.. .. ۴۲۷	سید محمد پسر صدر الدین
سید منصور خان بارهه پسر کلان	محمد خان .. ۵۲۰

۵۰۸

سید نیاز خان دوم پسر سید

نیاز خان خال عضو الدوله

۸۳۲ .. عوض خان

سید نیاز خان خال حقیقی

عضو الدوله عوض خان

۸۳۲ .. بهادر

سید وجیه الدین علوی گجراتی

مرید شیخ محمد غوث

۵۸۲

سید هاشم بارهه .. ۱۵۰

سید هاشم پسر سید محمود

۳۷۸ - ۳۸۷ خان بارهه

سید هاشم خان عم رکن الدوله

سید لشکر خان بهادر نصیر

جنگ میر اسماعیل نام

۳۵۹

سید هاشم (یا) سید هاشم

بارهه پسر سید محمد خان

۴۰۹ .. بارهه

سید خانجهان شاهجهانی

۴۶۹ - ۴۶۵

سید منور - نام سید لشکر خان

بارهه پسر سید خانجهان

شاهجهانی ۴۶۵ -

۴۶۷

سید میان موسوم به سید

عبد الله خان بارهه ۴۸۹ -

۵۰۸

سید میر - نام سید امیر خان

خوافی برادر کوچک شیخ

میر ۴۷۶ ..

سید میران پسر سید مبارک

۳۹۷ - ۳۹۶

سید نجابت دومین پسر سید

شجاعت خان بارهه سید

جعفر نام ۴۲۷ ..

سید نجم الدین عالی خان پسر

سید عبد الله خان بارهه

عرف سید میان ۴۹۱ -

۴۹۸	ياقوت خان حبشي	سید هاشم پسر سید محمود
	هيدي قاسم کوتا—وال دهلي	خان مشهور به کوندلي وال
۵۰۷	۴۵۷
۸۷۵	سیدی مسعود بیجاپوري	سید هدایت الله صدر پسر سید
	هيدي مفتاح والی قصبه وکلور	۴۵۶ احمد قادري
۲۱۴	سید هزبر خان ۴۱۵ - ۴۵۴
	سیدی ياقوت خان حبشي	سید یعقوب پسر سید کمال
۴۹۹ - ۴۹۸ - ۴۹۷		۳۹۹
	سیدی ياقوت خان - خطاب	سید يوسف خان رضوي پدر
	سیدی عذیر قايم مقام سیدی	صف شکن خان میرزا لشکري
۴۹۸	ياقوت خان حبشي	۷۳۶ - ۷۳۴
- ۲۰۲	سیسودیه (قوم)	سیدی خیرود غلام فتح خان
۸۷۰ - ۲۴۲ - ۲۵۱	..	۴۹۷ افغان
۱۱۱	سیکهارت (طائفه)	سیدی خبریت خان ۴۹۸ -
۸۴۶	سیف الدوله ..	۴۹۹
	سیف الدوله سید شریف خان	سیدی سنبل (یا) سنبل غلام
	بهادر شجاعت جنگ میر	فتح خان افغان ۴۹۷ -
	عبد الرحیم نام پدر سید	۴۹۸
	شریف خان میر عبد الکريم	هيدي عذیر مخاطب به سیدی
	بن میر سید محمد قنوجي	ياقوت خان قايم مقام سیدی

پسر تربیت خان بخشى	۵۱۷ - ۵۱۹
شاهجهانى ۴۷۹ -	سیف الدوله عبدالصمد خان
۴۸۰ - ۴۸۱ - ۴۸۴ - ۴۸۵	بہادر دلیر جنگ ۱۰۶ -
سیف خان سید علی امیر پسر	۵۱۴ - ۵۱۷
سید محمود خان بارہہ	سیف الدین علی خان برادر
۴۱۰	امیر الامراء حسین علی خان
سیف خان مرف صفی خان	بہادر .. ۳۳۱
۴۱۲	سیف الدین محمود (تام)
سیف خان صوبہ دار گجرات	سیف خان معروف بہ
۴۵۲	فقیر اللہ پسر تربیت مخان
سیف خان کوکہ برادر کلان زین	بخشی شاهجهانى ۴۷۹
خان کوکہ ۳۷۳ - ۳۷۴ -	سیف اللہ خان ۴۸۹ - ۴۹۲
۳۷۵	سیف اللہ خان پسر کلان
سیف خان میرزا صفی پسر	(روح اللہ خان اول ۳۱۵
امانت خان ۴۱۶ -	سیف اللہ خان میو بحر ۴۸۶
۴۱۹ - ۴۲۰ - ۴۵۲ ..	سیف خان پسر سادات خان
سیوا ۵۱ - ۶۴ - ۳۵۲ -	عرف سید حسین خان
۳۰۶ - ۴۶۷ - ۴۷۱ - ۷۰۰ -	۵۲۵
۷۰۱	سیف خان - خطاب سیف الدین
۳۶ - ۴۹ -	محمود معروف بفقیر اللہ

شاه اسماعیل ثانی فرمان رومی	۵۰ - ۵۴ - ۵۹ - ۲۳۶
ایران .. ۶۲۲	۲۹۰ - ۳۰۰ - ۳۰۲ - ۴۹۷
شاه اسماعیل صفوی ۳۹۰ -	۷۰۹ - ۴۸۷ - ۵۱۱ - ۴۹۸
۵۴۹	سیوا پھرو ساھو بہونسلہ ۴۹۲
شاه بداخ خان ۵۳۶ -	سیواجی پسر شاہجی بہونسلہ
۷۹۹ - ۵۳۷	۳۴۵ - ۳۴۹ - ۳۴۸
شاه برهان الدین راز الہی	۳۴۹
قدس سرہ ۸۲۳	سیو رام برادر زادہ بلرام ۲۵۲
شاه برهان الدین غریب رحمۃ اللہ	سیو رام برادر زادہ راجہ
علیہ .. ۸۳۵	بیٹھلداس کور ۲۶۵
شاه بھیک .. ۳۳۴	سیو رام کور .. ۶۶۴
شاه بھیک خان ۶۰۳ -	
۶۴۵ - ۶۴۴	
شاه بھیک خان ارغون مخاطب	شادمان ہزارہ .. ۲۴۶
بہ خان دوران ۳۸۹ -	شادی خان اوزبک ۲۸
۶۴۳ - ۶۴۲	۶۶۲ - ۶۶۱
شاه بھیک خان اوزبک ۶۶۵	شادی خان (خطاب شجاعت
شاه بھیک خان تھانہ دار غوری	خان) .. ۶۶۳
۷۹۱	شاه ابو المعالی قادری (یکے از
شاه بھیک خان کابلہ ۶۵۴	مشایخ لاہور .. ۶۱۸

* حرف تین *

شاهزاده بيدار بخت ۱۴۷	شاه جان الله درویش ۳۴۹
شاهزاده پرویز (شف -	شاهجهان پادشاه (شف صاحب
پادشاهزاده پرویز) ۴۱۱ -	قران ثاني ۲۰۹ - ۲۱۰ -
۷۷۹ - ۴۱۹	۴۱۲ - ۴۱۴ - ۴۱۵ - ۴۱۶ -
شاهزاده دارا شکوه (شف -	۴۲۳ - ۴۴۴ - ۷۲۹ - ۷۳۰ -
پادشاهزاده دارا شکوه (شاهجهي بهونسله پسر مالوجي
۲۴۰ - ۲۴۲ - ۲۴۴ - ۲۷۲ -	.. ۳۴۲ - ۳۴۳ - ۴۳۴ -
۲۷۵ - ۲۷۶ - ۲۷۹ - ۲۹۸ -	شاهجهي پسر ايكو (يا) انكوجي
۲۹۹ - ۴۴۳ - ۴۵۳ - ۴۵۷ -	بن شاهجهي بهونسله ۳۴۵
۴۶۲ - ۴۶۹ - ۴۷۷ - ۴۹۴ -	شاه حسام الدين ۸۶۲
۶۶۹ - ۷۵۳ - ۸۰۵ - ۸۰۷ -	شاه دراني . ۳۵۶ - ۳۵۷ -
شاهزاده دانپال ۸ - ۷ -	۵۲۶ - ۷۱۷ - ۷۲۰ - ۷۲۱ -
۵۷۵ - ۶۱۲ - ۶۱۴ - ۶۱۵ -	۷۲۲ - ۸۴۲ - ۸۵۱ - ۸۵۲ -
شاهزاده سلطان خرم (شف -	.. ۸۵۳ - ۸۵۴ - ۸۵۵ -
پادشاهزاده سلطان خرم	شاه دولت .. ۱۷
۹ - ۴۱۲ - ۴۱۵ - ۴۳۳ -	شاهرخ ميروزا .. ۷۲۷
۷۸۰	شاهزاده اعزالدین ۱۰۱
شاهزاده سلطان دانپال ۵ -	شاهزاده اورنگ زيب بهادر
۴۰۴ ۲۵۴ - ۲۵۸ - ۶۹۵ -
شاهزاده سلطان زين الدين ۴۵۵	شاهزاده بهادر شاه عالم ۶۸۸

۱۰ - ۱۵ - ۱۷۷ - ۱۸۳ -	شاهزاده سلطان سلیم (ملقب
۱۹۹ - ۲۰۰ - ۲۲۲ - ۲۹۷ -	به جنت مکانی - شف -
۷۸۰ - ۹۴۸ - ۹۲۵ ..	پادشاهزاده سلطان سلیم (
۴۵۸ - ۸۸ شاهزاده شجاع	۱۳۰ - ۱۵۱ - ۱۵۳ - ۱۵۵ -
۸۵۱ شاهزاده عالی گهر	۱۶۰ - ۱۶۶ - ۱۶۷ - ۱۹۷ -
۵۰۵ شاهزاده عظیم الشان	۳۶۳ - ۳۶۸ - ۳۶۹ - ۵۵۵ -
۶۸۵	۵۷۱ - ۵۹۸ - ۶۱۵ - ۶۲۳ -
۳۲۰ شاهزاده کام بخش	۷۷۷ - ۶۲۶
۴۸۷	شاهزاده سلطان شجاع ۲۲۶ -
۱۰۳ شاهزاده کریم الدین	۴۱۵ - ۲۳۱
شاهزاده محمد اکبر (شف -	شاهزاده سلطان شهزاد کوچکترین
پادشاهزاده محمد اکبر	اخلاف جنت مکانی
۸۷۳ - ۸۱۸ - ۵۳۲ ..	۶۲۵
شاهزاده محمد اعظم شاه (شف	شاهزاده سلطان محمد ۹۲
پادشاهزاده محمد اعظم	شاهزاده سلطان مراد ۱۳۳ -
شاه (۵۳ - ۹۷ - ۳۱۱ -	۱۳۸ - ۱۵۱ - ۱۸۱ - ۳۹۷ -
۸۴۳ - ۷۰۴	۴۰۲ - ۴۱۰ - ۵۶۶ - ۵۷۲ -
شاهزاده محمد اوزنگ زیب	۷۲۷ - ۶۴۹ - ۶۰۱ ..
بهادر (شف - پادشاهزاده	شاهزاده شاهجهان (شف -
محمد اوزنگر زیب بهادر)	پادشاهزاده شاهجهان (

۷۹۴ - ۷۵۷	- ۲۵۵ - ۴۲ - ۳۹ - ۲۸ - ۲۴
شاهزاده محمد عظیم درمین	- ۲۶۱ - ۲۶۳ - ۲۶۲ - ۲۶۴
خلف شاه عالم بهادر	- ۲۶۵ - ۲۶۷ - ۲۶۹ - ۲۷۳
۳۱۳	- ۲۷۴ - ۲۷۶ - ۲۷۹ - ۲۹۸
شاهزاده محمد کام بخش ۴۸۵	- ۲۹۹ - ۳۰۰ - ۴۳۵ - ۴۴۶
شاهزاده محمد مراد بخش	- ۴۴۷ - ۴۵۱ - ۴۵۲ - ۴۵۳
(شف - پادشاهزاده محمد	- ۴۵۴ - ۴۵۵ - ۴۶۲ - ۴۶۶
مراد بخش) ۳۸ -	- ۴۶۹ - ۴۷۱ - ۴۷۴ - ۴۷۶
- ۲۵۳ - ۲۴۲ - ۲۴۰ - ۸۵	- ۴۷۱ - ۴۷۳ - ۴۸۳ - ۴۹۲
- ۲۴۶ - ۲۴۴ - ۲۴۲ - ۲۵۴	- ۴۹۳ - ۷۳۰ - ۷۳۲ - ۷۵۲
- ۲۷۸ - ۲۷۳ - ۲۷۲ - ۲۶۸	۸۲۳ - ۸۰۳
- ۴۴۳ - ۴۴۴ - ۲۹۹ - ۲۹۵	شاهزاده محمد سلطان (شف -
- ۴۶۱ - ۴۵۵ - ۴۵۲ - ۴۵۱	پادشاهزاده محمد سلطان)
- ۴۶۶ - ۴۶۳ - ۶۱۱ - ۵۹۷	- ۱۴۶ - ۲۱۹ - ۲۲۷ - ۲۶۶
- ۸۰۱ - ۷۵۹ - ۴۹۳ - ۴۷۲	- ۲۹۲ - ۳۰۱ - ۳۰۴ - ۳۰۵
۸۶۶ - ۸۱۰ - ۸۰۳	۴۹۸ - ۶۸۲ - ۶۶۸
شاهزاده محمد معظم مخاطب	شاهزاده محمد شجاع (شف
به شاه عالم (شف -	پادشاهزاده محمد شجاع)
پادشاهزاده محمد معظم)	- ۲۵ - ۳۷ - ۴۳ - ۲۵۲
- ۴۹۲ - ۴۶۷ - ۳۰۱ - ۵۲	- ۲۶۶ - ۴۲۰ - ۴۲۴ - ۴۵۵

٧٠٤	٧٠٣ - ٧٠٠
شاه عالم بهادر - خطاب سلطان	شاهزاده ولي عهد ٩٥١
٧١٧	شاهزاده ولي عهد دارا شکوه
شاه عالم - خطاب شاهزاده	٩٩٤
محمد معظم .. ٤٩٢	شاهزاده ولي عهد شاهجهان
شاه عباس پسر شاه صفی	٧٨٠ - ٩٢٥ - ١٨٣ ..
٩١٨ - ٤٢٩	شاه شجاع ٢٩٢ - ٤٩٧ -
شاه عباس ثاني داراي ايران	٩٩٩ - ٩٩٨ - ٩٧٤ - ٩٢٥
٨٠١ - ٥٥٢ - ٥١ - ٢٩	شاه شريف .. ٣٣٢
شاه عباس صفوي داراي ايران	شاه صفی صفوي پسر زاده شاه
٩٥٤ - ٩٤٣ - ٤٢٤ ..	عباس ماضي داراي ايران
شاه عباس ماضي ٨٥ -	٢٩ - ٣٧ - ٢٣١ - ٤١٦ -
٨٧ - ٢٨٣ - ٥٥٢ - ٧٩٥ -	٤٤٩ - ٥٥٢ - ٩٥٥ - ٩٥٧ -
٧٩٩	٨٠١ - ٧٩٩ - ٧٣٥ ..
شاه عبداللطيف ٩٨٨	شاه طهماسب صفوي داراي
شاه علي .. ٩١٥	ايران ٥٤٣ - ٥٤٩ -
شاه علي خان - خطاب شجاعت	٧٢٤ - ٩١٠
خان بهادر محمد شاه نام	شاه عالم پادشاه ٥٤ - ٥٥ -
پسر شيخ عبدالکريم خان	٨٧٠ - ٩٨٨ - ٣٥٧ ..
٧٠٩	شاه عالم بهادر ٤٨٩ - ٤٨٩ -

۵۴۳ - ۵۴۴ - ۵۴۵ - ۵۵۴	شاه فخرالدین موسوی مشهـدی
شاه معین الدین (قدس سره)	حاکم پتن کجرات پسر
۷۷۰	میر قاسم .. ۵۵۶
شاهم خان جلایر پسر بابا بیگ	شاه قلی خان ۱۵۷ - ۱۶۱
جلایر ۷۰۳ - ۷۰۴ ۷۶۳
شاه میرزا .. ۳۷۸	شاه قلی خان سلیم ساز (یا)
شاه نعمت الله ولی (قدس سره)	سیـم ساز بخشـی سرکار
۳۵۹ ..	شاهزاده شاهجهان بادشاه
شاه نواز خان ۴۵ - ۷۴۶ - ۱۷۷ - ۲۱۰
۷۴۷ - ۷۴۸ - ۷۷۱ - ۷۷۲ -	شاه قلی خان محرم بهارلو
۷۷۳ - ۷۷۴ - ۷۷۵ ..	۱۶۹ - ۴۰۴ - ۷۰۵ - ۷۰۶ -
شاه نواز خان بهادر میرزا ایرج	۷۰۸
خلف الرشید میـرزـا	شاه قلی خان وقاص حاجی
عبدالرحیم خان خانخانان	۷۶۰ - ۷۵۸
۷۷۴ - ۷۰۶ - ۷۴۵ ..	شاه قلی خان نارنجی (یکی)
شاه نواز خان مغوی میرزا	از امرای عهد جدت
بدیع الزمان ۷۷۰ - ۷۶۹	اشیانی (۵۳۵
شاه رحیمه الدین ۷۳۹	شاه قمیص (قدس سره)
شاه وردی پسر خلیفه شاملو ۵۷۵
۵۴۵	شاه محمد خان قلانی ۵۴۲ -

۷۰۸ - ۸۱۲ - ۸۹۸ ..	شایسته خان ۲۱۲ - ۲۱۷
۸۴۴ - ۱۰۸ - شجاع الدوله	۲۱۸ - ۲۲۸ - ۲۵۷ - ۴۲۸
۸۵۵ - ۸۴۶	۷۸۴ - ۶۷۷
شجاع الدوله بهادر میرزا	شایسته خان امیرالامرا (میرزا
جلال الدین حیدر نام ناظم	ابو طالب نام خلف
صوبہ اودھہ و الہ آباد پور	یمن الدولہ آصف جاہ (
ابوالمنصور خان عفدر جنگ	صوبہ دار دکن ۳۰۰ -
۷۱۵ - ۷۱۷ - ۷۱۸ - ۷۱۹ -	۳۰۵ - ۳۰۶ - ۳۴۶ - ۶۹۰ -
۸۵۳ - ۸۴۳	۶۹۱ ۶۹۲ - ۶۹۳ - ۶۹۴ -
شجاع الدولہ محمد قلی خان	۸۶۵
۱۰۷	شایسته خان بن شایسته خان
شجاع الدولہ ناظم بنگالہ ۸۴۳	۴۰
شجاع الملک امیرالامرا (یا)	شایسته خان پدر شایسته خان
شجاع الملک بهادر بسالت	۴۰
جنگ میر محمد شریف نام	شجاع (شاہزادہ) ۳۴ -
پنجابین پسر نظام الملک	۴۳ - ۴۵ - ۴۶ - ۴۷ -
آصف جاہ .. ۷۲۲	۹۲ - ۱۴۶ - ۲۷۶ - ۲۷۷ -
شجاع بیگ والد امیر نور الذون	۲۸۲ - ۳۰۱ - ۳۰۵ - ۳۱۸ -
ارغون ۵۴۸ - ۵۴۹	۴۵۴ - ۴۵۵ - ۴۵۶ - ۴۵۹ -
شجاعیت جنگ (شف - سیف	۴۸۰ - ۵۱۱ - ۶۹۸ - ۶۹۹ -

شجاعت خان - خطاب غيرت	الدوله سيد شريف ۵۱۹
خان محمد ابراهيم ۸۹۹	شجاعت خان ۶۳۰ - ۶۳۱
شجاعت خان - خطاب معصوم ۶۳۳ - ۷۸۷
بيگ پور كاظم بيگ ۷۰۸	شجاعت خان (عدد انداز بيگ)
شجاعت خان سلام الله عرب	(يكي از امـراي عرب)
برادر زاده مبارك عرب	عالمگيري (۶۷۹ - ۶۸۱)
.. .. ۶۴۱ - ۶۴۲ ۷۳۹
شجاعت خان شادي بيگ	شجاعت خان بهادر محمد شاه
پسر جانش بهادر ۶۶۲	نام پسر شيخ عبد الكريم خان
شجاعت خان شيخ كپير	(يكي از شيخـزادهـاي)
چشتي فاروقي مخاطب	فاروقي (۷۰۸ - ۷۱۰)
پروستم زمان ۶۲۰	شجاعت خان - خطاب سيد
شجاعت خان محمد بيگ	جعفر ولد سيد جهانگير
ترکمان ۷۰۶ - ۷۰۷ -	پسر سيد محمود خان بارهـ
.. .. ۷۰۸ ۴۲۴ - ۴۲۵ - ۴۲۶
شجاعت خان عرف مقيم خان	شجاعت خان - خطاب
عرب خواهرزاده و خویش	صف شکن خان مير
تردي بيگ خان ۵۵۷ -	صدر الدين مير آتش ۷۴۶
.. .. ۵۵۸ - ۵۵۹ - ۶۰۲	شجاعت خان (خطاب ثانوي)
شردان (طائفة از قوم افغان)	شادي خان (۶۶۴)

شريف خان انگه بواندر خرد	۲۴۴
شمس الدين محمد خان	۴۷۲	شروزه خان بيدجاپوري	
انگه ۲۴۶ - ۶۰۱		شروزه خان - خطاب سيد رستم	
شريف خان امير الامراء پسر	۵۰۳	خان دکني ..	
خواجه عبد الصمد شيرين		شروزه خان سيد الياس پدر سيد	
قلم شيرازي ۱۵۳ -	- ۵۰۲	رستم خان دکني	
۶۲۵ - ۱۶۸	۵۰۳	
شريف خان مختار سوار		شرف الدين داروغه قلعه	
شاهزاده سلطان سليم ۷۷۷	۶۶۲	بست ..	
شطاربه (طائفه دريشان)		شرف جي پسر ايكو (يا) انكو	
۵۸۳ - ۵۷۷		جي بن شاهجي بهونسله	
شفقت الله پور سوار خان	۳۴۵	
۴۴۰		شرف جي پسر مالوجي ۳۴۲	
شفيع الله بولاس مير قوزک	۱۸	شريف الملک ..	
۴۵۰		شريف الملک بخشى سوار	
شکر الله ذام ظفر خان پسر زين	۱۹۶	اعتماد الدوله	
خان کوک ۷۵۵		شريف الملک حيدر آبادي	
شماسيان .. ۳۸۶		يزنه ابو الحسن قطب شاه	
شمس الدين خان خوشگي	- ۶۸۸	والى حيدر آباد	
پسر کلان نظر بهادر ۶۷۶	۶۸۹	

۶۸۳	شمس الدین محمد خان اٹکھ
یعقوب بہر شیخ میر خوافی			پسر یار محمد خان غزنوی
۶۷۰ - ۶۷۹	۳۷۵ - ۵۳۱ - ۵۳۲ - ۵۳۳
شہاب الدین احمد خان (سپہ			۷۶۴ - ۶۰۱
سالار مالوہ) ۱۳۳ -			شمس الدین مختار خان ۳۹
۱۷۱ - ۵۳۶ - ۵۳۷ - ۶۰۲ -			شمس خان فوجدار درآبہ تٹھہ
۷۶۸	(یا) درآبہ بہتہ ۷۱۱ -
شہاب الدین احمد خان از			۷۱۲
سادات نیشاپور ۵۶۷ -			شمشیر بہادر .. ۳۵۶
۵۷۰ - ۵۶۹ - ۵۶۸	..		شمشیر خان پسر شیر خان
شہامت جنگ - خطاب			تونور ۴۵۴
انور الدین خان بہادر شیخ			شمشیر خان ۶۷۸ - ۲۹۷
خانچہان .. ۵۲۸			شمشیر خان ارسلان بے اوزبک
شہامب جنگ - خطاب محمد			۶۳۳
محفوظ خان بہادر فوجدار			شمشیر خان ترین (یا) شمشیر
کوہر مضاف حیدر آباد			خان حیات ترین اعظم
پسر انور الدین خان بہادر			شاہی حسین خان نام -
شہامت جنگ ۵۲۹			۶۸۲ - ۶۷۸ - ۶۷۷ - ۲۲۷
شہامت خان سید قاسم بارہہ			۶۸۳
حاکم موبدۃ الہ آباد ۶۸۱ -			شمشیر خان - خطاب میر محمد

۷۱۳ - ۷۱۲ - ۷۱۱ ..	۶۸۲
۶۵۰ - ۴۱۵ - ۲۶ شهریار	۱۳۸ - ۷ شهیداز خان
۶۷۰	۱۴۹ - ۴۰۱ - ۴۰۹ - ۷۲۶
۵۴۸ شهذشاه زمان نادرشاه	۷۷۲ - ۷۲۸ - ۷۲۷ ..
۵۴۸ شیبانی خان اوزبک	شهباز خان (رهله) (یا) شهباز
۱۱۶ - ۱۱۴ (قوم) شیخارت	خان معروف به شیرو رهله
۱۷۳ - ۱۷۲	(یا) رهیل - ۲۴۹
۱۷۱ شیخ ابراهیم	۶۵۰
شیخ ابراهیم پور شیخ موسی	شهباز خان پسر شریف خان
برادر شیخ سلیم سیکری	۶۲۹ امیرالامرا
۵۷۱ - ۵۷۰	شهباز خان کنبو ۱۱۴ - ۶
شیخ ابو الحسن عشقی (قدس	۱۸۰ - ۲۱۸ - ۵۹۰ - ۵۹۱
۵۸۳ (سره)	۵۹۲ - ۵۹۳ - ۵۹۴ - ۵۹۵
شیخ ابوالفضل علامی بن شیخ	۵۹۶ - ۵۹۷ - ۵۹۸ - ۵۹۹
مبارک ۱۲۱ - ۱۱۹ - ۷	۶۰۰
۱۴۰ - ۱۴۱ - ۱۴۲ - ۱۵۲	۱۸۴ شهیداز خان لودی
۱۷۱ - ۱۹۷ - ۲۰۳ - ۳۸۵	۸۲۷ شهداد خان خورشگی
۵۸۶ - ۵۴۲ - ۵۴۴ - ۵۸۰	۸۲۸
۵۸۵ - ۵۸۹ - ۵۹۰ - ۵۹۹	شهداد خان خورشگی عبدالرحیم
۶۱۷ - ۶۱۸ - ۶۱۹ - ۶۲۰	نام و زن شمس خان

۵۸۳ (سره)	۷۷۴ - ۷۷۳ - ۷۴۹ - ۷۲۱
شیخ بدري (شف - شیخ	۸۶۲ - ۸۵۹
عبد الله) .. ۵۷۳	شیخ ابو الغیض فیضی فیاضی
شیخ بداونی .. ۳۸۲	بهر کلان شیخ مبدارک
شیخ بد - رهان الدین غ - ربیب	ناگوری ۳۸۳ - ۵۶۲ -
(رحمة الله عليه) ۸۳۴	۵۸۴ - ۵۸۵ - ۵۸۶ - ۶۱۰
شیخ بهاء الدین (یکم از ارلاد شیخ	شیخ احمد فرزند میانی شیخ
فرید شکر گنج - (قدس سره)	سلیم چشتی فتحپوری
.. .. ۵۵۴	(قدس سره) ۵۵۴ -
شیخ بهاء الدین مجذوب بداونی ۵۵۵
.. .. ۱۱۴	شیخ الشیوخ شیخ شهاب الدین
شیخ بهول (یا) بهلول برادر کلان	مهردنی (قدس سره)
شیخ محمد غوث گوالیاری ۵۸۳
(قدس سره) ۵۷۵ -	شیخ الهدیه عرف شیخ علاء الدین
.. .. ۵۷۶ - ۵۸۰	جد عبد العزیز خان شیخ
شیخ جان محمد پسر بهیکن	مقبول عالم ۸۳۶ - ۸۳۷
.. .. ۳۳	شیخ الهند موسوم به شیخ سلیم
شیخ جمال بختیار برادر	چشتی فتحپوری (قدس
کوهر النساء زوجة عرش آشیانی	سره) .. ۵۵۴
.. .. ۵۶۴	شیخ بابزید بسطامی (قدس

شیخ جمال بختیار پسر شیخ	شیخ سلیم سیکری ۵۷۰ -
میرزا بختیار ۵۶۶ ۵۷۱
شیخ جمالی دهلوی جلال نام	شیخ سماء الدین سهروردی
مرید و خلیفه شیخ سماء الدین ۵۳۹
سهروردی .. ۵۳۹	شیخ سید عبدالغفار دهلوی
شیخ حسین خوارزمی ۸۵۷ ۶۳۳
شیخ حیدر نبی - شاه	شیخ ضیاء الله درمیان خلف
رجیه الدین .. ۴۱۸	شیخ محمد غوث گوالیاری
شیخ خان جهان - نام افروز الدین	.. ۵۷۳ - ۵۷۴ - ۵۷۵
خان بهادر شهابت جنگ	شیخ عبد الرحمن پسر شیخ
.. .. ۵۲۷	ابو الفضل علامی ۶۱۶ -
شیخ داود قوشی پسر بهیمن ۶۲۱
خان .. ۲۳	شیخ عبد الرحیم لکهنوی ۵۶۴
شیخ زادهای فاروقی (طایفه)	شیخ عبد العزیز .. ۶۹
.. .. ۷۰۸	شیخ عبد العزیز خان از متوسلان
شیخ هراج الدین انصاری ۲۴۳	شیخ عبد اللطیف برهانپوری
شیخ سلیم چشتی فتحپوری ۶۸۶
معروف به شیخ الهند	شیخ عبد القدوس کنکوی از
پسر شیخ بهاء الدین	اولاد امام ابو حنیفه کوفی
(قدس سره) ۵۵۴	(رحمة الله علیه) ۵۶۰

شیخ علامی (شف - شیخ	شیخ عبد الکریم خان فوجدار
ابوالفضل) ۳۸۸ - ۳۹۳	کرہ مانکپور موہہ الہ آباد
شیخ علائی مہدوی ۵۸۵	پدر شجاعمت خان بہادر
شیخ علاء الدین معروف بہ شیخ	محمد شاہ نام ۷۰۸
الہدیہ جہد عبد العزیز خان	شیخ عبد اللطیف برہانپوری
شیخ مقبول عالم ۸۳۶ ۶۸۶
شیخ عمر .. ۲۴۶	شیخ عبد اللہ .. ۲۴۳
شیخ عمر نور الدین پسر جلالہ	شیخ عبد اللہ شطاری ۵۷۷ -
روشنانی .. ۲۴۴ ۵۸۳
شیخ غیاث خاواہرزادہ	شیخ عبد اللہ معروف بہ شیخ
قطب الدین خان کوکلتاش	بدری خلف ارشد اسوہ
.. .. ۶۲۵	مشائخ الشطار شیخ محمد
شیخ فرید الدین گنج شکر (یا)	غوث کوالیاری ۵۷۳
شکر گنج (قدس سرہ)	شیخ عبد الذبی .. ۶۰۹
.. ۵۵۴ - ۷۰۸ - ۸۳۶	شیخ عبد الذبی مہدر عرش
شیخ فرید .. ۶۴۴	آشیانی نبیرہ شیخ
شیخ فرید بخاری ۳۹۹ - ۵۴۱	عبد القہدوس کنگڑی
شیخ فرید بخشی ۶۱۳	۵۶۰ - ۵۶۳ - ۵۸۵ - ۵۸۶
شیخ فرید بہکری ۷۸۸	شیخ عبد الوہاب بخاری
شیخ فرید عطار (قدس سرہ) ۳۹۹

شیخ محمد شاه - نام شجاعت	۵۷۵
خان بهادر (دور شیخ عبدالکریم	شیخ فرید مرتضی خان بخاری
خان .. ۷۰۹	صوبه دار پنجاب ۲۴ -
شیخ محمد طاهر محدث بوهرة	۱۸۷ - ۱۱۱ - ۳۳ - ۳۳ -
(یا) شیخ محمد ۵۷۴ ۳۵۴
شیخ محمد غوث گوالیاری	شیخ فیضی (شف - شیخ
(قدس سره) مرشد جنت	ابوالفیض فیضی (۳۸۳ -
آشیدانی و عرش آشیدانی	۵۶۲ - ۵۸۵ - ۵۸۶ - ۶۱۰
۵۷۳ - ۵۷۵ - ۵۷۷ - ۵۷۸ -	شیخ قاضن (یا) شیخ قاض
.. ۵۷۹ - ۵۸۰ - ۵۸۲	بنگالی .. ۵۷۷
شیخ مقبول عالم مخاطب به	شیخ کدائی کذبو پسر شیخ
عبدالعزیز خان بهادر از	جهالی دهلوی موسوم
ارلاد شیخ فرید الدین	به جلال ۵۳۹ - ۵۴۰ -
شکر گنج (قدس سره) ۵۷۸
.. .. ۸۳۶	شیخ مبارک ناگوری بدر شیخ
شیخ منہاج .. ۶۳	ابوالفضل و فیضی ۴۸۴ -
شیخ موسی برادر شیخ سلیم ۶۰۸
سیکری ۵۷۰	شیخ محمد بخاری طغانی شیخ
شیخ میر ۴۵ - ۴۶ - ۶۷۵ -	فرید بخاری ۵۴۱
.. .. ۶۹۷	شیخ محمد بختیار ۵۶۶

۸۸۲	شیخ میر خوافی (برادر سید
شیر افغن خان علي قلي بیگ	امیر خان خوافی سید میر
استجارو سفـرچی شاه	نام سید صحیح النسب)
۴۲۲ اسمعیل ثانی	۳۴۹ - ۴۷۶ - ۴۷۷ - ۴۷۹ -
۵۷۲ شیر افغن ولد قوچ بیگ	۷۳۸ - ۶۶۸
شیر الله پسر سعادت خان	شیخ نجم الدین کدیری (ح
۴۶۳	۵۸۳
شیر خان ۱۱۱ - ۳۷۸ -	شیخ نورالله برادر خرد
۴۵۳ - ۵۴۰	شجاعیت خان برادر
شیر خان افغان ترین نوکر	محمد شاه نام ۷۰۹
(رشذاس شیخ فرید	شیخ وجیه الدین علوی ۵۷۴
۴۴۰ .. بخاری	شیخ هندی .. ۵۵۵
شیر خان ترین زمیگذار فوشنج	شیر افغن پسر دیانت خان حکیم
(که معرب پوشنگ است)	جمالی کاشی ۳۸
۴۵۴ - ۴۵۵ - ۴۵۶ - ۴۵۷	شیر افغن پسر سیف خان کوکه
شیر خان (خطاب سید شهاب	۳۷۵
۴۶۸ - ۴۶۷ (بارهه)	شیر افغن خان ۱۹۲ -
شیر خان (خطاب فاهر خان	۶۲۵ - ۶۲۴
۶۵۲ .. (تونور)	شیر افغن خان عزت الدوله
شیر خان سردر ۴ - ۳۷۵ -	بهادر مغدر جنگ ۸۸۱ -

* حرف صاد *

صاحب داد داماد بی بی الاثی
 ۲۴۷
 صاحب قران امیر تیمور ۴۳۰
 صاحب قران ثانی (یعنی شاهجهان
 پادشاه) ۲۹۸ - ۴۲۶ - ۶۵۲ -
 ۶۷۰ - ۷۸۲ - ۸۰۲ - ۸۶۴
 صاحب عالم [رای عباسی
 (یعنی مولف عالم آرای
 عباسی که تالیفی است
 پس معتبر در تاریخ ایران)
 ۶۱۸
 صاحب محفل (خطاب زوجة
 فردوس آرامگاه) ۵۲۵
 صادق خان ۱۷۱ - ۱۸۱ -
 .. ۵۹۶ - ۵۹۸
 صادق خان میر بخشی پسر
 آقا طاهر - وصلي تخلص
 و برادرزاده و خویش
 اعتماد الدوله طه - رانی

۵۳۱
 شیر خان سید شهاب بارهه
 (یا) شهباز بارهه پسر سید
 عزت خان جه - انگیری
 ۶۶۷
 شیر زاد پسر سعادت خان
 ۶۷۹ حارس کابل
 شیرزاد پسر عبدالمطلب خان
 ۷۷۱
 شیر خان فولادی ۳۷۸ -
 ۵۷۰ - ۵۴۲
 شیر خان ناهر خان تونور ۶۵۱ -
 ۶۵۲
 شیر خواجه از سادات اثنی
 (پادشاه خ - خواجه نام)
 ۶۴۸ - ۶۴۹ - ۷۷۴ - ۷۷۷
 شیر شاه ۲۱۳۱ - ۱۷ -
 ۵۷۷ - ۵۸۰ - ۶۰۴ ..
 شیردیه خان پسر شیر افکن ولد
 قوچ بیگ ۵۷۲ - ۵۷۳

۷۲۹ - ۷۳۰ - ۷۳۱ ..	بخاري ۳۰۷ - ۴۵۶ -
صادق خان هروي ۱۳۲ - ۸۱۰
.. ۱۳۳ - ۱۳۴ - ۳۷۰	صديق خواجه ولد عبدالرحيم
صادق خان يزنه يمينا الدوله	خواجه .. ۷۵۰
.. .. ۸۸	مقدر جنگ ۱۰۷ - ۸۴۲
صادق علي خان عرف ميرن	مقدر جنگ مير آتش ۵۲۶ -
پسر مير جعفر ۸۴۵ ۵۲۷
صادق محمد خان ۲۴۵	مقدر جنگ ناظم اردعه ۸۴۰
صادق محمد خان بائيبي	مقدر جنگ رزير ۸۴۷ -
.. .. ۷۲۹ ۸۴۸
صادق محمد خان هروي پسر	مقدر خان - خطاب صف شكن
محمد باقر هري رزير	خان ميرزا لشكري پسر
قراخان تركمان حاكم	سيد يوسف خان (ضوي)
خراسان ۷۲۴ - ۷۲۵ - ۷۳۴ - ۷۳۶
۷۲۶ - ۷۲۷ - ۷۲۸ - ۷۲۹	مقدر خان خواجه قاسم سيد
صدرالاسلام خان پسر - ركلان	اتائي (يا) مقدر خان
انورالدين خان بهادر	سيد اتائي ۷۳۳ -
شهابت جنگ ۵۲۹ ۷۳۷ - ۷۳۴
صدرالدين محمد خان ۵۲۰	مقدر علي خان ۵۱۳
صدرالصدر ميران سيد جلال	صف شكن خان ۸۰۹

صلاحت خان .. ۳۲۵	صف شکن خان فوجدار متھرا
صلاحت خان بخشي ۲۳۳ ۴۵۴
صلاحت خان .. خطاب روشن	صف شکن خان محمد طاهر
مير پسر دم صادق خان ۷۳۸
مير بخشي ۷۳۱ -	صف شکن خان ميرزا لشکري
.. .. ۷۳۳ - ۷۳۲	پسر سيد يوسف خان
صلاحت خان - خطاب سيد	رضوي ۷۳۴ - ۷۳۶ -
سلطان ملقب به اختصاص ۷۳۷
خان باره پسر سيد	صف شکن خان مير صدرالدين
پايژيد ... ۴۵۷	مير آتش پسر قوام الدين
صلاحت خان خواجه مير خوافي	خان .. ۷۴۴ - ۷۴۶
(يا) صلاحت خان ناقدري	صفی خان (يا) آصف خان
۷۴۵ - ۷۴۴ - ۷۴۳ - ۷۴۲ ۸۲۲
صلاحت خان مير بخشي ۲۵۴	صفی خان پسر دوم اسلام خان
صلاحت الدين .. ۱۵۲	مشهدي ۴۶۴ - ۷۴۵
مصمم الدوله امير الامرا بهادر	صلاحت جنگ ۳۳۶ - ۳۳۷ -
نصرت جنگ - خطاب	۳۳۹ - ۳۶۰ - ۵۲۹ - ۸۳۵ -
ذوالفقار خان محمد ۸۳۶
اسماعيل (شف محمد	صلاحت جنگ پسر نظام الملک
۹۸ .. (اسمعيل)	آصف خان ۷۲۲ - ۷۲۳

طالب کلیم	۴۱۴ - ۶۷۱
طالب محیی الدین خان بہادر	
نائب مہربہ دار بیدجاپور	
سیو مین پور حفظ اللہ خان	
.. ..	۵۲۱
طاہر خان طاہر - شیخ نام	
.. ..	۷۵۱ - ۷۵۴
طیب خواجہ جوبباری پسر	
حسن خواجہ مہین برادر	
عبد الرحیم خواجہ	۷۵۰

* حرف طاء *

ظفر خان پسر زین خان کوکہ	
شکر اللہ نام	۴۶۱ -
.. ..	۷۵۵ - ۷۶۱
ظفر خان - خطاب روشن الدولہ	
بہادر رستم جنگ	۳۳۴
ظفر خان بہادر رستم جنگ -	
خطاب خواجہ مظفر نبیرہ	
خواجہ محمد ناصر مخاطب	

مصمص الدولہ خاندوران	۸۲۶
مصمص الدولہ میو آتش پسر	
امیر لامرا خاندوران	۸۵۰

* حرف ضاد *

ضابط خان پسر نجیب خان	
درہلہ ..	۱۰۸
ضیاء الدولہ (یا) ضیاء الدولہ	
محمد حفیظ پسر خواجہ	
سعد الدین خان	۷۴۸ -
.. ..	۷۴۹
ضیاء الدین مخاطب بہ رحمت	

خان پسر حکیم قطبا برادر	
حکیم رکذا	۷۹۲
ضیاء اللہ خان پسر عذایت اللہ	
خان ..	۸۳۱

* حرف طاء *

طالب آملی (یا) طابای آملی	
	۲۸۳ - ۷۹۱ - ۷۹۲

۷۲۰ - ۷۱۷	پادشاه	۶۸۰ ..	عادل خان
۸۵۵ - ۸۵۴ - ۸۵۳ - ۷۲۱		۳۱۰ ..	عادل خان خوافي
عائشه بيگم صبيحہ (روح الله خان			عادل خان عذابت الله برادرزاده
۳۱۳ ..	اول		و متبذني افضل خان ملا
۷۹۰ ..	عبد الحق		شكر الله و پسر عبد الحق
۵۸ ..	عبد الحكيم خان	۷۹۲ - ۷۹۰ - ۳۷	..
عبد الحكيم خان (۱)			عادل خان مير همكوي خوافي
۵۹	عبد الحكيم خان	۸۲۱
عبد الرحمن بيگ اقبالبيگ		۷۵ - ۲۳۲	عالم علي خان
عبد العزيز خان پھر نذر		۵۲۱ - ۵۰۴ - ۴۷۳ - ۳۵۹	
محمد خان والي باغ ۷۹۳		۸۳۳ - ۷۴۸ - ۷۰۹	..
عبد الرحمن پھر اسلام خان		۷۷۸	عالم گمان (نام فيل)
۴۹۴ ..	مشهدي		عالمگير پادشاه (شف .. خلد
عبد الرحمن پسر شيخ ابو الفضل		۵۴ - ۱۲۷	مکان)
۶۴۹	۲۶۹ - ۲۶۹ - ۲۳۰	۲۳۰
عبد الرحمن سلطان ششمين پور		۳۳۳ - ۳۲۵ - ۳۱۳ - ۲۸۲	
نذر محمد خان ۸۰۲ -		۴۷۴ - ۴۸۳ - ۹۷۵	۴۵۲
۸۱۲ - ۸۱۱ - ۸۱۰ - ۸۰۹		۷۰۸ - ۶۹۹ - ۸۱۲	۶۸۸
عبد الرحمن مخاطب به		۸۲۴ - ۸۷۷ - ۸۷۹	۸۲۰
مرحمت خان سيو مدين پسر			عالمگير ثاني - اقب عزيز الدين

۸۲۰ - ۸۱۹	مادق خان میسر بخشبی
عبد الرسول میسر شیخ الهدیه	۷۳۰
پدر عبد العزیز خان بهادر	عبد الرحیم بیگ اوزبک برادر
۸۳۷ '	عبد الرحمن بیگ اتالیق
عبد الرسول رکن عبد الله خان	عبد العزیز خان میسر نذر
بهادر .. ۷۴۰	محمد خان زالیق بلخ ۷۹۳
عبد الرؤف میانه مخاطب	عبد الرحیم خان پندجمین پور
بہلول خان .. ۵۷	اسلام خان مشہدی ۷۹۴ -
عبد الصمد خان بہادر دلیر	۸۱۲
حنگ ناظم لاهور (شف -	عبد الرحیم خان خانان ۷۰۶
سیف الدولہ) ۵۱۴ -	عبد الرحیم (نام شہداد خان
۸۲۷ - ۷۱۲	خویشگی یزنہ شمس خان)
عبد العزیز خان ۸۰۲ - ۲۶۴	۷۱۱
عبد العزیز خان بہادر ۸۷۲	عبد الرحیم خان داماد رحمت
عبد العزیز خان بہادر میسر	خان .. ۲۸۴
عبد الرسول خان ۸۳۸	عبد الرحیم خواجه بن کلان
عبد العزیز خان بہادر شیخ	خواجه ۷۵۰ - ۷۵۱
مقبول عالم یکم از اولاد شیخ	عبد الرحیم میانه ۵۸ - ۵۶
فرید الدین گنج شکر (قدس	عبد الرحیم میرزا خان ۵۷۰
۸۳۶ .. (سورہ)	عبد الہرزاق خان لازي ۸۱۸ -

۲۹۰	عبدالعزيز خان نقشبندی
۲۸ عبداللطیف دیوان قندهار	۷۹۶
عبدالله بیگ مخاطب به عسکر	عبدالعزيز خان والی بخارا پسر
۸۰۹ خان نجم ثانی	کلان نذر محمد خان والی
عبدالله بیگ مخاطب به گنج	بلغ ۷۹۳ - ۸۰۳ -
علی خان پسر امیرالامراء	۸۰۴ - ۸۰۵
علی مردان خان ۸۰۷	عبدالعظیم نام سلطان خواجه
عبدالله پسر سعید خان چغتای	نقشبندی خلف خواجه
ظفر جنگ بهادر ۴۳۷	خارند دوست ۳۷۹
عبدالله خان ۱۷ - ۱۸ -	عبدالغفار خان برادر دلیر خان
۱۹ - ۲۱ - ۳۹ - ۱۹۱ -	عبدالرؤف میانه ۵۸
۱۹۴ - ۲۱۳ - ۲۲۸ - ۴۱۲ -	عبدالقادر بن بهلول خان کلان
۴۱۶ - ۴۱۷ - ۴۱۸ - ۴۳۲ -	۵۹
۶۵۰ - ۶۵۱ - ۶۵۲ - ۷۶۹ -	عبدالقادر پسر احد دان ۲۴۷ -
۷۷۴ - ۷۷۸ - ۷۷۹ - ۷۸۰ -	۷۵۷ - ۴۳۲
۷۸۱ - ۷۸۲ - ۷۸۳ - ۸۶۴ -	عبدالکریم پسر عبدالرزاق لازي
عبدالله خان اوزبک ۳ -	۸۲۰
۴۰۰ - ۵۵۴ - ۵۵۸ - ۷۶۴ -	عبدالکریم میانه مخاطب به
۷۶۵ - ۷۶۶ - ۷۶۷ - ۷۶۸ -	بهلول خان پسر عبدالرحیم
عبدالله خان ایشک آقاسی	میانه ۵۶ - ۲۳۶ -

عبدالله خان صوبہ دار گجرات	۷۲۱
۱۵۶	- ۱۳۷	عبد الله خان بہادر	
عبدالله خان عرف خواجہ	- ۲۵۶ - ۲۱۵ - ۲۱۲		
کچھک (یا) کچھک ۷۲۱	۷۷۵ - ۴۶۵ - ۴۴۰	..	
عبدالله خان فیروز جنگ خواجہ	عبد الله خان بہادر فیروز جنگ		
عبدالله نام ۲۰۴ -	۸۶۳ - ۷۳۳
۱۰۱ - ۴۱۲ - ۴۲۶ - ۵۱۰ -	عبدالله خان بہادر ناظم صوبہ		
۷۷۴ - ۷۷۵ - ۷۷۷ - ۷۸۶ -	بہار ۷۹۳	..	
۷۸۵ - ۷۸۶ - ۷۸۸	عبدالله خان پسر ششم		
عبدالله خان والی توران	غزایت الله خان ۸۳۱		
۷۸۳	عبدالله خان پسر علی محمد		
عبدالمجید خان پسر عبدالذبی	خان زریلہ ۸۴۲		
خان کور ۵۹ ..	عبدالله خان پنی بیجاپوری		
عبدالمجید خان مخاطب بہ	معروف بہ سرانداز خان		
سطوت جنگ ۵۸	۳۱۱		
عبدالمحسن خان عرف موحہ	عبدالله خان سعید خان		
میان (یا) موحہ میان ۵۹	چهارمین پسر سعید خان		
عبدالمطلب خان ۵۳۶ -	بہادر ظفر جنگ ۸۰۷		
۷۷۰	عبدالله خان صوبہ دار بہار		
عبدالمطلب خان پسر شاہ بداغ	و پتنہ ۶۹۲	..	

داماد میرزا جعفر آصف	۸۶۹	..	خان
خان .. ۶۴۵	عبدالنبی خان پسر دوم	۵۸	عبدالرحیم میانه
عرب خان نور محمد ۷۹۴	عبدالنبی خان کور ۵۸ -	۵۹
عرب شیخ (شف - مغل خان)	عبدالنبی فوجدار متھرا ۴۴۸	۶	عبدال (یا) عیدل خان
۷۵۴	عبدالوہاب خان تعلقہ دار نیلور	عبد اللہ خان پنجمین پسر	عزیمت اللہ خان ۸۳۱
عرش آشیانی (یعنہ جلال الدین	و سرراہلی مضاف کوناٹک	۵۳۰
محمد اکبر پادشاہ غازی	عبدل (یا) عیدل خان ۶	عبد اللہ خان پنجمین پسر	عزیمت اللہ خان ۸۳۱
شف - سلطان محمد اکبر	۵۳۰	عزیمت اللہ خان ۸۳۱
۱ - ۲ - ۳ - ۵ - ۶ -	عبدل (یا) عیدل خان ۶	عبد اللہ خان پنجمین پسر	عزیمت اللہ خان ۸۳۱
۸۷ - ۱۱۰ - ۱۱۱ - ۱۱۲ -	عبدل (یا) عیدل خان ۶	عبد اللہ خان پنجمین پسر	عزیمت اللہ خان ۸۳۱
۱۱۳ - ۱۱۴ - ۱۱۵ - ۱۱۶ -	عبدل (یا) عیدل خان ۶	عبد اللہ خان پنجمین پسر	عزیمت اللہ خان ۸۳۱
۱۱۷ - ۱۱۸ - ۱۱۹ - ۱۲۱ -	عبدل (یا) عیدل خان ۶	عبد اللہ خان پنجمین پسر	عزیمت اللہ خان ۸۳۱
۱۲۳ - ۱۲۸ - ۱۲۹ - ۱۳۰ -	عبدل (یا) عیدل خان ۶	عبد اللہ خان پنجمین پسر	عزیمت اللہ خان ۸۳۱
۱۳۲ - ۱۳۴ - ۱۳۵ - ۱۳۶ -	عبدل (یا) عیدل خان ۶	عبد اللہ خان پنجمین پسر	عزیمت اللہ خان ۸۳۱
۱۴۳ - ۱۵۱ - ۱۵۲ - ۱۵۳ -	عبدل (یا) عیدل خان ۶	عبد اللہ خان پنجمین پسر	عزیمت اللہ خان ۸۳۱
۱۵۵ - ۱۵۷ - ۱۵۸ - ۱۵۹ -	عبدل (یا) عیدل خان ۶	عبد اللہ خان پنجمین پسر	عزیمت اللہ خان ۸۳۱
۱۶۰ - ۱۶۱ - ۱۶۳ - ۱۶۶ -	عبدل (یا) عیدل خان ۶	عبد اللہ خان پنجمین پسر	عزیمت اللہ خان ۸۳۱
۱۶۸ - ۱۷۱ - ۱۷۳ - ۱۷۴ -	عبدل (یا) عیدل خان ۶	عبد اللہ خان پنجمین پسر	عزیمت اللہ خان ۸۳۱
۱۸۰ - ۱۸۶ - ۱۹۷ - ۲۰۲ -	عبدل (یا) عیدل خان ۶	عبد اللہ خان پنجمین پسر	عزیمت اللہ خان ۸۳۱
۲۱۸ - ۲۲۱ - ۲۲۶ - ۲۲۸ -	عبدل (یا) عیدل خان ۶	عبد اللہ خان پنجمین پسر	عزیمت اللہ خان ۸۳۱

۶۴۰ - ۶۳۳ - ۶۴۴ - ۶۴۵ -

۶۴۹ - ۶۵۰ - ۶۵۴ - ۶۲۴ -

۷۲۵ - ۷۳۶ - ۷۵۱ - ۷۵۵ -

۷۶۴ - ۷۶۵ - ۷۶۶ - ۷۶۷ -

۷۶۸ - ۷۷۰ - ۷۷۱ - ۷۷۳ -

۷۷۷ - ۸۱۴ - ۸۵۸ - ۸۵۹ -

۸۶۰

عزت خان .. ۷۴۵

عزت خان خطاب ازل عزیز الله

که دستور بخطاب عزیز الله

خان مخاطب گردیده ۷۸۹

عزت خان - خطاب سید عزت

خان عبدالرزاق گیلانی ۴۷۵

عزت خان خواجه بابا از قرباتیان

عبد الله خان فیروز جنگ

۷۷۵

عزالدين برادر عالمگیر ثاني

۷۲۰

عزالدين خالد خاني از شعراي

زمان سلطان فیروز شاه

۳۴۳ - ۳۶۵ - ۳۶۸ - ۳۶۹ -

۳۷۰ - ۳۷۳ - ۳۷۴ - ۳۷۷ -

۳۷۹ - ۳۸۰ - ۳۸۱ - ۳۸۲ -

۳۸۳ - ۳۸۴ - ۳۸۶ - ۳۸۷ -

۳۸۸ - ۳۸۹ - ۳۹۰ - ۳۹۱ -

۳۹۲ - ۳۹۷ - ۳۹۹ - ۴۰۰ -

۴۰۱ - ۴۰۲ - ۴۰۳ - ۴۰۵ -

۴۰۶ - ۴۲۱ - ۴۲۳ - ۴۴۲ -

۵۳۳ - ۵۳۴ - ۵۳۵ - ۵۳۶ -

۵۴۱ - ۵۴۴ - ۵۴۵ - ۵۵۲ -

۵۵۴ - ۵۵۵ - ۵۵۶ - ۵۵۸ -

۵۶۱ - ۵۶۲ - ۵۶۳ - ۵۶۴ -

۵۶۵ - ۵۶۶ - ۵۶۷ - ۵۶۸ -

۵۷۱ - ۵۷۳ - ۵۷۴ - ۵۷۷ -

۵۷۸ - ۵۸۵ - ۵۸۷ - ۵۸۹ -

۵۹۰ - ۵۹۵ - ۵۹۸ - ۵۹۹ -

۶۰۲ - ۶۰۳ - ۶۰۴ - ۶۰۵ -

۶۰۶ - ۶۰۹ - ۶۱۰ - ۶۱۲ -

۶۱۳ - ۶۱۵ - ۶۱۹ - ۶۲۰ -

۶۲۳ - ۶۲۶ - ۶۳۵ - ۶۳۶ -

عضدالدوله بهادر قسوره جنگ	۱۹۰
(خطاب عوض خان)	۸۶۴	عزیز پسر خانجهان لودي	
۸۳۴ - ۸۳۳	..	عزیز الدین پاشاه ملقب به	
عضدالدوله خطاب خواجه	۷۱۷	عالمگیر ثانی	
مؤمن خان دومین پسر	..	عزیزالدین خلف معزالدین	
عضدالدوله عوض خان	۸۵۱	جهاندار شاه	
بهادر قسوره جنگ ۸۳۵	..	عزیزالله خان پسر سیوم خابلی الله	
عضدالدوله عوض خان بهادر	۸۲۳	خان یزدی	
قسوره جنگ خواجه کمال	..	عزیزالله خان پسر یوسف خان	
نام ۸۳۲	..	پور حسین خان تکریمه ۷۸۹	
عضدالدوله عوض خان نائب	..	عزیزالله خان (خطاب اول	
صوبه دار دکن ۷۷	..	عمدةالملک امیر خان میر	
عظیم الله خان پسر چهارم	۸۳۹	اسحق	
عزیمت الله خان ۸۳۱	..	عسکر خان نجم ثانی عبد الله	
عظیم الدوله نصیر جنگ بهادر	۸۰۹	بیگ	
خطاب میر جملا پسر	۴۱	عسکر علیخان	
کوچک هید ظریف خان	..	عشقیه (طائفه درویشان) ۵۸۳	
.. ۳۶۱	..	عصمت بیگم زن اعتمادالدوله	
عظیم الشان ۹۹ - ۹۵	۱۹۶
عظیم الله خان (یا) عظیم الدوله	۷۱۰	..	عضدالدوله

۸۳۵	..	بهونسله (پسر رعایت خان ظهیر الدوله
۷۷۰	علی دوست	بار بیگی	۲۳۲ ..
علی رضا خان پسر حسین	دوست خان عرف	نواب	عقیدت خان ابو طالب نام پسر
۵۱۴	چند	ماحب	شایسته خان امیر الامرا
علی سلطان	ثانی	اغلی	۷۰۶
۵۴۵	..	ذوالقدر	علاء الدوله پسر شجاع الدوله
۵۴۴	علی سلطان	حاکم شیراز	صوبه دار بنگاله
۳۴۵	علی عادل	خان	۸۴۴
علی قزاق	سردار	عمده رگه	علاء علی فهمی سعد الله خان
۸۴۵	۸۴۴	بهونسله	مخاطب به جماع الملک
۴۲۳	علی قلی	بیگ شیرافکن	۲۸ - ۳۲ - ۲۶۹ - ۲۹۹ -
۴۶۷	علی قلی	خان اندرانی	۴۴۱ - ۴۴۸ - ۴۴۹ - ۴۷۳ -
علی قلی	خان	برادر رستم	۸۷۹
خان سپه سالار ایران	۲۸ -		علاء علی فهمی شیخ ابو الفضل
۲۹	درمین پسر شیخ مبارک
علی قلی	خان	خاندان زمان	۵۷۵ - ۶۰۳ - ۶۰۸ - ۶۰۹ -
۷۶۹ - ۷۶۴	۶۱۰ - ۶۱۱ - ۶۱۲
علی قلی	خان	سردار والی	..
۶۶۲	..	ایران	علازل خان
			۶۶
			علی چک (یا) اعلی چک
			۱۰
			علی خان
			۶۷۷
			علی خان قزاق (نوکر رگه)

قذدھار ۵۵۲ - ۵۵۵	علي قلي خان شيدائي ۳۷۵
علي مردان خان قلعه دار قذدھار	علي محمد خان زوھيله ۷۱۶ -
۸۴ - ۸۴۲	۷۱۹ - ۸۴۰ - ۸۴۱ ..
علي نقبي ۲۸۵ ..	علي مراد كوكئ سلطان معزالدين
علي دردي خان ميرزا بندي	مخاطب به خانجہان
(يا) علي دردي خان	بھادر .. ۸۷۹
ہمہ بت جنگ ميرزا ہندي	علي مردان بھادر ۷۷۳ - ۷۷۹
۸۴۳ - ۸۴۴	علي مردان بيگ (يا) خان
علي يار بيگ افشار ۵۴۳	امير الامرا پسر گنج علي
عماد الملک ۳۵۷ - ۷۱۵ -	خان زيک ۷۹۵ - ۷۹۶ -
۸۵۰ - ۸۵۲ - ۸۵۳ - ۸۵۴	۷۹۷ - ۷۹۸
عماد الملک بھادر ۷۱۸	علي مردان خان ۲۳۱ -
عماد الملک پسر امير الامرا	۲۳۹ - ۳۴۴ - ۳۴۵ - ۴۵۵ -
فيروز جنگ خلف نظام الملک	۷۹۹ - ۷۷۶ - ۷۵۶ ..
آصف جاہ ۸۴۷ -	علي مردان خان امير الامرا
۸۴۸ - ۸۴۹	۲۵۸ - ۲۹۹ - ۷۹۹ - ۸۰۰ -
عماد الملک وزير عالمگير ثاني	۸۰۱ - ۸۰۶ - ۸۰۷ ..
۷۲۱	علي مردان خان حيدر آبادي
عمدة الامرا پسر کلان سراج الدولہ	مير حسيني نام ۸۲۴
انورالدين خان بہادر	علي مردان خان زيک حاکم

ظفر جنگ	۵۳۰	عزایت خان	۸۱۷
عمدة الملك	۸۴۲	عزایت خان خطاب میرزا محمد	
عمدة الملك امیر خان میر اسحق		ظاهر آشنا پسر ظفر خان	
پسر امیر خان میر میران		۷۶۲
.. ..	۸۳۹	عزایت خان خروفي	۸۱۳
عمدة الملك - لقب شایسته		عزایت مخاطب بہ دربار خان	
خان امیر الاسرا	۷۰۲ -	۱
.. ..	۷۰۳	عزیر (شف - ملک عزیر)	۲۰۹
عمر خان مخاطب بہ زمست		عوض بیگ بولاس	۵۵۹
خان پسر زمست خان		عوض خان فاقشال عوض بیگ	
علی نام	۶۵	نام	۷۷۶
عزایت اللہ خان	۶۹ -	عیسیٰ بومی بنگالہ	۱۶۷
.. ..	۸۲۸ - ۸۲۹ - ۸۳۰	عیسیٰ زمیہ دار سنارناتون	
عزایت اللہ خان پدر سعد اللہ		۵۹۵
خان عرف ہدایت اللہ		عیسیٰ دکیل قتلو	۱۶۳ -
خان	۵۰۴ - ۵۰۵	۱۶۵
عزایت اللہ پسر شریف الملك		عیسیٰ خان (مبین یا مبین	
حیدر آبادی	۶۸۹	یا منج یا مبین)	۵۱۷ -
عزایت اللہ خان پسر میرزا		۷۱۲ - ۷۱۳ - ۷۱۴ - ۸۲۵ -	
شکر اللہ	۸۲۸	۸۲۶ - ۸۲۷

نام .. ۸۵۷ - ۸۵۸ -

.. .. ۸۵۹ - ۸۶۱

غازي خان تذور (يا) تذوري

.. .. ۸۵۹ - ۱۳۵

غالب خان بجاپوري ۸۹۵

غوريه خيل (طائفه از قوم افغان)

.. .. ۲۴۴ - ۳۹۸

غضنفر خان ۴۷۵ - ۸۹۶

غضنفر خان پسر اله وردی خان

.. .. ۸۹۶

غلام محمد خان فوجدار حاجي پور

مضاف بهار جد شجاعت

خان بهادر محمد شاه نام

.. .. ۷۰۸

غلام محي الدين شجاعت خان

مخاطب در سرور جنگ پسر

شجاعت خان بهادر محمد

شاه نام .. ۷۱۱

غوري خيل (قوم) ۳۶۶

غياث بيگ طهراني ۹۲۳

* حرف غين *

غازي الدين خان ۳۱۹

غازي الدين خان بهادر غالب

جنگ مشهور بکوسه احمد

بيگ نام دولت سلطان

معزالدين ۸۷۹ - ۸۸۰

.. .. ۸۸۲

غازي الدين خان بهادر فيروز

جنگ خانف کلان نظام الملک

آصف جاہ بهادر ۳۳۳

غازي الدين خان بهادر فيروز

جنگ ميتر شهاب الدين

پسر قابچ خاير خواجه عابد

۸۷۲ - ۸۷۴ - ۸۷۵ - ۸۷۶

.. .. ۸۷۷ - ۸۷۹

غازي خان .. ۳۰۴

غازي خان بدخشي ۳۸۴ -

.. .. ۵۶۳

غازي خان بدخشي قاضي نظام

فتح جنگ (شف - ابراهيم	غيرت خان پسر سيد حسين
۱۹ .. (خان	خان پاره .. ۵۰۱
فتح خان (نام افغانی که از	غيرت خان خ—واجه کامگار
ط—رف دالعی بیچ—اپوز	برادرزاده عبد الله خان
به حک—ومت آنجا نامزد	بهادر فیروز جنگ ۸۶۳
گردیده بود) ۴۹۷	غيرت خان عوبه دار گتته ۶۶۳
فتح خان پسر دلیر خان داری	غيرت خان محمد ابراهيم پسر
(یا) داود رُئی ۴۷	نجات خان .. ۸۶۹
فتح خان پسر ملک عنبر ۲۷۰	
فتح دوست پوز علی دوست	
باریکي .. ۷۷۰	
فتح سنگه پسر ساجان سنگه	
.. .. ۴۵۳	
فتح سعم—وز پسر دلیر خان	
داری (یا) داود رُئی	
جلال خان نام ۵۶	
فتح باب خان پسر بهره در خان	
.. .. ۸۷۲	
فتو اوغان خاصه خیل ۵۶۱	
فتو الدوله بهادر شجاعت جنگ	
	فاروقیه .. ۶۵۱
	فاضل خان .. ۹۱
	فاضل خان برهان الدین ۳۰۶
	فاضل خان خانامان ۶۹۶-
 ۶۹۹
	فاضل خان (یا) افضل خان
	میر سامان .. ۴۵۷
	فتح الله پسر سعید خان بهادر
	ظفر جنگ چغنا ۴۳۷-
 ۴۶۳

* حرف فا *

۵۱۲ - ۵۱۷ - ۵۱۹ - ۵۲۰	ناظم مویہ گجرات برادر
۵۲۵ - ۵۲۶ - ۶۸۳ - ۷۲۰	روشن الدلہ بہادر رستم
۷۴۲ - ۷۴۸ - ۸۳۱ - ۸۳۳	جنگ خواجہ مظفر نام
۸۳۷ - ۸۳۸ - ۸۳۹ - ۸۴۰	۳۳۵ - ۳۳۶ ..
۸۴۳ - ۸۵۰ - ۸۷۲ - ۸۷۰	فدائی خان .. ۶۸۰
۸۸۱	فدائی خان - خطاب تہور خان
فردوس اشیدانی (یعنی محمد	بسر ملاکت خان خواجہ
شاہجہان بادشاہ ملقب	میر خوفی ۷۴۶
بہ اعلیٰ حضرت و صاحب	فراسیس (قوم) ۳۲۲ -
قران ثانی - شف اعلیٰ	۵۱۴ - ۵۲۹
حضرت) .. ۲۲ -	فراق بیگ خان ۱۰۶
۲۴ - ۳۰ - ۳۷ - ۸۴ -	فرغت خان تیول دار آرا ۵۹۲
۱۳۷ - ۱۴۳ - ۱۷۲ - ۲۰۱ -	فرخ خان .. ۱۴۹
۲۰۵ - ۲۰۶ - ۲۱۰ - ۲۱۱ -	فرخ میر ۸۲ - ۱۰۱ -
۲۱۵ - ۲۱۸ - ۲۱۹ - ۲۲۰ -	۱۰۲ - ۱۰۳ - ۳۳۳ - ۳۳۴ -
۲۲۴ - ۲۲۶ - ۲۲۸ - ۲۳۰ -	۴۸۸ - ۵۰۷ - ۵۰۸ - ۸۲۷
۲۳۷ - ۲۳۸ - ۲۴۱ - ۲۵۶ -	فردوس آرا مگاہ یعنی محمد
۲۶۰ - ۲۶۵ - ۲۶۶ - ۲۶۸ -	شاہ بادشاہ) ۶۷ - ۸۳ -
۲۷۰ - ۲۷۶ - ۲۷۷ - ۲۸۲ -	۳۲۱ - ۳۲۹ - ۳۳۴ - ۳۳۵ -
۲۸۳ - ۲۸۷ - ۲۹۵ - ۳۰۱ -	۳۵۳ - ۳۵۴ - ۳۵۹ - ۵۰۸ -

۷۹۹	۳۰۳ - ۳۰۷ - ۳۱۸ - ۳۳۳
۸۵ - فرهاد خان قرامانلو	۳۴۰ - ۳۴۳ - ۳۷۰ - ۴۱۵
۸۶	۴۲۰ - ۴۲۱ - ۴۲۳ - ۴۲۸
فرهنگ خان پسر فرحت خان	۴۳۸ - ۴۴۰ - ۴۴۱ - ۴۵۲
۵۹۲	۴۵۴ - ۴۵۶ - ۴۶۰ - ۴۹۱
فریدون غلام علي مردان خان	۴۹۹ - ۴۷۵ - ۴۷۷ - ۵۱۰
۷۹۹	۵۵۲ - ۴۶۲ - ۴۵۰ - ۴۵۸
فضل الله خان (یا) میر فضل الله	۴۶۱ - ۴۶۵ - ۴۶۷ - ۴۶۸
پسر سیدادت خان میر	۴۷۶ - ۴۹۱ - ۷۰۸ - ۷۳۰
۴۶۴ (زین الدین علي	۷۳۱ - ۷۳۷ - ۷۳۸ - ۷۴۰
فقیر الله - لقب سيف خان	۷۵۰ - ۷۵۱ - ۷۵۷ - ۷۷۵
سيف الدين محمود پسر	۷۷۶ - ۷۸۹ - ۷۹۰ - ۷۹۳
تربيت خان بخشى	۷۹۴ - ۷۹۶ - ۸۰۷ - ۸۰۹
۴۷۹ .. شاهجهاني	۸۱۰ - ۸۱۲ - ۸۶۱ - ۸۶۹
۳۴۷ فولاد خان کوتوال	۸۷۰
۵۰۳ - ۲۳۶ فيروز جنگ	فردرس مكاني (يعني محمد
۷۱۴ - ۵۲۰ - ۷۴۴ - ۷۴۶	بابر پادشاه) ۱۳۴ -
۷۴۷	۲۰۲ - ۲۴۳ - ۵۲۹ - ۵۴۷
۲۱۷ - فيروز جنگ بهادر	۵۴۸ - ۵۴۹ - ۵۵۴ ..
۸۳۷	فرهاد غلام علي مردان خان

۵۹۵	فیل پرشاد (نام فیل)	فیروز جنگ بهادر پسر کلان نظام	۵۲۷	الملک آصف جاه
				فیروز جنگ (خطاب عبد الله
			۷۸۴	خا (..
				فیروز جنگ (شف - عبد الله
			۷۳۳	خان بهادر (
			۴۷۴	فیروز میواتی ..
			۴۷۸ - ۳۹	فیض الله خان
				فیض الله خان پسر زاهد خان
			۳۷۱	کوکہ ..
				فیض الله خان پسر علي محمد
			۸۴۲	خان روهیلہ ..
				فیض الله خان - خطاب میر
				فیض الله (یا) فضل الله
				پسر سیادت خان میر
			۴۶۵	زین الدین علي
			۵۰۵	فیض الله خان کوکہ
				فیض یاب خان برادر فتح یاب
				خان و پسر بهادر خان
			۸۷۲

* حرف قاف *

۲۴۷	قادر داد پسر محمد زمان
۴۰۱	قاسم خان ..
	قاسم خان تمکین (یا) نمکین
۴۰۷
۲۰	قاسم خان صوبہ دار بنگالہ
۳۱۶ -	قاسم خان کرمانی
۷۴۷
۲۹۲ -	قاسم خان میر آتش
۲۹۳
۷۳۶	قاسم خان میر بھر
۷۶۸	قاسم خان نیشاپوری
۸۴۶	قاسم علي خان ..
	قاسم علي خان داماد میر
۸۴۶	جعفر ..
	قاسم علي خان صوبہ دار بنگالہ
۱۰۸ - ۱۰۷
	قاضی خان خطاب غازی خان

۷۲۴	۸۵۷ .. بدخشي
قراطاق خان (يا) قراطام خان	۷۵۰ قاضي محمد اسلم
۵۹۲	۵۱۸ قاضي محمد حسين
قرچغا بيگ (يا) قرچتا بيگ	۱۷۵ قاضي مؤمن
۸۷ - ۸۶	قايم خان پسر كلان درشن الدوله
قريش (طايغه) ۴۹۹	بهادر (ستم جنگ خواجه
قزلباش (يا) قزلباشان - (يا)	مظفر نام .. ۳۳۵
قزلباشيه (كورده) ۲۷ -	قباد خان .. ۸۶۸
۲۹ - ۸۷ - ۲۳۹ - ۲۵۸ -	قباد خان مير اخـور باشي
۲۶۲ - ۲۶۹ - ۲۷۴ - ۲۹۶ -	۸۶۶
۲۹۹ - ۴۳۳ - ۴۷۴ - ۵۴۵ -	قبچاق خان ۶۶۲ - ۶۶۱
۵۵۰ - ۵۵۱ - ۵۵۳ - ۶۴۳ -	قبول خان .. ۶۰۵
۶۶۱ - ۶۶۴ - ۶۶۷ - ۷۵۲ -	قتلق محمد سلطان پسر نذر
۷۷۶ - ۷۹۴ - ۷۹۷ - ۷۹۸ -	محمد خان ۸۱۰ - ۸۰۳
قزلباش خان - خطاب شجاعيت	قتلو .. ۵۷۱
خان محمد بيگ تركمان	قتلوی كوراني .. ۷۲۶
۷۰۷	قتلوی لوهاني (يا) لوهاني
تهره جنگ خطاب سيد جمال	۱۶۵ - ۱۶۷ - ۱۶۴ -
خان پسر كلان عضد الدوله	۶۳۵
عوض خان بهادر قهـوره	قرا خان تركمان حاكم خراسان

قطب شاه والی حیدر آباد	۸۳۵ .. جنگ
۴۹۴ - ۴۸۸	قطب الدین برادر شمس الدین
۴۴۴ - ۱۹۱ قطب شاہیہ	۶۶۶ خان خوشگئی
قلعہ دار خان پھر نور محمد	۷۷۰ قطب الدین خان
۷۹۵ .. عرب خان	قطب الدین خان عم شمس
۲۵۲ قلعہ دار خان چیلہ	۷۱۱ خان ..
۸۱۱ قلماقان ..	قطب الدین خان کوکلتاش
۲۷ - ۱۴۵ - قلیچ خان	۶۲۴ صاحب صوبہ بنگالہ
۲۶۲ - ۲۷۴ - ۲۷۸ - ۳۳۲ -	۳۹۷ قطب الدین محمد خان
۳۶۸ - ۳۷۰ - ۴۱۰ - ۴۳۳ -	قطب الملک ۸۲ - ۳۳۱ -
۴۷۳ - ۵۷۰ - ۶۰۲ - ۶۶۴ -	۵۲۵ - ۷۱۴ - ۸۳۹ - ۸۸۰ -
۶۶۷ - ۷۳۶ - ۷۵۲ - ۷۹۴ -	۸۸۱
۸۳۲	قطب الملک حاکم حیدر آباد
۲۴۴ قلیچ خان اکبر شاہی	۶۶۶
۸۷۲ قلیچ خان خواجہ آباد	قطب الملک عبد اللہ خان پھر
۷۹۷ - قلیچ خان صوبہ دار لاہور	سید عبد اللہ خان بارہہ
۷۹۸	عرف سید میان ۴۹۱ -
۷۱۹ .. قمر الدین خان	۵۰۸ - ۵۰۹
قوام الدین خان برادر خلیفہ	قطب الملک وزیر محمد
۷۴۶ سلطان وزیر ایران	۳۲۹ .. فرخ سیر

۳۵۷ - ۳۸۸
۲۳۰	.. کامل خان
	کامل خان میرزا خرم پسر خان
۴۱۲	.. اعظم گوکہ
	کامیاب خان پسر داراب خان
۴۱
۵۶۹	کانتهیا (یا) کایتها (قوم)
۲۳۷	.. کایت (قوم)
	کمب ری - خطاب راجہ بیروبر
۱۱۸	مہیس داس نام
	کمپ کلس - نام برہمن ساکن
۳۴۷ - ۳۵۰	متھرا
۱۷۲	کچھواہہ (قوم)
۶۰۱	کرم اللہ بوادر شہباز خان
	کرم اللہ پسر علی مردان بہادر
۷۷۵
	کرمہسی راٹھور ہمشیرہ زادہ رانا
۲۶۶	جگت سنگھ
۱۱۰	کرن نیپورہ مالدیو
	کرن سنگھ پسر کلان رانا پرتاب

۵۷۲	.. قوچ بیگ
	قویم خان پسر شجاع خان
	عرف مقیم خان عرب
۵۵۹
	قیام خان پسر شاہ محمد خان
۵۴۷	.. تلاتی

* حرف کافی *

	کار طالب خان - خطاب شجاعت
	خان محمد بیگ ترکمان
۷۴۳ - ۷۰۷
	کاسی راج (جد بیست و چہارم
۳۱۷	.. راز داپت)
۷۰۸	.. کاظم بیگ
۶۵۷	کاگر (قوم الوس)
	کالابہار نام نوکر سلیمان کورانی
۱۶۵
۳۶۴	کانو (یا) کاسو
۸۱۸	.. کامگار خان
۶۲ - ۳۲۷ - ۰۸۱	کام بخش

۳۰۷	۲۰۴
کشنا (نام برهمن زنی که			۷۱۲
شیخ عبد الرحیم لکهنوی در			۲۴۸	..	کریم داد
خانه داشت)	۵۶۵				کریم داد پسر جلائق تاریکی
کشور خان	۶۳۱	..	۲۳۹
کشور سنگه برادر مکند سنگه					کریم داد کور پسر - ر خرد
هادا و عم جگت سنگه			۲۴۷	..	جلال الدین
..	۳۲۳	..			کریم داد کور (دشانی نغر) (یا)
کفایت الله خان پسر سیوم			۴۳۲		نصر (یا) نصیر
عزایت الله خان	۸۳۱				کشامره (باشندگ کشمیر را
رفایت خان	۸۱۷	..	۷۲۲		می گویند)
کلان خواجه	۷۵۰	..			کشمیری خان (یکی از برهمدان
کلاه پوشان فرنگ - یا انگریز			۹۵۵	..	کشمیر)
(لقب نصاری فرنگ)			۳۰۶	..	کشن سنگه
۳۲۱ - ۳۵۷ - ۳۵۸ - ۵۱۴ -					کشن سنگه برادر راجه سورج
۵۲۳ - ۵۲۴ - ۵۲۹ - ۵۳۰ -			۱۸۲	..	سنگه
.. ۷۱۸ - ۸۴۵ - ۸۵۹					کشن سنگه (آهور کهن برادر
کله برادر زاد چندر سین دور					حقیقی راجه سورج سنگه
رای مالدیو	۱۸۰	..	۲۶۸
کله پسر رای رام نبیره رای					کشن سنگه نبیره بدده سنگه

۵۱۲	..	بندیاه	۵۹۱	..	مالدیو
۶۸۰	..	کنور رام سنگهه	۲۲۲	..	کمال (قرازل)
		کنور رام سنگهه پسر میرزا راجه			کمال الدین پسر دلیر خان
۲۴۷	..	جیسنگهه			دارزی (یا) دادن زئی
۲۰۵	..	کنور کرون	۵۶	..	جلال خان نام
		کنور کرون پسر کلان رانا پرتاب	۴۳۰		کمال الدین روهله
۲۰۵ - ۲۰۴			کمال خاتون دختر جلاله
		کنور کشن سنگهه پسر راجه رام	۲۴۴	..	روشانی
۳۰۳		سنگهه کچهواهه			کمان سنگهه پوز ستر سال بن
- ۱۱۹ - ۱۱۳		کنور مان سنگهه	۳۲۴	..	درجن سال
- ۱۴۱ - ۱۳۱ - ۱۳۰		۱۲۵ - ۱۳۰ - ۱۳۱ - ۱۴۱	۶	..	کنبو (قوم)
- ۳۹۸ - ۲۰۴ - ۳۰۳		۱۶۱ - ۳۰۳ - ۲۰۴ - ۳۹۸			کنکار پسر جگمال (یا) جگمل
۴۰۲	۱۱۲
		کنور مان سنگهه کچهواهه			کنور بشن سنگهه پسر کلان
۱۷۴		کنور داس (یا) کهتر داس	۳۴۱		دلپت سنگهه
۴۱۷			کنور جیسنگهه پسر رانا راج
		کنور داس — رادر راجه	۲۰۷	..	سنگهه
۴۱۶ - ۱۹۵		مکرماجیت			کنور درجن سنگهه پسر مهراجه
		کوکب سنگهه زمیندار دیوگتیه	۳۴۱	..	تبج سنگهه
۵۲			کنور خان چند پسر سترسال

۷۷۲	کهرک (اي بومي)	کوکلتناش - لقب زين خان کوکه
۱۲۱	کهر دار (قوم)	پسر پيچه جان انگه عرش
۲۰۲	کهلوت (قوم)	آشياناي ۳۶۵ - ۳۶۶
	کهنگار زميندار کچهه بزرگ	۳۶۷ - ۳۶۸
۴۱۰	کوکلتناش خان ۱۰۱ - ۱۰۲
	کهيلوجي پسر پتهوجي (يا)	۳۲۸
۳۴۲	بيتهوجي	کوکلتناش خان خانچهان ۱۰۰
	کيسر سنگهه (يا) کپر سنگهه	کوکه - لقب زين خان پسر پيچه
	(يا) کيسو سنگهه پسر (ار	جان زوجة خواجه مقصود
۲۹۰	کرن بهورنهيه	علمي هروي ۳۶۵ - ۳۶۶
		۳۶۷ - ۳۶۸
		کوکه - لقب سيف خان ۳۷۴
		کولي ۱۸۰
۵۹۲	کوهل (قوم) ۱۸۰
	کچ سنگهه پسر سورج سنگهه	کهترې (قوم) ۱۲۳ - ۱۲۴
۱۸۳ - ۱۸۲	۱۳۹ - ۳۳۰ - ۵۱۵ - ۷۲۰
	کچ سنگهه متبغاي زور آور	کهدر ديهاريه (يا) کهندر ديهاريه
۲۹۱ سنگهه	مکاسدار صوبه خاندیس
۶۱۶ گدائي افغان	و از همراهيان راجه ساهو
۳۵۲ گردهر بهادر ۳۳۰ - ۳۳۱

* حرف کاف *

۵۶۶

۵۲۵ .. گوهر نسا بیگم

* حرف لام *

لال خان - (نام فیل عرش

۷۲۴ .. آشیانی)

لال کنور معشوقه جهاندار شاه

۱۰۰ - ۹۹

لاله پور کلان (راجه بیربر ۱۲۲

لچمه - یی نراین زمیندار

۱۶۶ .. کوچ هاجو

لسان الغیب - لقب خواجه

حافظ شیروازی (علیه الرحمة)

۷۱۰

لشکر خان .. ۸۹۹ - ۳۱

لشکر خان ابو الحسن ۴۳۸

لشکر خان - خطاب سید مغرور

بازمه پسر سید خانجهان

۴۶۷ .. شاهجهانی

لشکر خان موبه دار کابل ۴۳۱

۲۲۹ گردهر پسر دیا بهادر

گردهر داس برادر خرد راجه

۲۵۵ بیتهل داس کور

۸۲۷ گرد

گرد (سر گرده قوم سکهان) ۵۱۲

گرد (قوم) .. ۵۱۵

گنچ عای خان ۲۹ - ۶۶۱

گنچ علی خان زیگ ۷۹۵

گوبند پادش .. ۷۱۶

گوبال سنگمه پسر محکم سنگمه

۱۴۷

گوبال سنگمه چند رادت قلعه دار

۱۴۷ .. کولاس

گوبی فاته پدر راز سترسال

۲۶۰

گوردهن پسر راجه تودرمل

۷۷۲

گوند (طائفه) ۲۱۷ - ۷۸۵

گوند وانه (قوم) .. ۲۹۷

گوهرالنسا زوجة عرش آشیانی

ولد باجي راد بن بالاجي	لشکر خان مير بخشى ۵۹۱
بسونا تهه .. ۳۵	لطاف الله پسر کلان علامي
مادهو راد پسر نراين راد	سعد الله خان ۴۴۸
برادر کوچک مادهو راد	لطاف الله خان ۴۹۵ - ۲۴۸
پسر بالاجي ولد باجي	لطاف الله خان درميين پسر
راد بن بالاجي بسونا تهه	سعید خان چغتای ظفر جنگ
.. .. ۳۵۸	بهادر ۴۳۴ - ۴۳۵
مادهو سنگهه ۱۷۳ - ۲۲۰ ۴۳۶
مادهو سنگهه بومي کوکره ۵۹۷	لعل بيگ (يکے از منصبداران
مادهو سنگهه پسر دوم راد	اکبر شاهي و معتقد ساجله
زتن هادا .. ۲۱۱	نقشبندیه) ۳۸۲
مادهو سنگهه کچهوا هه ۱۶۰	لکهي جادو (يا) جادون
مادهو سنگهه هادا ۳۰۷ -	ديسمکهه .. ۳۴۲
.. .. ۳۲۳	لهراسپ خان .. ۸۱۰
مالديو .. ۱۱۰ - ۴۰۹	لياقت خان ميرزای رنگين
مالوجي پسر داداجي (۲)	برادر مير اسدالله ولد
داداجي ۳۴۳ - ۳۴۲	سیف الله خان ميربحر
مالوجي کانديه .. ۶۴۶ ۴۸۹
مالاجي دوريه .. ۲۷۱	
مالوجي ملار زميندار چانده	

* حرف میم *

مادهو راد پسر دوم بالاجي

۸۳۴	۵۱
۸۴۷	..	مبارک الدوله	۱۶۲	..	مانسنگه
۴۹۲		مبارک خان نيازى			مانسنگه پسر راجه راي سنگه
۶۴۱	..	مبارک عرب	۳۰۱	..	سيوڊيه
		متوسل خان بهادر رستم جنگ			مانسنگه پسر روپ سنگه
		صوبه دار بيجاپور بن	۲۷۰	..	راتهور
		حفظ الله خان پور سعد الله			مان سنگه نبیره زاندر اندر
۵۲۰		خان شاهجهاني	۲۳۷	..	سنگه
۱۷۳		متهرا داس بنگالي			مان متي صبيۀ اردی سنگه
۸۱۷	..	مجاهد خان			(که در عقد سلطان سليم
۱۰۹	..	مجد الدوله			در آمده بود و از بطن وی
۱۱۱ -		مجنون خان قانشال			سلطان خرم متولد شده)
۱۱۲	۱۸۱
		مجنوس (يا) مجوسيان (فرقه)			ماههم ازگه ۳ - ۳۸۸ - ۵۳۴ -
۳۹۲ - ۳۸۵			۵۶۸ - ۵۶۷ - ۵۳۵
		مچها (نام پاره از جسم درگا			مبارز الملک سر بلند خان ۵۰۹
۱۸۸		بهواني زن مهاديو			مبارز خان ۶۷ - ۶۹ - ۷۷ -
۷۷۱		محب علي خان			۳۳۸ - ۳۴۰ - ۵۱۳ - ۵۲۱ -
		محتشم خان مير ابراهيم پسر			.. ۵۲۸ - ۸۳۵
۶۷۰		شيخ مير خوافي			مبارز خان عماد الملک ۳۳۲ -

محمد امين خان	۳۱ -	محمد سنگهه پسر امر سنگهه	۱۴۷
محمد امين خان بخشي	۵۱۵	محمد ابراهيم سرلشکر ايرالکسن	۶۴۶
محمد امين خان بهادر	۳۳۲	محمد اسماعيل خان برادر غيرت	۴۸۸
محمد امين خان صوبه دار	۳۱۸ - ۲۹۷	خان محمد ابراهيم	۸۷۱
محمد اورنگ زيب بهادر	کابل	محمد اعظم شاه	۵۴ - ۶۱ -
(ملقب به خلد مکان)			۶۶ - ۸۱ - ۹۷ - ۲۰۸ -
شف - خلد مکان)	۸۵ -		۳۱۹ - ۳۲۰ - ۳۲۴ - ۳۴۰ -
	۹۰ - ۲۲۹ - ۳۰۴ - ۳۷۱ -		۳۵۱ - ۴۹۹ - ۶۸۹ - ۷۴۹ -
	۵۱۸ - ۶۷۶ - ۶۷۷ - ۶۸۶ -		۸۲۸ - ۸۷۱ - ۸۷۴ - ۸۷۷ -
	۶۹۴ - ۶۹۵ - ۶۹۶ - ۷۵۲ -		۸۷۸
	۸۰۹ - ۸۶۹	محمد افضل خان پسر	
محمد باقر هردي	۷۲۴	فيض الله خان کوکه	۵۰۵
محمد بيدار بخت	۵۰۰ -	محمد امين بيگ خويش	
	۸۲۵	ذوالفقار خان محمد بيگ	
محمد بيگ	۶۶۲		۹۳
محمد بيگ ترکمان (شف -		محمد امين پسر وقاص حاجي	
شجاعت خان)	۷۰۶	شاه قلبي خان نام	۶۶۰

محمد پودل پسر سرفراز خان	محمد دارا شکوه	۲۲۹ -
دکني ..	۲۷۹ - ۴۷۵ - ۸۰۸ - ۸۰۹ -	
محمد تقی خان پسر داراب	۸۱۵
خان ..	محمد دلدار خان مظفر الدوله	۴۰
محمد تقی سیم ساز مخاطب	انتظام جنگ پسر دلدار	
به شاه قای خان	خان بهادر محمد نعیم	۲۱۰
محمد حسین میرزا	۳ -
۱۱۰ - ۱۴۹ - ۳۷۴ - ۳۷۶ -	محمد رضا پسر علی مردان	
۳۷۸ - ۴۰۹ - ۵۴۲ - ۵۴۶ -	خان حیدر آبادی	۸۲۵
.. ..	محمد زمان خان همشیره زاد	۷۶۹
محمد حفیظ (شف -	سید حسین خان بارهه	
ضیاء الدوله)	۵۰۲ - ۵۰۱
محمد خان بنگش	محمد زمان داماد بی بی	۸۳ -
..	الائی ..	۳۵۲ - ۵۱۲ - ۸۵۳ -
محمد خان نیازی	محمد سعد الدین خان مخاطب	۴۶۶
محمد خلیل پسر عبدالرزاق	به مظفر جنگ صوبه دار	
خان لاری ..	بیجاپور بن سعد الله خان	۸۲۱
محمد خلیل مخاطب به	بهادر مظفر جنگ	۵۲۴
قریبت خان پسر داراب	محمد سعید ..	۴۶۱
خان ..	محمد سعید پسر شادی خان	۴۰

۴۸۲ .. محمد شفیق	۶۶۴ شجاعت خان
محمد صادق پسر رحمت خان	محمد سعید متبذای شیخ
۲۸۴	۶۴۱ فرید بخاری
محمد صالح پسر میرزا عیسی	۲۷۷ .. محمد سلطان
۶۷۶ .. تورخان	۴۰۱ محمد سلطان میرزا
محمد صالح فوجدار پیلان (یا)	محمد شافی (یا) ساقی
۴۱۷ بنلان (یا) بتلان	پسر سیف خان میرزا صفی
محمد طاهر - نام مف شکن	۴۲۰
۷۳۸ .. خان	محمد شاه پادشاه ۶۸۵ -
محمد عابد مخاطب به نوازش	۷۱۵
خان پسر زاهد خان کوکه	محمد شاه نام شجاعت خان
۳۷۲	بہادر پسر شیخ عبد الکریم
۳۴۵ محمد عادل خان	۷۰۸ .. خان
محمد عثمان پسر شمشیر خان	محمد شاه میرتوزک شاهزادہ
ترین اعظم شاہی حسین	۲۹۰ محمد معظم
۶۸۴ نام	۴۶۰ - ۲۱۹ محمد شجاع
محمد علی - نام سراج الدرہ	۶۸۲ - ۴۷۵
سیومین پور انور الدین خان	محمد شریف امیرالامرا شریف
بہادر شہامت جنگ ۵۲۹	۶۲۶ - ۲۲۷ .. خان
محمد علی خان عرف	۷۲۹ محمد شریف ہروی

۵۰۱	انور الدین خان	۵۱۴
محمد کبیر خان پسر فخر الدولہ			محمد عمر پسر شمشیر خان	
بہادر شجاعت جنگ ۳۳۶			قرین اعظم شاہی حسین نام	
محمد مصطفیٰ - وظ خان بہادر		۶۸۵ - ۶۸۴		
مخاطب بہ شہامت جنگ			محمد فخر الدین خان - خطاب	
فوجدار کوہر مضاف			خواجہ محمد ناصر ۳۳۳	
حیدر آباد دومین پسر			محمد فرخ سیر پادشاہ ۴۱ -	
انور الدین خان بہادر			۶۲ - ۶۶ - ۶۷ - ۶۹ - ۷۳ -	
شہامت جنگ ۵۲۹			۷۴ - ۳۲۸ - ۳۳۲ - ۳۳۷ -	
محمد مراد مخاطب بہ التفات			۵۱۷ - ۵۲۴ - ۵۲۵ - ۶۸۵ -	
خان پسر ملائمت خان روشن			۷۰۹ - ۷۱۴ - ۷۴۲ - ۸۳۰ -	
ضمیر .. ۷۳۳			۸۳۲ - ۸۳۹ - ۸۵۰ - ۸۷۱ -	
محمد معز الدین ۸۱۷ -			محمد قاسم خان نیشاپوری	
۸۲۵			۴۰۱	
محمد معظم شاہ ۸۷۷			محمد قلی برادر غیرت خان	
محمد میر خان پسر سیادت			محمد ابراہیم ۸۷۰	
خان سید اوغلان ۴۹۶			محمد قلیخان برلاس ۱۲۶ -	
محمد یار خان ۸۲۴		۷۶۹ - ۵۴۶		
محمد یحییٰ پسر سیف خان			محمد کام بخش ۵۸ - ۶۵ -	
میرزا صفی .. ۴۲۰			۳۲۵ - ۴۹۵ - ۴۹۹ - ۵۰۰ -	

مخلص خان پسر صف شکن	۸	محمود پسر دولت خان
خان میر صدر الدین میر		محمود عالم خان پسر عبدالعزیز
آتش .. ۷۴۷	۸۳۹	خان ..
مدهکر بندیلہ .. ۳۷۷		محبی السنۃ پسر کام بخش
مراد المہ خان پسر حسین خان	۳۵۷
ولد سرفراز خان دکفی		محبی الملة پسر محبی السنۃ
.. .. ۴۷۲		بن کام بخش بن خلد مکان
مراد بخش ۲۸۵ - ۴۷۶ -		ملقب بہ شاہجہان ثانی
.. .. ۶۹۶ - ۶۹۳	۸۵۵ - ۳۵۷
مراد بیگ .. ۲۴۶		مختار خان ۳۱۶ - ۳۱۲ -
مرار (او کھور) پره تعلق دار سرا	۸۳۰
وغیرہ محالات صوبہ بیجاپور		مختار خان سبزاری ۳۹
.. .. ۳۵۸		مختار خان صوبہ دار مالوہ ۱۴۷
مراری بیجاپوری .. ۱۴۳		مخدوم الملک .. ۶۰۹
مراری کار پرناز عادل شاہ ۲۴۴		مخدوم الملک سلطان پوری
مرتضی خان بخاری (یا)	۵۶۱ - ۵۶۳
مرتضی خان شیخ فرید		مخدوم بہاء الدین زکریا
بخاری ۱۸ - ۲۳ -	۵۹۰	ملثانی ..
۱۷۶ - ۱۷۷ - ۶۳۶ - ۶۳۷		مخلص خان ۳۱۶ - ۳۱۷ -
مرحمت خان خطاب عبدالرحمن	۴۸۱

۸۳۷ - ۸۳۸ - ۸۳۹ ..

مرید خان (خطاب بهار سنگهه

یا بهار سنگهه که بعد از

مشرف شدن باسلام ارشاه

دین پناه حضرت عالمگیر

او را بدان مخاطب نمودند

۲۸۱

مریم مکانی ۱۶۷ - ۲۶۳ -

۳۷۳ - ۵۳۲ - ۵۳۳ - ۵۹۱ -

۵۹۷ - ۵۷۰ - ۵۷۲ ..

مهمان خان - خطاب رتن

سنگهه پسر گوپال سنگهه

که پس از آردن اسلام

این خطاب یافته ۱۴۷

مصاحب بیگ همایونی ۴۲۱

مصری بیگم صبیحہ آصف خان

جعفر .. ۹۲۹

مصطفی خان خطاب عبدالرزاق

خان لاری ۷۱۹ - ۸۱۸

مطلب خان .. ۴۱

پسر صادق خان میربخشی

۷۲۱

مردم تلنگانه .. ۹۰۳

مرشد قلی .. ۹۷۹

مرشد قلی خان ۶۱ - ۹۲

مرشد قلی خان میرو اهتمام

توبخانه .. ۸۹

مرشد قلی خان مخمور تخلص

داماد شجاع الدوله ناظم

ارتیسه .. ۸۴۴

مرشد قلیخان میرزا هادی ۷۳

مرهقه - (قوم) ۵۸ - ۵۹ -

۹۴ - ۷۰ - ۸۳ - ۱۴۷ -

۲۹۴ - ۳۱۶ - ۳۲۱ - ۳۲۳ -

۳۲۴ - ۳۳۱ - ۳۳۶ - ۳۳۸ -

۳۵۱ - ۳۵۵ - ۳۵۸ - ۴۹۹ -

۵۰۴ - ۵۰۹ - ۵۱۲ - ۵۱۳ -

۵۲۸ - ۶۸۶ - ۶۸۷ - ۷۰۰ -

۷۰۲ - ۷۰۸ - ۷۱۰ - ۷۱۶ -

۷۱۷ - ۷۱۸ - ۷۲۳ - ۸۳۵ -

۳۵۳	مظفر ۴۱۰ ..
۷۷۱ مظفر خان حاکم ہنگالہ	مظفر الدولہ پھر روشن الدولہ
مظفر خان - خطاب سید	بہادر (ستم جنگ خواجہ
شیر زمان بارہہ پسر	مظفر نام ۳۳۵ ..
سید خانچہاں شاہجہانی	مظفر جنگ ۳۲۲ - ۵۱۳ -
۴۶۶ ۵۲۸ - ۵۱۹ - ۵۱۴
مظفر خان دیوان اعلیٰ ۵۶۱ -	مظفر جنگ - خطاب سعد اللہ
۵۶۹	خان بہادر ۵ - دایم
مظفر خان صوبہ دار مالوہ ۲۲	محبی الدین نام ۵۲۰ -
مظفر خان گجراتی ۱۸۱ ۵۲۳ - ۵۲۲
مظفر خان معموری ۶۳۳	مظفر جنگ - خطاب محمد
مظفر گجراتی ۱۴۰ - ۴۰۹	سعد الدین خان صوبہ دار
معتبر خان فوجدار گلشن آباد	۵۲۴ .. بیجاپور
داماد ملا احمد نایتہ ۳۲۲	مظفر حسین میرزا پسر کلان
معتقد خان ۴۳۲ - ۸۷۱	سلطان حسین میرزا
معتقد خان ۲۵۲ - ۲۵۳ -	۱۱۷ - ۱۲۴ - ۱۴۲ - ۱۵۳ -
۴۹۴ - ۲۶۵	۷۷۰ - ۵۵۲
معتقد خان بخشی ۶۵۸	مظفر خان ۱۱۵ - ۱۳۹ -
معتقد خان - خطاب دیوانکن	.. ۴۰۰ - ۵۹۲ - ۷۲۵
پسر کلان دیانمٹ خان حکیم	مظفر خان - برادر خاندوران

۲۱۹ - ۲۲۷ - ۲۹۲ - ۳۰۰	جمالای کاشی .. ۳۸
۳۰۱ - ۴۵۳ - ۴۶۸ - ۴۸۲	معتمد خان مولف اقبال نامہ
معظم خان پسر شجاعیت خان	۸۶۵
بہادر محمد شاہ نام ۷۱۱	معز الدولہ حامد خان بہادر
معظم خان خانخاندان ۴۶۹	۷۰۸
معظم خان - خطاب سیادت خان	معز الدین .. ۹۹ - ۱۰۳
میر معظم .. ۶۷۶	معز الدین جہاندار شاہ ۸۵۱
معظم خان سپہ سالار ۳۰۴	معز الدین سام .. ۱۷۹
معظم خان میر جمالہ ۳۴	معصوم بیگ مخاطب بہ
۴۲ - ۴۶ - ۴۹۶	شجاعیت خان نائب مرہ دار
معین الملک میر منور پسر	احمد آباد پور کاظم بیگ
اعتماد الدولہ قمر الدین	۷۰۸
خان ناظم لاہور ۱۰۷	معصوم خان .. ۶۷۶
معین الملک ۷۲۰ - ۸۵۱	معصوم خان فرنخودی ۴۰۱ -
مغل خان .. ۶۷۶	۵۹۳ - ۵۹۴ - ۷۷۲
مغل خان عرب شیخ پسر طاہر	معصوم خان کابلی ۵۹۵ -
خان طاہر شیخ نام ۷۵۴	۷۲۶
مغلیہ توران .. ۸۷۸	معصوم عامی یعنی معصوم
مغول (یا) مغلان (طایفہ)	خان کابلی .. ۵۹۶
۲۴۳ - ۳۵۹ - ۴۵۶ - ۵۹۷	معظم خان ۲۸ - ۹۲

۷۰۳ .. مگهه (قوم)	۷۲۶ - ۶۲۷
۷۲۷ - ۲۴۵ ملا ابراهيم	مفتخر الدوله - خطاب منور
ملا احمد نايكه (يا) نايكه	عالي خان برادر (روشن الدوله
۳۴۵ - ۳۲۲	برادر رسنم جنگ خواجه
۵۴۹ .. ملا باقي	مظفر نام .. ۳۲۶
۷۶۰ .. ملا حقيقي	مقرب خان .. ۴۷۰
۸۵۹ .. ملا عالم كبابي	مقرب خان . مخاطب به رسنم
ملا عبد الحكيم سيد الكوثي ۳۲	خان دكني سپاه سالار نظام
ملا عبد الصمد .. ۶۲۸	شاهيه .. ۴۷۰
ملا عصام .. ۸۵۷	مقدم خان . خطاب شجاعيت خان
ملا علاء الملوك قوفي ۷۹۰ -	عرب خواهر زاده و خويش
۷۹۱	قردي بيگ خان ۵۵۷ -
ملا محمد تنهه ۶۴۴	۵۶۰ - ۵۵۸
ملا محمد لاري سردار عارل	مكتمن بهدريه .. ۲۲۸
ملا خاويه .. ۴۲۷	مكرم خان .. ۸۷۴
ملائقت خان ۳۹ - ۴۵ -	مكرم خان مفوي ۸۶۸
۷۹۰ - ۶۶۴ - ۶۸۰ ..	مكرم خان مير محمد اسحق
ملك التجار سر لشكر سلطان	مير شيخ مير خوافي ۶۷۰
علاء الدين بن احمد شاه	مكند ديو .. ۱۶۳
ملا موني .. ۴۰۵	مكند سنگهه ۳۲۳

ملک جیون زمیندار دها دهر	ملہار راد ہواکر ۷۱۸ - ۸۴۸
.. .. ۲۸۴ - ۲۸۵	ملہار ہواکر (از رفقای باجی
ملک عنبر (یا) ملک عنبر	راد پسر بالاجی بسو ناتھہ)
حبشی ۱۴ - ۱۵ -	.. ۳۵۲ - ۳۵۳ - ۴۸۶
۱۵۶ - ۱۹۰ - ۱۹۱ - ۲۷۰ -	ممتاز زمانی ۳۷ - ۷۹۰ -
۳۴۶ - ۴۲۷ - ۴۶۹ - ۴۶۵ - ۷۹۱ - ۷۹۲
۴۶۶ - ۴۶۷ - ۴۶۸ - ۷۷۴ -	ممتاز محل .. ۴۱۹
.. ۷۷۵ - ۷۷۹ - ۷۸۲	میریز خان پسر عثمان خان
ملکہ بانو زرجہ سیف خان	لوهانی .. ۴۳۲
میرزا صفی و صبیحہ کلان	منج (قوم) .. ۷۱۲
اصف خان یمن الدولہ	منصور الدولہ خطاب عبد اللہ
۴۱۶ - ۴۱۹ - ۴۲۰ - ۴۲۱	خان پسر ششم عنایت اللہ
ملکہ زمانیہ دختر محمد فرخ	خان .. ۸۰۲
سیر پادشاہ و زوجہ فردوس	منعم خان ۵۳۴ - ۵۹۱ -
آرامگاہ .. ۸۵۰ ۴۰۶ - ۷۵۷
ملوک چند .. ۳۴۰	منعم خان خانخازان سپہ سالار
ملوک چند مشرف درالخانہ	۹۸ - ۱۶۴ - ۵۵۸ - ۵۷۳ -
خاص .. ۲۳۴ ۷۶۷
ملول رای (یا) ہول رای	منک باشیان (فرقہ) ۷۴۴
(نام فیل) ۴۰۷	منکلی خان فوجدار پلاؤن ۳۶

مولانا عمان لاري .. ۵۸۴	منور علي خان مخاطب به
مولانا کمال نيشاپوري برادر	مفتخر الدوله — برادر
مولانا جمال .. ۶۹	درشن الدوله بهادر (ستم
مولانا ي (قدس سره)	جنگ خواجه مظفر نام
.. .. ۸۲۳ ۳۳۶
مولانا عبد الرحيم — جامي	مريد — تخلص ذر الفقار
(قدس سره) ۵۳۹	ارستاني (يا) آنر
مومن خان پسر شاه قلي خان	ساساني .. ۳۹۲
وفاص حاجي ۶۵۹	موله راجه .. ۱۱۰ - ۱۳۲
مومن برادر زاده راجه —	موتيه ۲۴۴
بهارامل .. ۴	مودهو بن رگهوجي راجه ساهو
مومن سنگهه پسر رار — مومن	بهرونده .. ۳۵۸
بهروزنهيده .. ۲۹۰	موسى — کارپرداز سيد حامد (يا)
مهابت جنگ .. ۸۴۵	سيد احمد بخاري ۳۹۸
مهابت خان .. ۱۳ - ۱۶ -	موسوي خان ۷۹۰ - ۸۴۷
۱۷ - ۱۹ - ۲۳ - ۲۵ - ۱۹۹ -	موسوي خان مدر ۴۴۱
۱۹۸ - ۲۰۰ - ۲۰۱ - ۲۰۴ -	موسوي خان ميرزا معز ۶۰
۲۰۹ - ۲۱۳ - ۲۲۴ - ۲۲۸ -	موسوي خان ميرزا بهدي ۶۱
۲۴۹ - ۲۸۷ - ۲۹۸ - ۳۱۵ -	مولانا جمال جد عنايت الله
۴۱۹ ۴۲۳ - ۴۲۴ - ۴۲۵ -	خان .. ۶۹

مہاراجہ اجیت سنگھ ۵۰۱	۴۷۶ - ۴۲۸ - ۴۲۹ - ۴۳۷
مہاراجہ بہتیشم پور زانا امر	۶۵۰ - ۶۹۰ - ۷۳۱ - ۷۳۶
سنگھ .. ۲۹۷	۷۵۶ - ۷۹۱ - ۷۷۸ - ۷۸۲
مہاراجہ جسونت ۸۹ - ۴۸۰	۷۸۳
مہاراجہ جس - ونٹ سنگھ	مہاراجہ خان خانخاں ۱۴۳ -
۱۱۶۶ - ۲۳۵ - ۲۳۶ - ۲۵۴	۲۱۱ - ۲۱۲ - ۲۱۵ - ۲۱۶
۲۶۶ - ۲۹۶ - ۳۰۰ - ۳۰۴	۲۱۸ - ۲۲۰ - ۲۲۶ - ۲۵۷
۳۰۶ - ۳۰۹ - ۳۱۸ - ۴۵۲	مہاراجہ خان سچہ سالار ۸۶۱
۴۵۳ - ۴۵۴ - ۵۱۰ - ۶۶۹	مہاراجہ خان محمد ابراہیم
۶۸۶ - ۷۰۷ - ۷۳۸ - ۷۵۳	۸۲۲
۸۰۹ - ۸۶۹	مہاراجہ خان ناظم کابل ۴۶۳
مہاراجہ جسونت سنگھ	مہاراجہ خان یزنہ سید حسین
۳۴۶ صوبہ دار کجرات	خان بارہہ .. ۵۰۱
۳۴۸	مہاراجہ دیو .. ۱۸۸ - ۱۸۹
مہاراجہ سنگھ پسر راجہ راجسنگھ	مہاراجہ خطاب راجہ تیجسنگھ
سیسودیہ .. ۳۰۱	پسر اجیت پند بن راجہ گوہال
مہاراجہ سنگھ پسر راجہ بدو	سنگھ کور .. ۲۴۱
سنگھ .. ۲۲۹	مہاراجہ - خطاب راجہ رامچند
مہاراجہ سنگھ پور جگت سنگھ	پسر راجہ چندر سین
پسر راجہ مان سنگھ	جادر .. ۲۳۷

میان مستی (شف نامرخان)	۱۶۷
۶۸۸	مها مائی مشهور — ور به درگا		
۵۵۷	به — وانی نام بته که		
۶۲	ور بتخانه نزدیک قلعه		
۱۳۹	کانگره است .. ۱۸۸		
میر اسدالله پسر کلان سیف الله	متهور خان (یا) تهور خان		
۴۸۶ خان میر بحر	نبسه زاده شمس الدین		
میر اسمعیل — نام رکن الدوله	خان خویشگی ۶۷۷		
سید لشکر خان بهادر نصیر	مهدویان (طایفه) ۵۰۳		
جنگ برادرزاده سید	مهدی قاسم خان ۵۳۶		
هاشم خان .. ۳۵۹	مهر علی کولابی ۱۲۴		
میرانچی — لقب سید محمود	مهرنسا مجیه غیثات بیگ		
خان بارهه .. ۳۷۷	طهرانی ملقب به نورجهان		
میر اریس ابدالی ۵۵۳	بیگم ۶۲۳ - ۶۲۵		
میر باقر خان .. ۶۸۷	مهمند (طائفه از افواج افغان)		
میر بهاءالدین سمرقندی	.. ۲۴۴ - ۳۶۶ - ۳۹۸		
۸۳۲	مئی (یا) منی (یا) متی		
میر جعفر بخش سراج الدوله	(طائفه) .. ۲۴		
که با اهل فرنگ سازش	میان شاه نور حمامی (قدس		
داشت .. ۸۴۵	سره) .. ۷۱		

ديانت خان مير عبد القادر	مير جعفر مخاطب به
خلف امانت خان خواني	شمس الدوله جعفر علي
۹۱ - ۹۰	خان حاكم بنگاله ۸۴۵
مير حسيني نام علي مردان	مير جملة ۴۶۶ - ۴۹۴ - ۷۱۴
۸۲۴ خان حيدر آبادي	مير جملة مخاطب به عظيم الدوله
۲۸۳ .. مير خان	نصير جنگ بهادر يسر
مير خان متبذاي شيخ فريد	كوچك سيد ظريف خان
۶۴۱ .. بخاري	۳۶۱
مير خان مير توزك ۲۳۳ -	مير جملة (يعنى معظم خان)
۲۳۴	۴۹
مير خواجه يسر سلطان خواجه	مير جملة ناظم بنگاله ۷۰۳
۳۸۱ .. نقشبندي	مير حبيب اردستاني بخشى
۴۰۰ .. مير خواننده	مرشد قلبي خان ۸۴۴ -
مير زين الدين علي - نام	۸۴۵
سيادت خان برادر اسلام	مير حسام الدين خلف ارشد
۴۶۳ خان مشهدي	غازي خان .. ۸۶۱
۶۱۸ مير سيد احمد كاشي	مير حسين برادر رستم دل خان
مير سيد علي ديوانه خليفه	۳۲۷
شاء نعمت الله ولي	مير حسين مخاطب به امانت
۳۵۹ (قدس سرهما)	خان ثاني برادر خرد

سید شریف خان بہادر	میر سید محمد قذوجی ملقب
شجاعت جڈک پور سید	بہ رسولدار .. ۵۱۸
شریف خان میر عبدالکریم	میر شرف الدین حسین ۷۶۹
۵۱۷	میر شریف املی ۳۹۰
میر عبدالرزاق معموری بخشی	میر شمس الدین ۵۳۱ -
مویہ بنگالہ .. ۱۶۷ ۵۳۲
میر عبدالسلام مخاطب بہ	میر شہاب الدین ۸۷۲ -
برخوردار خان پسر مفتی ۸۷۳
خان .. ۷۴۱	میر شہاب الدین نام املی
میر عبد العزیز مخاطب بہ	عماد الملک .. ۸۴۷
دلدار خان ۶۸ - ۶۹	میر شہاب الدین مخاطب بہ
میر عبدالقادر دیانمت خان	غازی الدین خان بہادر
مہین خلف امانت خان	فیروز جنگ .. ۸۷۲
خوافی ۵۹ - ۷۰	میر صالح خوش نویس ۳۰۸
میر عبدالکریم .. ۳۷	میر صدر الدین (شف -
میر عبدالکریم - نام سید شریف	صف شکن خان) ۷۴۶
خان پور میر سید محمد	میر صدر جہان مفتی ۳۹۲
قذوجی ملقب بہ رسولدار	میر عبد الرحیم بن کمال
۵۱۸	نیشاپوری .. ۶۹
میر علی شیر .. ۵۳۹	میر عبد الرحیم - نام سیف الدلہ

بسالت جنگ بهادر پنجمین	میر عرض پدر عصف الدوله
پسر نظام الملک آصف جاء	عوض خان یکم از سادات
۷۲۲	حیدری .. ۸۳۲
میر محمد مهدی خان ۸۰	میر فقیر علی حاکم دہلی ۵۷۶
میر محمد یعقوب پسر سیوم	میر فیض اللہ (یا) فضل اللہ
شیخ میر خوفی مخاطب	مخاطب بہ فیض اللہ
بہ شمشیر خان ۹۷۰	خان پسر کلان سیارت خان
میر مرتضی .. ۶۱۳	میر زین الدین علی ۴۶۵
میر معز الملک ۷۹۹ - ۳	میر قاسم .. ۵۵۶
میر معز الملک مشہدی ۵۳۶	میر لشکری .. ۴۱
میر معصوم بہکری - نامی	میر مار نام زمیندار مابین لاہور
تخلص .. ۵۳۷	و دریای ستلج ۱۰۶
میر معظم مخاطب بہ سیارت	میر محمد حسین خان ۸۰
خان .. ۶۷۶	میر محمد خان برادر کلان
میر ہاشم .. ۶۶۹	شریف خان اتکہ ۶۰۱
میر یار محمد غزنوی ۵۳۱	میر محمد خان برادر کلان
میرزا ابو طالب - نام شایستہ	شمس الدین محمد خان
خان امیر الامرا خلف	اتکہ .. ۵۳۳
یمین الدولہ آصف خان	میر محمد شریف - نام
۶۹۰	شجاع الملک امیر الامرا

میرزا احمد بہادر ملقب بہ	درمیں پسر زکریا خان بہادر
۵۲۵ .. احمد شاہ	۱۰۷ ہزبر جنگ
میرزا افراسیاب پسر میرزا	میرزا جبار اللہ پسر شریف خان
۱۶۱ محمد حکیم	۶۲۹ امیر الامراء ..
میرزا الغ بیگ کابلی	۳۶۳ میرزا جانی بیگ پدر میرزا
میرزا اماني (یا) میرزا ماني	۴۰۴ غازی ..
مخاطب بہ آصف الدراء	میرزا جانی بیگ حاکم تہہ
پسر شجاع الدراء بہادر	۶۲۱
صوبہ دار اودھہ و الہ آباد	میرزا جعفر مہمن بواہر غضنفر
۷۱۹	خان بن الہوردی خان
میرزا اراج شاہ نواز خان بہادر	۸۶۶
۶۴۸	میرزا جعفر نجم ثانی
میرزا باہر خورشید عزیز الدین	۱۳ میرزا جلال الدین حیدر - نام
بواہر عالمگیر ثانی	۸۵۳ شجاع الدولہ بہادر ناظم
میرزا بدیع الزمان مخاطب بہ	صوبہ دار اودھہ و الہ آباد پور
شاہ نواز خان صف-وی	۷۱۵ ابو المنصور خان
مشہور بہ میرزا دکنی پسر	میرزا جوان بخت بن شاہ عالم
میرزا رستم قزہاری	۳۵۷ .. پادشاہ
میرزا بہلوری حیات اللہ خان	۵۷۲ - ۶۶۶ .. میرزا حکیم
مخاطب بہ شاہ نواز خان	۴۱ میرزا حیدر صفوی

۲۳۰ - ۲۳۶ - ۳۰۰ - ۳۰۱ -	میرزا خان .. ۱۴۲ - ۳۷۸
۳۰۲ - ۳۰۶ - ۳۱۶ - ۳۶۷ -	میرزا خان بن بیروم خان ۱۱۶ -
۴۷۴ - ۵۰۳ - ۷۳۹ - ۸۶۵ - ۱۸۱ - ۵۹۵
میرزا راجہ جے سنگھ ناظم	میرزا خان خانخاناں ۴۰۹ -
۴۷۱ .. دکن	.. ۴۱۰ - ۵۷۳ - ۶۰۲
۱۷۲ میرزا راجہ مانہ سنگھ	میرزا خان منوچہر فوجدار کانگڑہ
۷۷۸ .. میرزا رستم ۴۵۹
میرزا رستم صفوی ۱۵۴ -	میرزا خلیل خانزمان ۳۲۴
۱۶۱ ..	میرزا دکنی خطاب شاہ نواز
میرزا رستم قندھاری ۱۵۹ -	خان صفوی .. ۶۷۰
۶۷۰ ..	میرزا راجہ ۲۷۶ - ۲۸۱ -
۱۰۹ .. میرزا سلیمان ۳۱۸
میرزا سلیمان والی بدخشان	میرزا راجہ اودے سنگھ ۵۰۰ -
۸۵۸ - ۸۵۷ ..	بہدوریہ .. ۴۷۱
میرزا شاہرخ حاکم موہن مالوہ	میرزا راجہ - خطاب راجہ مان
۶ - ۱۳۸ - ۱۶۸ - ۴۷۹ -	سنگھ پسر راجہ بہگونت
۵۹۷ - ۵۹۸ - ۶۱۱ - ۶۱۳ -	داس کچھواہہ ۱۶۰
۷۷۳ - ۷۲۸ ..	میرزا راجہ جے سنگھ - پسر راجہ
میرزا شاہ محمد مخاطب بہ	۳۶ - ۴۴ -
غزنین خان پسر شاہ بیگ	۵۶ - ۸۱ - ۱۴۶ - ۱۷۶ -

میرزا عزیز کوکھ	۱۳۳ -	خان خاندوزان	۳۸۹ -
میرزا علی	۳۹۱ - ۳۸۹ - ۱۶۸ -	..	۶۴۵ ..
میرزا عیسیٰ ترخان	۶۲۸ - ۶۱۳ - ۴۱۰ -	میرزا شرف الدین حسین حاکم	۱۱۲ - ۱۰۹
میرزا غازی	۴۰۴ ..	اجمیر	۱۱۲ - ۱۰۹
میرزا غیاث	۶۲۳ ..	میرزا شکر الله پدر غزایت الله	۸۲۸ ..
میرزا کامران برادر همایون پادشاه	۵۳۲ - ۵۳۱ ..	خان	۸۲۸ ..
میرزا کامران پسر فردوس مکانی	۵۵۲ - ۵۵۱ - ۵۵۰ -	میرزا شیخ (یا) محمد شیخ	۷۸۱ - ۶۵۲ ..
میرزا عزیز کوکھ - لقب خان اعظم	۵۷۲ ..	مختاسب به خانه زان خان	۷۸۱ - ۶۵۲ ..
میرزا عزیز کوکھ (شف -	۱۳۳ -	پسر کلان سعید خان چغتای	۷۸۱ - ۶۵۲ ..
میرزا عزیز کوکھ (۱۳۳ -	۳۹۱ - ۳۸۹ - ۱۶۸ -	خان بهادر ظفر جنگ	۷۸۱ - ۶۵۲ ..
میرزا عزیز کوکھ (۱۳۳ -	۳۹۱ - ۳۸۹ - ۱۶۸ -	میرزا مائب تیرازی	۷۸۱ - ۶۵۲ ..
میرزا عزیز کوکھ (۱۳۳ -	۳۹۱ - ۳۸۹ - ۱۶۸ -	میرزا صفی سیف خان دیوان	۷۸۱ - ۶۵۲ ..
میرزا عزیز کوکھ (۱۳۳ -	۳۹۱ - ۳۸۹ - ۱۶۸ -	گجرات	۷۸۱ - ۶۵۲ ..
میرزا عزیز کوکھ (۱۳۳ -	۳۹۱ - ۳۸۹ - ۱۶۸ -	میرزا عبد الرحیم	۷۸۱ - ۶۵۲ ..
میرزا عزیز کوکھ (۱۳۳ -	۳۹۱ - ۳۸۹ - ۱۶۸ -	خانخانان خلف بیروم خان	۷۸۱ - ۶۵۲ ..
میرزا عزیز کوکھ (۱۳۳ -	۳۹۱ - ۳۸۹ - ۱۶۸ -	خانخانان	۷۸۱ - ۶۵۲ ..
میرزا عزیز کوکھ (۱۳۳ -	۳۹۱ - ۳۸۹ - ۱۶۸ -	میرزا عبد الرسول پسر عبد الله	۷۸۱ - ۶۵۲ ..
میرزا عزیز کوکھ (۱۳۳ -	۳۹۱ - ۳۸۹ - ۱۶۸ -	خان فیروز جنگ	۷۸۱ - ۶۵۲ ..
میرزا عزیز کوکھ (۱۳۳ -	۳۹۱ - ۳۸۹ - ۱۶۸ -	میرزا عبد القادر تونی	۷۸۱ - ۶۵۲ ..

میرزا مظفر حسین قندهاری	۶۳۶
میرزا کیقباد پسر میرزا محمد	۶۴۲ ..
میرزا مظفر کرمانی	۱۶۱ ..
میرزا نجف خان	۱۰۹
میرزا نجف خان برادر مخاطب	۶۲۹ ..
به ذوالفقار الدوله	۱۰۸
میرزا نورالدین محمد	۵۷۶
میرزا هذال	۵۷۶ - ۵۵۱
میرزا یوسف خان (رضوی) ۹ -	۷۲۴
.. ..	۱۰۷
میرزا حسن بخشی	۴۰۱
میرزا محمد حکیم برادر علائی	۸۷۳ ..
میرزا شایخ هردی	۴۵۷
میرزا محمد تقی خان پسر	۱۳۸
کلان دیوانت خان میر عالی	۱۴۲ - ۱۵۱ - ۱۵۹ - ۱۶۱ -
فقیر	۲۴۴ - ۳۶۳ - ۳۶۴ - ۳۹۷ -
میرزا معین الدین امانت خان	۳۹۸ - ۵۶۳ - ۵۶۶ - ۵۹۴ -
.. ..	۸۵۸ - ۶۴۲
.. ..	۸۱۷
میرزا عرف صادق عالی خان	۷۶۲ ..
پسر میر جعفر	۸۴۶

۶۸۸ .. .	میرین مخاطب بہ بہرہ مند خان
۳۹۰ .. ناصر خسرو حکیم	پسر محمد تقی خان ۴۰
۴۸۴ - ۱۰۴ ناصر علی	میزہ (قوم) ۱۷۹ - ۱۸۰
۵۴۹ - ۵۴۸ ناصر میرزا	
ناظر خدمت خان نایب اعلیٰ	
۴۹۳ .. حضرت	* حرف نور *
۸۷۶ ناکوبا میان مرہٹہ	نادر الملک ہمایون شاہی میر
ناگر (شعبہ ایست از قوم	سید علی خدای (یا)
۳۲۸ .. براہمہ)	جدائی (یا) جذامی
نامدار خان .. ۴۷۸ - ۴۷۹	تبریزی (یا) ترمذی ۳
ناموز جنگ بہادر ۴۹۶	نادر شاہ ۷۹ - ۱۰۶ - ۱۰۷ -
نامی - تخلص میر معصوم	۳۳۳ - ۳۳۶ - ۷۱۵ - ۷۱۹ -
۵۳۷ .. بہکری	۸۳۲ .. .
نانا بابا - خطاب سید سادات	ناصر جنگ ۵۱۹ - ۵۲۸ -
خان بہادر ذوالفقار جنگ	۵۲۹ .. .
۵۲۶ .. .	ناصر جنگ شہید ۵۸ -
نانک رام (نام فقیری) ۵۱۵	۶۷ - ۳۲۲ - ۳۳۹ - ۳۵۴ -
ناہر خان ۴۱۷ - ۴۱۸	۳۵۵ - ۳۶۰ - ۵۱۳ - ۵۱۴ -
۶۵۲ - ۴۱۹ .. .	۸۳۸ - ۸۳۷ - ۵۲۳ ..
ناہر خان عرف شیخ خان	ناصر جنگ نظام الدولہ ۸۳۵
	ناصر خان عرف میان مستی

۸۱۱ - ۸۱۲ - ۸۱۳ ..	تونور .. ۶۵۱
نراين راد برادر كوچك مادهو	نجابت خان ۴۷۴ - ۸۶۹ -
راد پسر بالاجي ولد باجي ۸۷۱
راد بن بالاجي پسوناته	نجابت خان ميرزا شجاع ۴۷۷
.. .. ۳۵۷ - ۳۵۸	نجم الدوله پسر جعفر علي خان
نوريت سنگهه پسر سيوم راجه ۸۴۶
گويال سنگهه كور ۳۴۱	نجيب الدوله ۳۵۶ - ۷۴۹ -
نصارا (قوم) .. ۳۹۴ ۸۵۳ - ۸۵۴ - ۸۵۵
نصرت الله پسر سعيد خان	نجيب الله خان ۴۰۳
بهادر ظفر جنگ چغتآ ۴۳۷	نجيب خان رهله ۷۱۶ -
نصرت - تخاص دلار خان ۷۱۷
بهادر محمد نعيم ۶۹	نذر محمد خان والى بلخ
نصرت جنگ .. ۴۶۸	ر بدخشان ۲۶ - ۴۲ -
نصرت يار خان برادر زاده سيد	۸۵ - ۱۴۴ - ۲۱۲ - ۲۱۸ -
قاسم بارهه مخاطب به	۲۴۱ - ۲۴۲ - ۲۵۳ - ۲۶۲ -
شهامت خان .. ۶۸۳	۲۶۴ - ۲۶۷ - ۲۶۸ - ۲۷۳ -
نصيرا برادر حكم ركنابي كاشي	۴۱۵ - ۴۳۸ - ۴۵۵ - ۶۵۰ -
.. .. ۲۸۳ - ۷۹۱	۶۵۸ - ۶۶۳ - ۶۷۸ - ۷۳۱ -
نواب فتح جنگ ۷۵ - ۷۶ -	۷۵۰ - ۷۹۳ - ۷۹۹ - ۸۰۰ -
.. .. ۷۷	۸۰۱ - ۸۰۳ - ۸۰۹ - ۸۱۰ -

نظام الملک	۱۵ - ۷۵ -
نصیرا حارس قلعہ سورنج	۶۰۲
۲۱۲ - ۲۱۶ - ۲۳۱ - ۲۵۶ -	۳۶۰
نظام الملک آصفچاہ بہادر	۳۶۰
۶۷ - ۶۹ - ۷۰ - ۳۲۴ -	نصیر جنگ - خطاب رکن الدولہ
۳۳۲ - ۳۳۳ - ۳۳۷ - ۳۳۸ -	سید لشکر خان بہادر میر
۳۴۰ - ۳۵۹ - ۳۶۲ - ۳۹۶ -	اسمعیل نام برادرزادہ سید
۵۰۰ - ۵۱۲ - ۵۱۳ - ۵۲۰ -	ہاشم خان .. ۳۶۰
۵۲۱ - ۵۲۲ - ۵۲۶ - ۵۲۷ -	نصیر خان پسر خرد قتلوی
۷۰۹ - ۷۲۲ - ۷۴۸ - ۸۳۳ -	لوہانی .. ۱۶۴
۸۳۷ - ۸۳۸ - ۸۴۷ -	نصیری خان ۲۱۱ - ۲۱۴ -
نظام الملک بحری	۲۱۹ - ۴۶۹ - ۶۵۱ ..
۲۲۴ -	نصیری خان پسر کوکاتاش
۲۲۵	۵۷
نظام الملک دکنی	نظام یکم از نوکران سراج الدولہ
۵۶ -	۸۴۵
۲۱۹ - ۲۲۸ - ۲۵۱ - ۲۷۰ -	نظام الدولہ آصفچاہ
۴۲۸ - ۴۷۷ - ۷۳۷ - ۷۹۴ -	۱۰۷ - ۳۳۸ - ۳۴۱ - ۳۵۶ -
نظام الملیکہ (گروہ)	۳۶۰ - ۳۶۱ - ۷۲۲ - ۸۳۶ -
۶۴۶ -	۸۵۶
۶۴۹	نظام الدولہ ناصر جنگ
نظام شاہ	۸۳۵
۲۰ - ۲۲ - ۱۹۱ -	
۶۱۵	

نظام شاهیه (طائفه) ۱۵ -	نواب ناصر جنگ شهید ۳۳۵
۳۴۲ - ۳۴۳ - ۴۶۹ - ۴۷۰ -	نظام الدوله بهادر ۷۹
۷۸۱ - ۶۹۱	نواب نظام الملک فتح جنگ
۶۷۶ ۶۸۵ - ۶۸۶
نظر علي خان - (خطاب	نوازش خان - خطاب محمد
دهقان زاده که شجاعت	عابد پسر زاهد خان کوکه
خان محمد بیگ ترکمان ۳۷۲
بفرزندی گرفته بود) ۷۰۸	نوازش خان پسر سعید خان
نعمت خان میروزا محمد	چغتای .. ۱۹۴
هاجی .. ۷۴۵ - ۶۸۹	نوايت (قوم) .. ۵۱۳
نغر (یا) نصر (یا) نصیر	نور الدوله .. ۳۷۰
کریمدان کور (دشانی ۴۳۲	نور الدین خان .. ۷۲۲
نهر (یا) نهو .. ۳۹۶	نورالدین خان درانی بنی اعمام
نواب امفجاء ۷۹ - ۴۷۳	اشرف الوزرا شاه دلی خان
نواب بائی زوجة خلد مکان	وزیر شاه درانی ۷۲۰
.. .. ۴۷۸	نور جهان بیگم خطاب مهرنسا
نواب قدسیه زیب النساء بیگم	صبیه غیاث بیگ ۱۹۲ -
مخاطب به پادشاه بیگم	۱۹۶ - ۶۲۳ - ۷۳۰ - ۷۶۱
دومین بنت خلد مکان	نور محمد (مخاطب به عرب
.. .. ۵۰۵ - ۳۱۰	خان .. ۷۹۴

افغان) .. ۲۴۴ - ۲۴۵ ۵۰۵ - ۵۰۷
وزارت خان خطاب میسرک	نورس بانو بیگم (یا) نوازش
محمد تقی خان پسر کلان	بانو بیگم املیه مکرمه شاه
دیانت خان علی نقی	نریب خان مقوی ۶۷۲
.. .. ۷۹	نوشابه .. ۱۹۰
وزارت خان شهید .. ۸۰	نوشید - مردان عادل .. ۲۰۲
وزیر خان ۱۲۴ - ۲۵۳ -	نیابت خان ۵۶۶ - ۵۹۴
۲۸۷ - ۴۰۴ - ۵۶۹ - ۵۷۱ -	نیابت خان عرب .. ۷۷۰
.. .. ۶۳۴ - ۷۲۶	نیکو سیر پسر سلطان محمد اکبر
دملی - تخلص آقا طاهر پسر ۳۲۹ - ۸۱۷
محمد شریف هروری ۷۲۹	نینو سر لشکر سیوا ۴۷۱
دفا (نام خواجه سراپی عبد الله	
خان) .. ۷۸۱	
دقادار - (نام خواجه سرائی)	وجیه الدین خان پسر سید
.. .. ۴۱۷	لشکر خان بارهه سید مذور
دفاکیش خان .. ۵۶۹	نام .. ۴۶۸
ولد زار باسو .. ۲۳۲	وحدت علی .. ۲۴۶
دلی خان .. ۶۳۲	وحدت علی خویش جلاله
دلی خان برادر عثمان خان ۳۶۸
دوهانی .. ۶۳۲	درک زئی (طائفه از قوم

* حرف واو *

هدایت الله خان مخاطب به
 سعد الله خان خلف و
 ارشد اولاد عزایت الله خان

 هدایت بخش بن عالمگیر
 ثانی .. ۸۵۳
 هدایت خان - خطاب هدایت
 الله پسر شریف الملک
 حیدر آبادی ۶۸۹ - ۶۹۰
 هدایت کیش خان (جدید
 الاسلام) .. ۵۸۰
 هدایت محی الدین خان ۶۸
 هدایت محی الدین - نام
 سعد الله خان بهادر مظفر
 جنگ پسر متوسل خان
 بهادر (ستم جنگ بن
 حفظ الله خان ولد سعد الله
 خان شاهجهانی ۵۲۲
 هر جس پسر راجه بیتهاداس
 کور .. ۲۵۵

ولی خلیفه شاهلو ۵۴۴ - ۵۴۵
 ولی محمد خان والی توران
 دیار .. ۶۳۳
 ونکوچی برادر سیواجی ۳۴۸

* حرف ها *

هادا (شعبه ایست از الوس
 چوهان) .. ۱۱۳
 هادی داد خان برادر اله داد
 خان پسر جلال الدین ۲۵۰
 هادی داد خان عم (شید خان
 الهام الله .. ۳۰۴
 هشتم خان پور قاسم خان میر
 بحر .. ۷۳۶
 هشتم خوستی فوجدار ۱۵۴
 هدایت الله مخاطب به هدایت
 خان پسر شریف الملک
 حیدر آبادی ۶۸۹ - ۶۹۰
 هدایت الله خان پسر عزایت الله
 خان .. ۸۳۰

مظفر پسر سید شجاعت	۲۰۵ ..	هر داس جهاله
خان بارهه سید جعفر نام	چوراگی ۵۵	هر دیرام زمیندار
۴۲۷	۲۵۸ -	پسر بهیم نراین
۴۶۸ ..	۲۵۹
هندو راز	۱۹۵ ..	هر کرک
هفود (قوم) ۳۹۲ - ۳۹۵ -	..	هر ناتهد سنگهه نپیر اندر
۵۱۵	۲۳۶ ..	سنگهه
هفونیت راز پسر راجه سلته - ان	..	هری سنگهه عم (وپ سنگهه
جی (یا) سلطان جی بذاکر	۲۶۸ ..	رائهور
۳۳۹	هزاره (یا) هزار جات طایفه)
هردل راز پسر دوم راجه مدهکر	۷۵۹ - ۶۷۹ - ۵۴۲ -	۴۳۳
ساعه بندیله .. ۱۳۲	۱۴۴ ..	هستی سنگهه
هزل راز (یا) هولکر راز پسر	۵۳۱ - ۳۸۷ -	هلیون پادشاه
۷۲۵ راجه مدهکر	۸۵۷ - ۵۷۷ - ۵۷۲	..
۷۴۱ ..	۵۵ - ۴۷۹ -	همت خان
هولکر (شف - ملهار راز)	۶۸۰
۳۳۰ - ۳۵۵ - ۳۵۶ - ۷۱۸ -	۸۱۲	همت خان بدخشی
۸۵۴ - ۸۵۰ - ۸۴۹	همت خان پسر خانجهان بهادر
هیرامن بگسریه .. ۶۶	۲۹۴ ..	کوکلتاش
هیواند متصدی اعتمادالدوله
قهرالدین خان ۸۴۱ - ۸۴۲

چابوق و پدر سعید خان

چغتآ .. ۴۰۳

یعقوب خان بدخشی ۶۴۶

یلنگتروش .. ۷۹۹

یلنگتروش اوزبک ۴۳۴

یمین الدوله ۸۸ - ۱۴۳ - ۲۱۶ -

۲۲۵ - ۴۱۵ - ۴۵۵ - ۷۳۰

یمین الدوله [صف خان (پدر

مالکه بانو و ممتاز محل)

۲۱۱ - ۴۲۱ - ۶۹۰ - ۸۱۴

یمین الدوله حاکم ملتان ۶۵۶

یوزباشیان (فرقه) ۷۴۴

حضرت یوسف (علیه السلام)

.. .. ۸۶۰

یوسف بیگ پسر ابراهیم بیگ

چابوق .. ۴۰۳

یوسف بیگ نام (ستم خان

شخالی .. ۱۹۹

یوسف خان .. ۶۲۹

یوسف خواجه عم طیب خواجه

هیمو بقال ۱۱۲ - ۳۷۵ -

.. .. ۷۹۴ - ۹۰۵

* حرف یا *

یادگار بیگ داروغه گرز برداران

.. ۴۴۹ - ۴۵۰ - ۴۵۱

یادگار تکریمه .. ۸۰۴

یادگار جولاق سفیر اندر محمد

خان .. ۸۱۱

یار محمد پسر صادق محمد

خان هردی .. ۷۲۹

یار محمد همشیره زاده علامی

سعد الله خان ۴۴۸

یاسین خان پسر شیر خان تونور

.. .. ۶۵۴

یاقوت خان .. ۶۴۶

یاقوت خان حبشی ۲۰۹ -

.. .. ۷۸۱

یتیم (یا) تلیم بهادر ۱۴۰

یعقوب بیگ پسر ابراهیم بیگ

جويباري	۷۵۰ - ۷۵۱	يوسف شغالي (شف - ستم
يوسف زئي (قوم)	۱۶۲	خان شغالي (۲۰۰
۲۳۰ - ۲۴۵ - ۲۹۷ - ۳۶۳ -		يوسف محمد خان تاشکندى
۳۶۷ - ۳۶۸ - ۳۶۹ -	۲۵ - ۲۴۹ - ۶۵۱
۶۴۲ - ۶۴۹		يوسف محمد خان کوکە ۳۸۸

تمام شد اسمای مردمان

منظر دوم در اسمای مواضع و قلعه‌جات

و آبها و کوهها و غبیه *

آب جمذا .. ۷۱۶ - ۱۰۲	* حرف الف *	
آب جوں ۹ - ۶۱۱ - ۸۵۴	آب آمویه .. ۸۰۳	
آب سلطان پور .. ۶۳۷	آب اتک .. ۴۳۰	
آب گنگ ۳۴ - ۶۹۸ - ۸۵۳	آب اندرب .. ۷۹۷	
آب گوردن .. ۱۹۷	آب بنوا مشهور - در به بهت	
آب مانجرا .. ۲۴۹	دهار اشمال رویه اوند چیه	
آب نربده ۲۰۱ - ۷۶۵ ۱۳۲	
آبی موهان (یا) آبی موهان	آب بهت ۲۱۳ - ۶۵۰	
.. .. ۷۶۷ ۷۷۳	
آدز بایجان .. ۸۶ - ۵۵۱	آب بهیمره .. ۵۲	
آسیر (مضاف مریه خجسته	آب بیاه ۲۷۹ - ۴۶۰ - ۶۳۷	
بذیان) ۲۵۱ - ۲۶۴ - ۷۱۲	
۳۵۶ - ۴۳۷ - ۶۱۲ - ۶۸۷	آب پنجشیر .. ۸۰۰	
آسیر دکن .. ۶۰۵	آب تپتی .. ۸۶۴	
آشام ۴۷ - ۲۹۲ - ۴۶۹		

۸۰۳ - ۴۳۵	آقچه ..
۱۶۶ ..	آب محل
۱۰۱ - ۱۰۲ - ۱۱۳	آگره
۱۶۷ - ۳۶۹ - ۳۷۴ - ۳۷۶	اجمیر (یا) دارالخیر احمدی
۴۰۷ - ۴۱۶ - ۴۲۱ - ۴۲۷	۱ - ۲۴ - ۳۹ - ۴۰ - ۴۵
۴۶۶ - ۵۳۱ - ۵۵۴ - ۵۶۷	۹۳ - ۱۰۹ - ۱۱۲ - ۱۲۵
۵۷۴ - ۵۷۶ - ۵۷۸ - ۵۷۹	۱۴۸ - ۱۶۶ - ۱۶۷ - ۱۸۰
۵۸۴ - ۶۰۴ - ۶۳۶ - ۶۵۸	۲۰۸ - ۲۱۳ - ۲۳۵ - ۲۵۲
۶۷۴ - ۶۹۷ - ۶۹۸ - ۷۰۴	۲۷۶ - ۲۸۴ - ۳۰۱ - ۳۲۰
۷۰۵ - ۷۲۹ - ۷۸۳ - ۷۸۸	۳۷۵ - ۴۲۲ - ۴۴۷ - ۴۷۶
۷۹۹ - ۸۱۶	۴۸۶ - ۵۰۲ - ۵۰۹ - ۵۱۱
۸۱ - ۸۲ - ۸۳ - ۱۰۸	۵۵۶ - ۵۷۳ - ۵۹۸ - ۶۴۸
۱۱۱ - ۱۱۲ - ۱۷۳ - ۵۰۱	۶۷۴ - ۶۹۹ - ۷۳۹ - ۷۴۱
۱۷۳ - ۱۱۲ - ۵۰۱	۸۱۷ - ۸۱۶
۱۷۳ - ۱۱۲ - ۵۰۱	اجین ۷۳ - ۶۱۲ - ۶۱۶
۱۷۳ - ۱۱۲ - ۵۰۱	احمد آباد (یا) احمد آباد
۱۷۳ - ۱۱۲ - ۵۰۱	کجرات ۱۱۰ - ۱۲۴
۱۷۳ - ۱۱۲ - ۵۰۱	۱۴۱ - ۱۸۱ - ۱۸۴ - ۱۹۴
۱۷۳ - ۱۱۲ - ۵۰۱	۱۹۵ - ۲۳۶ - ۲۸۳ - ۲۸۴
۱۷۳ - ۱۱۲ - ۵۰۱	۲۸۵ - ۳۷۴ - ۳۷۸ - ۳۹۷
۱۷۳ - ۱۱۲ - ۵۰۱	آهنگده (قلعه) ابراهیم گده
۱۷۳ - ۱۱۲ - ۵۰۱	مضاف حیدر آباد (گویذ)
۱۷۳ - ۱۱۲ - ۵۰۱	۵۰۳
۱۷۳ - ۱۱۲ - ۵۰۱	ابراہیم گده مضاف حیدر آباد
۱۷۳ - ۱۱۲ - ۵۰۱	۷۴۶
۱۷۳ - ۱۱۲ - ۵۰۱	آقاره ۲۸۷ - ۲۸۶ - ۲۱۴

۱۵۰ ..	اربد اچل	۴۰۹ - ۴۱۰ - ۴۱۲ - ۴۱۶
۷۰۱ - ۴۶۷ - ۴۱	ارک ..	۴۱۷ - ۴۱۹ - ۴۲۹ - ۵۰۹
قلعہ بیجاپور (یا) قلعہ	ارک	۵۴۶ - ۵۵۸ - ۵۶۳ - ۵۶۹
۴۹۰ ..	ارک	۶۳۲ - ۶۵۲ - ۶۷۴
۵۲۹ - ۵۱۴ - ۳۱۳	ارکات	۶۹۳ - ۷۰۷ - ۷۰۸ - ۷۷۹
۳۶۳	استغر (یا) اشتغر	۷۸۰ - ۸۱۶ - ۸۳۲ - ۸۳۴
اسلام آباد (شف - چانگام)	..	۸۷۸ ..
۷۸۷ - ۷۰۱ - ۴۲۳	۳۰۳	احمد نگر (یا) احمد نگر مضاف
اسلام آباد - نام قلعہ چاکندہ	..	۵ - ۶ - ۱۴ - ۲۳ - ۲۵
۷۰۱	۲۹ - ۱۹۰ - ۳۱۱ - ۳۱۶
اسلام پور موسوم بہ رام پور	..	۳۳۱ - ۳۴۲ - ۴۲۷ - ۴۲۸
۱۴۴	۴۲۹ - ۴۹۶ - ۵۹۷ - ۶۰۳
اسلام گدھہ عرف دیوگدھہ	..	۶۱۱ - ۶۱۲ - ۶۱۳ - ۶۱۵
۸۷۶	۶۴۶ - ۶۸۴ - ۷۲۸ - ۸۷۷
۵۱۲	اعظم تارا عرف ستارا	ادوئی (شف - سرکار امتیاز
اعظم نگر مل گانون (یا) بل	گانون	گذہ) ۵۲۲ - ۷۲۳
۴۸۴	ادپور .. ۱۶۷ - ۲۰۸
۶۴۳ ..	افغانستان	ادیسہ (شف - اردیہ)
۵۵۳ ..	اقلیم سیوم	.. ۱۶۶ - ۳۰۵ - ۵۹۷
۷۲ - ۸۴ - ۹۲	اکبر آباد	

١٠٨ - ١٠٩ - ٢٠٥ - ٢٠٦	اله ابدان ١٩ - ٢٤ - ٩٢
٢١٢ - ٢١٥ - ٢٢٦ - ٢٢٨	١٠٨ - ١٣٦ - ١٣٨ - ١٦٧
٢٥٣ - ٢٥٥ - ٢٦٣ - ٢٧٢	٢١٠ - ٢٨٠ - ٢٩٨ - ٣٥٥
٢٧٧ - ٣٢٩ - ٣٥٤ - ٤٠٧	٣٦٩ - ٤٢٠ - ٤٢٥ - ٤٢٦
٤٢٠ - ٤٤٧ - ٤٥٨ - ٤٧٥	٤٥٩ - ٤٨٤ - ٥٩٨ - ٦٢٦
٤٧٦ - ٤٧٨ - ٥١٩ - ٥٦٦	٦٣٥ - ٦٨١ - ٦٨٢ - ٦٩٣
٥٧١ - ٦٥٨ - ٦٧٩ - ٦٨٠	٧٠٨ - ٧١٥ - ٧١٨ - ٧٨٧
٦٨٦ - ٦٩٨ - ٦٩٩ - ٧٠٤ ٨٢٠
٧٣٥ - ٧٤١ - ٧٩٢ - ٨٠٩	امتیاز کده نام فلعه ادونی
.. .. ٨٥٣ - ٨٨٠	(٢) ادواء ٣١٩ - ٨٧٥
اکبرنگر (اج محل فیرونازند	امرا یور سرکار مہک ٣٢٨
.. ١٨ - ٣٤ - ١٦٦	امر چتیا (یا) امر چیتا (یکے
البرز (کوہ) .. ٢٧٠	از پنج مکال سرکار
التمش .. ٢٣٦	مظفرنگر عرف ملکھیر موہ
الکلی مورنگ از توابع موہ	احمد آباد بیدر ٢٣٧
بنگالہ .. ٤٦٣	اموکوت .. ٣٨٧
الکڈ اودھہ .. ٧٤٣	امای محل (یا) امین محل
الکڈ یفجوب .. ٦٨٢ ٣٢٧
الکھ ناسک .. ٦٥٣	انا کونہی (یا) انا کوبند
الوز موہ اکبر آباد ١٠٨ ٣٦١

محال سرکار مظفرنگر صوبہ	انتزید (نام مخاللات در سوزمین
احمد آباد بیدر) ۳۳۷	واقعہ مابین دریای گنگ
اودنی (یا) اودلی (یا)	و جون) ۳۵۴ - ۷۱۷ -
اودنی موسوم بہ امتیاز	۸۵۲ - ۸۴۹ ..
گدھہ .. ۳۲۰	انتزیر .. ۶۱۶
اردھہ ۳۲۳ - ۳۳۰ - ۳۵۵ -	اند خود .. ۸۰۲ - ۲۷۳
۴۰۳ - ۵۴۴ - ۵۹۴ - ۷۱۵ -	اندراب .. ۲۷۷ - ۲۴۱
۷۱۶ ۷۱۷ - ۷۱۹ - ۷۴۲ -	اند رکھی مضاف صوبہ الہ آباد
۷۶۹ - ۸۴۰ - ۸۵۳ - ۸۵۹ - ۳۴۰
.. .. ۸۷۱	اندور .. ۶۳
اودیپور ۱۵۰ - ۲۰۳ -	انروہ .. ۲۵۵
.. ۲۰۸ - ۵۹۳ - ۸۷۳	انولہ (یکے از پرگنات دہلی در
ارتیسہ ۱۴۱ - ۱۶۶ - ۳۴۷ -	دامن کوه کمانون) ۸۴۱ -
۵۷۱ - ۵۷۳ - ۶۲۳ - ۶۳۴ - ۸۴۲
.. .. ۷۲۶ - ۷۴۱	اوچین ۱۹۷ - ۲۳۶ - ۲۵۵ -
اورنگ آباد ۱۴ - ۵۲ -	۳۰۶ - ۳۱۸ - ۳۳۳ - ۵۵۷ -
۵۴ - ۶۰ - ۶۱ - ۶۵ - ۲۳۶ - ۶۹۵
۲۵۹ - ۲۹۷ - ۳۰۶ - ۳۱۶ -	اچھہ .. ۵۵۰ - ۳۹۶
۳۲۰ - ۳۵۱ - ۳۵۵ - ۳۶۰ -	اودگیر مضاف دکن ۷۷۵
۴۷۳ - ۵۲۱ - ۶۶۷ - ۷۰۰ -	اودمان (پرگنہ ایست از پنجم

۶۲۲ - ۶۵۴ - ۶۵۵ - ۶۶۱

۶۶۲ - ۷۳۵ - ۷۴۶ - ۷۶۱

۷۸۳ - ۷۹۶ - ۷۹۸ - ۸۰۱

۸۰۲ - ۸۰۴ - ۸۷۰

ایرج بهانگیر .. ۴۷۴

اندروان سرحد مالک رزم ۷۳۵

ایمان بسان مالی ۶۱۴

ایل قضیة از توابع سیوستان

ایاچپور ۳۰۴ - ۴۲۹ - ۷۱۰

۸۷۷

۷۳۸ - ۸۲۱ - ۷۴۱ ..

اورنگ گدھه عرف ملهیر ۸۷۲

ارشا مویہ محمد آباد بیدر

۸۳۷

ارندچھه (یا) ارندچھه ۱۳۱

۱۳۲ - ۱۳۳ - ۱۹۹ - ۲۱۳

۲۱۵ - ۲۱۷ - ۲۹۵ - ۳۴۰

۴۳۸ - ۷۲۵ - ۷۸۳ - ۷۸۵

۷۸۶

اوهند ۶۷۹

ایدر ۱۲۹ - ۱۳۰ - ۱۸۰

۳۷۸ - ۲۰۳

ایران (یا) ایران دیار ۲۶

۲۸ - ۳۰ - ۳۷ - ۵۱

۸۴ - ۸۶ - ۸۷ - ۸۸ - ۹۳

۱۹۲ - ۲۳۲ - ۲۵۰ - ۲۸۵

۳۸۵ - ۴۱۶ - ۴۲۴ - ۴۲۹

۴۳۲ - ۴۳۹ - ۴۷۸ - ۵۴۳

۵۴۴ - ۵۴۵ - ۵۴۷ - ۵۴۸

۵۵۱ - ۵۵۲ - ۵۵۳ - ۵۸۳

* حرف با *

بادو گدھه (یا) بالو گدھه

۱۵۱ - ۱۵۰

باختر .. ۲۴۵ - ۶۱۳

بارہ .. ۲۴۵

بار پله پنج گروهی دهلی ۱۰۳

بارھه موالہ .. ۱۲

بارھه [درازده موضع را (که

در میان دو آب - یعنی

۱۴ - ۱۷۵ - ۱۹۰	بالاپور	در برای جود و گنگ قریب	
۳۴۴ - ۵۰۴ - ۷۲۸		پرگنہ سنبل واقع شدہ	
۱۷۵	بالا پور ولایت برار	میگویند [۸۱ - ۸۲	
۷۱۰ - ۹۴۶	۱۷۸ - ۲۱۷ - ۲۲۷	
۱۴ - ۱۶۸	بالا گھات	۲۳۴ - ۲۴۵ - ۲۷۲ - ۳۷۷	
۲۱۱ - ۲۶۰ - ۲۶۱ - ۳۱۵		۸۵۴	
۷۳۴ - ۹۳۸ - ۱۴۲۸	..	باسم (مضاف بالا گھات صوبہ	
۹۴۶	بالا گھات احمد نگر	برار (یا) مضاف صوبہ برار	
۴۵۵ - ۲۰۹	بالا گھات برار	۲۱۱ - ۲۲۶ - ۶۵۱ - ۷۳۴	
۶۹۲ ..	بالا گھات دکن	باغ حافظ .. ۴۵۱	
۲۱۰	بالا گھات روہنگھیرہ	باغ سرھند .. ۴۰۵	
۵۷۲ ..	بامیان	باغ صفا .. ۴۴۴	
۱۳۸	باندھو (یا) ماندھو	باغ ظفر آباد (کہ در کشمیر	
۱۷۵ - ۲۵۹ - ۴۵۸ - ۷۸۴		احداث کردہ ظفر خان	
۸۴۱ ..	بانس بریلی	خواجہ احسن اللہ (سمت)	
۱۸۸ ..	بتخانہ مہامائی	۷۵۹	
۱۸۷ ..	بتخانہ نگر کوت	۲۹ ..	باغ گنج
۱۶۴ ..	بتکدہ جگناتھہ	۶۶۱	باغ گنج علی خان
۸۴۶	بتیا مضاف پورنیہ	۸۰۲ ..	باغ مراد
۱۱۹ - ۲۴۵ - ۳۶۳	بجور	۶۹۶ ..	باغ نور منزل

۶۱ - ۶۴ - ۶۶ - ۹۸ -	برار	۷۲۷ - ۶۴۲ - ۳۶۷ - ۳۶۶	
۱۷۵ - ۱۹۰ - ۲۰۲ - ۲۰۹ -		۴۹۱ - ۴۹۴ - ۵۰۲ -	بخارا
۲۱۱ - ۲۲۶ - ۲۳۷ - ۲۹۳ -		۸۷۲ - ۸۰۳	
۳۵۱ - ۴۶۰ - ۴۹۶ - ۵۰۴ -			بخارا (نام محله در احمد آباد
۷۱۰ - ۷۲۲ - ۷۲۸ - ۷۳۴ -			گجرات کہ شیخ فرید
۷۷۸ - ۸۲۵ - ۸۳۲ - ۸۳۳ -			مرتضی خان بخاری آباد
۸۳۵ - ۸۷۷ - ۸۷۸ -	..	۶۲۹ ..	کرده (
۴۵ - ۶۶ -	برار پایانگهات	۴۲ - ۸۵ - ۱۴۵ -	بدخشان
۶۲۳ - ۷۲۶ -	.. بردان	۲۲۷ - ۲۳۵ - ۲۴۱ - ۲۴۲ -	
بروده مضاف موبه گجرات		۲۵۳ - ۲۵۴ - ۲۵۸ - ۲۶۲ -	
۱۲۴ - ۱۲۲ -	۲۶۴ - ۲۶۶ - ۲۶۸ - ۲۷۳ -	
۵۹۷ ..	برهان آباد	۲۷۸ - ۲۷۱ - ۲۹۵ - ۲۹۹ -	
۷ - ۱۵ - ۱۶ -	برهانپور	۳۶۸ - ۴۴۳ - ۴۴۴ - ۴۵۲ -	
۲۱ - ۲۳ - ۲۵ - ۳۷ - ۶۵ -		۴۵۵ - ۴۶۱ - ۵۵۲ - ۵۵۳ -	
۶۶ - ۶۷ - ۷۴ - ۸۹ -		۴۶۳ - ۴۶۶ - ۴۷۸ - ۴۹۳ -	
۱۹۰ - ۲۰۱ - ۲۰۹ - ۲۲۰ -		۸۰۰ - ۸۰۱ - ۸۰۲ - ۸۰۳ -	
۲۵۰ - ۲۵۱ - ۲۵۷ - ۲۶۱ -		۸۰۵ - ۸۱۱ - ۸۱۴ - ۸۱۶ -	
۲۸۷ - ۳۱۸ - ۳۴۹ - ۴۲۵ -		۸۵۷ - ۸۵۸	
۴۳۷ - ۴۶۷ - ۶۱۱ - ۶۱۲ -		۱۳۰ ..	بدھه نگر
۶۱۳ - ۶۱۵ - ۶۵۳ - ۶۷۳ -		۲۰۸ ..	بدھنور

۴۶	- ۶۸۸ - ۶۸۵ - ۶۸۳ - ۶۷۴
- ۸۵ - ۴۲ - ۲۶	باغ	- ۸۲۵ - ۷۸۴ - ۷۸۱ - ۶۹۱	
- ۲۲۷ - ۲۱۸ - ۱۴۵ - ۱۴۴		۸۷۸ - ۸۷۱ - ۸۳۵ - ۸۳۳	
- ۲۵۳ - ۲۴۲ - ۲۴۱ - ۲۳۵		- ۵۹۵	برهم پوثر (دریا)
- ۲۶۴ - ۲۶۲ - ۲۵۸ - ۲۵۴		۶۰۰	..
- ۲۷۳ - ۲۶۸ - ۲۶۷ - ۲۶۶		۸۱۷	..
- ۳۵۹ - ۲۹۹ - ۲۹۵ - ۲۷۸		- ۲۶۲ - ۲۲۷	بست
- ۴۳۸ - ۴۳۷ - ۴۳۵ - ۴۱۵		- ۴۴۶ - ۲۷۶ - ۲۷۵ - ۲۷۴	
- ۴۵۱ - ۴۴۵ - ۴۴۴ - ۴۴۳		- ۶۷۸ - ۶۶۷ - ۶۶۴ - ۴۷۴	
- ۴۶۱ - ۴۶۱ - ۴۵۵ - ۴۵۲		۷۹۴ - ۷۵۳ - ۷۵۲	..
- ۶۵۸ - ۶۵۰ - ۵۵۳ - ۴۷۳		بساو پتن (یا) بسوا پتن	
- ۶۷۸ - ۶۶۷ - ۶۶۶ - ۶۶۳		۷۰	..
- ۷۵۱ - ۷۵۰ - ۷۳۱ - ۶۹۳		۲۶	..
- ۸۰۲ - ۸۰۱ - ۷۹۳ - ۷۵۲		۳۹۸	بکرام - نام حصار
- ۸۱۰ - ۸۰۵ - ۸۰۴ - ۸۰۳		- ۷۱۸	بکسر (فا) بکسر
- ۸۶۶ - ۸۱۶ - ۸۱۳ - ۸۱۱		۷۷۱	..
۸۱۳ - ۸۷۲	..	- ۲۸۸ - ۱۸۰ - ۵۳	..
- ۲۵۳	بلخ و بدخشان	- ۷۷۹ - ۶۰۱ - ۵۲۱ - ۳۱۸	
- ۲۶۴ - ۲۶۶ - ۲۶۲ - ۲۵۴		۸۷۱	..
۲۷۸ - ۲۶۸

بگله کهات (یا) بگله کهات

۹۶ ..	بذدر فرنگ	۶۵۲ ..	بلدہ احمد آباد
- ۴۳ - ۲۰ - ۱۶	بذارس	۳۳۰ ..	بلدہ ارجین
۳۲۳	- ۲۸۹	بلدہ اورنگ آباد
۱۲۷ ..	بذچر	۶۷۶ - ۴۹۱ - ۳۵۴	..
- ۵۲۳ - ۵۱۴	بذدر پہاچری	- ۱۵۲ - ۳۶	بلدہ برہانپور
۵۲۹	۷۹۵ - ۶۵۳ - ۲۶۱	..
۲۸۸ ..	بذدر جیول	۳۶۲ ..	بلدہ بیجاپور
۵۳۰ ..	بذدر چینگاچن	۳۳۵	بلدہ دار الخلافہ
- ۲۲۱ - ۳۰	بذدر سورت	۳۷۵ ..	بلدہ دہلی
- ۳۵۸ - ۳۴۸ - ۳۲۳ - ۳۲۲		۳۳۳	بلدہ شاہجہان آباد
- ۷۰۷ - ۶۸۷ - ۵۲۷ - ۴۹۷		۲۷۵ ..	بلدہ کابل
- ۷۴۴ - ۷۴۳ - ۷۰۹ - ۷۰۸		- ۲۱۴ - ۱۵۸	بلدہ لاہور
۸۵۹ - ۷۸۱ - ۷۴۵	..	۷۹۲ - ۵۸۵ - ۴۶۶	..
۸۴۵ ..	بذدر کلکتہ	۵۸۴ ..	بلدہ ناگور
۱۸۳ ..	بذدر کوہ	۸۳۶ ..	بلگرام
۳۱۷ - ۲۹۴	بذدریل کھنڈ	۱۹۳ ..	بلوچ پور
- ۱۷۱ - ۲۴ - ۲۱	بذدریلہ	۳۹۷ - ۱۵۱	بلوچستان
- ۲۲۶ - ۲۱۸ - ۲۱۵ - ۱۹۷			بلوچی (یا) بلوچی (نام موضع
۲۷۲ - ۲۶۵ - ۲۵۱	..		پرگنہ لوہ گاہ - ون مضاف
۲۴۸ ..	بذغر (یا) بلغر	۴۷۱ ..	ناندیور

۶۳۴ - ۶۳۲ - ۶۳۰ - ۶۲۴	۵۸ .. بنگاپور
۷۱۴ - ۷۰۵ - ۷۰۴ - ۷۰۳	بنگر (یکے از پروکذات شمالي
۷۲۶ - ۷۲۵ - ۷۱۸ - ۷۱۷	دهلي) ۸۴۲ - ۸۴۱
۷۲۷ - ۷۳۷ - ۷۸۱ - ۸۱۲	بنک .. ۵۵۹ ۴۰۶
۸۴۳ - ۸۴۴ - ۸۴۵ - ۸۴۶	بنگالہ (يا) بنک ۱۶ - ۱۷
۸۴۷	۱۸ - ۱۹ - ۳۴ - ۴۳ - ۴۶
بنگش ۱۵۶ - ۱۷۵ - ۴۴۰	۶۱ - ۶۲ - ۷۳ - ۱۱۰
۷۵۶ - ۴۶۲	۱۲۳ - ۱۲۴ - ۱۶۳ - ۱۶۴
بنگشات ۴۶۲ - ۴۶۲ ..	۱۶۵ - ۱۶۶ - ۱۶۷ - ۱۶۸
بنگش بالا ۸۵ - ۲۳۹ ..	۱۶۹ - ۱۷۰ - ۱۷۴ - ۲۰۹
بنگش بالا ر پائين ۲۳۹	۲۱۹ - ۲۳۸ - ۲۵۱ - ۲۶۶
بنگش پائين (يا) پايان ۸۵ -	۲۹۲ - ۲۹۸ - ۳۰۳ - ۳۰۴
۸۰۸ - ۲۳۹	۳۰۵ - ۳۲۱ - ۳۳۳ - ۳۴۷
بوندي ديول گانون ۳۴۲	۳۵۸ - ۴۰۰ - ۴۰۱ - ۴۰۳
بوندي ۱۱۰ - ۱۱۵ - ۲۱۰	۴۰۶ - ۴۲۰ - ۴۲۳ - ۴۳۷
۳۰۵ - ۲۶۰	۴۵۵ - ۴۵۶ - ۴۶۳ - ۴۷۴
بوندي وکنگر ۲۶۰ ..	۴۸۱ - ۵۱۱ - ۵۵۹ - ۵۶۳
بونديله ۱۸۱ - ۲۲۰ ..	۵۷۱ - ۵۷۳ - ۵۷۶ - ۵۹۱
بوندي ۵۹۷ - ۵۹۵ - ۷۲۶	۵۹۳ - ۵۹۵ - ۵۹۶ - ۵۹۷
بوندي گده ۳۱۹ - ۸۷۶	۶۰۳ - ۶۰۴ - ۶۰۷ - ۶۲۳

۸۴۸	..	بهرت پور	۱۶ - ۷۲ - ۱۳۱ -	بهرت
۵۷۰	..	بهر رانج	۱۳۹ - ۱۵۵ - ۱۶۴ - ۴۰۴ -	
۲۸۱	..	بهر رانج	۴۰۴ - ۴۲۰ - ۴۰۸ - ۴۳۹ -	
۳۳ - ۴۰۵ - ۴۷۵ -		بهر کو	۵۹۱ - ۵۶۳ - ۵۵۹ - ۴۸۴ -	
۴۵۴ - ۴۵۵ - ۴۶۳ - ۴۶۴ -			۵۹۳ - ۵۹۴ - ۵۹۷ - ۴۲۲ -	
۷۹۷ - ۷۷۶ - ۷۷۵	..		۶۳۴ - ۶۸۲ - ۶۹۲ - ۷۰۸ -	
بھاسہ مضاف صوبہ مالوہ			۷۱۷ - ۷۲۵ - ۷۲۶ - ۷۲۷ -	
۲۹۷ - ۲۹۶	۷۳۶ - ۷۵۶ - ۷۷۲ - ۷۸۴ -	
۷۵۸ - ۷۲۹	..	بھنپھر	۸۴۷	..
۷۵۹ - ۲۴۲	..	بھیرہ	۳۳۷ -	بھالکی مضاف بیدر
بھیرہ خوشاب (یا) بھیرہ			۶۵۱	..
۵۳۳	..	بھیرہ خوشاب	۴۲۶	..
۵۷	..	بھیرہ	۶۵۰	..
۸۲۷ - ۲۷۹		بھیرہ (دریا)	۲۴۴	..
۸۵۵ - ۷۰۰ - ۴۹۸		بھیرہ اللہ	۳۵۳ - ۲۲۸	..
۶۳	..	بھیرہ	۱۷۵	..
۵۲ - ۵۳ - ۵۴ -		بھیرہ پور	۱۱ - ۱۰	..
۵۶ - ۵۷ - ۵۸ - ۶۳ - ۶۵ -				بھیرہ رانج (یا) بھیرہ مضاف
۱۸۳ - ۱۸۸ - ۲۶۳ - ۲۸۷ -			۸۷۱	..
۲۸۸ - ۲۹۴ - ۲۹۵ - ۳۱۱ -			۷۷۲ - ۶۷۳ - ۴۲۲ -	بھیرہ رانج

٧١١	٣٢٣ - ٣١٩ - ٣١٨ - ٣١٣
٧٣٧	دیر	مضاف دکن	٣٢٧ - ٣٢٤ - ٣٢٥ - ٣٢٧
٧٣٨ - ٧٣٧	٣٥١ - ٣٥٦ - ٣٦٦ - ٣٦٧
٩٠٧	..	بیرات	٣٧١ - ٣٧٢ - ٣٨٣ - ٣٩٠
٣٠٥	..	بیرات دوم	٣٩٧ - ٣٩٩ - ٤٠٣ - ٤٠٣
٧٠٩	..	بیرم گانوں	٥٢٢ - ٤٧٣ - ٤٨٣ - ٤٩٤
٥٦٤	..	بیسوار (یا) بیسوار	٧٠٠ - ٧٢٢ - ٧٢٣ - ٧٤٠
١٥٢ - ١٥١ - ١٤٨	..	ریکانیر	٧٤٦ - ٨٣٢ - ٨٣٧ - ٨٦٥
١٧٩ - ٢١١ - ٢١٢ - ٢٣٣	٨٧٤ - ٨٧٥ - .. - ..
٥٣٣ - ٤٧٦ - ٢٨٧	٣٥٤ - .. - .. - ..
* حرف پے *			بہ و بال
			بیاہ
			بیک - ایور از توابع سرکار پتن
٧٧٤ - ١٨٢	..	پاتھری	٤٦٢ - .. - کجرات
١٨٢	..	پالم	١٨٨ - .. - بیک ایور دکن
٣٤٤	..	پالہ کنگیوری	٢٢٠ - ٧١٠ - بیک گڈہ
..	..	پالی (یا) بالی (یا) مالی	٦٢ - ٦٣ - ٧٢ - بیدر
..	..	(سرحد صوبہ اودھ)	٣٣٧ - ٣٥١ - ٤٩٦ - ٦٥١
٧١٤ ١٧٩	٨٣٧ - .. - ..
٣٣٥ - ٩	..	پانی پت	٦٣ - .. - بیدر (نام پر گڈہ)
٩٨ - ٦٦ - ٦٥	..	پایانگہات	٢١٢ - ٢٥٧ - ٦١٦ - ٧١٠

پرگنه ایرج .. ۳۲۶	دایان کهفت برار .. ۹۸
پرگنه باری .. ۲۲۱	پنهان (یا) پنهان (که) الکائے
پرگنه باسم مضاف بالاگهات	سمت از دد آیه باری (
صوئے برار ۲۱۱ - ۷۳۴ ۱۵۷ - ۳۱۷
پرگنه بالا یوز صوئے برار ۲۳۲	پتن (یا) پتن مضاف صوئے
پرگنه بددهنور .. ۲۰۸	کجرات ۳۷۸ - ۳۹۴ -
پرگنه بنادر (یا) تبادر ۲۰	۳۹۷ - ۴۱۰ - ۴۲۱ - ۴۲۲ -
پرگنه بهیرون وال ۴۳۷	۵۵۴ - ۵۷۰ - ۵۵۷ - ۵۵۹
پرگنه بیدر .. ۷۱۰ - ۷۱۱ ۹۴۹ - ۹۷۶
پرگنه پالم (یا) پالم صوئے بیدر	پتنه ۳۴ - ۳۵ - ۳۶ - ۴۳ -
.. .. ۳۶۲	۸۸ - ۱۰۷ - ۱۲۳ - ۱۴۲ -
پرگنه پانور شیخ بابو مضاف	۳۲۸ - ۳۳۴ - ۳۳۵ - ۴۰۸ -
.. .. ۸۳۵	۴۲۰ - ۴۳۲ - ۴۹۲ - ۷۲۴ -
پرگنه پونه .. ۳۴۲	۷۸۸ - ۸۴۳ - ۸۴۴ - ۸۴۵ -
پرگنه تهاره (یا) بهاره ۴۵۰	۸۴۶
پرگنه بنگش .. ۴۳۲	پرگنه انکور (یکی از پنج محل
پرگنه جالذا .. ۳۴۹	سراکار مظفرنگر عرف لکھنور
پرگنه جالندهر .. ۲۸۶	صوئے احمد آباد بیدر (
پرگنه چماری (یا) چماری ۳۳۷
پرگنه چناب .. ۳۷۹	پرگنه اوند چنه .. ۲۹۴

پرگنہ اوبہ گانون مضاف ناندير	پرگنہ چوراسي مضاف سرکار
۴۷۱	سہارنپور .. ۸۹۷
پرگنہ مانديل .. ۲۰۸	پرگنہ حويلي پاتھري صوبہ ہزار
پرگنہ مانديل گدھہ سرکار چيتور	.. ۳۳۹
۲۶۹	پرگنہ خوشاب .. ۶۴۴
پرگنہ متھرا .. ۱۹۹	پرگنہ دکدار نزديک جالندھر
پرگنہ مديلہ .. ۴۵۹ ۵۳۳
پرناالہ .. ۳۵۰	پرگنہ رام پور مضاف چيتور
پریندہ .. ۲۵ ۱۴۲
پرنيہ .. ۴۵۹	پرگنہ سانچہر .. ۱۱۶
پروتي .. ۱۲۷	پرگنہ سلطان پور ۲۸۶
پریندہ ۲۲۶ - ۲۵۲ - ۴۱۳ -	پرگنہ سنبل .. ۳۷۷
۴۲۵ - ۴۵۷ - ۷۹۴	پرگنہ سہراون در صوبہ بہار ۷۷۱
پشاور ۱۱۹ - ۱۴۵ - ۲۴۰ -	پرگنات سنگمپور .. ۶۹۲
۲۴۱ - ۲۴۴ - ۲۴۵ - ۲۶۲ -	پرگنہ شير پور صوبہ ہزار ۵۱۲
۲۷۵ - ۲۹۹ - ۳۶۴ - ۳۶۶ -	پرگنات صوبہ دارالخلافہ ۷۱۶
۳۹۸ - ۴۳۰ - ۴۷۹ - ۶۴۲ -	پرگنات کابل .. ۳۶۴
۷۵۷ - ۷۲۷	پرگنہ فرید آباد .. ۴۶۰
پنچ محلہ (یا) پنچ محلہ (یعنی	پرگنہ کرکمنپ .. ۳۴۲
پرگنہ انکور و مکھنل (یا)	پرگنہ کوتھل صوبہ ہزار ۵۲۰

۷۹۸ - ۷۳۸ - ۷۲۹	مکھیل و امر چیتا (یا)
۲۶۵	امر چیتا و کرچور (یا)
۳۶۷	کرچور و اردسان پنچ
۷۶	محال سرکار مظفرنگر عرف
پورجات بیرزئی ادرنگ آباد	ملکھیر موہٹ احمد آباد
۳۵۱	بیدر (امیکوینڈ) ۳۳۷
۵۹۳	پلامون ۳۷۲
۶۱۱	پلاؤن ۳۶ - ۳۹ - ۲۱۹
۳۴۶	۶۹۲
۸۴۶	پلاؤن مضاف صوٹ بہار ۲۱۹
پوشنگ کہ فوشنج معرب آن	پلارن (یا) بلالز ۶۹۲
است یعذی موضع واقع	پنچشیر .. ۸۰۰
درمیان قندھار و بہکر ۶۵۴	پنچاب ۴ - ۲۴ - ۱۱۶ -
۱۲۷	۱۱۸ - ۱۲۵ - ۱۳۰ - ۱۵۱ -
۵۰ - ۳۴۴ - ۳۴۶ -	۱۵۳ - ۱۶۱ - ۱۶۷ - ۱۸۵ -
۷۰۱ - ۷۰۰	۲۳۹ - ۲۸۰ - ۳۵۶ - ۳۷۹ -
بہلچری (یا) بہولچہ—ری	۳۹۹ - ۴۰۴ - ۴۰۵ - ۴۳۴ -
۵۲۳ - ۵۱۴ - ۳۶۰ - ۳۳۹	۴۵۹ - ۵۱۵ - ۵۳۳ - ۶۰۱ -
بیلان (یا) بیلان (یا) بیلان	۶۰۴ - ۶۰۷ - ۶۳۸ - ۶۵۸ -
۴۱۷	۶۸۱ - ۶۸۲ - ۶۹۶ - ۶۹۸ -

	• حرف تا •
تعلقه جات .. ۷۱۸	قارا گده .. ۲۴۰ - ۲۸۱
تلقم (قلعه) .. ۹۱۲	قالاب راج سمندر ۲۰۸
تلمکون دکن .. ۳۲۳	قالاب سانچور .. ۵۰۲
تلمکانه ۲۶ - ۳۸ - ۱۶۳ -	قالاب عنبري .. ۴۱
۲۰۹ - ۲۱۱ - ۲۱۴ - ۲۴۷ -	قالاب فتحپور .. ۵۹۹
۲۵۰ - ۴۰۳ - ۷۳۴ - ۷۷۴ -	قالاب کاکریه در ظاهر شهر
تلواره میان کوه سوالک ۴۰۶	محمود آباد ۹۵۳
تلون .. ۳۳	قالاب مقصود آباد ۸۵۳
تذکار .. ۳۴۸ - ۳۴۹	تجرت .. ۷۵۸۰
توران (یا) توران دیار ۶۳ -	تبریز .. ۶۲۵
۲۴۵ - ۲۴۶ - ۵۴۸ - ۵۸۳ -	تربذک (یا) تربذک (یا)
۶۲۳ - ۷۲۷ - ۷۸۲ - ۷۸۳ -	نیرنگ مضاف دکن
۸۰۳ - ۸۳۲ - ۸۷۲ - ۸۷۸ -	۷۷۸ - ۷۵۷ - ۹۷۱ - ۴۴۰
.. ۸۷۹	ترچنابلی ۸۳۸ - ۳۴۴
تهاره (یا) بهاره ۴۵۰ -	ترکستان .. ۸۱۳
.. ۷۱۲	قرمذ .. ۴۶۱
تهانه بیدر .. ۶۴۹	قرهمن .. ۵۷۶
تهانه ضحاک مضاف کابل	قرین .. ۲۲۷
.. ۷۷۶	
تهانه کوهات .. ۴۳۰	

* حرف جیم *

جامیو .. ۷۱۷

جالا مکھی (نام جائے در

سوزمین جالذہر کہ آء

مشعل آسا بسوزن - وزیرتگا

ھذونسٹ) .. ۱۸۹

جالذہر .. ۵۲۳ - ۲۸۶

جالذہ پور .. ۶۱۵ - ۴۵۵

جالور .. ۵۷۰ - ۱۴۶

جائپانیر .. ۷۶۸

ججہ .. ۴۴۷

جکدرہ (یا) چکدرہ - ۳۶۴

.. .. ۳۶۶

جکدریس پور ۵۹۳ - ۵۹۲

جگذاٹھہ .. ۱۶۵

جلال آباد .. ۲۹۸

جلال پور کھنڈرسہ ۴۹۷

جلیسر مضاف صوبہ اکبر آباد

.. .. ۵۹۶ - ۳۳

تہتہ .. ۸۶۵ - ۸۶۸

تیدال .. ۱۷۸

تیراہ (کوهستان غریبی پشاور)

- ۲۴۶ - ۲۴۷ - ۲۴۵ - ۳۶۶

۷۵۷ - ۷۲۷ - ۳۶۸ - ۳۶۷

تیمور آباد .. ۸۰۳

* حرف تے *

تاتہ .. ۳۴ - ۹۲ - ۶۹۵

۵۹۶

تتہہ .. ۵ - ۲۶ - ۱۲۹

- ۱۵۱ - ۱۵۳ - ۱۵۴ - ۱۸۴

- ۲۵۱ - ۲۶۳ - ۴۰۴ - ۴۲۳

- ۴۳۸ - ۴۷۵ - ۴۲۳ - ۴۳۳

- ۶۵۲ - ۶۴۳ - ۶۴۴ - ۶۵۰

- ۶۶۹ - ۶۷۰ - ۶۷۳ - ۶۷۷

۷۲۴ - ۷۲۶ - ۷۲۹ - ۷۶۰

۷۷۳

تھاگر درازہ .. ۷۱۶

۵۹۴ - ۶۰۳ - ۶۰۴ - ۶۷۲ -	جہذا ۳۵۳ - ۳۶۲ - ۷۱۶ -
۷۰۸ - ۷۲۴ - ۷۷۲ - ۸۵۸ -	۷۱۸ - ۷۱۷
۸۷۰ - ۸۶۸	جہو ۲۷۲ - ۲۹۸ - ۶۶۰ -
جوزہ مالی (یا) جوزہ حالی	۷۱۲ - ۶۸۳
۶۱۴	جنت باری (نام باغی کہ
جہادوا (یا) جہاکوا ۸۲۴	طرح انداختہ سیف خان
جہاز کھنڈ .. ۱۶۳	میرزا صفی بون (۴۱۹
جہانسی .. ۷۱۸	جنگلستان .. ۲۱۷
جہانگیرانگر ۹۲ - ۶۳۲	جہانیر ۲۰ - ۲۲ - ۲۰۵ -
جہاجر ۴۶۵	۲۵۱ - ۴۱۳ - ۴۱۹ - ۴۳۹ -
جہانور ۱۱۴ - ۱۴۴ - ۲۳۰ -	۶۱۲ - ۶۶۵ - ۶۹۲ - ۷۸۲ -
.. ۲۲۵ - ۲۷۶ - ۳۴۲	۸۲۷ - ۸۳۸ - ۸۳۹ - ۸۷۴
جہانوں .. ۸۰۳ - ۸۰۵	جوار .. ۲۸۸
جہانسلویر .. ۳۳	جودہ ۵۵ یوز ۱۴۸ - ۱۷۹ -
جہانگر .. ۸۳	۱۸۱ - ۲۳۵ - ۴۷۹ - ۵۹۱ -
	۷۵۳
	جود ۷۹۹ - ۸۵۳ - ۸۶۷
چاپانیر .. ۱۲۴	جونا گدھ مضاف کجرات
چانگام موسوم بہ اسلام آباد	۱۲۵ - ۴۱۱ - ۴۲۳ - ۶۷۶
.. ۷۰۳ - ۸۰۵	جوانپور ۱۹ - ۴۰۳ - ۵۷۶ -

* حرف چے *

۲۵ .. چار کونده	۸۹۶ .. چاري تار
- ۱۱۵ چاذه موبه بهار	- ۶۷۷ - ۳۴۶ - ۳۴۴ چاکنه
۲۸۲ - ۵۷۷ - ۴۹۱ ..	۷۰۰ ..
- ۳۴۴ چنچار (يا) چنچار	۷۸۴ - ۲۱ چاليس گانوك
۵۱۴ ..	۸۵۴ چاند پور ..
- ۳۲۰ - ۱۰۴ - ۹۵ چنچي	۴۵۹ چاند پور مدياه ..
۴۶۸ ..	۶۵۳ - ۳۰۴ چاندور ..
۱۴۳ چنډاولي ..	- ۵۱ چانده متصل برار
۲۳۷ چنډر گدهه ..	- ۳۰۹ - ۳۰۶ - ۲۹۳ - ۲۰۰
۵۶۶ چنډوار ..	۷۸۵ - ۶۱۶ - ۴۸۸ - ۳۵۸
۲۱۵ چنډوري ..	۲۸۰ چاندي ..
- ۵۸ چوڙه (يا) چوڙهه	۲۱۰ چوڙهه كرتوالي ..
۳۵۸ - ۳۵۴ - ۳۵۱ - ۹۵	چتالي (يا) چيتالي
چورا گدهه - حاكم نشين ملك	چتالي (يا) چيتالي
- ۱۳۸ گدهه كڙنگه	۴۴۷ ..
۴۳۸ - ۲۵۸ - ۲۱۷ - ۲۱۶	۴۴۸ چور ..
۱۱۰ چوسا ..	۶۵۱ چوڙهه مضاف بيدر
- ۴۶۴ چهار موبه دكن	۱۲۷ چور ..
۶۹۳ ..	۳۶۸ چغان سرا ..
۳۷۵ چيتارن ..	۶۸۷ چكله سهرند ..

۷۸۶ .. حصار ۴۰ وجہ پور	۲۳۰ - ۱۶۱ - ۱۴۲	چیتور
۳۶ .. حصار پرندہر	۲۷۶ - ۲۶۹ - ۲۶۵ - ۲۳۵	
۶۸۶ .. حصار دھار	۷۵۳ - ۵۶۸ - ۳۰۰	..
۲۶۵ - ۲۵۳ حصار سہرا	۵۲۹ ..	چیتور
۳۵ .. حصار شہر پند	<hr/> * حرف حا *	
۸۶۶ .. حصار غوری		
۳۳ - ۳۲ حصار فیروزہ	۴۰۴ -	حاجی پور مضاف بہار
۱۴۶۳ .. حصار کابل	۷۰۸
۸۶۶ .. حصار کہمرد	۶۸۸ ..	حال محل
۴۸۷ .. حصار کہیلنا	۵۳۶ - ۳۸۱ -	حجاز ۳۸۰ -
۵۹۳ .. حصار گولکنڈہ	۸۰۱ - ۵۹۶ - ۵۸۷ -	۵۳۹ -
حصن پریندا مضاف موہیہ	۷۲۶ ..	حدود برودان
۸۶۵ خجستہ بنیاد	۴۹۱ - ۱۰۶ -	حصن ابدال
۵۱ - ۵۰ حصن پورندہر	۶۶۰ - ۶۴۳
۹۵ حصن حصین چنچی	حصار (شاف - ہانسی حصار)	
۶۰۰ .. حصن کنبو	۷۱۵ - ۴۳۳ - ۴۳۱ -	۴۱۱ -
۲۸۵ .. حصن گوالیار	۴۱۸	حصار احمد آباد
۲۲۷ .. حصن نورور	۷۰۱ ..	حصار ارک
حویلی امتقاد خان در آگرہ	۳۹۸ ..	حصار بکرام
۷۹۹ برکنار جون	۱۴۱ ..	حصار بوندی

۳۵۵ - ۶۱۳ - ۶۴۹ - ۶۵۱ -	حدید
۷۸۴ - ۷۱۰ - .. - ..	حدید
۶۱۴ - ۶۴۹ - ۱۸۸ -	حدید
۶۲ - ۳۸ -	حدید
۷۳ - ۷۴ - ۷۸ - ۲۸۸ -	حدید
۳۲۰ - ۳۹۱ - ۴۸۵ - ۴۸۷ -	حدید
۷۱۰ - ۸۳۳ - ۸۳۴ - ۸۳۸ -	حدید
۸۷۷ - .. - ..	حدید
۵۴۸ - ۵۴۷ -	حدید
۷۲۴ - ۴۴۳ - ۵۵۰ - ۴۴۹ -	حدید
۷۹۶ - .. - ..	حدید
خرمابه (یا خرمابه) ازمضاوات	حدید
۷۴۷ - .. -	حدید
۵۹۵ - .. -	حدید
خلد آباد روضه در کردویی	حدید
۸۳۸ - دولت آباد	حدید
خلد - سه منقذی بلخ	حدید
۸۰۱ - .. - ..	حدید
خلدخانه منزل سلطان دارشکوه	حدید
۷۳۲۰ - .. - ..	حدید

۷۹۸ -	حدید
حدید	حدید
۷۱۰ - .. - ..	حدید
۷۱۳ -	حدید
۵۷ - ۵۴ -	حدید
۵۸ - ۶۲ - ۶۴ - ۶۵ -	حدید
۶۷ - ۷۹ - ۳۱۱ - ۳۱۳ -	حدید
۳۲۳ - ۳۲۵ - ۳۲۶ - ۳۲۷ -	حدید
۴۸۷ - ۴۸۵ - ۴۴۹ -	حدید
۵۰۰ - ۴۹۲ - ۴۸۹ -	حدید
۵۰۳ - ۵۱۳ - ۵۲۳ - ۵۰۹ -	حدید
۴۲۷ - ۴۴۶ - ۴۸۸ - ۴۹۴ -	حدید
۷۲۳ - ۷۴۵ - ۷۴۶ - ۸۲۰ -	حدید
۸۷۵ - ۸۳۵ - ۸۲۴ -	حدید

* حرف خا *

۴۷۸ - .. -	خان آباد
۸۵۸ - .. -	خانپور
۳۶ - ۲۱ - ۲۰ -	خاندیس
۲۵۴ - ۳۵۱ - ۲۶۱ - ۴۵ -	خاندیس

۷۴۸ - ۷۵۳ - ۸۳۰ - ۸۳۲	۱۶۶ .. خلیفہ آباد
۸۳۲ - ۸۳۵ - ۸۴۹ - ۸۵۰	۸۰۰ .. خذجان
۸۵۳ - ۸۵۵ - ۸۶۷ - ۸۸۰	خاندانی (یا) خدشی (سرحد
۸۸۱	ولایت سیستان) ۷۵۲
دار الخلافۃ اکبرہ ۱ - ۲۲۴	خوردجہ .. ۸۵۰ - ۸۴۹
۲۲۵ - ۳۶۴ - ۵۷۲ - ۵۷۴	خوست .. ۲۴۱
۵۸۴ - ۵۸۶ - ۵۹۴ - ۶۰۸	خوشاب .. ۶۴۲
دار الخلافۃ اکبر آباد ۷۹۹	خیدر ۱۶۱ - ۲۴۵ - ۲۵۱
دار الخلافۃ شاہجہان آباد	۳۶۶ - ۴۴۰ - ۷۲۷ - ۷۵۷
۳۱ - ۳۲ - ۱۰۱ - ۲۶۷	خیر آباد ۱۳۱ - ۸۱۷
۴۴۵ - ۵۰۷	
دار الخیر اجمیر ۲۰۷	
۶۴۸ - ۲۵۲	دار الخلافۃ ۳۴ - ۱۰۴
دار السلطنت ۲۵۳ - ۲۷۹	۱۰۸ - ۱۱۶ - ۱۵۱ - ۲۵۶
۶۶۰ - ۳۰۷	۳۱۸ - ۳۳۱ - ۳۳۶ - ۳۵۴
دار السلطنت لاہور ۳۰ - ۲۵۳	۳۵۷ - ۳۷۵ - ۴۴۶ - ۴۶۴
۴۶۵ - ۴۷۵ - ۶۶۳ - ۷۵۵	۴۷۷ - ۴۸۱ - ۴۸۷ - ۴۹۱
۸۰۶	۵۰۸ - ۵۱۷ - ۵۲۸ - ۵۵۶
دار الملک دہلی ۵۶۷	۵۷۱ - ۵۷۶ - ۶۸۰ - ۶۹۵
دار الملک کابل ۴۳۰	۷۱۴ - ۷۱۶ - ۷۴۱ - ۷۴۴

* حرف دال *

دریای پورنا .. ۶۱۱	۴۶۵ - ۴۷۸ . ۶۸۳ - ۸۷۰
دریای تبتي .. ۷	۸۴۸ داسنه (يا) داشنه
دریای جمنا (يا) جون ۳۵۴ -	۸۷ - ۸۶ .. داغستان
۳۷۷ - ۴۲۷ - ۶۶۹ - ۷۱۸ -	۸۶۷ دامن کوه شمالي
۷۳۸	۴۷۶ - ۲۳۹ دامن کوه کانگره
دریای جون (يا) جمنا ۳۵۴ -	۲۷۰ دامنۀ البرز کوه ..
۳۷۷ - ۴۲۷ - ۶۶۹ - ۷۱۸ -	درگاه شيخ برهان الدين غريب
۷۳۸	(رحمة الله عليه) ۸۳۴
دریای چناب .. ۱۱	در رازۀ اجميـري در دهلي
دریای راوي .. ۸۰۶	۸۷۸
دریای ستلج ۳۳ - ۱۰۶ -	۶۶۱ - ۶۶۲ دروازۀ ديس قرن
۳۶۷ - ۸۲۷ - ۸۵۱ ..	۶۷۵ درۀ کوکلا بهاري
دریای سندھه ۱۳۱ -	دریای بھکوره (يا) بھکوره
۱۵۶ - ۳۶۳ - ۴۴۷ ..	۳۶۶
دریای شور ۱۹۴ - ۱۹۶	۴۷ دریای برهما پوتر ..
دریای کرم ناسا ۷۱۷	دریای بنگبھدرا (يا) تنگ
دریای کشنا .. ۳۳۷	بھدرا .. ۳۶۱
دریای کنک کنن (يا) دریای	۶۰۷ .. دریای بهت
دکھن .. ۲۴۱	۴۷۱ .. دریای بهيرا
دریای کودي .. ۵۶۴	۲۷۹ .. دریای بياہ

۱۴۶ - ۱۴۷ - ۱۵۲ - ۱۵۳	دریای گنگ (یا) گنگا ۶۹۹ -
۱۵۶ - ۱۶۰ - ۱۶۶ - ۱۶۸	.. ۷۱۷ - ۷۱۸ - ۷۷۱
۱۷۱ - ۱۷۲ - ۱۷۳ - ۱۷۷	دریای مانجرا .. ۴۹۲
۱۸۱ - ۱۸۲ - ۱۸۳ - ۱۹۰	دریای مہرب .. ۱۰
۱۹۱ - ۱۹۲ - ۱۹۸ - ۲۰۰	دریای نربده ۵۱ - ۲۳۱ -
۲۰۵ - ۲۰۶ - ۲۰۷ - ۲۰۹ ۳۱۹ - ۳۶۶
۲۱۰ - ۲۱۱ - ۲۱۴ - ۲۱۶	دریای نیلاب ۱۶۱ - ۱۸۶
۲۱۹ - ۲۲۴ - ۲۲۵ - ۲۲۶	دریای ہیرمند .. ۷۹۹
۲۲۷ - ۲۲۸ - ۲۳۰ - ۲۳۱	دشت بیاض .. ۲۲
۲۳۳ - ۲۳۶ - ۲۳۷ - ۲۳۸	دکن ۵ - ۷ - ۹ - ۱۵ -
۲۴۹ - ۲۵۱ - ۲۵۲ - ۲۵۵	۱۶ - ۱۷ - ۲۰ - ۲۱ - ۲۲ -
۲۵۷ - ۲۶۱ - ۲۶۳ - ۲۶۶	۲۳ - ۲۶ - ۳۹ - ۴۱ - ۴۲ -
۲۷۰ - ۲۷۲ - ۲۸۷ - ۲۹۲	۵۰ - ۵۲ - ۵۳ - ۵۴ - ۵۶ -
۲۹۳ - ۲۹۵ - ۲۹۶ - ۲۹۷	۵۷ - ۵۸ - ۶۰ - ۶۱ - ۶۲ -
۳۰۰ - ۳۰۲ - ۳۰۳ - ۳۰۵	۶۳ - ۶۵ - ۶۶ - ۶۷ - ۶۹ -
۳۰۶ - ۳۰۹ - ۳۱۰ - ۳۱۴	۷۰ - ۷۲ - ۷۳ - ۷۴ - ۷۶ -
۳۱۸ - ۳۱۹ - ۳۲۳ - ۳۳۰	۷۷ - ۷۹ - ۸۰ - ۸۱ - ۸۲ -
۳۳۲ - ۳۳۵ - ۳۳۶ - ۳۳۷	۹۳ - ۹۸ - ۱۰۳ - ۱۰۵ -
۳۳۸ - ۳۴۰ - ۳۴۲ - ۳۴۳	۱۱۶ - ۱۳۳ - ۱۳۸ - ۱۳۹ -
۳۴۶ - ۳۴۸ - ۳۴۹ - ۳۵۰	۱۴۲ - ۱۴۲ - ۱۴۳ - ۱۴۴ -

- ۷۲۷ - ۷۲۳ - ۷۰۹ - ۷۰۶	- ۳۵۵ - ۳۵۴ - ۳۵۳ - ۳۵۲
- ۷۳۷ - ۷۳۶ - ۷۳۵ - ۷۲۸	- ۳۷۰ - ۳۶۰ - ۳۵۹ - ۳۵۶
- ۷۴۱ - ۷۴۰ - ۷۳۹ - ۷۳۸	- ۴۱۱ - ۴۱۰ - ۴۰۹ - ۴۰۳
- ۷۷۴ - ۷۷۳ - ۷۷۰ - ۷۵۷	- ۴۲۱ - ۴۱۵ - ۴۱۳ - ۴۱۲
- ۷۷۹ - ۷۷۸ - ۷۷۷ - ۷۷۵	- ۴۳۹ - ۴۳۸ - ۴۲۸ - ۴۲۷
- ۷۹۵ - ۷۹۴ - ۷۸۵ - ۷۸۰	- ۴۵۴ - ۴۵۳ - ۴۴۲ - ۴۴۰
- ۸۳۳ - ۸۳۰ - ۸۲۱ - ۸۱۶	- ۴۶۹ - ۴۶۷ - ۴۶۶ - ۴۶۴
- ۸۴۴ - ۸۳۹ - ۸۳۷ - ۸۳۵	- ۴۷۶ - ۴۷۳ - ۴۷۱ - ۴۷۰
- ۸۴۲ - ۸۵۵ - ۸۵۴ - ۸۴۷	- ۴۸۸ - ۴۸۷ - ۴۸۶ - ۴۷۸
- ۸۷۴ - ۸۶۹ - ۸۶۵ - ۸۶۳	- ۴۹۸ - ۴۹۷ - ۴۹۶ - ۴۹۱
۸۸۰ - ۸۷۹	- ۵۱۰ - ۵۰۴ - ۵۰۳ - ۵۰۱
دندا راجپوري (يا) راجوري	- ۵۲۱ - ۵۲۰ - ۵۱۹ - ۵۱۲
۴۹۹ - ۴۹۸ - ۴۹۷ ..	- ۵۸۹ - ۵۲۹ - ۵۲۸ - ۵۲۳
۳۹۷ - ۳۹۶ .. دندوڙه	- ۶۱۱ - ۶۱۰ - ۶۰۲ - ۵۹۷
- ۸۶۷ - ۸۲۱ - ۳۷۷ درآب	- ۶۳۰ - ۶۲۸ - ۶۱۷ - ۶۱۶
۸۶۸	- ۶۵۱ - ۶۴۹ - ۶۴۸ - ۶۴۱
۷۱۲ .. دواڙه	- ۶۷۲ - ۶۷۱ - ۶۶۸ - ۶۶۶
۱۵۷ .. دواڙه باري	- ۶۸۵ - ۶۷۷ - ۶۷۶ - ۶۷۴
۷۱۱ .. دواڙه بهته	- ۶۹۴ - ۶۹۳ - ۶۹۲ - ۶۹۱
۸۲۶ - ۸۲۵ دواڙه ٻههه	- ۷۰۳ - ۷۰۰ - ۶۹۹ - ۶۹۶

دھامونی	۲۱۷ - ۳۱۰	د. آ. چھٹک (یا) چھپت	۷۷۳
دھرب (یا) دھرب دکن	۷۸۵ - ۷۴۷	دوکی	۴۵۶
دھلی	۲۳ - ۷۹ - ۹۲	دولت آباد	۱۳ - ۲۱
دھواہ (یا) دھواہ	۱۰۳ - ۱۱۲ - ۱۸۶ - ۱۹۳	دولت آباد دکن	۲۷ - ۴۱ - ۵۶ - ۱۵۶
دھول پور	۲۷۹ - ۳۷۵ - ۳۸۸ - ۳۹۹	دولت آباد دکن	۲۲۰ - ۲۴۴ - ۲۵۷ - ۲۸۷
دھول پور	۱۴۶ - ۱۴۹ - ۵۰۷ - ۵۲۳	دولت آباد دکن	۲۸۸ - ۳۳۸ - ۳۴۲ - ۳۴۳
دھول پور	۵۴۱ - ۵۴۸ - ۵۵۴ - ۵۶۷	دولت آباد دکن	۴۶۴ - ۴۱۵ - ۴۴۷ - ۴۷۱
دھول پور	۵۶۸ - ۵۷۴ - ۶۰۴ - ۶۹۷	دولت آباد دکن	۶۹۱ - ۶۹۲ - ۶۹۴ - ۷۰۶
دھول پور	۷۰۵ - ۷۳۷ - ۷۶۶ - ۸۲۶	دولت آباد دکن	۷۷۹ - ۷۸۴ - ۸۷۷
دھول پور	۸۴۹ - ۸۵۱ - ۸۵۲ - ۸۵۳	دولت آباد دکن	۸۳۷
دھول پور	۸۵۴ - ۸۶۲ - ۸۶۷	دولت آباد دکن	۸۳۷
دھول پور	۵۲۹	دولت آباد دکن	۸۳۷
دھول پور	۱۲۴	دولت آباد دکن	۸۳۷
دھول پور	۱۸ - ۲۵ - ۳۲	دولت آباد دکن	۸۳۷
دھول پور	۲۰۲ - ۲۵۱ - ۷۲۹ - ۸۰۹	دولت آباد دکن	۸۳۷
دھول پور	۴۵۳	دولت آباد دکن	۸۳۷
دھول پور	۷۱۱ - ۶۹۸	دولت آباد دکن	۸۳۷
دھول پور	۵۸۱	دولت آباد دکن	۸۳۷

۴۶۷	۶۰۰	..	دیار مالوہ
۲۵۴ - ۲۲۵	..	رائہدر	۵۷۷	..	دیار ہند
		راج ہندری مضاف حیدر آباد	۵۸۶	..	دیار یمن
۷۲۳	۲۸۶	..	دیبالپور
		راج ہندری مضاف فرخندہ			دیسمنگھ - ۵ (یا) دیسمنگھی
۳۵۹	..	بنجیان	۳۵۲ - ۳۴۲
۶۸۷ - ۳۶	..	راجگدھہ	۸۴۸	..	دیک (یا) ڈیک
۸۴۵ - ۱۶۶		راج محل	۱۱۳	..	دیوسہ
۲۰۳ - ۱۴۷ - ۱۴۶		رام پور	- ۲۱۷ - ۵۲ - ۵۱		دیوگدھہ
		رام پور موسوم بہ اسلام پور سرکار	۸۷۶ - ۷۸۵ - ۶۷۲ - ۴۸۸		
۱۴۴		جیتور موہیہ اجمیر	۸۷۷	..	دیولکھبات
۸۴۲ - ۸۲۵	..	رام گدھہ			دیول گانوں (مضاف بالاگھات
۸۰۶ - ۱۰۶		راہی (درہا)	۲۰۹	..	برار
۵۶۶۱	..	راہ چڈارتو			دیوگدھہ کہ باسلام گدھہ موسوم
۴۴۵		راہ خنجان (یا) جنجال	۸۷۶	..	شد
۲۴۵	..	راہ خیبر			دیہات فتح آباد دھارور موہیہ
۳۱۲	..	راہ کھرکی	۷۱۰		خجستہ بنیان
۸۲۰	..	راہیوری	۶۱۱	..	دیہاری
		راہباغ مضاف موہیہ بیجاپور			
۶۶۵			

* حرف را *

رائہ موہیہ (یا) رائہ موہیہ

روضه شاه معین الدین	راپھوٹی (۱) (راپھوٹی (۲)
۶۷۰ (قدس سرہ)	راپھور ۶۸ - ۶۹ -
۶۳۹ روضہ شاه وجیہ الدین	۵۲۴ - ۵۲۲
۶۷۵ - ۶۴۸ روضہ معینہ	راپھور ۵۲۴ - ۵۲۲ - ۶۹
۸۱۶ روضہ ممتاز محل	راہسین مضاف مالوہ ۶۸۶
۷۳۵ - ۵۸۳ - ۵۵۱ - ۲۶ زم	رتن پور ۷۸۴ - ۱۳۷ ..
۲۴۸ - ۲۴۳ - ۲۲۷ رۃ	رخذک ۷۰۳ ..
۸۴۲	ریت چورہ ۱۶۲ ..
۲۱۰ - ۱۵ رھنگہ پورہ	رنتھور (۱) (رنتھور مضاف
۶۴۷	موبہ اجمیر ۱ - ۳ -
۴۸۲ - ۲۷۳ - ۱۶۸ رھتاس	۲۷۶ - ۲۵۲ - ۱۱۴ ..
۷۷۲	رنگتہ ہلال آباد ۱۵۶ ..
۶۰۸ .. روارہ	رہمت پورہ اورنگ آباد ۶۵
ریوان - چال کرورہی قلعہ	رود
۲۵۹ - ۱۳۸ قندھار	رودبار شعلج ۷۱۲ ..
	رودبار سندھ ۱۶۱ ..
	رودر مال ۵۰ ..
	روضہ چتوارہ ۶۱۵ ..
زابلستان ۱۳۰ - ۱۵۹ -	روضہ شاه برهان الدین غریب
۵۶۷ - ۳۶۶ - ۳۶۳ - ۱۶۲	(رحمۃ اللہ علیہ) ۸۳۵
۶۰۷	

* حرف زا *

سافولہ ۴۰	زمین داور (یا) زمیہ—دار
ستارہ (شف — اعظم قرا)	۲۳۹ - ۲۶۷ - ۲۶۹ - ۵۴۳ -
.. ۲۵۱ - ۵۰۳ - ۸۷۱	۷۹۹ - ۵۴۵ - ۵۴۴ ..
ستارہ گدھے .. ۳۲۰	زیدہ .. ۱۱
ستاج (دریا) ۷۱۲ - ۸۲۷	زیدیا پور (یا) زینا پور ۷۹
ستونددہ (قلعه) .. ۶۱۲	
سرا .. ۷۰ - ۳۵۸	* حرف سین *
سراب ۲۴۱ - ۲۷۷ - ۸۰۱	ساین (نام کوہ) ۶۱۴
سراب و اندراب ۲۴۱ - ۲۷۷	ساتگانوں .. ۴۸۴
سرای بیرو .. ۶۱۶	ساحل برہم پوتو ۵۹۵
سرای حاجی سیاح ۶۶	ساحل گنگ .. ۶۱۲
سرہل مضاف بلخ ۳۵۹	ساحل نریدہ .. ۶۰۰
سرحد قلنگاہ .. ۲۱۴	سادھورا .. ۵۷۵
سرحد کرناٹک .. ۷۴۵	سارنگ پور ۱۴۷ - ۲۶۴ -
سرحد گجرات .. ۷۳۹	۲۶۵ - ۵۳۷ - ۵۵۹ - ۵۶۰ -
سرزمین پورب .. ۷۱	۷۶۶
سرکار اجمیر .. ۱۷۹	سارنگ پور مالوہ ۲۶۴ - ۲۶۵
سرکار امتیاز گدھے عرف ادرنی	سارنگ گدھے .. ۱۶۶
.. ۵۲۲ - ۷۲۳	سانبھر .. ۱۱۳
سرکار بہرائچ .. ۵۷۰	سانور (یا) سالور ۵۸ - ۵۰

سرکار سورت گجرات ۷۰۹	سرکار بیجا کدھه کھرکون موبه
سرکار سارنگپور .. ۸۶۷	خاندیس ۷۱۰ - ۲۲۰
سرکار سہرند ۸۴۲ - ۲۸۶	سرکار بھر .. ۳۴۱ - ۳۳۹
سرکار فتح — ح آباد - موبه	سرکار پاتھری د پالم ۱۸۲
خجستہ بنیان ۲۳۹	سرکار پٹن گجرات .. ۴۲۲
سرکار قنوج ۷۸۳ - ۶۰۱	سرکار پریندہ .. ۳۴۲
سرکار کالپی .. ۷۶۴	سرکار ترھت .. ۴۴۰
سرکار کلبرگہ .. ۵۲۷	سرکار جوار موبه خجستہ بنیان
سرکار کوردہ مضاف احمد آباد ۲۸۸
.. .. ۴۱۴	سرکار چیتور ۲۰۱ - ۲۰۲ -
سرکار کورہ (یا) کورا جہان آباد ۲۶۹
موبه آلہ آباد ۵۲۸	سرکار حصار .. ۵۳۲
سرکار کھرکون دھاندیہ مضاف	سرکار دولت آباد .. ۳۴۲
خاندیس .. ۳۵۴	سرکار دیبپور .. ۲۸۶
سرکار کدھه .. ۶۰۴	سرکار رایچور .. ۵۲۱
سرکار مد کل موبه بیجا پور	سرکار سارنگپور مالوہ ۲۶۴ -
.. .. ۵۲۲ ۲۶۵
سرکار مہر .. ۳۲۸	سرکار سنہیل (یا) سنہیل ۲۷۲ -
سرزال ۱۲۹ - ۱۴۸ - ۳۷۴ - ۲۷۴
.. .. ۳۷۶	سرکار سنگمنیر .. ۵۲۷

۵۶۷ .. سکندر آباد	سروپای مضاف کونا ٹک
۸۴۹ - ۷۲۰ - ۷۱۷ سکندریہ	۵۳۰
۱۲۴ - ۱۱۸ سلطان پور	۷۲۴ - ۶۰۱ - ۲۵۳ سورنج
۶۷۴۰ - ۴۳۹ - ۲۸۶ - ۱۴۲	۷۳۴ سورنج (یا) بہرنج
سلطان پور بلہری (یا) ملہری	۱۵۰ - ۱۷۹ - ۱۸۱ سرہی
۸۷۱ - ۵۹۴ (یا) بلہری	۸۷۳ - ۴۰۹
۴۴ .. سلیم پور	۲۷۹ - ۳۵۶ - ۴۵۰ سرہند
۵۳۶ - ۳۷۹ .. سمرقند	۴۵۱ - ۴۸۴ - ۵۳۳ - ۶۸۴
سمندر ساگر (غالب) ۱۹۹	۸۵۵ - ۸۲۷ - ۸۲۵ ..
سموگدھ (یا) سموگر (متصل	۵۲۹ - سري رنگ پتن
آگرہ) ۱۰۲ - ۲۵۵	۷۴۶
۲۵۶ - ۲۶۵ - ۲۶۷ - ۲۶۹	۲۵۷ - ۲۸۰ - سري نگر
۲۷۵ - ۲۸۶ - ۳۰۱ - ۳۰۵	۲۹۳ - ۳۰۲ - ۴۹۹
۴۵۴ - ۴۵۷ - ۴۷۸ - ۴۹۸	۶۸۰ - ۶۹۸
۷۵۳ - ۸۰۷ - ۸۰۸ ..	سفیدرون - سک - زہی جہاز
۵۹۶ - ۵۹۵ سنار گانوں	۴۴۵
سنیل (یا) سنیل ۲۷۲	۳۱۳ - ۴۹۹ ..
۷۷۲ - ۴۰۴	۳۵۶ - سکر قال (یا) شکر قال
۳۶۷ - ۲۸۴ - ۱۶۲ سندھ	۷۱۶
۷۷۳ - ۵۵۳	۸۷۳ سکر یا

ستگمنیر (یا) ستگمنیر (یا)	(یا) شهباز (نام شهر)
ستگمنیر محال خالصه	۲۹۵
ستگمنیری خجسته بنیان	شهبازنهر ۲۸۰ - ۳۱۰ -
۴۵۳ - ۴۸۵ - ۴۹۱ - ۴۹۲	۴۵۹ - ۴۹۸ - ۷۳۹ - ۸۵۴
۷۵۷	سهر (یا) سهره (قصبه از حرکار
سوان ۱۱۹ - ۱۶۱ - ۲۳۵	سازنگپور مالوه رطن راجه
۳۶۳ - ۳۶۶ - ۳۶۷ - ۴۳۴	اندر من دهنديره (۲۵۳ -
۷۲۷	۲۴۵ - ۵۱۱
سوان و بحرور (بنگاه	سهرند ۳۷ - ۲۸۶ - ۳۹۸ -
يوسف زئي) ۲۳۵	۴۸۷ - ۸۴۲
سوان جاجمير ۷۱۷	سهراردن ۷۷۱
سوانه (قلعه) ۱۷۹	سهيده (دريا) ۸۶۳
سوجت (شهر) ۱۸۰	سيالكوت ۵۶۵
۱۸۰	سيپري (بيشه فيل) ۷۹۵
سورت (يا) سورتها ۳۰ -	سيهستان ۵۱۳ - ۵۵۸ - ۷۵۲
۶۱ - ۱۵۲ - ۵۱۲ - ۴۸۷	سيسون ۲۰۲
۷۰۷ - ۷۰۸ - ۷۰۹ - ۷۳۳	سيف آباد متصل سرهند (آباد
۷۳۴ - ۷۳۵ - ۷۸۱	کرده سيف خان سيف
۲۷۲	الدين محمود معروف به
سهار بابا حاجي (يا) سهار	فقير الله پسر تربيت خان

۳۵۲ - ۳۵۴ - ۳۵۶ - ۳۷۶ -

۶۸۶ - ۶۹۷ - ۷۱۱ - ۷۲۰ -

۷۴۱ - ۷۴۹ - ۸۳۹ - ۸۵۵ -

۸۹۴

۲۴ .. شاهجهان پور

شاهزاد پور مضاف مستقر

۳۷۴ .. (الخلانہ)

۶۱۲ .. شاہگدھہ

۸۰۲ .. شرغان

۴۰۰ - ۲۱۸ شرقی دیار

۷۷۰

۸۶ .. شردان

۸۵۵ - ۸۵۴ .. شکرقال

(شکر) (شف - سیکری)

۵۷۱ - ۵۵۴

۲۵۰ - ۱۷۹ شمس آباد مو

۴۷ .. شملہ گدھہ

۶۸۹ - ۳۱۱ .. شولا پور

۶۷۸ .. شہر بلخ

۶۳۲ .. شہر پتنہ

۴۸۴ (بخشہ شاہجهاني)

سیکاگل (یا) سیکاگل ۳۲۳ -

۵۲۸

سیکری موسوم بہ شکری چہار

کرزہ سی اکبر آباد ۵۵۴ -

۵۷۱ - ۵۵۵

سیوستان مضاف موبہ گتہ

۳۷۲ - ۳۷۳ - ۵۲۰ - ۵۸۴ -

۷۹۷ - ۶۳۳

۵۵۳ .. سیوی

* حرف شین *

شالہ مار (نام باغ کنار نہر

لاہور) ۸۰۶ ..

شاہپور (شش کپڑہی بالا پور)

۷۲۹ - ۷۲۸ - ۲۸۱ ..

شاہپور عرف بہر دین غربی

تارا گدھہ ۲۸۱ ..

شاہجهان آباد ۱۰۷ - ۸۳ -

۱۰۸ - ۲۵۳ - ۲۷۴ - ۳۳۵ -

۳۲۹ - ۳۴۰ - ۳۵۷ - ۳۵۸	شہر ہرموتم .. ۱۶۴
۷۰۸ - ۵۲۸	شہر حذیر .. ۶۹۲
۲۵۶ .. صوبہ اندیس	شہر سوچمت .. ۱۸۰
۵۲۷ - ۴۰۲ صوبہ اردھہ	شہر مندر - پای تخت
۷۱۶ - ۷۱۵ - ۶۷۳ - ۵۶۴	سلاطین مالوہ ۷۶۵
۸۵۳ - ۷۱۹ - ۷۱۷ ..	شیخ بابو مضاف مالوہ ۸۳۵
۴۷۲ - ۳۵۸ صوبہ ارتیسہ	شیواز .. ۵۴۴ - ۶۲۵
۸۲۵ - ۸۴۴	شیر پور .. ۱۶۷
۳۵۹ - ۳۵۱ صوبہ ارننگ آباد	شیر ساگر (قلاب) ۱۹۹
۲۳۷ - ۳۷ - ۱۴ صوبہ ہوار	
۳۳۲ - ۳۳۹ - ۳۴۱ - ۳۳۸	* حرف صاد *
۵۱۲ - ۵۰۴ - ۳۶۰ - ۳۵۸	صوبہ آگرہ .. ۱۷۱
۶۶۵ - ۶۴۶ - ۵۲۰ - ۵۱۹	صوبہ اجمیر ۴ - ۱۱۲
۷۳۵ - ۷۱۰ - ۶۶۶ ..	۱۱۴ - ۱۴۴ - ۱۵۰ - ۱۶۶
۱۳۹ - ۲۰ صوبہ ہنگالہ	۱۷۹ - ۲۰۱ - ۴۰۹ - ۵۹۳
۷۱۸ - ۶۳۶ - ۴۷۴ - ۴۶۳	صوبہ احمد آباد ۲۸۳
۸۱۷ - ۸۰۹	۳۰۸ - ۶۹۳ - ۷۰۷
۱۶۲ - ۱۹ صوبہ بہار	صوبہ احمد آباد بیدر ۳۳۷
۳۲۳ - ۲۱۸ - ۲۰۹ - ۱۷۱	صوبہ اکبر آباد .. ۵۶۶
۶۷۰ - ۵۹۱ - ۵۷۷ - ۳۷۲	صوبہ الہ آباد ۳۷ - ۳۲۳

۲۸۸ - ۲۳۹ - ۳۵۵ - ۴۹۶	۷۷۱ - ۷۳۶ ۷۱۷ - ۶۸۲
۹۸۵ - ۷۱۰ - ۶۸۷ - ۸۶۵	۸۵۹ - ۷۹۳
۷۱۶ موبیہ دار الخلافہ	۳۱۱ - ۵۸ موبیہ بیجاپور
۸۶۴ موبیہ دار الملک دہلی	۵۲۱ - ۵۱۳ - ۴۹۱ - ۳۵۸
۲۶۳ - ۲۶۰ موبیہ دکن	۸۳۳ - ۸۲۴ - ۷۲۳ - ۵۲۲
۴۲۹	۸۲۷
۷۴۰ - ۴۴۲ موبیجات دکن	۳۴۰ - ۳۱۶ موبیہ بیدر
۲۴۶ - ۲۳۹ موبیہ کابل	۳۶۲ - ۳۴۱
۴۶۱ - ۴۳۶ - ۴۳۱ - ۳۵۹	۸۴۳ .. موبیہ پتہ
۷۹۹ - ۷۷۶	۱۵۸ - ۳۷ موبیہ پنجاب
۷۵۹ - ۶۶۰ موبیہ کشمیر	۴۴۶ - ۴۳۴ - ۱۸۶ - ۱۵۹
۸۳۰	۸۵۱ - ۷۲۹ - ۵۳۶ - ۴۵۷
۱۴۲ - ۱۴۰ موبیہ گجرات	۲۴۷ .. موبیہ تلنگانہ
۴۱۶ - ۴۱۵ - ۳۳۶ - ۱۸۴	۵۲۰ - ۳۷۲ موبیہ تھہ
۵۴۲ - ۴۵۱ - ۴۲۲ - ۴۱۸	۶۷۰ - ۶۲۳
۶۷۶ - ۶۵۱ - ۶۰۳ - ۵۵۷	۳۲۵ موبیہ حیدر آباد
۸۳۸ - ۷۰۶	۸۲۹ - ۵۲۸ - ۳۴۷ - ۳۴۱
۴۴۱ - ۱۹۲ موبیہ لاہور	۹۸ - ۲۰ موبیہ خاندیس
۸۰۵ - ۵۲۱ - ۵۱۶ ..	۷۱۰ - ۳۳۱ - ۳۳۰ - ۲۵۶
۱۴۶ - ۱۳۸ موبیہ مالوہ	۷۰ موبیہ خجستہ بنیان

۷۹۳ - ۲۶۱ - ۱۹۲ - ۶۴

• حرف عین •

عادل آباد .. ۷۷۹

عراق ۳۴۳ - ۳۲۲ - ۵۳۲

۵۵۰ - ۵۵۱ - ۵۵۷ - ۵۷۲

۶۵۵ .. ::

عراق عجم .. ۵۸۳

عراق عرب .. ۵۸۳

عرب .. ۵۹۴

عرفان (یا) عرفان ۷۱۶

عظیم آباد .. ۳۳۶

علی مسجد .. ۲۴۵

• حرف غین •

غرجستان .. ۵۵۳

غزنین ۸۴ - ۲۴۵ - ۲۴۶

۲۸۱ - ۴۴۷ - ۴۶۲ - ۵۳۱

۵۵۳ - ۶۰۲ - ۶۰۳ - ۶۷۸

۶۷۹ - ۶۸۲ - ۷۷۶ - ۷۷۷

۲۰۲ - ۲۲۴ - ۲۹۷ - ۴۰۲

۲۴۰ - ۳۵۷ - ۴۲۸ - ۵۲۸

۶۸۵ - ۶۷۶ - ۶۹۴ - ۷۰۷

۸۷۱ - ۸۵۵ ..

موبه محمد آباد بیدر ۸۳۷

موبه ملتان ۴۷۵ - ۴۸۳

۵۱۷ - ۵۱۶ ..

• حرف ضاد •

ضحاک تھانه مضاف کابل

۷۷۶ : ۵۷۲ ..

ضلع کرناتک حیدر آباد ۵۱۳

ضلع کوکن .. ۳۱۹

ضلع کولار .. ۳۴۴

• حرف طاء •

طالقان .. ۲۷۸

طوس .. ۳۶۹

• حرف ظاء •

ظفرنگر (مضاف موبه برار)

بامارت و قلاب بناکرد

۷۹۷

شیخ فرید مرتضی خان

غور ۵۵۳

بخاری .. ۴۳۹

غوربند ۲۸۱

فوشنج مغرب پوسنگ ۴۴۷ -

غوری ۷۹۱ - ۶۶۶

۴۵۴

* حرف فاء *

فیروز گدده (نام قلعه ابراهیم

فالیز ۸۷۲

عرف ایکز (۸۷۵

فیروز گدده رایچور ۷۲۳

فتح آباد ۵۵۵

فیروز نگر عرف رایچور ۳۱۳

فتح آباد (نام پرگنه بهیرون

فیض آباد .. ۸۶۸

فال (۴۳۷

فتح آباد دهاردر در منوبه

* حرف قاف *

خجسته بنیان ۷۱۰ - ۷۹۵

قباق .. ۵۷۹

فتحپور ۳۸۳ - ۵۵۵ -

قرا باغ ۸۶ - ۳۶۳ - ۴۶۲

.. ۵۷۱ - ۵۹۹ - ۶۰۹

قرشی .. ۸۰۳

قراء (یا) قراء ۵۴۳ - ۵۵۳

قصبه انبیر .. ۱۱۶

قروخ آباد ۷۱۸ - ۸۵۳ -

قصبه انتري (یا) انتی-ری

.. ۸۵۴ - ۸۵۵

.. ۶۱۶

فرخنده بنیان ۳۵۹ - ۵۲۸

قصبه ایل از توابع سیوستان

فرنگ ۳۲۱ - ۳۲۲ - ۸۴۵

.. ۵۸۴

فرید آباد (محله در دهلي

۷۶۶	..	قصیده دھار	۳۴۲	..	قصیده ایلوره
۸۳۶	..	قصیده دیسوهہ (یا) دیسوهہ	۸۳۶	..	قصیده بلگرام
۱۸۷			قصیده بلوچی (یا) بلوچی (نام
		قصیده رنگہ موسوم بہ ہلال آباد			— وضع در یرگنہ نوگانوں
۴۰۷	۴۷۳		مضاف ناندیر
		قصیده سانہیر (یا) سانہیری	۶۴۹	..	قصیده بیر
۵۰۲		(یا) سانہیر	۸	..	قصیده پال
۱۱۳	..	قصیده سانگانیر	۳۸۸	..	قصیده پالم
۳۷۶	..	قصیده سرنال	۳۷۸	..	قصیده پتن
۴۸۱	..	قصیده سرہند	۶۳۸	..	قصیده پتھان
۲۴۳ - ۲۴۲		قصیده سڈکھیر	۵۴ - ۵۳		قصیده پونہ (یا) پونا
		قصیده سہرا سرکار سازنگپور مالوہ	۷۰۱ - ۷۰۰
۲۶۵	۱۹۱	..	قصیده تمرنی
		قصیده سیکری موسوم بہ شکری	۳۰۰	..	قصیده تورہ
		چہار کردھی اکبر آباد			قصیده تھارہ مضاف سرہند
۵۷۱	۸۲۷
۷۱۲	..	قصیده تصور	۲۴۳ - ۲۴۱		قصیده جالندھر
۶۴۰	..	قصیده کلانور			قصیده جھنوت (یا) جھنوت
		قصیده کورنامو (یا) کورنامور موہی	۲۴۱		مضاف موہی لاہور
۵۲۷	..	اودھہ	۲۳۶	...	قصیده دودھ

قلعه ابراهيم گنده مضاف	۲۰۳ ..	قصبه كوتنه
حيه در آباد معـ رورف		قصبه كهاري بردرياي گنگ
به آهن گنده ۷۴۶ - ۵۰۳	۱۹۶ - ۱۹۵	
قلعه انك .. ۷۵۵	۴	قصبه لوني (يا) بوني
قلعه احمد نگر ۳۵۶ - ۴۰۳ -		قصبه موهير (يا) موشي
۹۹۶ - ۹۱۲	۶۰۱	
قلعه احمد نگر (يا) احمد آباد	۱۵۰ ..	قصبه نادره
۳۰۳	۲۱۴ ..	قصبه دكلور
قلعه ادوني (كه به امتياز گنده	۷۱۴ - ۷۱۲ - ۵۱۷ -	قصور
موسوم شد) .. ۸۷۵	۷۱۵	
قلعه ارک خجسته بنيان	۳۱۳ -	قطب آباد كليله
۶۲ - ۷۳ - ۷۴ - ۴۶۸ -	۴۹۴	
۹۷۳	۵۵۴ ..	قلاط بخارا
قلعه اسلام آباد عرف چاكنه	۱۷۱ - ۹۰۳ -	قلعه آبير
۳۰۵	۷۸۲ - ۶۱۴ - ۶۱۳ ..	
قلعه اكبر آباد .. ۵۱۸	۹۲ - ۱۵۵ -	قلعه آكره
قلعه اله آباد ۳۲۹ - ۹۸۱	۸۱۷ - ۷۰۵	
قلعه اوديهور .. ۵۹۳		قلعه ابراهيم گنده عرف ايگو
قلعه اوسا .. ۴۳۹		(كه بغيروز گنده موسوم
قلعه ايرج - شازده كردهي	۸۷۵ ..	شد)

۳۵	..	قلعہ پلارن	۱۴۰ - ۲۱۵ -	ارندچھہ
۲۹۲ - ۵۰		قلعہ پورندھر	۷۸۳ - ۲۵۶
۲۴۰		قلعہ تارا گدھہ	قلعہ بادریسا (۲)	بادرسن
- ۵۱۳		قلعہ ترچناپلی	۸۲۷
۵۲۹	- ۱۳۶ - ۱۳۵	قلعہ باندھو
۶۱۲	..	قلعہ قلیتم	۱۵۱ - ۱۴۰ - ۱۳۹ - ۱۳۸	
۴۲۸		قلعہ قلیتم (۲)	- ۲۳۹ - ۲۸	قلعہ بھت
۴۹۷	..	قلعہ جزیرہ	- ۲۹۹ - ۲۷۵ - ۲۶۷ - ۲۶۴	
- ۲۶۶ - ۲۶۵		قلعہ جڈیر	۷۸۹ - ۶۷۸ - ۶۶۲	..
۴۲۹	۳۲۱	قلعہ بھي
۷۱۸ - ۲۵۵		قلعہ جھانسي	۵۷۰	قلعہ بہرونج
		قلعہ چانگام موسوم بہ اسلام آباد	۵۷۷	قلعہ بیانہ
۷۰۳	۲۶۳	قلعہ بیدر
۷۰۰ - ۶۷۷		قلعہ چاکنہ	۲۶۳	قلعہ بیدر رکلیان
۵۴۱	..	قلعہ چنار	۲۰	قلعہ بیر
- ۹۴ - ۶۵		قلعہ چنچي	۶۱۲	قلعہ پتیالہ
۸۷۵ - ۵۰۰ - ۲۷۰ - ۹۶			۳۱۷	قلعہ پرکي
۷۸۵		قلعہ چورا گدھہ	۳۵۲ - ۳۴۹	قلعہ پرنالہ
- ۲۰۳ - ۱۳۹		قلعہ چیتور	- ۲۱۹ - ۲۵	قلعہ پریندہ
- ۲۶۵ - ۲۶۴ - ۲۰۷ - ۲۰۶			۴۲۴ - ۲۸۷ - ۲۶۱ - ۲۵۷	

۸۷۴	۲۶۹ - ۲۷۵ - ۳۷۹ - ۴۴۷
قلعہ راہیری گدھ ۴۵۰ - ۴۵۰	۵۴۶ - ۵۸۶ - ۶۶۸ - ۷۵۳
۴۹۷ ۴۹۰	قلعہ خنسی (یا) خنشی
قلعہ (ایچہ - وور موسوم بہ	(سرحد ولایت سیستان)
۳۱۳	۷۵۲
قلعہ رنہ پور (یا) رنہ پور	۳۲۱
۴۰۱ - ۱۹۲ - ۱۵۶ - ۱۱۴	قلعہ دندا (ایچہ - وری) (یا)
قلعہ وور مال (یا) اور مال	۴۹۷ دندا (ایچہ - وری)
۵۰ - ۳۶	۵۹۱ قلعہ دو تارہ
۵۹۲	قلعہ دولت آباد ۱۵ -
قلعہ زمین دادر ۲۳۹ -	۱۴۳ - ۲۲۸ - ۲۳۱ - ۲۵۷ -
۷۷۶	۲۶۰ - ۲۸۷ - ۲۸۸ - ۳۵۶ -
قلعہ زمینداری سری نگر ۶۸۰	۸۳۸ - ۶۹۱ - ۴۲۹
۷۷۴ - ۲۳۹ قلعہ ساربان	۲۳۱ قلعہ دھامونی -
قلعہ سالہیر مضاف بکلانہ	۷۸۵ - ۴۳۸
۱۴۷ - ۵۳	۵۹۱ قلعہ دیکور
۳۳۱ - ۳۱۷ قلعہ ستارہ	۴۲۹ قلعہ دیو گدھ
۴۱۲ - ۴۲۸ قلعہ ستونہ	۴۹۷ قلعہ راج گدھ
قلعہ سحر لانا عرف کھلنا (یا)	۲۰۳ قلعہ رام پور
کھیلنا (شف = کھیلنا)	۹۴ - ۴۹۵ - قلعہ راہیری

۷۷۷	۸۷۶ - ۳۱۷ - ۲۹۴ - ۸۱
- ۲۱۴ - ۳۷ قلعہ قندھار	۶۰۲ .. قلعہ سرورنج
- ۲۵۴ - ۲۳۹ - ۲۳۲ - ۲۵۸	۲۸۵ قلعہ سلیم گدھہ
- ۳۴۰ - ۲۹۶ - ۲۷۲ - ۲۵۸	قلعہ سوانہ (یا) قلاع سوانہ
- ۵۴۷ - ۴۶۹ - ۴۳۳ - ۴۱۶	متعلقہ جودھپور ۱۴۹ -
- ۶۵۱ - ۵۵۷ - ۵۵۳ - ۵۴۸	۵۹۱
۷۹۶ - ۷۷۶ - ۶۶۴ - ۶۶۱	قلعہ س—ورتھہ (یا) س—ورت
۲۶۴ .. قلعہ کابل	۷۶۹ - ۳۷۴ - ۱۸۰ ..
۱۳۵ .. قلعہ کالنجر	قلعہ سیوی سوپر (یا) سوی
- ۱۷۶ - ۱۱۹ قلعہ کانگرہ	۲۰۳ .. سوپر
- ۱۸۶ - ۱۸۵ - ۱۸۴ - ۱۷۷	قلعہ شاہجہان آباد - ۳۱
۴۶۰	۸۴۷ - ۸۱۶ - ۴۷۶ ..
۴۲ .. قلعہ کلیان	۵۹۲ .. قلعہ شیر گدھہ
۲۶۳ .. قلعہ کلیانی	۸۶۶ .. قلعہ غوری
قلعہ کمنٹ (یا) کسیت از	۳۸۱ .. قلعہ فتحپور
۷۷۲ مضافات رھتاس	۶۵۶ .. قلعہ فوشنج
۳۶۸ قلعہ کنشال (یا) کنشان	قلعہ فیروز نگر عرف رایچپور
۵۴۵ .. قلعہ کوٹھہ	۳۱۶
۲۶ قلعہ کولاس مضاف تلنگانہ	قلعہ قلات مضاف موبہ قندھار
قلعہ کولاس موبہ حیدر آباد	- ۵۷۲ - ۵۴۲ - ۲۴۱ - ۲۴۰

۳۴۴ .. قلعہ ماہولی	۳۴۱
قلعہ مرد مضاف سوہ قندھار	۱۳۳ .. قلعہ کھجورہ
۴۶۲	۸۰۰ .. قلعہ کھمرد
۴۶۵ قلعہ مستقر الخلافہ	۳۰۳ .. قلعہ کھیلنا
۲۹۴ قلعہ ملکپور (یا) فلکپور	۳۵۸ .. قلعہ کیتی
۸۷۱ .. قلعہ ملہیر	۵۶۸ .. قلعہ کاکردن
قلعہ منگل پیرا (یا) منگل ہرا	قلعہ گدھہ پتائی (یا) پتہلی
(یا) منگل پورہ (واقع کنار	۶۷۵
دریائی بہیمرا شانہ کورہی	قلعہ گلکندہ (یا) گولکندہ
بیجاپور) ۴۷۱ - ۴۷۲	۳۱۱ - ۳۱۳ - ۳۲۶ - ۳۳۸ -
قلعہ منگل سرپہہ (یا) منگل	۸۱۸ - ۷۴۶ - ۷۴۴ - ۶۸۸
بیرہہ .. ۵۴	قلعہ گوالیار ۸ - ۱۳۸ -
قلعہ مو ۱۵۹ - ۲۴۰ - ۴۳۴	۴۸۱ - ۴۷۶
قلعہ مو و مہری ۱۷۸ -	۹ .. قلعہ لاہور
۱۸۵	۶۵۳ قلعہ لنگ (یا) لنگ
۲۱۸ .. قلعہ مہدا	۶۱۴ .. قلعہ مالی
۹۴ .. قلعہ نرمل	۲۰۳ .. قلعہ مازندل
۶۴ .. قلعہ نلدرک	۶۰۰ .. قلعہ ماندر
۲۴۰ .. قلعہ نور گدھہ	۵۲ .. قلعہ مانک درک
قلعہ واکنکی—رہہ موسوم بہ	۱۵۸ .. قلعہ مانکوت

- ۶۲۲ - ۶۲۱ - ۶۲۰ - ۶۱۹

- ۶۱۴ - ۶۱۳ - ۶۱۲ - ۶۱۱

- ۶۰۷ - ۶۰۶ - ۶۰۵ - ۶۰۴

- ۶۰۱ - ۶۰۰ - ۵۹۹ - ۵۹۸

- ۵۹۳ - ۵۹۲ - ۵۹۱ - ۵۹۰

- ۵۹۳ - ۵۹۲ - ۵۹۱ - ۵۹۰

- ۵۸۹ - ۵۸۸ - ۵۸۷ - ۵۸۶

- ۵۸۳ - ۵۸۲ - ۵۸۱ - ۵۸۰

- ۵۷۹ - ۵۷۸ - ۵۷۷ - ۵۷۶

- ۵۷۳ - ۵۷۲ - ۵۷۱ - ۵۷۰

- ۵۶۹ - ۵۶۸ - ۵۶۷ - ۵۶۶

- ۵۶۳ - ۵۶۲ - ۵۶۱ - ۵۶۰

- ۵۶۳ - ۵۶۲ - ۵۶۱ - ۵۶۰

- ۵۶۳ - ۵۶۲ - ۵۶۱ - ۵۶۰

- ۵۶۳ - ۵۶۲ - ۵۶۱ - ۵۶۰

- ۵۶۳ - ۵۶۲ - ۵۶۱ - ۵۶۰

- ۵۶۳ - ۵۶۲ - ۵۶۱ - ۵۶۰

- ۵۶۳ - ۵۶۲ - ۵۶۱ - ۵۶۰

- ۵۶۳ - ۵۶۲ - ۵۶۱ - ۵۶۰

- ۵۶۳ - ۵۶۲ - ۵۶۱ - ۵۶۰

- ۵۶۳ - ۵۶۲ - ۵۶۱ - ۵۶۰

- ۹۶ - ۹۵ - ۹۴ - ۹۳

- ۹۲ - ۹۱ - ۹۰ - ۸۹

- ۸۸ - ۸۷ - ۸۶ - ۸۵

- ۸۴ - ۸۳ - ۸۲ - ۸۱

- ۸۰ - ۷۹ - ۷۸ - ۷۷

- ۷۶ - ۷۵ - ۷۴ - ۷۳

- ۷۲ - ۷۱ - ۷۰ - ۶۹

- ۶۸ - ۶۷ - ۶۶ - ۶۵

- ۶۴ - ۶۳ - ۶۲ - ۶۱

- ۶۰ - ۵۹ - ۵۸ - ۵۷

- ۵۶ - ۵۵ - ۵۴ - ۵۳

- ۵۲ - ۵۱ - ۵۰ - ۴۹

- ۴۸ - ۴۷ - ۴۶ - ۴۵

- ۴۴ - ۴۳ - ۴۲ - ۴۱

- ۴۰ - ۳۹ - ۳۸ - ۳۷

- ۳۶ - ۳۵ - ۳۴ - ۳۳

- ۳۲ - ۳۱ - ۳۰ - ۲۹

- ۲۸ - ۲۷ - ۲۶ - ۲۵

- ۲۴ - ۲۳ - ۲۲ - ۲۱

- ۲۰ - ۱۹ - ۱۸ - ۱۷

- ۱۶ - ۱۵ - ۱۴ - ۱۳

- ۱۲ - ۱۱ - ۱۰ - ۹

* حرف کاف *

- ۸۵ - ۸۴ - ۸۳ - ۸۲

- ۸۱ - ۸۰ - ۷۹ - ۷۸

- ۷۷ - ۷۶ - ۷۵ - ۷۴

- ۷۳ - ۷۲ - ۷۱ - ۷۰

- ۶۹ - ۶۸ - ۶۷ - ۶۶

- ۶۵ - ۶۴ - ۶۳ - ۶۲

- ۶۱ - ۶۰ - ۵۹ - ۵۸

(متآثر الامورا)

(۲۰۶)

(فهرست جلد دوم)

۸۵۸ - ۸۵۷	۲۶۴ - ۲۷۰ - ۲۷۳ - ۲۷۴
۳۴۷ - ۳۱۷	..	کالبي	۲۷۵ - ۲۷۸ - ۲۷۹ - ۲۹۷
۶۱۸	..	کاشان	۳۰۱ - ۳۰۳ - ۳۰۶ - ۳۰۷
۳۶۸	..	کاشغر	۳۱۸ - ۳۶۳ - ۳۶۸ - ۳۶۹
۶۸۵	..	کالا باغ	۳۷۳ - ۳۷۵ - ۳۹۷ - ۳۹۸
۴۲ - ۲۱۳ - ۴۱۲		کالبي	۴۱۵ - ۴۲۰ - ۴۳۰ - ۴۳۲
۷۷۰ - ۷۱۸	۴۳۳ - ۴۳۴ - ۴۳۸ - ۴۴۰
۸۶۳ - ۸۰۹ - ۱۳۵		کالنجور	۴۴۳ - ۴۴۴ - ۴۴۵ - ۴۴۷
۶۳۲		کالي تلارمي احمد آباد	۴۵۵ - ۴۶۶ - ۴۷۶ - ۴۷۷
		کالي کرم (يا) کالبي کرم واقع	۵۰۱ - ۵۱۶ - ۵۳۲ - ۵۳۳
۲۴۳	..	کوهستان رده	۵۴۸ - ۵۴۹ - ۵۵۱ - ۵۵۲
۱۸۸	..	کامراج	۵۵۳ - ۵۶۴ - ۵۶۶ - ۵۷۲
		کامروپ (يا) نامروپ	۵۷۳ - ۵۹۴ - ۶۲۶ - ۶۲۸
۳۰۵	۶۲۹ - ۶۴۰ - ۶۴۳ - ۶۶۴
۱۷۷ - ۱۹۰ - ۶۳۸		کانگره	۶۷۹ - ۶۸۱ - ۷۱۹ - ۷۲۰
۷۴۱ - ۶۵۹ - ۶۴۰	۷۲۱ - ۷۳۱ - ۷۳۸ - ۷۵۳
۱۸۸	..	کانو الکا	۷۵۵ - ۷۵۶ - ۷۵۷ - ۷۶۱
۵۹۵	..	کترا پور	۷۶۴ - ۷۷۰ - ۷۷۶ - ۷۸۹
۱۰	۷۹۱ - ۷۹۸ - ۸۰۰ - ۸۰۳
۱۲۰	..	کتل بلندري	۸۰۵ - ۸۰۷ - ۸۰۸ - ۸۱۶

۷۹۶ .. کرمان	۷۳۹ .. کتل بهنڊو
۳۴۴ - ۳۲۶ - ۶۵ کرناٿک	کتل جانوس (يا) جانوش
۷۴۵ - ۵۳۰	۴۷۰
۳۲۵ - ۶۵ کرناٿک بيجاپور	۲۱ کتل چاليس گانون
۳۲۳ - کرناٿک حيدر آباد	۲۰۰ کتل چانده
۸۲۴ - ۵۲۳	۴۴۰ - ۲۹۷ کتل خيبر
کرناٿک صوبه فرخنده بنديان	۸۰۱ کتل طول
۵۲۸	۸۷۷ کتل فردا پور
۶۸ - ۶۷ .. کرنول	۶۸۱ کتل کهريه
۳۲۸ - ۳۲۱ کره جهان آباد	۳۵۸ کٺک
۳۵۵	۶۱۵ کٺک چټواڙه
کره مانڊپور - صوبه الہ آباد	۹ کٺهريه
۷۰۸ - ۱۰۸	۴۱۰ - ۲۸۴ کٺهه
کريچور (يا) کونجو (برگڙه از	۳۶۵ - ۱۲۰ کراکر
پنچ محال سرکار مظفرنگر	۶۸ - ۵۸ کريه
صوبه احمد آباد بيدر ۳۳۷	کرچ (نام راه که از کشمير
۱۱۰ .. کريوه	بھروي ثبت ميرد) ۷۵۸
۱۰ - کشتوار (يا) کشنواز	۲۸۳ کرکيواڻ خانہ
۷۳۸ - ۱۲	۶۱۳ کر گانون بيجاگڏهه
۱۳ - ۱۲ - ۱۰ کشمير	۷۱۷ کرم ناهما - نام دريا

کڙلا بيتالي (يا) کڙلا پتسالي	۱۴ - ۸۴ - ۱۲۶ - ۱۳۴
(يا) کڙلا پتسالي	۱۹۰ - ۲۳۹ - ۲۷۳ - ۳۳۶
(يا) کڙلا پتسالي ۱۹۵	۴۰۱ - ۴۴۶ - ۴۷۷ - ۴۸۳
کنڄايه (يا) کنڄايه معموله	۵۰۵ - ۷۲۰ - ۷۲۱ - ۷۲۲
بهر ۶۵۶ ..	۷۳۰ - ۷۳۴ - ۷۳۸ - ۷۳۹
کنڄي مضاف کرناٿک ۸۲۴	۷۵۷ - ۷۵۸ - ۷۵۹ - ۷۶۲
کنڊانه ۳۶ ..	۷۹۳ - ۷۹۸ - ۸۰۵ - ۸۱۶
کنڊهيلي (يا) کنڊ بهلي	۸۲۱ - ۸۲۸ - ۸۳۰ - ۸۳۱
(موضع) ۷۸ ..	۸۶۹
کنڊر ۲۶۰ ..	۲۶۸ - ۲۷۰
کنڊيرا ۲۰ ..	۳۹۱ ..
کنڊگيري ۳۴۴ ..	۱۱۲ ..
کوٽله ۶۰۱ ..	۸۴۵ - ۸۴۶ ..
کوٽ (موطن قوم منڇ (يا)	۷۰۹ ..
قوم کوري ۷۱۳ ..	۸۰۰ ..
کوٽ بهرته ۳۶۷ ..	۲۶۳ ..
کوٽه ۳۰۷ - ۳۲۳ - ۳۲۴	۸۴۲ ..
کوٽله ۱۹۴ ..	۸۴۸ ..
کوچ ۱۶۶ ..	۶۵۰ ..
کوچ آشام ۳۰۴ ..	۶۹۸ ..
	کشن گدهه ۲۶۸ - ۲۷۰
	کعبه شريف ۳۹۱ ..
	کلاي ۱۱۲ ..
	کلمتہ ۸۴۵ - ۸۴۶ ..
	کامله دکن ۷۰۹ ..
	کلہار ۸۰۰ ..
	کليان ۲۶۳ ..
	کمانون ۸۴۲ ..
	کمہنير (يا) کہير ۸۴۸ ..
	کنار آب بہت ۶۵۰ ..
	کنار گنگ ۶۹۸ ..

۳۰۴	..	کوه رباط	۲۰۶	..	
۴۹۳ - ۱۶۶		کوه ساین	۴۱۴	..	
۸۲۰	..	کوه سرودر	۸۹۷	..	
۶۱۴		کوه سوارک	۶۰۶	..	
کوکلا به آزي (يا) کوکله به آزي		کوه کانگره	۲۳۹ - ۲۷۷		
۲۸۰ - ۹۷۵ - ۴۵	۴۷۶ - ۴۳۴	..	
۲۸۸ - ۳۱۱ - ۳۴۵		کوه کشمير	۱۸۸	..	
۸۲۰ - ۴۶۶ - ۴۸۹	..	کوه کامزون (يا) کاميون	۷۱۶	..	
۲۰۴	۸۶۱	..	
۳۵۰		کوه کورتهه	۶۱۴	..	
۳۴۵	..	کوه لکه (شرف بر قصبه)			
۱۴۷	..	قذره ار	۷۹۶	..	
۳۵۵	..	کوهستان	۱۷۶ - ۱۸۵		
کونبهامير (يا) کونبهامير		..	۲۸۰	..	
کونبهامير (يا) کونبهامير		کوهستان بجزور	۱۱۹	..	
۷۷۸ - ۵۹۲ - ۲۰۲	..	کوهستان بهرائج	۷۷۲		
کونبهامير مانديل		کوهستان پنجاب	۱۵۸		
۶۱۳	..	کوهستان چناده صوبه بهار			
۶۲۱	۵۷۷	..	
۳۹۷	..	کوهستان خيبر	۷۵۷	..	

۱۱۰ - موسوم گشته)	۲۴۳ .. کوهستان روه
۶۴۷ - ۶۴۶ - ۱۹۱ - ۱۵	۲۸۰ - کوهستان سري نگر
کهار داروغه نشين مرزبان	۶۹۸
۳۶۸ .. کاشغر	۱۱۹ - کوهستان سوان
۴۳۳ - ۵۷۲ - ۲۷۹ - کهمرد	۳۶۴ - ۱۲۵
۸۰۰ - ۷۹۹	۷۳۹ - ۱۵۷ کوهستان شمالي
۳۹۷ .. کهنديت	کوهستان نتونتهر (يا) نتونتهر
۱۷۳ کهيذار متصل آندير	۲۵۹
۴۰ - ۳۹ .. کهنديله	۲۵۹ - ۲۴۸ .. کوهي
۴۵۱ - ۲۴۹ .. کهي	کوهير مضاف حيدر آباد
کهيوا گده کتک ملقب به	۵۲۹
۳۱۷ .. کهيروار	۱۹۷ .. کهازي
کهيلنا مخاطب به سخـرلنا	۱۹۵ کهازي کناره گنگ
(شف قلعه سخـرلنا)	۴۶۷ - ۳۳۳ - ۸۸ کهوره
۸۷۴ - ۲۹۴ - ۸۱ ..	کهرک پورنا (نام رود خانه)
	۱۹۱
	کهرکون (در موبه خاندیس)
	۷۱۰
	کهرکي (که پنج کردهی دولت
	آباد است و به ادرنگ آباد

* حرف گاف *

۷۶۶ .. کاکردن
۴۶ - ۴۳ - ۵ - ۳ کجرات
۱۰۹ - ۱۱۰ - ۱۱۶ - ۱۲۳

۱۳۵ - ۱۱۵	..	گدهه	- ۱۴۸ - ۱۳۸ - ۱۲۹ - ۱۲۴
۸۰۹	..	گدهه پتهلي	- ۱۷۹ - ۱۵۹ - ۱۵۰ - ۱۴۹
۲۱۶	..	گدهه کتنگه	- ۲۰۴ - ۲۰۰ - ۱۹۶ - ۱۸۱
۷۱۵	..	گدهي	- ۳۲۳ - ۲۹۷ - ۲۸۴ - ۲۵۵
۱۶		گدهي - درازة بنگاله	- ۳۹۶ - ۳۷۸ - ۳۷۶ - ۳۴۶
		گدهي (مسکن سرگروه قوم	- ۴۱۰ - ۴۰۲ - ۴۰۰ - ۳۹۷
۵۱۶	..	سکهان)	- ۴۱۹ - ۴۱۶ - ۴۱۳ - ۴۱۲
۸۶۵		گدهي موضع دهونگي	- ۴۵۱ - ۴۲۲ - ۴۲۱ - ۴۲۰
۷۷۱ - ۷۲۴ - ۶۰۱۰		گذر چوسا	- ۵۵۵ - ۵۴۶ - ۵۴۰ - ۵۰۹
۱۷۸	..	گربزت	- ۵۶۳ - ۵۵۸ - ۵۵۷ - ۵۵۶
۷۸۹		گوشک (يا) گرسک	- ۵۷۷ - ۵۷۴ - ۵۷۳ - ۵۶۹
۳۶۴	..	گريوه کراکر	- ۶۰۲ - ۵۸۴ - ۵۷۹ - ۵۷۸
۳۵۱		گللال بار (يا) کلال بار	- ۶۴۰ - ۶۳۹ - ۶۳۸ - ۶۳۶
۳۲۲ - ۲۹۳		گلشن آباد	- ۶۵۳ - ۶۵۲ - ۶۵۱ - ۶۴۲
- ۴۹۰ - ۳۲۶ - ۱۶۱		گلکندة	- ۶۹۳ - ۶۸۴ - ۶۷۳ - ۶۶۹
- ۵۱۸ - ۵۰۳ - ۴۹۲ - ۴۹۱			- ۷۰۹ - ۷۰۷ - ۷۰۶ - ۶۹۶
- ۷۸۶ - ۷۴۶ - ۶۸۹ - ۶۸۸			- ۷۶۸ - ۷۶۷ - ۷۶۹ - ۷۲۷
۸۲۴	- ۷۸۱ - ۷۷۸ - ۷۷۴ - ۷۶۹
۱۶۱		گلکندة (يا) کوکندة	۸۷۸ - ۸۷۲ - ۸۰۹ ..
- ۱۵		گنگ (يا) گنگا (دريا)	۱۳۲ .. گجندال

۴۸۷ ..	گوندانه	۱۸ - ۱۹ - ۱۲۶ - ۱۷۹ -
۴۱۴ ..	کهاتی چاندا	۱۹۵ - ۳۶۲ - ۳۷۷ - ۴۱۲ -
۴۱۵	کهاتی دولت آباد	۶۴۹ - ۶۹۸ - ۷۱۴ - ۷۱۷ -
۵۹۵ - ۱۴۴	کههزه کهات	۷۱۸

* حرف لام *

۵۷۱ ..	لادلائی	۵۷۷ - ۵۷۸ - ۵۷۹ - ۶۸۰ -
لار (نام راه که از کشمیر به قندھار)	۸۳۰ - ۷۰۸	
۸۲۰ - ۷۵۸	لایرون ()	گودھتی صوبہ بنگالہ (برسرحد)
لانجی داخل ملک زمیندار		ملک آشام واقع شدہ)
۷۸۵ ..	لیرگده	۳۰۳ - ۳۰۴ - ۳۰۵ -
لاهور ۹ - ۲۴ - ۳۳ - ۳۴ - ۶۹ -		گودھن نگور نام قصبہ کہازی
۹۹ - ۱۰۱ - ۱۰۶ - ۱۰۷ -		کہازی گودھن آباد کردہ
۱۱۹ - ۱۲۴ - ۱۳۱ - ۱۸۵ -		بود .. ۱۹۶ - ۱۹۷
۱۹۷ - ۲۱۴ - ۲۳۹ - ۲۵۳ -		گورکہ پور .. ۶۷۳
۲۷۲ - ۲۷۳ - ۲۷۹ - ۲۸۵ -		گوزی کانوں .. ۷۴۳
۳۰۱ - ۳۲۱ - ۳۵۶ - ۳۶۱ -		گولکنڈہ (یا) گلکنڈہ ۱۶۱ -
۳۶۸ - ۳۹۱ - ۳۹۷ - ۴۰۶ -		۳۲۴ - ۴۹۰ - ۴۹۱ - ۴۹۲ -
۴۱۱ - ۴۳۳ - ۴۳۴ - ۴۴۴ -		۵۰۳ - ۵۱۸ - ۷۴۴ - ۷۴۶ -
۴۴۶ - ۴۴۷ - ۴۵۵ - ۴۵۹ -		۷۸۶ - ۸۲۴

۵۶۷	..	اودھیانہ	۴۷۵ - ۴۷۷ - ۵۱۱ - ۵۱۵
(قصیدہ)		اونی (یا) بونی	۵۱۶ - ۵۱۷ - ۵۳۱ - ۵۳۲
۱۵۵	۵۳۳ - ۵۳۴ - ۵۵۰ - ۵۵۱
۴۳۲ - ۲۴۷		اودھانی	۵۵۵ - ۵۷۵ - ۵۸۵ - ۶۱۸
۵۱۵	..	لبرہ گدھ	۶۲۸ - ۶۳۶ - ۶۳۷ - ۶۶۹
			۶۹۱ - ۷۱۲ - ۷۱۳ - ۷۱۴
			۷۲۰ - ۷۳۵ - ۷۵۵ - ۷۶۰
۲۳۷	..	ماتھر	۷۷۵ - ۷۷۷ - ۷۸۰ - ۷۸۳
۵۰		ماچی (یا) ماجی	۷۹۸ - ۸۰۵ - ۸۰۶ - ۸۰۷
۸۰۵	..	ماچھو (یا)	۸۰۸ - ۸۱۶ - ۸۲۱ - ۸۲۲
		مآثرار (الکائیسٹ از صوبہ اجمیر)	۸۲۶ - ۸۵۱ - ۸۵۲ - ۸۵۳
۲۵۰ - ۱۸۰ - ۱۷۹ - ۱۱۱			۲۰۹ .. لعل باغ
۲۵۰	..	مآثرار رمیدوار	۳۶۷ .. لکھن پور
۷۹۱	..	مآثرندران	۴۲۹ - ۵۴۴ - ۵۵۹ - لکھنؤ
- ۲۳ - ۲۲ - ۲۱ - ۱۵		مالوہ	۸۵۳ - ۷۱۶
- ۱۴۲ - ۱۳۹ - ۱۳۳ - ۸۳			۲۸۶ - ۴۳۹ - لکھی جنگل
- ۲۱۵ - ۲۰۰ - ۱۹۲ - ۱۴۷			۸۲۶ - ۷۱۲ - ۴۵۰ ..
- ۲۹۶ - ۲۶۵ - ۲۶۴ - ۲۵۵			۳۶۳ .. لمغانات
- ۳۵۳ - ۳۵۲ - ۳۳۳ - ۳۳۰			لنگر دروازہ امام (محلہ)
- ۴۰۲ - ۴۰۱ - ۴۰۰ - ۳۵۴			۵۹۷ .. دربرہان آباد

۱۹	..	مانکپور	۵۳۰۳ - ۵۳۰۴ - ۵۳۰۵ - ۵۳۰۶
۳۶۷	..	مانکوت	۵۳۰۶ - ۵۳۰۷ - ۵۳۰۸ - ۵۳۰۹
۸۱۳	..	مارزاء الذہر	۵۳۰۸ - ۵۳۰۹ - ۵۳۱۰ - ۵۳۱۱
- ۳۴۱		ماہور در صوبہ ہزار	۵۳۱۱ - ۵۳۱۲ - ۵۳۱۳ - ۵۳۱۴
۸۳۶ - ۵۳۲ - ۵۳۱	..		۵۳۱۴ - ۵۳۱۵ - ۵۳۱۶ - ۵۳۱۷
- ۱۹۷ - ۱۴۴ - ۳۳		متھرا	۵۳۱۷ - ۵۳۱۸ - ۵۳۱۹ - ۵۳۲۰
- ۳۴۷ - ۲۸۵ - ۲۳۵ - ۱۹۸			۵۳۲۰ - ۵۳۲۱ - ۵۳۲۲ - ۵۳۲۳
- ۶۹۷ - ۴۵۴ - ۴۵۳ - ۴۴۸			۵۳۲۳ - ۵۳۲۴ - ۵۳۲۵ - ۵۳۲۶
۸۴۹ - ۷۳۹ - ۷۰۸	..		۵۳۲۶ - ۵۳۲۷ - ۵۳۲۸ - ۵۳۲۹
محالات انتزید (اماکن واقعہ)			۵۳۲۹ - ۵۳۳۰ - ۵۳۳۱ - ۵۳۳۲
مابین دریائی گنگا و جمنا (۵۳۳۲ - ۵۳۳۳ - ۵۳۳۴ - ۵۳۳۵
۷۱۷	..		۵۳۳۵ - ۵۳۳۶ - ۵۳۳۷ - ۵۳۳۸
۷۲۳		محالات صوبہ بیجاپور	۵۳۳۸ - ۵۳۳۹ - ۵۳۴۰ - ۵۳۴۱
۷۱۰	..	محالات بیدر	۵۳۴۱ - ۵۳۴۲ - ۵۳۴۳ - ۵۳۴۴
محالات سرکار امتیاز گتھہ			۵۳۴۴ - ۵۳۴۵ - ۵۳۴۶ - ۵۳۴۷
۷۲۳		عرف ادوئی	۵۳۴۷ - ۵۳۴۸ - ۵۳۴۹ - ۵۳۵۰
۸۳۷		محمد آباد بیدر	۵۳۵۰ - ۵۳۵۱ - ۵۳۵۲ - ۵۳۵۳
محمد آباد درازدہ کروہی			۵۳۵۳ - ۵۳۵۴ - ۵۳۵۵ - ۵۳۵۶
- ۴۱۷ - ۴۶		احمد آباد	۵۳۵۶ - ۵۳۵۷ - ۵۳۵۸ - ۵۳۵۹
۶۵۲	..		۵۳۵۹ - ۵۳۶۰ - ۵۳۶۱ - ۵۳۶۲

مسجد جامع فتحپور	۳۸۲ -	مخطوطه مرقوم مذکور معینیه (قدس)	۵۹۸
.. ..	۳۸۳	سره (..)	۵۹۸
مسجد روضه شاه وجہ — پیہ الدین	مخصوص آباد	۳۴
.. ..	۶۳۹	مخلص پور	۸۶۷
مسجد شاه گنج واقع موبہ	مدھکر — نام ولایت	۳۷۶
خجستہ بنیان	۸۳۴	مدینہ مذوره	۱۹۰ - ۱۶۹
مسجد متھرا	۴۴۸	موان آباد	۸۴۱
مشہد مقدس	۷۹۷	موشن آباد	۸۴۴ - ۸۴۶
مصر جامع	۵۵۵	۸۶۸
مظفرنگر عرف ملکھیر موبہ	مرو	۶۵۵
احمد آباد بیدر	۳۳۷	مستعد پورہ واقعہ بیرون بلدہ
معظم نگر	۹۲	حیدر آباد	۵۰۰
مقامات کلکاء	۷۴۴	مستقر الخلافہ	۲۴ - ۸۹ -
مغربہ زینبی	۵۴۰	۹۰ - ۲۷۷ - ۳۲۹ - ۳۱۳
مکہ معظمہ	۳۹۰ - ۵۱۳ -	۴۵۵ - ۴۵۷ - ۴۸۱ - ۶۸۰
.. ..	۴۵۱ - ۴۸۶ - ۶۸۷	۶۹۹ - ۷۳۴ - ۷۳۵ - ۷۵۳
مکنہل (یا) مکھیل (یکے از	مستقر الخلافہ آگرہ	۳۹ -
بنج محل سرکار مظفرنگر	۷۰۴
عرف ملکھیر — ر در موبہ	مستقر الخلافہ اکبر آباد	۳۰ -
احمد آباد بیدر	۳۳۷	۳۱ - ۳۳ - ۶۹۸

ملکات	۲۳ - - ۵۳ ۵۴ -	ملک رزم ..	۷۳۵
۱۰۶ - ۱۰۷ - ۲۷۹ - ۳۹۷ -	ملک سزده ..	۱۰۷	
۴۰۴ - ۴۰۵ - ۴۰۶ - ۴۳۴ -	ملک عار اخانیه ..	۲۷۲	
۴۴۷ - ۴۷۵ - ۵۱۱ - ۵۱۷ -	ملک فوزگ ..	۵۲۹	
۶۲۲ - ۶۶۹ - ۶۷۳ - ۶۸۳ -	ملک کچه ..	۲۸۴	
۷۲۷ - ۷۳۹ - ۷۴۱ - ۷۵۳ -	ملک کرناؤک ..	۹۶	
۸۶۹	ملک کاکذت و برشال (۱)		
ملک آشام ..	۴۷۴	گل گشت و برسال	۴۸۲
ملک اردبسه ..	۱۶۶	ملک کوکن ..	۳۰۵
ملک برار ..	۲۰۲	ملک گجرات	۳۵۸ - ۳۲۸
ملک بکلانه	۱۸۸ - ۲۸۸	ملک گزده ..	۵۳۶
ملک بهائی ..	۷۲۶	ملک گزده کتنکه ..	۲۱۶
ملک بهته ..	۱۳۴	ملک ناسک ..	۶۱۵
ملک بیجاپور ..	۲۸۷	ملک نظام شاهیه ..	۵
ملک تبیت ..	۷۵۸	ملک هندو پیت بدیلہ	۱۰۸
ملک تلنگانه	۴۶۹ - ۷۳۴	ملک پیر ..	۴۷۲
ملک جات	۸۵۵ - ۸۶۸	ملک پیر عرف اردنگ گزده	
ملک دکن	۴۴۳ - ۴۵۵ -	۸۷۲ - ۸۳۸
.. ..	۵۲۳	ممالک شرقیه ..	۵۵۸
ملک دیو گزده ..	۳۵۸	ممالک فسیحه بنگالہ	۷۰۳

موقع آهر رثی (یا) آبردهی	۵۴۸	..	مملکت خراسان
قریب قلعه اتک ۷۵۵	۲۶۳		مملکت دهن دیوه
موقع اسی (یا) آسی متصل	۵۵۵	..	مملکت گجرات
قصه بلگرام .. ۸۳۶	۵۶۹	..	مملکت مالوه
موقع بتوه (یا) بتوه (یا) بتوه	۸۰۹ - ۶۶۸ - ۴۷۸		مذسور
۴۱۸	۷۰۹	..	مذسور مالوه
موقع بدري .. ۴۹۴			مذدل (حاکم نشین کشتوار)
موقع بهرنه برگنه کرکذب	۱۲
سرکار پرینده سونگ خجسته	۴۰۲	..	مذدل گنده
بذیان .. ۲۴۲			مذدر پای تخت سلاطین مالوه
موقع پنجاب .. ۳۵۹	۷۶۷ - ۷۶۶ - ۷۶۵ - ۲۷		منزل
موضع چاندي سرحد سري نگر			منزل جهانوا مضاف مالوه
۲۸۰	۸۳۴
موضع دهونکي از اعمال بيدچاپور	۱۱۳	..	منزل رتن
۸۶۵			منزل (یا) منزلگاه متہـرا
موضع سيکري موسوم به شکري	۶۹۷ - ۲۸۷
از مضافات بيانه دوازده	۱۷۰	..	منگیر
کردهی اگره ۵۵۴	- ۲۵۰ - ۲۴۰ - ۱۵۷		مؤ
موضع کره .. ۴۴	۳۴۷ - ۴۳۴ - ۴۳۰		..
موضع گوناچور برگنه دکدار	۳۵۳	..	موضع آنجیر

۷۶۹	۵۳۳
۲۰۲	..	میهور	۳۴۲	..	موضع هکذی
۱۹۴ - ۵۴۱ - ۹۰۸	..	میوات	۱۱۷	..	مول مذوهرنگر
۶۸۰ - ۶۶۶	۳۲۴ - ۳۰۷	..	مومیدانه
۶۶۶ - ۲۵۰ - ۲۰۱	..	میدوار	۶۰۱	..	مویهیر (قصبه)
* حرف نون *			۳۳	..	مهبان
			مهمامائی (بتخانه شهر کانگروه)		
نادر آباد (واقع حوالی قلعه)			مشهور به درگاهوانی (۱۸۸)		
۵۵۳	..	قندهار	۴۶	..	مهمانندی
۱۰۸ - ۱۱۱ - ۲۳۷	..	نارنول	۷۷۸	..	مهرپور
۸۵۰ - ۶۸۰ - ۶۰۸ - ۲۳۸	مهرکر (سرحد احمدنگر) ۱۹۰ -		
۵۰۲	۷۲۸
۲۴۵	..	ناروان	میان درآب (یعنی جون و گنگ)		
۱۰۶ - ۱۵۲ - ۱۴۲	..	ناسک	۴۰ - ۳۷۰ - ۴۵۵ - ۴۵۹		
۶۵۳ - ۶۱۵ - ۶۱۲ - ۲۸۸	۶۸۰ - ۴۶۰
۷۷۸ - ۷۷۴ - ۷۵۷ - ۶۷۱	۲۴۵	..	میدان
۱۸۰ - ۱۷۹ - ۱۴۸	..	ناگور	میدان ساندی و پالی سرحد		
۸۴۸ - ۵۷۴ - ۳۷۵ - ۲۳۳	۸۵۳ - ۷۱۶	..	مویه اوده
۲۰	..	ناله تونس (یا) توش	۵۰۱	..	میدان کالا دهره
۴۲۳	۳۷۶ - ۱۰۹	..	میرقهه

۸۳۹ - ۸۳۷	فاندير ۲۱۹ - ۲۵۰ - ۳۰۵ -
۸۶۵ نلنگه (يا) نيلنگه	۳۴۱ - ۳۶۱ - ۴۷۱ - ۴۹۱ -
نواک (يا) نواکر (يا) نوانگر	۵۲۱ - ۶۴۵ - ۸۳۵ -
۲۴۷	نذر باؤ (يا) نذر بار ۱۲۴ -
۲۴۰ نور پور (يا) نور گدھے	۶۷۴ - ۴۳۹
۶۹۶ نور منزل - نام باغ	نوبده (يا) نوبدا ۱۵ -
۷۰۹ نيادورگ دھاتيا سرکار سورت	۶۶ - ۲۰۹ - ۲۲۴ - ۲۳۱ -
۶۱۴ .. نيرت	۳۵۴ - ۴۱۳ - ۴۸۷ - ۶۰۰ -
۵۶۷ .. نيشاپور	۸۷۸ - ۷۳۸
۶۴۲ .. نيلاپ (دريا)	نرناله (يا) پرنالہ ۲۰۲ -
نيلکنٹھه (يا) نيلکنٹھه (نام	نرور ۶۱۶ - ۷۲۵ - ۷۶۵ -
عمارت متصل ديوار حصار	نصرت آباد سکر (يا) سکر
۵۳۷ .. ماندر ((يا) بهکر ۲۹۱ - ۴۷۲ -
۱۶۴ .. نيلگر	۵۰۰
۵۳۰ .. نيلور	نصرت گدھے ۹۶
	نغر (يا) بلغر ۲۴۷ - ۲۴۸ -
	نکر چين .. ۵۹۵ -
	نکر کوٹ ۱۱۸ - ۱۸۵ - ۱۸۷ -
	۳۶۷
	نلدرک (موبہ بيجاپور) ۶۵ -

• حرف واو •

۳۲۰ - ۳۱۳ .. واکنکيره	
۴۴۶ .. وزير آباد	
۸۵۳ - ۷۷۷ .. ولايت	

۲۵۲ -	ولایت دھندیره	۲۲۷	..	ولایت آشام
۲۵۳ - ۲۹۵	۴۸۲	..	ولایت اُردو
۷۰۳	ولایت رخنگ	۱۹۲	..	ولایت اوتیسه
۲۸۴	ولایت سڈو	۲۹۵	..	ولایت اوندچہ
ولایت سنگمئیر (۱۲)	سنگمئیر	۲۲	..	ولایت بالا گھات
۷۵۷ - ۶۹۱ - ۴۱۳	..	۳۹۴	..	ولایت بچور
۷۰۱	ولایت سیوا	۱۷۵	..	ولایت برار
۱۸۴	ولایت سورتھ	۶۹۳	..	ولایت بلخ
۷۵۲	ولایت سپستان	۵۷۶ - ۲۰۳	..	ولایت بنگالہ
۷۲۵	ولایت شرقی	۷۰۳ - ۶۰۴
۴۲	ولایت عادل شاہیہ	۲۶۰	..	ولایت بونڈی
۸۱۱	ولایت غوری	۵۹۵ - ۱۶۶	..	ولایت بہائی
۵۴۲ - ۴۳۳	ولایت قنڈھار	۵۱ - ۳۶	..	ولایت بیجاپور
۲۲	ولایت قہستان	۴۶۷ ۵۲
۲۴۳ - ۲۴۲	ولایت کابل	۶۹۶ - ۱۸۵	..	ولایت پنجاب
۲۶۰	ولایت کنک	۳۶۴	..	ولایت پونہر
۲۹۲	ولایت کوچ بہار	۴۸۲	..	ولایت تجمت
ولایت کوکرہ (میان ارقیہ و		۷۵۷	..	ولایت تربنگ
۵۹۷.. - ۵۹۶	(دکن)	۷۲۴	..	ولایت تٹھہ
۱۸۰	ولایت کہیر	۲۰	..	ولایت خاندیس

۳ - ۲۱ - ۲۶ - ۲۹ - ۳۰ -

۳۲ - ۳۸ - ۴۱ - ۴۲ - ۷۴ -

۷۷ - ۸۱ - ۸۴ - ۸۸ - ۸۹ -

۹۸ - ۱۰۰ - ۱۱۰ - ۱۱۳ -

۱۲۴ - ۱۲۷ - ۱۳۴ - ۱۵۶ -

۱۵۸ - ۱۶۴ - ۱۷۹ - ۱۸۴ -

۱۹۳ - ۱۹۵ - ۱۹۸ - ۲۰۳ -

۲۴۳ - ۲۴۸ - ۲۶۶ - ۲۸۳ -

۳۰۴ - ۳۰۹ - ۳۱۴ - ۳۳۳ -

۳۳۶ - ۳۴۰ - ۳۵۳ - ۳۵۷ -

۳۵۹ - ۳۶۰ - ۳۷۹ - ۳۸۱ -

۳۸۲ - ۳۹۸ - ۴۴۴ - ۴۴۹ -

۴۶۶ - ۴۷۰ - ۴۹۱ - ۵۰۲ -

۵۰۶ - ۵۱۰ - ۵۱۵ - ۵۲۱ -

۵۲۶ - ۵۳۲ - ۵۳۹ - ۵۴۰ -

۵۴۱ - ۵۴۳ - ۵۴۴ - ۵۴۵ -

۵۴۸ - ۵۵۱ - ۵۵۲ - ۵۵۳ -

۵۵۴ - ۵۵۶ - ۵۵۸ - ۵۶۰ -

۵۶۱ - ۵۶۳ - ۵۷۵ - ۵۷۷ -

۵۸۲ - ۵۸۳ - ۵۸۴ - ۵۸۷ -

ولایت زنگنه .. ۷۲۵

ولایت مالوه ۵۳۷ - ۵۳۸

.. .. ۵۶۸

ولایت مازراء الذهر ۸۱۳

ولایت دهکمر .. ۳۷۶

ولایت اناسک .. ۷۵۷

* حروف ها *

هادونی (یا) هادونی (عبارت

است از سرکار رفته پور مضاف

مربیة اجمیر) ۱۱۳

هانسی و حصار ۷۱۵ - ۸۵۱

هتیاپول .. ۱۵۵

هرات ۵۳۹ - ۵۴۶ - ۶۴۳ -

.. .. ۷۹۵

هرردار ۱۲۶ - ۴۷۴ - ۶۹۸

هرردو بنکش ۴۳۱ - ۴۳۸

هلال آباد (آباد کرده خواجه

هلال) ۱۵۶ - ۲۰۷

هندوستان (یا) هذد - ۱

۸۴۲ - ۸۵۴ - ۸۵۷ - ۸۵۸ -	۵۹۰ - ۶۰۰ - ۶۱۵ - ۶۱۹ -
۸۸۱ - ۸۷۲ - ۸۶۳ ..	۶۲۲ - ۶۵۵ - ۶۵۸ - ۶۵۹ -
۳۶۷ .. هندو کوه	۶۷۱ - ۶۷۳ - ۶۷۷ - ۷۰۵ -
۶۰۷ .. هیلان (یا) هلال	۷۱۷ - ۷۱۹ - ۷۲۴ - ۷۳۵ -
<hr/>	
* حرف یا *	
۱۷۹ یالی (یا) پالی	۷۵۱ - ۷۶۱ - ۷۶۴ - ۷۷۷ -
۵۸۴ .. یمن	۷۸۳ - ۷۹۸ - ۸۰۵ - ۸۰۷ -
۲۴۴ یولم گذر (یا) لولم گذر	۸۱۳ - ۸۳۰ - ۸۳۲ - ۸۳۸ -

تمام شد فهرست اسمای جاها که درمبین جلد

* متأثر الامرا رقوع یافته اند *

فهرست اغلاط که در حین انطباع دومین جلد مآثر الامرا

سوزده

مفحه	سطر	غلط	صحیح
۲ - ۸ -		<p>سبধান الله قاجه مرتبه دنيا داري ست - و انهماک دزان وچه قدر صرف خوش آمد اسمک و لمراءات - آنکه الخ</p>	<p>سبধান الله قاجه مرتبه دنيا داري ست و انهماک دازن - وچه قدر صرف خوش آمدست و لمراءات آن - که الخ</p>
۸ - ۱۱ -		دیگر بیداري	دیگر بسوزي
۳۱ - ۵ -		راگذرانند	راگذرانيد
۳۵ - ۱۱ -		مژدوم	مژدوم
۳۵ - ۱۴ -		مشروط	مشروط
۴۲ - ۷ -		اهمال و تهاونے (که)	<p>اهمال و تهاونے [که] در تعاقب نذر محمد خان رانماض و خود داري (که) در کمک سعیدخان در جنگ هفت روزا اوزبک سوزده (منصرف و منحصراً گدود</p>

مفرد	سطر	غلط	صحیح
۴۳ - ۱۳	-	کشتی سوار	کشتی سواره
۵۳ - ۱۰	-	بیجا پور دان	بیجا پور بیان
۵۳ - ۱۳	-	نه افتاد	ینغفتاد
۵۵ - ۲	-	بیچین	بیچین
۵۹ - ۷	-	$\left. \begin{array}{l} (۱۱۹۹۳) \text{ یک هزار و } \\ (۱۱۹۳) \text{ یک هزار و } \end{array} \right\} \text{ یک صد و نود و سه } \left. \begin{array}{l} \text{یک صد و نود و سه} \\ \text{یک صد و نود و سه} \end{array} \right\}$	
۵۹ - ۹	-	آنچه بار بود	آنچه بار بود
۵۹ - ۱۷	-	دیانت خان	دیانت خان میر عبد القادر
۸۴ - ۱۶	-	دوبست	دوبست
۸۴ - ۱۸	-	غربین	غربین (یا) غزلین
۱۱۰ - ۱۳	-	فوانستدن	فتوانستدن
۱۱۲ - ۱۸	-	گرد گرفته	گرد گرفته
۱۱۷ - ۱	-	بعیاد نهان	بعیاد نهان
۱۹۵ - ۷	-	کوردهن	کوردهن
۱۹۵ - ۸	-	کنک	کنی
۲۰۱ - ۳	-	و کدام امید	و از کدام امید
۲۰۱ - ۱۴	-	تلامی	تلامی
۲۰۴ - ۱۴	-	سلطان خسرو	سلطان خسرو

مفرد	سطر	غلط	صحیح
۲۰۶ - ۸ -	ارجن	ارجن	ارجن
۲۰۶ - ۹ -	عموی	عموی	عموی
۲۱۷ - ۱۶ -	آبادند	آبادند	آباد اند
۲۲۱ - ۱۰ -	در رتبه از پدر گذرانید	در رتبه از پدر گذرانید	رتبه از پدر گذرانید
۲۲۶ - ۱۱ -	سرفراز گودانید	سرفراز گودانید	سرفراز گودانید
۲۲۶ - ۱۹ -	سلطان	سلطان	سلطان
۲۳۰ - ۴ -	گردید	گردید	گردید (ار)
۲۳۲ - ۵ -	خطاب	خطاب	خطاب
۲۳۴ - ۱۱ -	پادشاهی	پادشاهی	پادشاهی
۲۴۵ - ۳ -	نمودند	نمودند	نمودند - راجه
۲۵۳ - ۱۶ -	مع پس ماندهای	مع پس ماندهای	مع پس ماندهای
۳۵۰ - ۲ -	تمامتو	تمامتو	تمامتو
۵۲۶ - ۱۵ -	گشته بود	گشته بود	گشته بود
۵۹۹ - ۱ -	لفظ	لفظ	لفظ
۶۱۰ - ۲۰ -	تورے	تورے	فتورے
۷۹۷ - ۱۰ -	قلیح خان	قلیح خان	قلیح خان
۸۰۰ - ۱۷ -	رفت	رفت	رفت (رپے)

معجمه سطر	غلط	معجم
	۱۰۵۶	۵۹۸
	شده ز بلخ و بدخشان نذر محمد خان *	شده ز بلخ و بدخشان نذر محمد خان *
- ۱۹ - ۸۰۲		۴۵۸
	زر و قبیله و املاک را گذاشت دران	زر و قبیله و املاک را گذاشت دران = ۴۵۸ + ۵۹۸ ۱۰۵۶
- ۱ - ۸۰۲	می کند	می کند
- ۱۵ - ۸۱۸	گولگنده	گولگندی
- ۱۵ - ۹۷۶	دا	دا
- ۱۲ - ۷۹۵	روح در فتوحش	روح در فتوحش
- ۱۹ - ۸۲۶	ضمصام الدوله	ضمصام الدوله
- ۹ - ۸۳۰	عمدة الملک	عمدة الملک
- ۴ - ۸۷۲	فردوس آرامگا	فردوس آرامگا

THE
MAASIRU-L-UMARA

BY

**NAWAB SAMSAMU-D-DAULAH
SHAH NAWAZ KHAN.**

VOL. II

EDITED FOR

THE ASIATIC SOCIETY OF BENGAL

BY

MAULAVI 'ABDUR RAHIM

ARABIC PROFESSOR,

AND

MAULAVI MIRZA ASHRAF 'ALI

FIRST. PERSIAN TEACHER,

CALCUTTA MADRASAH.

CALCUTTA.

PRINTED BY MAULAVI 'ABDUL BARI AT THE URDU LITERARY PRESS
AND PUBLISHED BY THE ASIATIC SOCIETY,
NO. 57 PARK STREET, CALCUTTA.

1890.

آخری درج شدہ تاریخ پر یہ کتاب مستعار
لی گئی تھی مقررہ مدت سے زیادہ رکھنے کی
صورت میں ایک آنہ یومیہ دیرا نہ لیا جائے گا۔

